

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ධම්මවිචය

පටුන

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)	1
ගන්ථාරම්භකථා	1
1. සවිකරණාඛ්‍යාතවිභාග	2
සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදනිද්දෙස	4
භෙතුකත්තුක්‍රියාපදනිද්දෙස	5
කම්මක්‍රියාපදනිද්දෙස	6
භාවක්‍රියාපදනිද්දෙස	7
2. භවතික්‍රියාපදමාලාවිභාග	14
3. පකිණ්ණකවිනිච්ඡය	31
4. භූධාතුමයනාමිකරූපවිභාග	61
5. ඔකාරන්තපුල්ලිඬගනාමිකපදමාලා	88
6. ආකාරන්තපුල්ලිඬගනාමිකපදමාලා	133
7. නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඬගනාමිකපදමාලා	161
8. ඉත්ථිලිඬගනාමිකපදමාලා	187
9. නපුංසකලිඬගනාමිකපදමාලා	214
10. ලිඬගත්තයමිස්සකනාමිකපදමාලා	223
11. වාච්චාභිධෙය්‍යලිඬගාදිපරිදීපනනාමිකපදමාලා	233
12. සබ්බනාමනංසදිසනාමනාමිකපදමාලා	251
13. සවිනිච්ඡයසඬ්ඛ්‍යානාමනාමිකපදමාලා	280
14. අත්ථත්තිකවිභාග	291

“ධම්මා සුඤ්ඤා ධානා වච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජර්ඛ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)
නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ගන්ථාරම්භකථා

ධීරෙහි මග්ගනායෙන, යෙන බුද්ධෙන දෙසිතං;
සිතං ධම්මම්ඨඤ්ඤාය, ඤායතෙ අමතං පදං.

තං නමිත්වා මහාවීරං, සබ්බඤ්ඤං ලොකනායකං;
මහාකාරුණිකං සෙට්ඨං, විසුද්ධං සුද්ධිදායකං.

සද්ධම්මඤ්චස්ස පුප්පත්වා, සුද්ධං සන්තමසඬ්ඛිතං;
අතක්කාවචරං සුට්ඨු, විහත්තං මධුරං සිවං.

සඬ්ඝස්ස ච ඤ්ඤාපලං කත්වා, පුඤ්ඤක්ඛේත්තස්ස තාදිනො;
සීලසමාධිපඤ්ඤාදි-විසුද්ධගුණජොතිනො.

නමස්සනාදිපුඤ්ඤස්ස, කතස්ස රතනත්තයෙ;
තෙජසාහං පහන්ත්වාන, අන්තරායෙ අසෙසතො.

ලොකනීතිවියත්තස්ස, සත්ථු සද්ධම්මනීතිනො;
සාසනත්ථං පචක්ඛාමි, සද්දනීතිමනාකුලං.

ආසවක්ඛයලාහෙන, හොති සාසනසම්පදා;
ආසවක්ඛයලාහො ච, සච්චාධිගමහෙතුකො.

සච්චාධිගමනං තඤ්ච, පටිපත්තිස්සිතං මතං;
පටිපත්ති ච සා කාමං, පරියත්තිපරායණා.

පරියත්තාභිප්පත්තානං, විදිත්වා සද්දලක්ඛණං;
යස්මා න හොති සම්මොහො, අක්ඛරෙසු පදෙසු ච.

යස්මා වාමොහභාවෙන, අක්ඛරෙසු පදෙසු ච;
පාළියත්ථං විජානන්ති, විඤ්ඤ සුගතසාසනෙ.

පාළියත්ථාවබ්බොධෙන, යොනිසො සත්ථුසාසනෙ;
සප්පඤ්ඤා පටිපජ්ජන්ති, පටිපත්තිමතන්දිකා.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

යොනියො පටිපජ්ජිත්වා, ධම්මං ලොකුත්තරං වරං;
පාපුණන්ති විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා.

තස්මා තදත්ථිකා සුද්ධං, නයං නිස්සාය විඤ්ඤානං;
භඤ්ඤමානං මයා සද්ද-නීතිං ගණ්හන්තු සාධුකං.

ධාතු ධාතූහි නිප්ඵන්ත-රූපානි ච සලක්ඛණො;
සන්ධිනාමාදිහෙදො ච, පදානං තු විහත්ති ච.

පාළිනායාදයොච්චෙව-මෙත්ථ නානප්පකාරතො;
සාසනස්සොපකාරාය, භවිස්සති විභාවනා.

1. සවිකරණාඛ්‍යාතවිභාග

තත්ථ ධාතූහි කෙනටියෙන ධාතු? සකත්ථම්පි ධාරෙතීති ධාතු,
අත්ථානිසයයොගතො පරත්ථම්පි ධාරෙතීති ධාතු, වීසතියා උපසග්ගෙසු යෙන
කෙනචි උපසග්ගෙන අත්ථවිසෙසකාරණෙන පටිබද්ධා අත්ථවිසෙසම්පි
ධාරෙතීති ධාතු, “අයං ඉම්ස්සා අත්ථො, අයම්තො පච්චයො පරො”තිආදිනා
අනෙකප්පකාරෙන පණ්ඩිතෙහි ධාරියති එසානිපි ධාතු, විදහන්ති විදුතො එතාය
සද්දනීතිප්පත්තිං අයලොභාදිමයං අයලොභාදිධාතූහි වියානිපි ධාතු. එවං තාව
ධාතූසද්දස්සත්ථො වෙදිතබ්බො.

ධාතුසද්දො ජිනමතෙ, ඉත්ථිලිඬිගත්තෙන මතො;
සත්ථෙ පුල්ලිඬිගභාවස්මිං, කච්චායනමතෙ ද්විසු.

අථ චා ජිනමතෙ “තතො ගොතම්ධාතූනී”ති එත්ථ ධාතුසද්දො
ලිඬිගවිපල්ලාසෙ වත්තති “පබ්බතානි වනානි චා”ති එත්ථ පබ්බතසද්දො විය,
න පනෙත්ථ වත්තබ්බං “අට්ඨිවාචකත්තා නපුංසකනිද්දෙසො”ති
අට්ඨිවාචකත්තෙපි “ධාතූයො”ති ඉත්ථිලිඬිගදස්සනතො. භූවාදයො සද්දා
ධාතවො. සෙය්‍යථිදං? භූ ඉ කු කෙ තක්ක තක තකි සුකඉච්චාදයො. ගණතො
තෙ අට්ඨවිධා භූවාදිගණො රුධාදිගණො දිවාදිගණො ස්වාදිගණො
කියාදිගණො ගභාදිගණො තනාදිගණො චුරාදිගණො චාති. ඉදානි තෙසං
විකරණසඤ්ඤිතෙ පච්චයෙ දස්සෙස්සාම. අනෙකවිධා හි පච්චයා
නානප්පකාරෙසු නාමනාම කිත්තනාම සමාසනාම තද්ධිතනාමාඛ්‍යාතෙසු
පවත්තනතො. සඬ්ඛෙපතො පන දුට්ඨාව නාමපච්චයො ආඛ්‍යාතපච්චයො චාති.
තත්‍රාපි ආඛ්‍යාතපච්චයා දුට්ඨා විකරණපච්චයනොවිකරණපච්චයවසෙන. තත්ථ
විකරණපච්චයො අකාරාදිසත්තරසවිධො අග්ගහිතග්ගහණෙන පන්නරසවිධො
ච. නොවිකරණපච්චයො පන බ ජ සාදිනෙකවිධො. යෙ රූපනිප්ඵත්තියා

උපකාරකා අත්ථවිසෙසස්ස ජොතකා වා අජොතකා වා ලොපනීයා වා
අලොපනීයා වා, තෙ සද්දා පච්චයා.

පට්ඨව කාරණං තං තං, එන්තීති පච්චයාථ වා;
පට්ඨව සද්දනීතිප්පකරී, ඉතො එතීති පච්චයා.

නාමිකප්පච්චයානං යො, විභාගො ආවි හෙස්සති;
නාමිකප්පෙ යතො තස්මා, න තං විත්ථාරයාමසෙ.

යො නොවිකරණානං තු, පච්චයානං විභාගතො;
සො පනාබ්‍යාතකප්පමිහි, විත්ථාරෙනා'ගමිස්සතීති.

ඉච්චානෙකවිධෙසු පච්චයෙසු “විකරණපච්චයා නාම ඉමෙ”ති
සල්ලක්ඛෙනබ්බා. කථං? භූවාදිගණතො අපච්චයො හොති කත්තරි,
රුධාදිගණතො අකාරිවණ්ණෙකාරොකාරපච්චයා හොන්ති කත්තරි,
පුබ්බමජ්ඣධ්‍යානෙ නිග්ගහිතාගමො ව, දිවාදිගණතො යපච්චයො හොති
කත්තරි, ස්වාදිගණතො ඡු ණා උණාපච්චයා හොන්ති කත්තරි, කියාදිගණතො
නාපච්චයො හොති කත්තරි, ගභාදිගණතො ප්ප ණ්භාපච්චයා හොන්ති කත්තරි,
තනාදිගණතො ඔ ශිරපච්චයා හොන්ති කත්තරි, චුරාදිගණතො ණ
ණයපච්චයා හොන්ති කත්තරි.

අකාරො ව ඉවණ්ණො ව, එ ඔකාරො ව යො තථා;
ඡු ණා උණා ව නා ප්ප ණ්භා-ශිරා ණ ණයපච්චයා.

අග්ගහිතග්ගහණෙන, එවං පන්තරසෙ'රිතා;
විකරණවහයා එතෙ, පච්චයාති විභාවයෙ.

යෙ එවං නිද්දිට්ඨෙහි විකරණපච්චයෙහි තදඤ්ඤෙහි ව සප්පච්චයා
අට්ඨවිධා ධාතුගණා සුත්තන්තෙසු බහුපකාරා, තෙස්වායං භූවාදිගණො. භූ
සත්තායං, භූධාතු විජ්ජමානතායං වත්තති. සකම්මිකාකම්මිකාසු ධාතුසු අයං
අකම්මිකා ධාතු, න පන “ධම්මභූතො”තිආදීසු පත්තිඅත්ථවාචිකා අපරා භූධාතු
විස සකම්මිකා. එසා හි පරිඅභිආදීහි උපසග්ගෙහි යුත්තායෙව සකම්මිකා භවති,
න උප පරා පාතුආදීහි උපසග්ගනිපාතෙහි යුත්තාපි. අතො ඉමිස්සා සිද්ධාති
රූපානි ද්විධා ඤෙය්‍යානි අකම්මකපදානි සකම්මකපදානි වාති.

සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදනිද්දෙස

තත්‍ර භවති උඛ්භවති සමුඛ්භවති පභවති පරාභවති සම්භවති විභවති, හොති සම්භොති විභොති පාතුභවති පාතුඛ්භවති පාතුභොති, ඉමානි අකම්මකපදානි. එත්ථ පාතුඉති නිපාතො, සො “ආවිභවති තිරොභවති”තිආදීසු ආවී තිරොනිපාතා විය භූධාතුතො නිප්ඵන්නාඛ්‍යාතසද්දස්ස නෙව විසෙසකරො, න ච සකම්මකත්තසාධකො. උඉච්චාදයො උපසග්ගා, තෙ පන විසෙසකරා, න සකම්මකත්තසාධකා. යෙසමත්ථො කම්මෙන සම්බන්ධතීයො න හොති, තානි පදානි අකම්මකානි. අකම්මකපදානං යථාරහං සකම්මකාකම්මකවසෙන අත්ථො කථෙතබ්බො. පරිභොති පරිභවති, අභිභොති අභිභවති, අධිභොති අධිභවති, අතිභොති අතිභවති, අනුභොති අනුභවති, සමනුභොති සමනුභවති, අභිසම්භොති අභිසම්භවති, ඉමානි සකම්මකපදානි. එත්ථ පරිඉච්චාදයො උපසග්ගා, තෙ භූධාතුතො නිප්ඵන්නාඛ්‍යාතසද්දස්ස විසෙසකරා වෙව සකම්මකත්තසාධකා ච. යෙසමත්ථො කම්මෙන සම්බන්ධතීයො, තානි පදානි සකම්මකානි. සකම්මකපදානං සකම්මකවසෙන අත්ථො කථෙතබ්බො, ක්වචි අකම්මකවසෙනපි. එවං සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදානි භවන්ති. උද්දෙසොයං.

තත්‍ර භවතීති හොති විජ්ජති පඤ්ඤායති සරූපං ලහති. උඛ්භවතීති උප්පජ්ජති සරූපං ලහති. සමුඛ්භවතීති සමුප්පජ්ජති සරූපං ලහති. පභවතීති හොති සම්භවති. අථ චා පභවතීති යතො කුතොචි සන්දති, න විච්ඡිජ්ජති, අවිච්ඡන්තං හොති, තං තං යානං විසරති. පරාභවතීති පරාභවො හොති ඛ්‍යාසනං ආපජ්ජති අවුද්ධිං පාපුණාති. සම්භවතීති සුට්ඨ භවති වුද්ධිං විරුළුභිං වෙපුළුලං ආපජ්ජති. විභවතීති උච්ඡිජ්ජති විනස්සති විපජ්ජති, විසෙසතො චා භවති සම්පජ්ජති. හොති සම්භොති විභොතීති ඉමානි “භවති සම්භවති විභවති”ති ඉමෙහි යථාක්කමං සමානානිද්දෙසානි. පාතුභවතීති පකාසති දිස්සති පඤ්ඤායති පාකටං හොති. පාතුඛ්භවති පාතුභොතීති ඉමානි “පාතුභවති”ති ඉමිනා සමානානිද්දෙසානි. එවං අකම්මකපදානං යථාරහං සකම්මකාකම්මකවසෙන අත්ථකථනං දට්ඨබ්බං. එවමුත්තරත්‍රාපි අඤ්ඤෙසම්පි අකම්මකපදානං.

පරිභොතිදුකාදීසු පන සත්තසු දුකෙසු යථාක්කමං ද්වෙ ද්වෙ පදානි සමානත්ථානි, තස්මා ද්වෙ ද්වෙ පදානියෙව ගහෙත්වා නිද්දිසිස්සාම. තත්‍ර පරිභොති පරිභවතීති පරං හිංසති පිළෙති, අථ චා හිළෙති අවජානාති. අභිභොති අභිභවතීති පරං අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරති මද්දති. අධිභොති අධිභවතීති පරං අභිමද්දිත්වා භවති අත්තතො වසං වත්තාපෙති. අතිභොති අතිභවතීති පරං අතික්කමිත්වා භවති. අනුභොති අනුභවතීති සුඛදුක්ඛං වෙදෙති පරිභුඤ්ජති සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී හොති. සමනුභොති සමනුභවතීති සුඛදුක්ඛං සුට්ඨ වෙදෙති සුට්ඨ පරිභුඤ්ජති සුට්ඨ සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී හොති. අභිසම්භොති අභිසම්භවතීති පරං

අප්ඤ්ඤාත්ථරති මද්දති. එවං සකම්මකපදානං සකම්මකවසෙන අත්ථකථනං දට්ඨබ්බං. කත්ථවි පන ගච්ඡතීති පවත්තතීති එවං අකම්මකවසෙනපි. එවමුත්තරත්‍රාපි අඤ්ඤාසං සකම්මකපදානං.

අපච්චයො පරො හොති, භූවාදිගණතො සති;
සුද්ධකත්තුක්‍රියාඛ්‍යාතො, සබ්බධාතුකනිස්සිතො.

අයං සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

හෙතුකත්තුක්‍රියාපදනිද්දෙස

භාවෙති විභාවෙතිසම්භාවෙති පරිභාවෙති, එවං හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි භවන්ති. එකකම්මකවසෙනෙසමත්ථො ගහෙතබ්බො. පච්ඡිමස්ස පන ද්විකම්මකවසෙනපි. පරිභාවාපෙති අභිභාවාපෙති අනුභාවාපෙති, එවමපි හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි භවන්ති. ද්විකම්මකවසෙනෙසමත්ථො ගහෙතබ්බො. ඉච්චෙවං ද්විධා හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි ඤෙය්‍යානි, අඤ්ඤානිපි ගහෙතබ්බානි.

තත්‍ර භාවෙතීති පුග්ගලො භාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි භාවෙති ආසෙවති බහුලිකරොති, අථ වා භාවෙතීති වඩ්ඤෙති. විභාවෙතීති භාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි විභාවෙති විසෙසෙන භාවෙති, විවිධෙන වා ආකාරෙන භාවෙති භාවයති වඩ්ඤෙති, අථ වා විභාවෙතීති අභාවෙති අන්තරධාපෙති. සම්භාවෙතීති යස්ස කස්සපි ගුණං සම්භාවෙති සම්භාවයති සුට්ඨු පකාසෙති උක්කංසෙති. පරිභාවෙතීති පරිභාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි පරිභාවෙති පරිභාවයති සමන්තතො වඩ්ඤෙති. එවං එකකම්මකවසෙනත්ථො ගහෙතබ්බො. අථ වා පරිභාවෙතීති වාසෙතබ්බං වත්ථුං පරිභාවෙති පරිභාවයති වාසෙති ගන්ධං ගාහාපෙති. එවං ද්විකම්මකවසෙනාපි අත්ථො ගහෙතබ්බො. පරිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලෙන සපත්තං පරිභාවාපෙති නිංසාපෙති, අථ වා පරිභාවාපෙතීති භීළාපෙති අවජානාපෙති. අභිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලෙන සපත්තං අභිභාවාපෙති අප්ඤ්ඤාත්ථරාපෙති. අනුභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලෙන සම්පත්තිං අනුභාවාපෙති පරිභොජෙති.

පයුත්තො කත්තුනා යොගෙ, ධීතොයෙවාප්පධානියෙ;
ක්‍රියං සාධෙති එතස්ස, දීපකං සාසනෙ පදං.

කරණවචනංයෙව, යෙභුයොන පදිස්සති;
ආඛ්‍යාතෙ කාරිතථිඨානං, සන්ධාය කථිතං ඉදං.

න නාමෙ කාරිතථිඨානං, ‘‘බොධෙතා’’ ඉතිආදිකං;

“සුනබ්බෙහි ඛදාපෙත්ති”, ඉච්චාදීනි පදානි ව;
ආහරිත්වාන දීපෙය්‍ය, පයොගකුසලො බුධො.

තත්‍රිදං කරණවචනං කම්මත්ථදීපකං, උපයොගසාමිවචනානිපි තද්දීපකානි
යොජෙතබ්බානි. කථං? පරිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලං සපත්තං
පරිභාවාපෙතීති, තථා පරිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලස්ස සපත්තං
පරිභාවාපෙතීති. සෙසානි නයානුසාරෙන නිද්දිසිතබ්බානි. එවං සබ්බානෙතානි
කරණොපයොගසාමිවචනානි කම්මත්ථදීපකානියෙව හොත්ති, තස්මා
ද්විකම්මකවසෙනත්ථො ගහෙතබ්බො.

අයං හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

කම්මක්‍රියාපදනිද්දෙස

භවියතෙ විභවියතෙ පරිභවියතෙ අභිභවියතෙ අනුභවියතෙ පරිභූයතෙ
අභිභූයතෙ අනුභූයතෙ, එවං කම්මුනො ක්‍රියාපදානි භවන්ති. අඤ්ඤථා ව
භවියාතෙ විභවියාතෙ පරිභවියාතෙ අභිභවියාතෙ අනුභවියාතෙ පරිභූයාතෙ
අභිභූයාතෙ අනුභූයාතෙති. එත්ථ කම්මුනො ක්‍රියාපදානියෙව කම්මකත්තුනො
ක්‍රියාපදානි කත්වා යොජෙතබ්බානි. විසුඤ්ඞි කම්මකත්තුනො ක්‍රියාපදානි න
ලබ්භන්ති.

තත්‍ර භවියතෙති භාවෙතබ්බං යං කිඤ්ඤි පුග්ගලෙන භාවියතෙ ආසෙවියතෙ
බ්‍රහ්මකරියතෙ, අථ වා භවියතෙති වඩ්ඪියතෙ. විභවියතෙති විභාවෙතබ්බං යං
කිඤ්ඤි පුග්ගලෙන විභවියතෙ විසෙසෙන භවියතෙ, විවිධෙන වා ආකාරෙන
භවියතෙ වඩ්ඪියතෙ, අථ වා විභවියතෙති අභවියතෙ අන්තරධාපියතෙ.
පරිභවියතෙති සපත්තො පුග්ගලෙන පරිභවියතෙ භිංසියතෙ, අථ වා
පරිභවියතෙති භීළියතෙ අවජානියතෙ. අභිභවියතෙති සපත්තො පුග්ගලෙන
අභිභවියතෙ අජ්ඣාත්ථරියතෙ අභිමද්දියතෙ. අනුභවියතෙති සම්පත්ති
පුග්ගලෙන අනුභවියතෙ පරිභුඤ්ජියතෙ. පරිභූයතෙතිආදීනි තිණි
“පරිභවියතෙ”තිආදීනි තිණි සමානනිද්දෙසානි. සෙසානි පන යථාචුත්තෙහි යං
කම්මමෙව පධානතො ගහෙත්වා නිද්දිසියති පදං, තං කම්මත්ථදීපකං. තස්මා
කත්තරි එකවචනෙන නිද්දිට්ඨෙපි යදි කම්මං බ්‍රවුචනවසෙන වත්තබ්බං,
බ්‍රවුචනත්තඤ්ඤෙව කම්මුනො ක්‍රියාපදං දිස්සති. යදි පනෙකවචනවසෙන
වත්තබ්බං, එකවචනත්තඤ්ඤෙව. තථා කත්තරි බ්‍රවුචනෙන නිද්දිට්ඨෙපි යදි
කම්මං එකවචනවසෙන වත්තබ්බං, එකවචනත්තඤ්ඤෙව කම්මුනො ක්‍රියාපදං
දිස්සති. යදි පන බ්‍රවුචනවසෙන වත්තබ්බං, බ්‍රවුචනත්තඤ්ඤෙව. කථං?
හික්ඛුනා ධම්මො භවියතෙ, හික්ඛුනා ධම්මා භවියන්තෙ, හික්ඛුහි ධම්මො

භවියතෙ, භික්ඛුහි ධම්මා භවියන්තෙති. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ කම්මුනො ක්‍රියාපදෙසු වොහාරො කාතබ්බො. යස්මිං පන කම්මුනො ක්‍රියාපදෙ කම්මත්ථදීපකෙ කම්මභූතස්සෙවත්ථස්ස කත්තුභාවපරිකප්පො හොති, තං කම්මකත්තුත්ථදීපකං, තං කම්මුනො ක්‍රියාපදතො විසුං න ලබ්භති. අයං පනෙත්ථ අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ පයොගරචනා. සයමෙව පරිභවියතෙ දුබ්භාසිතං භණං බාලො තප්පච්චයා අඤ්ඤෙහි පරිභූතොපි, සයමෙව අභිභවියතෙ පාපකාරී නිරයෙ නිරයපාලෙහි අභිභූතොපි තථාරූපස්ස කම්මස්ස සයං කතත්තාති. එත්ථ හි සයමෙව පියතෙ පානියං, සයමෙව කටො කරියතෙතිආදීසු විය සුබාහිසඬ්ඛරණීයතා ලබ්භතෙව, තතො කම්මකත්තුතා ව.

අයං කම්මුනො ක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

භාවක්‍රියාපදනිද්දෙස

භූයතෙ භවියතෙ උබ්භවියතෙ, එවං භාවස්ස ක්‍රියාපදානි භවන්ති. අඤ්ඤා ව භූයතෙ භවියතෙ උබ්භවියතෙති. තත්‍ර යථා ධීයතෙපදස්ස ධානන්ති භාවවසෙන අත්ථකථනමිච්ඡන්ති, එවං භූයතෙතිආදීනමිපි භවනන්තිආදීනා භාවවසෙන අත්ථකථනමිච්ඡිතබ්බං. යථා ව ධානං ධීති භවනන්තිආදීහි භාවවාචකකිත්තනාමපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධෙ ඡට්ඨියොජනමිච්ඡන්ති, න තථා ධීයතෙ භූයතෙතිආදීහි භාවවාචකාධ්‍යාතපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධෙ ඡට්ඨියොජනා ඉච්ඡිතබ්බා සම්බන්ධෙ පචත්තඡට්ඨියන්තසද්දෙහි අසම්බන්ධතීයත්තා ආධ්‍යාතිකපදානං. යස්මිං පයොගෙ යං කම්මුනො ක්‍රියාපදෙන සමානගතිකං කත්වා විනා කම්මෙන නිද්දිසියති ක්‍රියාපදං, කත්තුභාවකපදං පන පච්චත්තවචනෙන වා කරණවචනෙන වා නිද්දිසියති, තං තත්ථ භාවත්ථදීපකං. න හි සබ්බථා කත්තාරමනිස්සාය භාවො පචත්තති. එවං සන්තෙපි භාවො නාම කෙවලො භවනලවනපවනාදිකො ධාතුඅත්ථොයෙව. අක්ඛරවිත්තකා පන “ධීයතෙ භූයතෙ”තිආදීසු භාවවිසයෙසු කරණවචනමෙව පසුඤ්ජන්ති “නත්‍ර නාම පබ්බජිතෙන සුනිවත්ථෙත භවිතබ්බං සුපාරුතෙන ආකප්පසම්පන්නෙනා”තිආදීසු විය, තස්මා තෙසං මතෙ “තෙන උබ්භවියතෙ”ති කරණවචනෙන යොජෙතබ්බං. ජිනමතෙන පන “සො භූයතෙ”තිආදීනා පච්චත්තවචනෙනෙව. සච්චසඬ්ඛෙපප්පකරණෙ හි ධම්මපාලාවරියෙන, නිද්දෙසපාළියං පන ධම්මසෙනාපතිනා, ධජ්ගස්සත්තන්තෙ භගවතා ව භාවපදං පච්චත්තවචනාපෙක්ඛවසෙත්‍රු’ව්චාරිතං.

කථිතො සච්චසඬ්ඛෙපෙ, පච්චත්තවචනෙන වෙ,
“භූයතෙ” ඉති සද්දස්ස, සම්බන්ධො භාවදීපනො.

නිද්දෙසපාළියං “රූපං, විභොති විභවියාති”;

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ඉති දස්සනතො වාපි, පච්චත්තවචනං ථීරං.

තථා ධජග්ගසුත්තන්තෙ, මුනිනාහව්වහාසිතෙ;
“සො පහිග්ගස්සති” ඉති, පාළිදස්සනතොපි ව.

පාරමිතානුභාවෙන, මහෙසීනංව දෙහතො;
සන්ති නිප්ථාදනා, නෙව, සක්කතාදිවචො විය.

පච්චත්තදස්සනෙනෙව, පුරිසත්තයයොජනං;
එකවචනිකඤ්චාපි, බහුවචනිකමිපි ව;
කාතබ්බමිති නො ඛන්ති, පරස්සපදආදිකෙ.

තස්මා රූපං විභවියාති, රූපානි විභවියාන්ති, ත්වං විභවියාසි, තුම්හෙ
විභවියාථ, අහං විභවියාමි, මයං විභවියාම, රූපං විභවියාතෙ, රූපානි
විභවියාන්තෙ ඉච්චෙවමාදි ජිනවචනානුරූපතො යොජෙතබ්බං. අනුයං
පදසොධනා —

විභවියාතීති ඉදං, කම්මපදසමානකං;
න ව කම්මපදං නාපි, කම්මකත්තුපදාදිකං.

යදි කම්මපදං එතං, පච්චත්තවචනං පන;
කම්මං දීපෙය්‍ය කරණං-වචනං කත්තුදීපකං.

යදි කම්මකත්තුපදං, “පියතෙ”ති පදං විය;
සියා සකම්මකං, නෙතං, තථා භොතීති දීපයෙ.

යදි කත්තුපදං එතං, විභවතිපදං විය;
විනා යපච්චයං තිට්ඨෙ, න තථා තිට්ඨතෙ ඉදං.

න කත්තරි භුවාදීනං, ගණෙ යපච්චයො රුතො;
දිවාදීනං ගණෙයෙව, කත්තරි සමුදිරිතො.

න භුධාතු දිවාදීනං, ධාතුනං දිස්සතෙ ගණෙ;
භුවාදිකචුරාදීනං, ගණසුයෙව දිස්සති.

“විභවියාති” ඉච්චාදො, තස්මා යපච්චයො පන;
භාවෙයෙවාවති විඤ්ඤායාං, විඤ්ඤානා සමයඤ්ඤානා.

එත්ථ හි පාකටං කත්වා, භාවකාරකලක්ඛණං;

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

දස්සයිස්සාමහං දානි, සක්කච්චං මෙ නිබ්බාධං.

“තිස්සො ගච්ඡති” ඉච්චත්‍ර, කත්තාරං කත්තුනො පදං;
“ධම්මො දෙසියති” ච්චත්‍ර, කම්මං තු කම්මුනො පදං.

සරූපතො පකාසෙති, තස්මා තෙ පාකටා උහො;
තථා විභවියානීති-ආදිභාවපදං පන.

සරූපතො න දීපෙති, කාරකං භාවනාමකං;
දබ්බභූතං තු කත්තාරං, පකාසෙති සරූපතො.

කත්තාරං පන දීපෙන්නං, කත්තුසන්නිස්සිතම්පි තං;
භාවං දීපෙති ස්වාකාරො, පච්චයෙන විභාවිතො.

යස්මා ච කත්තුභාවෙන, භාවො නාම න තිට්ඨති;
කත්තාව කත්තුභාවෙන, භාවට්ඨානෙ යීතො තතො.

යජ්ජෙවං කත්තුචොභාරො, භාවස්ස තු කථං සියා;
“සාවකානං සන්නිපාතො, අහොසි” ඉති ආදිසු.

ඉති චෙ නිස්සයානං තු, චසා නිස්සිතසම්භවා;
කත්තුට්ඨානෙපි භාවස්ස, කත්තුපඤ්ඤත්ති සිජ්ඣති.

කාරකෙ කත්තුකම්මච්චෙ, ක්‍රියාසන්නිස්සයෙ යථා;
ධාරෙන්ති ආසනථාලී, ක්‍රියාධාරොති කප්පිතා.

තථා භාවපදං ධීරා, කත්තාරං භාවනිස්සයං;
දීපයන්නම්පි කප්පෙන්ති, භාවස්ස වාචකං ඉති.

කෙච්චි අදබ්බභූතස්ස, භාවස්සෙකත්තතො බ්‍රවුං;
භාවෙදෙකච්චොවාදි-පුරිසස්සෙව භොතිති.

පාළිං පත්ථාන තෙසං තු, වචනං අප්පමාණකං;
“තෙ සංකිලෙසිකා ධම්මා, පභිසිස්සන්ති” ඉති හි.

පාඨො පාවචනෙ දිට්ඨො, තස්මා එවං වදෙමසෙ;
පච්චත්තදස්සනෙනෙව, පුරිසත්තයයොජනං.

වචනෙහි යුතං ද්වීහි, ඉච්ඡිතබ්බන්ති නො රුචි;

භාවෙ ක්‍රියාපදං නාම, පාළියං අනිද්දදසං;
තස්මා තග්ගහණ්ණපායො, චුත්තො එත්තාවතා මයාති.

අයං භාවස්ස ක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

එවං සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදානි හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි කම්මුනො ක්‍රියාපදානි, භාවස්ස ක්‍රියාපදානි වාති චතුධා, කම්මකත්තුක්‍රියාපදෙහි වා පඤ්චධා භූතානුකො නිප්පන්නානි ක්‍රියාපදානි නානප්පකාරෙන නිද්දිට්ඨානි, එතානි ලොකියානං භාවහෙදවසෙන වොහාරහෙදො හොතීති දස්සන්තං. විසුං විසුං චුත්තානි. අත්ථතො පන කම්මකත්තුභාවකාරකත්තයවසෙන තිවිධානෙව. හෙතුකත්තා හි සුද්ධකත්තුසඬ්ඛාතෙ කාරකෙ තස්සඬ්ගභාවතො සඬ්ගහමුපගච්ඡති, තථා කම්මකත්තා කම්මකාරකෙ, භාවො පන කෙවලො. සො හි ගමනපචනලවනාදිවසෙනානෙකවිධොපි ක්‍රියාසභාවත්තා හෙදරහිතො කාරකත්තරො. එවං සන්තෙපි දබ්බසන්නිස්සිතත්තා දබ්බහෙදෙන හිජ්ජති. තෙන පාවචනෙ භාවවාචකං පදං බහුවචනත්තම්පි දිස්සති. ආඛ්‍යාතිකපදෙ භාවකාරකවොහාරො නිරුත්තිනයං නිස්සාය ගතො, අත්ථතො පන භාවස්ස කාරකතා නුපපජ්ජති. සො හි න කිඤ්චි ජනෙති, න ච ක්‍රියාය නිමිත්තං. ක්‍රියානිමිත්තභාවොයෙව හි කාරකලක්ඛණං. ඉති මුඛ්‍යතො වා හෙතුතො වා භාවස්ස කාරකතා න ලබ්භති. එවං සන්තෙපි සො කරණමත්තත්තා කාරකං. තථා හි කරණං කාරො, ක්‍රියා, තදෙව කාරකත්ති භාවස්ස කාරකතා දට්ඨබ්බා. යස්මා පන ක්‍රියානිමිත්තභාවොයෙව කාරකලක්ඛණං, තස්මා නාමිකපදෙ කාරකලක්ඛණෙ භාවකාරකත්ති වොහාරං පභාය කත්තුකම්මකරණසම්පදානාපදානාධිකරණානං ඡන්තං වත්ථුනං කත්තුකාරකකම්මකාරකත්තිආදි වොහාරො කරියති වෙය්‍යාකරණෙහි. එවං නිරුත්තිනයං නිස්සාය චුත්තං භාවකාරකඤ්ච ද්වෙව ච කම්මකත්තුකාරකානීති කාරකත්තයං භවති. තද්දීපකඤ්චාඛ්‍යාතිකපදං තිකාරකං.

ඉමමත්ථඤ්ඤි සන්ධාය, චුත්තමාවරියෙහිපි;
මහාවෙය්‍යාකරණෙහි, නිරුත්තිනයදස්සිති.

“යං තිකාලං තිපුරිසං, ක්‍රියාවාචි තිකාරකං;
අතිලිඬ්ගං ද්විවචනං, තදාඛ්‍යාතත්ති චුච්චති” ති.

ඉධ භාවකම්මෙසු අත්තනොපදුප්පත්තිං කෙච්චි අක්ඛරචිත්තකා අවස්සම්ච්ඡන්තීති තෙසං මතිවිභාවනත්ථමම්හෙහි භාවකම්මානං ක්‍රියාපදානි අත්තනොපදවසෙනුද්දිට්ඨානි වෙච නිද්දිට්ඨානි ව. සබ්බානිපි පනෙතානි තිකාරකානි ක්‍රියාපදානි ක්‍රියාපදමාලම්චිජ්ජනා පරස්සපදත්තනොපදවසෙන යොජෙතබ්බානි. පාළිආදීසු හි තිකාරකානි ක්‍රියාපදානි

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පරස්සපදත්තනොපදවසෙන ද්විධා ධීතානි. සෙය්‍යථිදං? භගවා සාවත්ථියං විහරති. සමාධිප්ඤ්ඤානකුසලා, චන්දන්ති ලොකනායකං. මොනං වුච්චති ඤාණං. අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති. කථං පටිපත්තස්ස පුග්ගලස්ස රූපං විහොති විභවියාති. සො පහීයස්සති. පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තං භාසතෙ තපතෙ. පූජකො ලභතෙ පූජං. පුත්තකාමා ථියො යාවං, ලභන්තෙ තාදිසං සුතං. අසිතො තාදි වුච්චතෙ සබ්බමා. අග්ගිජාදි පුබ්බෙව භූයතෙ. සො පහීයෙථාපි නො පහීයෙථාති එවං ද්විධා ධීතානි. අත්‍රිදං පාළිවචත්ථානං -

තිකාරකානි සබ්බානි, ක්‍රියාපදානි පායතො;
පරස්සපදයොගෙන, දිස්සන්ති පිටකත්තයෙ.

අත්තනොපදයුත්තානි, වුණ්ණියෙසු පදෙසු හි;
අතීච්ඡපානි ගාථාසු, පදානීති බහුනි තු.

ගාථාසු චෙට්ඨරානි, වුණ්ණියෙසු පදෙසු ව;
සුබ්බුතෙව හුත්ථාන, දිස්සන්තිති පකාසයෙ.

පදානං නිද්දෙසො පනති අන්තිආදීනං තෙසං තෙසං වචනානමනුරූපෙන යොජෙතබ්බො. එවං තිකාරකක්‍රියාපදානි සරූපතො වචත්ථානතො නිද්දෙසතො ව චෙදිතබ්බානි.

ඉදානි නොපසග්ගාකම්මිකාදිවසෙන භවතිස්ස ධාතුස්ස විනිච්ඡයං වදාම -

නොපසග්ගා අකම්මා ව, සොපසග්ගා අකම්මිකා;
සොපසග්ගා සකම්මා ව, ඉති භූති විභාවිතා.

ඉදං තු වචනං “ධම්ම-භූතො භුත්වා” තිආදිසු;
පත්තානුභවනත්ථං මෙ, විචජ්ජෙත්වා උදිරිතං.

එතෙන පන අත්ථෙත, නොපසග්ගසකම්මිකං;
ගහෙත්වා චතුර්ධා හොති, ඉති ඤෙය්‍යං විසෙසතො.

නොපසග්ගා අකම්මා ව, සොපසග්ගා අකම්මිකා;
භූර්ධාතු කාරිතෙ සත්තෙ, එකකම්මා භවන්ති හි.

“භාවෙති කුසලං ධම්මං, විභාවෙති” තිමානිධ;
දස්සෙතබ්බානි විඤ්ඤාහි, සාසනඤ්ඤාහි සාසනෙ.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

සොපසග්ගා සකම්මා තු, කාරිතප්පච්චයෙ සති;
ද්විකම්මායෙව හොතීති, ඤාතබ්බං විඤ්ඤානා කථං.

අභිභාවෙන්ති පුරිසා, පුරිසෙ පාණජාතිකං;
අනුභාවෙති පුරිසො, සම්පත්තිං පුරිසං ඉති.

ඉදං සකම්මකං නාම, අකම්මකමිදං ඉති;
කථමම්හෙහි ඤාතබ්බං, විත්ථාරෙන වදෙථ නො.

විත්ථාරෙනෙව කිං වත්තුං, සක්කොමි එකදෙසනො;
කථයිස්සාමි සක්කච්චං, වදනො මෙ නිබ්බාදි.

ආබ්‍යාතිකපදං නාම, දුට්ඨං සමුදිරිතං;
සකම්මකමකම්මඤ්ච, ඉති විඤ්ඤා විභාවයෙ.

තත්‍ර යස්ස පයොගම්හි, පදස්ස කත්තුනා ක්‍රියා;
නිප්ථාදිතා විතා කම්මං, න හොති තං සකම්මකං.

“පවති”ති හි චුත්තෙ තු, යෙන කෙනචි ජන්තුනා;
ඔදනං වා පනඤ්ඤං වා, කිඤ්චි වත්ථුන්ති ඤායති.

යස්ස පන පයොගම්හි, කම්මෙන රහිතා ක්‍රියා;
පදස්ස ඤායතෙ එතං, අකම්මකන්ති තීරයෙ.

“තිට්ඨති දෙවදත්තො”ති, චුත්තෙ කෙනචි ජන්තුනා;
යානංව බුද්ධිවිසයො, කම්මභූතං න කිඤ්චිපි.

සකම්මකපදං තත්ථ, කත්තාරං කම්මමෙව ව;
පකාසෙති යථායොග-මිති විඤ්ඤා විභාවයෙ.

“ඔදනං පවති පොසො, ඔදනො පච්චතෙ සයං”;
ඉච්චුදාහරණා ඤෙය්‍යා, අචුත්තෙපි අයං නයො.

අකම්මකපදං නාම, කත්තාරං භාවමෙව ව;
යථාරහං පකාසෙති, ඉති ධිරොපලක්ඛයෙ.

කත්තාරං “තිට්ඨති”ච්චත්‍ර, සුචෙති භාවනාමකං;
“උපට්ඨියති” ඉච්චත්‍ර, අචුත්තෙපි අයං නයො.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

එවං සකම්මකාකම්මං, ඤාත්වා යොජෙය්‍ය බුද්ධිමා;
තිකම්මකඤ්ච ජානෙය්‍ය, කරාදො කාරිතෙ සති.

“සුවණ්ණං කට්ඨං පොසො, කාරෙති පුරිස”න්ති ච;
“පුරිසො පුරිසෙ ගාමං, රථං වාහෙති”ඉච්චපි.

එත්ථ භවතිධාතුමිහි, නයො එසො න ලබ්භති;
තස්මා ද්විකම්මකඤ්ඤෙව, පදමෙත්ථ විභාවිතං.

එදිසො ච නයො නාම, පාළියං තු න දිස්සති;
එකච්චානං මනෙතෙව, මයා එවං පකාසිතො.

එත්ථ ච “තමෙනං රාජා, විවිධා කම්මකාරණා;
කාරාපෙති”ති යො පාඨො, නිද්දෙසෙ තං සුනිද්දිසෙ.

“මනුස්සෙහි”ති ආහරිත්වා, පාඨසෙසං සුමෙධසො;
“සුනාබෙහිපි බාදාපෙත්ති”, ඉති පාඨස්ස දස්සනා.

එතං නයං විදු ඤාත්වා, යොජෙ පාඨානුරූපතො;
“සුවණ්ණං කට්ඨං පොසො, කාරෙති පුරිසෙති”ති.

විකරණප්පච්චයාව, චුත්තා එත්ථ සරූපතො;
සගණෙ සගණෙ තෙසං, චුත්තිං දීපෙතුමෙව ච.

“අස්මිං ගණෙ අයං ධාතු, භොති”ති තෙහි විඤ්ඤානො;
විඤ්ඤාපෙතුඤ්ච අඤ්ඤෙහි, ඤාපනා පච්චයෙහි න.

තථා හි භාවකම්මෙසු, විහිතො පච්චයො තු යො;
අට්ඨවිධෙපි ධාතුනං, ගණස්මිං සම්පවත්තති.

භූධාතුජෙසු රූපෙසු, අසම්මොභාය සොතුනං;
නානාවිධො නයො එවං, මයා එත්ථ පකාසිතො.

යෙ ලොකෙ අප්පයුත්තා විවිධවිකරණාඛ්‍යාතසද්දෙස්වජෙකා,
තෙ පත්වාඛ්‍යාතසද්දෙ අවිගතවිමතී භොත්ති ඤාණිපි තස්මා;
අවචන්තඤ්ඤෙව ධීරො සපරහිතරතො සාසනෙ දළ්භපෙමො,
යොගං තෙසං පයොගෙ පටුතරමිතිතං පත්ථයානො කරෙය්‍ය.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතිසු

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)
විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිකරණාධ්‍යාතවිභාගො නාම

පඨමො පරිච්ඡෙදො.

2. භවතික්‍රියාපදමාලාවිභාග

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, සොතුනං මනිවඩ්ඪනං;
ක්‍රියාපදක්කමං නාම, විභත්තාදීනි දීපයං.

තත්‍ර ආධ්‍යාතිකස්ස ක්‍රියාලක්ඛණත්තසූචිකා ත්‍යාදයො විභත්තියො, තා අට්ඨවිධා වත්තමානාපඤ්චමීසත්තමීපරොක්ඛානියාත්තනජ්ජනනීභවිස්සන්තී කාලාතිපත්තිවසෙන.

තත්ථනි අන්ති, සි ථ, මි ම, තෙ අන්තෙ, සෙ විහෙ, එ මිහෙ ඉච්චෙතා වත්තමානාවිභත්තියො නාම.

තු අන්තු, හි ථ, මි ම, තං අන්තං, සු විහො, එ ආමසෙ ඉච්චෙතා පඤ්චමීවිභත්තියො නාම.

ඵයා ඵයාං, ඵයාසි ඵයාථ, ඵයාමි ඵයාම, ඵථ ඵරං, ඵථො ඵයාවිහො, ඵයාං ඵයාමිහෙ ඉච්චෙතා සත්තමීවිභත්තියො නාම.

අ උ, එ ත්ථ, අං මහ, ත්ථ රෙ, ත්ථො විහො, ඉං මිහෙ ඉච්චෙතා පරොක්ඛාවිභත්තියො නාම.

ආ උභ, ඔ ත්ථ, අං මිහා, ත්ථ ත්ථුං, සෙ විහං, ඉං මිහසෙ ඉච්චෙතා නියාත්තනීවිභත්තියො නාම.

ඊ උං, ඔ ත්ථ, ඉං මිහා, ආ උභ, සෙ විහං, අං මිහෙ ඉච්චෙතා අජ්ජනනීවිභත්තියො නාම.

ස්සති ස්සන්ති, ස්සසි ස්සථ, ස්සාමි ස්සාම, ස්සතෙ ස්සන්තෙ, ස්සසෙ ස්සවිහෙ, ස්සං ස්සාමිහෙ ඉච්චෙතා භවිස්සන්තීවිභත්තියො නාම.

ස්සා ස්සංසු, ස්සෙ ස්සථ, ස්සං ස්සාමිහා, ස්සථ ස්සිසු, ස්සසෙ ස්සවිහෙ, ස්සිං ස්සාමිහසෙ ඉච්චෙතා කාලාතිපත්තිවිභත්තියො නාම.

සබ්බාසමෙතාසං විහත්තීනං යානි යානි පුබ්බකානි ඡ පදානි, තානි තානි පරස්සපදානි නාම. යානි යානි පන පරානි ඡ පදානි, තානි තානි අත්තනොපදානි නාම. තත්ථ පරස්සපදානි වත්තමානා ඡ, පඤ්චමියො ඡ, සත්තමියො ඡ, පරොක්ඛා ඡ, භිය්‍යත්තනියො ඡ, අජ්ජතනියො ඡ, භවිස්සන්තියො ඡ, කාලාතිපත්තියො ඡාති අට්ඨවත්තාලීසවිධානි භොන්ති, තථා ඉතරානි, සබ්බානි තානි පිණ්ඩිතානි ඡන්තවුතිවිධානි.

පරස්සපදානමත්තනොපදානඤ්ච ද්වෙ ද්වෙ පදානි පයමමජ්ඣමුත්තමපුරිසා නාම. තෙ වත්තමානාදීසු වත්තාරො වත්තාරො, අට්ඨන්තං විහත්තීනං වසෙන ද්වත්තිංස, පිණ්ඩිතානි පරිමාණානෙව.

ද්විසු ද්විසු පදෙසු පයමං පයමං එකවචනං, දුතියං දුතියං බහුවචනං.

තත්‍ර වත්තමානවිහත්තීනන්ති අන්ති, සි ථ, මි ම ඉච්චෙනානි පරස්සපදානි. තෙ අන්තෙ, සෙ චිහෙ, එ මිහෙ ඉච්චෙනානි අත්තනොපදානි. පරස්සපදත්තනොපදෙසුපිති අන්ති ඉති පයමපුරිසා, සිථ ඉති මජ්ඣමපුරිසා, මි ම ඉති උත්තමපුරිසා, තෙ අන්තෙ ඉති පයමපුරිසා, සෙ චිහෙ ඉති මජ්ඣමපුරිසා, එ මිහෙ ඉති උත්තමපුරිසා.

පයමමජ්ඣමුත්තමපුරිසෙසුපි ති-ඉති එකවචනං, අන්ති-ඉති බහුවචනන්ති එවං එකවචනබහුවචනානි කමතො ඤෙය්‍යානි. එවං සෙසාසු විහත්තීසු පරස්සපදත්තනොපදපයමමජ්ඣමුත්තමපුරිසෙකවචනබහුවචනානි ඤෙය්‍යානි.

තත්ථ විහත්තීති කෙනට්ඨෙන විහත්ති? කාලාදිවසෙන ධාත්වත්ථං විහජතීති විහත්ති, ස්‍යාදීහි නාමිකවිහත්තීහි සහ සබ්බසඬ්ඛාහකවසෙන පන සකත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙව විහජතීති විහත්ති, කම්මාදයො වා කාරකෙ එකවචනබහුවචනවසෙන විහජතීති විහත්ති, විහජිතබ්බා ඤාණෙනානිපි විහත්ති, විහජන්ති අත්ථෙව එතායානිපි විහත්ති, අථ වා සතිපි ජිනසාසනෙ අවිහත්තිකනිද්දෙසෙ සබ්බෙන සබ්බං විහත්තීහි විනා අත්ථස්සා'නිද්දිසිතබ්බතො විසෙසෙන විවිධෙන වා ආකාරෙන භජන්ති සෙවන්ති නං පණ්ඩිතානිපි විහත්ති. තත්ථ අවිහත්තිකනිද්දෙසලක්ඛණං වදාම සහ පයොගනිදස්සනාදීහි.

අවිහත්තිකනිද්දෙසො, නාමිකෙසුපලබ්භති;
නාඛ්‍යාතෙසුති විඤ්ඤෙය්‍ය-මිදමෙත්ථ නිදස්සනං.

නිග්‍රොධොව මහාරුක්ඛො, ථෙර වාදානමුත්තමො;
අනුනං අනධිකඤ්ච, කෙවලං ජිනසාසනං.

තත්‍ර ථෙර-ඉති අවිහත්තිකො නිද්දෙසො, ථෙරානං අයන්ති ථෙරො. කො සො? වාදො. ථෙරවාදො අඤ්ඤෙසං වාදානං උත්තමොති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

“කායො තෙ සබ්බ සොවණ්ණො”, ඉච්චාදිමිහිපි නාමිකෙ;
අවිහත්තිකනිද්දෙසො, ගහෙතබ්බො නයඤ්ඤනා.

අවිහත්තිකනිද්දෙසො, නන්වාඛ්‍යාතෙපි දිස්සති;
“හො ඛාද පිච” ඉච්චත්‍ර, වදෙ යො කොචි වොදකො.

යදි එවං මනෙතස්ස, භවෙය්‍ය අවිහත්තිකං;
“හික්ඛු, හො පුරිසි” ච්චාදි, පදමිපි, න හිදං තථා.

“හික්ඛු, හො පුරිසි” ච්චාදි, සි ග ලොපෙන වුච්චති;
තථා “ඛාදා” තිආදීති, හි ලොපෙන පවුච්චරෙ.

එවං අවිහත්තිකනිද්දෙසො ආඛ්‍යාතෙසු න ලබ්භති, නාමෙසුයෙව ලබ්භති. තත්‍රාපි “අට්ඨ ව පුග්ගල ධම්මදසා තෙ” ති එත්ථ ඡන්දවසෙන පුග්ගල ඉති රස්සකරණං දට්ඨබ්බං, න “කකුසන්ධ කොණාගමනො ව කස්සපො” ති එත්ථ කකුසන්ධ ඉති අවිහත්තිකනිද්දෙසො විය අවිහත්තිකනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. “හික්ඛු නිසින්තෙ මාතුගාමො උපනිසින්තො වා හොති උපනිපන්තො වා” ති එත්ථ පන හික්ඛුති ඉදං හික්ඛුමිහිති වත්තබ්බත්ථත්තා භූමිමෙ පච්චත්තන්තිපි අදිට්ඨවිහත්තිකනිද්දෙසොතිපි වත්තුං යුජ්ජති. තත්ථ පන ඡන්දවසෙන කතරස්සත්තා තාති පදාති අවිහත්තිකනිද්දෙසපක්ඛම්පි හජන්තීති වත්තුං න යුජ්ජති.

තත්ථ පරස්සපදානීති පරස්ස අත්ථභූතාති පදාති පරස්සපදාති. එත්ථුත්තමපුරිසෙසු අත්තනො අත්ථෙසුපි අත්තනොපදවොභාරො න කරියති.

කිඤ්චාපි අත්තනො අත්ථා, පුරිසා උත්තමච්ඡයා;
තථාපි ඉතරෙසාන-මුස්සන්තත්තාව තබ්බසා;
තබ්බොභාරො ඉමෙසානං, පොරාණෙහි නිරොපිතො.

අත්තනොපදානීති අත්තනො අත්ථභූතාති පදාති අත්තනොපදාති. එත්ථ පන පට්ඨමජ්ඣිමපුරිසෙසු පරස්සත්ථෙසුපි පරස්සපදවොභාරො න කරියති.

පට්ඨමජ්ඣිමා වෙනෙ, පරස්සත්ථා තථාපි ව;
ඉතරෙසං නිරුළුභත්තා, තබ්බොභාරස්ස සච්චතො.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ඉමස්ස පනිමෙසානං, පුබ්බවොහාරතාය ව;
තථා සඬකරදොසස්ස, හරණත්ථාය සො අයං;
අත්තනොපදවොහාරො, එසමාරොපිතො ධූවං.

පරස්සපදසඤ්ඤාදි-සඤ්ඤායො බහුකා ඉධ;
පොරාණෙහි කතත්තාතා, සඤ්ඤා පොරාණිකා මතා.

තස්මා ඉධ පටිමපුරිසාදීනං තිණ්ණං පුරිසානං වචනත්ථං න පරියෙසාම.
රුළුභියා හි පොරාණෙහි ත්‍යාදීනං පුරිසසඤ්ඤා විහිතා.

එකවචනබහුවචනෙසු පන එකස්සත්ථස්ස වචනං එකවචනං.
බහුනමත්ථානං වචනං බහුවචනං. අථ වා බහුත්තෙපි සති සමුදායවසෙන
ජාතිවසෙන වා චිත්තෙන සම්පිණ්ඩෙත්වා එකීකතස්සත්ථස්ස එකස්ස විය
වචනම්පි එකවචනං, බහුත්තෙ නිස්සිතස්ස නිස්සයවොහාරෙන චුත්තස්ස
නිස්සයවසෙන එකස්ස විය වචනම්පි එකවචනං, එකත්තලක්ඛණෙන
බවිහත්ථානං එකවචනං විය වචනම්පි එකවචනං. අබහුත්තෙපි සති
අත්තගරුකාරාපරිච්ඡේදමාතිකානුසන්ධිතයපුච්ඡාසභාගපුච්චිත්ත-
සමායොගපුච්ඡාරම්මණවසෙන එකත්ථස්ස බහුනං විය වචනං බහුවචනං, තථා
යෙ යෙ බහවො තත්තිවාසනංපුත්තසඬබ්බාසස්සෙකස්සත්ථස්ස රුළුභිවසෙන
බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං, එකස්සත්ථස්ස අඤ්ඤානත්ථෙත
එකාහිධානවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං, එකස්සත්ථස්ස
නිස්සිතවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං, එකස්සත්ථස්ස
ආරම්මණභෙදකිච්චභෙදවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං. එවම්මෙහි
ආකාරෙහි එකමිහි වත්තබ්බෙ, එකමිහි විය ව වත්තබ්බෙ එකවචනං, බහුමිහි
වත්තබ්බෙ, බහුමිහි විය ව වත්තබ්බෙ බහුවචනං භොතීති දට්ඨබ්බං. පුච්චවචනං,
අනෙකවචනත්ති ව ඉමස්සෙව නාමං.

වචනෙසු අයං අත්ථො, නාමාඛ්‍යාතවිහත්තිනං;
වසෙන අධිගන්තබ්බො, සාසනත්ථගවෙසිතා.

තස්මා තදත්ථවිඤ්ඤාපනත්ථං ඉධ නාමිකපයොගෙහි
සහෙවාඛ්‍යාතපයොගෙ පවක්ඛාම – “රාජා ආගච්ඡති, සභායො මෙ ආගච්ඡති,
එකං චිත්තං” මිච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස එකවචනපයොගා. “රාජානො
ආගච්ඡන්ති, සභායා මෙ ආගච්ඡන්ති, න මෙ දෙස්සා උභො පුත්තා, ද්වෙ තීණි”
ඉච්චෙවමාදයො බවිහත්ථානං බහුවචනපයොගා.

“සා සෙනා මහතී ආසි, බහුජ්ජනො පසන්තොසි, සබ්බො තං ජනො
ඔජ්ජායතු, ඉත්ථිගුම්බස්ස පවරා, බුද්ධස්සාහං වත්ථයුගං අදාසිං, ද්වයං වො

හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි, පෙමං මහන්තං රතනත්තයස්ස, කරෙ පසාදඤ්ච නරො අවස්සං, හික්ඛුසඬ්ඝො, බලකායො, දෙවනිකායො, අරියගණො”- ඉච්චෙවමාදයො, “ද්විකං තික” මිච්චාදයො ච සමුදායවසෙන බව්හත්ථානං එකවචනපයොගා.

කත්ථවි පන ඊදිසෙසු යානෙසු බහුවචනපයොගාපි දිස්සන්ති. තථා හි “පුජිතා ඤාතිසඬ්ඝෙහි, දෙවකායා සමාගතා, සබ්බෙනෙ දෙවනිකායා, ද්වෙ දෙවසඬ්ඝා, තිණ් දුකානි, චත්තාරි නවකානි” ඉච්චෙවමාදයො පයොගාපි දිස්සන්ති. ඉමෙ එකවචනවසෙන චත්තබ්බස්ස සමුදායස්ස බහුසමුදායවසෙන බහුවචනපයොගාති ගහෙනබ්බා, සඬ්ගය්හමානා ච බව්හත්ථබහුවචනෙ සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති විසුංයෙව චා, තස්මා බහුසමුදායාපෙක්ඛබහුවචනන්ති එතෙසං නාමං වෙදිතබ්බං.

“පාණං න හනෙ, සස්සො සම්පජ්ජති” ඉච්චෙවමාදයො ජාතිවසෙන බව්හත්ථානං එකවචනපයොගා, තබ්භාවසාමඤ්ඤෙන බව්හත්ථානං එකවචනපයොගාතිපි චත්තුං වට්ටති.

“නාගං රට්ඨස්ස පුජිතං, සාවත්ථී සද්ධා අහොසි පසන්නා” ඉච්චෙවමාදයො නිස්සයවසෙන පචත්තානං නිස්සයවොහාරෙන චුත්තානමෙකවචනපයොගා.

“තිලක්ඛණං, කුසලාකුසලං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සලායතනං, ධම්මචිතයො, චිත්තසෙනො ච ගන්ධබ්බො, නතියා අසති ආගතිගති න හොති, ආගතිගතියා අසති චුතුපපාතො න හොති” ඉච්චෙවමාදයො එකත්තලක්ඛණෙ බව්හත්ථානං එකවචනපයොගා.

“එවං මයං ගණ්භාම, අමභාකං පකති, පධානන්ති බො මෙසිය වදමානං කිත්ති වදෙය්‍යාම” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස අත්තවසෙන බහුවචනපයොගා.

“තෙ මනුස්සා තං හික්ඛුං එතදවොචුං ‘භුඤ්ජථ හන්තෙ’ති, අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අබ්භාගතානා’සනකං අදාසිං” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස ගරුකාරවසෙන බහුවචනපයොගා.

“අප්පච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා ධම්මා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස අපරිච්ඡේදවසෙන බහුවචනපයොගා, අනියමිතසඬ්ඛාවසෙන බහුවචනපයොගා චා.

කෙවි පන “දෙසනාසොනපාතවසෙන බහුවචනපයොගා” තිපි වදන්ති, තං න ගහෙනබ්බං. න හි තථාගතො සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤාභිතො ධම්මං දෙසෙති, යුත්ති ව න දිස්සති “මාතිකායං පුච්ඡායං විස්සජ්ජනෙ වාති තිසුපි යානෙසු අප්පච්චයාදිධම්මෙ දෙසෙන්නො සත්ථා පුනස්පුනං බහුවචනවසෙන දෙසනාසොනෙ පතිත්වා ධම්මං දෙසෙති” ති.

“කතමෙ ධම්මා අප්පච්චයා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස මාතිකානුසන්ධිනෙයෙන බහුවචනපයොගා.

“ඉමෙ ධම්මා අප්පච්චයා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස පුච්ඡානුසන්ධිනෙයෙන බහුවචනපයොගා.

“කතමෙ ධම්මා නො පරාමාසා, තෙ ධම්මෙ යපෙත්වා අවසෙසා කුසලාකුසලාබ්‍යාකතා ධම්මා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස පුච්ඡාසභාගෙන බහුවචනපයොගා.

“අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා දුරනුබොධා සන්තා පණීතා අතක්කාවචරා නිපුණා පණ්ඩිතවෙදනීයා, යෙ තථාගතො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති” ති අයමෙකස්සත්ථස්ස පුට්ඨිත්තසමායොගපුට්ඨආරම්මණවසෙන බහුවචනපයොගො.

“එකං සමයං භගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනෙ,

සන්ති පුත්තා විදෙහානං, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඨනො;
තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති, මිටීලායං පජාපති” —

ඉච්චෙවමාදයො සද්දා යෙ යෙ බහවො, තන්තිවාසතං පුත්තසඩ්ධාතස්සෙකත්ථස්ස රුළුභීවසෙන බහුවචනපයොගා.

“සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ ආමන්තෙසි ‘ගච්ඡථ තුම්හෙ සාරිපුත්තා කීටාගිරිං ගන්ත්වා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොථ, තුම්හාකං එනෙ සද්ධිවිහාරිනො’ ති”, “කච්චි වො කුලපුත්තා, එථ බ්‍යග්ඝා නිවත්තවිහො” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස අඤ්ඤානත්ථෙත එකාභිධානවසෙන බහුවචනපයොගා.

“මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස නිස්සිතවසෙන බහුවචනපයොගා.

“චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති අයමාරම්මණහෙදෙන එකස්සත්ථස්ස බහුවචනපයොගො.

“චත්තාරො සම්මප්පධානා”ති අයං පන කිච්චහෙදෙන එකස්සත්ථස්ස බහුවචනපයොගො.

තත්ථ එකත්ථෙකචචනං, සමුදායාපෙක්ඛෙකචචනං,
ජාත්‍යාපෙක්ඛෙකචචනං, තන්තිස්සයාපෙක්ඛෙකචචනං,
එකත්තලක්ඛණෙකචචනන්ති පඤ්චවිධං එකචචනං භවති. එත්ථ පන
ජාත්‍යාපෙක්ඛෙකචචනං අත්ථතො සාමඤ්ඤාපෙක්ඛෙකචචනමෙවාති
දට්ඨබ්බං.

බව්හත්ථබහුවචනං, බහුසමුදායාපෙක්ඛබහුවචනං, අත්තබහුවචනං,
ගරුකාරබහුවචනං, අපරිච්ඡෙදබහුවචනං, මාතිකානුසන්ධිනයබහුවචනං,
පුච්ඡානුසන්ධිනයබහුවචනං, පුච්ඡාසභාගබහුවචනං,
පුට්ඨිත්තසමායොගපුට්ඨආරම්මණබහුවචනං, තන්තිවාසබහුවචනං,
තංසුත්තබහුවචනං, එකාභිධානබහුවචනං, තන්තිස්සිතාපෙක්ඛබහුවචනං,
ආරම්මණහෙදබහුවචනං, කිච්චහෙදබහුවචනන්ති පන්තරසවිධං බහුවචනං
භවති. ඉච්චෙවං වීසධා සබ්බාති එකචචනබහුවචනාති සඬගහිතාති. අත්‍රිදං
පාළිවචන්ථානං -

එකත්ථෙ දෙකචචන-ඤ්චිතරස්මිතරම්පි ව;
සමුදායජාතිඑකත්ත-ලක්ඛණෙකචචොපි ව;
සාට්ඨකථෙ පිටකම්හි, පාඨෙ පායෙන දිස්සරෙ.

ගරුම්හි චත්තනෙකස්මිං, බහුවචනකං පන;
පාළියං අප්පකං අට්ඨ-කථාට්ඨකාසු තං බහුං.

තථා හි බහුකං දෙක-චචනංයෙව පාළියං;
ගරුම්හි චත්තනෙකස්මිං, ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

“නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
තව සාසනමාගම්ම, පත්තොම්හි අමතං පදං”.

ඉච්චෙවමාදයො පාඨා, බහුධා ජිනසාසනෙ;
දිස්සන්තීති විජානෙය්‍ය, විද්වා අක්ඛරචිත්තකො.

සාතිසයං ගරුකාරා-රහස්සාපි මහෙසිනො;
එකචචනයොගෙන, නිද්දෙසො දිස්සතෙ යතො.

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

තතො වොහාරකුසලො, කරෙය්‍යත්ථානුරූපතො;
එකච්චනායොගං වා, ඉතරං වා සුමෙධසො.

පායෙන තන්තිවාසමිහි, බහුවචනකං යීතං;
තංපුත්තෙ අප්පකං තන්ති-ස්සයෙකච්චනමිපි ව.

පුට්ඨිත්තාපරිච්ඡේද-මාතිකාසන්ධිආදිසු;
බහුවචනකඤ්චාපි, අප්පකන්ති පකාසයෙ.

එකාහිධානතො කිච්චා, තථා ගොචරතොපි ව;
බහුවචනකං තන්ති-ස්සිතාපෙක්ඛඤ්ච අප්පකං.

ඉච්චෙවං සප්පයොගං තු, ඤත්වාන වචනද්වයං;
කාතබ්බො පන වොහාරො, යථාපාළි විභාවිතා.

ඉදානි කාලාදිවසෙන ආත්‍යාතප්පවත්තිං දීපයිස්සාම —
කාලකාරකපුරිසපරිදීපකං ක්‍රියාලක්ඛණං ආත්‍යාතිකං. තත්‍ර කාලන්ති
අතීතානාගතපච්චුප්පන්තාවසෙන තයො කාලා,
අතීතානාගතපච්චුප්පන්තාණන්තිපරිකප්පකාලාතිපත්තිවසෙන පන ඡ, තෙ
එකෙකා තිපුරිසකා.

වුත්තප්පකාරකාලෙසු, යදිදං වත්තතෙ යතො;
ආත්‍යාතිකං තතො තස්ස, කාලදීපනතා මතා.

කාරකන්ති කම්මකත්තුභාවා. තෙ හි උපචාරවුත්තසභාවවසෙන කරොන්ති
කරණන්ති ව “කාරකා”ති වුච්චන්ති. තෙව යථාක්කමං ක්‍රියානිමිත්ත තංසාධක
තංසභාවාති චෙදිතබ්බා.

කම්මං කත්තා ව භාවො ව, ඉච්චෙවං කාරකා තිධා;
විභත්තිපච්චයා එත්ථ, වුත්තා නාඤ්ඤත්‍ර සච්චතො.

“පරිභවියාති”ච්චාදී, කම්මෙ සිජ්ඣන්ති කාරකෙ;
“සම්භවති”තිආදීනි, සිජ්ඣරෙ කත්තුකාරකෙ.

“විභවියාති”ඉච්චාදී, භාවෙ සිජ්ඣන්ති කාරකෙ;
තිවිධෙස්චෙවමෙතෙසු, විභත්තිපච්චයා මතා.

කාරකත්තයමුත්තං යං, ආත්‍යාතං නත්ථි සබ්බසො;
තස්මා තද්දීපනත්තමිපි, තස්සාත්‍යාතස්ස භාසිතං.

කාරකත්තං තු භාවස්ස, සවෙපි න සමීරිතං;
කාරකලක්ඛණෙ තෙන, භාවෙන ච අවත්ථුනා.

ක්‍රියානිප්ඵත්ති නත්ථීති, යුත්තිතොපි ච නත්ථී තං;
තථාපාඛ්‍යාතිකෙ තස්ස, තඛ්ඛොභාරො නිරුත්තියං;
පතිට්ඨිතනායොවාති, මන්ත්වා අමහෙහි භාසිතො.

පුරිසොති එකවචනබහුවචනකා පයමමජ්ඣිමුත්තමපුරිසා. තත්ථ පයමපුරිසො ආඛ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණෙ සාධකවාචකෙ වා කම්මවාචකෙ වා තුම්භා'ම්භසද්දවජ්ජිනෙ පච්චත්තවචනභූතෙ නාමමිහි “අභිනිභාරො සමිජ්ඣති, ඛොධි වුව්චති චතුසු මග්ගෙසුඤාණං”න්තිආදීසු විය පයුජ්ජමානෙපි, තට්ඨානියත්තෙ සති “භාසති වා කරොති වා, පිළියක්ඛොති මං විදු, වුව්චතීති වචන”න්තිආදීසු විය අප්පයුජ්ජමානෙපි සබ්බධාතූහි පරො හොති. කත්ථවි පන පාළිප්පදෙසෙ නාමස්ස අප්පයුත්තත්තා පයමපුරිසපයොගත්ථො දුරනුඛොධො භවති, යථා “දුක්ඛං තෙ වෙදයිස්සාමි, තත්ථ අස්සාසයන්තු ම”න්ති. තථා හි එත්ථ “පාදා”ති පාදසෙසො, තස්මිං දුක්ඛසාසනාරොචනෙ චත්තුං අවිසභනවසෙන කිලමන්තං මං දෙවස්ස උභො පාදා අස්සාසෙත්තු, විස්සට්ඨො කථෙහීති මං වදොති අධිප්පායො ච භවති.

අධිප්පායො සුදුබ්බොධො, යස්මා විජ්ජති පාළියං;
තස්මා උපට්ඨනං ගණ්හෙ, ගරුං ගරුමතං විදු.

තත්‍රිමානි භූධාතාධිකාරත්තා භූධාතුවසෙන නිදස්සනපදානි. සො පරිභවති, තෙ පරිභවන්ති, පරිභවති, පරිභවන්ති. සපත්තො අභිභවියතෙ, සබ්බා විත්‍යා'නුභූයතෙ, අභිභවියතෙ, අනුභූයතෙති. යත්ථ සතිපි නාමස්ස සාධකවාචකත්තෙ අපච්චත්තවචනත්තා ආඛ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භති, තත්ථ කම්මවාචකං පච්චත්තවචනභූතං තුල්‍යාධිකරණපදං පටිච්ච පයමපුරිසාදයො තයො ලබ්භන්ති. තං යථා? පරිභවියාතෙ පුරිසො දෙවදත්තෙන, පරිභවියාසෙ ත්වං දෙවදත්තෙන, පරිභවියාමිහෙ මයං අකුසලෙහි ධම්මෙහි. එත්ථ පනිදං වචනං න චත්තබ්බං “නින්දන්ති තුණ්හිමාසින”න්තිආදීසු සතිපි නාමස්ස කම්මවාචකත්තෙ අපච්චත්තවචනත්තා ආඛ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භතීති පයමපුරිසුප්පත්ති න සියා”ති. කස්මාති ටෙ? “නින්දන්ති තුණ්හිමාසින”න්තිආදීසු “ජනා”ති අජ්ඣාහරිතබ්බස්ස සාධකවාචකස්ස නාමස්ස සද්ධිමාඛ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. එවමුත්තරත්‍රාපි නයො.

මජ්ඣිමපුරිසො ආඛ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණෙ සාධකවාචකෙ වා කම්මවාචකෙ වා පච්චත්තවචනභූතෙ තුම්භසද්දෙ පයුජ්ජමානෙපි,

තට්ඨානියත්තෙ සති අප්පයුජ්ජමානෙපි සබ්බධාතුහි පරො හොති. ත්වං අනිභවසි, තුම්හෙ අනිභවං, අනිභවසි, අනිභවං. ත්වං පරිභවියසෙ දෙවදත්තෙන, තුම්හෙ පරිභවියවිහෙ. යත්ථ සතිපි තුම්හසද්දස්ස සාධකවාචකත්තෙ අපච්චත්තවචනත්තා ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භති, න තත්ථ මජ්ඣමපුරිසො හොති. ඉතරෙ පන ද්වෙ හොන්ති කම්මවාචකං පච්චත්තවචනභූතං තුල්‍යාධිකරණපදං පටිච්ච. තං යථා? තයා අනිභවියතෙ සපත්තො, තයා අනිභවියෙ අහං.

උත්තමපුරිසො ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණෙ සාධකවාචකෙ වා කම්මවාචකෙ වා පච්චත්තවචනභූතෙ අම්හසද්දෙ පයුජ්ජමානෙපි, තට්ඨානියත්තෙ සති අප්පයුජ්ජමානෙපි සබ්බධාතුහි පරො හොති. අහං පරිභවාමි, මයං පරිභවාමි, පරිභවාමි, පරිභවාමි. අහං පරිභවියාමි අකුසලෙහි ධම්මෙහි, මයං පරිභවියාමි, පරිභවියාමි, පරිභවියාමි. යත්ථ සතිපි අම්හසද්දස්ස සාධකවාචකත්තෙ අපච්චත්තවචනත්තා ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භති, න තත්ථ උත්තමපුරිසො හොති. ඉතරෙ පන ද්වෙ හොන්ති කම්මවාචකං පච්චත්තවචනභූතං තුල්‍යාධිකරණපදං පටිච්ච. තං යථා? මයා අනුභවියතෙ සම්පත්ති, මයා අනිභවියසෙ ත්වං. එවං යත්ථ යත්ථ සාධකවාචකානං වා කම්මවාචකානං වා නාමාදීනං පච්චත්තවචනභූතානං ආබ්‍යාතපදෙහි තුල්‍යාධිකරණත්තෙ ලද්ධෙ තත්ථ තත්ථ පඨමපුරිසාදයො ලබ්භන්ති, තස්මා නාමාදීනං පච්චත්තවචනභූතානං තුල්‍යාධිකරණභාවොයෙව පඨමපුරිසාදීනමුප්පත්තියා කාරණං.

ද්විත්තං තිණ්ණං වා පුරිසානමෙකාහිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො. එත්ථ එකාහිධානං නාම එකතො අහිධානං එකකාලාහිධානඤ්ච. තඤ්ච බො වසද්දපයොගෙයෙව, අවසද්දපයොගෙ හින්තකාලාහිධානෙ තග්ගහණාභාවතො. “තුම්හෙ අත්ථකුසලා හවං, මයමත්ථකුසලා හවාමි” ඉච්චෙවමාදයො තප්පයොගා. තත්ථ තුම්හෙ අත්ථකුසලා හවං – ඉච්චෙතස්මිං වොහාරෙ “සො ච අත්ථකුසලො හවති, ත්වඤ්ච අත්ථකුසලො හවසි, තුම්හෙ අත්ථකුසලා හවං”ති එවං ද්විත්තමෙකාහිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො. “මයමත්ථකුසලා හවාමි” ඉච්චෙතස්මිං පන “සො ච අත්ථකුසලො හවති, අහඤ්ච අත්ථකුසලො හවාමි, මයමත්ථකුසලා හවාමා”ති වා “ත්වඤ්ච අත්ථකුසලො හවසි, අහඤ්ච අත්ථකුසලො හවාමි, මයමත්ථකුසලා හවාමා”ති වා එවමිපි ද්විත්තමෙකාහිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො. “සො ච අත්ථකුසලො හවති, ත්වඤ්ච අත්ථකුසලො හවසි, අහඤ්ච අත්ථකුසලො හවාමි, මයමත්ථකුසලා හවාමා”ති වා “සො ච අත්ථකුසලො හවති, තෙ ච අත්ථකුසලා හවන්ති, ත්වඤ්ච අත්ථකුසලො හවසි, තුම්හෙ ච අත්ථකුසලා

හවථ, අහඤ්ච අත්ථකුසලො හවාමි, මයමත්ථකුසලා හවාමා”ති වා එවං තිණ්ණමෙකාහිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙනබ්බො.

අපරොපි අත්ථනගො වුච්චති – “ත්ථඤ්ච අත්ථකුසලො හවසි, සො ච අත්ථකුසලො හවති, තුමහෙ අත්ථකුසලා හවථා”ති වා “අහඤ්ච අත්ථකුසලො හවාමි, සො ච අත්ථකුසලො හවති, මයමත්ථකුසලා හවාමා”ති වා ඉමිනා නගෙන අනෙකප්පහෙදො අත්ථනගො. එවං සෙසාසු විහත්තිසු පඤ්චමීසත්තමියාදීසු පරොපුරිසො ගහෙනබ්බො. සබ්බෙසු ච ක්‍රියාපදෙසු බව්හත්ථවාචකෙසු බහුවචනන්තෙසු, න පන බහුවචනන්තෙසුපි එකස්සත්තනො වාචකෙසු ගරුකාතබ්බස්සෙකස්සත්ථස්ස වාචකෙසු ච ක්‍රියාපදෙසු. එත්ථ වොදනාසන්දීපනියො ඉමා ගාථා –

“ත්ථඤ්ච හවසි සො වාපි, හවති”ච්චාදිභාසනෙ;

“තුමහෙ හවථ” ඉච්චාදි, පරොපොසො කථං සියා?;

“අහං හවාමි සො වාපි, හවති”ච්චාදිභාසනෙ;

“මයං හවාම” ඉච්චාදි, උත්තමො ච කථං සියා?;

එත්ථ ච වුච්චතෙ –

පච්ඡා වුත්තො පරො නාම, සඤ්ඤාය පටිපාටියා;

එවං පන ගහෙනබ්බො, පරොපුරිසනාමකො.

පයමම්භා පරො නාම, මජ්ඣිමො උත්තමොපි ච;

මජ්ඣිමම්භා පරො නාම, උත්තමො පුරිසො රුතො.

එවං තු ගහණඤ්ඤෙත්ථ, වොහාරස්සානුලොමකං;

දොසො තදනුලොමමිති, ගහණස්මිං න විජ්ජති.

“ත්ථඤ්ච හද්දෙ සුඛි හොති, එසො වාපි මහාමිගො”;

ඉති පාඨො යතො දිට්ඨො, තස්මා එවං වදෙමසෙ.

“තුමහෙ ද්වෙ සුඛිතා හොථ”, ඉච්චත්ථො තත්ථ දිස්සති;

එවංභ්‍යයං නගො වුත්තො, අත්තනොමතියා මම.

අත්තනොමති කිඤ්චාපි, කථිතා සබ්බදුබ්බලා;

තථාපි නයමාදාය, කථිතත්තා අකොපියා.

“ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්නං, රට්ඨා පබ්බාජයිත්ථ මං;

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ත්වඤ්ච ජානපදා වෙව, නෙගමා ච සමාගතා’.

“අහඤ්ච මද්දිදෙවී ච, ජාලිකණ්භාජිනා වුහො;
අඤ්ඤමඤ්ඤං සොකනුදා, වසාම අස්සමෙ තදා’.

එතා ගාථාපි එතස්ස, අත්ථස්ස පන සාධිකා;
තාසු වුත්තනයෙනෙව, අත්ථො සුපාකටො සියා;
එවං විඤ්ඤ්භි විඤ්ඤෙය්‍යං, බහුනා භාසිතෙන කිං.

ආකාරෙන මනාපෙන, කථනෙ යෙන කෙනචි;
න විරුජ්ඣති වෙ අත්ථො, තං පමාණං සුධිමතං.

පුරිසත්තයතො එසො, පරොපුරිසනාමකො;
නුපලබ්භති පච්චෙකං, තදන්තොගධතොව යං.

පාටවත්ථාය සොතුනං, වොහාරත්ථෙසු සබ්බසො;
විසුං අලබ්භමානොපි, ලබ්භමානොව උද්ධටො.

සඬ්ඛෙපතොපෙත්ථ පුරිසප්පවත්ති එවං උපලක්ඛිතබ්බා “අම්භවචනත්ථෙ
උත්තමො, තුම්භවචනත්ථෙ මජ්ඣිමො, අඤ්ඤෙසං චචනත්ථෙ පයමො’ති.

තයාදීනං පුරිසසඤ්ඤා, යස්මා වුත්තා තතො ඉදං;
තබ්බන්තාඛ්‍යාතිකං ඤෙය්‍යං, පුරිසපරිදීපකං.

එවං සබ්බථාපි ආඛ්‍යාතිකස්ස කාලකාරකපුරිසපරිදීපනතා වුත්තා.

ක්‍රියාලක්ඛණන්ති එත්ථ කථං ආඛ්‍යාතිකස්ස ක්‍රියාලක්ඛණතා වෙදිතබ්බා?

ලක්ඛියති ක්‍රියායෙනං, ක්‍රියා වා අස්ස ලක්ඛණං;
ක්‍රියාලක්ඛණතා එවං, වෙදිතබ්බා තථා හි ච.

“ගච්ඡති” වචාදිකං සුත්වා, ක්‍රියාසන්දීපනං පදං;
“ආඛ්‍යාතික”න්ති ධීරෙහි, ආඛ්‍යාතඤ්ඤ්භි සඤ්ඤිතං.

ලක්ඛණං හොති නාමස්ස, යථා සත්වාහිධානතා;
ක්‍රියාහිධානතා එවං, ආඛ්‍යාතස්සෙව ලක්ඛණං.

අත්ථතො පන එතස්ස, ක්‍රියාවාචකතා ඉධ;
ලක්ඛණං ඉති විඤ්ඤෙය්‍යං, ලක්ඛණඤ්ඤ්භි ලක්ඛිතං.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

“කිං කරොසී”ති පුට්ඨස්ස, “පවාමි”ච්චාදිනා “අහං”;
පට්ඨාචාය දානෙන, ක්‍රියාවාවකතා මතා.

එවමාඛ්‍යාතිකස්ස ක්‍රියාලක්ඛණතා වෙදිතබ්බා;
ඉදානි කාලෙසු විහත්තිප්පවත්ති එවං වෙදිතබ්බා –

පච්චුප්පන්තමිහි කාලස්මිං, චත්තමානා පවත්තති;
ආසිට්ඨාණාපනත්ථෙසු, පච්චුප්පන්තමිහි පඤ්චමි.

පච්චුප්පන්තෙ පරිකප්පා-නුමත්තත්ථෙසු සත්තමි;
අප්පච්චක්ඛෙ අතීතමිහි, පරොක්ඛා සම්පවත්තති.

භියො පහුති කාලස්මිං, අතීතමිහි පවත්තති;
පච්චක්ඛෙ වා අපච්චක්ඛෙ, භියාත්තනී නිරුත්තතා.

අප්පච්චපහුති කාලස්මිං, අතීතමිහි පවත්තති;
පච්චක්ඛෙ වා අපච්චක්ඛෙ, සම්පෙප්පත්තච්චයා.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, කාලස්මිං සම්පවත්තති;
ක්‍රියාතිපන්තමත්තමිහි, තිතෙ කාලාතිපත්තිකා;
අනාගතෙපි භොතීති, නිරුත්තඤ්ඤාහි භාසිතා.

එවං කාලෙසු විහත්තිප්පවත්තිං ඤත්වා යෙ තෙ සුත්තන්තෙසු විචිත්තා
සුවසද්විපුලතිබ්බිණ්ණුද්ධිවිසයභූතා පයොගා දිස්සන්ති, තෙසු පාටවම්ච්ඡන්තෙහි
ත්‍යාදික්කමෙන චුච්චමානා ක්‍රියාපදමාලා සල්ලක්ඛිතබ්බා – භවති, භවන්ති.
භවසි, භවථ. භවාමි, භවාම. භවතෙ, භවන්තෙ. භවසෙ, භවච්චෙ. භවෙ,
භවාමිහෙ. අයං අඤ්ඤායොගාදිරහිතා ක්‍රියාපදමාලා.

දිස්සන්ති ච සුත්තන්තෙසු අත්ථසම්භවෙපි අඤ්ඤායොගාදිරහිතානි
ක්‍රියාපදානි. සෙය්‍යථිදං? “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති.
යං මං භණ්හි සාරථි. අඤ්ඤං සෙපණ්ණි ගච්ඡාමි” ඉච්චෙවමාදීනි
එතස්සත්ථස්ස පරිදීපනියා ක්‍රියාපදමාලා.

එත්ථ තිච්චො ක්‍රියාපදෙසු යොගො තයොගො, මයොගො, අඤ්ඤායොගො
ච. තත්ථ මජ්ඣිමපුරිසා තයොගවසෙන ගහෙනබ්බා, උත්තමපුරිසා
මයොගවසෙන. පඨමපුරිසා අඤ්ඤායොගවසෙන. ත්‍යාදීනමත්ථ පටිපාටියා
අයං අනුගීති –

අඤ්ඤායොගෙන පඨමා, තයොගෙන තු මජ්ඣමා;

මයොගෙනුත්තමා හොන්ති, ගහෙනබ්බා විභාවිනා.

සොතුනං පයොගෙසු කොසල්ලත්ථං අඤ්ඤයොගාදිසහිතමපරමිපි ක්‍රියාපදමාලං වදාම - සො හවති, තෙ හවන්ති. ත්වං හවසි, තුම්හෙ හවථ. අහං හවාමි, මයං හවාම. සො හවතෙ, තෙ හවන්තෙ. ත්වං හවසෙ, තුම්හෙ හවචිහෙ. අහං හවෙ, මයං හවාමිහෙ. අයං අඤ්ඤයොගාදිසහිතා ක්‍රියාපදමාලා.

දිස්සන්ති ච සුත්තන්තෙසු අඤ්ඤයොගාදිසහිතානිපි ක්‍රියාපදානි. සෙය්‍යාපීදං? “යංපායං දෙව කුමාරො සුප්පතිට්ඨිතපාදො, ඉදම්පිමස්ස මහාපුරිසස්ස මහාපුරිසලක්ඛණං හවති, තස්සිමානි සත්ත රතනානි හවන්ති. යො දන්ධකාලෙ තරති, තරණියෙ ච දන්ධති, ත්වංසි ආචරියො මම, අහම්පි දට්ඨුකාමොස්මි, පිතරං මෙ ඉධාගතං” ඉච්චෙවමාදීනි එතස්සත්ථස්ස පරිදීපනියා ක්‍රියාපදමාලා.

යො තුම්හසද්දෙන චත්තබ්බෙ අත්ථෙ නිපතති, න පන හොති තුම්හත්ථවාචකො, නෙසො සද්දො ක්‍රියාපදස්ස තයොගසහිතත්තං සාධෙති, අඤ්ඤදත්ථු අඤ්ඤයොගසහිතත්තඤ්ඤෙව සාධෙති. යො ච අම්හසද්දෙන චත්තබ්බෙ අත්ථෙ නිපතති, න පන හොති අම්හත්ථවාචකො, න සොපි සද්දො ක්‍රියාපදස්ස මයොගසහිතත්තං සාධෙති, අඤ්ඤදත්ථු අඤ්ඤයොගසහිතත්තඤ්ඤෙව සාධෙති.

තත්‍ර තුම්හසද්දෙන තාව චත්තබ්බත්ථෙ - “න හවං එති පුඤ්ඤත්ථං, සිවිරාජස්ස දස්සනං. මායස්මා සමග්ගස්ස සඬ්ඝස්ස හෙදාය පරක්කම්. ඉධ හන්තෙ හගවා පංසුකුලං ධොවතු”ති ඉච්චෙවමාදයො පයොගා. අම්හසද්දෙන පන චත්තබ්බත්ථෙ “උපාලි තං මහාවීර, පාදෙ චන්දති සත්ථුනො. සාවකො තෙ මහාවීර, සරණො චන්දති සත්ථුනො”ති ච ඉච්චෙවමාදයො පයොගා. ඉදමෙත්ථුපලක්ඛිතබ්බං “ත්වං තුම්හෙ අහං මය”න්ති අත්ථදීපක තයොග මයොගතො අඤ්ඤො අඤ්ඤත්ථදීපනො පයොගොයෙව අඤ්ඤයොගො නාම, තත්ථ පයමපුරිසො හවතීති.

යජ්ජෙවං “සබ්බායසං කුට්ඨනිප්පමාණං, පග්ගස්ස සො තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ. එස සුත්වා පසිදාමි, චචො තෙ ඉසිසත්තමා”තිආදීසු කථං. එත්ථ හි මජ්ඣිමුත්තමපුරිසසම්භවොයෙව දිස්සති, න තු පයමපුරිසසම්භවොති? වුවචතෙ - “සබ්බායසං කුට්ඨනිප්පමාණං, පග්ගස්ස සො තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ”තිආදීසු “සො”තිආදිකස්ස නාමසද්දස්ස තුම්හම්හසද්දස්සත්ථවාචකසද්දෙහි“තිට්ඨසි”තිආදීනං ස්වාද්‍යන්තානං පදානං දස්සනතො අච්චන්තමජ්ඣාහරිතබ්බෙහි සමානාධිකරණත්තා තග්ගුණභූතත්තා ච මජ්ඣිමුත්තමපුරිසසම්භවො සමධිගන්තබ්බො. ඊදිසෙසු පයොගෙසු

සායාදාන්තානං දස්සනවසෙන අවිජ්ජමානානිපි අජ්ඣාහරිතබ්බානි “ත්වමහ” මිච්චාදීනි පදානි හවන්ති. කත්ථවි පන පරිපුණ්ණානි දිස්සන්ති “සාත්ථං වඩ්ඤ්ඤාප්පත්තා, කථං මද්දි කර්ස්සසි. සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුර”න්ති ඉච්චෙවමාදීසු.

ආබ්‍යාතිකස්ස ක්‍රියාලක්ඛණත්තා අලිඛිගහෙදත්තා ච තිණ්ණං ලිඛිගානං සාධාරණභාවපරිදීපනත්ථං අපරමිපි ක්‍රියාපදමාලං වදාම -

පුරිසො හවති, කඤ්ඤා හවති, චිත්තං හවති, පුරිසා හවන්ති, කඤ්ඤායො හවන්ති, චිත්තානි හවන්ති. හො පුරිස ත්ථං හවසි, හොති කඤ්ඤෙ ත්ථං හවසි, හො චිත්ත ත්ථං හවසි, හවන්තො පුරිසා තුම්භෙ හවථ, හොතියො කඤ්ඤායො තුම්භෙ හවථ, හවන්තො චිත්තානි තුම්භෙ හවථ. අහං පුරිසො හවාමි, අහං කඤ්ඤා හවාමි, අහං චිත්තං හවාමි, මයං පුරිසා හවාම, මයං කඤ්ඤායො හවාම, මයං චිත්තානි හවාම.

එස නයො අත්තනොපදෙසු, සෙසවිහත්තීනං සබ්බපදෙසුපි. අයමාබ්‍යාතිකස්ස තිණ්ණං ලිඛිගානං සාධාරණභාවපරිදීපනී ක්‍රියාපදමාලාව.

වුත්තඤ්ඤෙනං නිරුත්තිපිටකෙ
“ක්‍රියාලක්ඛණමාබ්‍යාතිකමලිඛිගහෙද”මිති. තත්‍ර අලිඛිගහෙදමිති කො අත්ථො? ඉත්ථිපුමනපුංසකානං අවිසෙසත්ථො වුවිචනෙ “අලිඛිගහෙද”මිති. යථා “පුරිසො ගච්ඡති, කඤ්ඤා ගච්ඡති, චිත්තං ගච්ඡති”ති. චතුර්ධා උද්දිට්ඨක්‍රියාපදෙසු යථා “හවති”ති අකාරානන්තරත්‍යන්තපදං ගහෙත්වා “හවති හවන්ති හවසි”තිආදීනා ක්‍රියාපදමාලා සබ්බථා කතා, එවං “උබ්බවති”ච්චාදීනිපි අකාරානන්තරත්‍යන්තපදානි ගහෙත්වා “උබ්බවති උබ්බවන්ති උබ්බවසි”තිආදීනා ක්‍රියාපදමාලා සබ්බථා කාතබ්බා. “හොති සම්මොති”තිආදීනි පන ඔකාරානන්තරත්‍යන්තපදානි, “භාවෙති විභාවෙති”තිආදීනි ච එකාරානන්තරත්‍යන්තපදානි ගහෙත්වා පාළිනායානුසාරෙනෙව පදමාලා කාතබ්බා, නයිධ වුත්තනායානුසාරෙන. ඊදිසෙසු හි යානෙසු දුරනුබොධා ක්‍රියාපදගති. අතො ලබ්භමානවසෙන ක්‍රියාපදමාලා කාතබ්බා. න හි ලොකෙ ලොකියා සබ්බෙ ධාතුසද්දෙ පච්චෙකං සබ්බෙහිපි ඡන්තවුතියා වචනෙහි යොජෙත්වා වදන්ති, එවං අවදන්තානම්පි නෙසං කථා අපරිපුණ්ණා නාම න හොති, තස්මා වජ්ජෙතබ්බට්ඨානං වජ්ජෙත්වා යථාසම්භවං පදමාලා කාතබ්බා. එවං පඤ්චමියාදීසුපි විහත්තීසු. අයං වත්තමානවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

ඉතො පට්ඨාය පන යථුද්දිට්ඨපදානෙව පරිණාමෙත්වා පරිණාමෙත්වා පඤ්චමියාදීනං මාතිකාභාවෙන ගහෙතබ්බානි. ඉදානි පන

තයොගාදිසහිතාසහිතවසෙන ද්විධා ක්‍රියාපදමාලායො දස්සෙස්සාම ක්වවාදෙසවසෙන සම්භූතානි ච රූපන්තරානි සොතුනං සුඛධාරණත්ථඤ්චෙව පුරිසස්පයොගෙ අසම්මොහත්ථඤ්ච.

හවතු, හවන්තු. හවාහි, හව, හවථ. හවාමි, හවාම. හවතං, හවන්තං. හවස්සු, හවචිහො. හවෙ, හවාමසෙ. සො හවතු, තෙ හවන්තු. ත්වං හවාහි, හව, තුම්හෙ හවථ. අහං හවාමි, මයං හවාම. සො හවතං, තෙ හවන්තං. ත්වං හවස්සු, තුම්හෙ හවචිහො. අහං හවෙ, මයං හවාමසෙ. අයං පඤ්චථිවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

හවෙය්‍ය, හවෙ, හවෙය්‍යං. හවෙය්‍යාසි, හවෙය්‍යාථ. හවෙය්‍යාමි, හවෙය්‍යාම, හවෙමු. හවෙථ, හවෙරං. හවෙථො, හවෙය්‍යාචිහො. හවෙය්‍යං, හවෙය්‍යාමිහෙ ඉති වා, සො හවෙය්‍ය, හවෙ, තෙ හවෙය්‍යං. ත්වං හවෙය්‍යාසි, තුම්හෙ හවෙය්‍යාථ. අහං හවෙය්‍යාමි, මයං හවෙය්‍යාම, හවෙමු. සො හවෙථ, තෙ හවෙරං. ත්වං හවෙථො, තුම්හෙ හවෙය්‍යාචිහො. අහං හවෙය්‍යං, මයං හවෙය්‍යාමිහෙ ඉති වා. අයං සත්තථිවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

බ්‍හුව, බ්‍හුවු. බ්‍හුවෙ, බ්‍හුවිත්ථ. බ්‍හුවං, බ්‍හුවිම්හ. බ්‍හුවිත්ථ, බ්‍හුවිරො. බ්‍හුවිත්ථො, බ්‍හුවිචිහො. බ්‍හුවිං, බ්‍හුවිම්හෙ ඉති වා, සො බ්‍හුව, තෙ බ්‍හුවු. ත්වං බ්‍හුවෙ, තුම්හෙ බ්‍හුවිත්ථ. අහං බ්‍හුවං, මයං බ්‍හුවිම්හ. සො බ්‍හුවිත්ථ, තෙ බ්‍හුවිරො. ත්වං බ්‍හුවිත්ථො, තුම්හෙ බ්‍හුවිචිහො. අහං බ්‍හුවිං, මයං බ්‍හුවිම්හෙ ඉති වා. අයං පරොක්ඛාචිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

අහවා, අහවු. අහවො, අහවත්ථ. අහවං, අහවම්හා. අහවත්ථ, අහවත්ථුං. අහවසෙ, අහවචිහං. අහවිං, අහවම්හසෙ ඉති වා, සො අහවා, තෙ අහවු. ත්වං අහවො, තුම්හෙ අහවත්ථ. අහං අහවං, මයං අහවම්හා. සො අහවත්ථ, තෙ අහවත්ථුං. ත්වං අහවසෙ, තුම්හෙ අහවචිහං. අහං අහවිං, මයං අහවම්හසෙ ඉති වා. අයං භියාත්තනිවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

අහවි, අහවුං. අහවො, අහවිත්ථ. අහවිං, අහවිම්හා. අහවා, අහවු. අහවසෙ, අහවිචිහං. අහවිහං, අහවිම්හෙ ඉති වා, සො අහවි, තෙ අහවුං. ත්වං අහවො, තුම්හෙ අහවිත්ථ. අහං අහවිං, මයං අහවිම්හා. සො අහවා, තෙ අහවු. ත්වං අහවසෙ, තුම්හෙ අහවිචිහං. අහං අහවං, මයං අහවිම්හෙ ඉති වා. අයං අජ්ජනනිවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

එත්ථ පනජ්ජතනියා උච්චනස්ස ඉංසුමාදෙසවසෙන හවතිනො රූපන්තරානිපි වෙදිතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? තෙ හවිංසු, සමුඛහවිංසු, පහවිංසු, පරාහවිංසු, සම්භවිංසු, පාතුහවිංසු, පාතුඛහවිංසු, ඉමානි අකම්මකපදානි.

පරිභවිංසු, අභිභවිංසු, අධිභවිංසු, අතිභවිංසු, අනුභවිංසු, සමනුභවිංසු,
අභිසම්භවිංසු.

“අධිභොසු”න්ති රූපමිපි, යස්මා දිස්සති පාළියං;
තස්මා හි නයතො ඥෙය්‍යං, “පරිභොසු”න්තිආදිකං.

තත්‍රායං පාළි – “ඵවංචිභාරිඤ්චාචුසො හික්ඛුං රූපා අධිභොසුං, න හික්ඛු
රූපෙ අධිභොසී”ති. ඉමානි සකම්මකපදානි, ඵවමජ්ජතනියා උච්චනස්ස
ඉංසුමාදෙසවසෙන භවතිතො රූපන්තරානි භවන්ති. අපිච

“අන්වහි” ඉතිරූපමිපි, අජ්ජතනායා පදිස්සති;
තස්මා හි නයතො ඥෙය්‍යං, “අජ්ඣහි”ච්චාදිකමිපි ච.

තත්‍රායං පාළි – සො තෙන කම්මෙන දිවං සමක්කම්, සුඛඤ්ච බ්බිඨාරතියො
ච අන්වහීති. තත්ථ අන්වහීති අනු අහීති ඡෙදො. අනුති උපසග්ගො. අහීති
ආබ්‍යාතිකපදන්ති දට්ඨබ්බං.

භවිස්සති, භවිස්සන්ති. භවිස්සසි, භවිස්සථ. භවිස්සාමි, භවිස්සාම.
භවිස්සතෙ, භවිස්සන්තෙ. භවිස්සසෙ, භවිස්සවිහෙ. භවිස්සං, භවිස්සාමිහෙ ඉති
වා, සො භවිස්සති, තෙ භවිස්සන්ති. ත්වං භවිස්සසි, තුමිහෙ භවිස්සථ. අහං
භවිස්සාමි, මයං භවිස්සාම. සො භවිස්සතෙ, තෙ භවිස්සන්තෙ. ත්වං භවිස්සසෙ,
තුමිහෙ භවිස්සවිහෙ. අහං භවිස්සං, මයං භවිස්සාමිහෙ ඉති වා. අයං
භවිස්සන්තිවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

අභවිස්සා, අභවිස්සංසු. අභවිස්සෙ, අභවිස්සථ. අභවිස්සං, අභවිස්සාමිහා.
අභවිස්සථ, අභවිස්සසු. අභවිස්සසෙ, අභවිස්සවිහෙ. අභවිස්සං, අභවිස්සාමිහසෙ
ඉති වා, සො අභවිස්සා, තෙ අභවිස්සංසු. ත්වං අභවිස්සෙ, තුමිහෙ අභවිස්සථ.
අහං අභවිස්සං, මයං අභවිස්සාමිහා. සො අභවිස්සථ, තෙ අභවිස්සසු. ත්වං
අභවිස්සසෙ, තුමිහෙ අභවිස්සවිහෙ. අහං අභවිස්සං, මයං අභවිස්සාමිහසෙ ඉති
වා. අයං කාලාතිපත්තිවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

චොභාරහෙදකුසලෙන සුඛුද්ධිනා යො,
කච්චායනෙන කථිතො ජිනසාසනත්ථං;
තාදික්කමො තදනුගං කිරියාපදානං,
කත්වා කමො භවතිධාතුවසෙන චුත්තො.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)
භවතිනො ක්‍රියාපදමාලාවිභාගො නාම

දුතියො පරිච්ඡෙදො.

3. පකිණ්ණකවිනිච්ඡය

ඉතො පරං පවක්ඛාමි, පකිණ්ණකවිනිච්ඡයං;
සප්පයොගෙසු අත්ථෙසු, විඤ්ඤානං පාටවත්ථයා.

තත්ථ අත්ථුද්ධාරො, අත්ථසද්දවිත්තා, අත්ථාතිසයයොගො,
සමානාසමානවසෙනවචනසඬගහො, ආගමලක්ඛණවසෙන
විහත්තිවචනසඬගහො, කාලවසෙන විහත්තිවචනසඬගහො, කාලසඬගහො,
පකරණසංසන්දනා, චත්තමානාදීනං චචනත්ථවිභාවනා චාති නවධා විනිච්ඡයො
වෙදිතඛිබ්බො.

අත්ථුද්ධාරො තාව සමානසුනිකපදානමත්ථුද්ධාරණං කරිස්සාම.
එත්ථාබ්‍යාතපදසඤ්ඤිතානං භොතිසද්ද භවෙසද්දානමත්ථො උද්ධරිතඛිබ්බො.
තථා භෙන නාමිකපදසඤ්ඤිතෙහි අපරෙහි භොතිසද්ද භවෙසද්දෙහි
සමානසුනිකාපි අසමානත්ථා වෙව භොන්ති අසමානවිහත්තිකා ච.
සාසනස්මිඤ්ඤි කෙවි සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානසුනිකා සමානාපි
අසමානත්ථා අසමානපවත්තිනිමිත්තා අසමානලිඬගා අසමානවිහත්තිකා
අසමානවචනකා අසමානන්තා අසමානකාලිකා අසමානපදජාතිකා ච භවන්ති.

තෙසමසමානත්ථත්තෙ “සඛ්ඛඤ්ඤි තං ජීරති දෙහනිස්සිතං. අප්පස්සුතායං
පුරිසො, ඛලිඛද්දොව ජීරති. සන්තො තසිතො. පහු සන්තො න භරති. සන්තො
ආචික්ඛතෙ මුනි. සන්තො සප්පුරිසා ලොකෙ. සන්තො සංවිජ්ජමානා
ලොකස්මි”න්ති එවමාදයො පයොගා. එත්ථ ජීරතිසද්දද්දවයං යථාසම්භවං
නවභාවාපගමවඩ්ඪනවාචකං. සන්තොසද්දපඤ්ඤවකං යථාසම්භවං
පරිස්සමප්පත්තසමානොපසන්තොපලඛිතමානවාචකන්ති දට්ඨඛිබ්බං.

අසමානපවත්තිනිමිත්තත්තෙ පන “අකතඤ්ඤා මිත්තදුඛිනී, අස්සද්ධො
අකතඤ්ඤවා”තිඑවමාදයො. එත්ථ ච අකතඤ්ඤසද්දද්දවයං
කතාකතාජානනාජානනපවත්තිනිමිත්තං පටිච්ච සම්භුතත්තා
අසමානපවත්තිනිමිත්තකන්ති දට්ඨඛිබ්බං.

අසමානලිඬගත්තෙ “සුඛී භොතු පඤ්චසිඛ සක්කො දෙවානමිත්ථො.
ත්ථඤ්ඤ භද්දෙ සුඛී භොති. යත්ථ සා උපට්ඨිතො භොති. මානා මෙ අත්ථී, සා

මයා පොසෙනබ්බා’ති එවමාදයො. එත්ථ සුඛිසද්දද්දවයං සාසද්දද්දවයඤ්ච පුමිත්ථිලිඬගවසෙන අසමානලිඬගන්ති දට්ඨබ්බං.

අසමානවිහත්තිකත්තෙ “ආභාරෙ උදරෙ යතො. යතො පජානාති සහෙතුධම්ම”න්ති එවමාදයො. එත්ථ යතොසද්දද්දවයං පට්ඨමාපඤ්චමිවිහත්තිසහිත්තා අසමානවිහත්තිකත්ති දට්ඨබ්බං.

අසමානවචනකත්තෙ ඉමෙ පයොගා –

“යාය මාතු හතො පොසො, ඉමං ලොකං අවෙක්ඛති;
තම්පි පාණදදිං සන්තිං, හන්ති කුද්ධො පුපුජ්ජනො”ති

ආදීසු හන්තිසද්දො එකවචනො.

“ඉමෙ නුන අරඤ්ඤස්මිං, මිගසඬ්ඝාති ලුද්දකා;
වාකුරාහි පරික්ඛිජ්ජ, සොබ්භං පාතෙත්වා තාවදෙ;
වික්කොසමානා තිබ්බාහි, හන්ති නෙසං වරං වර”න්ති.

ආදීසු පන බහුවචනො. “සීලවා චත්තසම්පත්තො. එථ තුම්හෙ ආයස්මන්තො සීලවා හොථ. සන්තො දන්තො නියතො බුහ්මචාරී. සන්තො හවෙ සබ්භි පට්ඨෙයන්ති. මහාරාජා යසස්සි සො. චත්තාරො මහාරාජා”ති එවමාදීසු සීලවාසද්දදයො එකවචනබහුවචනකා.

අසමානන්තත්තෙ පන යත්ථ සමානසුතිකානං අසමානවිහත්තිකත්තං වා අසමානවචනත්තං වා උපලබ්භති. තෙයෙව පයොගා. තං යථා? “සතං සම්පජානං, සතං ධම්මො, සන්තො දන්තො, සන්තො සජ්ජුරිසා” ඉවිචෙවමාදයො.

අසමානකාලත්තෙ “නනු තෙ සුතං බ්‍රාහ්මණ හඤ්ඤමානෙ, දෙවා න ඉස්සන්ති පුරිසපරක්කමස්ස. තෙ ජනා පාරමිස්සන්ති, මච්චුධෙය්‍යං සුදුක්ඛර”න්ති එවමාදයො. එත්ථ ඉස්සන්තිසද්දද්දවයං චත්තමානාහවිස්සන්තිකාලවසෙන අසමානකාලන්ති දට්ඨබ්බං. චත්තමානාහවිස්සන්තිවිහත්තිවසෙන පන අසමානවිහත්තිකත්තිපි.

අසමානපදජාතිකත්තෙ “සයං සමාහිතො නාගො, සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දිසෙය්‍යං. පටෙ ධාවන්තියා පති, එකංසං අජිනං කත්වා, පාදෙසු සිරසා පති. ගිරිං චණ්ඩොරණං පතී”ති එවමාදයො. එත්ථ සයංසද්දද්දවයං නාමනිපාතවසෙන පතිසද්දත්තයං නාමාඛ්‍යාතොපසග්ගවසෙන අසමානපදජාතිකත්ති දට්ඨබ්බං.

ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ විත්ථාරෙතබ්බං. එවං සාසනස්මිං කෙවි සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානසුතිකා සමානාපි අසමානත්ථා අසමානපවත්තිනිමිත්තා අසමානලිඬගා අසමානවිහත්තිකා අසමානවචනකා අසමානන්තා අසමානකාලිකා අසමානපදජාතිකා ච භවන්ති. එතාදියෙසු සද්දෙසු යො ක්‍රියාපදත්තං පකාසෙති, න සො නාමිකපදත්තං. යො ච නාමිකපදත්තං පකාසෙති, න සො ක්‍රියාපදත්තං. එවං සන්තෙපි සුතිසාමඤ්ඤතො එකත්තෙන ගහෙත්වා අත්ථුද්ධාරො කරණියොති යථාචුත්තක්‍රියාපදානං නාමපදෙහි සමානසුතිකානං භොතිසද්ද භවෙ සද්දානමත්ථුද්ධාරං වදාම.

කථං? භොතිසද්දො කත්තුයොගෙ ක්‍රියාපදං, ක්‍රියායොගෙ නාමිකපදං, තස්මා සො ද්විසු අත්ථෙසු වත්තති ක්‍රියාපදත්ථෙ නාමිකපදත්ථෙ ච. තත්ථ ක්‍රියාපදත්ථෙ වත්තමානවසෙන, නාමිකපදත්ථෙ පනාලපනවසෙන. ක්‍රියාපදත්ථෙ තාව “එකො භොති”, නාමිකපදත්ථෙ “මා භොති පරිදෙවෙසි”. අත්‍රිදං වුවිචති –

භාවෙ නාමපදත්ථෙ ච, ආලපනවිසෙසිතෙ;
ඉමෙසු ද්විසු අත්ථෙසු, භොතිසද්දො පවත්තති.

භවෙසද්දො පන “භවාමි” තිමස්ස වත්තමානාවිහත්තියුත්තස්ස සද්දස්සත්ථෙපි වත්තති. “භවාමි” තිමස්ස පඤ්චමිවිහත්තියුත්තස්ස සද්දස්ස ආණ්ඩාසිසනත්ථෙසුපි වත්තති. “භවෙය්‍යාමි” තිමස්ස සත්තමිවිහත්තිසහිතස්ස සද්දස්ස අනුමතිපරිකප්පත්ථෙසුපි වත්තති. තත්‍රිදං පටමත්ථස්ස සාධකං ආභවිචචනං –

“දෙවානං අධිකො භොමි, භවාමි මනුජාධිපො;
රූපලක්ඛණසම්පත්තො, පඤ්ඤාය අසමො භවෙ” ති.

අයං පන සබ්බෙසං තෙසමත්ථානං සාධිකා අම්භාකං ගාථාරචනා –

“සුඛි භවති එසො ච, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ;
සුඛි භවතු එසො ච, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ.

ඉමාය බුද්ධපුජාය, භවත්තු සුඛිතා පජා;
භවෙ’හඤ්ච සුඛප්පත්තො, සාමච්චො සහ ඤාතිහි.

සුඛි භවෙය්‍ය එසො ච, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ;
සුඛි භවෙය්‍ය චෙ එසො, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ” ති.

ඉව්චෙවං –

වත්තමානාය පඤ්චමාං, සත්තමාසඤ්ච විහත්තියං;
එතෙසු තීසු යානෙසු, භවෙසද්දො පවත්තති.

එකධා වත්තමානායං, පඤ්චමීසත්තමීසු ව;
ද්වෙධා ද්වෙධාතිමස්සත්ථං, පඤ්චධා පරිදීපයෙ.

ද්වෙධා වා වත්තමානාය-මාදිපුරිසවාචකො;
අත්ථො “භවෙ”ති එතස්ස, “භවතී”තිපියුජ්ජති.

ඉදානි පන එතස්ස, වුත්තස්සත්ථස්ස සාධකං;
එත්ථ පාළිප්පදෙසං තු, ආහරිස්සං සුණාථ මෙ.

කො’යං මජ්ඣෙසමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ;
කං ත්වං අත්ථවසං ඤත්වා, එවං වායමසෙ භුසං.

නිසම්ම වත්තං ලොකස්ස, වායාමස්ස ව දෙවතෙ;
තස්මා මජ්ඣෙසමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ.

අස්සං පුරිමගාථායං, “ආයුහෙ”තිපදස්ස හි;
“ආයුහතී”ති අත්ථොති, විඤ්ඤාතඛිබ්බො විභාවිනා.

විහත්තියා විපල්ලාස-වසෙනායං සමීරිතො;
වත්තමානෙ සත්තමීති, තිස්සෙකාරවසෙන වා.

පච්ඡිමාය ව ගාථායං, “ආයුහෙ”තිපදස්ස තු;
“ආයුහාමී”ති අත්ථොති, සද්දත්ථඤ්ඤා විභාවයෙ.

තථා “භවෙ”තිඑතස්ස, වත්තමානාවිහත්තියං;
“භවතී”ති, “භවාමී”ති, වත්ථං ද්වෙධා විභාවයෙ.

එවංවිධෙසු අඤ්ඤෙසු, පාඨෙසුපි අයං නයො;
නෙතඛිබ්බො නයදක්ඛෙන, නයසාගරසාසනෙ.

එවමයං භවෙසද්දො පඤ්චසු ඡසු වා ක්‍රියාපදත්ථෙසු පවත්තති. තථා සත්තමීවිහත්තාන්තනාමිකපදස්ස වුද්ධිසංසාරකම්මහවුපපත්තිභවසඬ්ඛාතෙසු අත්ථෙසුපි. තථා හි “අභවෙ නන්දති තස්ස, භවෙ තස්ස න නන්දතී”තිආදීසු වුද්ධිමිති. “භවෙ විවරන්තො”තිආදීසු සංසාරෙ. “භවෙ බො සති ජාති භොති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්තිආදීසු කම්මහවෙ. “එවං භවෙවිජ්ජමානෙ”තිආදීසු

උපපත්තිහවෙති දට්ඨබ්බං. ඉමිනා නයෙන භූතානුකො නිප්පන්නානං අඤ්ඤානොපි අඤ්ඤාසං ක්‍රියාපදානං යථාසම්භවමත්ථො උද්ධරිතබ්බො.

ආබ්‍යාතත්ථමිහිමෙ අත්ථා, න ලාභබ්බා කුදාවනං;
අත්ථුද්ධාරවසෙනෙන, උද්ධවා නාමතො යතො.

ඉදමෙත්ථ සඬබ්බෙපතො අත්ථුද්ධාරනයනිදස්සනං.

අත්ථසද්දවින්නායං පන එවමුපලක්ඛෙනබ්බං - “භවන්තෙ, පරාභවන්තෙ, පරාභවෙ” ඉච්චාදයො ගච්ඡති ගච්ඡං ගච්ඡතොසද්දාදයො විය විසෙසසද්දා, න යාවනොපතාපනත්ථාදිවාචකො නාථතිසද්දො විය, න ච රාජදෙවතාදිවාචකො දෙවසද්දො විය සාමඤ්ඤසද්දා. යෙ චෙත්ථ විසෙසසද්දා, තෙ සබ්බකාලං විසෙසසද්දාව. යෙ ච සාමඤ්ඤසද්දා, තෙපි සබ්බකාලං සාමඤ්ඤසද්දාව.

තත්‍ර ගච්ඡතීතිආදීනං විසෙසසද්දතා එවං දට්ඨබ්බා - ගච්ඡතීති එකං නාමපදං, එකමාබ්‍යාතං. තථා ගච්ඡන්ති එකං නාමපදං, එකමාබ්‍යාතං. ගච්ඡතොති එකො කිත්තන්තො, අපරො රුළුභිසද්දො. සතිපි විසෙසසද්දන්තෙ සදිසත්තා සුතිසාමඤ්ඤතො තබ්බිසයං බුද්ධිං නුප්පාදෙති විනාව’ත්ථප්පකරණසද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන. තථා හි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන “ගච්ඡති පතිට්ඨිත”න්ති චුත්තෙ සත්තම්‍යන්තං නාමපදන්ති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡති තිස්සො”ති චුත්තෙ පනාබ්‍යාතන්ති. තථා “ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති චුත්තෙ පයමන්තං නාමපදන්ති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො”ති චුත්තෙ ආබ්‍යාතන්ති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡතො භයතො පතීතො”ති චුත්තෙ කිත්තන්තොති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡතො පණ්ණපුප්ඵාති පතන්ති”ති චුත්තෙ රුක්ඛවාචකො රුළුභිසද්දොති. ඉති විසෙසසද්දානං ආබ්‍යාතනාමානං නාමාබ්‍යාතෙහි සමානසුතිකානං අත්ථාහිසම්බන්ධාදීසු යො කොචි අත්ථවිසෙසඤාපකො සම්බන්ධො අවස්ථිච්ඡිතබ්බො. එවං “ගච්ඡති”තිආදීනං ආබ්‍යාතනාමත්තාදිවසෙන පච්චෙකං ධීතානං එකෙකත්ථවාචකානං විසෙසසද්දතා දට්ඨබ්බා.

“නාථති දෙවො”තිආදීනං පන ආබ්‍යාතනාමානං නාමාබ්‍යාතෙහි අසමානසුතිකානං අනෙකත්ථවාචකානං සාමඤ්ඤසද්දතා එව දට්ඨබ්බා. අත්ථසම්බන්ධාදීසු හි විනා යෙන කෙනචි සම්බන්ධෙන “නාථති”ති චුත්තෙ “යාවති”ති වා “උපතාපෙති”ති වා “ඉස්සරියං කරොති”ති වා “ආසීසති”ති වා අත්ථො පටිභාති, තථා “දෙවො”ති චුත්තෙ “මෙසො”ති වා “ආකාසො”ති වා “රාජා”ති වා “දෙවතා”ති වා “විසුද්ධිදෙවො”ති වා අත්ථො පටිභාති. යදා පන සද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන “නාථති සුප්පටිපත්ති”න්ති චුත්තෙ තදා “නාථති”ති ක්‍රියාපදස්ස “යාවති”ති අත්ථො

විඤ්ඤායනි, “නාටනි සබ්බකිලෙසෙ”නි චුත්තෙ “උපතාපෙතී”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. “නාටනි සකච්ඡන්තෙ”නි චුත්තෙ “ඉස්සරියං කරොතී”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. “නාටනි ලොකස්ස හිත”න්ති චුත්තෙ “ආසීසනී”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. තථා “දෙවො ගජ්ජනී”නි චුත්තෙ “දෙවො”නි නාමපදස්ස “මෙසො”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. “විද්ධො විගතවලාභකො දෙවො”නි චුත්තෙ “ආකාසො”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. “පිචතු දෙවො පානීය”න්ති චුත්තෙ “රාජා”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. “දෙවො දෙවකායා චචති ආයුසඬ්ඛයා”නි චුත්තෙ “දෙවතා”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. “දෙවතාදිදෙවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො”නි චුත්තෙ “විසුද්ධිදෙවො”නි අත්ථො විඤ්ඤායනි. ඉමිනා නායෙන අඤ්ඤෙපි සාමඤ්ඤසද්දා ඤාතබ්බා.

සබ්බමෙතං ඤාතවා යථා අත්ථො සද්දෙන, සද්දො චත්ථෙන න විරුජ්ඣති, තථාත්ථසද්දා චිත්තනීයා. තත්ත්වං උපලක්ඛණමත්තං චිත්තාකාරනිදස්සනං – “අත්ථකුසලා භවන්තෙ”නි චා “කිච්චානි භවන්තෙ”නි චා චුත්තෙ “භවන්තෙ”නි ඉදං “භවන්තී”නිමිතා සමානත්ථමාඛ්‍යාතපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “භවන්තෙ පස්සාමී”නි චා “ඉච්ඡාමී”නි චා චුත්තෙ උපයොගත්ථවං නාමපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “භවන්තෙ ජනෙ පසංසතී”නි චා “කාමෙතී”නි චා චුත්තෙ පච්චන්තොපයොගත්ථචන්තානි ද්වෙ නාමපදානීති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “වොරා පරාභවන්තෙ”නි චුත්තෙ “පරාභවන්තෙ”නි ඉදං “පරාභවන්තී”නිමිතා සමානත්ථමාඛ්‍යාතිකපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “පරාභවන්තෙ ජනා ඉච්ඡන්ති අමිත්තාන”න්ති චුත්තෙ “පරාභවන්තෙ”නි ඉමානි උපයොගපච්චන්තත්ථචන්තානි ද්වෙ නාමපදානීති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “ඵසො පරාභවෙ”නි චුත්තෙ “පරාභවෙ”නි ඉදං “පරාභවෙය්‍යා”නිමිතා සමානත්ථමාඛ්‍යාතපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “ඵනෙ පරාභවෙ ලොකෙ, පණ්ඩිතො සමචෙක්ඛියා”නි චුත්තෙ “පරාභවෙ”නි ඉදං උපයොගත්ථවං බහුවචනං නාමපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “පරාභවෙ සතී”නි චුත්තෙ භාවලක්ඛණභූමිමත්ථෙකචචනකං නාමපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “තුම්හෙ මෙ පසාදා සම්භවෙ”නි චුත්තෙ “සම්භවෙ”නි ඉදං “සම්භවො”නිමිතා සමානත්ථමාඛ්‍යාතපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “ඵහි ත්වං සම්භවවිහෙ”නි චුත්තෙ “සම්භවවිහෙ”නි ඉදං සම්භවාය නාම ඉත්ථියා වාචකං ඉත්ථිලිඬ්ඛං සාලපනං නාමිකපදන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො. “ඵහි ත්වං සම්භවවිහෙපතිට්ඨිත”න්ති චුත්තෙ සම්භවනාමකස්ස පුරිසස්ස වාචකං පුල්ලිඬ්ඛං භූමිමචචනන්ති ඵවමත්ථො ච සද්දො ච චිත්තනීයො.

“වරුණො බ්‍රහ්මදෙවො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;

සම්භවො නාමුපට්ඨාකො, රෙවතස්ස මහෙසිනෝ”ති -

හි පාළි. “ධම්මා පාතුභවන්තෙ”ති චුත්තෙ “පාතුභවන්තෙ”ති ඉදං “පාතුභවන්ති”තිමිනා සමානත්ථං සනිපාතමාඛ්‍යාතපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පාතු භවන්තෙ ජනෙ”ති චුත්තෙ “තෙ ජනෙ භවං රක්ඛතු”ති අත්ථවාචකානි ආඛ්‍යාතකිත්තසබ්බනාමිකපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පාතුභවසෙ ත්වං ගුණෙහි”ති චුත්තෙ “පාතුභවසෙ”ති ඉදං “පාතුභවසී”තිමිනා සමානත්ථමාඛ්‍යාතපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පාතුභවසෙ ගුණෙ යො ත්ව”න්ති චුත්තෙ “පාතුභවාහි අත්තනො ගුණහෙතු ත්ව”න්ති අත්ථවාචකානීතිපාතයුත්තාඛ්‍යාතනාමපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “අභමත්තනො ගුණෙහි පාතුභවෙ”ති චුත්තෙ “පාතුභවෙ”ති ඉදං “පාතුභවාහී”තිමිනා සමානත්ථං සනිපාතමාඛ්‍යාතපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “මං පාතු භවෙ ඉදං පුඤ්ඤකම්ම”න්ති චුත්තෙ “මං රක්ඛතු සංසාරෙ ඉදං පුඤ්ඤකම්ම”න්ති අත්ථවාචකානි ආඛ්‍යාතනාමපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ යථාරහමත්ථසද්දා චිත්තනීයා. තත්ථ සමානසුතිකානං කෙසඤ්චි සද්දානං “න තෙසං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි. න තෙසං අන්තරා ගච්ඡෙ. සත්ත වො ලිච්ඡවී අපරිභානීයෙ ධම්මෙ දෙසෙස්සාමි, ඉමෙ තෙ දෙව සත්තවො, ත්වඤ්ච උත්තමසත්තවො”තිආදීසු සමානසුතිකානං විය උච්චාරණවිසෙසො ඉච්ඡනීයො. උච්චාරණවිසෙසෙ හි සති පදානි පරිඛ්‍යාත්තානි, පදෙසු පරිඛ්‍යාත්තෙසු අත්ථො පරිඛ්‍යාත්තො හොති, අත්ථපරිග්ගාහකානං අත්ථාධිගමො අකිච්ඡො හොති, සුපරිසුද්ධාදාසතලෙ පටිබ්බිදෙස්සනං විය, සො ව ගහිතපුබ්බසඬකෙතස්ස අත්ථසම්බන්ධාදීසු අඤ්ඤතරස්මිං ඤාතෙයෙව හොති, න ඉතරථා. චුත්තඤ්ඤානං පොරාණෙහි -

“විසයත්තමනාපන්නා, සද්දා නෙවත්ථබ්බොධකා;
න පදමත්තතො අත්ථෙ, තෙ අඤ්ඤාතා පකාසකා”ති.

යදිදමෙත්ථ චුත්තමමහෙහි “උච්චාරණවිසෙසො ඉච්ඡනීයො”ති. අත්‍රායමුච්චාරණවිසෙසදීපනී ගාථා සහත්ථප්පකාසනනායදානගාථාය.

“න තෙ සං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි”, ඉති පාඨෙ සුමේධසො;
පදං “න තෙ”ති ඡිත්තදිත්වා, “සං කොට්ඨෙ”ති පඨෙය්‍ය වෙ.

“සං න ඔපෙන්නි කොට්ඨෙ තෙ, හික්ඛු”ති අත්ථමීරයෙ;
එවමිමෙසු අඤ්ඤෙසු, පාඨෙසුපි අයං නයො.

අථ යං පනිදම්පි චුත්තං “කෙසඤ්චී”ති, තං කිමත්ථං? “ගච්ඡති පතිට්ඨිතං, ගච්ඡති තිස්සො, භවන්තෙ පස්සාමි, අත්ථකුසලා භවන්තෙ, වදන්තං එකපොක්ඛරා, වදන්තං පටිවදන්ති”තිආදීසු සමානසුතිකානමුච්චාරණවිසෙසො න ලබ්භතීති දස්සනත්ථං. තස්මා ඉදමෙත්ථ සල්ලක්ඛෙනබ්බං – යත්ථ සමානසුතිකානමුච්චාරණවිසෙසො ලබ්භති අත්ථවිසෙසො ච පදානං විභාගවසෙන වා අවිභාගවසෙන වා, තත්ථ පයොගෙ සමානසුතිකමෙකච්චං පදං විච්ඡින්නදිත්වා උච්චාරෙතබ්බං. සෙය්‍යථිදං? “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො. සො තෙන සද්ධිං භාසති, සොතෙන චුස්භති. භවන්තෙ ජනෙ පසංසති, භවන්තෙ පස්සාමි”ති එවමාදයො පයොගා. එත්ථ “හෙතු”ති ඊසකං විච්ඡින්නදිත්වා “හෙතුසම්පයුත්තාන”න්ති උච්චාරෙතබ්බං. තථා “සො”ති විච්ඡින්නදිත්වා “තෙන සද්ධි”න්ති උච්චාරෙතබ්බං. “භව”න්ති විච්ඡින්නදිත්වා “තෙ ජනෙ”ති උච්චාරෙතබ්බං.

සෙසං පන සමානසුතිකං විච්ඡින්නදිත්වා න උච්චාරෙතබ්බං. අවිච්ඡින්නදනීයස්මිඤ්ඤි යානෙ විච්ඡින්නදිත්වා පඨිතස්ස අත්ථො දුට්ඨො භොති. එවං පදවිභාගා විභාගවසෙන සමානසුතිකානමත්ථුච්චාරණවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි “සො තෙනා”තිආදීසු ද්විපදත්ථග්ගභණං විභාගො, එකපදත්ථග්ගභණමවිභාගොති අධිප්පෙතො. එත්ථ ච විසුං වචන්ථිතානං අසමානසුතිකානං එකතො කත්වා සමානසුතිකභාවපරිකප්පනං අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථඤ්චෙව උච්චාරණවිසෙසදස්සනත්ථඤ්ච. න හි එතානි “සප්පො සප්පො”තිආදීසු විය එකස්මිංයෙවත්ථෙ සමානසුතිකානි. එවං සන්නෙපි එකප්ඤ්ඤාකරණෙන ලද්ධං සමානසුතිලෙසං ගහෙත්වා අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං. උච්චාරණවිසෙසදස්සනත්ථඤ්ච “සමානසුතිකානී”ති චුත්තානි. එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. ඉදමෙත්ථ සල්ලක්ඛෙනබ්බං –

යත්ථ සමානසුතිකානං අට්ඨාරසාකාරෙසු යෙන කෙනචි ආකාරෙන අත්ථවිසෙසො ලබ්භති, විච්ඡින්නදිත්වා පන උච්චාරණෙ සද්දවිලාසො න භොති, අත්ථො වා දුට්ඨො භොති, න තාදිසෙසු පයොගෙසු සමානසුතිකානි පදානි විච්ඡින්නදිත්වා උච්චාරෙතබ්බානි. තත්‍ර කතමෙන වාකාරෙන අත්ථවිසෙසලාභො භවති? පදානං විභාගවසෙන වා අවිභාගවසෙන වා අක්ඛරසන්නිධානවසෙන වා පදසන්නිධානවසෙන වා පදක්ඛරසන්නිධානවසෙන වා විච්ඡාවසෙන වා කම්මප්පවචනීයවසෙන වා භයකොධාදීසු උප්පන්නෙසු කථිතාමෙඨිතවචනවසෙන වා ගුණවාචකසද්දස්ස ද්විරුත්තවසෙන වා ක්‍රියාපදස්ස ද්විරුත්තවසෙන වා සංහිතාපදවිෂ්ඨවසෙන වා අගාරවත්ථපරිදීපනවසෙන වා නිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන වා

නනිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන වා ‘‘පුනප්පුන’’මිච්චත්ථපරිදීපනවසෙන වා
උපමානෙ ඉව සද්දවසෙන වා ඉතිසද්දං පටිච්ච
සද්දපදත්ථවාචකත්ථපරිදීපනවසෙන වා තථාපචත්තචිත්තපරිදීපනවසෙන වාති
ඉමෙසුට්ඨාරසාකාරෙසු, විත්ථාරතො පන ඡබ්බිසාය ආකාරෙසු තතො
වාධිකෙසු යෙන කෙනචි ආකාරෙන අත්ථවිසෙසලාභො භවති.

එත්ථ පදානං තාව විභාගවසෙන වා අවිභාගවසෙන වා
සමානසුතිකානමත්ථවිසෙසලාභෙ ‘‘සා නං සඬ්ගති පාලෙති, අභික්කමො සානං
පඤ්ඤායති. මා නො දෙව අවධි, මානො මය්හං න විජ්ජති’’ති එවමාදයො
පයොගා.

අක්ඛරසන්තිධානවසෙන පන අත්ථවිසෙසලාභෙ ‘‘සන්තෙහි මහිතො
හිතො. සඬ්ගා සඬ්ගාමජිං මුත්තං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණං. දාධි දාධිසු පක්ඛන්දි,
මඤ්ඤමානො යථා පුරෙ. සබ්බාහිභුංව සිරසාසිරසා නමාමි. භූමිතො උට්ඨිතා
යාව, බ්‍රහ්මලොකා විධාවති. අච්චි අච්චිමතො ලොකෙ, ඩය්හමානමහි
තෙජසා’’ති එවමාදයො පයොගා.

පදසන්තිධානවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ ‘‘ආපො ආපොගතං.
රාජරාජමහාමත්තාදයො, සුඛො’ලොකස්ස ලොකස්ස, කාරකො
ඤාණචක්ඛුදො, නිරාපදෙ පදෙ නින්තො, අනන්තඤාණං කරුණාලයං ලයං,
මලස්ස බුද්ධං සුසමාහිතං හිතං. නමාමි ධම්මං භවසංචරං චරං, ගුණාකරඤ්චෙව
නිරඬ්ගණං ගණ’’න්ති එවමාදයො පයොගා.

පදක්ඛරසන්තිධානවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ ‘‘පමාණරහිතං හිතං,
සිද්ධත්ථො සබ්බසිද්ධත්ථො, තිලොකමහිතො හිතො. උපගන්ත්වාන
සම්බුද්ධො, ඉදං චචනමබ්බවි’’ති එවමාදයො පයොගා. තත්ත්වමා
අක්ඛරසන්තිධානාදීසු අධිප්පායවිඤ්ඤාපනියො ගාථා –

මහිතොඉති සද්දමිහා, මකාරො වෙ විවෙචිතො;
සද්දො නිරත්ථකො එත්ථ, ‘‘අක්ඛර’’න්ති වදෙ බුද්ධො.

ඤෙය්‍යා අක්ඛරයොගෙන,
‘‘සන්තෙහි මහිතො හිතො’’;
ඉච්චාදීසු සරූපානං,
හොති අත්ථවිසෙසතා.

උපසග්ගා නිපාතා ව, යඤ්චඤ්ඤං අත්ථජොතකං;
එකක්ඛරමපි විඤ්ඤුහි, තං ‘‘පද’’න්ති සමීරිතං.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පදානං සන්නිධානඤ්ච, පදක්ඛරානමෙව ව;
සමාසෙ ලබ්භමානත්තං, සන්ධාය ලපිතං මයා.

විච්ඡාවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “ගාමෙ ගාමෙ සතං කුම්භා, ගාමො ගාමො රමණීයො”ති එවමාදයො පයොගා. එත්ථ හි විච්ඡාවසෙන සබ්බෙපි ගාමා පරිග්ගහිතා.

නානාධිකරණානං තු, වත්තුමෙකක්ඛණමිති යා;
ඉච්ඡතො ඛ්‍යාපිතුං ඉච්ඡා, සා විච්ඡාති පකිත්තිතා.

කම්මප්පවචනීයවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “රුක්ඛං රුක්ඛං පති විජ්ජොතතෙ වන්දො, රුක්ඛං රුක්ඛං පරි විජ්ජොතතෙ වන්දො”ති පයොගා, රුක්ඛානං උපරි උපරි විජ්ජොතතෙති අත්ථො.

භයකොධාදීසු උප්පන්නෙසු කල්පිතාමෙඛිතවචනවසෙන පන අත්ථවිසෙසලාභෙ ඉමෙ පයොගා — භයෙ තාව “වොරො වොරො, සප්පො සප්පො”ඉච්චාදයො. කොධෙ “වසල වසල, වණ්ඩාල වණ්ඩාල, විජ්ඣු විජ්ඣු, පහර පහර”ඉච්චාදයො. පසංසායං “සාධු සාධු සාරිපුත්ත, අභික්කන්තං හන්තෙ අභික්කන්තං හන්තෙ”ඉච්චාදයො. තුරිතෙ “අභික්කම වාසෙට්ඨ අභික්කම වාසෙට්ඨ, ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”ඉච්චාදයො. කොතුහලෙ “ආගච්ඡ ආගච්ඡ”ඉච්චාදයො. අච්ඡරියෙ “අහො බුද්ධො අහො බුද්ධො”ඉච්චාදයො. භාසෙ “අහො සුඛං අහො සුඛං, අහො මනාපං අහො මනාපං”ඉච්චාදයො. සොකෙ “කහං එකපුත්තක කහං එකපුත්තක”ඉච්චාදයො. පසාදෙ “භවිස්සන්ති වජ්ජී භවිස්සන්ති වජ්ජී”ඉච්චාදයො. එවං භයකොධාදීසු උප්පන්නෙසු කල්පිතාමෙඛිතවචනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභො භවති. එත්ථ පන අත්ථන්තරාභාවෙපි දළ්භිකම්මවසෙන පදානමත්ථජොතකභාවොයෙව අත්ථවිසෙසලාභො.

භයෙ කොධෙ පසංසායං,
තුරිතෙ කොතුහල’ච්ඡරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ව,
කරෙ ආමෙඛිතං බුද්ධො.

වසද්දො අවුත්තසමුව්චයත්ථො, තෙන ගරභාඅසම්මානාදීනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. “පාපො පාපො”තිආදීසු හි ගරභායං. “අභිරුපක අභිරුපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ. “ක්වායං අබලබලො වියා”තිආදීසු අතිසයත්ථෙ ආමෙඛිතං දට්ඨබ්බං. ගුණවාචකස්ස ද්විරුත්තවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “කණ්ණො කණ්ණො ව සොරො වා”ති එවමාදයො.

“කණ්ණො කණ්ණො”ති හි අතීව කණ්ණොති අත්ථො. ක්‍රියාපදස්ස ද්විරුත්තවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ”ති එවමාදයො. තත්ථ ධමෙ ධමෙති ධමෙයා නො න ධමෙයා. නාතිධමෙති පමාණාතික්කන්තං පන න ධමෙයා. සංහිතාපදවිෂ්ඨවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “නරානරා, සුරාසුරා, කතාකතකුසලාකුසලවිසයං විජ්ජපටිසාරාකාරෙන පවත්තං අනුසොවනං කුක්කුච්ච”න්ති එවමාදයො. එත්ථ පන විඤ්ඤානං පරමකොසල්ලජනනත්ථං සිලොකං රවයාම -

හිතාහිතා හිතංහිතං, ආනුභාවෙන තෙ ජින;
පවරාපවරාහච්ච, හවාමා’නාමයා මයන්ති.

අගාරවත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “තුචංතුචං පෙසුඤ්ඤකලහවිග්ගහවිවාදා”ති එවමාදයො. නිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “දිවසෙ දිවසෙ පරිභුඤ්ජති”ති එවමාදයො. නනිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “ඛණ ඛණ පිති උජ්ජජ්ජති”ති එවමාදයො. “පුනජ්ජන”මිච්චත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “මුහුං මුහුං භායයතෙ කුමාරො”ති එවමාදයො. උපමානෙ ඉවසද්දවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “රාජා රක්ඛතු ධම්මෙන, අත්තනොව පජං පජ”න්ති එවමාදයො. ඉතිසද්දං පටිච්ච සද්දපදත්ථවාචකත්තපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “බුද්ධො බුද්ධොති කථයන්තො, සොමනස්සං පච්චෙදයි”න්ති එවමාදයො. තථාපවත්තචිත්තපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “බුද්ධො බුද්ධොති චිත්තෙන්තො, මග්ගං සොධෙමහං තදා”ති එවමාදයො. එවං ඊදිසෙසු පයොගෙසු සමානසුතිකපදං විච්ඡින්නදිත්වා න උච්චාරෙතබ්බං. විච්ඡින්නදිත්වා හි උච්චාරණෙ සති සද්දවිලාසො න හවති, කත්ථවි පන “කතාකතාකුසලාකුසලවිසය”න්ති එවමාදීසු විච්ඡින්නදිත්වා උච්චාරිතස්ස අත්ථො දුට්ඨො හොති, තස්මා විච්ඡින්නදිත්වා න උච්චාරෙතබ්බං, එකාබද්ධංයෙව කත්වා උච්චාරෙතබ්බං. ඉති සමානසුතිකෙසු විනිවිජයො ඡබ්බිසාය ආකාරෙහි අධිකෙහි ව මණ්ඩෙන්වා දස්සිතො.

යස්මා පන සමානසුතිකෙසු විනිවිජයෙ දස්සිතෙ අසමානසුතිකෙසුපි විනිවිජයො දස්සෙතබ්බො හොති, තස්මා තම්පි දස්සෙස්සාම - යත්ථ නිග්ගහිතම්භා පරාකාරලොපොපි පාඨො පඤ්ඤායති, සංයොගබ්‍යාඤ්ජනස්ස විසංයොගත්තම්පි. තෙසු පයොගෙසු නිග්ගහිතපදං අනන්තරපදෙන සද්ධිං එකාබද්ධංයෙව කත්වා උච්චාරෙතබ්බං. කතමාති තාති? “සචෙ භුත්තො භවෙය්‍යාහං-සා’ජීවො ගරහිතො මම. පුජ්චං’සා උජ්ජජ්ජි. ඛයමත්තං න නිබ්බානං’ස ගම්භීරාදිවාචතො”ති එවමාදයො. එත්ථ හි “සචෙ භුත්තො භවෙය්‍යාහං”න්තිආදිනා විච්චෙදමකත්වා අනන්තරෙ ද්විසු ගාථාපදෙසු අන්තර්භූතානං ද්වින්නං සමානසුතිකපදානං එකතො උච්චාරණමිච්ච

අනන්තරපදෙහි සද්ධිං එකාබද්ධවිචාරණවසෙන “සචෙ භුත්තො භවෙය්‍යාහං-සා’ජීවො ගරහිතො මම”තිආදිනා උච්චාරෙතබ්බං. එවරුපොයෙව හි උච්චාරණවිසෙසො සකලෙහිපි පොරාණෙහි විඤ්ඤාහි අනුමතො උච්චාරිතො ව “අස්ස ආජීවො ගරහිතො මම, අස්සා උප්පජ්ජි, අස්ස ගම්භිරාදිවාචතො”තිඵවමාදිඅත්ථප්පට්ඨපාදනස්සානුරූපත්තා.

යත්ථ පන යාදිසෙ උච්චාරණෙ කරියමානෙ අත්ථො පරිබ්‍යත්තො හොති, තෙසු පයොගෙසු ක්වචි වසද්ද පනසද්දාදියොගට්ඨානෙ ඊසකං විච්ඡින්දිත්වා පදමුච්චාරෙතබ්බං. සෙය්‍යථිදං? “වාළා ව ලපසක්ඛරා. අච්චන්තසන්නා පන යා, අයං නිබ්බානසම්පදා, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති වාචං භාසතො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති ඤාණං පවත්තති? ආමන්තා. ඉති ව දන්ති ව දුති ව ඛන්ති ව ඤාණං පවත්තති? න භෙවං වත්තබ්බෙ”ති ඵවමාදියො පයොගා.

එතෙසු හි පඨමපයොගෙ “වාළා වා”ති ඊසකං විච්ඡින්දිත්වා “ලපසක්ඛරා”ති උච්චාරෙතබ්බං. තත්ථ ලපසක්ඛරාති සක්ඛරසදිසමධුරවචනා. ඡාතකට්ඨකථායං පන “නිරත්ථකවචනෙහි සක්ඛරා විය මධුරා”ති චුත්තං, තස්මාත්‍ර ඛුඛ්ඛිතිතප්පුරිසවසෙන ද්විධා සමාසො දට්ඨබ්බො “ලපා සක්ඛරා විය යාසං තා ලපසක්ඛරා, ලපෙහි වා සක්ඛරා වියාති ලපසක්ඛරා”ති.

දුතියපයොගෙ “අච්චන්තසන්නා පන”ඉති ඊසකං විච්ඡින්දිත්වා “යා”ති උච්චාරෙතබ්බං. යා පන අයං නිබ්බානසම්පදා අච්චන්තසන්නාති හි අත්ථො.

තතියපයොගෙ ඉති ව දන්ති ව දුති ව ඛන්ති වාති එතෙසු චතුසු යානෙසු ඉකාරඤ්ච දංකාරඤ්ච දුකාරඤ්ච බංකාරඤ්ච ඊසකං විච්ඡින්දිත්වා තදනන්තරං ති ව සද්දා උච්චාරෙතබ්බො.

එත්ථ හි අච්චිඡින්දිත්වා උච්චාරණෙ සති අඤ්ඤාටා ගහෙතබ්බත්තා අත්ථො දුට්ඨො භවති. කථං? ඊදිසෙසු යානෙසු අච්චිඡින්දිත්වා උච්චාරණෙ සති ඉතිසද්දො එවන්ති අත්ථවාචකො නිපාතො සියා, සන්ධිවසෙන පන ඉකාරත්ථවාචකො රුළුභිසද්දො න සියා. දන්තිසද්දො දමනත්ථො සියා, දංකාරවාචකො න සියා. දුතිසද්දො නිරත්ථකො සියා, දුකාරවාචකො න සියා. ඛන්තිසද්දො බමනත්ථො සියා, බංකාරවාචකො න සියා. තස්මා ඉකාර දංකාර දුකාර බංකාරාති ඊසකං විච්ඡින්දිතබ්බාති.

එත්ථ හි ඉඉති දංඉති දුඉති බංඉතිතිආදිනා සංහිතාපදවිෂේෂදො වෙදිතබ්බො, පරභූතස්ස ව ඉකාරස්ස ලොපො. න පනෙත්ථ ඉදං වත්තබ්බං “සරූපසරානං විසයෙ පරභූතස්ස සරූපසරස්ස ලොපො න හොති, පුබ්බසරස්සෙව ලොපො

හොති තත්‍රායන්ති එත්ථ වියා”ති “අකිලාසුනො වණ්ණපථෙ ඛණන්තා, උදඬගණෙ තත්ථ පපං අවින්දු”න්ති පාළියං සරුපපරසරස්ස ලොපදස්සනතො. තථා හි අට්ඨකථාවරියෙහි “පවද්ධං ආපං පප”න්ති අත්ථො සංවණ්ණිතො. තස්මා “ඉති වා”ති එත්ථාපි ඉඉති වාති ඡෙදං කත්වා ද්විසු ඉකාරෙසු පරස්ස ඉකාරස්ස ලොපො කාතබ්බො, න පුබ්බස්ස.

පුබ්බස්මිඤ්ඤි ඉකාරවාචකෙ ඉකාරෙ නට්ඨෙ සති නිපාතභූතෙන ඉතිසද්දෙන ඉකාරසඬ්ඛානො අත්ථො න විඤ්ඤායෙය්‍යා, නිපාතභූතස්ස පන ඉතිසද්දස්ස ඉකාරෙ නට්ඨෙපි සො අත්ථො විඤ්ඤායතෙව “දෙවදත්තොති මෙ සුත”න්ති එත්ථ දෙවදත්තපදත්ථො විය. තස්මා ඉතිසද්දස්ස පරභූතස්ස ඉකාරස්සෙව ලොපො කාතබ්බො, න පුබ්බස්ස ඉකාරවාචකස්ස ඉකාරස්ස. කථිවායනෙ පන යෙභුය්‍යස්පවත්තිං සන්ධාය අසරුපසරතො පරස්සෙව අසරුපසරස්ස ලොපො චුත්තො, න සරුපසරතො පරස්ස සරුපසරස්ස. මහාපදෙසසුත්තෙහි වා සරුපස්ස පරසරස්ස ලොපො චුත්තොති දට්ඨබ්බං.

“අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්ද”න්තිආදීසු පන වසද්දාදියොගට්ඨානෙපි සති විච්ඡින්නිත්වා පදං න උච්චාරෙතබ්බං. යත්ථ ව ආගමක්ඛරාදීනි දිස්සන්ති, තෙසු පයොගෙසු පුබ්බපදානි විච්ඡින්නිත්වා න උච්චාරෙතබ්බානි, ආගමක්ඛරවත්තෙහි පරපදෙහි සද්ධිංයෙව උච්චාරෙතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං. භගවා එතදවොච”ඉච්චෙවමාදයො පයොගා. යත්ථ යෙසං විසුං විසුං සම්බන්ධො දිස්සති, අත්ථො ව යුජ්ජති, තත්ථ තානි අත්ථානුරූපං විච්ඡින්නිත්වා උච්චාරෙතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? “නහානෙ උස්සුක්කං අකාසි, උස්සුක්කම්පි අකාසි යාගුයා බාදනීයෙ භත්තස්මි” ඉච්චෙවමාදයො පයොගා. එත්ථ හි “නහානෙ උස්සුක්කං අකාසි”ති විච්ඡින්නිත්වා “උස්සුක්කම්පි අකාසි යාගුයා බාදනීයෙ භත්තස්මි”න්ති උච්චාරෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සති න කෙවලං සො හික්ඛු නහානෙයෙව උස්සුක්කං අකාසි, අථ බො යාගුයාපි බාදනීයෙපි භත්තස්මිම්පි උස්සුක්කං අකාසිති අත්ථප්පකාසනෙ සමත්ථො භවති, අට්ඨානස්පයුත්තො සමුච්චයත්ථවාචකො අපිසද්දො.

යත්ථ පන යෙසම්තරෙන වා ඉතරෙන වා එකෙකපදෙන උභයපදෙහි වා සම්බන්ධො දිස්සති සහෙවත්ථයුත්තියා, තත්ථ තානි යථාරහං විච්ඡින්නිත්වා උච්චාරෙතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? “සො ධම්මං දෙසෙතිආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති. පටිච්චසමුප්පාදං වො හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි, තං සුණාථ සාධුකං මනසිකරොථ. අජ්ඣත්තං

සම්පසාදනං වෙනසො එකොදිභාව”න්ති එවමාදයො පයොගා. තත්‍රිමා අධිප්පායවිඤ්ඤාපිකා ගාථා –

ධම්මසද්දෙන වා බ්‍රහ්ම-වරියසද්දෙන වා පදං;
යොජෙත්වා ඊරයෙ විඤ්ඤා, “සාත්ථං සබ්බාඤ්ජන”න්තිදං.

“සාධුක”න්ති පදං විඤ්ඤා, “සුභාථා”ති පදෙන වා;
තථා “මනසිකරොථ”, ඉති චුත්තපදෙන වා;
ඊරයෙ යොජයිත්වාන, උභයෙහි පදෙහි වා.

එකමෙකෙන සම්බන්ධො, සම්බන්ධො උභයෙහි වා;
දිස්සතීති විජානෙය්‍යා, සද්ධිමෙවත්ථයුත්තියා.

නත්තනොමතියා එසො, අත්ථො එත්ථ මයා රුතො;
පුබ්බාවරියසිභානං, නයං නිස්සාය මෙ රුතො.

එවංවිධෙසු අඤ්ඤෙසු, පාඨෙසුපි අයං නයො;
නෙතබ්බො නයදක්ඛෙන, සාසනත්ථගවෙසිනා.

අත්ථානුරූපතො සද්දං, අත්ථං සද්දානුරූපතො;
විත්තයිත්වාන මෙධාවී, වොහරෙ න යථා තථාති.

අයමෙත්ථ අත්ථසද්දචිත්තා.

අත්ථාතිසයයොගෙ එවං උපලක්ඛෙනබ්බං – භූධාතූඅත්ථාතිසයයොගතො වඩ්ඪතෙ දිට්ඨා “එකමත්තං නිසින්තො බො මහානාමො ලිච්ඡවී උදානං උදානෙසි ‘හවිස්සන්ති වජ්ජී හවිස්සන්ති වජ්ජී’ති” ඉති වා “අභමෙව දුසියා භූතභතා, රඤ්ඤො මහාපතාපස්සා”ති වා “වෙදා න තාණාය භවන්තිදස්ස, මිත්තද්දුතො භූතභූතො නරස්සා”ති වා “භූතභවිථං කතං මයා”ති වා එවං වඩ්ඪතෙ දිට්ඨා.

වචනසඬ්ගහෙ එවං උපලක්ඛෙනබ්බං – වත්තමානාය විහත්තියා පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනං පඤ්චමියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනෙන සදිසං. තුම්හෙ භවථ.

වත්තමානපඤ්චමීනං පරස්සපදෙ උත්තමපුරිසවතුක්කෙ එකවචනං එකවචනෙන, බ්‍රවචනම්පි බ්‍රවචනෙන සදිසං. අභං භවාමි, මයං භවාම.

වත්තමානාය අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනං නියාත්තනජ්ජතනීනං අත්තනොපදෙහි ද්වීහි මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙහි සදිසං කත්ථවි වණ්ණසමුදායවසෙන කිඤ්චි විසෙසං වජ්ජෙත්වා, එස නයො උත්තරත්‍රාපි යොජෙතබ්බො. ත්වං භවසෙ, ඉදං වත්තමානාය රූපං. ත්වං අභවසෙ, ඉදං නියාත්තනජ්ජතනීනං රූපං.

වත්තමානාය අත්තනොපදං උත්තමපුරිසෙකවචනං පඤ්චමියා අත්තනොපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන ච පරොක්ඛාය පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්වීහි වචනෙහි සදිසං. අහං භවෙ, ඉදං වත්තමානපඤ්චමීනං රූපං. ත්වං බහුවෙ, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං.

වත්තමානාය අත්තනොපදං උත්තමපුරිසබ්‍රවචනං පරොක්ඛජ්ජතනීනං අත්තනොපදෙහි ද්වීහි උත්තමපුරිසබ්‍රවචනෙහි සදිසං. මයං භවාමිහෙ, ඉදං වත්තමානාය රූපං. මයං බහුවිමිහෙ, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. මයං අභවිමිහෙ, ඉදමජ්ජතනියා රූපං.

පඤ්චමියා අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනං පරොක්ඛාය අත්තනොපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනෙන සදිසං. තුමිහෙ භවවිහො, ඉදං පඤ්චමියා රූපං. තුමිහෙ බහුවිචිහො, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං පඨමපුරිසබ්‍රවචනං නියාත්තනියා පරස්සපදෙන පඨමපුරිසබ්‍රවචනෙන ච අජ්ජතනියා අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසබ්‍රවචනෙන වාති ද්වීහි වචනෙහි සදිසං. තෙ බහුවු, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. තෙ අභවු, ඉදං නියාත්තනජ්ජතනීනං රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනං අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන ච නියාත්තනියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනෙන ච අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන ච අජ්ජතනියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්‍රවචනෙන වාති චතුහි වචනෙහි සදිසං. තුමිහෙ බහුවිත්ථ, සො බහුවිත්ථ, ඉමානි පරොක්ඛාය රූපානි. තුමිහෙ අභවිත්ථ, සො අභවිත්ථ, ඉමානි නියාත්තනියා රූපානි. තුමිහෙ අභවිත්ථ, ඉදමජ්ජතනියා රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං උත්තමපුරිසෙකවචනං නියාත්තනියා පරස්සපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන ච අජ්ජතනියා අත්තනොපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්වීහි වචනෙහි සදිසං. අහං බහුවං, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. අහං අභවං, ඉදං නියාත්තනජ්ජතනීනං රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං උත්තමපුරිසබ්බවචනං භියාත්තනියා
පරස්සපදෙනුත්තමපුරිසබ්බවචනෙන සදිසං. මයං බභුවිමිහ, ඉදං පරොක්ඛාය
රූපං. මයං අභවමිහ, ඉදං භියාත්තනියා රූපං.

පරොක්ඛාය අත්තනොපදඋත්තමපුරිසෙකවචනං භියාත්තනියා
අත්තනොපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන ච අජ්ජතනියා
පරස්සපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්විභි වචනෙහි සදිසං. අහං බභුවිං,
ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. අහං අභවිං, ඉදං භියාත්තනජ්ජතනීනං රූපං.

භියාත්තනියා පරස්සපදං පඨමපුරිසෙකවචනං අජ්ජතනියා
අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. සො අභවා.

භියාත්තනියා පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනං අජ්ජතනියා පරස්සපදෙන
මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. ත්වං අභවො.

භවිස්සන්තියා පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනං කාලාතිපත්තියා
පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන අත්තනොපදෙන
පඨමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්විභි වචනෙහි සදිසං. තුම්හෙ භවිස්සථ, ඉදං
භවිස්සන්තියා රූපං. තුම්හෙ අභවිස්සථ, සො අභවිස්සථ, ඉමානි
කාලාතිපත්තියා රූපානි.

භවිස්සන්තියා අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනං කාලාතිපත්තියා
අත්තනොපදෙන මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. ත්වං භවිස්සසෙ, ඉදං
භවිස්සන්තියා රූපං. ත්වං අභවිස්සසෙ, ඉදං කාලාතිපත්තියා රූපං.

භවිස්සන්තියා අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනං කාලාතිපත්තියා
අත්තනොපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන සදිසං. තුම්හෙ භවිස්සවිහෙ, ඉදං
භවිස්සන්තියා රූපං. තුම්හෙ අභවිස්සවිහෙ, ඉදං කාලාතිපත්තියා රූපං.

භවිස්සන්තියා අත්තනොපදං උත්තමපුරිසෙකවචනං කාලාතිපත්තියා
පරස්සපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. අහං භවිස්සං, ඉදං භවිස්සන්තියා
රූපං. අහං අභවිස්සං, ඉදං කාලාතිපත්තියා රූපං. සෙසානි සබ්බාසමට්ඨන්තං
විහත්තීනං වචනානි අඤ්ඤමඤ්ඤං විසදිසානීති දට්ඨබ්බං. භවන්ති චත්‍රං -

චත්තමානාපඤ්චමිසු, ථද්වයං සමුදිරිතං;
“තුම්හෙ භවථ” ඉච්චත්‍ර, උදාහරණකං ද්විධා.

මිද්වයං මද්වයඤ්චෙව, තාසු චුත්තං ද්විධා ද්විධා;
“භවාමි” ති “භවාමා” ති, චෙත්ථ රූපානි නිද්දිසෙ.

වත්තමානකහියාත්ත-නප්පතනීවිහත්තිසු;
සෙත්තයං “භවසෙ ත්ව”න්ති, වත්තමානාවිහත්තිනො;
“අභවසෙ”ති හියාත්ත-නප්පතනීවිහත්තිනො.

වත්තමානාපඤ්චමිකා-පරොක්ඛාසු විහත්තිසු;
එත්තයං ලපිතං තත්ථ, ආදො ද්විත්තං වසෙන තු.

පඤ්ඤා “අභං භවෙ”ති “ත්වං, ඛභුවෙ”ති පරොක්ඛනො;
වත්තමානාපරොක්ඛප්ප-තනීසු තිසු සද්දිතං.

මිහෙත්තයං කමතො රූපං, මයංසද්දවිසෙසියං;
“සම්භවාමිහෙ ඛභුවිමිහෙ, අභවිමිහෙ”ති නිද්දිසෙ.

පඤ්චමිකාපරොක්ඛාසු, විහොද්වයං රූපමෙත්ථ හි;
“භවවිහො ඛභුවිවිහො”ති, තුම්භෙසද්දවිසෙසියං.

පරොක්ඛමිහි වා හියාත්ත-නප්පතනීවිහත්තිසු;
උත්තයං “තෙ ඛභුවු”ති, රූපං පඤ්ඤා පරොක්ඛනො;

හියාත්තනප්පතනිනො, පඤ්ඤා “තෙ අභවු”ඉති.

පරොක්ඛමිහි වා හියාත්ත-නප්පතනීවිහත්තිසු;
සද්දිතං තථසංයොග- පඤ්චකං ඉති නිද්දිසෙ.

ඛභුවිත්ථද්වයං තත්ථ, රූපං පඤ්ඤා පරොක්ඛපං;
ඛවිහත්තෙකත්තනො චුත්තං, මජ්ඣිමපඨමවිහයං.

අභවත්ථද්වයං ඤෙය්‍යං, හියාත්තනීවිහත්තිපං;
ඛවිහත්තෙකත්තනො චුත්තං, මජ්ඣිමො පඨමො ව සො;
“අභවිත්ථා”තිදං රූපං, අප්පතනීවිහත්තිපං.

තඤ්ච ඛො ඛහුකත්තමිහි, තුම්භෙසද්දෙන යොජයෙ;
පරොක්ඛාවිහයහියාත්ත-නප්පතනීසු කිත්තිතං.

අංතයං තත්ථ ආදියං, “ඛභුවං”රූපමීරිතං;
ද්විත්තං අභවංරූපං, අභංසද්දෙන යොජයෙ.

පරොක්ඛකාහියත්තනී-වසෙන මිහදුකං “මයං;
ඛභුවිමිහ අභවිමිහ”, ඉති රූපද්වයං කමා.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පරොක්ඛාවිහයනියාත්ත-නප්පනනීවිහත්තිසු;
ඉංතයං තු තනිං රූපං, “ඛෙව්”න්ති පරොක්ඛජං;
“අහව්”න්තිතරාසං තු, අහංසද්දයුතාවිලං.

නියාත්තනප්පනනීසු, ආද්වයං මතමෙත්ථ හි;
“අහවා” ඉති එකත්තෙ, රූපං පඨමපොරිසං.

නියාත්තනප්පනනීසු, ඔද්වයං චුත්තමෙත්ථ තු;
“අහවො” ඉති එකත්තෙ, රූපං මජ්ඣිමපොරිසං.

භවිස්සන්තියකාලාති-පත්තිසු ද්විසු භාසිතං;
ඛවිහත්තෙ ඛහුඑකත්තෙ, සසංයොගං ස්සථත්තයං.

“තුම්හෙ භවිස්සථි”ච්චෙතං, භවිස්සන්තියතො මතං;
“අභවිස්සථ තුම්හෙ”ති, “අභවිස්සථ සො”ති ව;
කාලාතිපත්තිතො චුත්තං, එතඤ්ඤි වචනද්වයං.

භවිස්සන්තියකාලාති-පත්තිසු සමුදිරිතං;
මජ්ඣිමපුරිසට්ඨානෙ, සසංයොගං ස්සසෙයුගං.

“භවිස්සසෙ ත්ථ”ථිච්චෙතං, “ත්ථං අභවිස්සසෙ”ති ව;
ඉමානි තු පයොගානි, තත්ථ විඤ්ඤු පකාසයෙ.

ස්සච්චෙද්වයං සෙන යුතං, ස්සංද්වයඤ්ච චතුක්කකං;
ඉදම්පි කථිතං ද්විසු, යථාරුතවිහත්තිසු.

“භවිස්සච්චෙ”ති ඛවිහත්තෙ, භවිස්සන්තිකමජ්ඣිමො;
ඛවිහත්තෙ “අභවිස්සච්චෙ”, කාලාතිපත්තිමජ්ඣිමො.

“භවිස්සං” ඉති එකත්තෙ, භවිස්සන්තිකමුත්තමො;
“අභවිස්ස”න්ති එකත්තෙ, කාලාතිපත්තිකුත්තමො.

ඉති චුත්තානි චුත්තෙහි, වචනෙහි සමානතං;
යන්තෙ’කච්චෙහි තං සබ්බං, එකතාලීසධා යිතං.

සෙසානි පඤ්චපඤ්ඤාස, අසමානානි සබ්බථා;
එතං නයං ගහෙත්වාන, වදෙ සබ්බත්ථ සම්භවාති.

අයමෙත්ථ සමානාසමානවසෙන වචනසඬ්ඨගහො.

ආගමලක්ඛණවසෙන විහත්තිවචනසංගහෙ එවං උපලක්ඛෙනබ්බං -

භවිස්සන්තිපරොක්ඛජ්ජ-තනීකාලාතිපත්තිසු;
නිච්චං ක්වචි ක්වචා'නිච්චං, ඉකාරාගමනං භවෙ.

ඉකාරාගමනං තඤ්ඤි, පරොක්ඛායං විහත්තියං;
බ්බහත්තෙ මජ්ඣමට්ඨානෙ, බ්බහත්තෙ චුත්තමෙ සියා;
පරස්සපදං සන්ධාය, ඉදං වචනමීරිතං.

උත්තමෙකවචො වාපි, නෙතස්ස අත්තනොපදෙ;
භොතීති අවගන්තබ්බං, භවිස්සන්තිමහි සබ්බසො.

භිය්‍යත්තනජ්ජතනික-කාලාතිපත්තිසු පන;
අකාරාගමනං භොති, සබ්බසො ඉති ලක්ඛයෙ.

අජ්ජතනිමහි බ්බහත්තෙ, මජ්ඣමෙ උත්තමෙ තථා;
බ්බහත්තමහි අකාරෙන, ඉකාරාගමනං භවෙ.

ඉකාරාගමනං නිච්චං, කාලාතිපත්තියං භවෙ;
අකාරාගමනං තත්ථ, අනෙකන්තිකමීරිතං.

අකාරාගමනංයෙව, භිය්‍යත්තන්‍යං පකාසති;
පරොක්ඛායං භවිස්සන්ත-ඤ්චිකාරොයෙව දිස්සති.

අකාරාගමනඤ්චෙව, ඉකාරාගමනමිපි ව;
අජ්ජතනිකකාලාති-පත්තිසු පන දිස්සති.

තීසු සෙසවිහත්තිසු, නා'කාරත්තයමීරිතං;
චත්තමාන්‍යාය පඤ්චමායං, සත්තමියන්ති සබ්බසො.

ඉකාරෙනෙව සහිතා, ද්වෙ භවන්ති විහත්තියො;
සත්ත ද්වාදස භොත්තෙත්ථ, වචනානීති ලක්ඛයෙ.

අකාරෙනෙව සහිතා, එකායෙව විහත්ති තු;
ද්වාදස වචනානෙත්ථ, භවන්තීති ව ලක්ඛයෙ.

අකාරිකාරසහිතා, ද්වෙයෙව විහත්තියො;
චත්තාරි ද්වාදසඤ්චෙව, වචනානි භවන්තිධ.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ආකාරත්තයමුත්තා තු, තිස්සොයෙව විහත්තියො;
වචනානෙත්ථ ඡත්තිංස, භොන්තීති පරිදීපයෙ.

පරොක්ඛාඅප්පනනීසු, පඤ්චට්ඨ ව යථාක්කමං;
ඉකාරතො විමුත්තානි, වචනානි භවත්තීති.

එවමෙත්ථ විහත්තීනං, ඡන්තවුතිවිධාන ව;
සඬගභො වචනානන්ති, විඤ්ඤාතඛිංඛො විභාවිනානි.

අයමෙත්ථ ආගමලක්ඛණවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො.

කාලවසෙන පන විහත්තිවචනසඬගභෙ දුට්ඨො සඬගභො
කාලත්තයවසෙන සඬගභො, කාලඡක්කවසෙන සඬගභො වාති. තත්ථ
වත්තමානාපඤ්චමීසත්තමීවිහත්තියො පච්චුප්පන්තකාලිකා,
වත්තමානාපඤ්චමීසත්තමීවිහත්තාන්තානි පදානි පච්චුප්පන්තවචනානි.
පරොක්ඛාභියාත්තනප්පනනීවිහත්තියො අතීතකාලිකා,
පරොක්ඛාභියාත්තනප්පනනීවිහත්තාන්තානි පදානි අතීතවචනානි.
භවිස්සන්තීවිහත්ති අනාගතකාලිකා, භවිස්සන්තීවිහත්තාන්තානි පදානි
අනාගතවචනානි. කාලාතිපත්තිවිහත්ති පන කත්ථවි අතීතකාලිකා කත්ථවි
අනාගතකාලිකා, තස්මා තදන්තානි පදානි අතීතවචනානිපි අනාගතවචනානිපි
භොන්ති. අයං කාලත්තයවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො.

අයං පන කාලඡක්කවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො —
පරොක්ඛාභියාත්තනප්පනනීවිහත්තියො අතීතකාලිකා,
පරොක්ඛාභියාත්තනප්පනනීවිහත්තාන්තානි පදානි අතීතවචනානි.
භවිස්සන්තීවිහත්ති අනාගතකාලිකා, භවිස්සන්තීවිහත්තාන්තානි පදානි
අනාගතවචනානි. වත්තමානාවිහත්ති පච්චුප්පන්තකාලිකා,
වත්තමානාවිහත්තාන්තානි පදානි පච්චුප්පන්තවචනානි. පඤ්චමීවිහත්ති
ආණත්තිකාලිකා, පඤ්චමීවිහත්තාන්තානි පදානි ආණත්තිවචනානි.
සත්තමීවිහත්ති පරිකප්පකාලිකා, සත්තමීවිහත්තාන්තානි පදානි
පරිකප්පවචනානි. එත්ථ පන “ආණත්තිවචනානී”ති ව “පරිකප්පවචනානී”ති
ව ඉදං තථාසීසමත්තං ආසිට්ඨානුමත්තාදීසු පඤ්චමාදීනං දිස්සනතො.
කාලාතිපත්තිවිහත්ති කාලාතිපත්තිකාලිකා, කාලාතිපත්තිවිහත්තාන්තානි පදානි
කාලාතිපත්තිවචනානි. එවං කාලඡක්කවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො
වෙදිතඛිංඛො.

කාලසඬගභෙ තිට්ඨො කාලසඬගභො කාලත්තයසඬගභො
කාලවතුක්කසඬගභො කාලඡක්කසඬගභො වාති.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පච්චුප්පන්නෙ චත්තමානා, පඤ්චමී සත්තමී විමා;
භොන්තාතීනෙ පරොක්ඛාදී, සහ කාලාතිපත්තියා.

අනාගතෙ භවිස්සන්තී, කාලාතිපත්තිකාපි වා;
එවං කාලත්තයං ඤෙය්‍යං, ආර්‍යානං තප්පකාසකං.

නනු කච්චායනෙ ගන්ථෙ, කාලො චුත්තො චතුබ්බිධො;
පච්චුප්පන්නෙත්තකාලෙ, අතීතෙනාගතෙ ඉති.

සච්චං චුත්තො නුත්තකාලො, පච්චුප්පන්නොති ඉච්ඡිතො;
සමීපෙ චුත්තකාලොති, අත්ථසම්භවතො පන.

තථා හි “යං තිකාල”න්ති, චුත්තමාවරියෙහිපි;
න කාලතො විනිමුත්තං, ආර්‍යානං කිඤ්චි දිස්සති.

නනු වාචුත්තකාලෙති, අත්ථො තත්තු තු යුජ්ජති;
තථා හි ඡබ්බිධො කාලො, නිරුත්තිමිහි පකාසිතො.

අතීතානාගතො පච්චු-ප්පන්නො ආණත්තිමෙව ව;
පරිකප්පො ව කාලස්ස, අතිපත්තීති ඡබ්බිධො.

දූවෙ විභත්තියො තත්ථ, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
කාලමනාමසිත්වාපි, නිරුත්තඤ්ඤාහි භාසිතා.

“ගච්ඡතු ගච්ඡෙය්‍යයි”චවාදි-වචනෙ කථිතෙ න හි;
ක්‍රියා නිජ්ජප්පති නිට්ඨං, නාගතා නාතිපන්නිකා.

කාලාතිපත්තිකා සද්දා, අතීතෙනාගතෙපි ව;
භවන්තීති යථාචුත්තා, නිරුත්තිමිහි විදුහි වෙ.

පඤ්චමීසත්තමීවිහිතා, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
පච්චුප්පන්නෙ භවන්තීති, න තථා තත්ථ භාසිතා.

තස්මා කච්චායනෙ ගන්ථෙ, “නුත්තකාලෙ”ති යං පදං;
අත්ථො “අචුත්තකාලෙ”ති, තස්ස ඤායතිමෙවිදං.

සච්චමෙවං තු සන්නෙපි, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
පච්චුප්පන්නෙපි දට්ඨබ්බා, පණ්ඩිතෙන නයඤ්ඤානා.

කස්මානි වෙ ආණාපනං, පරිකප්පො ව සච්චනො;
පච්චුප්පන්තො යනො අත්ථා, නිප්ඵන්තා දිස්සරෙ ඉමෙ.

“අනුත්තකාලෙ”ති පදං, එතස්සත්ථස්ස ජොතකං;
“සමිපෙ චුත්තකාලෙ”ති, අත්ථදීපනතොථ වා.

අත්ථානං ගමනාදීනං, නිප්ඵත්ති න තු දිස්සති;
“ගච්ඡතු ගච්ඡෙය්යි”ච්චාදි, චුත්තකාලෙ යනො තතො;
අචුත්තකාලෙ නිද්දිට්ඨා, තද්දීපකච්ඡත්තියො.

කාලො වා චුත්තකාලොති, ඉච්චෙවං ගහිතො ඉධ;
දක්ඛිණාසුද්ධිපාඨමිහි, කතාව තතියා අයං;
කාලදීපනතා තාසං, ඉති යුජ්ජති නාඤ්ඤථා.

අත්ථද්වයං පකාසෙතුං, ගන්ථෙ කච්චායනච්ඡයෙ;
ථෙරො කච්චායනො “නුත්ත-කාලෙ”ති පදමබ්බවි.

එවං තිඨා චතුර්ධාපි, චුත්තො කාලාන සඬිගහො;
ජධා ඉදානි කාලානං, සඬිගහො නාම නිය්‍යතෙ.

ච්ඡත්තියො පරොක්ඛා ව, හිය්‍යත්තනීච්ඡත්තියො;
අථ අජ්ජනනී වාති, තිස්සො’තීතෙ පකාසිතා.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, භවතීති පකිත්තිතා;
පච්චුප්පන්තෙ චත්තමානා, තිකාලෙ පඤ්චධා කතා.

පඤ්චමිසත්තමීච්ඡිතා, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
සඬිගය්භමානා තා යන්ති, පච්චුප්පන්තමිහි සඬිගහං.

යස්මා පඤ්චමිභූතාය, චත්තමානාය ධානතො;
සමානා පඤ්චමී හොති, තස්මා සා පඤ්චමී මතා.

සත්තමී පන කිඤ්චාපි, සමානා තාහි සත්තමා;
හොති යස්මා තතො චුත්තා, සත්තමීත්ථෙව නො මති.

කාලාතිපත්තියාදීහි, යජ්ජෙවං චත්තමානිකා;
ජට්ඨි භවෙය්‍ය කාලාති-පත්තිකාතීතවාචිකා.

පඤ්චමී තාය ජට්ඨස්ස, තුල්‍යත්තා ධානතො නනු;

තාහි සත්තවිහත්තීහි, සත්තම් අට්ඨමී සියා.

ඉති වෙ කොච්ඡා භාසෙය්, “තත්තා”ති පටිසෙධෙය්;
අතීතෙනාගතෙ වාපි, කාලාතිපත්තිසම්භවා.

තථා හි භාසිතා චූළ-නිරුත්තිමිහි විසුං අයං;
කාලාතිපත්තීතම්භා-නාගතෙ වාති දීපෙය.

ක්‍රියාතිපත්තෙතීතෙති, කස්මා කච්චායතෙ රුතං;
අථාපි වෙ වදෙය්, “පායෙනා”ති පකාසෙය.

යෙභුයෙයන හි ලොකස්මිං, අතීතමිහි පවත්තති;
කාලාතිපත්තිසංයුත්තො, වොභාරො ඉති ලක්ඛෙය.

අනුදං කාලාතිපත්තියා අතීතවචනං – “සවායං භික්ඛවෙ රාජා පිතරං
ධම්මිකං ධම්මරාජානං ජීවිතා න වොරොපෙස්සථ, ඉමස්මිංයෙවස්ස ආසනෙ
විරජං විතමලං ධම්මවක්ඛු උප්පජ්ජිස්සථා”ති. “පස්සානන්ද ඉමං
මහාධනසෙට්ඨිපුත්තං ඉමස්මිංයෙව නගරෙ ද්වෙඅසීතිකොට්ඨනං බෙපෙත්වා
හරියං ආදාය භික්ඛාය වරන්තං. සචෙ හි අයං පට්ඨමෙයෙ භොගෙ අබෙපෙත්වා
කම්මන්තෙ පයොජයිස්සා, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ අග්ගසෙට්ඨි අභවිස්සා. සචෙ
පන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සා, අරහත්තං පාපුණ්ණස්සා, හරියාපිස්ස අනාගාමීඵලෙ
පතිට්ඨහිස්සා. සචෙ මජ්ඣමවෙයෙ භොගෙ අබෙපෙත්වා කම්මන්තෙ
පයොජයිස්සා, දුතියසෙට්ඨි අභවිස්සා. නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්තො අනාගාමී
අභවිස්සා, හරියාපිස්ස සකදාගාමීඵලෙ පතිට්ඨහිස්සා. සචෙ පච්ඡමවෙයෙ භොගෙ
අබෙපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්සා, තතියසෙට්ඨි අභවිස්සා. නික්ඛමිත්වා
පබ්බජන්තො සකදාගාමී අභවිස්සා, හරියාපිස්ස සොනාපත්තිඵලෙ
පතිට්ඨහිස්සා” ඉති වා, “සචෙ සත්ථා අගාරං අජ්ඣාචයිස්සා, චක්කවත්තිරාජා
අභවිස්සා. රාහුලසාමණෙරො පරිණායකරත්තං, ථෙරී ඉත්ථිරත්තං,
සකලචක්කවාලරජ්ජං එතෙසඤ්ඤෙව අභවිස්සා” ඉති වා එවං කාලාතිපත්තියා
අතීතවචනං භවති.

කථං කාලාතිපත්තියා අනාගතවචනං භවති? “විරමපි භක්ඛො අභවිස්සා,
සචෙ න විවදාමසෙ. අසීසකං අනඬගුට්ඨං, සිඬගාලො හරති රොහිතං” ඉතිවා,
“සචෙ ආනන්ද නාලහිස්සා මාතුගාමො තථාගතප්පවෙදිතෙ ධම්මවිනයෙ
අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජං, විරට්ඨිතිකං ආනන්ද බ්‍රහ්මවරියං අභවිස්සා”ති
ඉති වා, “අයං අඬගුලිමාලස්ස මාතා ‘අඬගුලිමාලං ආනෙස්සාමී’ති ගච්ඡති,
සචෙ සමාගමිස්සති, අඬගුලිමාලො ‘අඬගුලිසහස්සං පුරෙස්සාමී’ති මාතරං
මාරෙස්සති. සවාහං න ගමිස්සාමි, මහාජානිකො අභවිස්සා” ඉති වා එවං

කාලාතිපත්තියා අනාගතවචනං භවති. කච්චායනෙ පන යෙභුයොන අතීතප්පවත්තිං සන්ධාය කාලාතිපත්තිවිභත්තියා අතීතකාලිකතා වුත්තාති දට්ඨබ්බං.

කච්චායනෙපි වා එසා, කාලාතිපත්තිකා පන;
අනාගතෙපි භොතීති, අයමත්ථොපි දිස්සති.

අප්පච්චක්ඛේ පරොක්ඛාය-තීනෙ ඉති හි ලක්ඛණෙ;
සන්තෙප්පාතීතග්ගහණෙ, අනපෙක්ඛිය තං ඉදං.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, ඉති සුත්තස්සන්තරං;
කාලාතිපත්තිවචනා, අනාගතානුකඨ්ඨනං;
තස්මා අනියතං කාලං, කාලාතිපත්තිකං විනා.

අතීතානාගතපච්චු-ප්පන්තිකාහි විභත්තිහි;
සත්තම් සත්තම්යෙව, භවතෙ න තු අට්ඨමී.

පඤ්චමීසත්තමීනං තු, පච්චුප්පන්තිවිභත්තියං;
සඨගණ්හනත්ථමෙතාසං, මජ්ඣෙ ඡට්ඨී න වුච්චති.

තථා පඤ්ච උපාදාය, භවිතබ්බඤ්ච ඡට්ඨියා;
පඤ්චමියා තු සා එසා, “ඡට්ඨී”ති න සමීරිතා.

ඡට්ඨීභාවමිහි සන්තෙපි, “පඤ්චමී”ති වචො පන;
පඤ්චමියා විභත්තියා, පච්චුප්පන්තිවිභත්තියං.

සඨගණ්හනත්ථං වුත්තන්ති, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිනා;
පඤ්චමීං තු උපාදාය, සත්තමියා විභත්තියා.

ඡට්ඨියා ව භවිතබ්බං, න සා “ඡට්ඨී”ති ඊරිතා;
ඡට්ඨීං පන උපාදාය, “සත්තමී”ත්ථෙව ඊරිතා.

මජ්ඣෙ ඡට්ඨීං අදස්සෙත්වා, එවං තු කථනමිපි ව;
සත්තමියා විභත්තියා, පච්චුප්පන්තිවිභත්තියං;
සඨගණ්හනත්ථං වුත්තන්ති, අධිප්පායං විභාවයෙ.

සභාවො භෙස වත්ථුනං, ගම්භීරත්ථෙසු අත්තනො;
යෙන කෙනවාකාරෙන, අධිප්පායස්ස ඤාපනං.

යජ්ජෙවං පයමං තීතෙ-නාගතෙ ච විහත්ති යො;
චත්වා තතො පච්චුප්පන්තෙ, කථෙතඛ්ඛා විහත්ති යො.

කච්චායනවිහයෙ ගන්තෙ, කස්මා එවං න භාසිතා;
පච්චුප්පන්තවිහත්තොව, කස්මා ආදිමිහි භාසිතා?

යස්මා වදන්ති වොහාර-පථෙ එතාව පායතො;
තස්මා ඛුප්පයොගත්තං, හොතෙතාසං විහත්තිනං.

ආදොඛුප්පයොගොව, කථෙතඛ්ඛොති ඤායතො;
පච්චුප්පන්තමිහි සම්භූතා, විහත්තොවාදිතො මතා.

අතීතානාගතං චත්වා, පච්චුප්පන්තෙ තතො පරං;
යස්මා චුත්තමිහි ලොකස්මිං, හොති වාචාසිලිට්ඨතා.

තස්මා සිලිට්ඨකථනෙ, අතීතාදිමපෙක්ඛිය;
පඤ්චමී සත්තමී චෙතා, චත්තමානායනන්තරං;
සඬගණ්හනත්ථමක්ඛාතා, පච්චුප්පන්තවිහත්තිසු.

එත්ථ හි යථා “මාතාපිතරො”ති චුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං හොති, තස්මිංයෙව චචනෙ විපරියයං කත්වා සමාසවසෙන “පිතාමාතරො”ති චුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං න හොති, තස්මා තාදිසී සද්දරවනා අපුප්පනියා, “පිතා මාතා ච මෙ දජ්ජු”න්ති පාඨො පන ඛ්‍යාසවසෙන යථිච්ඡිකප්පයොගත්තා පුප්පනියො, එවමෙව “අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති චුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං හොති, “අතීතපච්චුප්පන්තානාගත”න්ති එවමාදිනා චුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං න හොති, තස්මා තාදිසී සද්දරවනා අපුප්පනියා සියා. “අතීතාරම්මණා පච්චුප්පන්තානාගතගොචරා”ති චචනං පන ගාථාබන්ධසුඛත්ථං යථිච්ඡිකප්පයොගත්තා පුප්පනියමෙව. අයමෙත්ථ පාළි වෙදිතඛ්ඛා –

“යංකිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති ච,

“එකායනං ජාතිඛයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන අතංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති ච,

“යෙ ච ඛිහතීතා සම්බුද්ධා, යෙ ච බුද්ධා අනාගතා;
යෙ චෙතරහි සම්බුද්ධා, ඛුන්තං සොකනාසකා.

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

සබ්බෙ සද්ධම්මගරුනො, විහංසු විහරන්ති ව;
අටොපි විහරිස්සන්ති, එසා බුද්ධාන ධම්මතා''ති ව

එවමනෙකෙසු සද්දප්පයොගෙසු. ඉධ යථිච්ඡිතප්පයොගවසෙන
අතීතානාගතපච්චුප්පන්තකාලිකාසු අට්ඨසු විහත්තිසු තිස්සො
පච්චුප්පන්තකාලිකා විහත්තියො ආදිමිහි කල්ලිතා, තඤ්ච කථනං තාසඤ්ඤෙව
වොහාරපටෙ යෙභුයොන පවත්තිතො ඛුජ්ජයොගතාඤ්ඤාපනත්ථං. තාසු පන
ද්විත්තං විහත්තිනං ‘‘පඤ්චමීසත්තමි’’තිසඤ්ඤා සිලිට්ඨකථනිච්ඡායං කමෙන
වත්තබ්බා, අතීතානාගතකාලිකා විහත්තියො අපෙක්ඛිත්වා කතා. ඉච්චෙව.

යථිච්ඡිතප්පයොගෙන, පච්චුප්පන්තවිහත්තියො;
තිධා කත්වාන ආදිමිහි, කච්චානෙන උදිරිතා.

ආදිමිහි කථනං තඤ්ච, තාසං පායෙන චුත්තිතො;
ඛුජ්ජයොගභාවස්ස, ඤාපනත්ථන්ති නිද්දිසෙ.

අතීතාදිමපෙක්ඛිත්වා, සිලිට්ඨකථනෙ ධූවං;
‘‘පඤ්චමී සත්තමි’’ච්චෙව, ද්විත්තං නාමං කතන්ති ව;
කාලාතිපත්තිං වජ්ජෙත්වා, ඉදං වචනමිරිතං.

යදි එවං අයං දොසො, ආපජ්ජති න සංසයො;
ඉති වෙ කොචි භාසෙය්‍ය, අත්ථෙ අකුසලොනරො.

තෙකාලිකාබ්‍යාතපදෙ, කාලාතිපත්තියා පන;
අසඬගහොව හොතීති, ‘‘තන්තා’’ති පටිසෙධයෙ.

තෙකාලිකාබ්‍යාතපදෙ, න නො කාලාතිපත්තියා;
ඉට්ඨො අසඬගහො තත්ථ, සඬගහොයෙව ඉච්ඡිතො.

පඤ්චමීසත්තමීසඤ්ඤා, කාලාතිපත්තිකං පන;
විහත්තිමනපෙක්ඛිත්වා, කතා ඉච්චෙව නො මති.

නානානායං ගහෙත්වාන,
පච්චෙතබ්බං තු සාරතො;
යාය එසො රුතො අත්ථො,
තස්මා එසා න දුබ්බලා.

අත්ථො ලබ්භති පාසංසො,
යත්ථ යත්ථ යථා යථා;

තථා තථා ගහෙනබ්බො,
තත්ථ තත්ථ විභාවිනා.

චුත්තඤ්ඤෙනං අභිධම්මට්ඨිකායං “යත්ථ යත්ථ යථා යථා අත්ථො ලබ්භති,
තත්ථ තත්ථ තථා තථා ගහෙනබ්බො”ති.

පඤ්චමීසත්තමීසඤ්ඤා, රුළුභීසඤ්ඤාති කෙවන;
න පනෙවං ගහෙනබ්බං, අජානිත්වා වදන්ති තෙ.

නෙසා පුරිසසඤ්ඤාදි, ඤාන සඤ්ඤාදයො විය;
රුළුභියා භාසිතා සඤ්ඤා, භූතෙනත්ථෙන භාසිතා.

උපනිධාය පඤ්ඤත්ති, එසා සඤ්ඤා යතො තතො;
අත්ථත්ථසඤ්ඤා යපිතා, පොරාණෙහිති ලක්ඛයෙ.

ඉච්චෙවං කාලජක්කං තු, සඬ්ඛෙපෙන තිධා මතං;
එතමත්ථඤ්ඤි සන්ධාය, “යං තිකාල”න්ති භාසිතං.

අයමෙත්ථ කාලජක්කසඬ්ඛගහො.

එවං තිධා වතුධා වා, ඡධා වාපි සුමෙධසො;
කාලහෙදං විභාවෙය්‍ය, කාලඤ්ඤාහි විභාවිතං.

අතීතානාගතං කාලං, විසුං කාලාතිපත්තිකං;
ගහෙත්වා පඤ්චධා හොති, එවඤ්චාපි විභාවයෙ.

එත්ථ නයොව “අප්ඤ්ඤා-බ්‍රහ්මඤ්ඤා වා”ති පාළියං;
අතීතානාගතකාලී, විභත්ති සමුදිරිතා.

ඉච්චෙවං සබ්බථාපි කාලසඬ්ඛගහො සමත්තො.

ඉදානි විඤ්ඤානං අත්ථග්ගහණෙ කොසල්ලජනනත්ථං
පකරණන්තරවසෙනපි ඉමස්මිං පකරණෙ වත්තමානානන්තරං චුත්තානං
ආණන්තිපරිකප්පකාලිකානං “පඤ්චමීසත්තමී”තිසඬ්ඛාතානං ද්විත්තං
විභත්තිතං පටිපාටිට්ඨපනෙ පකරණසංසන්දනං කථයාම —
කාතන්තප්පකරණස්මිඤ්ඤි සක්කතභාසානුරූපෙන දසධා ආර්‍යානවිභත්තියො
යපිතා, කච්චායනප්පකරණෙ පන මාගධභාසානුරූපෙන අට්ඨධා යපිතා,
නිරුත්තියඤ්ච පන මාගධභාසානුරූපෙනෙව
අතීතානාගතපච්චුප්පන්තාණන්තිපරිකප්පකාලාතිපත්තිවසෙන ඡධා යපිතා.

තෙසු හි කාතන්තෙ වත්තමානා, සත්තම්, පඤ්චම්, භියාත්තනී, අප්පතනී, පරොක්ඛා, ස්වාතනී, ආසී, භවිස්සන්තී, ක්‍රියාතිපත්ති වාති දසධා විභත්තා. කච්චායනෙ පන වත්තමානා, පඤ්චම්, සත්තම්, පරොක්ඛා, භියාත්තනී, අප්පතනී, භවිස්සන්තී, කාලාතිපත්ති වාති අට්ඨධා විභත්තා. ඉති එතෙසු ද්විසු කාතන්තකච්චායනෙසු විභත්තියො විසදිසාය පටිපාටියා යපිතා. කිඤ්චාපෙත්ථ විසදිසා පටිපාටි, තථාපෙතා නිරුත්තියං චුත්තාතීතාදිකාලවිභාගවසෙන එකතො සංසන්දන්ති සමෙත්ති කිඤ්චි විසෙසං යපෙත්වා.

කථං? කාතන්තෙ තාව භියාත්තනී අප්පතනී පරොක්ඛා වාති ඉමා තිස්සො එකන්තෙන අතීතකාලිකා, ස්වාතනී ආසී භවිස්සන්ති වාති ඉමා තිස්සො එකන්තෙන අනාගතකාලිකා, වත්තමානා එකායෙව පච්චුප්පන්නකාලිකා, සත්තම් පන පඤ්චම් ච පච්චුප්පන්නානාගතකාලවසෙන ද්විකාලිකා “අප්ප පුඤ්ඤං කරෙය්‍ය, ස්වෙපි කරෙය්‍ය. අප්ප ගච්ඡතු, ස්වෙ වා ගච්ඡතු”ති පයොගාරහත්තා. ක්‍රියාතිපත්ති අනියතකාලිකා “සො වෙ භියොයා යානං අලභිස්සා, අගච්ඡිස්සා. සො වෙ අප්ප අනත්ථඤ්ඤානෙ සුරියෙ යානං අලභිස්සා, අගච්ඡිස්සා. සො වෙ ස්වෙ යානං අලභිස්සා, අගච්ඡිස්සා”ති පයොගාරහත්තා. එවං අසඬකරතො වචන්ථපෙනඛ්ඛං.

එවං වචන්ථපෙත්වා අයමම්හෙහි වුච්චමානො නයො සාධුකං සල්ලක්ඛෙතඛ්ඛො. කථං?

භියාත්තනප්පතනීපරොක්ඛාස්වාතනාසීභවිස්සන්තිවසෙන එකන්තාතීතානාගතකාලිකා විභත්තියො ඡ, වත්තමානවසෙන එකන්තපච්චුප්පන්නකාලිකා විභත්ති එකායෙව, සා පටිපාටියා ගණියමානා සත්තමං යානං භජති. එවං එතස්මිං වත්තමානාසඬාතෙ සත්තමට්ඨානෙ පක්ඛිපිතුං නිරුත්තිනයෙන “පරිකප්පකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං සත්ථනයෙන “පච්චුප්පන්නානාගතකාලිකා”තිවත්තඛ්ඛං එකං විභත්තිං සත්තම්භූතාය වත්තමානාය සමානට්ඨානත්තා සත්තම්පඤ්ඤං කත්වා යපෙසි. තතො පුනදෙව ස්වාතනාසීභවිස්සන්තිවසෙන එකන්තානාගතකාලිකා තිස්සො විභත්තියො ගණෙත්වා තං පච්චුප්පන්නානාගතකාලිකං “සත්තම්”ති ලද්ධසඤ්ඤං විභත්තිං අනාගතකාලිකභාවෙන තාහි තීහි සද්ධිං සමානට්ඨානත්තා චතුත්ථං කත්වා නිරුත්තිනයෙන “ආණත්තිකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං සත්ථනයෙන “පච්චුප්පන්නානාගතකාලිකා”ති වත්තඛ්ඛං එකං විභත්තිං පඤ්චන්තං සඬ්ඛායානං පුරණෙන පඤ්චම්පඤ්ඤං කත්වා යපෙසි.

ක්‍රියාතිපත්තියා පන අනියතකාලිකත්තා තං වජ්ජෙත්වා අයං විනිව්ඡයො කතො, සො ච ඛො නිරුත්තිනයංයෙව නිස්සාය. අයං තාව කාතන්තෙ වත්තමානානන්තරං චුත්තානං සත්තම්පඤ්චම්නං අන්වත්ථසඤ්ඤං ඉච්ඡන්තානං අම්භාකං රූපි, එසා සද්ධම්මවිදුහි ගරුහි අප්පටික්කොසිතා

අනුමතා සම්පට්ඨිකා “එවමෙවං ආවුසො, එවමෙවං ආවුසො”ති. වෙය්‍යාකරණෙහිපි අප්පට්ඨකොසිතා අනුමතා සම්පට්ඨිකා “එවමෙවං හන්තෙ, එවමෙවං හන්තෙ”ති. එවං සබ්බෙහිපි තෙහි පුබ්බාවරියෙහි අබ්භනුමොදිතා අප්පට්ඨකොසිතා.

කච්චායනප්පකරණෙ පන බුද්ධවචනානුරූපෙන අට්ඨධා විහත්තිනං චුත්තත්තා වත්තමානාවිහත්ති පඤ්චමට්ඨානෙ ධීතා. කථං? පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීභවිස්සන්තිවසෙන එකන්තාතීතානාගතකාලිකා වතස්සො විහත්තියො, වත්තමානවසෙන එකන්තපච්චුප්පන්තකාලිකා විහත්ති එකායෙව, සා පටිපාටියා ගණියමානා පඤ්චමං යානං හජති. එවං එතස්මිං වත්තමානාසඬ්ඛානෙ පඤ්චමට්ඨානෙ පක්ඛිපිතුං නිරුත්තිනයෙන “ආණත්තිකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං “අනුත්තකාලිකා”ති චුත්තං විහත්තිං පඤ්චමීභූතාය වත්තමානාය සමානට්ඨානත්තා පඤ්චමීසඤ්ඤං කත්වා යපෙසි. තතො පරං තං පඤ්චමං ඡට්ඨිට්ඨානෙ යපෙත්වා පරොක්ඛා නියාත්තනී අප්පතනී භවිස්සන්ති වත්තමානා පඤ්චමීති එවං ගණනාවසෙන ඡ විහත්තියො උපාදාය නිරුත්තිනයෙන “පරිකප්පකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං “අනුත්තකාලිකා”ති චුත්තං විහත්තිං සත්තන්තං සඬ්ඛායානං පුරණෙන සත්තමීසඤ්ඤං කත්වා යපෙසි.

කාලාතිපත්තියා පන අතීතානාගතකාලිකත්තා තං වජ්ජෙත්වා අයං විනිවිජයො කතො, සො ච බො නිරුත්තිනයංයෙව නිස්සාය. අයං කච්චායනෙ වත්තමානානන්තරං චුත්තානං පඤ්චමීසත්තමීනං අන්වත්ථසඤ්ඤං ඉච්ඡන්තානං අම්භාකං රූපි, එසා ච සද්ධම්මවිදුහි ගරුහි අප්පට්ඨකොසිතා අනුමතා සම්පට්ඨිකා “එවමෙවං ආවුසො, එවමෙවං ආවුසො”ති. වෙය්‍යාකරණෙහිපි අප්පට්ඨකොසිතා අනුමතා සම්පට්ඨිකා “එවමෙවං හන්තෙ, එවමෙවං හන්තෙ”ති. එවං සබ්බෙහිපි තෙහි පුබ්බාවරියෙහි අබ්භනුමොදිතා අප්පට්ඨකොසිතා.

යස්මා හි කාතන්තකච්චායනානි අඤ්ඤමඤ්ඤං විසදිසවිහත්තික්කමානිපි අන්තරෙන කිඤ්චි විසෙසං නිරුත්තියං චුත්තාතීතාදිකාලවිභාගවසෙනෙකප්ඤ්ඤං සංසන්දන්ති සමෙන්නි, තස්මා නිරුත්තිනයඤ්ඤෙව සාරතො ගහෙත්වා පඤ්චමීසත්තමීවිහත්තිනං අන්වත්ථසඤ්ඤාපරිකප්පනෙ අම්භාකං රූපි පුබ්බාවරියෙහි අබ්භනුමොදිතා අප්පට්ඨකොසිතා, තස්මා එව යො කොචි ඉමං වාදං මද්දිත්වා අඤ්ඤං වාදං පතිට්ඨාපෙතුං සක්ඛිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති. අයඤ්ඤි නයො අතීව සුබ්බමො දුද්දසො ච පරමාණුරිව, දුක්ඛොගාල්ලො ච මහාගහනමිව, අතිගම්භිරො ච මහාසමුද්දො විය, තස්මා ඉමිස්සං සද්දනීතියං සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සාසනොපකාරත්ථං යොගො සුට්ඨු

කරණියො. තථා හි ඉධ කතයොගෙහි නාමාඛ්‍යාතාදීසු චතුසු පදෙසු උප්පන්නවාදා පරවාදිතො ජිනාව හොත්ති.

මුනිනා මුනිනාගෙන, දුට්ඨා පබ්බජිතා ජිනා;
යථා යථා අසද්ධම්ම-පුරණා පුරණාදයො.

තථා තථාගතාදායා-නුගායං සද්දනීතියං;
කතයොගෙහිපි ජිනා, සචන්ති පරවාදිතොති.

අයං පඤ්චමීසත්තමීනං පටිපාටිට්ඨපතෙ පකරණසංසන්දනා.

අථ චත්තමානාදීනං චචනත්ථං කථයාම - තත්ථ චත්තමානාති කෙනට්ඨෙත චත්තමානා? චත්තමානකාලචචනට්ඨෙත. පච්චුප්පන්නභාවෙන හි චත්තතීති චත්තමානො, පච්චුප්පන්නක්‍රියාසංඛ්‍යාතො කාලො. තබ්බාවකචසෙන චත්තමානො කාලො එතිස්සා අත්ථිති අයං ති අත්තිආදිචිහත්ති චත්තමානා. තථා හි “ගච්ඡති දෙවදත්තො”ති එත්ථ දෙවදත්තස්ස පච්චුප්පන්නං ගමනක්‍රියං විහත්තිභූතො තිසද්දොයෙව වදති, තස්මා තබ්බාවකචසෙන චත්තමානො කාලො එතිස්සා අත්ථිති චත්තමානාති චුච්චති. පඤ්චමීති කෙනට්ඨෙත පඤ්චමී? පඤ්චමං චත්තමානට්ඨානං ගමනට්ඨෙත, පඤ්චන්තඤ්ච සංඛ්‍යානං පුරණට්ඨෙත. තථා හි නියොගා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නකාලිකානං

පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිචත්තමානාසංඛ්‍යානං පඤ්චන්තං විහත්තිනමත්තරෙ පඤ්චමීභූතාය චත්තමානාය සයම්පි පච්චුප්පන්නකාලිකභාවෙන සමානට්ඨානත්තා පඤ්චමං චත්තමානට්ඨානං ගච්ඡතීති පඤ්චමී. යථා නදන්ති ගච්ඡතීති නදී. තථා නියොගා අතීතානාගතකාලිකා පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිසංඛ්‍යාතා චතස්සො විහත්තියො උපාදාය සයම්පි චත්තමානාවිහත්ති විය පඤ්චන්තං සංඛ්‍යානං පුරණිති පඤ්චමී. සත්තමීති කෙනට්ඨෙත සත්තමී? සත්තන්තං සංඛ්‍යානං පුරණට්ඨෙත. තථා හි අතීතානාගතපච්චුප්පන්නකාලිකා පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිචත්තමානාපඤ්චමීසංඛ්‍යාතා ඡ විහත්තියො උපාදාය සයම්පි පච්චුප්පන්නකාලිකා හුත්වා සත්තන්තං සංඛ්‍යානං පුරණිති සත්තමී.

පරොක්ඛාති කෙනට්ඨෙත පරොක්ඛො? පරොක්ඛෙ භවාති අත්ථෙත. තථා හි චක්ඛාදිත්ථියසංඛ්‍යාතස්ස අක්ඛස්ස පරො තිරොභාවො පරොක්ඛං, තබ්බාවකභාවෙන පරොක්ඛෙ භවාති පරොක්ඛා. නියාත්තනීති කෙනට්ඨෙත නියාත්තනී? නියොයා පභුති අතීතෙ කාලෙ භවා තබ්බාවකභාවෙනාති අත්ථෙත. අප්පතනීති කෙනට්ඨෙත අප්පතනී? අප්ප පභුති අතීතෙ කාලෙ භවා

තබ්බාවකභාවෙනාති අත්ථෙත. භවිස්සන්තීති කෙනට්ඨෙත භවිස්සන්තී? “එවං අනාගතෙ භවිස්සන්තී”ති අත්ථං පකාසෙත්තී එති ගච්ඡන්තී අත්ථෙත. කාලාතිපත්තීති කෙනට්ඨෙත කාලාතිපත්තී? කාලස්සාතිපත්තවචනට්ඨෙත. තථා හි කාලස්ස අතිපත්තං අවච්ඡෙයො අතික්කමිත්වා පචත්ති කාලාතිපත්ති, ලභිතබ්බස්ස අත්ථස්ස නිජ්ජන්තිරහිතං ක්‍රියාතික්කමන්තං. කාලොති චෙත්ථ ක්‍රියා අධිජ්ජෙතා. කරණං කාරො, කාරො එව කාලො රකාරස්ස ලකාරං කත්වා උච්චාරණවසෙන. අයං පන විහත්ති තබ්බාවකත්තා කාලාතිපත්තීති. අයං පන චත්තමානාදීන් වචනත්ථවිභාවනා.

විජ්ජකිණ්ණවිවිධනයෙ, සංකිණ්ණලක්ඛණධරවරසාසනෙ;
සුමතිමතිවඩ්ඪන්තත්ථං, කථිතො පකිණ්ණකවිනිච්ඡයො.

ඉති නවඬගෙ සාර්ථකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යාප්පථගනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

පකිණ්ණකවිනිච්ඡයො නාම

තතියො පරිච්ඡෙදො.

4. භූධාතුමයනාමිකරූපවිභාග

“භූ සත්තාය”න්ති ධාතුස්ස, රූපමාඛ්‍යාතසඤ්ඤිතං;
ත්‍යාද්‍යන්තං ලපිතං නාන-ජ්ජකාරෙහි අනාකුලං.

සායාද්‍යන්තං, දානි තස්සෙව, රූපං නාමිකසව්හයං;
භාසිස්සං භාසිත්තත්ථෙසු, පට්ඨාභාවාය සොතුන්තං.

යදත්ථෙ’ත්තනි නාමෙති, පර’මත්ථෙසු වා සයං;
නමතිති තදාහංසු, නාමං ඉති විභාවිතො.

නාමං නාමිකමිච්චත්‍ර, එකමෙචෙත්ථතො භවෙ;
තදෙවං නාමිකං ඤෙ යාං, සලිඬගං සවිහත්තිකං.

සත්වාහිධානං ලිඬගන්ති, ඉත්ථිපුමනපුංසකං;
විහත්තිතිධ සත්තෙව, තත්ථ වට්ඨ පට්ඨවචරෙ.

පඨමා දුතියා තතියා, චතුත්ථි පඤ්චමී තථා;
ඡට්ඨි ව සත්තමී වාති, භොන්ති සත්ත විහත්තියො.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ලිඬගත්ථෙ පයමා සායං, හින්නා ද්වෙධා සියො ඉති;
කම්මත්ථෙ දුතියා සාපි, හින්නා අං යො ඉති ද්විධා.

කරණෙ තතියා සාපි, හින්නා නා හි ඉති ද්විධා;
සම්පදානෙ චතුත්ථි සා, හින්නා ද්වෙධා ස නං ඉති.

අපාදානෙ පඤ්චමි සා, හින්නා ද්වෙධා ස්මා හි ඉති;
ඡට්ඨි සාම්මිහි සා වාපි, හින්නා ද්වෙධා ස නං ඉති.

ඔකාසෙ සත්තමි සාපි, හින්නා ද්වෙධා ස්මිංසු ඉති;
ආමන්තනට්ඨමි සායං, සියොයෙවාති වුද්දස.

වචනද්වයසංයුත්තා, එකෙකා තා විහත්තියො;
සත්වමිතිහ විඤ්ඤෙයොයා, අත්ථො සො දබ්බසඤ්ඤිතො.

යො කරොතිස කත්තාතු, තං කම්මං යං කරොති වා;
කුබ්බතෙ යෙන වා තන්තු, කරණං ඉති සඤ්ඤිතං.

දෙති රොචති වා යස්ස, සම්පදානන්ති තං මතං;
යතොපෙති භයං වා තං, අපාදානන්ති කිත්තිතං.

යස්සායත්තො සමුහොවා, තං වෙ සාමීති දෙසිතං;
යස්මිං කරොති කිරියං, තදොකාසන්ති සද්දිතං.

යදාලපති තං චත්ථු, ආමන්තනමුදිරිතං;
සද්දෙනාහිමුඛිකාරො, විජ්ජමානස්ස වා පන.

විනා ආලපනත්ථං ලිඬගත්ථාදීසු පයමාදිවිහත්තුප්පත්ති උපලක්ඛණවසෙන
වුත්තාති දට්ඨබ්බං.

ඉදමෙත්ථ නිරුත්තිලක්ඛණං දට්ඨබ්බං – පච්චත්තවචනෙ පයමා විහත්ති
භවති, උපයොගවචනෙ දුතියා විහත්ති භවති, කරණවචනෙ තතියා විහත්ති
භවති, සම්පදානවචනෙ චතුත්ථි විහත්ති භවති, නිස්සක්කවචනෙ පඤ්චමි
විහත්ති භවති, සාම්මිහි ඡට්ඨි විහත්ති භවති, භුම්මවචනෙ සත්තමි විහත්ති
භවති, ආමන්තනවචනෙ අට්ඨමි විහත්ති භවති. තනුද්දානං –

පච්චත්තමුපයොගඤ්ච, කරණං සම්පදානියං;
නිස්සක්කං සාම්මිහි, භුම්මමාලපනට්ඨමං.

තත්‍ර පච්චත්තවචනං නාම තිවිධලිඬගවචන්ථානගතානං
 ඉත්ථිපුමනපුංසකානං පච්චත්තසභාවනිද්දෙසත්ථො. උපයොගවචනං නාම
 යො යං කරොති, තෙන තදුපයුත්තපරිදීපනත්ථො. කරණවචනං නාම
 තප්පාපකතනිබ්බත්තකපරිදීපනත්ථො. සම්පදානවචනං නාම
 තප්පදානපරිදීපනත්ථො. නිස්සක්කවචනං නාම
 තත්තනිස්සට්ඨපගමපරිදීපනත්ථො. සාම්මවචනං නාම තදිස්සරපරිදීපනත්ථො.
 භූමිමවචනං නාම තප්පනිට්ඨාපරිදීපනත්ථො. ආමන්තනවචනං නාම
 තදාමන්තනපරිදීපනත්ථො. එවං ඤත්වා පයොගානි අසම්මුශ්භන්තෙන
 යොජෙතබ්බානි.

භූතො, භාවකො, භවො, අභවො, භාවො, අභාවො, සභාවො, සබ්භාවො,
 සම්භවො, පභවො, පභාවො, අනුභවො, ආනුභාවො, පරාභවො, විභවො,
 පාතුභාවො, ආවිභාවො, තිරොභාවො, විනාභාවො, සොත්ථිභාවො,
 අත්ථිභාවො, නත්ථිභාවොති ඔකාරන්තපුල්ලිඬගං.

අභිභවිතා, පරිභවිතා, අනුභවිතා, සමනුභවිතා, භාවිතා, පච්චනුභවිතාති
 ආකාරන්තපුල්ලිඬගං.

භවං, පරාභවං, පරිභවං, අභිභවං, අනුභවං, සමනුභවං, පච්චනුභවං, පභවං,
 අප්පභවන්ති නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඬගං.

ධනභූති, සිරිභූති, සොත්ථිභූති, සුවත්ථිභූතීති ඉකාරන්තපුල්ලිඬගං.

භාවී, විභාවී, සම්භාවී, පරිභාවීති ඊකාරන්තපුල්ලිඬගං.

සයම්භූ, පභූ, අභිභූ, විභූ, අධිභූ, පතිභූ, ගොත්‍රභූ, චත්‍රභූ, පරාභිභූ, රූපාභිභූ,
 සද්දාභිභූ, ගන්ධාභිභූ, රසාභිභූ, ථොට්ඨබ්බාභිභූ, ධම්මාභිභූ, සබ්බාභිභූති
 උකාරන්තපුල්ලිඬගං.

ඉමානෙත්ථ ඡබ්බිධානි පුල්ලිඬගානි භූධාතුමයානි උද්දිට්ඨානි.

උකාරන්තං පුල්ලිඬගංතු භූධාතුමයමප්පසිද්ධං, අඤ්ඤාධාතුමයං
 පනුකාරන්තපුල්ලිඬගං පසිද්ධං “භික්ඛු, හෙතු” ඉති. තෙන සද්ධිං සත්තවිධානි
 පුල්ලිඬගානි භොන්ති, සබ්බානෙතානි සභාවතොයෙව පුල්ලිඬගානීති
 දට්ඨබ්බානි. එත්ථ සත්තොති අත්ථවාචකො භූතසද්දොයෙව නියොගා
 පුල්ලිඬගන්තිපි දට්ඨබ්බො.

යෙ පන ‘‘යො ධම්මො භූතො, යා ධම්මජාති භූතා, යං ධම්මජාතං භූත’’න්ති එවං ලිඛිගත්තයෙ යොජනාරහත්තා අනියතලිඛිගා අඤ්ඤෙපි භූතපරාභූතසම්භූතසද්දාදයො සන්දිස්සන්ති පාවචනවරෙ, තෙපි නානොපසග්ගතිපාතපදෙහි යොජනවසෙන සද්දරවනායං සුබ්බමත්ථග්ගහණෙ ව විඤ්ඤානං කොසල්ලජනනත්ථං නියතපුල්ලිඛිගෙසු පක්ඛිපිත්වා දස්සෙස්සාම.

සෙය්‍යථිදං? භූතො, පරාභූතො, සම්භූතො, විභූතො, පාතුභූතො, ආවිභූතො, තිරොභූතො, විනාභූතො, හඬබො, පරිභූතො, අභිභූතො, අධිභූතො, අද්ධභූතො, අනුභූතො, සමනුභූතො, පච්චනුභූතො, භාවිතො, සම්භාවිතො, විභාවිතො, පරිභාවිතො, අනුපරිභූතො, පරිභවිතබ්බො, පරිභොතබ්බො, පරිභවතීයො, අභිභවිතබ්බො, අභිභොතබ්බො, අභිභවතීයො, අධිභවිතබ්බො, අධිභොතබ්බො, අධිභවතීයො, අනුභවිතබ්බො, අනුභොතබ්බො, අනුභවතීයො, සමනුභවිතබ්බො, සමනුභොතබ්බො, සමනුභවතීයො, පච්චනුභවිතබ්බො, පච්චනුභොතබ්බො, පච්චනුභවතීයො, භාවෙතබ්බො, භාවතීයො, සම්භාවෙතබ්බො, සම්භාවතීයො, විභාවෙතබ්බො, විභාවතීයො, පරිභාවෙතබ්බො, පරිභාවතීයො, හවමානො, විභවමානො, පරිභවමානො, අභිභවමානො, අනුභවමානො, සමනුභවමානො, පච්චනුභවමානො, අනුභොත්තො, සමනුභොත්තො, පච්චනුභොත්තො, සම්භොත්තො, අභිසම්භොත්තො, භාවෙත්තො, සම්භාවෙත්තො, විභාවෙත්තො, පරිභාවෙත්තො, පරිභවියමානො, පරිභුය්‍යමානො, අභිභවියමානො, අභිභුය්‍යමානො, අනුභවියමානො, අනුභුය්‍යමානො, සමනුභවියමානො, සමනුභුය්‍යමානො, පච්චනුභවියමානො, පච්චනුභුය්‍යමානොති ඉමානි නියතපුල්ලිඛිගෙසු පක්ඛිත්තලිඛිගානි. එවමොකාරන්තාදිවසෙන ඡබ්බිධානි පුල්ලිඛිගානි භූධාතුමයානි පකාසිතානි. අයං තාව පුල්ලිඛිගවසෙන උදාහරණුද්දෙසා.

භාවිකා, භාවනා, විභාවනා, සම්භාවනා, පරිභාවනාති ආකාරන්තඉත්ථිලිඛිගං.

භූමි, භූති, විභූති. ඉකාරන්තඉත්ථිලිඛිගං.

භූරි, භූතී, භොතී, විභාවතී, පරිවිභාවතී, සම්භාවතී, පාතුභවත්තී, පාතුභොත්තී, පරිභවත්තී, පරිභොත්තී, අභිභවත්තී, අභිභොත්තී, අධිභවත්තී, අධිභොත්තී, අනුභවත්තී, අනුභොත්තී, සමනුභවත්තී, සමනුභොත්තී, පච්චනුභවත්තී, පච්චනුභොත්තී, අභිසම්භවත්තී, අභිසම්භොත්තීති ඊකාරන්තඉත්ථිලිඛිගං.

භූ, අභූ. උකාරන්තඉත්ථිලිඬගං.

ඉමානෙත්ථ චතුබ්බිධානි ඉත්ථිලිඬගානි භූධාතුමයානි උද්දිට්ඨානි.

උකාරන්තීත්ථිලිඬගං භූධාතුමයමප්පසිද්ධං, අඤ්ඤාධාතුමයං පන උකාරන්තීත්ථිලිඬගං පසිද්ධං “ධාතු, ධෙතු” ඉති. තෙන සද්ධිං පඤ්චවිධානි ඉත්ථිලිඬගානි භොන්ති, ඔකාරන්තස්ස චා ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬගභාවෙ තෙන සද්ධිං ඡබ්බිධානිපි භොන්ති, සබ්බානෙතානි සභාවතොයෙවිත්ථිලිඬගානීති දට්ඨබ්බානි. එත්ථාපි අනියතලිඬගා භූතපරාභූතසම්භූතසද්දාදයො ඉත්ථිලිඬගවසෙන යුජ්ජන්තෙ.

කථං? භූතා, පරාභූතා, සම්භූතානි සබ්බං විත්ථාරතො ගහෙතබ්බං “අනුභොන්තො සමනුභොන්තො” තිආදීනි නච පදානි චජ්ජෙත්වා. තානි හි ඊකාරන්තවසෙන යොජිතානි. ඉමානි නියතලිඬගෙසු පක්ඛිත්තලිඬගානි. එවං ආකාරන්තාදිවසෙන චතුබ්බිධානි ඉත්ථිලිඬගානි භූධාතුමයානි පකාසිතානි. අයං ඉත්ථිලිඬගවසෙන උදාහරණුද්දෙසො.

භූතං, මහාභූතං, භවිත්තං, භූතං, භවනං, පරාභවනං, සම්භවනං, විභවනං, පාතුභවනං, ආවිභවනං, තිරොභවනං, විනාභවනං, සොත්ථිභවනං, පරිභවනං, අභිභවනං, අධිභවනං, අනුභවනං, සමනුභවනං, පච්චනුභවනන්ති නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඬගං.

අත්ථවිභාවි, ධම්මවිභාවි. ඉකාරන්තනපුංසකලිඬගං.

ගොත්‍රභූ, විත්තසහභූ, නචිත්තසහභූ. උකාරන්තනපුංසකලිඬගං.

සබ්බානෙතානි සභාවතොයෙව නපුංසකලිඬගානීති දට්ඨබ්බානි. එත්ථ සත්තභූතරූපවාචකො භූතසද්දොයෙව නියොගා නපුංසකලිඬගොතිපි දට්ඨබ්බං. එත්ථාපි අනියතලිඬගා භූත පරාභූත සම්භූතසද්දාදයො නපුංසකලිඬගවසෙන යුජ්ජන්තෙ.

කථං? භූතං, පරාභූතං, සම්භූතං, විභූතං. පෙය්‍යාලො. සමනුභවමානං, පච්චනුභවමානං, අනුභොන්තං, අනුභවන්තං, සමනුභොන්තං, සමනුභවන්තං, පච්චනුභොන්තං, පච්චනුභවන්තං, සම්භොන්තං, සම්භවන්තං, අභිසම්භොන්තං, අභිසම්භවන්තං, පාතුභොන්තං, පාතුභවන්තං, පරිභොන්තං, පරිභවන්තං, අභිභොන්තං, අභිභවන්තං, අධිභොන්තං, අධිභවන්තං, භාවෙත්තං, සම්භාවෙත්තං, විභාවෙත්තං, පරිභාවෙත්තං, පරිභාවියමානං, පරිභුය්‍යමානං, පෙය්‍යාලො. පච්චනුභවියමානං, පච්චනුභුය්‍යමානන්ති ඉමානි

නියතනපුංසකලිඛිගෙසු පක්ඛිත්තලිඛිගානි. එවං නිග්ගහිතන්තාදිවසෙන තිවිධානි නපුංසකලිඛිගානි භූධාතුමයානි පකාසිතානි. අයං නපුංසකලිඛිගවසෙන උදාහරණද්දෙසො, එවං පුල්ලිඛිගාදිවසෙන ලිඛිගත්තයං භූධාතුමයමුද්දිට්ඨං.

එත්ථ මෙ අප්පසිද්ධානි, යෙ යෙ සද්දා පකාසිතා;
තෙ තෙ පාළිප්පදෙසෙසු, මග්ගිතබ්බා විභාවිතා.

ඔ, ආ, බිත්දු, ඉ, ඊ, උ, ඌ-අන්තිමෙ සත්තධා යීතා;
ඤ්ඤ යා පුල්ලිඛිගහෙදානි, නිරුත්තඤ්ඤාහි භාසිතා.

ආ ඉවණ්ණො චූවණ්ණො ව, පඤ්ච අන්තා සරූපතො;
ඉත්ථිහෙදානි විඤ්ඤයා, ඔකාරන්තෙන ඡාපි වා.

බිත්දු, ඉ, උ-ඉමෙ අන්තා, තයො ඤ්ඤයා විභාවිතා;
නපුංසකප්පහෙදානි, නිරුත්තඤ්ඤාහි භාසිතා.

අන්තා සත්තෙව පුල්ලිඛිගෙ, ඉත්ථියං පඤ්ච වා ඡ වා;
නපුංසකෙ තයො එවං, දස පඤ්චහි ඡබ්බිධා.

යස්මා පනෙත්ථ “භූතො”ති ආදයො සද්දා
නිබ්බවනාහිධෙය්‍යකථනත්ථසාධකවචනපරියායවචනත්ථුද්ධාරවසෙන
චූචිවමානා පාකටා භොන්ති සුච්ඤ්ඤයා ව, තස්මා ඉමෙසං නිබ්බවනාදීනි
යථාසම්භවං වක්ඛාම විඤ්ඤානං තුට්ඨිජනනත්ථඤ්චෙව සොකාරානමත්ථෙසු
පටුතරඛුද්ධිපටිලාභාය ව. තත්‍ර භූතොති ඛන්ධපාතුභාවෙන භවතීති භූතො, ඉදං
තාව නිබ්බවනං. “භූතො”ති සබ්බසංඛිතාහකවසෙන සත්තො චූචිවති,
ඉදමහිධෙය්‍යකථනං. “යො ව කාලසසො භූතො. සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති,
භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති ව ඉදමෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකවචනං. අථ වා
භූතොති එවංනාමකො අමනුස්සජාතියො සත්තවිසෙසො, ඉදමහිධෙය්‍යකථනං.
“භූතවිජ්ජා, භූතවෙජ්ජො, භූතවිග්ගහිතො”ති ව ඉදමෙතස්ස අත්ථස්ස
සාධකවචනං. යඤ්ච පන “සත්තො මච්චො පජා”ති ආදිකං තත්ථ තත්ථ
ආගතං වචනං, ඉදං සත්තොති අත්ථවාචකස්ස භූතසද්දස්ස පරියායවචනං.
යඤ්ච නිද්දෙසපාළියං “මච්චොති සත්තො නරො මානවො පොසො පුග්ගලො
ජීවො ජගු ජන්තු හින්දගු මනුජො”ති ආගතං, ඉදමිපි පරියායවචනමෙව. තානි
සබ්බානි පිණ්ඩෙත්වා චූචිවන්තෙ -

සත්තො මච්චො ජනො භූතො, පාණො හින්දගු පුග්ගලො;
ජන්තු ජීවො ජගු යක්ඛො, පාණී දෙහී තථාගතො.

සත්තවො මානියො ලොකො, මනුජො මානවො නරො;
පොසො සරීරීති පුමෙ, භූතමිති නපුංසකෙ.

පජාති ඉත්ථියං චුත්තො, ලිඬිගතො, න ච අත්ථනො;
එවං තිලිඬිගිකා භොන්ති, සද්දා සත්තාහිධානකා.

යො සො ජඩ්ඝාය උලති, සො සත්තො ජඩ්ඝලො ඉධ;
පාණදෙහාහිධානෙහි, සත්තනාමං පපඤ්චිතං.

ඉමස්මිං පකරණෙ “පරියායවචන”න්ති ච “අභිධාන”න්ති ච
“සඬ්ඛා”තිආදීති ච එකත්ථානී අධිප්පෙතානි, අත්ථුද්ධාරවසෙන පන
භූතසද්දො

පඤ්චක්ඛන්ධාමනුස්සධාතුසස්සතවිජ්ජමානවිණාසවසත්තරුක්ඛාදීසු දිස්සති,
තප්පයොගො උපරි අත්ථත්තිකවිභාගෙ ආවිභවිස්සති. භාවකොති භාවෙතීති
භාවකො, ඉදං නිබ්බවනං. යො භාවනං කරොති, සො භාවකො.
ඉදමභිධෙය්‍යකථනං. “භාවකො නිපකො ධීරො”ති ඉදමෙතස්ස අත්ථස්ස
සාධකවචනං. “භාවකො භාවනාපසුතො භාවනාපයුත්තො
භාවනාසම්පත්තො”ති ඉදං පරියායවචනං. ඉමානි “භූතො භාවකො”ති ද්වෙ
පදානි සුද්ධකත්තුහෙතුකත්තුවසෙන චුත්තානීති. ඉතො පරං නයානුසාරෙන
සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා “ඉදං නිබ්බවන”න්ති ච ආදීති අවත්වා කත්ථවි
අත්ථසාධකවචනං පරියායවචනං අත්ථුද්ධාරඤ්ච යථාරහං දස්සෙස්සාම. තෙසු
හි සබ්බත්ථ දස්සිතෙසු ගන්ථවිත්ථාරො සියා, තස්මා යෙසමත්ථො උත්තානො,
තෙසමිපි පදානමභිධෙය්‍යං න කථෙස්සාම, නිබ්බවනමත්තමෙව තෙසං
කථෙස්සාම. යෙසං පන ගම්භීරො අත්ථො, තෙසමභිධෙය්‍යං කථෙස්සාම.

භවනං භවො, භවො චුච්චති චුද්ධි. භූසද්දස්ස අත්ථානිසයයොගතො
වඩ්ඪනෙපි දිස්සමානත්තා භවනං වඩ්ඪනන්ති කත්වා. “භවො ච රඤ්ඤො
අභවො ච රඤ්ඤො”ති ඉදං චුද්ධිඅත්ථස්ස සාධකං වචනං. අථ වා භවොති
චුච්චති සස්සතං. “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”ති හි සස්සතවසෙන
පවත්තා දිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි, තස්මා භවදිට්ඨි”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං
වචනං. තථා භවොති භවදිට්ඨි, භවති සස්සතං තිට්ඨතීති පවත්තනතො
සස්සතදිට්ඨි භවදිට්ඨි නාම. භවදිට්ඨි හි උත්තරපදලොපෙන භවොති චුච්චති.
“භවෙන භවස්ස විජ්ජමොක්ඛමාහංසු”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං.
එත්ථායං පාළිවචනත්ථො – එකච්චෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා භවදිට්ඨියා වා
කාමභවාදිනා වා සබ්බභවතො විමුත්තිං සංසාරවිසුද්ධිං කථංසිංසුති. අථ වා
භවන්ති වඩ්ඪන්ති සත්තා එතෙතානි භවොති අත්ථෙත සම්පත්තිපුඤ්ඤානි
භවොති ච චුච්චන්ති. “ඉතිභවාභවතඤ්ච වීතිවත්තො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස
සාධකං වචනං. එත්ථ පනායං පාළිවචනත්ථො – භවොති සම්පත්ති, අභවොති

විපත්ති. තථා භවොති වුද්ධි, අභවොති භානි. භවොති සස්සතං, අභවොති උච්ඡේදො. භවොති පුඤ්ඤං, අභවොති පාපං, තං සබ්බං චීතිවත්තොති.

සහොකාසා ඛන්ධාපි භවො. “කාමභවො රූපභවො” ඉච්චෙවමාදි එතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. එත්ථ පන ඛන්ධා “යො පඤ්ඤායති, සො සරූපං ලහති”ති කත්වා “භවති අවිජ්ජාතණ්හාදිසමුදයා නිරන්තරං සමුදෙති”ති අත්ථෙත වා “භවා”ති වුච්චන්ති. ඔකාසො පන “භවන්ති ජායන්ති එත්ථ සත්තා නාමරූපධම්මා වා”ති අත්ථෙත “භවො”ති. අපිච කම්මභවොපි භවො, උපපත්තිභවොපි භවො. “උපාදානපච්චයා භවො දුච්චෙත අත්ථි කම්මභවො, අත්ථි උපපත්තිභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. තත්ථ කම්මමෙව භවො කම්මභවො. තථා උපපත්ති එව භවො උපපත්තිභවො. එත්ථුපපත්ති භවතීති භවො, කම්මං පන යථා සුඛකාරණත්තා “සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො”ති වුත්තො. එවං භවකාරණත්තා ඵලවොහාරෙන භවොති දට්ඨබ්බං. අථ වා භාවනාලක්ඛණත්තා භාවෙතීති භවො. කිං භාවෙති? උපපත්තිං. ඉති උපපත්තිං භාවෙතීති භවොති වුච්චති. භාවෙතීතිමස්ස ච නිබ්බත්තෙතීති හෙතුකත්තුවසෙනත්ථො. අථ වා “භවපච්චයා ජාති”ති වචනතො භවති එතෙනාති භවොති කම්මභවො වුච්චති.

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති

වුත්තලක්ඛණො සංසාරොපි භවො. “භවෙ දුක්ඛං භවදුක්ඛං, භවෙ සංසරන්තො”ති ඉමානෙතස්සත්ථස්ස සාධකානි වචනානි. තත්ත්ව කෙනට්ඨෙත සංසාරො භවොති කථියති? භවති එත්ථ සත්තසම්මුති ඛන්ධාදිපටිපාටිසඤ්ඤානෙ ධම්මපුඤ්ජස්මිත්ති අත්ථෙත. ඉදං භවසද්දස්ස භාවකත්තූකරණාධිකරණසාධනවසෙනත්ථකථනං.

එත්ථ භවසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම —

වුද්ධිසම්පත්තිපුඤ්ඤානි, ඛන්ධා සොකාසසඤ්ඤිතා;
සංසාරො සස්සතඤ්ඤෙතං, භවසද්දෙන සද්දිතං.

භවතණ්හා භවදිට්ඨි, උපපත්තිභවො තථා;
කම්මභවො ච සබ්බන්තං, භවසද්දෙන සද්දිතං.

භවතණ්හාභවදිට්ඨි-ද්වයං කත්ථවි පාළියං;
උත්තරපදලොපෙන, භවසද්දෙන සද්දිතං.

අභවොති න භවො අභවො.

විපත්ති හානි උච්ඡේදො, පාපඤ්චෙව චතුබ්බිධා;
ඉමෙ අභවසද්දෙන, අත්ථා වුච්චන්ති සාසනෙ.

භාවොති අප්ඤ්ඤාසයො, යො “අධිප්පායො”තිපි වුච්චති. “ථිනංභාවො දුරාජානො. නාමච්චො රාජහරියාසු, භාවං කුබ්බෙථ පණ්ඩිතො. හදයඬිගතභාවං පකාසෙති”ති එවමාදි එතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච චත්ථුධම්මොපි භාවො. “භාවසඬිකෙතසිද්ධින”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං, විත්තම්පි භාවො. “අච්චාහිතං කම්මං කරොසි ලුද්දං, භාවෙ ච තෙ කුසලං නත්ථි කිඤ්චි”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ක්‍රියාපිභාවො. “භාවලක්ඛණං භාවසත්තම්”ති ච ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච භාවොති සත්තවෙචනන්ති හණන්ති, ධාතු වා එතං අධිවචනං. තත්ථ අප්ඤ්ඤාසයො ච චත්ථුධම්මො ච විත්තඤ්ච සත්තො වාති ඉමෙ භවතීති භාවො. තථා පන භාවෙතීති භාවො, ක්‍රියා තු භවනන්ති භාවො. සා ච භවනගමනපචනාදිවසෙනානෙකවිධා. අපිච භාවරූපම්පි භාවො, යං ඉත්ථිභාවො පුම්භාවො ඉත්ථිනදියන්ති ච වුච්චති. තත්‍රායං වචනත්ථො – “ඉත්ථි”ති වා “පුරිසො”ති වා භවති එතෙන විත්තං අභිධානඤ්චාති භාවො.

නත්තනොමනියා එතං, නිබ්බවනමුදාහරං;
පුබ්බාවරියසිභානං, මතං නිස්සාය මාහරං.

වුත්තඤ්ඤෙතං පොරාණෙහි “ඉත්ථියා භාවො ඉත්ථිභාවො, ඉත්ථිති වා භවති එතෙන විත්තං අභිධානඤ්චාති ඉත්ථිභාවො”ති, තස්මා පුම්භාවොති එත්ථාපි පුමස්ස භාවො පුම්භාවො, පුමාති වා භවති එතෙන විත්තං අභිධානඤ්චාති පුම්භාවොති නිබ්බවනං සමධිගන්තබ්බං. ඉදං භාවසද්දස්ස කත්තුභාවකරණසාධනවසෙනත්ථකථනං.

අභාවොති න භාවොති අභාවො, කො සො? සුඤ්ඤතා නත්ථිතා. සභාවොති අත්තනො භාවො සභාවො, අත්තනො පකති ඉච්චෙවත්ථො. අථ වා සභාවොති ධම්මානං සති අත්ථසම්භවෙ යො කොචි සරූපං ලහති, තස්ස භාවො ලක්ඛණම්ති සඤ්ඤිතො නමනරූප්පනකක්ඛළුප්පනාදිආකාරො ඉච්චෙවත්ථො. “සාමඤ්ඤං වා සභාවො වා, ධම්මානං ලක්ඛණං මත”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච සභාවොති සලක්ඛණො පරමත්ථධම්මො. කෙනට්ඨෙත? සහ භාවෙනාති අත්ථොත. සබ්භාවොති සතං භාවො සබ්භාවො, සප්පුරිසධම්මො ඉච්චෙවත්ථො. අථ වා අත්තනො භාවො සබ්භාවො. “ගාභාපයන්ති සබ්භාව”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. සංවිජ්ජමානො වා භාවො සබ්භාවො. “එවං ගහණසබ්භාවො”ති

ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ඉදං සභාව සබ්භාවසද්දානං භාවසාධනවසෙනත්ථකථනං.

සම්භවොති සම්භවනං සම්භවො, සම්භවනක්‍රියා, යුත්ති වා. යුත්ති හි සම්භවොති චූච්චති “සම්භවො ගහණස්ස කාරණ”න්තිආදීසු. අථ වා සම්භවති එතස්මාති සම්භවො. යතො හි යං කිඤ්චි සම්භවති, සො සම්භවො. පභවොති පභවනං පභවො, අච්ඡින්නතා, පභවති එතස්මාති වා පභවො. යතො හි යං කිඤ්චි පභවති, සො පභවො. ඉමෙ පන සම්භවපභවසද්දා කත්ථවි සමානත්ථා කත්ථවි හින්තත්ථාති වෙදිතබ්බා. කථං? සම්භවසද්දො හි භවනක්‍රියම්පි වදති යුත්තිම්පි පඤ්ඤත්තිම්පි සම්භවරූපම්පි පච්චයත්ථම්පි, පභවසද්දො පන භවනක්‍රියම්පි වදති නදිප්පභවම්පි පච්චයත්ථම්පි, තස්මා පච්චයත්ථං වජ්ජෙත්වා හින්තත්ථාති ගහෙතබ්බා, පච්චයත්ථෙන පන සමානත්ථාති ගහෙතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙන “පච්චයො හෙතු නිදානං කාරණං සම්භවො පභවොතිආදි අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනතො නාන”න්ති.

“මූලං හෙතු නිදානඤ්ච, සම්භවො පභවො තථා;
සමුට්ඨානාභාරාරම්මණං, පච්චයො සමුදයෙන වා”ති

අයම්පි ගාථා එතස්සත්ථස්ස සාධිකා. ඉදං සම්භවපභවසද්දානං භාවාපාදානසාධනවසෙනත්ථකථනං.

එවමෙත්ථ භාවකත්තුකම්මකරණාපාදානාධිකරණවසෙන ඡ සාධනාති පකාසිතාති. තාති සම්පදානසාධනෙන සත්තවිධාති භවන්ති, තං පන උත්තරි ආචිභවිස්සති “ධනමස්ස භවතුති ධනභූති”තිආදිනා. ඉච්චෙවං කිතකවසෙන සබ්බථාපි සත්තවිධාති සාධනාති භොන්ති, යාති “කාරකාති”තිපි චූච්චති, ඉතො අඤ්ඤං සාධනං නත්ථි. ඉධ පයොගෙස්වත්ථෙසු ව විඤ්ඤානං පාඨවත්ථං සාධනනාමං පකාසිතං. තථා හි දුන්නික්ඛිත්තසාධනෙහි පදෙහි යොජිතා සද්දප්පයොගා දුබ්බොධත්ථා භොන්ති, සුනික්ඛිත්තසාධනෙහි පන පදෙහි යොජිතා සුබ්බොධත්ථා භොන්ති, තස්මා පයොගාසාධනමූලකා, අත්ථො ව පයොගමූලකො. පයොගානුරූපඤ්ඤා අච්චරිතං කත්වා අත්ථං කථනසීලා “යාවිතොව බහුලං චීවරං පරිභුඤ්ජති, අප්පං අයාවිතො”ති එවමාදීසු සාධනවසෙන ගහෙතබ්බෙසු අත්ථෙසු, අඤ්ඤෙසු වත්ථෙසු පටුතරබුද්ධිතො පණ්ඩිතායෙව එකන්තෙන භගවතො පරියත්තිසාසනධරා නාම භොන්තිති වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං නයානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙසුත්තා “ඉදං නාම සාධන”න්ති න වක්ඛාම, කෙවලම්ඨ දස්සිතෙසු පයොගෙසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථඤ්චෙව විවිධවිචිත්තපාළිගතිකෙ විවිධත්ථසාරෙ ජිනවරවචනෙ සොතුනං බුද්ධිවිජම්භනත්ථඤ්ච අත්ථසාධකවචනානියෙව

යථාරහං සුත්තගෙය්‍යවෙය්‍යාකරණගාථාදීසු තතො තතො ආහරිත්වා දස්සෙස්සාම.

පභාවොති පකාරතො භවතීති පභාවො, සොයමානුභාවොයෙව. “පභාවං තෙ න පස්සාමි, යෙන ත්වං මිටීලං වජෙ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අනුභවොති අනුභවනං අනුභවො, කිං තං? පරිභුඤ්ජනං. ආනුභාවොති තෙජ්ජස්සාහමන්තපභූසත්තියො. “තෙජසඬ්ඛිතො උස්සාහමන්තපභූසත්තියඬ්ඛාතො වා මහන්තො ආනුභාවො එතස්සාති මහානුභාවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං.

තෙජො උස්සාහමන්තා ව, පභූසත්තීති පඤ්චිමෙ;
ආනුභාවාති වුවචන්ති, පභාවාති ව තෙ වදෙ.

තෙජාදිවාචකත්තමිහි, ආනුභාවපදස්ස තු;
අත්ථනිබ්බවනං ධීරො, යථාසම්භවමුද්දිසෙ.

අථ වා ආනුභාවොති අනුභවිතබ්බඵලං. “අනුභවිතබ්බස්ස ඵලස්ස මහන්තතාය මහානුභාවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. පරාභවොති පරාභවනං පරාභවො, අථ වා පරාභවතීති පරාභවො. “සුවිජාතො පරාභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච “ධම්මදෙස්සි පරාභවො”ති පාඨානුරූපතො පරාභවිස්සතීති පරාභවොති අනාගතකාලවසෙනපි නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. අථ වා පරාභවන්ති එතෙනාති පරාභවො. කිං තං? ධම්මදෙස්සිතාදි. “පඨමො සො පරාභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභවොති නිබ්බානං. තඤ්චි භවතො විගතත්තා භවතො විගතොති විභවො, භවස්ස ව තංහෙතු විගතත්තා විගතො භවො එතස්මාති විභවො. විභවන්ති උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති ඉතො අරියධනවිලොමකා කිලෙසමහාවොරාතිපි විභවො. විභවසද්දස්ස නිබ්බානාභිධානත්තෙ “එවං භවෙ විජ්ජමානෙ, විභවො ඉච්ඡිතබ්බකො”ති ඉදමෙත්ථ සාධකං වචනං. ඉමානි පන නිබ්බානස්ස පරියායවචනානි –

නිබ්බානං විභවො මොක්ඛො, නිරොධො අමතං සමං;
සඬ්ඛාරූපසමො දුක්ඛ-නිරොධො අවිචුත’ක්ඛයො.

විචට්ඨ’මකතං අත්ථං, සන්තිපද’මසඬ්ඛනං;
පාරං තණ්හාක්ඛයො දුක්ඛ-ක්ඛයො සඤ්ඤොජනක්ඛයො.

යොගක්ඛෙමො විරාගො ව,
ලොකන්තො ව භවක්ඛයො;

අපවග්ගො විසඬ්ඛාරො,
සබ්භි සුද්ධි විසුද්ධි ව.

විමුක්ඛා'පවයො මුත්ති, නිබ්බුති උපධික්ඛයො;
සන්ති අසඬ්ඛතා ධාතු, දිසා ව සබ්බතොපහං.

විනාපෙතානි නාමානි, විසෙසකපදං ඉධ;
නිබ්බානවාචකානීති, සල්ලක්ඛෙයා සුමෙධසො.

“තාණං ලෙණ”න්තිආදීනි-පෙක්ඛිකානි භවන්ති හි;
විසෙසකපදානන්ති, එත්ථෙතානි පකාසයෙ.

තාණං ලෙණ'මරුපඤ්ච, සන්තං සච්ච'මනාලයං;
සුදුද්දසං සරණඤ්ච, පරායණ'මනීතිකං.

අනාසවං ධූවං නිච්චං, විඤ්ඤාණ'මනිදස්සනං;
අඛ්‍යාපජ්ජං සිවං බෙමං, නිපුණං අපලොකිකං.

අනන්ත'මක්ඛරං දීපො, අච්චන්තං කෙවලං පදං;
පණිතං අච්චුතඤ්චාති, බහුධාපි විභාවයෙ.

ගොත්‍රභූති පදස්සත්ථං, වදන්තෙහි ගරුහි තු;
ගොත්තං චූච්චති නිබ්බාන-මිති ගොත්තන්ති භාසිතං.

විභවොති වා විනාසසම්පත්තිධනුවෛෂද්දිට්ඨියොපි චූච්චන්ති. තත්ථ විනාසො විභවනං උච්ඡිජ්ජනං නස්සනන්ති අත්ථෙතා විභවො. “විභවො සබ්බධම්මානං, ඉත්ථෙතෙකෙ සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤාපෙන්නී”ති ව ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. සම්පත්ති පන විසෙසතො භවතීති විභවො. “රඤ්ඤො සිරිවිභවං දට්ඨුකාමා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ධනං පන භවන්ති වඩ්ඪන්ති චූද්ධිං විරුළුහිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති සත්තා එතෙතානි විභවො. “අසීතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ඉදං පන පරියායවචනං —

ධනං සං විභවො දබ්බං, සාපතෙයාං පරිග්ගහො;
ඔධ්ධං භණ්ඩං සකං අත්ථො, ඉච්චෙතෙ ධනවාචකා.

උච්ඡෙදදිට්ඨි පන විභවති උච්ඡිජ්ජති “අත්තා ව ලොකො ව පුන චුතිතො උද්ධං න ජායති”ති ගහණතො විභවොති. “විභවතණ්භා”ති

ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභවතණ්හාති හි උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතාය තණ්හාය නාමං. එත්ථ අත්ථුද්ධාරො වුවචති -

ධනනිබ්බානසම්පත්ති-විනාසුච්ඡෙදදිට්ඨියො;
වුත්තා විභවසද්දෙන, ඉති විඤ්ඤු විභාවයෙ.

පාතුභාවොති පාතුභවනං පාතුභාවො. ආවිභාවොති ආවිභවනං ආවිභාවො, උභින්නමෙනෙසං පාකටතා ඉච්චෙවත්ථො. තිරොභාවොති තිරොභවනං තිරොභාවො, පට්චින්නහාවො. විනාභාවොති විනාභවනං විනාභාවො, වියොගො. සොත්ථිභාවොති සොත්ථිභවනං සොත්ථිභාවො, සුවත්ථිභාවො සුඛස්ස අත්ථිතා, අත්ථතො පන නිබ්භයතා නිරුපද්දවතා එව. අත්ථිභාවොති අත්ථිතා විජ්ජමානතා අවිචිත්තතා. නත්ථිභාවොති නත්ථිතා අවිජ්ජමානතා විචිත්තතා රිත්තතා තුච්ඡතා සුඤ්ඤතා. ඔකාරන්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො.

අභිභවතීති අභිභවිතා, පරං අභිභවන්තො යො කොචි. එවං පරිභවිතා, අනුභවතීති අනුභවිතා, සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා අනුභවන්තො යො කොචි. එවං සමනුභවිතා. පච්චනුභවිතා, එත්ථ පන යථා “අමතස්ස දාතා. අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා”තිආදීසු “දාතා”ති පදානං කත්තුචාවකානං “අමතස්සා”තිආදීහි පදෙහි කම්මවාචකෙහි ඡට්ඨියන්තෙහි සද්ධිං යොජනා දිස්සති, තථා ඉමෙසම්පි පදානං “පච්චාමිත්තස්ස අභිභවිතා”තිආදීනා යොජනා කාතබ්බා. එවං අඤ්ඤෙසම්පි එවරූපානං පදානං. ආකාරන්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො.

භවතීති භවං. භවිස්සතීති වා භවං, වඨ්ඨමානො පුග්ගලො. “සුච්ඡානො භවං හොති, සුච්ඡානො පරාභවො. ධම්මකාමො භවං හොති, ධම්මදෙස්සි පරාභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අථ වා යෙන සද්ධිං කථෙති, සො “භව”න්ති වත්තබ්බො, “භවං කච්චායනො. භවං ආනන්දො. මඤ්ඤෙ භවං පත්ථයති, රඤ්ඤො හරියං පතිබ්බත”න්තිආදීසු. එත්ථ පන ධාතුඅත්ථෙ ආදරො න කාතබ්බො, සම්මුතිඅත්ථෙයෙවාදරො කාතබ්බො “සඨකෙතච්චනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණං”න්ති වචනතො. වොහාරවිසයස්මිඤ්ඤි ලොකසම්මුති එව පධානා අවිලඬ්ඝනියා. පරාභවතීති පරාභවං. එවං පරිභවං. අභිභවං. අනුභවං. පභවති පහොති සක්කොතීති පභවං, පහොන්තො යො කොචි. න පභවං අප්පභවං, “අප්පභව”න්ති ව ඉදං ජාතකෙ දිට්ඨං -

“ඡින්නබ්බම්ච වාතෙන, රුණ්ණො රුක්ඛමුපාගමි;
සොභං අප්පභවං තත්ථ, සාඛං හත්ථෙහි අග්ගහි”න්ති

තත්ථ සාධකවචනම්දං. නිග්ගහිත්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො.

ධනභූතීති ධනමස්ස භවතුති ධනභූති. සිරිභූතීති සොභාය වෙව පඤ්ඤාපුඤ්ඤානඤ්ච අධිවචනං. සා අස්ස භවතුති සිරිභූති. එවං සොත්ථිභූති, සුවත්ථිභූති. ඉකාරන්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො.

භාවීති භවනසිලො භාවී, භවනධම්මො භාවී, භවනෙ සාධුකාරී භාවී. එවං විභාවී. සම්භාවී. පරිභාවීති. තත්ත්ව විභාවීති අත්ථවිභාවනෙ සමත්ථො පණ්ඩිතො වුච්චති. එත්ථ විද්වා, විජ්ජාගතො, ඤාණිතිආදි පරියායවචනං දට්ඨබ්බං. භවන්ති චත්තං -

විද්වා විජ්ජාගතො ඤාණී, විභාවී පණ්ඩිතො සුඨි;
බුද්ධො විසාරදො විඤ්ඤ, දොසඤ්ඤ විද්දසු විදු.

විපස්සී පටිභාණී ච, මෙධාවී නිපකො කචි;
කුසලො විදුරො ධිමා, ගතිමා මුතිමා වයං.

චක්ඛුමා කණ්ණවා දබ්බො, ධිරො භූරි විචක්ඛණො;
සප්පඤ්ඤො බුද්ධිමා පඤ්ඤො, එවංනාමා විභාවිතොති.

ඊකාරන්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො.

සයම්භූති සයමෙව භවතීති සයම්භූ. කො සො? අන්තරෙන පරොපදෙසං සාමංයෙව සබ්බං ඤෙය්‍යධම්මං. පටිවිජ්ඣිත්වා සබ්බඤ්ඤතං පත්තො සක්කාමුති භගවා. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“න මෙ ආචරියො අත්ථී, සදිසො මෙ න විජ්ජති;
සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං, නත්ථී මෙ පටිපුග්ගලො.

අහඤ්ඤි අරහා ලොකෙ, අහං සත්ථා අනුත්තරො;
එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො, සීතීභූතොස්මි නිබ්බූතො”ති.

අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භූඤාණෙන සහ වාසනාය විගතවිද්ධස්තනිරවසෙසකිලෙසො
මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණාදිඅපරිමෙය්‍යගුණගුණාධාරො
බන්ධසන්තානො සයම්භූ. සො එවංභූතො බන්ධසන්තානො ලොකෙ
අග්ගපුග්ගලොති වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “එකපුග්ගලො භික්ඛවෙ
ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අවිජරියමනුස්සො, කතමො
එකපුග්ගලො? තථාගතො භික්ඛවෙ අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති. සො
එකපුග්ගලො එතරහි “සබ්බඤ්ඤ, සුගතො”තිආදිහි
යථාභූච්චගුණාධිගතනාමෙහි ච පසිද්ධො, “ගොතමො ආදිච්චබන්ධු”ති

ගොත්තනො ව පසිද්ධො, සකාපුත්තො සක්කො සකාමුනි සකාසිහො
සකාපුඬ්ඨගවොති කුලනො ව පසිද්ධො, සුද්ධොදනිමායාදෙවීසුනොති
මාතාපිතීනො ව පසිද්ධො, සිද්ධත්ථොති ගහිතනාමෙන ව පසිද්ධො. භවන්ති
චත්ත -

යො එකපුග්ගලො ආසි, බුද්ධො සො වදනං වරො;
ගොත්තනො ගොතමො නාම, තථෙවාදිච්චබන්ධු ව.

සකාකුලෙ පසුතත්තා, සකාපුත්තොති විස්සුනො;
සක්කො ඉති ව අච්ඡිනො, තථා සකාමුනීති ව.

සබ්බත්ථ සෙට්ඨභාවෙන, සකො ව සෙට්ඨභාවනො;
සකාසිහොති සො සකා-පුඬ්ඨගවොති ව සම්මනො.

සුද්ධොදනීති පිතීනො, නහෙ චන්දොව විස්සුනො;
මාතීනොපි ව සඤ්ඤානො, මායාදෙවීසුනො ඉති.

සබ්බඤ්ඤා සුගතො බුද්ධො, ධම්මරාජා තථාගතො;
සමන්තභද්දො භගවා, ජීනො දසබලො මුනි.

සත්ථා විනායකො නාමො,
මුනින්දො ලොකනායකො;
නරාසහො ලොකජීනො,
සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො.

දෙවදෙවො ලොකගරු, ධම්මස්සාමී මහාමුනි;
සමන්තචක්ඛු පුරිස-දම්මසාරථී මාරජි.

ධම්මිස්සරො ව අද්දෙච්ඡකු-චචනො සත්ථවාහකො;
විසුද්ධිදෙවො දෙවාති-දෙවො ව සමණිස්සරො.

භූරිපඤ්ඤො'නධිවරො, නරසිහො ව චක්ඛුමා;
මුනිමුනි නරවරො, ඡළහිඤ්ඤො ජනෙ සුනො.

අඬ්ඨිරසො යතිරාජා, ලොකබන්ධු'මතන්දො;
චත්තා පචත්තා සද්ධම්ම-චක්කචත්තී යතිස්සරො.

ලොකදීපො සිරිසනො, සමණින්දො නරුත්තමො;
ලොකත්තයවිදු ලොක-පඡ්ඡොනො පුරිසුත්තමො.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

සච්චදසො සතපුඤ්ඤ-ලක්ඛණො සච්චසච්චහයො;
රච්චන්ධා' සමසමො, පඤ්චනෙත්ත' ග්ගපුග්ගලො.

සබ්බාහිභූ සබ්බවිදු, සච්චනාමො ච පාරගු;
පුරිසාතිසයො සබ්බ-දස්සාවී නරසාරථී.

සම්මාසම්බුද්ධො ඉති සො, ඤාතො සත්තුත්තමොති ච;
තාදී විහජ්ජවාදීති, මහාකාරුණිකොති ච.

චක්ඛුභූතො ධම්මභූතො, ඤාණභූතොති චණ්ණිකො;
බ්‍රහ්මභූතොති පුරිසා-ජඤ්ඤො ඉති ච ථොමිතො.

ලොකජෙට්ඨො සයම්භූ ච, මහෙසී මාරහඤ්ජනො;
අමොඝච්චනො ධම්ම-කායො මාරාහිභූ ඉති.

අසඬ්ඛොය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසීනො;
නාමං ගුණෙහි නිස්සිතං, කො කචින්දො කථෙස්සති.

තත්‍ර සබ්බඤ්ඤ ඉච්චාදි-නාමං සාධාරණං භවෙ;
සබ්බෙසානම්පි බුද්ධානං, ගොතමො ඉතිආදී න.

බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො ච, “සයම්භූ” ඉති සාසනෙ;
කෙචි “බ්‍රහ්මා සයම්භූ” ති, සාසනාවචරං න තං.

“බුද්ධො තථාගතො සත්ථා, භගවා” ති පදානි තු;
යානෙනෙකසහස්සම්භි, සඤ්චරන්ති අභිණ්භසො.

තත්‍ර වාදිපදං අන්ත-පදඤ්චෙව ඉමානි තු;
එකතොපි චරන්තීති, විභාවෙය්‍ය විසාරදො.

විසෙසකපදානං තු, අපෙක්ඛකපදානි ච;
අනපෙක්ඛපදානීති, පදානි දුට්ඨා සිද්ධං.

තථා හි සත්ථවාහො නරචරො ඡළහිඤ්ඤොති එවංපකාරානි අභිධානපදානි
විසෙසකපදාපෙක්ඛකානි. කථං?

“එවං විජිතසඬ්ඛාමං, සත්ථවාහං අනුත්තරං;
සාවකා පයිරුපාසන්ති, තෙවිජ්ජා මච්චුහාසිනො.

යං ලොකො සුඡයතෙ,
සලොකපාලො සදා නමස්සති ව;
තස්සෙත සාසනවරං,
විදුහි ඤෙය්‍යං නරවරස්සා”ති,

“ඡලහිඤ්ඤස්ස සාසන”න්ති ව එවං විසෙසකපදාපෙක්ඛකානි භවන්ති.
බුද්ධො ජිනො භගවාති එවංපකාරානි පන නො විසෙසකාපෙක්ඛානීති
දට්ඨබ්බං.

කෙච් පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍යං “මුනින්දො සමණින්දො සමණිස්සරො
යතිස්සරො ආදිච්චබන්ධු රචිබන්ධුති එවංපකාරානං ඉධ චුත්තානමහිධානානං
විසෙසත්ථාභාවතො පුනරුත්තිදොසො අත්ථී”ති. තත්ත, අහිධානානං
අහිසඬ්ඛරණියානහිසඬ්ඛරණියවසෙන අහිසඬ්ඛතාහිධානානි
අනහිසඬ්ඛතාහිධානානීති ද්වෙධා දිස්සනතො. තථා හි කත්ථවි කෙච්
“සක්‍යසිහො”ති අහිධානං පටිච්ච “සක්‍යකෙසරී සක්‍යමිගාධිපො”තිආදිනා
නානාවිච්චමහිධානමහිසඬ්ඛරොන්ති, පාවචනෙපි හි
“ද්විදුග්ගමවරහනුත්ත’මලත්ථා”ති පායො දිස්සති. තථා කෙච් “ධම්මරාජා”ති
අහිධානං පටිච්ච “ධම්මදිසම්පතී”තිආදීනි අහිසඬ්ඛරොන්ති. “සබ්බඤ්ඤ”ති
අහිධානං පටිච්ච “සබ්බදස්සාවී සබ්බදස්සී”තිආදීනි අහිසඬ්ඛරොන්ති,
“සහස්සක්ඛො”ති අහිධානං පටිච්ච “දසසතලොචනො”තිආදීනි
අහිසඬ්ඛරොන්ති. “ආදිච්චබන්ධු”ති අහිධානං පටිච්ච
“අරචින්දසභායබන්ධු”තිආදීනි අහිසඬ්ඛරොන්ති. “අම්බුජ”න්ති අහිධානං
පටිච්ච “නිරජං කුඤ්ජ”න්තිආදීනි අහිසඬ්ඛරොන්ති. පාවචනෙපි හි යං පද්මං,
තං ඡලජං නාමාති මත්ත්වා පටිසම්භිදාප්පත්තෙහි අරියෙහි
දෙසනාවිලාසවසෙන චුත්තො “පද්මුත්තරනාමිනො”ති වත්තබ්බට්ඨානෙ
“ඡලජුත්තරනාමිනො”ති පායො දිස්සති. එවං අහිසඬ්ඛතාහිධානානි දිස්සන්ති.

“බුද්ධො භගවා”ති අහිධානානි පන අනහිසඬ්ඛතාහිධානානි.
චුත්තඤ්ඤෙතං ධම්මසෙනාපතිනා ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන “බුද්ධොති නෙතං
නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භගිනියා කතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි
කතං, න දෙවතාහි කතං, විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තානං
බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණප්පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං
බුද්ධො”ති, තථා “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කතං...පෙ.... සච්ඡිකා
පඤ්ඤත්ති යදිදං භගවා”ති. එවං “බුද්ධො භගවා”ති අහිධානානි
අනහිසඬ්ඛතාහිධානානි. න හි තානි අහිධානානි වෙච “සත්ථා සුගතො
ජිනො”තිආදීනි ව අඤ්ඤං කිඤ්චි අහිධානං පටිච්ච අහිසඬ්ඛතානි, නාපි
අඤ්ඤානි අහිධානානි එතානි පටිච්ච අහිසඬ්ඛතානි දිස්සන්ති. තථා හි

“බුද්ධො”ති අභිධානං පටිච්ච “බුද්ධිනා බොධෙනා බොධකො”ති ආදීනි නාමාභිධානානි න අභිසංඛරොත්ති. තථා “භගවා සත්ථා සුගතො”ති ආදීනි නාමාභිධානානි පටිච්ච “සම්පන්නභගො අනුසාසකො සුන්දරච්චනො”ති ආදීනි නාමාභිධානානි නාභිසංඛරොත්ති. එවං ඉමං විභාගං දස්සෙතුං “මුනින්දො සමණින්දො සමණස්සරො යතිස්සරො ආදිච්චබන්ධු රච්චබන්ධු”ති ආදිනා නයෙන පුනරුත්ති අමිහෙහි කතාති දට්ඨබ්බො. එවමඤ්ඤත්වාපි නයො නෙතබ්බො. අත්‍රිදං වුවචති -

“අභිසංඛරනාමඤ්ච, නාමඤ්චානභිසංඛරනං;
ද්විදුග්ගමචරො බුද්ධො, ඉති නාමං ද්විධා භවෙ”ති.

පභූති පරං පසය්භ භවතීති පභූ, ඉස්සරො. “අරඤ්ඤස්ස පභූ අයං ලුද්දකො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අභිභූති අභිභවතීති අභිභූ, අසඤ්ඤසත්තො. කිං සො අභිභවි? චත්තාරො බන්ධෙ අරුපිනො. ඉති චත්තාරො බන්ධෙ අරුපිනො අභිභවීති අභිභූ. සො ච බො නිච්චෙතනත්තා අභිභවනක්‍රියායාසති පුබ්බෙවා’සඤ්ඤාප්පත්තිනො කුමාරාභිකාලෙ අත්තනා අධිගතපඤ්චමජ්ඣානං සඤ්ඤාචාරාගවසෙන භාවෙන්වා චත්තාරො අරුපක්ඛන්ධෙ අසඤ්ඤභවෙ අප්පචත්තිකරණෙන අභිභවිතුමාරහි, තදභිභවනකිච්චං ඉදානි සිද්ධන්ති අභිභවීති අභිභූති වුවචති. අපිච නිච්චෙතනභාවෙන අභිභවනඛ්‍යාපාරෙ අසතිපි පුබ්බෙ සචෙතනකාලෙ සඛ්‍යාපාරත්තා සචෙතනස්ස විය නිච්චෙතනස්සාපි සතො තස්ස උපවාරෙන සඛ්‍යාපාරතාවචනං යුජ්ජතෙව. දිස්සති හි ලොකෙ සාසනෙ ච සචෙතනස්ස විය අචෙතනස්සපි උපවාරෙන සඛ්‍යාපාරතාවචනං. තං යථා? කුලං පතිතුකාමං, එවං ලොකෙ. සාසනෙ පන -

“රොදන්තෙ දාරකෙ දිස්වා, උබ්බිග්ගා විපුලා දුමා;
සයමෙවොනමිත්ථාන, උපගච්ඡන්ති දාරකෙ”ති ච

“අභිගාරිනො දානි දුමා හදන්තෙ, එලෙසිනො ඡදනං විජ්ජහායා”ති ච “එලං තොසෙති කස්සක”න්ති ච ආදි. අභිභූසද්දස්ස අසඤ්ඤසත්තාභිධානත්තෙ “අභිභූං අභිභූතො මඤ්ඤතී”ති ඉදමෙත්ථ සාධකං වචනං. අථ වා අභිභවතීති අභිභූ, පරෙසමභිභවිතා යො කොචි. විසෙසතො පන තථාගතොයෙව අභිභූ. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “තථාගතො භික්ඛවෙ අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථුදසො වසවත්තී”ති. කෙචි පන “අභිභූ නාම සහස්සො බ්‍රහ්මා”ති වදන්ති.

විභූති විසෙසභූතොති විභූ, “භවසොතං සවෙ බුද්ධො, තිණ්ණො ලොකන්තගු විභූ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභූති හෙත්ථ රූපකායධම්මකායසම්පත්තියා විසෙසභූතොති අත්ථො. ආහ ව –

“දිස්සමානොපි තාවස්ස, රූපකායො අවිත්තියො;
අසාධාරණඤ්ඤාණට්ඨෙය, ධම්මකායෙ කථාව කා”ති.

අධිභූති අධිභවතීති අධිභූ, ඉස්සරො.

“තදා මං තපතෙජෙන, සන්තත්තො තිදිවාධිභූ;
ධාරෙන්තො බ්‍රාහ්මණං චණ්ණං, භික්ඛාය මං උපාගමී”ති –

ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. පතිභූති පතිභූතොති පතිභූ, “ගොණස්ස පතිභූ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ගොත්‍රභූති ගොත්තසඬ්ඛාතං අමතමහානිබ්බාතං ආරම්මණං කත්වා භූතොති ගොත්‍රභූ, සොතාපත්තිමග්ගස්ස අනන්තරපච්චයෙන සිබාප්පත්තබ්බවචිපස්සනාවිත්තෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො. චුත්තඤ්ඤෙන හගවතා “කතමො ච පුග්ගලො ගොත්‍රභූ? යෙසං ධම්මානං සමනන්තරා අරියධම්මස්ස අවක්කන්ති හොති, තෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො ගොත්‍රභූ”ති, ඉදමෙවෙත්ථ අත්ථසාධකං වචනං. අපිච සමණොති ගොත්තමත්තමනුභවමානො කාසාවකණ්ඨසමණොපි ගොත්‍රභූ. සො හි “සමණො”ති ගොත්තමත්තං අනුභවති වින්දති, න සමණධම්මෙ අත්තති අවිජ්ජමානත්තාති “ගොත්‍රභූ”ති වූච්චති, “භවිස්සන්ති ඛො පනානන්ද අනාගතමද්ධානං ගොත්‍රභූතො කාසාවකණ්ඨා දුස්සීලා පාපධම්මා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. චත්‍රභූති සක්කො. සො හි මාතෘපිතිහරණාදිහි සත්තහි වත්තෙහි සක්කත්තං ලභිත්වා අඤ්ඤෙ දෙවෙ වත්තෙන අභිභවතීති චත්‍රභූ. ආගමට්ඨකථායං පන භූධාතූමහි ලබ්භමානං පත්තිඅත්ථම්පි ගහෙත්වා “වත්තෙන අඤ්ඤෙ අභිභවිත්වා දෙවිස්සරියං පත්තොති චත්‍රභූ”ති චුත්තං, “චත්‍රනාමකං වා අසුරං අභිභවතීති චත්‍රභූ”ති ච, “චත්‍රභූ ජයතංපිතා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. එත්ථ හි චත්‍රභූති චත්‍රනාමකස්ස අසුරස්ස අභිභවිතා. ජයතං පිතාති ජයන්තානං පිතා. “සක්කො ඉන්දො පුරින්දො” ඉච්චාදි පරියායවචනං. ඉදං තු ධාතාධිකාරෙ පකාසෙස්සාම. පරාභිභූති පරමභිභවතීති පරාභිභූ. එවං රූපාභිභූතිආදීසුපි. සබ්බාභිභූති සබ්බමභිභවිතබ්බං අභිභවතීති සබ්බාභිභූ. සබ්බාභිභූති ච ඉදං නාමං තථාගතස්සෙව යුජ්ජති. චුත්තඤ්ඤෙන හගවතා –

“සබ්බාභිභූ සබ්බවිදුහමස්මි,
සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තො;
සබ්බඤ්ජහො තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තො,

සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දිසෙය්‍යා'න්ති.

උභාරත්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො. නියතපුල්ලිඨගනිද්දෙසොයං.

ඉදානි අනියතලිඨගානං නියතලිඨගෙසු පක්ඛිත්තානං භූතපරාභූත සම්භූතසද්දාදීනං නිද්දෙසො වුවිච්ඡි. තත්‍ර භූතොති අත්තනො පච්චයෙහි අභවීති භූතො, භූතොති ජාතො සඤ්ජාතො නිබ්බන්තො අභිනිබ්බන්තො පාතුභූතො, භූතොති වා ලද්ධසරූපො යො කොචි සවිඤ්ඤාණකො වා අවිඤ්ඤාණකො වා. අථ වා තථාකාරෙන භවතීති භූතො, භූතොති සච්චො තථො අවිතථො අවිපරිතො යො කොචි, එත්ථ යො භූතසද්දො සච්චත්ථො, තස්ස “භූතට්ඨො”ති ඉදමෙත්ථ සාධකං වචනං. පරාභූතොති පරාභවීති පරාභූතො. සුට්ඨ භූතොති සම්භූතො. විසෙසෙන භූතොති විභූතො. විස්සුතො භූතොති වා විභූතො, “විභූතාරම්මණ”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභවීති වා විභූතො, විනට්ඨොති අත්ථො, “රූපෙ විභූතෙ න චූසන්ති එස්සා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. පාකථො භූතොති පාතුභූතො. ආචි භවතීති ආචිභූතො. එවං තිරොභූතො. විනාභූතො. භවිතුමනුවිජ්චිකොති භබ්බො. පරිභවියතෙ සොති පරිභූතො. යෙන කෙනචි යො පිළිතො හිළිතො වා, සො පරිභූතො. ගම්‍යමානත්ථො යථාකාමචාරී. අභිභවියතෙ සොති අභිභූතො. අධිභවියතෙ සොති අධිභූතො. එවං අද්ධභූතො. එත්ථ අධිසද්දෙන සමානත්ථො අද්ධසද්දො, “චක්ඛු භික්ඛවෙ අද්ධභූතං, රූපා අද්ධභූතා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අද්ධභූත”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං, තථා “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු න හෙව අනද්ධභූතං අත්තානං න අද්ධභාවෙති”ති පදම්පි. තත්ථ අනද්ධභූතන්ති දුක්ඛෙන අනධිභූතං. දුක්ඛෙන අනධිභූතො නාම මනුස්සත්තභාවො වුවිච්ඡි, තං න අද්ධභාවෙති නාභිභවතීති සුත්තපදත්ථො.

අනුභවියතෙ සොති අනුභූතො. එවං සමනුභූතො. පච්චනුභූතො. භාවිතො. එත්ථ භාවිතොති ඉමිනා සමානාධිකරණං “සතිසම්බොජ්ඣකඨගො බො කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො”තිආදීසු ගුණිවාචකං පධානපදං සාසනෙ දට්ඨබ්බං. තිත්ථියසමයෙ පන භාවිතොති කාමගුණො වුවිච්ඡි. චුත්තඤ්ඤෙනං පාළියං “න භාවිතමාසීසති”ති. තත්‍ර භාවිතා නාම පඤ්ච කාමගුණා, තෙ න ආසීසති න සෙවතීති සුත්තපදත්ථො. සම්භාවියතෙ සොති සම්භාවිතො. එවං විභාවිතො. පරිභාවිතො. අනුපරිභූතො. මනංපරිභූතොති මනං පරිභවිසිත්ථ සොති මනංපරිභූතො. එත්ථ මනංපරිභූතොති ඊසකං අප්පත්තපරිභවතො වුවිච්ඡි. මනන්ති හි නිපාතපදං. “අතිපණ්ඩිතෙන පුත්තෙන, මනම්හි උපකුලිතො, දෙවදත්තෙන අත්තනො අබුද්ධභාවෙන වෙච ඛන්තිමෙත්තාදීනඤ්ච අභාවෙන කුමාරකස්සපත්ථෙරො ච ථෙරී ච මනං

නාසිතො, මනං චුල්භො අහොසි”තිආදීසු වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. අත්‍ර මනංසද්දස්ස කිඤ්චි යුත්තිං වදාම.

මනංසද්දො ද්විධා භින්නො, නාමං නෙපාතිකඤ්චිති;
සන්තං තස්ස මනං හොති, මනම්හි උපකුලිතොති.

පරිභවිතබ්බොති අඤ්ඤාන පරිභවිතුං සක්කුණෙය්‍යාති පරිභවිතබ්බො. එවං පරිභොත්තබ්බො පරිභවතීයො. තබ්බපච්චයට්ඨානෙ හි සක්කුණෙය්‍යපදයොජනා දිස්සති “අලද්ධං ආරම්මණං ලද්ධබ්බං ලහනීයං ලද්ධං වා සක්කුණෙය්‍ය”න්ති. අථ වා පරිභවනමරහතීති පරිභවිතබ්බො. එවං පරිභොත්තබ්බො පරිභවතීයො. තථා හි තබ්බපච්චයට්ඨානෙ අරහතිපදයොජනා දිස්සති “පරිසක්කුණෙය්‍යං ලාභමරහතීති ලද්ධබ්බ”න්ති. එත්ථ පන පරිභොත්තබ්බොති පදස්ස අත්ථිභාවෙ “බත්තියො බො මහාරාජ දහරොති න උඤ්ඤාතබ්බො න පරිභොත්තබ්බො”ති පාළි නිදස්සනං. අභිඅධිප්පබ්බා භූධාතුයො සමානත්ථා. සෙසානි දුකානි නයානුසාරෙන ඤෙය්‍යානි. භමානොති භවතීති භමානො, මජ්ඣෙකං වකාරලොපො දට්ඨබ්බො. අත්‍රිදං චත්තබ්බං –

“කිං සො භමානො සච්චකො”, ඉච්චත්‍ර පාළියං පන;
රූපං භවතිධාතුස්ස, වලොපෙනෙව දිස්සති.

අත්‍රායං පාළි “කිං සො භමානො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො, යො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති”ති. විභවමානොති විභවතීති විභවමානො. එවං පරිභවමානොතිආදීසු. තත්ථ “අභිසම්භොත්තො”තිමස්ස කරොත්තො නිප්ඵාදෙන්තො ඉච්චෙවත්ථො. “සබ්බානි අභිසම්භොත්තො, ස රාජවසතිං වසෙ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. යස්මා පනිමානි “භවමානො”තිආදීනි විප්පකතපච්චත්තවචනානි, තස්මා සරමානො රොදති, ගච්ඡන්තො ගණ්භාති, “ගච්ඡන්තො සො භාරද්වාපො, අද්දස අච්චුතං ඉසි”න්තිආදීනි විය පරිපුණ්ණත්තරක්‍රියාපදානි කත්වා රාජා භවමානො සම්පත්තිමනුභවතීතිආදීනා යොජෙතබ්බාති. “සරමානො ගච්ඡන්තො”තිආදීනි හි “යාතො ගතො පත්තො”තිආදීහි සදිසානි න භොත්ති, උත්තරක්‍රියාපදාපෙක්ඛකානි භොත්ති ත්වාපච්චයත්තපදානි වියාති.

පරිභවියමානොති පරිභවියතෙ සොති පරිභවියමානො. එවං පරිභුය්‍යමානොතිආදීසුපි. ඉමානිපි විප්පකතපච්චත්තවචනානි, තස්මා “රාජපුරිසෙහි නියමානො වොරො එවං චිත්තෙසි”තිආදීනි විය පරිපුණ්ණත්තරක්‍රියාපදානි කත්වා අඤ්ඤාති පරිභවියමානො තාණං ගවෙසති. හොගො පුග්ගලොනානුභවියමානො පරික්ඛයං ගච්ඡතීතිආදීනා

යොජෙතබ්බානි. එවං සබ්බත්‍ර ඊදිසෙසු විජ්ජකතවචනෙසු යොජෙතබ්බානි. අයං අනියතලිඬිගානං නියතලිඬිගෙසු පක්ඛිත්තානං භූත පරාභූත සම්භූතසද්දානං නිද්දෙසො. ඉච්චෙවං පුල්ලිඬිගානං භූතාකුමයානං යථාරහං නිබ්බවනාදිවසෙන නිද්දෙසො විභාවිතො.

ඉදානි ඉත්ථිලිඬිගනිද්දෙසො වුවචනි – තත්‍ර භාවිකාති භාවෙතීති භාවිකා. යා භාවනං කරොති, සා භාවිකා. භාවනාති වඬිස්සනා බුහනා ථාතිකරණං ආසෙවනා බහුලිකාරො. විභාවනාති පකාසනා සන්දස්සනා. අථ වා විභාවනාති අභාවනා අන්තරධාපනා. සම්භාවනාති උක්කංසනා ථොමනා. පරිභාවනාති වාසනා, සමන්තතො වා වඬිස්සනා. ආකාරන්තිත්ථිලිඬිගනිද්දෙසො.

භූමිති සත්තායමානා භවතීති භූමි, අථ වා භවන්ති ජායන්ති වඬිස්සන්ති චෙත්ථ ථාවරා ව ජඬිගමා වාති භූමි. භූමි වුවචනි පථවී. “පයමාය භූමියා පත්තියා”තිආදීසු පන ලොකුත්තරමග්ගො භූමිති වුවචනි. යා පනන්ධබාලමහාජනෙන විඤ්ඤානා පථවී, තස්සිමානි අභිධානානි –

“පථවී මෙදනී භූමි, භූරි භූ පුථුවී මහී;
ජමා වසුමති උබ්බි, අවනී කු වසුන්ධරා;
ජගතී බිති වසුධා, ධරණී ගො ධරා”ඉති.

අත්‍ර භූ කු ගොසද්දා පථවීපදත්ථෙව චත්තන්තිති කුත්‍ර දිට්ඨපුබ්බාති චෙ?

විද්වා භූපාල කුමුද-ගොරක්ඛාදිපදෙසු චෙ;
භූ කු ගොඉති පථවී, වුවචනීති විභාවයෙ.

භූතීති භවනං භූති. විභූතීති විනාසො, විසෙසතො භවනං වා, අථ වා විසෙසතො භවන්ති සත්තා එතායාති විභූති, සම්පත්තියෙව, “රඤ්ඤො විභූති. පිහනීයා විභූතියො”ති ව ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ඉකාරන්තිත්ථිලිඬිගනිද්දෙසො.

භූරිති පථවී. සා හි භවන්ති එත්ථාති භූරිති වුවචනි, භවති වා පඤ්ඤායති වඬිස්සති වාති භූරි, අථ වා භූතාභූතා තන්තිස්සිතා සත්තා රමන්ති එත්ථාති භූරි. පථවීතිස්සිතා හි සත්තා පථවියංයෙව රමන්ති, තස්මා සා ඉමිනාපි අත්ථෙවන භූරිති වුවචනි. භූරිසද්දස්ස පථවීචනෙ “භූරිපඤ්ඤො”ති අත්ථසාධකං වචනං. අපිච භූරි වියාති භූරි, පඤ්ඤා, භූරිති පථවීසමාය විත්ථතාය පඤ්ඤාය නාමං, “යොගා චෙ ජායතී භූරි, අයොගා භූරිසඬ්ඛයො”ති එත්ථ අට්ඨකථාවචනං ඉමස්සත්ථස්ස සාධකං. අථ වා භූතෙ අත්ථෙ රමතීති භූරි, පඤ්ඤායෙනං නාමං, “භූරි මෙධා පරිණායිකා”ති එත්ථ අට්ඨකථාවචනං ඉමස්සත්ථස්ස සාධකං. අථ

වා පඤ්ඤායෙව රාගාදයො ධම්මෙ අභිභවතීති භූරි, රාගාදිඅරයො අභිභවතීතිපි භූරි. තථා හි පටිසම්භිදාමග්ගෙ ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන වුත්තං “රාගං අභිභූයතීති භූරි, පඤ්ඤා. දොසං මොහං...පෙ.... රාගො අරි, තං අරිං මද්දතීති භූරි, පඤ්ඤා. දොසො. මොහො...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමීනො කම්මා අරි, තං අරිං මද්දතීති භූරි, පඤ්ඤා”. එත්ථ පන “ගොත්‍රභූ”ති පදමිව “අරිභූ”ති වත්තබ්බෙපි භූසද්දං පුබ්බනිපාතං කත්වා සන්ධිවසෙන භූරිති පදමුච්චාරිතන්ති දට්ඨබ්බං. අපිව ඊදිසෙසු නාමිකපදෙසු විනාපි උපසග්ගෙන අභිභවනාදිඅත්ථා ලබ්භන්තියෙව, නාමානිකපදෙසුති දට්ඨබ්බං. ඉදං පන පඤ්ඤාය පරියායවචනං -

පඤ්ඤා පජානනා චිත්තා, විචයො උපලක්ඛණා;
පවිචයො ච පණ්ඩිච්චං, ධම්මවිචයමෙව ච.

සල්ලක්ඛණා ච කොසල්ලං, භූරි පච්චුපලක්ඛණා;
නෙපුඤ්ඤඤ්ඤෙව චෙහබ්බා, මෙධා වුපපරික්ඛකා.

සම්පජඤ්ඤඤ්ඤෙව පරිණා-යිකා චෙව විපස්සනා;
පඤ්ඤිත්ත්වයං පඤ්ඤාබලං, අමොහො සම්මාදිට්ඨි ච;
පතොදො වාහිධම්මස්මා, ඉමානි ගහිතානි මෙ.

ඤාණං පඤ්ඤාණමුම්මච්චිගො, සත්ථො සොතො ච දිට්ඨි ච;
මන්තා බොධො බුද්ධි බුද්ධං, පටිභානඤ්ඤෙව බොධිති.

ධම්මො විජ්ජා ගති මොනං, නෙපක්කං ගො මතී මුති;
විමංසා යොනි ධොනා ච, පණ්ඩා පණ්ඩිච්චයම්පි ච;
චෙදො පණ්ඩිතියඤ්ඤෙව, චිකිච්ඡා මිරියාපි ච.

“සොතො බොධි”ති යං වුත්තං, ඤාණනාමද්වයං ඉදං;
බුද්ධපච්චෙකසම්බුද්ධ-සාවකානම්පි රූහති.

“අභිසම්බොධි සම්බොධි”, ඉති නාමද්වයං පන;
පච්චෙකබුද්ධසබ්බඤ්ඤ-බුද්ධානංයෙව රූහති.

අභිසම්බොධිසඬ්ඛානා, පරමොපපදා පන;
ඤාණපණ්ණත්ති සබ්බඤ්ඤ-සම්බුද්ධස්සෙව රූහති.

සම්මාසම්බොධිසඬ්ඛානා, අනුත්තරපදාදිකා;
බුද්ධා වා ඤාණපණ්ණත්ති, සබ්බඤ්ඤස්සෙව රූහති.

“සබ්බඤ්ඤාතා”ති යං වුත්තං, ඤාණං සබ්බඤ්ඤානොව තං;
යුජ්ජනෙ අවසෙසා තු, ඤාණපඤ්ඤත්ති සබ්බගා.

ඤාණභාවම්හි සන්තෙපි, ධම්මවක්ඛාදිකං පන;
පයොජනන්තරාභාවා, නාත්‍ර සන්දස්සිතං මයාති.

භූතීති භූතස්ස හරියා. යථා හි පෙතස්ස හරියා “පෙතී”ති වූච්චති, එවමෙව භූතස්ස හරියා “භූතී”ති වූච්චති. භොතීති යාය සද්ධිං කථෙන්නෙන සා ඉත්ථී “භොතී” ඉති වත්තබ්බා, තස්මා ඉමිනා පදෙන ඉත්ථී වොහරියතීති ව දට්ඨබ්බං. යථා හි පුරිසෙන සද්ධිං කථෙන්නෙන පුරිසො “භවං” ඉති වොහරියති, එවමෙව ඉත්ථීයා සද්ධිං කථෙන්නෙන ඉත්ථී “භොතී”ඉති වොහරියති. “කුතො නු භවං භාරද්වාපො, ඉමෙ ආනෙසි දාරකෙ”ති, “අහං භොතීං උපට්ඨස්සං, මා භොතී කුපිතා අහු”ති වෙන්ථ නිදස්සනං. අථ වා ඉධෙකච්චො සත්තො ඉත්ථීලිඬගවසෙන ලද්ධනාමො, සො “භොතී”ඉති වත්තබ්බො, තස්මා ඉමිනා පදෙන ඉත්ථීපි ඉත්ථීලිඬගෙන ලද්ධනාමා අනිත්ථීපි වොහරියතීති ව දට්ඨබ්බා. තථා හි දෙවපුත්තොපි “දෙවතා”ති ඉත්ථීලිඬගවසෙන වොහරිතබ්බත්තා දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා “භොතී”ඉති වොහරිතො, පගෙව දෙවධිතා. තථා හි “භොතී වරහි ජානාති, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතා”ති එත්ථ පන දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා “භොතී”ඉති ඉත්ථී ලිඬගවොහාරො කතො. අත්‍රායං සුත්තපදන්ථො “යදි සො කුහකො ධනත්ථීකො තාපසො න ජානාති, භොතී දෙවතා පන ජානාති කි”න්ති. අපිව –

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමාසි දෙවතෙ;
කරොමි තෙ තං වචනං, ත්වංසි ආවරියො මමා”ති –

මට්ඨකුණ්ඩලීවත්ථුස්මිං. පුල්ලිඬගයක්ඛසද්දමපෙක්ඛිත්වා “අත්ථකාමො”ති පුල්ලිඬගවසෙන ඉත්ථීලිඬගඤ්ච දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා “හිතකාමා”ති ඉත්ථීලිඬගවසෙන පුරිසභූතො මට්ඨකුණ්ඩලී වොහරිතො. අඤ්ඤත්‍රාපි දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා දෙවපුත්තො ඉත්ථීලිඬගවසෙන වොහරිතො –

“න ත්වං බාලෙ විජානාසි, යථා අරහතං වචො”ති;
“අත්ථකාමාසි මෙ අම්ම, හිතකාමාසි දෙවතෙ”ති.

එත්ථ පන “එහි බාලෙ බමාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බල”න්ති එත්ථ ව ඉත්ථීයෙව ඉත්ථීලිඬගවසෙන වොහරිතා, තස්මා කත්ථවි ඉත්ථීපුරිසපදන්ථසඬබ්බාතං අත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා ලිඬගමත්තමෙවාපෙක්ඛිත්වා භොතී දෙවතා, භොතී සිලා, භොතී ජම්බු, භොතීං දෙවතන්තිආදීහි සද්ධිං පච්චත්තවචනාදීනි යොජෙතබ්බානි. කත්ථවි පන ලිඬගඤ්ච අත්ථඤ්ච

අපෙක්ඛිත්වා “හොති ඉත්ථි, හොතිං දෙව”න්තිආදිනා යොජෙතබ්බානි.
විභාවිතී විභාවෙතීති විභාවිතී. එවං පරිභාවිතීතිආදීසුපි.
ඊකාරන්තිත්ථිලිඛගනිද්දෙසො.

භූති සත්තායමානා භවතීති භූ. අථ වා භවන්ති ජායන්ති වඛ්ඨන්ති චෙත්ථ
සත්තසඛ්ඛාරාති භූ. භූ චූච්චති පථවී. අභූති වඛ්ඨිවිරහිතා කථා, න භූතපුබ්බාති
වා අභූ, අභූතපුබ්බා කථා. න භූතාති වා අභූ, අභූතා කථා. “අභුං මෙ කථං නු
භණ්ඨි, පාපකං වත භාසස්”ති ඉදමෙතෙසමත්ථානං සාධකං වචනං.
උකාරන්තිත්ථිලිඛගනිද්දෙසො. නියතිත්ථිලිඛගනිද්දෙසොයං.

අනියතලිඛගානං පන නියතිත්ථිලිඛගෙසු පක්ඛිත්තානං
භූතපරාභූතසම්භූතසද්දාදීනං නිද්දෙසො නයානුසාරෙන සුචිඤ්ඤෙය්‍යාව.
ඉච්චෙවං ඉත්ථිලිඛගානං භූධාතුමයානං යථාරහං නිබ්බවනාදිවසෙන
නිද්දෙසො විභාවිතො.

ඉදානි නපුංසකලිඛගනිද්දෙසො චූච්චති - තත්‍ර භූතන්ති වතුබ්බිධං
පථවීධාතුආදිකං මහාභූතරූපං. තඤ්ඤි අඤ්ඤෙසං නිස්සයභාවෙන භවතීති
භූතං, භවති වා තස්මිං තදධීනචුත්තිතාය උපාදාරූපන්ති භූතං. අථ වා භූතන්ති
සත්තො භූතනාමකො වා. භූතන්ති හි නපුංසකවසෙන සකලො සත්තො
එවංනාමකො ව යක්ඛාදිකො චූච්චති. “කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව
සහත්තනා. යානීධ භූතානි සමාගතානි, උප්ඤ්ඤාපෙත්වාන භූතානි, තම්භා යානා
අපක්කමී”ති එවමාදීසු නපුංසකප්පයොගො වෙදිතබ්බො. ගාතාබන්ධසුබන්ධං
ලිඛිගවිපල්ලාසොති වෙ? තත්ත, “යක්ඛාදීනි මහාභූතානි යං ගණ්භන්ති, නෙව
තෙසං තස්ස අන්තො, න බහි යානං උපලබ්භතී”ති චූණ්ණියපදරචනායමිපි
භූතසද්දස්ස නපුංසකලිඛගත්තදස්සනතොති අවගන්තබ්බං. මහාභූතන්ති
චුත්තප්පකාරං වතුබ්බිධං මහාභූතරූපං. තස්ස මහන්තපාතුභාවාදීහි කාරණෙහි
මහාභූතතා වෙදිතබ්බා. කථං? මහන්තං භූතන්ති මහාභූතං,
මායාකාරසඛ්ඛාතෙන මහාභූතෙන සමන්තිපි මහාභූතං, යක්ඛාදීහි මහාභූතෙහි
සමන්තිපි මහාභූතං, මහන්තෙහි සාසවිජාදනාදිපච්චයෙහි භූතං පචත්තන්තිපි
මහාභූතං, මහාවිකාරභූතන්තිපි මහාභූතං. එවං මහන්තපාතුභාවාදීහි කාරණෙහි
මහාභූතතා වෙදිතබ්බා. අත්‍රිදං සුච්ඡුපලක්ඛිතබ්බං -

පුන්තපුංසකලිඛගො ව, භූතසද්දො පචත්තති;
පණ්ණත්තියං ගුණෙ වෙව, ගුණෙයෙවිත්ථිලිඛගකො.

භූත සම්භූතසද්දාදි-නායෙ පණ්ණත්තිවාචකා;
යොජෙතබ්බා තිලිඛගෙ තෙ, ඉති ඤෙ යාං විසෙසතො.

“භූතො තිට්ඨති, භූතානි, තිට්ඨන්ති, සමණො අයං;
ඉදානි භූතො, චිත්තානි, භූතානි විමලානි තු.

වඤ්ඤා භූතා වට්ඨ එසා”, ඉච්චුදාහරණානිමෙ;
චුත්තානි සුට්ඨු ලක්ඛෙය්‍ය, සාසනත්ථගවෙසකො.

භවිත්තන්ති වඩ්ඪිතට්ඨානං. තඤ්ඤි භවන්ති වඩ්ඪන්ති එත්ථාති භවිත්තන්ති
චුච්චති, “ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙ, ඉති පඤ්ඤා අවස්සයි”න්ති
ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං.

“භවිත්තං” ඉති “භාවිත්ත”-න්ති ව පාඨො ද්විධා මයා;
රස්සත්තදීඝභාවෙන, දිට්ඨො භග්ගවජාතකෙ.

භූතන්ති භවනං භූතං වද්ධි. “අභමෙව දුස්සීයා භූතභතා, රඤ්ඤො
මහාපතාපස්සා”ති, “භූතභවිචං කතං මයා”ති ව ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං
වචනං.

භවනන්ති භවනක්‍රියා. අථ වා භවන්ති වඩ්ඪන්ති එත්ථ සත්තා පුත්තධිතාහි
නානාසම්පත්තීහි වාති භවනං චුච්චති ගෙහො, “පෙත්තිකං භවනං මමා”ති
ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. “ගෙහො සරඤ්ච ආවාසො, භවනඤ්ච
නිකෙතන”න්ති ඉදං පරියායවචනං. පරාභවනන්ති අවද්ධිමාපජ්ජනං.
සම්භවනන්ති සුට්ඨු භවනං. විභවනන්ති උච්ඡේදො විනාසො වා. පාතුභවනන්ති
පාකටතා සරුපලාහො ඉච්චෙවත්ථො. ආවිභවනන්ති පච්චක්ඛභාවො.
තිරොභවනන්ති පටිච්ජන්තභාවො. විනාභවනන්ති විනාභාවො.
සොත්ථිභවනන්ති සුවත්ථිතා. පරිභවනන්ති පීළනා හීළනා වා. අභිභවනන්ති
විධමනං. අධිභවනන්ති අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරණං. අනුභවනන්ති පරිභුඤ්ජනං.
සමනුභවනන්ති සුට්ඨු පරිභුඤ්ජනං. පච්චනුභවනන්ති අධිපතිභාවෙනපි සුට්ඨු
පරිභුඤ්ජනං. නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඤ්ඤානිද්දෙසො.

අත්ථවිභාවීති අත්ථස්ස විභාවනසීලං චිත්තං වා ඤාණං වා කුලං වා
අත්ථවිභාවි. එවං ධම්මවිභාවි. ඉකාරන්තනපුංසකලිඤ්ඤානිද්දෙසො.

ගොත්‍රභූති පඤ්ඤත්තාරම්මණං මහග්ගතාරම්මණං වා ගොත්‍රභූතිත්තං.
තඤ්ඤි කාමාවචරගොත්තමභිභවති, මහග්ගතගොත්තඤ්ච භාවෙති
නිබ්බත්තෙතීති “ගොත්‍රභූ”ති චුච්චති. අපිච ගොත්‍රභූති නිබ්බානාරම්මණං
මග්ගවීරියං පවත්තං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං වා සඤ්ඤාරම්මණං වා
ඵලසමාපත්තිවීරියං පවත්තං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං. තෙසු හි පටිමං
පුට්ඨජනගොත්තමභිභවති, අරියගොත්තඤ්ච භාවෙති, ගොත්තාහිධානා ව

නිබ්බානනො ආරම්මණකරණවසෙන භවතීති ‘ගොත්‍රභූ’ති වුවුවති, දුතියං පන සඬ්ඛාරාරම්මණමපි සමානං ආසෙවනපච්චයභාවෙන සසම්පයුත්තානි ඵලවිත්තානි ගොත්තාහිධානෙ නිබ්බානමහි භාවෙතීති ‘ගොත්‍රභූ’ති වුවුවති. ඉදං පාළිවචන්ථානං –

‘ගොත්‍රභූ’ ඉති රස්සත්ත-වසෙන කථිතං පදං;
නපුංසකත්ති විඤ්ඤෙය්‍යං, ඤාණවිත්තාදිපෙක්ඛකං.

‘ගොත්‍රභූ’ ඉති දීඝත්ත-වසෙන කථිතං පන;
පුල්ලිඬගමිති විඤ්ඤෙය්‍යං, පුග්ගලාදිකපෙක්ඛකං.

දීඝභාවෙන චුත්තං තු, නපුංසකත්ති නො වදෙ;
බින්නද්වන්තී’තරෙ හෙදා, තයො ඉති හි භාසිතා.

ඊකාරන්තා ව උභදන්තා, රස්සත්තං යන්ති සාසනෙ;
නපුංසකත්තං පත්ථාන, සහභු සිසයායිති.

විත්තෙන සහ භවතීති විත්තසහභු, විත්තෙන සහ න භවතීති නවිත්තසහභු,
රූපං. උකාරන්තනපුංසකලිඬගනිද්දෙසො. නියතනපුංසකලිඬගනිද්දෙසොයං.

අනියතලිඬගානං නියතනපුංසකලිඬගෙසු පක්ඛිත්තානං
භූතපරාභූතසද්දාදීනං නිද්දෙසො නයානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙය්‍යාව. ඉච්චෙවං
නපුංසකලිඬගානං භූධාතුමයානං යථාරහං නිබ්බවනාදිවසෙන නිද්දෙසො
විභාවිතො. ඉච්චෙවං සබ්බථාපි ලිඬගත්තයනිද්දෙසො සමත්තො.

උල්ලිඬගනෙන විවිධෙන නයෙන චුත්තං,
භූධාතුසද්දමයලිඬගතිකං යදෙනං;
ආලිඬගියං පියතරඤ්ච සුතං සුලිඬගං,
පොසො කරෙ මනසි ලිඬගවිදුත්තමිච්ඡං.

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

භූධාතුමයානං තිව්ධලිඬගිකානං නාමිකරූපානං විභාගො

චතුත්ථො පරිච්ඡෙදො.

5. ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතනාමිකපදමාලා

භූ ධාතුතො පචත්තානං, නාමිකානාමිතො පරං;
නාමමාලං පකාසිස්සං, නාමමාලන්තරම්පි ව.

විජ්ජකිණ්ණකථා එත්ථ, එවං චූත්තො න හෙස්සති;
පහෙදො නාමමාලානං, පරිපුණ්ණොව හෙහිති.

පුබ්බාවරියසීභානං, තස්මා ඉධ මතං සුතං;
පුරෙවරං කරිත්වාන, වක්ඛාමි සවිනිච්ඡයං.

පුරිසො, පුරිසා. පුරිසං, පුරිසෙ. පුරිසෙන, පුරිසෙහි, පුරිසෙහි. පුරිසස්ස,
පුරිසානං. පුරිසා, පුරිසස්මා, පුරිසම්භා, පුරිසෙහි, පුරිසෙහි. පුරිසස්ස, පුරිසානං.
පුරිසෙ, පුරිසස්මිං, පුරිසමිහි, පුරිසෙසු. හො පුරිස, භවත්තො පුරිසා.

අයමායස්මතා මහාකච්චානෙන පහින්තපට්ඨමිහිදෙන කතස්මා
නිරුක්තිපිටකතො උද්ධරිතො පුරිසඉච්චෙනස්ස පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලානායො. තත්‍ර පුරිසච්චනඵකච්චනපුච්චවනෙසු පච්චත්තච්චනාදීනි
භවත්ති. තං යථා? පුරිසො තිට්ඨති, පුරිසා තිට්ඨන්ති. තත්‍ර පුරිසොති
පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ පච්චත්තච්චනං භවති, පුරිසාති පුරිසච්චනෙ පුච්චවනෙ
පච්චත්තච්චනං භවති.

පුරිසං පස්සති, පුරිසෙ පස්සති. තත්‍ර පුරිසන්ති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ
උපයොගච්චනං භවති, පුරිසෙති පුරිසච්චනෙ පුච්චවනෙ උපයොගච්චනං භවති.

පුරිසෙන කතං, පුරිසෙහි කතං, පුරිසෙහි කතං. තත්‍ර පුරිසෙනාති
පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ කරණච්චනං භවති, පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති පුරිසච්චනෙ
පුච්චවනෙ කරණච්චනං භවති.

පුරිසස්ස දීයතෙ, පුරිසානං දීයතෙ. තත්‍ර පුරිසස්සාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ
සම්පදානච්චනං භවති, පුරිසානන්ති පුරිසච්චනෙ පුච්චවනෙ සම්පදානච්චනං
භවති.

පුරිසා නිස්සං, පුරිසස්මා නිස්සං, පුරිසම්භා නිස්සං, පුරිසෙහි නිස්සං,
පුරිසෙහි නිස්සං. තත්‍ර පුරිසාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ නිස්සක්කච්චනං භවති.
පුරිසස්මාති...පෙ.... පුරිසම්භාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ නිස්සක්කච්චනං
භවති, පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති පුරිසච්චනෙ පුච්චවනෙ නිස්සක්කච්චනං භවති.

පුරිසස්ස පරිග්ගහො, පුරිසානං පරිග්ගහො. තත්‍ර පුරිසස්සාති පුරිසවචනෙ එකවචනෙ සාම්චචනං භවති, පුරිසානන්ති පුරිසවචනෙ පුට්ඨවචනෙ සාම්චචනං භවති.

පුරිසෙ පතිට්ඨිතං, පුරිසස්මිං පතිට්ඨිතං, පුරිසමිහි පතිට්ඨිතං, පුරිසෙසු පතිට්ඨිතං. තත්‍ර පුරිසෙති පුරිසවචනෙ එකවචනෙ භූමිමචචනං භවති, පුරිසස්මිත්ති...පෙ.... පුරිසමිහිති...පෙ.... පුරිසෙසුති පුරිසවචනෙ පුට්ඨවචනෙ භූමිමචචනං භවති.

හො පුරිස තිට්ඨ, භවන්තො පුරිසා තිට්ඨං. තත්‍ර හො පුරිසඉති පුරිසවචනෙ එකවචනෙ ආලපනං භවති, භවන්තො පුරිසාඉති පුරිසවචනෙ පුට්ඨවචනෙ ආලපනං භවති ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ නයො විත්ථාරෙතබ්බො.

යමකමහාපේරෙන කතාය පන චූළනිරුත්තියං “හො පුරිස”ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං වත්වා “හො පුරිසා”ඉති දීඝවසෙන ආලපනබ්‍රවචනං වුත්තං. කිඤ්චාපි තාදිසො නයො නිරුත්තියිට්ඨෙ නත්ථී, තථාපි බහුනමාලපනවිසයෙ “හො යක්ඛා”ඉතිආදීනං ආලපනබ්‍රවචනානං ජාතකට්ඨකථාදීසු දිස්සනතො පසත්ථතරොව හොති විඤ්ඤානං පමාණඤ්ච, තස්මා ඉමිනා යමකමහාපේරමතෙනපි “පුරිසො පුරිසා පුරිස”න්තිආදීනි වත්වා ආමන්තෙන “හො පුරිස, හො පුරිසා, භවන්තො පුරිසා”ති නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො.

තත්ථ පුරිසොති පට්ඨමාය එකවචනං. පුරිසාති බ්‍රවචනං. පුරිසන්ති දුතියාය එකවචනං. පුරිසෙති බ්‍රවචනං. පුරිසෙනාති තතියාය එකවචනං. පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති ද්වෙ බ්‍රවචනානි. පුරිසස්සාති චතුත්ථියා එකවචනං. පුරිසානන්ති බ්‍රවචනං. පුරිසා, පුරිසස්මා, පුරිසමිහාති තිණි පඤ්චමියා එකවචනානි. පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති ද්වෙ බ්‍රවචනානි. පුරිසස්සාති ඡට්ඨියා එකවචනං. පුරිසානන්ති බ්‍රවචනං. පුරිසෙ, පුරිසස්මිං, පුරිසමිහිති තිණි සත්තමියා එකවචනානි. පුරිසෙසුති බ්‍රවචනං. හො පුරිසාති අට්ඨමියා එකවචනං. හො පුරිසා, භවන්තො පුරිසාති ද්වෙ බ්‍රවචනානි.

කිඤ්චාපෙතෙසු “පුරිසා”ති ඉදං පට්ඨමාපඤ්චමීඅට්ඨමිනං, “පුරිසෙ”ති ඉදං දුතියාසත්තමිනං, “පුරිසෙහි, පුරිසෙහි”ති තතියාපඤ්චමිනං, “පුරිසාන”න්ති චතුත්ථිඡට්ඨිනං එකසදිසං, තථාපි අත්ථවසෙන අසඬකරහාවො වෙදිතබ්බො. කථං? “පුරිසො තිට්ඨති, පුරිසා තිට්ඨන්ති. පුරිසං පස්සති, පුරිසෙ පස්සති”තිආදීනා.

තත්ථ ච භොති ආමන්තනත්ථෙ නිපාතො. සො න කෙවලං එකවචනංයෙව භොති, අථ ඛො ඛහුවචනම්පි භොතීති “භො පුරිසා” ඉති ඛහුවචනප්පයොගොපි ගහිතො. “භවන්තො” තිදං පන ඛහුවචනමෙව භොතීති “පුරිසා” ති පුන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉති යමකමහාපෙරෙන “භො පුරිස” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං වත්වා “භො පුරිසා” ඉති දීඝවසෙන ආලපනඛහුවචනං චුත්තං. තථා හි පාළියං අට්ඨකථාසු ච නිපාතභූතො භොසද්දො එකවචනඛහුවචනවසෙන ද්විධා හිප්පති. අත්‍රිමානි නිදස්සනපදානි – “අපි නු ඛො සපරිග්ගහානං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං අපරිග්ගහෙන බ්‍රහ්මිනා සද්ධිං සංසන්දති සමෙතීති, නො හිදං භො ගොතම. අච්ඡරියං භො ආනන්ද, අබ්භුතං භො ආනන්ද, එහි භො සමණ, භො පබ්බජිත” ඉච්චාදිපාළිතො අට්ඨකථාතො ච භොසද්දස්ස එකවචනප්පයොගෙ පවත්තිනිදස්සනං, “තෙන හි භො මමපි සුණාථ. යථා මයමෙව අරහාම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකම්තුං, නාහං භො සමණස්ස ගොතමස්ස සුභාසිතං සුභාසිතතො නාබ්භනුමොදාමි, පස්සථ භො ඉමං කුලපුත්තං. භො යක්ඛා අහං ඉමං තුම්භාකං භාජෙත්වා දදෙයාං. අපරිසුද්ධො පනම්හි, භො ධුත්තා තුම්භාකං ක්‍රියා මය්හං න රුචිචති. සො තෙ පුරිසෙ ආහ භො තුම්භෙ මං මාරොන්තා රඤ්ඤො දස්සෙත්වා ච මාරොථා” ති ඉච්චාදි පන පාළිතො අට්ඨකථාතො ච භොසද්දස්ස ඛහුවචනප්පයොගෙ පවත්තිනිදස්සනං. කච්චායනප්පකරණෙ පන “භො පුරිස, භො පුරිසා” ති පද්ද්වයං ආලපනෙකවචනවසෙන චුත්තං. තං යථා ආගමෙහි න විරුජ්ඣති, තථා ගහෙතබ්බං.

කෙච්චි පන අදුරට්ඨස්සාලපනෙ “භො පුරිස” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡන්ති, දුරට්ඨස්සාලපනෙ පන “භො පුරිසා” ඉති දීඝවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡන්ති. අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානඤ්ච පුරිසානං ඉත්ථිනඤ්ච ආලපනෙ න කිඤ්චි වදන්ති. තථා අදුරට්ඨාය දුරට්ඨාය ච ඉත්ථියා ආලපනෙ තෙ පුච්ඡිතබ්බා “අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානඤ්ච පුරිසානමාලපනෙ කථං වත්තබ්බ”න්ති. අද්ධා තෙ එවං පුට්ඨා උත්තරි කිඤ්චි වත්තුං න සක්ඛිස්සන්ති. එවම්පි තෙ චෙ වදෙයානුං “භවන්තො පුරිසාති ඉමිනාව අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානඤ්ච පුරිසානමාලපනං භවති” ති. තදා තෙ වත්තබ්බා “යදි භවන්තො පුරිසා” ති ඉමිනා අද්වෙජ්ඣෙකා වචනෙන අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානඤ්ච පුරිසානමාලපනං භවති, එවං සන්තෙ “භො පුරිස” ඉති රස්සපදෙනපි දුරට්ඨස්ස ච පුරිසස්සාලපනං වත්තබ්බං, එවං අවත්වා කිමත්ථං අදුරට්ඨස්සාලපනෙ “භො පුරිස” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡථ, කිමත්ථඤ්ච දුරට්ඨස්සාලපනෙ “භො පුරිසා” ඉති දීඝවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡථ.

නනු “තග්ග භගවා ඛොජ්ඣකඬ්ඨගා, තග්ග සුගත ඛොජ්ඣකඬ්ඨගා” ති ආදීසු ආලපනපදභූතං “භගවා” ඉති දීඝපදං සමීපෙ ඨිතකාලෙපි දුරෙ ඨිතකාලෙපි

බුද්ධස්සාලපනපදං භවිතුමරහතෙව, තථා ආලපනපදභූතං “සුගත” ඉති රස්සපදම්පි. යස්මා පනෙතෙසු “භගවා”ති ආලපනපදස්ස න කත්ථවිපි රස්සත්තං දිස්සති, “සුගතා”ති ආලපනපදස්ස ච න කත්ථවිපි දීඝත්තං දිස්සති, තස්මා දීඝරස්සමත්තාහෙදං අවින්තෙත්වා “පුරිස” ඉති රස්සවසෙන චුත්තපදං පකතිස්සරවසෙන සමීපෙ ධීතස්ස පුරිසස්ස ආමන්තනකාලෙ අදුරට්ඨස්සාලපනපදං භවති, ආයතස්සරවසෙන දුරෙ ධීතපුරිසස්ස ආමන්තනකාලෙ දුරට්ඨස්සාලපනපදං භවතීති ගහෙතඛිබ්බං. තථා “භවන්තො පුරිසා, හො යක්ඛා, හො ධුත්තා”ති ආදීනි දීඝවසෙන චුත්තානි ආලපනබහුවචනපදානිපි පකතිස්සරවසෙන සමීපෙ ධීතපුරිසානං ආමන්තනකාලෙ අදුරට්ඨානමාලපනපදානි භවන්ති, ආයතස්සරවසෙන දුරෙ ධීතපුරිසාදීනං ආමන්තනකාලෙ දුරට්ඨානමාලපනපදානි භවන්තීති ගහෙතඛිබ්බානි. තථා හි බ්‍රාහ්මණා කත්ථවි කත්ථවි රස්සට්ඨානෙපි දීඝට්ඨානෙපි ආයතෙන සරෙන මජ්ඣිමායතෙන සරෙන අව්වායතෙන ච සරෙන වෙදං පටන්ති ලිඛිතුමසක්කුණෙය්‍යෙන ගීතස්සරෙන විය. ඉති සඛ්ඛක්ඛරෙසුපි ආයතෙන සරෙනුවචාරණං ලඛිතතෙව ලිඛිතුමසක්කුණෙය්‍යං, තස්මා අසම්පට්මනොතරිත්වා “හො පුරිස” ඉති වචනෙන දුරට්ඨස්ස ච අදුරට්ඨස්ස ච පුරිසස්සාලපනං භවති, “හො පුරිසා, භවන්තො පුරිසා”ති ඉමෙහි වචනෙහිපි දුරට්ඨානඤ්ච අදුරට්ඨානඤ්ච පුරිසානමාලපනං භවතීති දට්ඨඛිබ්බං. ඉති දුරට්ඨස්ස අදුරට්ඨානඤ්ච ආයතෙන සරෙන ආමන්තනමෙව පමාණං, න දීඝරස්සමත්තාවිසෙසො, තස්මා “හො සත්ථ, හො රාජ, හො ගච්ඡ, හො මුනි, හො දණ්ඩි, හො හික්ඛු, හො සයම්භු, හොති කඤ්ඤෙ, හොති පත්ති, හොති ඉත්ථි, හොති යාගු, හොති වධු, හො කුල, හො අට්ඨි, හො චක්ඛු” ඉච්චෙවමාදීහි පදෙහි අදුරට්ඨස්සාලපනඤ්ච දුරට්ඨස්සාලපනඤ්ච භවති. “භවන්තො සත්ථා, සත්ථාරො, හොතියො කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො”ති ඵවමාදීහිපි පදෙහි අදුරට්ඨානඤ්චාලපනං භවතීති දට්ඨඛිබ්බං.

ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං -

තස්ස තං වචනං සුත්වා, රඤ්ඤො පුත්තං අදස්සය්‍යං;
සුත්තො ච පිතරං දිස්වා, දුරතොවජ්ඣභාසථ.

ආගච්ඡු දොචාරිකා ඛග්ගඛන්ධා,
කාසාවියා හන්තු මමං ජනින්ද;
අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං,
අපරාධො කො න්විධ මමජ්ජ අත්ථි.

එවං සද්ධම්මරාජෙන, වොහාරකුසලෙන වෙ;
සුදෙසිතෙ සොමනස්ස-ජාතකෙ සඛිඛදස්සිනා.

දුරට්ඨානෙපි රස්සත්තං, “ජනිතද්” ඉති දිස්සති;
න කත්ථවිපි දීඝත්තං, ඉති නීති මයා මතා.

ඉදම්පෙත්ථ චත්තබ්බං “කුතො නු හො ඉදමායාතං ‘දුරට්ඨස්සාලපනං අදුරට්ඨස්සාලපනම්’ති”? සද්දසත්ථතො. සද්දසත්ථං නාම න සබ්බසො බුද්ධචචනස්සොපකාරකං, එකදෙසෙන පන හොති.

ඉමස්මිං පකරණෙ “බහුවචන”න්ති වා “පුච්චවචන”න්ති වා “අනෙකචචන”න්ති වා අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං, තස්මා සබ්බත්ථ “බහුවචන”න්ති වා “පුච්චවචන”න්ති වා “අනෙකචචන”න්ති වා වොහාරො කාතබ්බො, පුච්චවචනං අනෙකචචනන්ති ච ඉදං සාසනෙ නිරුත්තඤ්ඤානං වොහාරො, ඉතරං සද්දසත්ථවිදුනං.

කස්මා පන ඉමස්මිං පකරණෙ ද්විවචනං න චුත්තන්ති? යස්මා බුද්ධචචනෙ ද්විවචනං නාම නත්ථි, තස්මා න චුත්තන්ති. නනු බුද්ධචචනෙ චචනත්තයං අත්ථි, තථා හි “ආයස්මා”ති ඉදං එකචචනං, “ආයස්මන්තා”ති ඉදං ද්විවචනං, “ආයස්මන්තො”ති ඉදං බහුවචනන්ති? තන්ත, යදි “ආයස්මන්තා”ති ඉදං වචනං ද්විවචනං භවෙය්‍ය, “පුරිසො පුරිසා”තිආදීසු කතරං ද්විවචනන්ති වදෙය්‍යාථ, තස්මා බුද්ධචචනෙ ද්විවචනං නාම නත්ථි. තෙනෙව හි සි යො අං යො නා භීතිආදිනා එකචචනබහුවචනානෙව දස්සිතානීති.

නනු ච හො “සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා, අජ්ජ උපොසමො පන්තරසො. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පාරිසුද්ධිඋපොසමං කරෙය්‍යාමා”ති පාළියං ද්වෙ සන්ධාය “ආයස්මන්තා”ති චුත්තං, “උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදීසු පන පාළියු බහවො සන්ධාය “ආයස්මන්තො”ති චුත්තං, න ච සක්කා චත්තුං “යථා තථා චුත්ත”න්ති, පරිවාසාදිආරොචනෙපි අට්ඨකථාවරියෙහි විඤ්ඤාතසුගතාධිප්පායෙහි “ද්විත්තං ආරොචෙත්තෙන ‘ආයස්මන්තා ධාරෙත්තු’ති, තිණ්ණං ආරොචෙත්තෙන ‘ආයස්මන්තො ධාරෙත්තු’ති චත්තබ්බ”න්ති චුත්තත්තාති? සච්චං චුත්තං, තං පන විනයවොහාරවසෙන චුත්තන්ති. නනු විනයො බුද්ධචචනං, කස්මා “බුද්ධචචනෙ ද්විවචනං නාම නත්ථි”ති වදොති? සච්චං විනයො බුද්ධචචනං, තථාපි විනයකම්මවසෙන චුත්තත්තා උපලක්ඛණමත්තං, න සබ්බසාධාරණබහුවචනපරියාපන්තං. යදි හි “ආයස්මන්තා”ති ඉදං ද්විවචනං සියා, තප්පයොගානිපි ක්‍රියාපදානි ද්විවචනානෙව සිද්ධං, තථාරූපානිපි ක්‍රියාපදානි න සන්ති. න හි අක්ඛරසමයකොවිදො ක්‍කානලාභීපි දිබ්බචක්ඛුනා වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි සමචෙක්ඛන්තො බුද්ධචචනෙ එකම්පි ක්‍රියාපදං ද්විවචනන්ති පස්සෙය්‍ය, එවං

ක්‍රියාපදෙසු ද්විවචනස්සාභාවා නාමිකපදෙසු ද්විවචනං නත්ථි. නාමිකපදෙසු තදභාවාපි ක්‍රියාපදෙසු තදභාවො වෙදිතබ්බො. සක්කටභාසායං ද්විසුපි ද්විවචනානි සන්ති, මාගධභාසායං පන නත්ථි.

අපිව “පුට්ඨවචන”න්ති නිරුත්තිවොභාරොපි “බුද්ධවචනෙ ද්විවචනං නත්ථි”ති එතමත්ථං දීපෙති. තඤ්ඤි සක්කටභාසායං චුත්තා ද්විවචනතො බහුවචනතො ච විසුංභූතං වචනං, තත්ථ චා චුත්තෙහි අත්ථෙහි විසුංභූතස්ස අත්ථස්ස වචනං “පුට්ඨවචන”න්ති වුච්චති. කථමිදං සක්කටභාසායං චුත්තා ද්විවචනතො බහුවචනතො ච විසුංභූතං වචනන්ති වෙ? යස්මා සක්කටභාසායං “පුට්ඨවචන”න්ති වොභාරො නත්ථි, තස්මා ඉදං තෙහි සක්කටභාසායං චුත්තෙහි ද්විවචනබහුවචනෙහි විසුංභූතඅත්ථස්ස වචනන්ති වුච්චති. කථඤ්ඤ පන සක්කටභාසායං චුත්තෙහි විසුංභූතස්ස අත්ථස්ස වචනන්ති පුට්ඨවචනන්ති වෙ? යස්මා සක්කටභාසායං ද්වෙ උපාදාය ද්විවචනං චුත්තං, න තිවතුපඤ්ඤාදිකෙ බහවො උපාදාය, බහවො පන උපාදාය බහුවචනං චුත්තං, න ද්වෙ උපාදාය, අයං සක්කටභාසාය විසෙසො. මාගධභාසායං පන ද්විතිවතුපඤ්ඤාදිකෙ බහවො උපාදාය පුට්ඨවචනං චුත්තං, තස්මා සක්කටභාසායං චුත්තෙහි අත්ථෙහි විසුංභූතස්ස අත්ථස්ස වචනන්ති පුට්ඨවචනන්ති වුච්චති. අයං මාගධභාසාය විසෙසො. තස්මාත්‍ර පුට්ඨභූතස්ස, පුට්ඨතො චා අත්ථස්ස වචනං “පුට්ඨවචන”න්ති අත්ථො සමධිගන්තබ්බො.

ඉදානි “පුරිසො, පුරිසා, පුරිස”න්ති නිරුත්තිපිටකතො උද්ධරිතනයං නිස්සාය පකතිරුපභූතස්ස භූතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුච්චනෙ -

භූතො, භූතා. භූතං, භූතෙ. භූතෙන, භූතෙහි, භූතෙහි. භූතස්ස, භූතානං. භූතා, භූතස්මා, භූතමිහා, භූතෙහි, භූතෙහි. භූතස්ස, භූතානං. භූතෙ, භූතස්මිං, භූතමිහි, භූතෙසු. භො භූත, භවන්තො භූතා.

අථ චා “භො භූතා”ඉති බහුවචනං විඤ්ඤෙය්‍යං. යථා පනෙත්ථ භූතඉච්චෙතස්ස පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලා පුරිසනෙයන යොජිතා, එවං භාවකාදීනඤ්ඤ අඤ්ඤෙසඤ්ඤ තංසදිසානං නාමිකපදමාලා පුරිසනෙයන යොජෙතබ්බො. එත්ථඤ්ඤානි තංසදිසානි නාම “බුද්ධො”තිආදීනං පදානං බුද්ධඉච්චාදීනි පකතිරුපානි.

බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝො මග්ගො,
බන්ධො කායො කාමො කප්පො;
මාසො පක්ඛො යක්ඛො භක්ඛො,
නාගො මෙඝො භොගො යාගො.

රාගො දොසො මොහො මානො,
මක්ඛො ථම්මො කොධො ලොභො;
භාසො වෙරො දාහො තෙජො,
ජන්දො කාසො සාසො රොගො.

අස්සො සස්සො ඉස්සො සිස්සො,
සිහො ඛ්‍යග්ගො රුක්ඛො සෙලො;
ඉන්දො සක්කො දෙවො ගාමො,
චන්දො සුරො ඔසො දීපො.

පස්සො යඤ්ඤො වාගො වාදො,
හත්ථො පත්තො සොසො ගෙධො;
සොමො යොධො ගච්ඡො අච්ඡො,
ගෙහො මාලො අට්ටො සාලො.

නරො නගො මීගො සසො,
සුණො ඛකො අජො දීජො;
භයො ගජො ඛරො සරො,
දුමො තලො පටො ධජො.

උරගො පටගො විහගො භුජගො,
බරගො සරගො පසදො ගච්ඡො;
මහිසො වසගො අසුරො ගරුලො,
තරුණො වරුණො බලිසො පලිසො.

සාලො ධවො ව බදිරො,
ගොඬුමො සට්ඨිකො යවො;
කළායො ව කුලත්ථො ව,
තිලො මුග්ගො ව තණ්ඩුලො.

බත්තියො බ්‍රාහ්මණො වෙස්සො,
සුද්දො ධුත්තො ව පුක්කුසො;
චණ්ඩාලො පතිකො පට්ඨො,
මනුස්සො රථිකො රථො.

පබ්බජිතො ගහට්ඨො ව,
ගොණො ඔට්ඨො ව ගදුහො;
මාතුගාමො ව ඔරොධො,

ඉච්චාදීනි විභාවයෙ.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “නනු හො ‘ඔරොධා ව කුමාරා වා’ති පාඨස්ස දස්සනතො ඔරොධසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො”ති? තන්න, තත්ථ හි “ඔරොධා”ති ඉදං ඔකාරන්තපුල්ලිඬිගමෙව, නා’කාරන්තිත්ථිලිඬිගං, තුම්හෙ පන “ආකාරන්තිත්ථිලිඬිග”න්ති මඤ්ඤමානා ඵලං වදථ, න පනිදං ආකාරන්තිත්ථිලිඬිගං, අථ ඛො “මාතුගාමා”තිපදං විය ඛහුවචනවසෙන චුත්තමාකාරන්තපදන්ති. නනු ව හො සම්මොහවිනොදනියාදිසු ඔරොධසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගතා පාකටා, කථන්ති චෙ? “රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා ථෙරස්ස කුද්ධා පඨමමෙව මනං පලොභෙත්වා ‘ඉතො තෙ සත්තදිවසමත්ථකෙ උපට්ඨාකො රාජා මරිස්සතී’ති සුපිනෙ ආරොචෙසි. ථෙරො තං කථං සුත්වා රාජොරොධානං ආචික්ඛි. තා ඵකප්පහාරෙනෙව මහාවිරචං විරචිංසු”ති. ඵත්ථ හි “රාජොරොධාන”න්ති වත්ථා “තා”ති චුත්තත්තාව ඔරොධසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගතා පාකටාති? තන්න, අත්ථස්ස දුග්ගහණතො. දුග්ගහිතො හි ඵත්ථ තුම්හෙහි අත්ථො, ඵත්ථ පන ඔරොධසද්දෙන ඉත්ථිපදත්ථස්ස කථනතො ඉත්ථිපදත්ථං සන්ධාය “තා”ති චුත්තත්තා “තා ඉත්ථියො”ති අයමෙවත්ථො. තුම්හෙ පන අමානාපිතරසංවද්ධත්තා ආචරියකුලෙ ව අනිච්චිත්තා ඵතං සුබ්බමත්ථමජානන්තා යං වා තං වා මුඛාරුළ්භං වදථ.

භුඤ්ජනත්ථං කථනත්ථං, මුඛං හොතීති නො වදෙ;
යං වා තං වා මුඛාරුළ්භං, වචනං පණ්ඨිතො නරොති.

න මයංහො යං වා තං වා මුඛාරුළ්භං වදාම, අට්ඨකථාවරියානඤ්ඤෙව වචනං ගහෙත්වා වදාම, අට්ඨකථායෙව අම්භාකං පටිසරණං, න මයං තුම්භාකං සද්දහාමාති. අම්භාකං සද්දහථ වා මා වා, මා තුම්හෙ “අට්ඨකථාවරියානඤ්ඤෙව වචනං ගහෙත්වා වදාමා”ති අට්ඨකථාවරියෙ අඛිභාවික්ඛථ. න හි අට්ඨකථාවරියෙහි “ඔරොධසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො”ති චුත්තට්ඨානමත්ථි, තස්මාපි අට්ඨකථාවරියෙ අඛිභාවික්ඛථ, න යුත්තං බුද්ධාදීනං ගරුනමඛිභාවික්ඛනං මහතො අනත්ථස්ස ලාභාය සංවත්තනතො. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “අත්තනා දුග්ගහිතෙන අම්හෙ චෙව අඛිභාවික්ඛති, ඛහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවති, තතො අත්තානඤ්ච ඛණති”ති.

ඵලං අඛිභාවික්ඛනස්ස අයුත්තතං සාවජ්ජතඤ්ච දස්සෙත්වා පුනපි තෙ ඉදං වත්තඛිඛා — ජාතකට්ඨකථායම්පි තුම්හෙහි ආහට්ඨාහරණසදිසං උදාහරණමත්ථි, තං සුණාථ. කොසියජාතකට්ඨකථායඤ්ඤි “සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඵකං සාවත්ථියං මාතුගාමං ආරඛ්භ කථෙසි. සා කිරෙකස්ස සද්ධස්ස පසන්තස්ස උපාසකබ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සීලා පාපධම්මා”ති පාඨො දිස්සති. ඵත්ථ හි “මාතුගාමං ආරඛ්භ කථෙසි”ති වත්ථා “සා”ති

වුත්තත්තා තුම්භාකං මනෙන මාතුගාමසද්දො ඉත්ථිලිඬිගොයෙව සියා, න පුල්ලිඬිගො, කිමිදං අට්ඨකථාවචනම්පි න පස්සථ, තදෙව පන අට්ඨකථාවචනං පස්සථ, කිං සා එව අට්ඨකථා තුම්භාකං පටිසරණං, න තදඤ්ඤාති.

යදි තාසද්දං අපෙක්ඛිත්වා ඔරොධසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගත්තම්ච්ඡථ, එත්ථාපි සාසද්දමපෙක්ඛිත්වා මාතුගාමසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගත්තම්ච්ඡථාති. එවං වුත්තා නෙ නිරුත්තරා අප්පට්භානා මඬිකුභුතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා පජ්ඣායෙය්‍යං. එත්ථාපි මාතුගාමසද්දෙන ඉත්ථිපදත්ථස්ස කථනතො ඉත්ථිපදත්ථං සන්ධාය “සා”ති වුත්තත්තා “සා ඉත්ථි”ති අයමෙවත්ථො. කත්ථවි හි පධානවාචකෙන පුල්ලිඬිගෙන නපුංසකලිඬිගෙන වා සමානාධිකරණස්ස ගුණසද්දස්ස අභිධෙය්‍යලිඬිගානුවත්තිත්තාපුල්ලිඬිගවසෙන වා නපුංසකලිඬිගවසෙන වා නිද්දිසිතඛිඛත්තෙපි ලිඬිගමනපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිපදත්ථමෙවාපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිලිඬිගනිද්දෙසො දිස්සති. තං යථා? “ඉධ විසාමෙ මාතුගාමො සුසංවිහිතකම්මන්තා හොති සඬිගහිතපරිජනා හත්තුමනාපං වරති, සම්භතං අනුරක්ඛති”ති ව, “කො නු ඛො හන්තෙ හෙතු කො පච්චයො, යෙන මිධෙකච්චො මාතුගාමො දුබ්බණ්ණා ව හොති දුරුපා සුපාපිකා දස්සනාය, දලිද්දා ව හොති අප්පස්සකා අප්පහොගා අප්පෙසක්ඛා ව. ඉධ මල්ලිකෙ එකච්චො මාතුගාමො කොධනා හොති උපායාසබ්‍රලා, අප්පමිපි වුත්තා සමානා අභිසජ්ජති කුප්පති ඛ්‍යාපජ්ජති පතිත්ථියති කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති”ති ව, “තං ඛො පන භික්ඛවෙ ඉත්ථිරතනං රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පුබ්බුට්ඨායිනී පච්ඡානිපාතිනී කිංකාරපටිස්සාවිනී”ති ව ඉමෙ පයොගා.

කත්ථවි පන පධානවාචකෙන නපුංසකලිඬිගෙන සමානාධිකරණස්ස ගුණසද්දස්ස අභිධෙය්‍යලිඬිගානුවත්තිත්තා නපුංසකලිඬිගවසෙන නිද්දිසිතඛිඛත්තෙපි ලිඬිගමනපෙක්ඛිත්වා පුරිසපදත්ථමෙවාපෙක්ඛිත්වා පුල්ලිඬිගනිද්දෙසො දිස්සති. තං යථා? “පඤ්ච පච්චෙකඛුද්ධසතානි ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ විරනිවාසිනො අහෙසුං. තං ඛො පන රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පරිණායකරතනං ඤාතානං පච්චෙසනා අඤ්ඤාතානං නිවාරෙනා”ති. කත්ථවි පධානවාචකෙන ලිඬිගත්තයෙන සමානාධිකරණස්ස ගුණසද්දස්ස අභිධෙය්‍යලිඬිගානුරූපං නිද්දෙසො දිස්සති. තං යථා? සා ඉත්ථි “සිලවතී කල්‍යාණධම්මා. අට්ඨහි ඛො නකුලමානෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො මාතුගාමො කායස්ස හෙදා පරම්මරණා මනාපකායිකානං දෙවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති. සද්ධො පුරිසපුග්ගලො, සද්ධං කුලං, චිත්තං දන්තං සුඛාවහ”න්ති.

සෙය්‍යා ඉති සද්දො පන යෙභුයොන ඔකාරන්තභාවෙ යත්වා ලිඛිගත්තයානුකූලො භවති එකාකාරෙතෙව තිට්ඨනතො. කථං? සෙය්‍යො අමිත්තො මනියා උපෙතො. එසාව පූජනා සෙය්‍යො, එකාභං ජීවිතං සෙය්‍යො.

“ධම්මෙන ච අලාභො යො,
යො ච ලාභො අධම්මිකො;
අලාභො ධම්මිකො සෙය්‍යො,
යඤ්චෙ ලාභො අධම්මිකො.

යසො ච අප්පබුද්ධිනං, විඤ්ඤනං අයසො ච යො;
අයසොච සෙය්‍යො විඤ්ඤනං, න යසො අප්පබුද්ධිනං.

දුම්මෙධෙහි පසංසා ච, විඤ්ඤහි ගරභා ච යා;
ගරභාව සෙය්‍යො විඤ්ඤහි, යඤ්චෙ බාලප්පසංසනා.

සුඛඤ්ච කාමමයිකං, දුක්ඛඤ්ච පච්චෙකිකං;
පච්චෙකං දුක්ඛං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ කාමමයං සුඛං.

ජීවිතඤ්ච අධම්මෙන, ධම්මෙන මරණඤ්ච යං;
මරණං ධම්මිකං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ ජීවෙ අධම්මිකං”න්ති.

එවමයං සෙය්‍යා ඉති සද්දො ඔකාරන්තභාවෙ යත්වා ලිඛිගත්තයානුකූලො භවති. කත්ථවි පන ආකාරන්තභාවෙ යත්වා ඉත්ථිලිඛිගානුකූලො දිස්සති “ඉත්ථිපි හි එකච්චියා, සෙය්‍යා පොස ජනාධිපා”ති. නිග්ගහීතන්තො පන භුත්වා නපුංසකලිඛිගානුකූලො අපසිද්ධො. එවංපකාරෙ පයොගෙ කිං තුම්හෙ න පස්සොති. එවං චුත්තා ච තෙ නිරුත්තරාව භවිස්සන්ති.

සචෙපි තෙ එත්ථ එවං වදෙය්‍යුං “තත්ථ තත්ථ සුත්තප්පදෙසෙ අට්ඨකථාදීසු ච ‘මාතුගාමො’ති වා ‘මාතුගාමෙනා’ති වා ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන මාතුගාමසද්දස්ස දස්සනතො පුල්ලිඛිගභුතං මාතුගාමසද්දං අනපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිපදත්ථමෙව අපෙක්ඛිත්වා “සා ඉත්ථි”ති ඉත්ථිසද්දෙන සාසද්දස්ස සම්බන්ධග්ගණං මයං සම්පට්ඨිමාම, ‘ඔරොධො’ති වා ‘ඔරොධෙනා’ති වා ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන ධීතස්ස ඔරොධසද්දස්ස අදස්සනතො පන තුම්හෙහි චුත්තං පුරිමත්ථං න සම්පට්ඨිමාමා”ති. තදා තෙසං ඉමානි විනයපාළියං ආගතපදානි දස්සෙතබ්බානි “තෙන බො පන සමයෙන රාජා උදෙනො උය්‍යානෙ පරිවාරෙහි සද්ධිං ඔරොධෙන, අථ බො රඤ්ඤො උදෙනස්ස ඔරොධො රාජානං උදෙනං එතදවොවා”ති. එවං ඉමානි සුත්තපදානි දස්සෙත්වා සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “රාමො නාම රාජා කුට්ඨරොගී ඔරොධෙහි

ව නාටකෙහි ව ජිග්ච්ඡමානෝ”ති වචනඤ්ච දස්සෙත්වා “ගච්ඡට තුම්හෙ ගරුකුලමුපගන්ත්වා භගවතො සද්ධම්මස්ස චිරට්ඨිතත්ථං සාධුකං පදබ්‍යඤ්ජනානි උග්ගණ්හරා”ති උයොයාපෙතබ්බා.

ඉදානි මාතුගාමසද්දාදීසු කිඤ්චි විනිච්ඡයං වදාම — මාතුගාමසද්දො ව ඕරොධසද්දො ව දාරසද්දො වාති ඉමෙ ඉත්ථිපදත්ථවාචකාපි සමානා එකන්තෙන පුල්ලිඬ්ඛා භවන්ති. තෙසු දාරසද්දස්ස එකස්මිං අත්ථෙ වත්තමානස්සාපි බහුවචනකත්තමෙව සද්දසත්ථවිදු ඉච්ඡන්ති, න එකවචනකත්තං. මයං පන දාරසද්දස්ස එකස්මිං අත්ථෙ එකවචනකත්තං, යෙභුයොන පන බහුවචනකත්තං අනුජානාම, බව්හත්ථෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. පාළියඤ්ඤි දාරසද්දො යෙභුයොන බහුවචනකො භවති, එකවචනකො අප්පො. තත්ත්වමෙ පයොගා —

“දාසා ව දාසො අනුජීවිතො ව,
පුත්තා ව දාරා ව මයඤ්ච සබ්බෙ;
ධම්මඤ්චරාමප්පරලොකහෙතු,
තස්මා හි අම්භං දහරා න මියාමර”ති ව,

“යො ඤාතීනං සබ්බිනං වා, දාරෙසු පට්ඨස්සති;
සහසා සම්පියායෙන, තං ජඤ්ඤාවසලො ඉතී”ති ව,

“සෙහි දාරෙහි’සන්තුට්ඨො, වෙසියාසු පට්ඨස්සති;
දිස්සති පරදාරෙසු, තං පරාභවතො මුඛ”න්ති ව,

“පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා”ති ව බ්‍යාසෙ, සමාසෙ පන “පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, පුත්තදාරෙහි මත්තනො”ති ව එවමාදයො බහුවචනප්පයොගා බහවො භවන්ති.

එකවචනප්පයොගා පන අප්පො. සෙය්‍යථිදං? “ගරුනං දාරෙ, ධම්මං වරෙ යොපි සමුඤ්ජකං වරෙ, දාරඤ්ච පොසං දදමප්පකස්මි”න්ති ව,

“යෙ ගහට්ඨා පුඤ්ඤකරා, සීලවන්තො උපාසකා;
ධම්මෙන දාරං පොසෙත්ති, තෙ නමස්සාමි මාතලී”ති ව,

“පරදාරං න ගච්ඡෙය්‍යං, සදාරපසුතො සිය”න්ති ව,

“යො ඉච්ඡෙ පුරිසො හොතුං, ජාතීං ජාතීං පුනප්පුනං;
පරදාරං විච්ඡෙය්‍යං, ධොතපාදොව කද්දම”න්ති ව

එවමාදයො එකවචනප්පයොගා අප්පා.

සමාහාරලක්ඛණවසෙන පනෙස දාරසද්දො නපුංසකලිඛිගෙකවචනොපි කත්ථවි භවති. “ආදාය පුත්තදාරං. පුත්තදාරස්ස සඛිගහො” ඉති එවං ඉධ වුත්තප්පකාරෙන ලිඛිගඤ්ච අත්ථඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වා “පුරිසො පුරිසා” ති පවත්තං පුරිසසද්දනයං නිස්සාය සබ්බෙසං “භූතො භාවකො භවො” ති ආදීනං භූතානුමයානං අඤ්ඤෙසඤ්චොකාරන්තපදානං නාමිකපදමාලාසු සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සද්ධම්මට්ඨිතියා කොසල්ලමුප්පාදෙනබ්බං.

කිං පන සබ්බානි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බප්පකාරෙන එකසද්ධානෙව හුත්වා පවිට්ඨානීති? න පවිට්ඨානි. කානිචි හි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බවා පවිට්ඨානි ච භොන්ති, එකදෙසෙන පවිට්ඨානි ච, කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පවිට්ඨානි ච භොන්ති, එකදෙසෙන න පවිට්ඨානි ච, කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බවා අප්පවිට්ඨානෙව. තත්ත්වකමානි කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බවා පවිට්ඨානි ච භොන්ති, එකදෙසෙන පවිට්ඨානි ච? “සරො වයො වෙතො” ති ආදීනි. සරොඉති හි අයංසද්දො උසුසද්දසරවනඅකාරාදිසරවාචකො වෙ, පුරිසනයෙ සබ්බවා පවිට්ඨො. රහදවාචකො වෙ, මනොගණපක්ඛිකත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පවිට්ඨො. වයොඉති සද්දො පරිහානිවාචකො වෙ, පුරිසනයෙ සබ්බවා පවිට්ඨො. ආයුකොට්ඨාසවාචකො වෙ, මනොගණපක්ඛිකත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පවිට්ඨො. වෙතො ඉති සද්දො යදි පණ්ණත්තිවාචකො, පුරිසනයෙ සබ්බවා පවිට්ඨො. යදි පන චිත්තවාචකො, මනොගණපක්ඛිකත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පවිට්ඨො. මනොගණො ච නාම —

මනො වචො වයො තෙජො,
තපො වෙතො තමො යසො;
අයො පයො සිරො ඡන්දො,
සරො උරො රහො අහො —

ඉමෙ සොළස.

ඉදානි යථාචුත්තස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං මනසද්දාදීනං නාමිකපදමාලං කථයාම —

මනො, මනා. මනං, මනො, මනෙ. මනසා, මනෙන, මනෙහි, මනෙහි.
මනසො, මනස්ස, මනානං. මනා, මනස්මා, මනම්හා, මනෙහි, මනෙහි.
මනසො, මනස්ස, මනානං. මනසි, මනෙ, මනස්මිං, මනම්හි, මනෙසු. භො මන,
භවත්තො මනා.

අථ චා “හො මනා” ඉති ඛ්‍යවචනම්පි ඤෙය්‍යං. එවං චචො, චචා. චචං, චචො, චචෙ. චචසාතිආදිනා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං. අභසද්දස්ස පන භූමිමෙකචචනට්ඨානෙ අභසි, අහෙ, අභස්මිං, අභමිහි, අහු, අභනීති යොජෙතබ්බං.

ඉදානි රූපන්තරවිසෙසදස්සනත්ථං. නපුංසකලිඬගස්ස මනසද්දස්සපි නාමිකපදමාලං චදාම, අට්ඨානෙ අයං කථිතාති න චොදෙතබ්බං.

මනං, මනානි, මනා. මනං, මනානි, මනෙ. මනෙන, මනෙහි, මනෙහි. මනස්ස, මනසො, මනානං. මනා, මනස්මා, මනමිහා, මනෙහි, මනෙහි. මනස්ස, මනසො, මනානං. මනෙ, මනස්මිං, මනමිහි, මනෙසු. හො මන, භවන්තො මනා. අථ චා “හො මනානි, හො මනා” එවම්පි ඛ්‍යවචනං චෙදිතබ්බං. එවමුත්තරත්‍රාපි නයො.

එත්ථ ච පුල්ලිඬගස්ස මනසද්දස්ස පච්චත්තකරණසම්පදානසාම්භූමිමචචනාති මනො මනසා මනසො මනසීති රූපානි යපෙත්ථා යාති සෙසානි, නපුංසකලිඬගස්ස ච මනසද්දස්ස පච්චත්තචචනාති “මනං මනානි” ති රූපානි ච, අට්ඨමොපයොගචචනානං “මනං මනානි” ති රූපද්වයඤ්ච යපෙත්ථා යාති සෙසානි, තානි සබ්බානි කමතො සමසමානි.

කෙච්ච ඕකාරන්තො මනොඉති සද්දො නපුංසකලිඬගොති වදන්ති, තෙ චත්තබ්බං — යදි සො නපුංසකලිඬගො සියා, තස්සදිසෙහි චචො වයොතිආදිසද්දෙහිපි නපුංසකලිඬගෙහෙව භවිතබ්බං, න “තෙ නපුංසකලිඬගා” ති ගරු වදන්ති, “පුල්ලිඬගා” ඉච්චෙව වදන්ති. යස්මා ච පාළියං “කායො අනිච්චො; මනො අනිච්චො” ති ච “කායො දුක්ඛො, මනො දුක්ඛො” ති ච “නිච්චො චා අනිච්චො චාති අනිච්චො භන්තෙ” ති ච එවමාදයො පුල්ලිඬගප්පයොගා බහචො දිට්ඨා. තෙන ඤායති මනොසද්දො එකන්තෙන පුල්ලිඬගොති. යදි පන නපුංසකලිඬගොසියා, “අනිච්චො දුක්ඛො” ති එවමාදීනි තංසමානාධිකරණානි අනෙකපදසතානිපි නපුංසකලිඬගානෙව සිද්ධං. න හි තානි නපුංසකලිඬගානි, අථ ඛො අභිධෙය්‍යලිඬගානුචත්තකානි චාච්චලිඬගානි. එවං මනොසද්දස්ස පුල්ලිඬගතා පච්චෙතබ්බාති, සචෙ මනොසද්දො නපුංසකලිඬගො න භොති, කථං “මනානි” ති නපුංසකරූපං දිස්සතීති? සච්චං “මනානි” ති නපුංසකලිඬගමෙව, තථාපි මනොගණෙ පමුඛභාවෙන ගහිතස්සොකාරන්තස්ස මනසද්දස්ස රූපං න භොති. අථ කිඤ්චරහිති චෙ? චිත්තසද්දෙන සමානලිඬගස්ස සමානසුතිත්තෙපි මනොගණෙ අපරියාපන්තස්ස නිග්ගහිතන්තස්සෙව මනසද්දස්ස රූපං. මනසද්දො හි

පුත්තපුංසකවසෙන ද්විධා හිජ්ජති “මනො මනං” ඉති යථා “අජ්ජවොඅජ්ජව” න්ති. “මනො වෙ නජ්ජදුස්සති. සන්තං තස්ස මනං හොති” ති හි පාළි. යදි ච සො මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො න හොති.

“ගරු චෙතියපබ්බතවත්තනියා,
පමදා පමදා පමදා විමදං;
සමණං සුනිසම්ම අකා හසිතං,
පතිතං අසුභෙසු මුනිස්ස මනො” ති

එත්ථ මනොසද්දෙන සමානාධිකරණො “පතිත” න්ති සද්දො නපුංසකලිඛිගහාවෙන කස්මා සන්තිහිතො. යස්මා ච සමානාධිකරණපදං නපුංසකලිඛිගහාවෙන සන්තිහිතං, තස්මා සද්දන්තරසන්තිධානවසෙන මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගොති ඤායතීති? තන්ත, සමානාධිකරණපදස්ස සබ්බත්ථ ලිඛිගවිසෙසාජොතනතො. යදි හි සමානාධිකරණපදං සබ්බත්ථ ලිඛිගවිසෙසං ජොතෙය්‍ය, “චත්තාරො ඉන්ද්‍රියානී” ති එත්ථාපි “චත්තාරො” ති පදං ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස පුල්ලිඛිගත්තං කරෙය්‍ය, න ච කාතුං සක්කොති. ඉන්ද්‍රියසද්දො හි එකන්තෙන නපුංසකලිඛිගො. යදි තුම්හෙ “පතිත” න්ති සමානාධිකරණපදං නිස්සාය මනොසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තම්චිජථ, “චත්තාරො ඉන්ද්‍රියානී” ති එත්ථාපි “චත්තාරො” ති සමානාධිකරණපදං නිස්සාය ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස පුල්ලිඛිගත්තං ඉච්ඡාමි. න මයං හො ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස පුල්ලිඛිගත්තං ඉච්ඡාමි, අථ ඛො නපුංසකලිඛිගත්තංයෙව ඉච්ඡාමි, “චත්තාරො” ති පදං ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන ධීතත්තා “චත්තාරී” ති ගණ්භාමි, තස්මා “චත්තාරී ඉන්ද්‍රියානී” ති අත්ථං ධාරෙමාති. යදි එවං “පතිතං අසුභෙසු මුනිස්ස මනො” ති එත්ථාපි “පතිත” න්ති පදං ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන ධීතත්ති මන්ත්වා “පතිතො” ති අත්ථං ධාරෙමාති. න ධාරෙම එත්ථ ලිඛිගවිපල්ලාසස්ස අනිච්ඡිතබ්බතො. යදි හි මනොසද්දො පුල්ලිඛිගො සියා, තංසමානාධිකරණපදං “පතිතො” ති වත්තබ්බං සියා. කිමාවරියො එවං වත්තුං න ජානි, ජානමානො එව සො “පතිතො” ති නාවොච, “පතිත” න්ති පනාවොච, තෙන ඤායති “මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො” ති. මා තුම්හෙ එවං වදෙථ, සමානාධිකරණපදං නාම කත්ථවි පධානලිඛිගමනුවත්තති, කත්ථවි නානුවත්තති, තස්මා න තං ලිඛිගවිසෙසජොතනෙ එකන්තතො පමාණං. “මාතුගාමො, ඔරොධො, ආචුසො විසාබ, එහි විසාබෙ, විත්තානි අට්ඨතී” ති එවමාදිරූපවිසෙසොයෙව පමාණං. යදි සමානාධිකරණපදෙයෙව ලිඛිගවිසෙසො අධිගන්තබ්බො සියා, “චත්තාරො ච මහාභූතා” ති ආදීසු ලිඛිගවත්ථානං න සියා. යස්මා එවමාදීසුපි යානෙසු ලිඛිගවත්ථානං හොතියෙව. කථං? “චත්තාරො” ති පුල්ලිඛිගං “මහාභූතා” ති නපුංසකන්ති, තස්මා “පතිතං අසුභෙසු මුනිස්ස මනො” ති එත්ථාපි “පතිත” න්ති

නපුංසකලිඛිගං “මනො”ති පුල්ලිඛිගන්ති වචන්ථානං භවතීති. ඉදං සුත්ථා තෙ තුණ්හි භවිස්සන්ති. තනො තෙසං තුණ්හිභූතානං ඉදං වත්තබ්බං – යස්මා මනොගණෙ පවත්තානං පදානං සමානාධිකරණපදානි කත්ථවි නපුංසකවසෙන යොජෙතබ්බානි, තස්මා මනොගණෙ පමුඛස්ස මනොසද්දස්සපි සමානාධිකරණපදානි කත්ථවි නපුංසකවසෙන යොජිතානි. තථා හි පුබ්බාවරියා “සද්ධම්මතෙජවිහනං විලයං බණෙන, වෙනෙයාසත්තභදයෙසු තමො’පයාති. දුක්ඛං වචො එතස්මින්ති දුබ්බචො. අවනතං සිරො යස්ස සොයං අවංසිරො, අප්පකං රාගාදි රජො යෙසං පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිම්හි තෙ අප්පරජක්ඛා’තිආදිනා සද්දරවනං කුබ්බිංසු, න පන තෙහි වචො සිරො රජොසද්දාදීනං නපුංසකලිඛිගන්තං විභාවෙතං ඊදිසි සද්දරවනා කතා, අථ බො සිරොමනොසද්දානං මනොගණෙ පවත්තානං පුල්ලිඛිගසද්දානං කත්ථවිපි ඊදිසානිපි ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන යිතානි සමානාධිකරණපදානි භොන්තීති පරෙසං ජානාපනාධිප්පායවතියා අනුකම්පාය විරවිතා. එත්ථාපි තුම්භාකං මනෙත මනොසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගන්තෙ සති වචො සිරො ඉච්චාදයොපි නපුංසකලිඛිගන්තමාපජ්ජන්ති නපුංසකලිඛිගවසෙන සමානාධිකරණපදානං නිද්දිට්ඨන්තා. කිං පනෙතෙසම්පි නපුංසකලිඛිගන්තං ඉච්ඡාති. අද්ධා තෙ ඉදම්පි සුත්ථා නිබ්බෙයෙතුමසක්කොන්තා තුණ්හි භවිස්සන්ති. කිඤ්චාපි තෙ අඤ්ඤං ගහෙතබ්බකාරණං අපස්සන්තා එවං වදෙය්හං “යදි හො මනො සද්දො නපුංසකලිඛිගොන භොති, කස්මා වෙය්‍යාකරණා ‘මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො’ති වදන්ති’ති? තෙ වත්තබ්බා – යදි තුම්භෙ වෙය්‍යාකරණමතං ගහෙත්ථා මනොසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගන්තං රොවෙථ, නනු භගවායෙව ලොකෙ අසදිසො මහාවෙය්‍යාකරණො මහාපුරිසො විසාරදො පරප්පවාදමද්දනො. භගවන්තඤ්ඤි පදකා වෙය්‍යාකරණා අම්බට්ඨමාණවපොක්ඛරසාතිසොණදණ්ඩාදයො ව චුරාහ්මණා සච්චකනිගණ්ඨාදයො ව පරිබ්බාජකා වාදෙන න සම්පාපුණිංසු, අඤ්ඤදත්ථු භගවායෙව මත්තවාරණගණමජ්ඣෙ කෙසරසීහො විය අසම්භිතො නෙසං නෙසං වාදං මද්දෙසි, මහන්තෙ ව නෙ අත්ථෙ පතිට්ඨාපෙසි, එවංවිධෙන භගවතා වොහාරකුසලෙන යස්මා “කායො අනිච්චො”ති ව “කායො දුක්ඛො, මනො අනිච්චො, මනො දුක්ඛො”ති ව එවමාදිනා චුත්තා මනොසද්දස්ස පුල්ලිඛිගභාවසුවනිකා බහු පාළියො දිස්සන්ති, තස්මා මනොසද්දො පුල්ලිඛිගොයෙවාති සාරතො පච්චෙතබ්බොති. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා අප්පට්ඨානා මඬකුභූතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා පජ්ඣායස්සන්ති.

ඉදානි සරසද්දාදීනං නාමිකපදමාලා විසෙසතො වුවවතෙ –

සරො, සරා. සරං, සරෙ. සරෙන, සරෙහි, සරෙහි. සරස්ස, සරානං. සරා, සරස්මා, සරම්භා, සරෙහි, සරෙහි. සරස්ස, සරානං. සරෙ, සරස්මිං, සරම්හි, සරෙසු. හො සර, භවන්තො සරා.

අයං පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියස්ස උසුසද්දසරවනඅකාරාදිසරවාචකස්ස සරසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

අයං පන පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියස්ස මනොගණපක්ඛිකස්ස රහද්වාවකස්ස සරසද්දස්ස නාමිකපදමාලා -

සරො, සරා. සරං, සරො, සරෙ. සරසා, සරෙන, සරෙහි, සරෙහි. සරසො, සරස්ස, සරානං. සරා, සරස්මා, සරම්භා, සරෙහි, සරෙහි. සරසො, සරස්ස, සරානං. සරසි, සරෙ, සරස්මිං, සරම්හි, සරෙසු. හො සර, භවන්තො සරා, හො සරා ඉති වා.

වයො, වයා. වයං, වයෙ. වයෙන, වයෙහි, වයෙහිති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යො. අයං පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියස්ස පරිභානිවාචකස්ස වයසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

අයං පන පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියස්ස මනොගණපක්ඛිකස්ස ආයුකොට්ඨාසවාචකස්ස වයසද්දස්ස නාමිකපදමාලා - වයො, වයා. වයං, වයො, වයෙ. වයසා, වයෙන, වයෙහි, වයෙහිති මනනයෙන ඤෙය්‍යො. තස්ස වෙතො පටිස්සොසි, අරඤ්ඤෙ ලුද්දගොවරො. වෙතා හනිංසු වෙදබ්බං.

වෙතො, වෙතා. වෙතං, වෙතෙ. වෙතෙන, වෙතෙහි, වෙතෙහිති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යො. අයං පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියස්ස පණ්ණත්තිවාචකස්ස වෙතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

අයං පන පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියස්ස චිත්තවාචකස්ස වෙතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා - වෙතො, වෙතා. වෙතං, වෙතො, වෙතෙ. වෙතසා, වෙතෙන, වෙතෙහි, වෙතෙහිති මනනයෙන ඤෙය්‍යො. යසො කුලපුත්තො, යසං කුලපුත්තං, යසෙන කුලපුත්තෙනාති එකවචනවසෙන පුරිසනයෙන යොජෙතබ්බො, එකවචනපුප්ඵවචනවසෙන වා. එවං කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියානි ව හොත්ති, එකදෙසෙන පට්ටියානි වාති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදානි පඤ්ඤාවක්ඛුනා උපපරික්ඛිත්වා විසෙසො වෙදිතබ්බො. අවිසෙසඤ්ඤුනො හි එවමාදිවිභාගං අජානන්තා යං වා තං වා බ්‍යඤ්ජනං රොපෙන්නා යථාධිජ්ජෙතං අත්ථං විරාධෙත්ති, තස්මා යො එත්ථ අමිහෙහි පකාසිතො විභාගො, සො සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි

සක්කව්වමුග්ගහෙතබ්බො. කතමානි කානිවි ඔකාරන්තපදානි පූරිසනයෙ ඵකදෙසෙන පව්ටියානි ච ඵකදෙසෙන න පව්ටියානි ච? මනො වචො තෙජාසද්දාදයො චෙව අයාසද්දො ච, තත්ත මනසද්දාදීනං නාමිකපදමාලා හෙටියා විභාවිතා.

අයාසද්දස්ස පන නාමිකපදමාලායං “අයොයා, අයායා. අයායං, අයොය”ති පූරිසනයෙන වත්වා ආලපනටියානෙ “හො අයාය, හො අයොයා”ති ද්වෙ ඵකවචනානි, “භවන්තො අයායා, භවන්තො අයොයා”ති ද්වෙ බහුවචනානි ච වත්තබ්බානි. ඵත්ථ අයොයා ඉති සද්දො පච්චත්තවචනභාවෙ ඵකවචනං, ආලපනවචනභාවෙ ඵකවචනඤ්චෙව බහුවචනඤ්ච. තත්තමෙ පයොගා “අයොයා කිර සාගතො අම්බතිත්ථිකෙන නාගෙන සඬගාමෙසි, පිචතු භන්තෙ අයොයා සාගතො කාපොතිකං පසන්ත”න්ති ඵවමාදීනි අයොයාසද්දස්ස පච්චත්තෙකවචනප්පයොගානි, “අථ බො සා ඉත්ථි තං පූරිසං ඵතද්වොච ‘නායොයා සො භික්ඛු මං නිජ්ජාටෙසි, අපිච අහමෙව තෙන භික්ඛුනා ගච්ඡාමි, අකාරකො සො භික්ඛු, ගච්ඡ බමාපෙහි’ති” ඵවමාදීනි අයොයාසද්දස්ස ආලපනෙකවචනප්පයොගානි, “ඵථ’යොයා රාජවසතිං, නිසීදිත්වා සුණාථ මෙ. ඵථ මයං අයොයා සමණෙසු සක්කපුත්තියෙසු පබ්බජිස්සාමා”ති ඵවමාදීනි අයොයාසද්දස්ස ආලපනබහුවචනප්පයොගානි. භවති චත්තං —

අයොයා ඉති අයං සද්දො, පච්චත්තෙකවචනො භවෙ;
ආලපනෙ බහුවචනො, භවෙ ඵකවචනො ච —

ඵචං කානිවි ඔකාරන්තපදානි පූරිසනයෙ ඵකදෙසෙන පව්ටියානි ච හොන්ති ඵකදෙසෙන න පව්ටියානි ච.

කතමානි කානිවි ඔකාරන්තපදානි පූරිසනයෙ සබ්බථා අප්පව්ටියානි? ගොසද්දොයෙව. ගොසද්දස්ස හි අයං නාමිකපදමාලා —

ගො, ගාවො, ගවො. ගාචුං, ගාවං, ගවං, ගාවො, ගවො. ගාවෙන, ගවෙන, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්තං, ගොනං. ගාවා, ගාවස්මා, ගාවම්භා, ගවා, ගවස්මා, ගවම්භා, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්තං, ගොනං. ගාවෙ, ගාවස්මිං, ගාවම්භි, ගවෙ, ගවස්මිං, ගවම්භි, ගාවෙසු, ගවෙසු, ගොසු. හො ගො, භවන්තො ගාවො, ගවො. අයං පූරිසනයෙ සබ්බථා අප්පව්ටියස්ස ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

නත්ත ච හො ගොසද්දො අත්තනා සම්භූතගොණසද්දමාලාවසෙන පූරිසනයෙ ඵකදෙසෙන පව්ටියො චෙව ඵකදෙසෙන න පව්ටියො වාති? සච්චං. ගොණසද්දො ගොසද්දවසෙන සම්භූතොපි “චත්තිවිජානුපුබ්බිකා

සද්දපටිපත්ති” ති වචනතො ගොසද්දතො විසුං අම්මෙහි ගහෙත්වා පූරිසනගෙ පක්ඛිත්තො. තස්ස හි විසුං ගහණෙ යුත්ති දිස්සති ස්වාදීසු එකාකාරෙනෙව තිට්ඨනතො, තස්මා ගොසද්දතො සම්භූතමිපි ගොණසද්දං අනපෙක්ඛිත්වා සුද්ධං ගොසද්දමෙව ගහෙත්වා පූරිසනගෙ සබ්බථා ගොසද්දස්ස අප්පට්ඨිතා වුත්තා.

නනු ච හො පච්චත්තවචනභූතො ගොඉති සද්දො පූරිසොති සද්දෙන සදිස්සත්තා පූරිසනගෙ එකදෙසෙන පට්ටියොති? තත්ත, ගොසද්දො හි නිව්චමොකාරත්තො, න පූරිසසද්දාදයො විය පයමං අකාරත්තභාවෙ යත්වා පච්ඡා පටිලද්ධොකාරත්තටියො. තෙනෙව හි පච්චත්තවචනටියානෙපි ආලපනවචනටියානෙපි ගොඉච්චෙව තිට්ඨති. යදි පච්චත්තවචනත්තං පට්ච්ච ගොසද්දස්ස පූරිසනගෙ එකදෙසෙන පට්ටියතා ඉච්ඡිතබ්බා, “කානිවි ඔකාරත්තපදානී” ති එවං වුත්තා ඔකාරත්තකථා කමත්ථං දිපෙය්‍ය, නිප්ඵලාව සා කථා සියා, තස්මා අම්මෙහි යථාවුත්තො නයොගෙව ආයස්මන්තෙහි මනසි කාතබ්බො. එවං ගොසද්දස්ස පූරිසනගෙ සබ්බථා අප්පට්ඨිතා දට්ඨබ්බා.

කෙචෙත්ථ එවං පුච්ඡෙය්‍යං “ගොසද්දස්ස තාව ‘ගො, ගාවො, ගවො. ගාචුං, ගාවං, ගවං’ ඉච්චාදිනා නයෙන පූරිසනගෙ සබ්බථා අප්පට්ඨිතා අම්මෙහි ඤාතා, ජරග්ගව පුඬගවාදිසද්දා පන කුත්‍ර නගෙ පට්ටියා” ති? තෙසං එවං බ්‍යාකාතබ්බං “ජරග්ගව පුඬගවාදිසද්දා සබ්බථාපි පූරිසනගෙ පට්ටියා” ති. තථා හි තෙසං ගොසද්දතො අයං විසෙසො, ජරත්තො ච සො ගො වාති ජරග්ගවො. එත්ථ නකාරලොපො තකාරස්ස ච ගකාරත්තං භවති සමාසපදත්තා, සමාසෙ ච සීමිති පරෙ ගොසද්දස්සොකාරස්ස අවාදෙසො ලබ්භති, තස්මා පාළියං “විසාණෙන ජරග්ගවො” ති එකවචනරූපං දිස්සති. තථා හි අඤ්ඤත්ථ අනුපපදත්තා ගවොඉති බහුවචනපදංගෙව දිස්සති. ඉධ පන සොපපදත්තා සමාසපදභාවමාගම්ම “ජරග්ගවො” ති එකවචනපදංගෙව දිස්සති. තථා හි ජරග්ගවොති එත්ථ ජරත්තා ච තෙ ගවො වාති එවං බහුවචනවසෙන නිබ්බවනීයතා න ලබ්භති ලොකසඬකෙතවසෙන එකස්මිං අත්ථෙ නිරුළුභත්තාති. “ජරග්ගවො, ජරග්ගවා. ජරග්ගවං, ජරග්ගවෙ. ජරග්ගවෙනා” ති පූරිසනගෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. එස නයො පුඬගවො සකාපුඬගවොතිආදීසුපි.

තත්‍ර පුඬගවොති ගුත්තං යුථපති නිසභසඬබාතො උසහො. යො පාළියං “මුහුත්තජාතොව යථා ගවංපති, සමෙහි පාදෙහි චුසි වසුන්ධර” ති ව “ගවඤ්ඤෙ තරමානානං, උජුං ගච්ඡති පුඬගවො” ති ව ආගතො. ඊදිසෙසු පන යානෙසු කෙච්චි “පුමා ච සො ගො වාති පුඬගවො” ති වචනත්ථං භණන්ති. මයං පන පධානෙ නිරුළුභො අයං සද්දොති වචනත්ථං න භණාම. න හි

පුඤ්ඤානිඤානිඤානිඤානං කොකිලාදීනං පුම්භාවප්පකාසනමත්තෙ
සමත්ථතා විය ඉමස්ස පුම්භාවප්පකාසනමත්තෙ සමත්ථතා සම්භවති, අථ ඛො
පධානභාවප්පකාසනෙ ව සමත්ථතා සම්භවති. තෙන “සකාපුඤ්ඤානං” නිඤාදිසු
නිසභසඤ්ඤානො පුඤ්ඤානො වියාති පුඤ්ඤානො, සකාපුඤ්ඤානො වා පුඤ්ඤානො
සකාපුඤ්ඤානොනිඤාදිනා සමාසපදත්ථො ගහෙතඛිඛො. අථ වා උත්තරපදත්තෙ
ධීතානං සීහබ්බාග්ගනාගාදිසද්දානං සෙට්ඨවාචකත්තා
“සකාපුඤ්ඤානං” නිඤාදිනං “සකාසෙට්ඨො” නිඤාදිනා අත්ථො ගහෙතඛිඛො.
ඉති සබ්බථාපි පුරිසනගෙ පවත්තනතො ජරග්ගව පුඤ්ඤානං
ගොසද්දස්ස පදමාලතො විසදිසපදමාලතා වචත්ථපෙතඛිඛො. ගොසද්දස්ස පන
පුරිසනගෙ සබ්බථා අප්පට්ඨිතා ව වචත්ථපෙතඛිඛො.

ආපසද්දෙ ආවරියානං ලිඛිතවචනවසෙන මනිහෙදො විජ්ජති, තස්මා
තංමතෙන තස්ස පුරිසනගෙ සබ්බථා අප්පට්ඨිතා භවති. “අභිගුත්තරාපෙසු” ති
පාළියා අට්ඨකථායං “මහියා පන නදියා උත්තරෙන ආපො” ති වුත්තං, ටීකායං
පන තං උල්ලිඛිතිවා “මහියා නදියා ආපො තස්ස ජනපදස්ස උත්තරෙන
හොත්ති, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො උත්තරාපො” ති වුත්තං. එවං
ආපසද්දස්ස එකන්තෙන ඉත්ථිලිඛිතා බහුවචනතා ව ආවරියෙහි ඉච්ඡිතා,
තෙසං මතෙ ආපොඉති ඉත්ථිලිඛිතෙ පට්ඨාබහුවචනරූපෙ හොත්තෙ
දුතියාතනියාපඤ්ඤානං බහුවචනරූපානි කිදිසානි සිද්ධං. තථා හි “පුරිසෙ,
පුරිසෙහි පුරිසෙහි පුරිසෙසු” ති රූපවතො පුල්ලිඛිගස්ස විය
ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගස්ස එකාරඑහි කාරාදියුත්තානි රූපානි කත්ථවිපි න
දිස්සන්ති. අතො තෙසං මතෙ පදමාලානගො අතීව දුක්කරො.

ආපසද්දස්ස ගරවො, සද්දසත්ථතායං පති;
බහුවචනතඤ්ඤිත්ථි-ලිඛිතභාවඤ්ඤා අබ්බුච්ඡං.

ඉච්චාපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිතබහුවචනත්තතා වෙය්‍යාකරණානං මතං
නිස්සාය අනුමතාති වෙදිතඛිඛො. අට්ඨසාලිනියං පන ආපො ඉති සද්දස්ස
නපුංසකලිඛිතෙකවචනවසෙන වුත්තො පයොගො දිට්ඨො “ඔමත්තං පන
ආපො අධිමත්තපට්ඨිගතිකං ජාත” ති. ජාතකපාළියං තු තස්සෙකවචනත්තතා
දිට්ඨා. තථා හි “සුචං සුගන්ධං සලිලං, ආපො තත්ථාහිසන්දතී” ති. ඉමස්මිං
පදෙසෙ ආපො ඉති සද්දො එකවචනට්ඨානො ධීතො දිට්ඨො. කෙවෙත්ථ
වදෙය්‍යං “ආපොති සඤ්ඤං ගතං සලිලං සුචි සුගන්ධං හුත්වා තත්ථ අභිසන්දතීති
සලිලංසද්දවසෙන එකවචනප්පයොගො කතො, න නාමසද්දවසෙන.
ආපසද්දො හි එකන්තෙනිත්ථිලිඛිතො වෙච බහුවචනත්තො ව. තථා හි ‘ආපො
තත්ථාහිසන්දන්ති’ ති බහුවචනවසෙන තප්පයොගො වත්තඛිඛොපි
ජන්දානුරක්ඛණත්ථං වචනවිපල්ලාසවසෙන නිද්දිට්ඨො” ති. තන්ත, “ආපො

තත්ථාහිසන්දරෙ”ති වත්තුං සක්කුණෙය්‍යත්තා “තානි අප්ප පදිස්සරෙ”ති බ්‍රුවවනප්පයොගා විය. යස්මා එවං න චුත්තං, යස්මා ච පන පාළියං “ආපො ලබ්‍හති, තෙජො ලබ්‍හති, වායො ලබ්‍හති”ති එකවචනප්පයොගො දිස්සති, තස්මා “ආපො”ති සද්දස්ස එකවචනත්තතා පච්චක්ඛතො දිට්ඨාති.

අථාපි චෙ වදෙය්‍යං - නනු පාළියංයෙව තස්ස බ්‍රුවවනත්තතා පච්චක්ඛතො දිට්ඨා “ආපො ච දෙවා පථවී ච, තෙජො වායො තදාගමු”න්ති? තම්පි න. එත්ථ හි “දෙවා”ති සද්දං අපෙක්ඛිත්වා “ආගමු”න්ති බ්‍රුවවනප්පයොගො කතො, න “ආපො”ති සද්දං. යදි “ආපො”ති සද්දං සන්ධාය බ්‍රුවවනප්පයොගො කතො සියා, “පථවී”ති “තෙජො”ති “වායො”ති ච සද්දම්පි සන්ධාය බ්‍රුවවනප්පයොගො කතො සියා. එවං සන්තෙ පථවී තෙජො වායොසද්දාපි බ්‍රුවවනකභාවමාපජ්ජෙය්‍යං, න පන ආපජ්ජන්ති. න හෙතෙ බ්‍රුවවනකා, අථ ඛො එකවචනකා එව. රුළුභීවසෙන තෙ පචත්තා පකතිආපාදිසු අත්ථෙසු අප්පවත්තතො. තථා හි ආපොකසිණාදිසු පරිකම්මං කත්වා නිබ්බත්තා දෙවා ආරම්මණවසෙන “ආපො”තිආදිනාමං ලභන්තිති. එවං චුත්තාපි තෙ එවං වදෙය්‍යං “නනු ච හො ‘අභිගුත්තරාපෙසු’ති බ්‍රුවවනපාළි දිස්සති”ති? තෙ වත්තඛිබ්‍රා - අසම්පථමවතිණ්ණා තුම්හෙ, න හි තුම්හෙ සද්දප්පවත්තිං ඡානාථ, “අභිගුත්තරාපෙසු”ති බ්‍රුවවනං පන “කුරුසු අභිගෙසු අභිගානං මගධාන”න්තිආදීනි බ්‍රුවවනානි විය රුළුභීවසෙන එකස්සාපි ජනපදස්ස චුත්තං, න ආපසඤ්චානං අත්ථං සන්ධාය. “අභිගුත්තරාපෙසු”ති එත්ථ හි ආපසඤ්චානො අත්ථො උපසජ්ජනීභූතො, පුල්ලිඤ්චගබ්‍රුවවනෙන පන චුත්තො ජනපදසඤ්චානො අත්ථොයෙව පධානො “ආගතසමණො සඤ්ඤාමො”ති එත්ථ සමණසඤ්චානං අත්ථං උපසජ්ජනකං කත්වා පචත්තස්ස ආගතසමණසද්දස්ස සඤ්ඤාමසඤ්චානො අත්ථො විය, තස්මා ආපසඤ්චානං අත්ථං ගහෙත්වා යො අභිගුත්තරාපො නාම ජනපදො, තස්මිං අභිගුත්තරාපෙසු ජනපදෙති අත්ථො වෙදිතඛිබ්‍රො. තථා හි “අභිගුත්තරාපෙසු විහරති ආපණං නාම අභිගානං නිගමො”ති පාළි දිස්සති. තත්ථ උත්තරෙන මහාමනියා නදියා ආපො යෙසං තෙ උත්තරාපා, අභිගා ච තෙ උත්තරාපා වානි අභිගුත්තරාපා, තෙසු අභිගුත්තරාපෙසු. එවං එකස්මිං ජනපදෙයෙව බ්‍රුවවනං න ආපසඤ්චානෙ අත්ථෙ, තෙන අට්ඨකථායං චුත්තං “තස්මිං අභිගුත්තරාපෙසු ජනපදෙ”ති. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

තථාපි යෙ එවං වදන්ති “ආපසද්දො ඉත්ථිලිඤ්චගො චෙව බ්‍රුවවනකොවා”ති. තෙ පුච්ඡිතඛිබ්‍රා “කිං පටිච්ච තුම්හෙ ආයස්මන්තො ‘ආපසද්දො ඉත්ථිලිඤ්චගො චෙව බ්‍රුවවනකො වා’ති වද්දා”ති? තෙ එවං පුට්ඨා එවං වදෙය්‍යං - “අභිගායෙව සො ජනපදො, මනියා පන නදියා උත්තරෙන

ආපො, තාසං අවිදුරත්තා උත්තරාපොති වුච්චතී”ති ව “මහියා පන නදියා ආපො තස්ස ජනපදස්ස උත්තරෙන භොන්ති, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො උත්තරාපොති වුච්චතී”ති ව එවං පුබ්බාවරියෙහි අභිසංඛිතො සද්දරවනාවිසෙසො දිස්සති, තස්මා ඉත්ථිලිඬිගො වෙච ඛහුවචනකො චා”ති වදාමාති. සච්චං දිස්සති, සො පන සද්දසත්ථෙව වෙය්‍යාකරණානං මතං ගහෙත්වා අභිසංඛිතො, සද්දසත්ථස්ස නාම න සබ්බො බුද්ධච්චනස්සොපකාරකං, එකදෙසෙන පන භොති, තස්මා කච්චායනප්පකරණෙ ඉච්ඡිතානිච්ඡිතසංඛිගහවිච්ඡිතං කාතුං “ජිනවචනසුත්තස්ස, ලිඬිගස්ස නිප්පජ්ජතෙ”ති ලක්ඛණානි වුත්තාති.

යදි ව ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬිගඛහුවචනකො, කථං ආපොති පදං සිජ්ඣති? ආපසද්දො පටිමායොචනං කත්වා තස්සොකාරාදෙසස්ස කත්වා ආපොති පදං සිජ්ඣති “ගාචො”ති පදමිචාති. විසමමිදං නිදස්සනං, “ගාචො”ති පදස්සති නිච්චොකාරත්තෙන ගොසද්දෙන සම්භූතං. තථා හි යොමහි පරෙ ගොසද්දන්තස්සාවාදෙසං කත්වා තතො යොනමොකාරාදෙසං කත්වා “ගාචො”ති නිප්පජ්ජති, ආපසද්දො පන ද්වෙ ආදෙසා න සන්ති. බුද්ධච්චනස්ස පත්වා ආපසද්දො අකාරත්තතාපකතිකො ජාතො, න අස්සද්ධාපකතිකොති.

එවං වුත්තාපි තෙ “ඉදමෙව සච්චං, නාස්සද්ද”න්ති චෙතසි සන්තිධාය ආධානග්ගාහිදුප්පට්ඨිස්සග්ගිභාවෙ, “න චචනපච්චනිකසාතෙන සුච්ඡානං සුභාසිත”න්ති එවං වුත්තපච්චනිකසාතභාවෙ ව යත්වා එවං වදෙය්‍යං “යථෙව ගාචොසද්දො, තථෙව ආපොසද්දො කිං ඉත්ථිලිඬිගො න භවිස්සති ඛහුවචනකො චා”ති? තතො තෙසං ඉමානි සුත්තපදානි දස්සෙතඛිබ්බාති. සෙය්‍යමිදං? “ආපං ආපතො සස්සජානාති, ආපං ආපතො සස්සද්දත්වා ආපං මස්සද්දති, ආපස්මිං මස්සද්දති, ආපං මෙති මස්සද්දති, ආපං අභිනන්දති”ති එවං සුත්තපදානි දස්සෙත්වා “ආපන්ති ඉදං කතරචචන”න්ති පුච්ඡිතඛිබ්බා. අද්ධා තෙ ආපසද්දස්ස ඛහුවචනත්තභාවමෙව ඉච්ඡමානා චක්ඛන්ති “දුතියාඛහුවචන”න්ති. තෙ චත්තඛිබ්බා “නනු යොචචනං න සුය්‍යති”ති? තෙ වදෙය්‍යං “යොචචනං කතඅමාදෙසත්තා න සුය්‍යති”ති. යං යං භොන්තො ඉච්ඡන්ති, තං තං මුබ්බරුළුභං වදන්ති.

“ආපතො”ති ඉදං පන කිං භොන්තො වදන්ති? “ආපතො”ති ඉදමපි “ඛහුවචනකං තොපච්චයන්ත”න්ති වදාම තොපච්චයස්ස එකත්ථෙව ච ඛචහත්ථෙව ච පචත්තනතො. ඉති තුම්හෙ ඛහුවචනකත්තංයෙව ඉච්ඡමානා “ආපොසද්දො ව යොචචනත්තො”ති භණං, “ආපතො”ති ඉදමපි “ඛහුවචනකං තොපච්චයන්ත”න්ති භණං, “ආපස්මිං මස්සද්දති”ති එත්ථ පන

“ආපස්මි”න්තිදං කතරවචනන්තං කතරාදෙසෙන සම්භූතන්ති? අද්ධා තෙ එවං පුට්ඨා නිරුත්තරා භවිස්සන්ති. තථා යෙසං එවං හොති “ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬගො වෙව ඛුච්චනකො වා”ති, තෙ පුච්ඡිතබ්බො “යං ආචරියෙහි වෙය්‍යාකරණමතං ගහෙත්වා ‘යා ආපො’ති ච ‘තාස’න්ති ච චුත්තං, තත්ථ ‘කිං තාස’න්ති වචනෙ ‘ආපාන’න්ති පදං ආනෙත්වා අත්ථො වත්තබ්බො, උදාහු ආපස්සා”ති? “ආපාන’න්ති පදමානෙත්වා අත්ථො වත්තබ්බො”ති වෙ, එවඤ්ච සති “යා ආපා”ති වත්තබ්බං “යා කඤ්ඤා තිට්ඨන්ති”ති පදමිව. අථ “ආපා”ති පදං නාම නත්ථි, “ආපො”ති පදංයෙව ඛුච්චනකන්ති වෙ, එවං සති “තාස”න්ති එත්ථාපි “ආපස්සා”ති පදං ආනෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. කස්මාති වෙ? යස්මා “ආපො”ති පච්චත්තෙකචචනස්ස තුම්භාකං මතෙන ඛුච්චනත්තෙ සති “ආපස්සා”ති පදමිපි ඛුච්චනන්ති කත්වා තාසංසද්දෙන යොජෙත්වා වත්තුං යුත්තිතොති. එවං සති “ආපාන”න්ති පදස්ස අභාවෙනෙව භවිතබ්බං. යථා පන “පුරිසො, පුරිසා. පුරිසං, පුරිසෙ”ති ච, “ගො, ගාවො, ගවො. ගවු”න්ති ච එකචචනඛුච්චනාති භවන්ති, එවං “ආපො, ආපා. ආපං, ආපෙ”ති එකචචනඛුච්චනෙහි භවිතබ්බං. එවඤ්ච සති “ආපසද්දො ඛුච්චනකොයෙව හොති”ති න වත්තබ්බං.

යෙ එවං වදන්ති, තෙසං වචනං සදොසං දුප්පරිහරණීයං මූලපරියායසුත්තෙ “ආපං මඤ්ඤති ආපස්මි”න්ති එකචචනපාළිතං දස්සනතො, විසුද්ධිමග්ගාදිසු ච “විස්සන්දනභාවෙන තං තං යානං ආපොති අප්පොතිති ආපො”තිආදිකස්ස එකචචනවසෙන චුත්තනිබ්බවනස්ස දස්සනතො. යථා පන පාළියං ඉත්ථිලිඬගෙපි පරියාපන්තො ගොසද්දො “තා ගාවො තතො තතො දණ්ඨෙන ආකොටෙය්‍යා”ති ච “අත්තදා බලදා වෙතා”ති ච ආදිනා බවහත්ථදීපකෙහි ඉත්ථිලිඬගහුතෙහි සබ්බනාමිකපදෙහි ච අසබ්බනාමිකපදෙහි ච සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තො දිස්සති, න තථා පාළියං බවහත්ථදීපකෙහි ඉත්ථිලිඬගහුතෙහි සබ්බනාමිකපදෙහි වා අසබ්බනාමිකපදෙහි වා සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තො ආපසද්දො දිස්සති. යදි හි ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬගො සියා, කඤ්ඤසද්දතො ආපච්චයො විය ආපසද්දතො ආපච්චයො වා සියා, නදසද්දතො විය ච ඊපච්චයො වා සියා, උභයමිපි නත්ථි, උභයාභාවතො ඉත්ථිලිඬගෙ චුත්තං සබ්බමිපි විධානං තත්ථ න ලබ්භති, තෙන ඤායති “ආපසද්දො අනිත්ථිලිඬගො”ති. නනු ච හො ගොසද්දතොපි ආපච්චයො නත්ථි, තදභාවතො ඉත්ථිලිඬගෙ චුත්තවිධානං න ලබ්භති, එවං සන්තෙ කස්මා සොයෙව ඉත්ථිලිඬගො හොති, න පනායං ආපසද්දොති?

එත්ථ චූච්චතෙ — ගොසද්දො න නියොගා ඉත්ථිලිඬගො, අථ බො පුල්ලිඬගොව. ඉත්ථිලිඬගභාවෙ පන තම්භා ආපච්චයෙ අහොන්තෙපි ඊපච්චයො විකප්පෙන හොති, අඤ්ඤමිපි ඉත්ථිලිඬගෙ චුත්තවිධානං ලබ්භති.

සො හි නිව්වමොකාරන්තතාපකතියං යත්වා “ගො, ගාවී” තිආදිනා අත්තනො ඉත්ථිලිඬගරුපානං නිබ්බත්තිකාරණභූතො, තෙන සො ඉත්ථිලිඬගො භවති. ආපසද්දෙ පන ඊපච්චයාදි න ලබ්භති. තෙන සො ඉත්ථිලිඬගොති න චත්තබ්බො. යථා වා ගොසද්දස්ස අවිසදාකාරවොහාරතං පටිච්ච ඉත්ථිලිඬගහාවො උපපජ්ජති, න තථා ආපසද්දස්ස. ආපසද්දස්ස හි අනාකුලරුපක්කමත්තා අවිසදාකාරවොහාරතා න දිස්සති, යාය එසො ඉත්ථිලිඬගො සියා. එවං චූත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

තථා යෙසං එවං හොති “ආපසද්දො සබ්බදා ඉත්ථිලිඬගො වෙච ඛුච්චනකො වා” ති, තෙ චත්තබ්බො – යථා ඉත්ථිලිඬගභූතස්ස කඤ්ඤාසද්දස්ස පයමං කඤ්ඤඉති රස්සවසෙන යපිතස්ස ආපච්චයතො පරං ස්මිංවචනං සරුපතො න තිට්ඨති, යංභාවෙන ච යාභාවෙන ච තිට්ඨති “කඤ්ඤායං, කඤ්ඤායා” ති, න තථා “ඉත්ථිලිඬග”න්ති තුම්භෙහි ගහිතස්ස ආපොසද්දස්ස පයමං ආපඉති රස්සවසෙන යපිතස්ස පරං ස්මිංවචනං යංභාවෙන ච යාභාවෙන ච තිට්ඨති, අථ ඛො සරුපතොයෙව තිට්ඨති “ආපස්මිං මඤ්ඤති” ති. යදි පන ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬගො සියා, ස්මිංවචනං සරුපතො න තිට්ඨෙය්‍ය. යස්මා ච ස්මිංවචනං සරුපතො තිට්ඨති, තස්මා ආපසද්දො න ඉත්ථිලිඬගො. න හි චතුරාසිතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සසඬගහෙසු අනෙකකොට්ඨසතසහස්සෙසු පාළිප්පදෙසෙසු එකස්මිම්පි පාළිප්පදෙසෙ පයමං අකාරන්තහාවෙන යපෙනබ්බානං ඉත්ථිලිඬගසද්දානං පරතො ධීතං ස්මිංවචනං සරුපතො තිට්ඨති. එවං චූත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

කෙවි පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍යං “ආපසද්දො නපුංසකලිඬගො, තථා හි අට්ඨසාලිනියං ‘ඔමත්තං පන ආපො අධිමත්තපථවීගතිකං ජාත’න්ති නපුංසකලිඬගහාවෙන තංසමානාධිකරණපදානි නිද්දිට්ඨානී” ති? තන්ත, මනොගණෙ පවත්තෙහි තම වච සිරසද්දාදිහි විය ආපසද්දෙනපි සමානාධිකරණපදානං කත්ථවි නපුංසකලිඬගහාවෙන නිද්දිසිතබ්බත්තා. පුබ්බාවරියානඤ්ඤි සද්දරවනාසු “සද්ධම්මතෙජවිහතං විලයං බණෙන, වෙනෙය්‍යසත්තහදෙසෙසු තමො පයානී” ති එත්ථ “තමො” තිපදෙන සමානාධිකරණං “විහත”න්ති නපුංසකලිඬගං දිස්සති, තථා “දුක්ඛං වචො එතස්මිං විපච්චනීකසාතෙ පුග්ගලෙති දුබ්බවො” ති එත්ථ “වචො” ති පදෙන සමානාධිකරණං “දුක්ඛ”න්ති නපුංසකලිඬගං, “අවනතං සිරො යස්ස සො අවනතසිරො” ති එත්ථ “සිරො” ති පදෙන සමානාධිකරණං “අවනත”න්ති නපුංසකලිඬගං, “අප්පං රාගාදිරජො යෙසං පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්භි තෙ අප්පරජක්ඛා” ති එත්ථ “රජො” ති පදෙන සමානාධිකරණං “අප්ප”න්ති නපුංසකලිඬගං දිස්සති. න තෙ ආවරියා තෙහි සමානාධිකරණපදෙහි තමවචසිරසද්දාදිනං නපුංසකලිඬගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං තථාවිධං සද්දරවනං

කුබ්බිංසු, අථ ඛො “සොහනං මනො තස්සාති සුමනො”ති එත්ථ විය මනොගණෙ පවත්තපුල්ලිඛිගානං පයොගෙ නපුංසකලිඛිගභාවෙනපි සමානාධිකරණපදාති කත්ථවි හොන්තීති දස්සනත්ථං කුබ්බිංසු. යථා ච “විහත”න්තිආදිකා සද්දරවනා තමවචසිරසද්දාදීනං නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං න කතා, තථා “ඔමත්ත”න්ති ච “අධිමත්තපථවීගතිකං ජාත”න්ති ච සද්දරවනාපි ආපසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං න කතා. යස්මා පන මනොගණෙ පවත්තෙහි මනසද්දාදීහි එකදෙසෙන සමානගතිකත්තා ආපසද්දෙනපි නපුංසකලිඛිගස්ස සමානාධිකරණතා යුජ්ජති, තස්මා අට්ඨසාලිනියං “ඔමත්තං පන ආපො අධිමත්තපථවීගතිකං ජාත”න්ති නපුංසකලිඛිගස්ස ආපසද්දෙන සමානාධිකරණතා කතා. තථාපි ආපසද්දො මනසද්දාදීහි එකදෙසෙන සමානගතිකො සමාසපදත්තෙ මජ්ඣිමනිකායෙ “ආපොකසිණං, ආපොගත”න්තිආදිප්පයොගස්ස දස්සනතො, තස්මා “ඔමත්ත”න්තිආදිවචනං ආපසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං චුත්තන්ති න ගහෙතඛිබ්බං, ලිඛිගවිපරියයවසෙන පන කත්ථවි එවමපි සද්දගති හොන්තී ඤාපනත්ථං චුත්තන්ති ගහෙතඛිබ්බං. “ඔමත්තො”ති ච “අධිමත්තපථවීගතිකො ජාතො”ති ච ලිඛිගං පරිවත්තෙතඛිබ්බං. යදි හි ආපසද්දො නපුංසකලිඛිගො සියා, සනිකාරානි’ස්ස පච්චත්තොපයොගරූපාති බුද්ධවචනාදීසු විජ්ජෙය්‍යං, න තාදිසාති සන්ති. කිඤ්චි භියො – ඔකාරන්තං නාම නපුංසකලිඛිගං කත්ථවිපි නත්ථි, නිග්ගහීතන්තඉකාරන්ත උකාරන්තවසෙන හි තිවිධානියෙව නපුංසකලිඛිගාති. තෙන ආපසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගතා නුපපජ්ජති. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති. ඉච්චොකාරන්තවසෙන ගහිතස්ස ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගතා ච නපුංසකලිඛිගතා ච එකන්තතො නත්ථි, නිග්ගහීතන්තවසෙන පන ගහිතස්ස කත්ථවි නපුංසකලිඛිගතා සියා “හත්තෙ නාගසෙන සමුද්දො සමුද්දොති වුව්වති, කෙන කාරණෙන ආපං උදකං සමුද්දොති වුව්වති”ති පයොගදස්සනතො. එත්ථ පනෙකෙ වදෙය්‍යං “යදි හො ඔකාරන්තවසෙන ගහිතස්ස ආපසද්දස්ස ඉත්ථිනපුංසකලිඛිගවසෙන ද්විලිඛිගතා නත්ථි, ඔකාරන්තො ආපසද්දො කතරලිඛිගො”ති? පුල්ලිඛිගොති මයං වදාමාති.

යදි ච හො ආපසද්දො පුල්ලිඛිගො. යථා ආපසද්දස්ස පුල්ලිඛිගතා පඤ්ඤායෙය්‍ය, නිජ්ඣානක්ඛමතා ච භවෙය්‍ය, තථා සුත්තං ආහරථාති. “ආහරිස්සාමිසුත්තං, න නො සුත්තාහරණෙ භාරො අත්ථි”ති එවඤ්ච පන වත්ථා තෙසං ඉමාති සුත්තපදාති දස්සෙතඛිබ්බාති. සෙය්‍යථිදං? “ආපො උපලබ්භතීති? ආමන්තා. ආපස්ස කත්තා කාරොතා උපලබ්භතීති? න හෙවං වත්තඛිබ්බෙ. අතීතො ආපො අත්ථිති? ආමන්තා. තෙන ආපෙන ආපකරණියං

කරොතිති? න හෙවං වත්තබ්බෙ. ආපං මඤ්ඤති ආපස්මිං මඤ්ඤති”ති ඉමානි සුත්තපදානි.

එත්ථ ච “උපලබ්භති”තිආදිනා ආපසද්දස්ස එකච්චනතා සිද්ධා, තාය සිද්ධාය බහුවචනතාපි සිද්ධායෙව. එකච්චනතායෙව හි සද්දස්ත්ථෙ පටිසිද්ධා, න බහුවචනතා, තෙන “ආපෙනා”ති ඉමිනා පන ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬගභාවවිගමො සිද්ධො ඉත්ථිලිඬගෙ එනාදෙසාභාවතො. “ආපස්ස, ආපස්මි”න්ති ඉමිනාපි ඉත්ථිලිඬගභාවවිගමොයෙව ඉත්ථිලිඬගෙ සරූපතො නා ස්මා ස්මිං වචනානමභාවා. “අතීතො”ති ඉමිනා ඉත්ථිලිඬගනපුංසකලිඬගභාවවිගමො ඔකාරන්තනපුංසකලිඬගස්ස අභාවතො, ඔකාරන්තස්ස ගුණනාමභූතස්ස ඉත්ථිලිඬගස්ස ච අභාවතො.

අපිච බුද්ධච්චනාදීසු “චිත්තානි, රූපානි”තිආදිනි විය සනිකාරානං රූපානං අදස්සනතො ඔකාරන්තභාවෙන ගහිතස්ස නපුංසකලිඬගභාවවිගමො අතීච පාකටො. අපරම්පෙත්ථ වත්තබ්බං – “අතීතො ආපො අත්ථිති? ආමන්තා”ති එත්ථ “අතීතො”ති ඉමිනා ආපසද්දස්ස විසදාකාරවොහාරතාසූචකෙන ඔකාරන්තපදෙන තස්ස අවිසදාකාරවොහාරතාය ච උභයමුත්තාකාරවොහාරතාය ච අභාවො සිද්ධො. තස්ස ච අවිසදාකාරවොහාරතාය අභාවෙ සිද්ධෙ ඉත්ථිලිඬගභාවො දූරතරො. උභයමුත්තාකාරවොහාරතාය ච අභාවෙ සිද්ධෙ නපුංසකලිඬගභාවොපි දූරතරොයෙව. ඉති න කත්ථවිපි ඔකාරන්තභාවෙන ගහිතො ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬගො වා නපුංසකලිඬගො වා හවති. මිලින්දපඤ්ඤෙ පන නිග්ගහිතන්තවසෙන ආගතො නපුංසකලිඬගොති වෙදිතබ්බො, න චෙත්ථ වත්තබ්බං “අතීතො”ති “තෙනා”ති ච ඉමානි ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානීති වාවචලිඬගානමනුවත්තාපකස්ස අභිධෙයාලිඬගභූතස්ස ආපසද්දස්ස “කඤ්ඤාය චිත්තානි”තිආදිනං විය ඉත්ථිනපුංසකලිඬගරූපානං අභාවතො. අපිච වොහාරකුසලා තථාගතා තථාගතසාවකා ච, තෙහියෙව උත්තමපුරිසෙහි වොහාරකුසලෙහි “අතීතො ආපො”තිආදිනා චුත්තත්තාපි “අතීතො”ති “තෙනා”ති ච ඉමානි ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානීති න වින්තෙතබ්බානි, තස්මා තංසමානාධිකරණො ඔකාරන්තභාවෙන ගහිතො ආපසද්දො එකච්චනන්තො පුල්ලිඬගො චෙව යථාපයොගං එකච්චනබහුවචනකො වාති වෙදිතබ්බො “ආපො, ආපා. ආපං, ආපෙ”තිආදිනා යොජෙතබ්බත්තා. එවං චුත්තානි සුත්තපදානි සවිනිච්ඡයානි සුත්වා අද්ධා තෙ ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬගබහුවචනතාවාදිනො නිරුත්තරා හවිස්සන්ති.

එත්ථ කොච්ච චදෙය්‍යා - පාළියං පුල්ලිඬ්භගනගො ඵකචචනනගො ච කිං අට්ඨකථාට්ඨිකාවරියෙහි න දිට්ඨො, යෙ ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬ්භගබ්‍රවචනත්තං වණ්ණෙසුන්ති? නො න දිට්ඨො, දිට්ඨොයෙව සො නගො තෙහි. යස්මා පන තෙ න කෙවලං සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධචචනෙයෙව විසාරදා, අථ බො සකලෙපි සද්දස්සත්ථෙ විසාරදා, තස්මා සද්දස්සත්ථෙ අත්තනො පණ්ඩිච්චං පකාසෙතුං, “සද්දස්සත්ථෙ ච ඊදිසො නගො චුත්තො”ති විඤ්ඤාපෙතුඤ්ඤව සද්දස්සත්ථනයං ගහෙත්වා ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬ්භගබ්‍රවචනකත්තං වණ්ණෙසුන්ති නත්ථි තෙසං දොසො. තථා හි මූලපරියායසුත්තත්තට්ඨකථායං තෙහියෙව චුත්තං ආපසද්දස්ස පුල්ලිඬ්භගකචචනකත්තසුවනකං “ලක්ඛණසසම්භාරාරම්මණසම්මුතිවසෙන චතුබ්බිධො ආපො, තෙසු”තිආදි, තස්මා නත්ථි තෙසං දොසො. පුජාරහා හි තෙ ආයස්මත්තො, නමොයෙව තෙසං කරොම, න තෙසං වචනං වොදනාභාජනං. යෙ පන උජුච්චවචනීකවාදා දළ්භමෙව ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬ්භගබ්‍රවචනත්තං මමායන්ති, තෙසංයෙව වචනං වොදනාභාජනං. යස්මා පන මයං පාළිනගානුසාරෙන අත්තද්වයවතො ආපසද්දස්ස පුල්ලිඬ්භගත්තං නපුංසකලිඬ්භගත්තඤ්ඤව විදධාම, තස්මා යො කොච්ච ඉදං වාදං මද්දිත්වා අඤ්ඤං වාදං පතිට්ඨාපෙතුං සක්ඛිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති, ඉදඤ්ඤව පන යානං මහාගහනං දුප්පට්ඨිස්සකුනට්ඨෙත, පරමසුබ්බමඤ්ඤව කතඤ්ඤාණසම්භාරෙහි පරමසුබ්බමඤ්ඤාණෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදනීයත්තා. සබ්බමිදඤ්ඤව වචනං තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිග්ගහණෙ සොතුනං පරමකොසල්ලජනනත්ථඤ්ඤවෙව සාසනෙ ආදරං අකත්වා සද්දස්සත්ථමනෙන කාලං විනිනාමෙත්තානං සාථලිකානං පමාදවිහාරනිසෙධනත්ථඤ්ඤව සාසනස්සාතිමහත්තභාවදීපනත්ථඤ්ඤව චුත්තං, න අත්තුක්කංසනපරවම්භනත්ථන්ති ඉමිස්සං නීතියං සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි යොගො කරණියො භගවතො සාසනස්ස විරට්ඨිතත්ථං.

යස්මා පන පාළිතො අට්ඨකථා බලවතී නාම නත්ථි, තස්මා පාළිනගානුරූපෙනෙව ආපසද්දස්ස නාමිකපදමාලං යොජෙස්සාම සොතුනමසම්මොහත්ථං, කිමෙත්ථ සද්දස්සත්ථනගො කරිස්සති. අත්‍රායං උදානපාළි “කිං කයිරා උදපානෙන, ආපා වෙ සබ්බදා සියු”න්ති.

ආපො, ආපා. ආපං, ආපෙ. ආපෙන, ආපෙහි, ආපෙහි. ආපස්ස, ආපානං. ආපා, ආපස්මා, ආපම්හා, ආපෙහි, ආපෙහි. ආපස්ස, ආපානං. ආපෙ, ආපස්මිං, ආපම්හි, ආපෙසු. හො ආප, භවත්තො ආපා.

සබ්බනාමාදීහිපි යොජෙස්සාම - යො ආපො, යෙ ආපා. යං ආපං, යෙ ආපෙ. යෙන ආපෙන, සෙසං නෙය්‍යං, සො ආපො, තෙ ආපා. අතීතො ආපො, අතීතා ආපා. සෙසං නෙය්‍යං. ඉච්චෙවං -

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පුරිසෙන සමා ආප-සද්දාදී සබ්බථා මනා;
න සබ්බථාච ගොසද්දො, පුරිසෙන සමො මනො.

මනාදී එකදෙසෙන, පුරිසෙන සමා මනා;
සරාදී එකදෙසෙන, සබ්බථා වා සමා මනා.

යෙ පනෙත්ථ සද්දා “මනොගණො”ති චුත්තා, කථං තෙසං
මනොගණභාවො සල්ලක්ඛෙනබ්බොති? චුච්චතෙ තෙසං
මනොගණභාවසල්ලක්ඛණකාරණං -

මනොගණො මනොගණා-
දිකා වෙවා’මනොගණො;
ඉති සද්දා තිධා ඤෙය්‍යා,
මනොගණච්ඡාවතො.

යෙ තෙ නා ස ස්මිංචිසයෙ,
සා සො ස්‍යන්තා භවන්ති ව;
සමාසතද්ධිතන්තත්තෙ,
මජ්ඣිමනිකා ව භොන්ති හි.

සොකාරන්තපයොගා ව, ක්‍රියායොගමිහි දිස්සරෙ;
එවංචිධා ව තෙ සද්දා, ඤෙය්‍යා “මනොගණො”ඉති.

අනු තස්සත්ථස්ස සාධකානි පයොගානි සාසනතො ව ලොකතො ව
යථාරහමාහරිත්වා දස්සෙස්සාම - මනසා වෙ පසන්තෙන, භාසති වා කරොති
වා. න මය්හං මනසො පියො. සාධුකං මනසි කරොථ. මනොපුබ්බච්ඡිගමා ධම්මා.
මනොරමං, මනොධාතු, මනොමයෙන කායෙන, ඉද්ධියා උපසඨිකමි. යො වෙ
“දස්ස”න්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො. වචසා පරිචිතා. වචසො වචසි.

වචොරස්මිහි බොධෙසි, වෙනෙය්‍යකුමුදඤ්චිදං;
රාගො සාරාගරහිතො, විසුද්ධො බුද්ධචන්දිමා.

කස්සපස්ස වචො සුත්වා, අලාතො එතදබ්බි;
එස හියොයා පසිදාමි, සුත්වාන මුනිතො වචො.

සබ්බා ව මිත්තො ව මමාසි සිවික, සුසික්ඛිතො සාධු කරොහි මෙ වචො.
එකුනතිංසො වයසා සුභද්ද. වයසො, වයසි, වයොචුද්ධො, වයොගුණා
අනුපුබ්බං ජහන්ති. ජලන්තමිච තෙජසා. තෙජසො, තෙජසි,

තෙජොධාතුකුසලො. තෙජොකසිණං. තපසා උත්තමො, තපසො, තපසි,
තපොධනො, තපොජිගුවිජා. කස්මා භවං විජනමරඤ්ඤනිස්සිතො, තපො ඉධ
ක්කුබ්බසි බ්‍රහ්මපත්තියා. වෙනසා අඤ්ඤාසි, එවං වෙනසො පරිවිතක්කො උදපාදි,
එතමත්ථං වෙනසි සන්තීධාය, වෙනොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය.
වෙනොපරියඤාණං, වෙනො පරිවිජිත්දති, සො පරසත්තානං පරපුග්ගලානං
වෙනසා වෙනො පරිවිච ජානාති. තමසා, තමසො, තමසි, තමොනුදො,
තමොහරො. නවාහමෙතං යසසා දදාමි. යසසො, යසසි, යසො
හොගසමජ්ජිතො. යසොලද්ධාබ්බො පනස්මාකං හොගා. යසොධරා දෙවී, යසො
ලද්ධා න මජ්ජෙය්‍ය. අයසාව මලං සමුට්ඨිතං. අයසො, අයසි,
අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුජ්ජිතං. සෙය්‍යො අයොගුලො භුත්තො,
අයොපත්තො, අයොමයං, අයො කන්තතීති අයොකන්තො. සතෙන වා
භුඤ්ජස්සු පයසා වා, සාධු බලු පයසො පානං යඤ්ඤදත්තෙන, පයසි ඔජා,
පයොධරා, පයොනිධි. සහස්සතෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි. සිරසො, සිරසි
අඤ්ජලිං කත්වා, වන්දිතබ්බං ඉසිද්ධජං. සිරොරුහා, සිරො ඡිත්දති. යො කාමෙ
පරිවජ්ජෙති, සජ්ජස්සෙව පදාසිරො. සිරො තෙ වජ්ඣකිත්වාන. සරසා, සරසො,
තීණි උජ්ජලජානාති, තස්මිං සරසි බ්‍රාහ්මණ. සරොරුහං. යං එතා උපසෙවන්ති,
ජන්දසාවා ධනෙනවා. සාවිත්තී ඡන්දසො මුඛං. ඡන්දසි, ඡන්දොවිවිති,
ඡන්දොහඬිගො, උරසා පනුදහිස්සාමි, උරසො, උරසි ජායති, උරසිලොමො,
උරොමජ්ඣෙකං විජ්ඣාමි. රහසා, රහසො, රහසි, රහොගතො නිසිදිත්වා, එවං
විත්තෙසහං තදා. අහසා, අහසි. ජායන්ති තත්ථ පාරොහා,
අහොරත්තානමච්චයෙති ඉමානි පයොගානි. එත්ථ ව “මනෙන, මනස්ස, මනෙ,
මනස්මිං, මනම්හි”තිආදීනි ව “මනආයතනං තමපරායනො අයපත්තො
ජන්දහානී”තිආදීනි ව “න මනං අඤ්ඤාසි. යසං ලද්ධාන දුම්මෙධො. “සිරං
ඡිත්දතී”තිආදීනි ව රූපානි මනොගණභාවජ්ජකාසකානි න හොන්තීති න
දස්සිතානි, න අලබ්භමානවසෙන, තස්මාත්‍ර ඉමා ආදිතො පටියාය
මනොගණභාවවිභාවිතී ගාථායො භවන්ති –

“මනසා මනසො මනසි”,
ඉතිආදිවසා යීතා;
සා සො ස්‍යන්තා සද්දරූපා,
වුත්තා “මනොගණො”ඉති.

මනොධාතු වචොරස්මි,
වයොවුද්ධො තපොගුණො;
තෙජොධාතු තමොනාසො,
යසොහොගසමජ්ජිතො.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

වෙනොපරිවිතක්කො ව, අයොපත්තො පයොධරා;
සිරොරුහා සරොරුහං, උරොමජ්ඣෙ රහොගතො.

ජන්දොහඬිගො අහොරත්තං, මනොමය'මයොමයං;
එවංවිධො විසෙසො යො, ලක්ඛණන්තං මනොගණෙ.

“වචො සුත්වා, සිරො ඡන්දි, අයො කන්තති” ඉච්චපි;
උපයොගස්ස සංසිද්ධි, ලක්ඛණන්තං මනොගණෙ.

මනොගණෙ චුත්තනයො, ඉත්ථිලිඬිගෙ න ලබ්භති;
සුත්තපුංසකලිඬිගෙසු, ලබ්භතෙව යථාරහං.

ඉච්චෙවං සබ්බථාපි —

සා සො ස්‍යන්තානි රූපානි, සන්දිස්සන්ති මනොගණෙ;
මජ්ඣොකාරන්තරූපා ව, සොකාරන්තූපයොගතා.

ඉදං මනොගණලක්ඛණං. එවං මනොගණලක්ඛණං අනාකුලං නිග්ගුම්ඛං
නිජ්ජටං සමුද්දිට්ඨං.

අථ මනොගණාදිලක්ඛණං කථයාම —

යෙ තෙ නා සස්මිංවිසයෙ,
සා සො ස්‍යන්තා යථාරහං;
සමාසනද්ධිතන්තත්තෙ,
මජ්ඣොකාරො න භොන්ති තු.

සොකාරන්තූපයොගා ව,
ක්‍රියායොගෙ න භොන්ති තෙ;
සද්දා එවංවිධා සබ්බෙ;
මනොගණාදිකා මතා.

සෙය්‍යථිදං? “බිලං පදං මුඛ” මිච්චාදයො. තෙසං රූපානි භවන්ති — බිලසා,
බිලසො, බිලසි, බිලගතො, බිලං පාවිසි. පදසාව අගමාසි, තිණි පදවාරානි,
මාකාසි මුඛසා පාපං, මුඛගතං භොජනං ඡඩ්ඨාපෙති. සච්චෙන දන්තො දමසා
උපෙතො. රසවරං රසමයං රසං පිච්ඡිති. ඉදං මනොගණාදිකලක්ඛණං.

අපරමිපි භවති —

යෙ සමාසාදිභාවමිහි, මජ්ඣේකාකාරාව භොන්ති තු;
නා ස ස්මිංවිසයෙ සාසො-සාන්තා පන න භොන්තිහි.

සොකාරන්තුපයොගා ව,
ක්‍රියායොගෙ න භොන්ති තෙ;
සද්දා එවංවිධා වාපි,
මනොගණාදිකා මතා.

සෙය්‍යථිදං? “ආපො වායො සරදො” ඉච්චෙවමාදයො. තෙසං රූපානි
භවන්ති – ආපොධාතු, වායොධාතු, ආපොකසිණං, වායොකසිණං, ආපොමයං,
වායොමයං, ජීව ත්වං සරදොසනං, සරදකාලො. ආපෙන, ආපස්ස, ආපෙ,
ආපස්මිං, ආපමිහි. වායෙන, වායස්ස, වායෙ, වායස්මිං, වායමිහි. සරදෙන,
සරදස්ස, සරදෙ, සරදස්මිං, සරදමිහි. ආපං ආපතො සඤ්ජානාති. වායං වායතො
සඤ්ජානාති. සරදං පත්ථෙති, සරදං රමණීයා නදී.

කෙච්චි පනෙත්ථ වදෙය්‍යං “නනු සාසනෙ වායසද්දො විය වායුසද්දොපි
මනොගණාදිසු ඉච්ඡිතබ්බො” ති? එත්ථ වුච්චතෙ –

“වායු වායො” ති එතෙසු, පච්ඡිමොයෙව ඉච්ඡිතො;
මනොගණාදිසු නාදි, ආදිග්ගභවසෙනිධි.

“මනොධාතු වායොධාතු”, ඉච්චාදීනි පදානි හි;
අකාරන්තවසෙනෙව, මජ්ඣේකාකාරානි සිජ්ඣරො.

වායුසද්දමිහි ගහිතෙ, ආදිග්ගභවසෙනිධි;
“වායොධාතු” ති ඔමජ්ඣං, රූපමෙව න භෙස්සති.

යථා හි ආයුසද්දස්ස, රූපං දිස්සති සාගමං;
“ආයුසා එකපුත්ත” ත්ති, මනසාදිපදං විය.

න තථා වායුසද්දස්ස, රූපං දිස්සති සාගමං;
තස්මා මනොගණාදිමිහි, තස්සො’කාසො න විජ්ජති.

තථා හි “වායනි ඉති, වායො” ඉති ගරු වද්දං;
“වායොධාතු” ති එතස්ස, පදස්සත්ථං තහිං තහිං.

යත්ථ පථවී ව ආපො ව, තෙජො වායො න ගාධති;
එත්ථ ආපාදිකං සද්ද-ත්තිකං මනොගණාදිකෙ.

ඉදම්පි මනොගණාදිකලක්ඛණං. එත්ථ මනොගණාදිකා ද්විධා හිජ්ජන්ති
බ්ල පදාදිතො ආපාදිතො ව. එවං මනොගණාදිකලක්ඛණං අනාකූලං
නිග්ගම්ඛං නිජ්ජටං සමුද්දිට්ඨං.

අථ අමනොගණලක්ඛණං කථයාම -

යෙ ව නාවිසයෙ සොන්තා, යෙ ව ස්මාවිසයෙ සිග්ගං;
සද්දා එවංපකාරා තෙ, අමනොගණසඤ්ඤිතා.

කෙ තෙ? අත්ථබ්‍යඤ්ජනක්ඛරසද්දාදයො වෙව දීඝොරසද්දා ව. එතෙසු හි
අත්ථසද්දාදීනං නාවචනට්ඨානෙන “අත්ථසො බ්‍යඤ්ජනසො අක්ඛරසො
සුත්තසො උපායසො සබ්බසො යානසො”තිආදීනි සොන්තානි රූපානි
භවන්ති. දීඝොරසද්දානං පන ස්මාවචනට්ඨානෙන “දීඝසො ඔරසො”ති
සොන්තානි රූපානි භවන්ති. ඉදං අමනොගණලක්ඛණං.

අපරම්පි භවති -

සබ්බථා විනිමුත්තා යෙ, සා සො සාන්තාදිභාවතො;
එවංවිධාපි තෙ සද්දා, අමනොගණසඤ්ඤිතා.

කෙ තෙ? “පුරිසො කඤ්ඤා චිත්ත”ම්චිවාදයො. ඉදම්පි
අමනොගණලක්ඛණං. එවං අමනොගණලක්ඛණං අනාකූලං නිග්ගම්ඛං
නිජ්ජටං සමුද්දිට්ඨං.

එවං දස්සිතෙසු මනොගණලක්ඛණාදීසු කොචි වදෙය්‍ය “යදිදං තුම්භෙහි
චුත්තං ‘යෙ සමාසාදිභාවම්හි, මජ්ඣොකාරාව භොන්ති තු’තිආදිනා
මනොගණාදිකලක්ඛණං, තෙන “පරොසතං ගොමයං ගොධනො”ඉච්චාදීසු
ගොපරසද්දාදයොපි මනොගණාදිකභාවං ආපජ්ජන්තීති? නාපජ්ජන්ති. කස්මාති
වෙ? යස්මා -

එත්ථ මනොගණාදීනං, අන්තස්සොත්තං පටිච්චිදං;
“මජ්ඣොකාරා”ති වචනං, චුත්තං න ත්වාගමාදිකං.

“පරොසතං ගොමය”න්ති-ආදීසු අමනොගණො;
පුබ්බභූතං පදං ඔස්සා-ගමත්තා’තිච්චතාය ව.

තස්මා නාපජ්ජන්ති. ඉති සබ්බථාපි අමනොගණලක්ඛණං නිස්සෙසතො
දස්සිතං. ඉච්චෙවං මනොගණවිභාවනායං මනොගණො මනොගණාදිකො
අමනොගණො චාති තිධා භෙදො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ මනොගණෙන පරියාපන්නසද්දානං සමාසං පත්වා “අබ්‍යග්ගමනසො නරො, ථීරචෙතසං කුලං, සද්ධෙය්‍යාවචසා උපාසිකාතිආදිනා ලිඛිගත්තයවසෙන අඤ්ඤාපි රූපානි භවන්ති. එත්ථ පන කෙවි එවං වදන්ති “යදා මනසද්දො සකත්ථෙ අවත්තිත්වා ‘අබ්‍යග්ගො මනො යස්ස සොයං අබ්‍යග්ගමනසො, අලීනො මනො යස්ස සොයං අලීනමනසො’ති එවං අඤ්ඤත්ථෙ වත්තති, තදා පුරිසනගෙනෙව නාමිකපදමාලා ලබ්භති, න මනොගණනගෙනා”ති. තං න ගහෙතඛිබ්බං උභින්නමිති යථාරහං ලබ්භනතො. තථා හි විසුද්ධිමග්ගෙ පුග්ගලාපෙක්ඛනවසෙන “ඛන්තිසොරච්චමෙත්තාදි-ගුණභූසිතචෙතසො. අජ්ඣෙසනං ගහෙත්වානා”ති එත්ථ මනොගණනගො දිස්සති. තට්ඨිකායමිති “අජ්ඣෙසිතො දායානාග-ත්ථෙරෙන ථීරචෙතසා”ති මනොගණනගො දිස්සති, තස්මා තෙසං චචනං න ගහෙතඛිබ්බං. එවං වදන්තා ච තෙ අබ්‍යග්ගමනසද්දාදීනං අබ්‍යග්ගමනසඉච්චාදිනා සකාරන්තපකතිභාවෙන යපෙතඛිබ්භාවං විබ්භන්තමතිවසෙන චිත්තෙත්වා සබ්බාසු විහත්තීසු, ද්විසු ච චචනෙසු පුරිසනගෙන යොජෙතඛිබ්බතං මඤ්ඤන්ති. එවඤ්ච සති “ගුණභූසිතචෙතසො, ථීරචෙතසා”ති ඡට්ඨිචතුත්ථිතතියාරූපානි නසිද්ධං, අඤ්ඤානියෙව අනභිමතානි රූපානි සිද්ධං. යස්මා සිද්ධං, තස්මා එවං අග්ගහෙත්වා අයං විසෙසො ගහෙතඛිබ්බො.

යත්ථ හි සමාසවසෙන මනසද්දො චෙතසද්දාදගො ච සකත්ථෙ අවත්තිත්වා අඤ්ඤත්ථෙ වත්තන්ති, තත්ථ සකාරාගමානං පදානං නාමිකපදමාලා පුරිසනගෙන ච මනොගණෙන මනනගෙන ච යථාරහං ලබ්භති. නිස්සකාරාගමානං පන පුරිසනගෙනෙව ලබ්භති. යත්ථ පන සමාසවිසයෙයෙව මනාදිසද්දා සකත්ථෙ වත්තන්ති, තත්ථ නිස්සකාරාගමානං නාමිකපදමාලා පුරිසනගෙන ච මනොගණෙන මනනගෙන ච ලබ්භති.

ඉදානි ඉමස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං, සද්දගතීසු ච විඤ්ඤානං කොසල්ලප්පාදනත්ථං යථාචුත්තානං පදානං පදමාලා තිඨා කත්වා දස්සයිස්සාම – “බ්‍යාසත්තො මනො යස්ස සොයං බ්‍යාසත්තමනසො නරො”ති එවමච්චන්තං පුග්ගලාපෙක්ඛකස්ස ඉමස්ස පදස්ස –

බ්‍යාසත්තමනසො නරො, බ්‍යාසත්තමනසා නරා. බ්‍යාසත්තමනසං නරං, බ්‍යාසත්තමනසෙ නරෙ. බ්‍යාසත්තමනසා, බ්‍යාසත්තමනෙන නරෙන, බ්‍යාසත්තමනෙහි, බ්‍යාසත්තමනෙහි නරෙහි. බ්‍යාසත්තමනසො, බ්‍යාසත්තමනස්ස නරස්ස, බ්‍යාසත්තමනානං නරානං. බ්‍යාසත්තමනා, බ්‍යාසත්තමනස්මා, බ්‍යාසත්තමනමිභා නරා, බ්‍යාසත්තමනෙහි, බ්‍යාසත්තමනෙහි නරෙහි. බ්‍යාසත්තමනසො, බ්‍යාසත්තමනස්ස නරස්ස, බ්‍යාසත්තමනානං නරානං. බ්‍යාසත්තමනසි, බ්‍යාසත්තමනෙ,

බ්‍යාසත්තමනස්මිං, බ්‍යාසත්තමනම්හි නරෙ, බ්‍යාසත්තමනෙසු නරෙසු. හො
බ්‍යාසත්තමනස නර, භවන්තො බ්‍යාසත්තමනසා නරාති නාමිකපදමාලා භවති.

එවං සකාරාගමස්ස ලබ්‍හමානාලබ්‍හමානතා වචන්ථපෙනබ්බො. එත්ථ හි පඨමාදුක්ඛියාචිහත්තිනං. එකචචනබ්‍රවචනට්ඨානෙ ච තත්ඛියාවතුත්ථිජට්ඨිසත්තමීනං. එකචචනට්ඨානෙ ච යථාරහං සාගමො භවති ආදෙසසරවිහත්තිසරපරත්තා. අයඤ්ච නයො සුබ්‍රමො සාධුකං මනසි කාතබ්බො.

අපරො නයො – “බ්‍යාසත්තො මනො යස්ස සොයං බ්‍යාසත්තමනො”ති එවම්පි පුග්ගලාපෙක්ඛකස්ස ඉමස්ස පදස්ස “බ්‍යාසත්තමනො නරො, බ්‍යාසත්තමනා නරා. බ්‍යාසත්තමනං නර”න්තිආදිනා පූරිසනයෙනෙව නාමිකපදමාලා භවති. එත්ථ පන සබ්බථාපි සාගමො නත්ථී. අපරොපි නයො – “බ්‍යාසත්තො ච සො මනො චාති බ්‍යාසත්තමනො”ති එවං චිත්තාපෙක්ඛකස්සපි ඉමස්ස පදස්ස “බ්‍යාසත්තමනො, බ්‍යාසත්තමනා. බ්‍යාසත්තමනං, බ්‍යාසත්තමනෙ. බ්‍යාසත්තමනසා, බ්‍යාසත්තමනෙනා”තිආදිනා මනොගණේ මනනයෙන නාමිකපදමාලා භවති, එත්ථ පන තතියාවතුත්ථීජට්ඨිසත්තමිනං එකච්චනට්ඨානෙයෙව සාගමො භවති ආදෙසසරපරත්තා. යථා ච එත්ථ, එවං “අලීනමනසො නරො”තිආදීසුපි අයං තිවිධො නයො වෙදිතබ්බො.

නපුංසකලිඛිගෙ පන වත්තබ්බෙ “බ්‍යාසත්තමනසං කුලං, බ්‍යාසත්තමනානි කුලානි. බ්‍යාසත්තමනසං කුලං, බ්‍යාසත්තමනානි කුලානි. බ්‍යාසත්තමනසා කුලෙනා” තිආදිනා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. එත්ථ පන පඨමාදුනියාතනියාවතුත්ථීජට්ඨිසත්තමීනං එකච්චනට්ඨානෙයෙව යථාරහං සාගමො භවති ආදෙසසරවිහත්තිසරපරත්තා, අයමිපි නයො සුමුමො සාධුකං මනසි කාතබ්බො.

ඉන්ද්‍රිඩ්ගෙ පන වත්තබ්බේ “බ්‍රාහ්මණයා ඉන්ද්‍රී” ති එවං පටිමෙකච්චනට්ඨානෙයෙව සාගමං වත්වා තතො “බ්‍රාහ්මණා, බ්‍රාහ්මණායො ඉන්ද්‍රීයො. බ්‍රාහ්මණං ඉන්ද්‍රී”න්ති කඤ්ඤානෙයෙන යොජෙතබ්බා. “එවං සද්ධෙය්‍යවච්ඡා උපාසිකා, සද්ධෙය්‍යවචායො උපාසිකායො. සද්ධෙය්‍යවචං උපාසික”න්තිආදිනාපි. “බ්‍රාහ්මණං කුලං, බ්‍රාහ්මණා ඉන්ද්‍රී”න්තිආදිනා පන චිත්තකඤ්ඤානෙයෙන යොජෙතබ්බා. එත්ථ පන සබ්බථාපි සාගමො නත්ථී.

සෞඛ්‍ය, ඥාණප්පහදජනනත්ථං අපරාපි නාමිකපදමාලායො
දස්සිසිස්සාම සහතිබ්බවනෙන - මනො ඵච මානසං, සමුස්සාහිතං මානසං

යස්ස සොයං සමුස්සාහිතමානසො. “සමුස්සාහිතමානසො, සමුස්සාහිතමානසා. සමුස්සාහිතමානසං, සමුස්සාහිතමානසෙ. සමුස්සාහිතමානසෙනා”ති පුරිසනගෙන යොජෙතබ්බා. සුන්දරා මෙධා අස්ස අත්ථිති සුමෙධසො. “සුමෙධසො, සුමෙධසා. සුමෙධසං, සුමෙධසෙ. සුමෙධසෙනා”ති පුරිසනගෙන, එවං “භූරිමෙධසො”ති ආදීනම්පි. තත්ත්වමෙ පයොගා –

“යං වදන්ති සුමෙධොති, භූරිපඤ්ඤං සුමෙධසං;
කිං නු තම්හා විජ්ජවසී, මුහුත්තමපි පිඨගිය;
ගොතමා භූරිපඤ්ඤාණා, ගොතමා භූරිමෙධසා.

නාහං තම්හා විජ්ජවසාමි, මුහුත්තමපි බ්‍රාහ්මණ;
ගොතමා භූරිපඤ්ඤාණා, ගොතමා භූරිමෙධසා”ති.

ඉත්ථිලිඬිගෙ වත්තබ්බෙ “සමුස්සාහිතමානසා සුමෙධසා”ති රූපානි, නපුංසකෙ වත්තබ්බෙ “සමුස්සාහිතමානසං සුමෙධස”න්ති රූපානි, කඤ්ඤා විත්තනගෙන එතෙසං පදමාලා යොජෙතබ්බා. ඔකාරන්තපුල්ලිඬිගට්ඨානෙ ඉත්ථිලිඬිගාදිවිනිච්ඡයො නයජ්ජකාසනත්ථං කතො. විසෙසතො හි ඔකාරන්තකථායෙව ඉධාධිජ්ජෙතො. අපිච ලොකෙ නීති නාම නානජ්ජකාරෙහි කථිතා එව සොහති, අයඤ්ච සාසනෙ නීති, තස්මා නානජ්ජකාරෙහි කථිතාති.

සබ්බානි නයතො එවං, ඔකාරන්තපදානිමෙ;
පුල්ලිඬිගානි පවුත්තානි, සාසනත්ථං මහෙසිනො.

විසෙසො තෙසු කෙසඤ්චි, පාළියං යො පදිස්සති;
පච්චත්තවචනට්ඨානෙ, පකාසෙස්සාමි තං’ධුනා.

“වනජ්ජගුම්බෙ යථ ඵ්ඤ්ඤිතග්ගෙ”, ඉති ආදීනගෙන හි;
කත්ථවොදන්තපුල්ලිඬිග-රූපානි අඤ්ඤා සිග්ගං.

පච්චත්තවචනිච්චෙව, තඤ්ච රූපං පකාසයෙ;
“පච්චත්තෙ භුම්මනිද්දෙසො”, ඉති භාසන්ති කෙවන.

තත්‍ර කානිචි සුත්තපදානි දස්සෙස්සාම – නත්ථි අත්තකාරෙ, නත්ථි පරකාරෙ, නත්ථි පුරිසකාරෙ, පරියන්තකතෙ සංසාරෙ, ජීවෙ සත්තමෙ, න හෙවං වත්තබ්බෙ, බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්තිති. ඉමානි එකවචනබහුවචනවසෙන ද්විධා ගහෙතබ්බානි. පච්චත්තෙකවචනබහුවචනානඤ්ච එකාරාදෙසො වෙදිතබ්බො.

යෙ පන “චනප්පගුම්බෙති පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසො”ති වදන්ති, තෙ වත්තබ්බා “යදි චනප්පගුම්බෙති පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසො, එවඤ්ච සති ‘ථාලියං ඔදනං පවතී’ති එත්ථ විය ආධාරසුතිසම්භවතො ‘ගිම්භාන මාසෙ පයමස්මිං ගිම්භෙ’ති ඉදං කතරත්ථං ජොතෙතී”ති? තෙ වදෙය්‍යං “න මයං හො ‘චනප්පගුම්බෙති ඉදං භුම්මවචන’න්ති වදාම, අථ බො ‘පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසො’ති වදාමා”ති. එවම්පි දොසොයෙව තුම්භාකං, නනු “සඬ්ඨෙස ගොතමි දෙහි”ති එත්ථාපි සම්පදානවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසොති චුත්තෙපි සඬ්ඨස්ස දානක්‍රියාය ආධාරභාවතො “සඬ්ඨෙස”ති වචනං සුණන්තානං ආධාරසුති ව ආධාරපරිකප්පො ව හොතියෙව. න හි සක්කා එවං පවත්තං චිත්තං නිවාරෙතුං, තස්මා එත්ථ එවං පන විසෙසො ගහෙතබ්බො “පච්චත්තවචනස්සපි කත්ථවි භුම්මවචනස්ස විය රූපං හොතී”ති. එවඤ්චි ගහිතෙ න කොචි විරොධො. ඊදිසෙසු හි යානෙසු නිරුත්තිප්පහෙදකුසලො ලොකානුකම්පකො භගවා පච්චත්තවචනවසෙන නිද්දිසිතබ්බෙ සති එවං අනිද්දිසිත්වා ලොකස්ස සම්මොහමුප්පාදයන්තො විය කථං භුම්මවචනනිද්දෙසං කරිස්සති, තස්මා සද්දසාමඤ්ඤලෙසමත්තං ගහෙත්වා “භුම්මවචනනිද්දෙසො”ති න වත්තබ්බං. යදි සද්දසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා භුම්මවචනනිද්දෙසං ඉච්ඡථ, “පච්චත්තෙකවචනස්ස උපයොගබ්‍රවචනනිද්දෙසො”තිපි ඉච්ඡිතබ්බං සියා.

අපිව තථෙව “අත්තකාරො”ති පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසෙ සති ආධාරසුතිසම්භවතො “අත්තකාරස්මිං කිඤ්චි වත්ථු නත්ථි”ති අනධිප්පෙතො අත්ථො සියා, න පන “අත්තකාරො නත්ථි”ති අධිප්පෙතො අත්ථො. “උපයොගබ්‍රවචනනිද්දෙසො”ති ගහණෙපි උපයොගත්ථස්ස නත්ථිසද්දෙන අවත්තබ්බත්තා දොසොයෙව සියා, අත්ථිසද්දාදීනං විය පන නත්ථිසද්දස්සපි පයමාය යොගතො “අත්තකාරො”ති ඉදං පච්චත්තවචනමෙවාති විඤ්ඤායති. “බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති එත්ථාපි පච්චත්තවචනස්ස “භුම්මවචනනිද්දෙසො”ති වා “උපයොගවචනනිද්දෙසො”ති වා ගහණෙ සති “බාලා ව පණ්ඩිතා වා”ති එත්තකම්පි වත්තුං අජානනදොසො සියා, “කරිස්සන්ති”ති පදයොගතො පන “බාලෙ වා”තිආදි පච්චත්තවචනමෙවාති විඤ්ඤායති. යථා පන නිග්ගහිතාගමවසෙනුවාරිතෙ “චක්ඛුං උදපාදී”ති පදෙ පච්චත්තවචනස්ස “චක්ඛුං මෙ දෙහි යාවිතො”ති එත්ථ උපයොගවචනෙන සුතිවසෙන සමානත්තෙපි පච්චත්තවචනත්ථොයෙව සොතාරො පටිභාති “උදපාදී”තිආර්‍යානෙන කථිතත්තා, න පන විහත්තිවිපල්ලාසත්ථභූතො උපයොගවචනත්ථො “උදපාදී”තිආර්‍යානෙන අවචතියත්තා, “චක්ඛුං උදපාදී”ති හි භගවතා චුත්තකාලෙ කො “චක්ඛුං උදපාදී”ති පදං පරිවත්තිත්වා අත්ථමාවික්ඛති, තථා “බාලෙ පණ්ඩිතෙ”තිආදීනම්පි පච්චත්තවචනානං.

අපරෙහි “බාලෙ පණ්ඩිතෙ”තිආදීහි භූමිමොපයොගවචනෙහි සුතිවසෙන සමානත්තෙපි පච්චත්තවචනත්ථොයෙව සොකාරෙ පටිභානි, න ඉතරවචනත්ථො යථාපයොගං අත්ථස්ස ගහෙනබ්බත්තා. ඉති “වනප්පගුම්බෙ, බාලෙ, පණ්ඩිතෙ”තිආදීනං සුද්ධපච්චත්තවචනත්තඤ්ඤෙව සාරතො පච්චෙනබ්බං, න සුතිසාමඤ්ඤෙන භූමිමොපයොගවචනත්තං.

යං පනාවරියෙන ජාතකට්ඨකථායං -

“තයො ගිරිං තිඅන්තරං කාමයාමි,
පඤ්චාලා කුරුයො කෙකකෙ ව;
තතුත්තරිං බ්‍රාහ්මණ කාමයාමි,
තිකිච්ඡ මං බ්‍රාහ්මණ කාමනීත”න්ති -

ඉමස්ස කාමනීතජාතකස්ස සංවණ්ණනායං “කෙකකෙ වානි පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, තෙන කෙකකස්ස රට්ඨං දස්සෙති”ති චූත්තං. එවං වදන්තො ව සො “පුරිසෙ පස්සති, පුරිසෙ පතිට්ඨිත”න්ති, “පස්සාමි ලොකෙ සධනෙ මනුස්සෙ”ති ව ආදීසු යෙභුයොන “පුරිසෙ, ලොකෙ, සධනෙ, මනුස්සෙ”තිආදීනං උපයොගබ්‍රවචනභූමිමෙකවචනභාවෙන ආගතත්තා පච්චත්තෙකවචනබ්‍රවචනභාවස්ස පන අපාකටත්තා යෙභුයාප්පවත්තිං සන්ධාය “ඉදම්පි තාදිසමෙවා”ති මඤ්ඤමානො වදති මඤ්ඤෙ. ආවරියා හි කත්ථවි අත්තනො රුචියාපි විසුං විසුං කථෙන්නි. අයං පන අම්භාකං රුචි - “කෙකකෙ”ති ඉදං පච්චත්තවචනමෙව “පඤ්චාලා, කුරුයො”ති සහජාතපදානි විය, රට්ඨවාචකත්තා පන “කුරුයො”ති පදමිව බ්‍රවචනවසෙන චූත්තං. න හි භගවා “බත්තියො, බ්‍රාහ්මණො, වෙස්සො”තිආදීසු විය සමානවිභත්තීහි නිද්දිසිතබ්බෙසු සහජාතපදෙසු පච්ඡිමං උපයොගවචනවසෙන නිද්දිසෙය්‍ය, යුත්ති ව න දිස්සති “පඤ්චාලා”ති, “කුරුයො”ති පච්චත්තවචනං වත්වා “කෙකකෙ”ති උපයොගවචනස්ස වචනෙ, තස්මා “කෙකකෙ”ති ඉදං පච්චත්තවචනමෙව. තථා හි සන්ධිවිසොධනවිධායකො ආවරියො තාදිසානං පදානං පච්චත්තවචනත්තඤ්ඤෙව විභාවෙන්තො සාමං කතෙ පකරණෙ “වනප්පගුම්බො වනප්පගුම්බෙ, සුඛං දුක්ඛං ජීවො, සුඛෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ”ති ආහ, ටිකායම්පි ව තෙසං පච්චත්තවචනභාවමෙව විභාවෙන්තො “වනප්පගුම්බො, සුඛං, දුක්ඛං, ජීවො”ති සාධනීයං රූපං පතිට්ඨපෙත්වා නිග්ගහිතලොපවසෙන අකාරොකාරානඤ්ච එකාරාදෙසවසෙන “වනප්පගුම්බෙ, සුඛෙ, දුක්ඛෙ, ජීවෙ”ති රූපනිප්ඵත්තිමාහ. සා පාළිනායානු කූලා. කච්චායනාවරියෙනපි පාළිනායං නිස්සාය “ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ”ති පච්චත්තබ්‍රවචනපදං චූත්තං. තෙනාහ චූත්තියං “ද්වෙ පදානි තුල්‍යාධිකරණානී”ති. “ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ”ති ව ඉදං “අට්ඨ

නාගාවාසසතානී”ති වත්තබ්බෙ “අට්ඨ නාගාවාසසතෙ”ති පදමිව වුවිවතීති දට්ඨබ්බං.

කෙවි පන තෙසං භූමිමෙකවචනත්තං ඉච්ඡන්ති. තත්ථ යදි “චනප්පගුම්බෙ”ති පච්චත්තෙ භූමිමවචනං, “කෙකකෙ”ති ව පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, “එසෙසෙ එකෙ එකට්ඨෙ”ති එත්ථ “එසෙසෙ”ති ඉමානිපි පච්චත්තෙ භූමිමවචනානි වා සිද්ධං, උපයොගවචනානි වා. යථෙතානි එවංවිධානි න භොන්ති, සුද්ධපච්චත්තවචනානියෙව භොන්ති, තථා “චනප්පගුම්බෙ, කෙකකෙ”තිආදීනිපි තථා විධානි න භොන්ති, සුද්ධපච්චත්තවචනානියෙව භොන්ති. ඉච්චෙවං සබ්බථාපි “චනප්පගුම්බෙ, බාලෙ, පණ්ඩිතෙ, කෙකකෙ”ති, “විරත්තෙ කොසියායනෙ, අට්ඨ නාගාවාසසතෙ, කෙ පුරිසෙ, එසෙසෙ”ති එවමාදීනං අනෙකෙසං පුරිසලිඬගඉත්ථිලිඬගනපුංසකලිඬගසබ්බනාමඑකවචනඅනෙකවචනවසෙන සාසනවරෙ ධීතානං පදානං නිප්ඵන්ති පච්චත්තෙකවචනපුට්ඨවචනානමෙකාරාදෙසවසෙනෙව භවතීති අවස්සමිදං සම්පට්ඨිතබ්බං. එවං “චනප්පගුම්බෙ, බාලෙ, පණ්ඩිතෙ”තිආදීනං සුද්ධපච්චත්තවචනතා අතීව සුබ්බමා දුබ්බිඤ්ඤෙය්සා, සද්ධෙන කුලපුත්තෙන ආවරියෙ පරිරූපාසිත්වා තදුපදෙසං සක්කච්චං ගහෙත්වා ජානිතබ්බා. බුද්ධවචනස්මිඤ්ඤි සද්දතො ව අත්ථතො ව අධිප්පායතො ව අක්ඛරවිත්තකානං ඤාණචක්ඛුසම්මුය්හනට්ඨානභූතා පාලිනායා විවිධා දිස්සන්ති.

තත්ථ සද්දතො තාව ඉදං සම්මුය්හනට්ඨානං – “විරත්තා කොසියායනී”ති වත්තබ්බෙ “විරත්තෙ කොසියායනෙ”ති ඉත්ථිලිඬගපච්චත්තවචනං දිස්සති, “කො පුරිසො”ති වත්තබ්බෙ “කෙ පුරිසෙ”ති සබ්බනාමිකපච්චත්තවචනං දිස්සති, “කින්නාමො තෙ උපජ්ඣායො”ති වත්තබ්බෙ “කොනාමො තෙ උපජ්ඣායො”ති සමාසපදං පුල්ලිඬගවිසයං දිස්සති. කිං නාමං එතස්සාති කොනාමොති හි සමාසො. තෙන “කොනාමා ඉත්ථි, කොනාමං කුල”න්ති අයම්පි නයො ගහෙතබ්බො. “ක්ච තෙ බලං මහාරාජා”ති වත්තබ්බෙ “කො තෙ බලං මහාරාජා”ති එත්ථ ක්චසද්දෙන ඊසකං සමානසුතිකො සත්තමියන්තො කොසද්දො දිස්සති, ක්ච කොසද්දො හි අඤ්ඤමඤ්ඤමීසකසමානසුතිකා. තථා “ඉධ භෙමන්තගිම්භෙසු, ඉධ භෙමන්තගිම්භිසු, න තෙනත්ථං අබන්ධි සො, න තෙනත්ථං අබන්ධිසු”ති අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

අත්ථතො පන ඉදං සම්මුය්හනට්ඨානං – “යං න කඤ්චනද්වෙපිඤ්ඡ, අන්ධෙන තමසා ගත”න්ති එත්ථ නකාරො “කත”න්ති ඉමිනා

සම්බන්ධිතබ්බො. න කතන්ති කතං වියාති අත්ථො. එත්ථ හි නකාරො උපමානෙ වත්තති, න පටිසෙධෙ.

“අස්සද්ධො අකතඤ්ඤු ව,
සන්ධිච්ඡෙදො ව යො නරො;
හතාවකාසො වත්තාසො,
ස වෙ උත්තමපොරිසො”ති

එවමාදීනිපි අඤ්ඤානි යොජෙතබ්බානි.

අධිප්පායනො ඉදං සම්මුය්හනට්ඨානං — “තණ්හං අස්මිමානං සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො ද්වාදසායතනනිස්සිතං නන්දිරාගඤ්ච හන්ත්වා බ්‍රාහ්මණො අනීසො යාති”ති වත්තබ්බෙපි තථා අවත්වා තමෙවත්ථං ගහෙත්වා අඤ්ඤෙන පරියායෙන

“මාතරං පිතරං හන්ත්වා, රාජානො ද්වෙ ව බත්තියෙ;
රට්ඨං සානුවරං හන්ත්වා, අනීසො යාති බ්‍රාහ්මණො”ති

වුත්තං.

“වනං ඡීන්ද්‍රථ මා රුක්ඛං, වනතො ජායතෙ භයං;
ජෙත්වා වනඤ්ච වනථං, නිබ්බනා භොථ හික්ඛවො”ති

එවමාදීනිපි අඤ්ඤානි යොජෙතබ්බානි. එවං බුද්ධවචනෙ සද්දතො ව අත්ථතො ව අධිප්පායනො ව අක්ඛරචිත්තකානං ඤාණවක්ඛුසම්මුය්හනට්ඨානාභූතා පාළිනායා විවිධා දිස්සන්ති. යථාහ —

“ජානන්තා අපි සද්දසත්ථමබ්බෙං මුය්හන්ති පාඨක්කමෙ,
යෙහුයොන හි ලොකනීතිවිධුරා පාඨෙ නයා විජ්ජරෙ;
පණ්ඩිච්චම්පි පභාය ඛාහිරගතං එත්ථෙව තස්මා බුධො,
සික්ඛෙය්‍යාමලධම්මසාගරතරෙ නිබ්බානනිත්ථුපගෙ”ති.

එවං පාළිනායානං දුබ්බිඤ්ඤාසාත්තා “වනප්පගුම්බෙ, බාලෙ ව, පණ්ඩිතෙ වා”තිආදීනං සුද්ධපච්චත්තවචනත්තඤ්ඤෙව සාරතො පච්චෙතබ්බං, න සුතිසාමඤ්ඤෙන භූමිමොපයොගවචනත්තං භූමිමොපයොගවචනෙහි තෙසං සමානසුතිකත්තෙපි පච්චත්තජොතකත්තා. සමානසුතිකාපි හි සද්දා අත්ථප්පකරණලිඛිතසද්දන්තරාහිසම්බන්ධාදිවසෙන අත්ථවිසෙසජොතකා භවන්ති. තං යථා? “සිභො ගායති”ති වුත්තෙ “එවංනාමකො පුරිසො”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “සිභො නඬගුට්ඨං වාලෙති”ති වුත්තෙ පන

“මිගරාජා”ති විඤ්ඤායති. එවං අත්ථවසෙන සමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. සඬගාමෙ යත්වා “සින්ධවමානෙහී”ති වුත්තෙ “අස්සො”ති විඤ්ඤායති. රොගිසාලායං පන “සින්ධවමානෙහී”ති වුත්තෙ “ලවණ”න්ති විඤ්ඤායති. එවං පකරණවසෙන සමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. “ඉස්සා”ති වුත්තෙ “එවංනාමිකා ධම්මජාතී”ති විඤ්ඤායති. “ඉස්සො”ති වුත්තෙ පන “අවිජම්භො”ති විඤ්ඤායති. එවං ලිඬගවසෙන එකදෙසසමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. එත්ථ පන කිඤ්චාපි “දෙවදත්තං පක්කොස සට්ඨාසං දණ්ඩධාරක”න්තිආදියුපි සට්ඨාසංදිනි ලිඬගං, තථාපි සමානසුතිකාධිකාරත්තා න තං ඉධාධිප්පෙන.

“ඉස්සා උප්පජ්ජති”ති ව “ඉස්සා පුරිසමනුබන්ධිංසු”ති ව වුත්තෙ පන සබ්බථා සමානසුතිකානං සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන යථාවුත්තඅත්ථවිසෙසජොතනං භවති. තථා “සීහො හික්ඛවෙ මිගරාජා සායන්හසමයං ආසයා නික්ඛමති”ති වුත්තෙ “මිගාධිපො කෙසරසීහො”ති විඤ්ඤායති. “සීහො සමණුද්දෙසො, සීහො සෙනාපතී”ති ව වුත්තෙ පන “සීහො නාම සාමණෙරො, සීහො නාම සෙනාපතී”ති විඤ්ඤායති. එවම්පි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. “අද්දසංසු ඛො ජබ්බග්ගියා හික්ඛු සත්තරසවග්ගියෙ හික්ඛු විහාරං පටිසඬ්ඛරොත්තෙ”ති එවම්පි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සමානසුතිකානං පච්චත්තොපයොගත්ථසඬ්ඛාතඅත්ථවිසෙසජොතනං භවති. තථා “සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවත්තං එතදවොවා”ති එවම්පි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සමානසුතිකානං ආලපනත්ථපච්චත්තත්ථසඬ්ඛාතඅත්ථවිසෙසජොතනං භවති, තස්මා “වනජ්ජගුම්ඛෙ යථ ඵුස්සිතග්ගෙ”තිආදීනි භූමිමොපයොගවචනෙහි සදිසත්තෙපිසද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සුද්ධපච්චත්තවචනානීති ගහෙතබ්බාති. පච්චත්තෙකවචනබහුවචනානං එව හි එකාරාදෙසවසෙන එවංවිධානි රූපානි භවන්ති භූමිමොපයොගවචනානි වියාති. නනු ව හො එවංවිධානං රූපානං පාළියං දිස්සන්තො ‘එකාරන්තම්පි පුල්ලිඬගං අත්ථී’ති චත්තබ්බන්ති? න චත්තබ්බං, ඕකාරන්තභාවොගධරූපවිසෙසත්තා තෙසං රූපානං. ආදෙසවසෙන හි සිද්ධත්තා විසුං එකාරන්තපුල්ලිඬගං නාම නත්ථී, තස්මා පුල්ලිඬගානං යථාවුත්තසත්තවිධතායෙව ගහෙතබ්බාති.

කෙච්චි පන වදෙය්‍යං “යායං පුරිසසද්දනයං ගහෙත්වා ‘භූතො, භූතා. භූත’න්තිආදිනා සබ්බෙසමොකාරන්තපදානං නාමිකපදමාලා විහත්තා, තත්ථ චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රූපානි කිමත්ථං න වුත්තාතී”ති? විසෙසදස්සන්තත්ථං. තාදිසානි හි චතුත්ථෙකවචනරූපානි පාළිනායෙ පොරාණට්ඨකථානායෙ ව උපපරික්ඛියමානෙ “ගත්තත්ථකම්මති,

නයනත්ථකම්මනි, විහත්තිවිපරිණාමෙ, තදත්ථෙ වා'ති සඬ්ඛෙපතො ඉමෙසු
චතුසුයෙව යානෙසු, පහෙදතො පන සත්තසු යානෙසු දිස්සන්ති.
දානරොවනධාරණනමොයොගාදිහෙදෙ පන යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ න
දිස්සන්ති, ඉති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං න චුත්තානීති. නනු දානක්‍රියායොගෙ
“අභිරුපාය කඤ්ඤා දෙය්‍යා”ති චතුත්ථෙකචචනස්ස
ආයාදෙසසහිතරුපදස්සනතො ඉමස්මිම්පි සද්දනීතිප්පකරණෙ “පුරිසාය,
භුතායා”තිආදීනි චත්තබ්බානි, එවං සත්තෙ කස්මා
“දානරොවනධාරණනමොයොගාදිහෙදෙ පන යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ
න දිස්සන්ති”ති චුත්තන්ති? අපාළිනයත්තා. “අභිරුපාය කඤ්ඤා දෙය්‍යා”ති
අයඤ්චි සද්දසත්ථතො ආගතො නයො, න බුද්ධචචනතො. බුද්ධචචනඤ්චි
පත්වා “අභිරුපස්ස කඤ්ඤා දෙය්‍යා”ති පදරුපං භවිස්සතීති. නනු ච භො
නමොයොගාදීසුපි චතුත්ථෙකචචනස්ස ආයාදෙසො දිස්සතීති. සාසනාවචරාපි
හි නිපුණා පණ්ඩිතා “නමො බුද්ධායා”තිආදීනි චත්වා රතනත්තයං චන්දන්ති.
කෙච්ච පන –

“නමො බුද්ධාය බුද්ධස්ස,
නමො ධම්මාය ධම්මිනො;
නමො සඬ්ඝාය සඬ්ඝස්ස,
නමොකාරෙන සොත්ථි මෙ”ති ව,

“මුඛෙ සරසි සම්ඵුල්ලෙ, නයනුප්පලපඬ්ඤාපෙ;
පාදපඬ්ඤාපපුපාය, බුද්ධාය සතතං දදෙ”ති ව,

“නරො නරං යාවති කිඤ්චි චත්ථුං, නරෙන දුතො පහිතො නරායා”ති ව
ගාථාරචනම්පි කුබ්බන්තිති? සච්චං, සාසනාවචරාපි නිපුණා පණ්ඩිතා “නමො
බුද්ධායා”තිආදීනිචත්වා රතනත්තයං චන්දන්ති, ගාථාරචනම්පි කුබ්බන්ති, එවං
සත්තෙපි තෙ සද්දසත්ථෙ කතපරිවයවසෙන සද්දසත්ථතො නයං ගහෙත්වා
තථාරූපා ගාථාපි චුණ්ණියපදානිපි අභිසඬ්ඛරොන්ති, “නමො
බුද්ධායා”තිආදීනි චත්වා රතනත්තයං චන්දන්ති. යෙ පන සද්දසත්ථෙ
අකතපරිවයා අන්තමසො බාලදාරකා, තෙපි අඤ්ඤාසං වචනං සුත්වා
කතපරිවයවසෙන “නමො බුද්ධායා”තිආදීනි චත්වා රතනත්තයං චන්දන්ති,
“නමො බුද්ධස්සා”ති වදන්තා පන අප්පකතරා. කත්ථවි හි පදෙසෙ කුමාරකෙ
අක්ඛරසමයං උග්ගණ්භාපෙන්නා ගරු අක්ඛරානමාදිම්හි “නමො බුද්ධායා”ති
සික්ඛාපෙන්නි, න පන “නමො බුද්ධස්සා”ති, එවං සත්තෙපි පාළිනයෙ
පොරාණට්ඨකථානයෙ ව උපපරික්ඛියමානෙ යිපෙත්වා
ගත්‍යත්ථකම්මාදිට්ඨානචතුක්කං, පහෙදතො සත්තට්ඨානං වා
දානරොවනධාරණනමොයොගාදිහෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ

චතුත්ථෙකචචනස්ස ආයාදෙසසහිතාති රූපාති න දිස්සන්ති, තස්මා කෙහිවි අභිසංඛතාති “නමො බුද්ධාය, බුද්ධාය දානං දෙන්ති”ති පදාති පාළිං පත්වා “නමො බුද්ධස්ස, බුද්ධස්ස දානං දෙන්ති”ති අඤ්ඤරූපාති භවන්තීති දට්ඨබ්බං. අයං පන පාළිනායදට්ඨකථානායානුරූපෙන ආයාදෙසස්ස පයොගරචනා – “බුද්ධාය සරණං ගච්ඡති, බුද්ධං සරණං ගච්ඡති”ති වා, “බුද්ධාය නගරං නෙන්නි, බුද්ධං නගරං නෙන්නි”ති වා, “බුද්ධාය සක්කතො ධම්මො, බුද්ධෙන සක්කතො ධම්මො”ති වා, “බුද්ධාය ජීවිතං පරිච්චජති, බුද්ධස්ස අත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජති”ති වා, “බුද්ධාය අපෙන්නි අඤ්ඤතිත්ථියා, බුද්ධස්මා අපෙන්නි අඤ්ඤතිත්ථියා”ති වා, “බුද්ධාය ධම්මතා, බුද්ධස්ස ධම්මතා”ති වා, “බුද්ධාය පසන්නො, බුද්ධෙ පසන්නො”ති වා ඉති පභෙදතො ඉමං සත්තඨානං විචජ්ජෙත්වා අඤ්ඤත්ථ ආයාදෙසො න දිස්සති. තථා හි –

පායෙ මහානමක්කාර-සංඛාතෙ සාධුනන්දනෙ;
සම්පදානෙ නමොයොගෙ, ආයාදෙසො න දිස්සති.

එත්ථ මහානමක්කාරපායො නාම “නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති පායො. අනුපි ආයාදෙසො න දිස්සති. වම්භිකසුත්තෙපි “නමො කරොහි නාගස්සා”ති එවං ආයාදෙසො න දිස්සති. අම්බට්ඨසුත්තෙපි “සොත්ථි භදන්තෙ භොතු රඤ්ඤො, සොත්ථි ජනපදස්ස”. එවං ආයාදෙසො න දිස්සති.

“සුප්පබුද්ධ”න්ති පාඨස්ස, අත්ථසංවණ්ණනායපි;
සම්පදානෙ නමොයොගෙ, ආයාදෙසො න දිස්සති.

තථා හි

“සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ච රත්තො ච, නිච්චං බුද්ධගතා සති”ති

ඉමිස්සා පාළියා අට්ඨකථායං “සම්මාදිට්ඨිකස්ස පුත්තො ගුළං බිපමානො බුද්ධානුස්සති. ආචජ්ජෙත්වා ‘නමො බුද්ධස්සා’ති වත්වා ගුළං බිපති”ති ආයාදෙසවජ්ජිතො සද්දරචනාවිසෙසො දිස්සති. සගාථාවග්ගවණ්ණනායමිති ධනඤ්ජානීසුත්තට්ඨකථායං “ත්ථං ධීතාපි නිසින්තාපි බිපින්වාපි කාසෙත්වාපි ‘නමො බුද්ධස්සා’ති තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස නමක්කාරං කරොසී”ති ආයාදෙසවජ්ජිතො සද්දරචනාවිසෙසො දිස්සති. තථා තත්ථ තත්ථ “බුද්ධස්පමුඛස්ස හික්ඛුසංඝස්ස දානං දෙති. තස්ස පුරිසස්ස භත්තං න රුච්චති. සමණස්ස රොචතෙ සච්චං, බුද්ධස්ස ඡත්තං ධාරෙති, බුද්ධස්ස සිලාසතෙ”තිආදිනා ආයාදෙසවිචජ්ජිතො සද්දරචනාවිසෙසො දිස්සති. එවං

දානරොවනාදීසු බහුසු සම්පදානවිසයෙසු චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතං රූපං න දිස්සති.

ගත්‍යත්ථකම්මාදීසු පන චතුසු යානෙසු දිස්සති. තථා හි “මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”ති චෙත්ථ ගත්‍යත්ථකම්මනි දිස්සති. එත්ථ හි “මූලං පටිකස්සෙය්‍යා, අප්පො සග්ගං ගච්ඡති”ති ච අත්ථො. “පටිකස්සෙය්‍යා”ති චෙත්ථ කස ගතියන්ති ධාතුස්ස පතිඋපසග්ගෙන විසෙසිතත්තා “ආකඬ්ඨෙය්‍යා”ති අත්ථො භවති. “අයං පුරිසො මම අත්ථකාමො, යො මං ගහෙත්වාන දකාය නෙති”ති එත්ථ නයනත්ථකම්මනි දිස්සති. එත්ථ හි මං උදකං නෙති, අත්තනො වසනකසොබ්භං පාපෙතීති අත්ථො. “විරමථායස්මන්තො මම වචනායා”ති එත්ථ විහත්තිවිපරිණාමෙ දිස්සති. මම වචනතො විරමථාති හි නිස්සක්කවචනවසෙන අත්ථො. “මහාගණාය භත්තා මෙ”ති එත්ථාපි විහත්තිවිපරිණාමෙ දිස්සති. මම මහතො භංසගණස්ස භත්තාති හි සාම්චවනවසෙන අත්ථො. මම භංසරාජාති චෙත්ථ අධිප්පායො. “අසක්කතා වස්ම ධනඤ්චයායා”ති එත්ථාපි විහත්තිවිපරිණාමෙ දිස්සති. මයං ධනඤ්චයස්ස රඤ්ඤො අසක්කතා ච භවාමාති හි කත්තුත්ථෙ සාම්චවනං. තථා හි “ධනඤ්චයස්සා”ති වා “ධනඤ්චයෙනා”ති වා වත්තබ්බෙ එවං අවත්වා “ධනඤ්චයායා”ති සම්පදානවචනං දානක්‍රියාදිකස්ස සම්පදානවිසයස්ස අභාවතො විහත්තිවිපරිණාමෙයෙව යුජ්ජති, තස්මා ධනඤ්චයරාජෙන මයං අසක්කතා ච භවාමාති අත්ථො ගහෙතබ්බො. අඤ්ඤම්පි විහත්තිවිපරිණාමට්ඨානං මග්ගිතබ්බං.

“විරාගාය උපසමාය නිරොධායා”තිආදීනි පන අනෙකසහස්සානි ආයාදෙසසහිතානි සද්දරූපානි තදත්ථෙ පවත්තන්ති. අට්ඨකථාවරියාපි හි ධම්මචිනයසද්දත්ථං වණ්ණෙත්තා “ධම්මානං විනයාය. අනවජ්ජධම්මත්ථඤ්ඤෙස විනයො, න භවහොගාදිඅත්ථ”න්ති තදත්ථවසෙනෙව ආයාදෙසසහිතං සද්දරූපං පයුඤ්ජිංසු, එවං චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රූපානි ගත්‍යත්ථකම්මනි නයනත්ථකම්මනි විහත්තිවිපරිණාමෙ තදත්ථෙ වාති ඉමෙසු චතුසුයෙව යානෙසු දිස්සන්ති, න පන දානරොවනාදිහෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ. තථා හි නිරුත්තිපිට්ඨකෙ “අත්ථායාති සම්පදානවචන”න්ති ආයාදෙසසහිතං සද්දරූපං චුත්තං, පුරිසසද්දාදිවසෙන පන තාදිසානි රූපානි න චුත්තානි තාදිසානං සද්දරූපානං යත්ථ කත්ථවි අප්පවත්තනතො. කච්චායනප්පකරණෙපි හි “ආය චතුත්ථෙකවචනස්ස තු”ති ලක්ඛණස්ස චුත්තියං “අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”න්ති චුත්තං. “පුරිසායා”ති වා “සමණායා”ති වා “බ්‍රාහ්මණායා”ති වා න චුත්තන්ති.

එත්ථ සියා - නනු හො තස්සෙව චුත්තියං “චතුත්ථීති කිමත්ථං පුරිසස්ස මුඛං. එකච්චනස්සාති කිමත්ථං පුරිසානං දදාති. වාති කිමත්ථං දාතා හොති සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා”ති චුත්තත්තා “පුරිසාය සමණාය බ්‍රාහ්මණායා”තිආදීති පදරූපාති නයතො දස්සිතාති, කෙවලං පන මුඛසද්දයොගතො ඛහුවචනභාවතො විකප්පනතො ච “පුරිසායා”තිආදීති න සිජ්ඣන්ති, මුඛසද්දයොගාදිවිරහිතෙ පන යානෙ අවස්සං සිජ්ඣන්තිති? එත්ථ චුච්චතෙ - “චතුත්ථීති කිමත්ථං පුරිසස්ස මුඛං”න්ති වදන්තො “සචෙ ආයාදෙසො භවෙය්‍ය, චතුත්ථීයා එව භවති, න ඡට්ඨියා”ති දස්සෙත්තො “මුඛං”න්ති පදං දස්සෙසි, න ච තෙන “මුඛසද්දට්ඨානෙ දෙතීතිආදිකෙ සම්පදානවිසයභූතෙ ක්‍රියාපදෙ ධීතෙ ආයාදෙසො හොති”ති දස්සෙති. “එකච්චනස්සාති කිමත්ථං පුරිසානං දදාති”ති වදන්තොපි “එකච්චනස්සෙව ආයාදෙසො හොති, න ඛහුවචනස්සා”ති දස්සෙති. “දදාති”ති ඉදං පදං “පුරිසානං”න්ති පදස්ස සම්පදානච්චනත්තං ඤාපෙතුං අවොච, න ච “දෙතීතිආදිකෙ සම්පදානවිසයභූතෙ ක්‍රියාපදෙ සති චතුත්ථෙකච්චනස්ස ආයාදෙසො හොති”ති ඉමමත්ථං විඤ්ඤාපෙති. “වාති කිමත්ථං දාතා හොති සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා”ති ච වදන්තොපි “සම්පදානෙයෙව විකප්පෙන ආයාදෙසො හොති”ති විඤ්ඤාපෙති, න දානාදික්‍රියං පටිච්ච ආයාදෙසවිධානං ඤාපෙති.

යදි පන දානාදික්‍රියං පටිච්ච ආයාදෙසවිධානං සියා, චුත්තිකාරකෙන ලක්ඛණස්ස චුත්තියං මූලොදාහරණෙයෙව “අත්ථාය භිතායා”ති තදත්ථපයොගාති විය “පුරිසාය දීයතෙ”තිආදි චත්තබ්බං සියා, න ච චුත්තං. කස්මාති චෙ? බුද්ධච්චතෙ පොරාණට්ඨකථාසු ච තාදිසස්ස පයොගස්ස අභාවා. නිරුත්තිපිටකෙ හි පහින්තපට්ඨසම්භිදො සො ආයස්මා මහාකච්චානො “පුරිසස්ස දීයතෙ”ති ආයාදෙසරහිතානියෙව රූපාති දස්සෙති, “අත්ථායාති සම්පදානච්චනං”න්ති භණන්තොපි ච ථෙරො දානාදික්‍රියාපෙක්ඛං අකත්වා චතුත්ථෙකච්චනස්ස ආයාදෙසසහිතං රූපමෙව නිද්දිසි. තෙන සො පයොගො තදත්ථපයොගොති විඤ්ඤායති. ඉති ඉමෙහි කාරණෙහි ජානිතබ්බං “දානාදික්‍රියං පටිච්ච ආයාදෙසවිධානං න කත”න්ති. යජ්ජෙවං “අත්ථාය භිතායා”තිආදීතියෙව තදත්ථපයොගාති “ආය චතුත්ථෙකච්චනස්ස තු”ති ලක්ඛණස්ස විසයා භවෙය්‍යං, නාඤ්ඤානීති? තත්ත, අඤ්ඤානීපි විසයායෙව තස්ස. කතමාති? “මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, අජ්ජො සග්ගාය ගච්ඡති, දකාය නෙති, විරමථායස්මත්තො මමච්චනාය, ගණාය භත්තා”තිආදීති. “සග්ගස්ස ගමනෙන වා”තිආදීති පන වාධිකාරත්තා අවිසයාවාති.

නනු ච හො එවං සන්තෙ චුත්තිකාරකෙන මූලොදාහරණෙසු “අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”න්ති චත්වා “මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා”තිආදීතිපි

වත්තබ්බානි, කිමුදාහරණෙ පන “වාති කිමත්ථං සග්ගස්ස ගමනෙන වා”ති වත්තබ්බන්ති? සච්චං, අවචනෙ කාරණමත්ථී, තං සුභාථං – “මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”ති එත්ථ හි “මූලාය, සග්ගායා”ති පදානි සුද්ධසම්පදානවචනානි න භොතීති ගත්‍යත්ථකම්මනි වත්තනතො, තස්මා මූලොදාහරණෙසු න චුත්තානි. තථා “දකාය නෙති”ති එත්ථ “දකායා”ති පදං නයනත්ථකම්මනි වත්තනතො සුද්ධසම්පදානවචනං න භොතීති න චුත්තං. “විරමථායස්මන්තො මම වචනායා”ති එත්ථ පන “වචනායා”ති පදං නිස්සක්කවචනත්ථෙ වත්තනතො, “ගණාය හත්තා”ති එත්ථ “ගණායා”ති පදං සාම්චචනත්ථෙ වත්තනතො, “අසක්කතා වස්ම ධනඤ්චයායා”ති එත්ථ “ධනඤ්චයායා”ති පදං කත්තුවසෙන සාම්ඤත්ථෙ වත්තනතො සුද්ධසම්පදානවචනං න භොතීති න චුත්තං. කිමුදාහරණෙපි “සග්ගස්සා”ති පදං ගමනසද්දසන්නිධානතො ගත්‍යත්ථකම්මනි වත්තනතො සුද්ධසම්පදානවචනං න භොතීති “වාති කිමත්ථං සග්ගස්ස ගමනෙන වා”ති න චුත්තං. එවඤ්ඤත්ථ චුත්තනයෙන බුද්ධවචනං පොරාණට්ඨකථානයඤ්ච පත්ථා චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රූපානි ගත්‍යත්ථකම්මාදීසු චතුසුයෙව යානෙසු දිස්සන්ති, න පන දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙති දට්ඨබ්බං.

නනු ච භො “වන්දනසාරං ජෙට්ඨිකාය අදාසි සුවණ්ණමාලං කනිට්ඨායා”ති දානප්පයොගෙ චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතරූපදස්සනතො “රාජකඤ්ඤාය දීයතෙ, රාජකඤ්ඤාය රුච්චති අලඬිකාරො, රාජකඤ්ඤාය ඡත්තං ධාරෙති, රාජකඤ්ඤාය නමො කරොහි, රාජකඤ්ඤාය සොත්ථී භවතු, රාජකඤ්ඤාය සිලාසතෙ”තිආදීහිපි පයොගෙහි භවිතබ්බං, අථ කස්මා “බුද්ධවචනං පොරාණට්ඨකථානයඤ්ච පත්ථා චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රූපානි ගත්‍යත්ථකම්මාදීසු චතුසුයෙව යානෙසු දිස්සන්ති, න පන දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ”ති වද්දාති? උප්පට්ඨවතිණ්ණො හවං, න හි හවං අම්භාකං වචනත්ථං ජානාති. අයඤ්ඤත්ථ අම්භාකං වචනත්ථො – සබ්බානිපි ඉත්ථිලිඬිගානි එකවචනවසෙන තතියාවතුත්ථිපඤ්චමීඡට්ඨිසත්තමීයානෙසු සමසමානි භොතීති, අප්පානි අසමානි, තස්මා තානි යපෙත්ථා පුල්ලිඬිගනපුංසකලිඬිගෙසු පුරිසාදි චිත්තාදිසද්දානං අකාරන්තපකතිභාවෙ ධීතානං චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රූපානි බුද්ධවචනාදීසු දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ න දිස්සන්ති. තෙනෙව හි “මූලාය, සග්ගාය, දකාය, වචනාය, ගණායා”තිආදීනි ගත්‍යත්ථකම්මාදීසු තීසු “අහිඤ්ඤාය, සම්බොධාය, නිබ්බානායා”ති එවමාදීනි පන අනෙකසතානි තිලිඬිගපදානි තදත්ථෙයෙවාති ඉමෙසු චතුසු යානෙසු දිස්සන්ති. “දෙනි,

රොවති, ධාරෙතී” තිආදීසු පන සුද්ධසම්පදානවිසයෙසු න දිස්සන්ති. භවන්ති චත්‍ර -

චතුත්ථෙකච්චනස්ස, ආයාදෙසෙන සංයුතං;
රූපං අනිත්ථිලිඬගානං, යානෙසු චතුසුට්ඨිතං.

ගත්‍යත්ථකම්මනි චෙව, නයනත්ථස්ස කම්මනි;
විහත්තියා විපල්ලාසෙ, තදත්ථෙ චාති නිද්දිසෙ.

“මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”;
එවං ගත්‍යත්ථකම්මස්මිං, දිට්ඨමම්හෙහි සාසනෙ.

“දකාය නෙති” ඉච්චෙවං, නයනත්ථස්ස කම්මනි;
“චචනායා” ති නිස්සක්කෙ, විරමණප්පයොගතො.

“ගණාය” ඉති සාමිස්මිං, “භත්තා” ති සද්දයොගතො;
“ධනඤ්චයායා” ති පදං, කත්තුත්ථෙ සාමිසුවකං.

“අසක්කතා” ති සද්දස්ස, යොගතොති විනිද්දිසෙ;
අඤ්ඤො චාපි විපල්ලාසො, මග්ගිතඛිබ්බො විභාවිනා.

“අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය, නිබ්බානායා” තිමානි තු;
ලිඬගත්තයවසෙනෙව, තදත්ථස්මිං විනිද්දිසෙ.

එවං පායානුලොමෙන, කට්ඨො ආයසම්භවො;
ඉදන්තු සුබ්බමං යානං, චිත්තෙතඛිබ්බං පුනප්පුනං.

ඔකාරන්තවසෙනෙව, නානානසුමණ්ඨිතා;
පදමාලා මහෙසිස්ස, සාසනත්ථං පකාසිතා.

ඉමමතිමධුරඤ්ඤෙව චිත්තිකත්ථා සුණෙය්‍යුං,
විවිධනසවිචිත්තං සාධවො සද්දනීතිං;
ජිනවරචචනෙනෙ සද්දතො ජාතකඬ්ඛං,
කුමුදමිව’සිනා වෙ සුට්ඨු ඡන්දෙය්‍යුමෙත්ථ.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

සවිනිවිජයො ඔකාරන්තපුල්ලිඬගානං පකතිරූපස්ස

නාමිකපදමාලාවිභාගො නාම

පඤ්චමො පරිච්ඡේදො.

අකාරන්තොකාරන්තතාපකතිකඔකාරන්තපුල්ලිඬගං නිට්ඨිතං.

6. ආකාරන්තපුල්ලිඬගනාමිකපදමාලා

අප්පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා ආකාරන්තපුල්ලිඬගානං පකතිරූපෙසු අභිභවිතු ඉච්චෙනස්ස පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම - සත්ථා, සත්ථා, සත්ථාරො. සත්ථාරං, සත්ථාරො. සත්ථාරා, සත්ථාරෙහි, සත්ථාරෙහි. සත්ථු, සත්ථුස්ස, සත්ථුනො, සත්ථානං, සත්ථාරානං. සත්ථාරා, සත්ථාරෙහි, සත්ථාරෙහි. සත්ථු, සත්ථුස්ස, සත්ථුනො, සත්ථානං, සත්ථාරානං. සත්ථරි, සත්ථාරෙසු. හො සත්ථ, හො සත්ථා, භවන්තො සත්ථාරො.

අයං යමකමහාපෙරෙන කතාය වූළනිරුත්තියා ආගතො නයො. එත්ථ ච නිරුත්තිපිටකෙ ච කච්චායනෙ ච “සත්ථුනා”ති පදං අනාගතමිපි ගහෙනබ්බමෙව “ධම්මරාජෙන සත්ථුනා”ති දස්සනතො. “සත්ථාරා, සත්ථුනා, සත්ථාරෙහි, සත්ථාරෙහි”ති කමො ච වෙදිතබ්බො. එත්ථ ච අසතිපි අත්ථවිසෙසෙ බ්‍යඤ්ජනවිසෙසවසෙන, බ්‍යඤ්ජනවිසෙසාභාවෙපි අත්ථනානත්ථතාවසෙන සද්දන්තරසන්දස්සනං නිරුත්තික්කමොති “සත්ථා”ති පදං එකච්චනබ්‍රවචනවසෙන ද්වික්ඛන්තුං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. නිරුත්තිපිටකාදීසු පන “සත්ථා”ති පඨමාබ්‍රවචනං න ආගතං. කිඤ්චාපි න ආගතං, තථාපි “අවිතක්කිතා මච්චුමුපබ්බජන්ති”ති පාළියං “අවිතක්කිතා”ති පඨමාබ්‍රවචනස්ස දස්සනතො “සත්ථා”ති පදස්ස පඨමාබ්‍රවචනත්තං අවස්සමිච්ඡිතබ්බං. තථා වත්තා, ධාතා, ගන්තාදීනමිපි තග්ගතිකත්තා. තථා නිරුත්තිපිටකෙ “සත්ථාරෙ”ති දුතියාබ්‍රවචනඤ්ච “සත්ථුස්ස, සත්ථාන”න්ති චතුත්ථීජට්ඨෙකච්චනබ්‍රවචනාති ච ආගතාති, වූළනිරුත්තියං පන න ආගතාති. තත්ථ “මාතාපිතරො පොසෙති. භාතරො අතික්කමති”ති දස්සනතො “සත්ථාරෙ”ති දුතියාබ්‍රවචනරූපං අයුත්තං විය දිස්සති. කච්චායනාදීසු “හො සත්ථ, හො සත්ථා” ඉති රස්සදීසවසෙන ආලපනෙකච්චනද්වයං වුත්තං. නිරුත්තිපිටකෙ “හො සත්ථ” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකච්චනං වත්වා “භවන්තො සත්ථාරො”ති ආරාදෙසවසෙන ආලපනබ්‍රවචනං වුත්තං. වූළනිරුත්තියං “හො සත්ථ” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකච්චනං වත්වා “හො සත්ථා” ඉති දීසවසෙන ආලපනබ්‍රවචනං

ලපිතං. සබ්බමෙතං ආගමෙ උපපරික්ඛිත්වා යථා න විරුජ්ඣති, තථා ගහෙනබ්බං.

ඉදානි සත්ථුසද්දස්ස යං රූපන්තරං අම්භෙහි දිට්ඨං, තං දස්සෙස්සාම – තථා හි “ඉමෙසං මහානාම තිණ්ණං සත්ථුතං එකා නිට්ඨා උදාහු පුටු නිට්ඨා”ති පාළියං “සත්ථුත”න්ති පදං දිට්ඨං, තස්මා අයම්පි කමො වෙදිතබ්බො “සත්ථු, සත්ථුස්ස, සත්ථුනො, සත්ථානං, සත්ථාරානං, සත්ථුත”න්ති. අභිභවිතා, අභිභවිතා, අභිභවිතාරො. අභිභවිතාරං, අභිභවිතාරො. අභිභවිතාරා, අභිභවිතුනා, අභිභවිතාරෙහි, අභිභවිතාරෙහි. අභිභවිතු, අභිභවිතුස්ස, අභිභවිතුනො, අභිභවිතානං, අභිභවිතාරානං, අභිභවිතුනං. අභිභවිතාරා, අභිභවිතාරෙහි, අභිභවිතාරෙහි. අභිභවිතු, අභිභවිතුස්ස, අභිභවිතුනො, අභිභවිතානං, අභිභවිතාරානං. අභිභවිතරි, අභිභවිතාරෙසු. හො අභිභවිත, හො අභිභවිතා, භවන්තො අභිභවිතාරො. යථා පනෙත්ථ අභිභවිතු ඉච්චෙනස්ස පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා සත්ථුතයෙන යොජිතා, එවං පරිභවිතුආදීනඤ්ච අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං නාමිකපදමාලා සත්ථුතයෙන යොජෙතබ්බො. එත්ථඤ්ඤානි තංසදිසානි නාම “වත්තා, ධාතා”ඉච්චාදීනං පදානං වත්තුධාතු ඉච්චාදීනි පකතිරූපානි.

වත්තා ධාතා ගන්තා නෙතා,
දාතා කත්තා වෙතා තාතා;
ජෙත්තා හෙත්තා හන්තා මෙතා,
ජෙතා බොද්ධා ඤාතා සොතා.

ගජ්ජිතා වස්සිතා භත්තා, මුච්ඡිතා පටිසෙධිතා;
භාසිතා පුච්ඡිතා ඛන්තා, උට්ඨාතොක්කමිතා තතා.

නත්තා පනත්තා අක්ඛාතා, සහිතා පටිසෙවිතා;
නෙතා විනෙතා ඉච්චාදී, වත්තරෙ සුද්ධකත්තරි.

උප්පාදෙතා විඤ්ඤාපෙතා, සන්දස්සෙතා පබ්බහෙතා;
බොධෙතාදී වඤ්ඤෙස සද්දා, ඤෙය්‍යා හෙතුස්මිං අත්ථස්මිං.

කත්තා ඛත්තා නෙත්තා භත්තා, පිතා භාතාතිමෙ පන;
කිඤ්ච හිජ්ජන්ති සුත්තස්මිං, තං පහෙදං කට්ඨස්සහං.

සත්ථානිආදීසු කෙවි, උපයොගෙන සාමිතා;
සහෙව නිච්චං වත්තන්ති, නෙව වත්තන්ති කෙවි තු.

තනු කත්තුසද්දාදයො රූපන්තරවසෙන සත්ථුසද්දතො කිඤ්චි භිජ්ජන්ති. තථා හි “උට්ඨෙහි කත්තෙ තරමානො, ගන්ත්වා වෙස්සන්තරංවදා”ති එත්ථ “කත්තෙ”ති ඉදං ආලපනෙකවචනරූපං, එවඤ්ඤි “හො කත්තා”ති රූපතො රූපන්තරං නාම. “තෙන හි හො ඛත්තෙ යෙන වම්පෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තෙනුපසඬිකමා”ති එත්ථ “ඛත්තෙ”ති ඉදඤ්චාලපනෙකවචනරූපං. එවම්පි “හො ඛත්තා”ති රූපතො රූපන්තරං නාම. “නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සතී”ති එත්ථ “නෙත්තෙ”ති ඉදං සත්තමියා එකවචනරූපං, එතම්පි “නෙත්තරී”ති රූපතො රූපන්තරං. “ආරාධයති රාජානං, සුජං ලහති භත්තුසු”ති එත්ථ “භත්තුසු”ති ඉදං සත්තමියා ඛහුවචනරූපං. “භත්තාරෙසු”ති රූපතො රූපන්තරං, අනු “භත්තුසු”ති දස්සනතො, “මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා”ති එත්ථ “පිතුසු”ති දස්සනතො ච “චත්තුසු ධාතුසු ගන්තුසු නෙතුසු දාතුසු කත්තුසු”ති එවමාදිනයොපි ගහෙතඛිබ්බො. අයං නයො සත්ථුසද්දෙපි ඉච්ඡිතඛිබ්බො විය අම්භෙ පටිභාති.

පිතා, පිතා, පිතරො. පිතරං, පිතරො. පිතරා, පිතුනා, පෙත්තා, පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි. පිතු, පිතුස්ස, පිතුනො, පිතානං, පිතරානං, පිතුනං. පිතරා, පෙත්තා, පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි. පිතු, පිතුස්ස, පිතුනො, පිතානං, පිතරානං, පිතුනං. පිතරී, පිතරෙසු, පිතුසු. හො පිත, හො පිතා, භවන්තො පිතරො. එත්ථ පන “පෙත්තා, පිතුන”න්ති ඉමං නයද්වයං වජ්ජෙත්වා භාතුසද්දස්ස ච පදමාලා යොජෙතඛිබ්බො. තත්ථ “මත්තා ච පෙත්තා ච කතං සුසාධු, අනුඤ්ඤාතොසි මාතාපිතුහි, මාතාපිතුනං අච්චයෙනා”ති ච දස්සනතො පිතුසද්දස්ස “පෙත්තා, පිතුහි, පිතුහි. පිතුන”න්ති රූපභෙදො ච, “පිතරො” ඉච්චාදීසු රස්සත්තඤ්ච සත්ථුසද්දතො විසෙසො. තත්ථ ච “පෙත්තා”ති ඉදං “ජන්තුයො, හෙතුයො, හෙතුයා, අධිපතියා”ති පදානි විය අචින්තෙය්‍යං පුල්ලිඬිගරූපන්ති දට්ඨඛිබ්බං.

වොදනා සොධනා වානු භවති — සත්ථා පිතා ඉච්චෙවමාදීනි නිජ්ජන්තත්තමුපාදාය ආකාරන්තානීති ච, පට්ඨං ධර්මපෙතඛිබ්බං පකතිරූපමුපාදාය උකාරන්තානීති ච තුම්භෙ භණ්ට, “හෙතු සත්ථාරදස්සනං. අමාතාපිතරසංවඬිඨො. කත්තාරනිද්දෙසො”තිආදීසු පන සත්ථාර ඉච්චාදීනි කථං තුම්භෙ භණ්ටාති? එතානිපි මයං පකතිරූපමුපාදාය උකාරන්තානීති භණ්ටාති. නනු ච හො එතානි අකාරන්තානීති? න, උකාරන්තානියෙව තානි. නනු ච හො යො අං නාදීනි පරභූතානි වචනානි න දිස්සන්ති යෙහි උකාරන්තසද්දානමන්තස්ස ආරාදෙසො සියා, තස්මා අකාරන්තානීති? න, ඊදිසෙ යානෙ පරභූතානං යො අං නාදීනං වචනානමනොකාසත්තා. තථා හි සමාසවිසයො එසො. සමාසවිසයස්මිඤ්ඤි අචින්තෙය්‍යානිපි රූපානි දිස්සන්තිති. එවං සත්තෙපි හො “ගාමතො නික්ඛමති”ති පයොගස්ස විය අසමාසවිසයෙ

“සත්ථාරතො සත්ථාරං ගච්ඡති”ති නිද්දෙසපාළිදස්සනතො “හෙතු සත්ථාරදස්සන”න්තිආදීසු සත්ථාර ඉච්චාදීනි අකාරන්තානීති වින්තෙතබ්බානීති? න වින්තෙතබ්බානි “සත්ථාරතො සත්ථාරං ගච්ඡති”ති එත්ථාපි උකාරන්තත්තා. එත්ථ හි අසමාසත්තෙපි තොපච්චයං පටිච්ච සත්ථුසද්දස්ස උකාරො ආරාදෙසං ලභති. යානි පන තුම්භෙ උකාරස්ස ආරාදෙසනිමිත්තානි යො අංනාදීනි වචනානි ඉච්ඡං, තානි ඊදිසෙ යානෙ විඤ්ඤානං පමාණං න භොන්ති. කානි පන භොන්තීති වෙ? අසමාසවිසයෙ තොපච්චයො ව සමාසවිසයෙ පරපදානි ව පරපදාභාවෙ ස්වාදිවිභන්තියො වානි ඉමානෙව ඊදිසෙ යානෙ එකන්තෙන පමාණං භොන්ති. තථා හි ධම්මපදට්ඨකථායං “යාවදෙව අනත්ථාය, ඤාත්තං බාලස්ස ජායති”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථංසංවණ්ණනායං “අයං නිම්මානාපිතරොති ඉමස්මිං පහටෙ දණ්ඨො නත්ථී”ති එත්ථ නිම්මානාපිතරොති ඉමස්ස සමාසවිසයත්තා සිමිහි පරෙ උකාරො ආරාදෙසං ලභති, තතො සිස්ස ඔකාරාදෙසො, ඉච්චෙනං පදං පකතිරූපවසෙන උකාරන්තං භවති. නිප්පන්තත්තමුපාදාය “පුරිසො, උරගො”ති පදානි විය ඔකාරන්තඤ්ච භවති. අයං පනෙත්ථ සමාසවිග්ගහො “මාතා ව පිතා ව මාතාපිතරො, නත්ථී මාතාපිතරො එතස්සානි නිම්මානාපිතරො”ති. පකතිරූපවසෙන හි “නිම්මානාපිතු” ඉති යිතෙ සිවචනස්මිං පරෙ උකාරස්ස ආරාදෙසො භොති. කත්ථවි පන ධම්මපදට්ඨකථාපොත්ථකෙ “අයං නිම්මානාපිතිකො”ති පාඨො දිස්සති, එසො පන “අයං නිම්මානාපිතරො”ති පදස්ස අයුත්තතං මඤ්ඤමානෙහි යපිතොති මඤ්ඤාම, න සො අයුත්තො අට්ඨකථාපාඨො. සො හි උමඬිගජාතකට්ඨකථායං එකපිතරොති සිමිහි ආරාදෙසපයොගෙන සමෙති. තථා හි —

“යථාපි නියකො භාතා,
සඋදරියො එකමාතුකො;
එවං පඤ්චාලචන්දො තෙ,
දයිතබ්බො රට්ඨසභා”ති

ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං සංවණ්ණෙත්තෙහි පාළිනයඤ්ඤාහි ගරුහි “නියකොති අප්ඤ්ඤාතිකො එකපිතරො එකමාතුයා ජාතො”ති සිමිහි ආරාදෙසපයොගරචනා කතා. න කෙවලඤ්ච සිමිහි ආරාදෙසෙ පුල්ලිඬිගජපයොගොයෙවම්භෙහි දිට්ඨො, අථ බො ඉත්ථිලිඬිගජපයොගොපි සාසනෙ දිට්ඨො. තථා හි විනයපිටකෙ චූළවග්ගෙ “අස්සමණි භොති අසකායධිතරා”ති පදං දිස්සති. අයං පනෙත්ථ සමාසවිග්ගහො “සකායකුලෙ උප්පන්තත්තා සකායස්ස භගවතො ධිතා සකායධිතරා, න සකායධිතරා අසකායධිතරා”ති. ඉධාපි සිමිහි පරෙ උකාරස්ස ආරාදෙසො කතො, ඉත්ථිලිඬිගභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා ආපච්චයො, තතො සිලොපො ව දට්ඨබ්බො.

එවං සමාසපදන්තෙ සත්ථු පිතු කත්තුසද්දානං නාමිකපදමාලායං වුත්තරුපතො කොචි කොචි රුපවිසෙසො දිස්සති. අඤ්ඤාසම්පි රුපවිසෙසො නයඤ්ඤානා මග්ගිතබ්බො සුත්තන්තෙසු. කො හි නාම සමත්ථො නිස්සෙසතො බුද්ධවචනසාගරෙ සංකිණ්ණානි විචිත්‍රානි පණ්ඩිතජනානං හදයවිම්භාපනකරානි පදරුපරතනානි සමුද්ධරිත්වා දස්සෙතුං, තස්මා අම්මෙහි අප්පමත්තකානියෙව දස්සිතානි.

අදන්ධජාතිකො විඤ්ඤ-ජාතිකො සතතං ඉධ;
යොගං කරොති වෙ සත්ථු, පාළියං සො න කඬ්ඛති.

යෙ පනිධ අම්මෙහි “සත්ථා, අභිභවිතා, වත්තා, කත්තා”දයො සද්දා පකාසිතා, තෙසු කෙචි උපයොගවචනෙන සද්ධිං නිව්චං වත්තන්ති “පුච්ඡිතා, ඔක්කම්මිතා”ඉච්චාදයො. තථා හි “අභිජානාසි නො ත්වං මහාරාජ ඉමං පඤ්ඤං අඤ්ඤා සමණ්ණාභ්මණෙ පුච්ඡිතා. නිද්දං ඔක්කම්මිතා”තිආදිපයොගා බහු දිස්සන්ති. කෙචි සාම්චවනෙන සද්ධිං නිව්චං වත්තන්ති “අභිභවිතා, වත්තා”ඉච්චාදයො. තථා හි “පච්චාමිත්තනං අභිභවිතා, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. අමතස්ස දාතා. පරිස්සයානං සහිතා. අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස, උප්පාදෙනා නරුත්තමො”තිආදිපයොගා බහු දිස්සන්ති. කෙචි පන උපයොගවචනෙනපි සද්ධිං නෙව වත්තන්ති නියොගා පඤ්ඤත්තියං පවත්තනතො. තං යථා? “සත්ථා, පිතා, භාතා, නත්තා”ඉච්චාදයො. එත්ථ පන “උපයොගවචනෙන සද්ධිං නිව්චං වත්තන්ති”තිආදිවචනං කම්මභූතං අත්ථං සන්ධාය කතන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං උකාරන්තතාපකතිකානං ආකාරන්තපදානං පවත්තිං විදිත්වා සද්දෙසු අත්ථෙසු ව කොසල්ලමිච්ඡන්තෙහි පුන ලිඬගඅන්තවසෙන “සත්ථා, සත්ථො, සත්ථ”න්ති තිකං කත්වා පදානමත්ථො ව පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙතබ්බො. තත්‍ර හි “සත්ථා”ති ඉදං පයමං උකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ආකාරන්තභූතං පුල්ලිඬගං, “සත්ථො”ති ඉදං පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ඔකාරන්තභූතං පුල්ලිඬගං, “සත්ථ”න්තිදං පන පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා නිග්ගහිතන්තභූතං නපුංසකලිඬගං. තත්‍ර සත්ථාති සදෙවකං ලොකං සාසති අනුසාසති සත්ථා, කො සො? භගවා. සත්ථොති සහ අත්ථෙතාති සත්ථො, භණ්ඩමුලං ගහෙත්වා වාණිජ්ජාය දෙසන්නරං ගතො ජනසමුහො. සත්ථන්ති සාසති ආචික්ඛති අත්ථෙ එතෙනාති සත්ථං, බ්‍යාකරණාදිගන්ථො, අථ වා සසති හිංසති සත්තෙ එතෙනාති සත්ථං, අසිආදි. “සත්ථා, සත්ථා, සත්ථාරො. සත්ථාරං, සත්ථාරො”ති පුරෙ විය පදමාලා. “සත්ථො, සත්ථා. සත්ථං, සත්ථෙ”ති පූරිසනයෙන පදමාලා. “සත්ථං, සත්ථානි, සත්ථා. සත්ථං,

සත්ථානි, සත්ථෙ''ති නපුංසකෙ වත්තමාන චිත්තනයෙන පදමාලා යොජෙතබ්බා. එවං තිධා හින්තාසු නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචන්ථපෙතබ්බා.

සත්ථා තිට්ඨති සබ්බඤ්ඤා, සත්ථා යන්ති ධනත්ථිකා;
සත්ථා අපෙති පුරිසො, භොන්තො සත්ථා දදාථ සං.

එවං සුනිසාමඤ්ඤවසෙන සදිසතා භවති.

සත්ථං යං තිබ්බණං තෙන, සත්ථො කත්වාන කප්පියං;
එලං සත්ථුස්ස පාදාසි, සත්ථා තං පරිභුඤ්ජති.

එවං අසුනිසාමඤ්ඤවසෙන අසදිසතා භවති, තථා ලිඛිගඅන්තවසෙන. “වෙනා වෙනො”ති ව “තාතා තාතො”ති ව දුකං කත්වා පදානමත්ථො ව පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙතබ්බා.

තත්‍ර හි “වෙනා”ති පයමං උකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ආකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං, තථා “තාතා”ති පදමපි. “වෙනො”ති ඉදං පන පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ඕකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං, තථා “තාතො”ති පදමපි. තත්‍ර වෙනාති විනොති රාසිං කරොතීති වෙනා, පාකාරචිතනකො පුග්ගලො, ඉට්ඨකවච්ඡිද්ධතීති අත්ථො. වෙනොති චිත්තං, එවංනාමකො වා ලුද්දො. එත්ථ ව චිත්තං “වෙනයති චිත්තෙති”ති අත්ථවසෙන වෙනො, ලුද්දො පන පණ්ණත්තිවසෙන. තාතාති තායතීති තාතා. “අසස්ස තාතා හිතස්ස විධාතා”තිස්ස පයොගො. “තාතො”ති එත්ථාපි තායතීති තාතො, පුත්තානං පිතුසු, පිතරානං පුත්තෙසු, අඤ්ඤෙසඤ්ච අඤ්ඤෙසු පියපුග්ගලෙසු වත්තබ්බවොභාරො එසො. “සො නූන කපණො තාතො, චිරං රුවචති අස්සමෙ. කිච්ඡෙනාධිගතා භොගා, තෙ තාතො විධමං ධමං. එහි තාතා”තිආදීසු වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. “වෙනා, වෙනා, වෙනාරො. වෙනාරං, වෙනාරො”ති සත්ථුනයෙන පදමාලා. “වෙනො, වෙනා. වෙනං, වෙනෙ. වෙනසා, වෙනෙනා”ති මනොගණනයෙන ඤෙය්‍යා. අයං චිත්තවාචකස්ස වෙනසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. “වෙනො, වෙනා. වෙනං, වෙනෙ. වෙනෙනා”ති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යා. අයං පණ්ණත්තිවාචකස්ස වෙනසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. “තාතා, තාතා, තාතාරො. තාතාර”න්ති සත්ථුනයෙන ඤෙය්‍යා. “තාතො, තාතා, තාත”න්ති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යා. එවම්මාසුපි නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචන්ථපෙතබ්බා, තථා ලිඛිගඅන්තවසෙන “ඤාතා, ඤාතො, ඤාතං, ඤාතා”ති චතුක්කං කත්වා පදානමත්ථො ව පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙතබ්බා.

තත්‍ර හි “ඤාතා”ති ඉදං පයමං උකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ආකාරන්තභූතං පුල්ලිඬිගං. “ඤාතො ඤාත”න්ති ඉමානි යථාක්කමං පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡාකාරන්තනිග්ගහීතන්තභූතානි වාච්චලිඬිගෙසු පුන්තපුංසකලිඬිගානි. තථා හි “ඤාතො අත්ථො සුඛාවහො. ඤාතමෙතං කුරඬිගස්සා”ති නෙසං පයොගා දිස්සන්ති. “ඤාතා”ති ඉදං පන පයමං ආකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡාපි ආකාරන්තභූතං වාච්චලිඬිගෙසු ඉත්ථිලිඬිගං. තථා හි “එසා ඉත්ථිමයා ඤාතා”ති පයොගො. තත්‍ර පුල්ලිඬිගපක්කෙ “ජානාතීති ඤාතා”ති කත්තුකාරකවත්තමානකාලවසෙන අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො. ඉත්ථිලිඬිගාදිපක්කෙ “ඤායිත්ථාති ඤාතා ඤාතො ඤාත”න්ති කම්මකාරකාතීතකාලවසෙන අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො. එස නයො අඤ්ඤත්ථාපි යථාසම්භවං දට්ඨබ්බො. “ඤාතා, ඤාතා, ඤාතාරො. ඤාතාර”න්ති සත්ථුනයෙන ඤෙය්‍යා. “ඤාතො, ඤාතා. ඤාත”න්ති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යා. “ඤාතං, ඤාතානි, ඤාතා. ඤාතං, ඤාතානි, ඤාතෙ”ති වක්ඛමානචිත්තනයෙන ඤෙය්‍යා. “ඤාතා, ඤාතා, ඤාතායො. ඤාතං, ඤාතා, ඤාතායො”ති වක්ඛමානකඤ්ඤානයෙන ඤෙය්‍යා. එවම්මාසුපි නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචන්ථපෙතඛිබ්බො. අඤ්ඤෙසුපි යානෙසු යථාරහං ඉමිනා නයෙන සදිසාසදිසතා උපපරික්ඛිතඛිබ්බො. වත්තා ධාතා ගන්තාදීනම්පි “වදනීති වත්තා, ධාරෙතීති ධාතා, ගච්ඡතීති ගන්තා”තිආදීනා යථාසම්භවං නිබ්බවනානි ඤෙය්‍යානි.

යං පනෙත්ථ අම්භෙහි පකිණ්ණකවචනං කථිතං, තං “අට්ඨානෙ ඉදං කථිත”න්ති න වත්තඛිබ්බං. යස්මා අයං සද්දනීති නාම සද්දානමත්ථානඤ්ච යුත්තායුත්තිපකාසනත්ථං කතාරම්භත්තා නානප්පකාරෙන සබ්බං මාගධවොහාරං සඬ්ඛොහෙත්වා කථිතායෙව සොහති, න ඉතරථා, තස්මා නානප්පහෙදෙන වත්තුමිච්ඡාය සම්භවතො “අට්ඨානෙ ඉදං කථිත”න්ති න වත්තඛිබ්බං. නානාඋපායෙහි විඤ්ඤානං ඤාපනත්ථං කතාරම්භත්තා ව පන පුනරුත්තිදොසොපෙත්ථ න වින්තෙතඛිබ්බො, අඤ්ඤදත්ථු සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි අයං සද්දනීති පිටකත්තයොපකාරාය සක්කවචං පරියාපුණ්තඛිබ්බො.

ඉති අභිභවිතාපදසදිසානි වත්තා, ධාතා, ගන්තාදීනි පදානි දස්සිතානි. ඉදානි අතංසදිසානි දස්සෙස්සාම. සෙය්‍යාථිදං —

ගුණවා ගුණවා වෙව, බලවා යසවා තථා;
ධනවා සුතවා විද්වා, ධුතවා කතවාපි ව.

හිතවා භගවා වෙව, ධිතවා ථාමවා තථා;
යතවා වාගවා වාථ, හිමවිච්චාදයො රවා.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පුන්නපුංසකලිඬගෙහි, අකාරන්තෙහි පායතො;
වන්තුසද්දො පරො හොති, තදන්තා ගුණවාදයො.

සඤ්ඤාවා රස්මිවා වෙව, මස්සුවා ව යසස්සිවා;
ඉච්චාදිදස්සනාපෙසො, ආකාරිවණ්ණකාරතො;
ඉත්ථිලිඬගාදීසු හොති, කත්ථවිති පකාසයෙ.

සතිමා ගතිමා අත්ථ-දස්සිමා ධිතිමා තථා;
මුතිමා මතිමා වෙව, ජුතිමා හිරිමාපි ව.

ථුතිමා රතිමා වෙව, යතිමා බලිමා තථා;
කසිමා සුවිමා ධිමා, රුචිමා චක්ඛුමාපි ව.

බන්ධුමා හෙතුමා'යස්මා, කෙතුමා රාහුමා තථා;
බාණුමා භාණුමා ගොමා, විජ්ජුමා වසුමාදයො.

පාපිමා පුත්තිමා වෙව, චන්දිමිච්චාදයොපි ව;
අතංසදිසසද්දාති, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිතා.

ඉවණ්ණකාරොකාරෙහි, මන්තුසද්දො පරො භවෙ;
ආකාරන්තා විකාරන්තා, ඉමන්තුති විභාවයෙ.

ගුණවා, ගුණවා, ගුණවන්තො. ගුණවන්තං, ගුණවන්තෙ. ගුණවතා,
ගුණවන්තෙන, ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තෙහි. ගුණවතො, ගුණවන්තස්ස,
ගුණවතං, ගුණවන්තානං. ගුණවතා, ගුණවන්තා, ගුණවන්තස්මා,
ගුණවන්තම්භා, ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තෙහි. ගුණවතො, ගුණවන්තස්ස,
ගුණවතං, ගුණවන්තානං. ගුණවති, ගුණවන්තෙ, ගුණවන්තස්මිං,
ගුණවන්තම්හි, ගුණවන්තෙසු. හො ගුණවා, භවන්තො ගුණවා, හොන්තො
ගුණවන්තො.

එත්ථ පන “එථ තුම්භෙ ආවුසො සීලවාහොථා”ති ව,

“බලවන්තො දුබ්බලා හොන්ති, ථාමවන්තොපි භායරෙ;
චක්ඛුමා අන්ධිකා හොන්ති, මාතුගාමවසං ගතා”ති ව

පාළියං “සීලවා, චක්ඛුමා”ති පඨමාබ්‍රව්වනස්ස දස්සනතො “ගුණවා”ති
පච්චත්තාලපනට්ඨානෙ බ්‍රව්වනං වුත්තං. “ගුණවා සතිමා”තිආදීසුපි එසෙව
නයො. වුළුනිරුත්තියම්පි හි “ගුණවා”ති පච්චත්තාලපනබ්‍රව්වනාති ආගතාති,
නිරුත්තිපිටකෙ පච්චත්තෙකවචනභාවෙනෙව ආගතං, වුළුනිරුත්තියං පන

නිරුත්තිපිටකෙ ව “හො ගුණව” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං ආගතං. මයං පන “තග්ග භගවා බොජ්ඣකා. කථං නු භගවා තුය්හං සාවකො සාසනෙ රතො” තිඵමාදීසු අනෙකසතෙසු පාඨෙසු “භගවා” ඉති ආලපනෙකවචනස්ස දීඝභාවදස්සනතො වන්තුපච්චයට්ඨානෙ “හො ගුණවා” ඉච්චාදි දීඝවසෙන වචනං යුත්තතරං විය මඤ්ඤාම, මන්තුපච්චයට්ඨානෙ පන ඉමන්තුපච්චයට්ඨානෙ ව “සබ්බවෙරහයාතීත, පාදෙ වන්දාමි චක්ඛුම. එවං ජානාහි පාපිම” ඉච්චාදීසු පාළිපදෙසෙසු “චක්ඛුම” ඉච්චාදි ආලපනෙකවචනස්ස රස්සභාවදස්සනතො “හො සතිම, හො ගතිම” ඉච්චාදි රස්සවසෙන වචනං යුත්තතරං විය මඤ්ඤාම, අථ වා මහාපරිනිබ්බානසුත්තට්ඨකථායං “ආයස්මා තිස්ස” ඉති දීඝවසෙන චුත්තාලපනෙකවචනස්ස දස්සනතො “භගවා, ආයස්මා” ඉති දීඝවසෙන චුත්තපදමත්තං යපෙත්වා වන්තුපච්චයට්ඨානෙනපි මන්තුපච්චයනග්ගො නෙතබ්බො, මන්තුපච්චයට්ඨානෙනපි වන්තුපච්චයනග්ගො නෙතබ්බො. තථා හි කච්චායනාදීසු “හො ගුණවං, හො ගුණව, හො ගුණවා” ඉති නිග්ගහිතරස්සදීඝවසෙන තිණි ආලපනෙකවචනානි චුත්තානි, ඉමිනා “හො සතිමං, හො සතිම, හො සතිමා” ති ඵමාදිනග්ගොපි දස්සිතො. පට්ඨානවචනට්ඨානෙ පන “ගුණවන්තො, ගුණවන්තා, ගුණවන්ති” ති තිණි පදානි චුත්තානි, ඉමිනාපි “සතිමන්තො, සතිමන්තා, සතිමන්ති” ති ඵමාදිනග්ගොපි දස්සිතො. තෙසු “හො ගුණවං හො සතිමං, ගුණවන්තා, ගුණවන්ති” ති ඉමානි පදානි ඵමංගතිකානි ව අඤ්ඤානි පදානි පාළියං අප්පසිද්ධානි යථා “ආයස්මන්තා” ති පදං පසිද්ධං, තස්මා යං චුළුනිරුත්තියං චුත්තං, යඤ්ච නිරුත්තිපිටකෙ, යඤ්ච කච්චායනාදීසු, තං සබ්බං පාළියා අට්ඨකථාහි ව සද්ධිං යථා න විරුජ්ඣති, ගඨගොදකෙන යමුනොදකං විය අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති සමෙති, තථා ගහෙතබ්බං.

අපිවෙත්ථ අයම්පි විසෙසො ගහෙතබ්බො. තං යථා? “තුය්හං ධිතා මහාවීර, පඤ්ඤවන්ත ජුතින්ධරා” ති පාළියං “පඤ්ඤවන්ත” ඉති ආලපනෙකවචනස්ස දස්සනතො.

“සබ්බා කිරෙවං පරිනිට්ඨිතානි,
යසස්සි නං පඤ්ඤවන්තං විසය්හ;
යසො ව ලද්ධා පුරිමං උළාරං,
නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණ” ති.

ඉමස්සා ජාතකපාළියා අට්ඨකථායං “පඤ්ඤවන්ත” ඉති ආලපනෙකවචනස්ස දස්සනතො ව “හො ගුණවන්ත, හො ගුණවන්තා, හො සතිමන්ත, හො සතිමන්තා” ති ආදීනිපි ආලපනෙකවචනානි අවස්සම්චින්නබ්බානි. තථා හි තිස්සං පාළියං “යසස්සි පඤ්ඤවන්ත” ඉච්චාලපනවචනං අට්ඨකථාවරියා ඉච්ඡන්ති.

නන්ති හි පදපුරණෙන නිපාතමත්තං. පඤ්ඤවත්තන්ති පන ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං අනුසාරාගමං කත්වා චුත්තං. එවං පාවචනෙ වත්තුපච්චයාදිසහිතානං සද්දානං “භගවා, ආයස්මා, පඤ්ඤවත්ත, චක්ඛුම, පාපිම” ඉතිදස්සිතනයෙන ආලපනස්ථවත්ති වෙදිතබ්බා. එත්ථ ච “ගඬගාභාගීරථී නාම, හිමවත්තා පභාවිතා”ති ච “කුතො ආගතත්ථ භන්තෙති, හිමවත්තා මහාරාජා”ති ච දස්සනතො “ගුණවත්තා”ති පඤ්චමියා එකවචනං කථිතං. යථා ගුණවත්තු සද්දස්ස නාමිකපදමාලා යොජිතා, එවං ධනවත්තුබලවත්තාදීනං සතිමත්තු ගතිමත්තාදීනඤ්ච නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

ඉදානි විද්වාදිපදානං ගුණවාපදෙන සමානගතිකත්තමිපි සොතුනං පයොගෙසු සම්මොභාපගමත්ථං. එකදෙසතො නිබ්බවනාදිහි සද්ධිං විද්වත්තුඉච්චාදිපකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා චුච්චතෙ — ඤාණසංඛාතො වෙදො අස්ස අත්ථිති විද්වා, පණ්ඩිතො. එත්ථ ච විද්වාසද්දස්ස අත්ථිභාවෙ “ඉති විද්වා සමං වරෙ”තිආදි ආභවිවපායො නිදස්සනං. අත්‍රායං පදමාලා — විද්වා, විද්වා, විද්වත්තො. විද්වත්තං, විද්වත්තෙ. විද්වතා, විද්වත්තෙන. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. වෙදනාවා, වෙදනාවා, වෙදනාවත්තො. වෙදනාවත්තං, වෙදනාවත්තෙ. වෙදනාවතා, වෙදනාවත්තෙන. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. එවං “සඤ්ඤාවාවෙනනාවා සද්ධාවා පඤ්ඤවා සබ්බාවා”ඉච්චාදීසුපි. එත්ථ ච “වෙදනාවත්තං වා අත්තානං සබ්බාවත්තං ලොක”න්තිආදීනි නිදස්සනපදානි. තත්ථ සබ්බාවත්තන්ති සබ්බසත්තවත්තං, සබ්බසත්තයුත්තන්ති අත්ථො. මජ්ඣිමනිකායෙ ඉදං පදං. යෙහුයොන පන “පඤ්ඤවාපඤ්ඤවත්තො”තිආදීනි මජ්ඣිමරස්සානිපි භවන්ති. යසස්සිතො පරිවාරභූතා ජනා අස්ස අත්ථිති යසස්සිවා, අථ වා යසස්සි ව යසස්සිවා වාති යසස්සිවා. එකදෙසසරූපෙකසෙසොයං. “යසස්සිවා”ති පදස්ස පන අත්ථිභාවෙ

—

“ඛත්තියො ජාතිසම්පන්නො, අභිජාතො යසස්සිවා;
ධම්මරාජා විදෙහානං, පුත්තො උප්පජ්ජතෙ තවා”ති

ඉදං නිදස්සනං. “යසස්සිවා, යසස්සිවා, යසස්සිවත්තො. යසස්සිවත්තං” ඉච්චාදි නෙතබ්බං. අත්ථො දස්සනසීලං අත්ථදස්සි, කිං තං? ඤාණං. අත්ථදස්සි අස්ස අත්ථිති අත්ථදස්සිමා, එත්ථ ච —

“තං තත්ථ ගතිමා ධිතිමා, මුතිමා අත්ථදස්සිමා;
සංඛාතා සබ්බධම්මානං, විධුරො එතදබ්බවී”ති

ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. “අත්ථදස්සිමා, අත්ථදස්සිමා, අත්ථදස්සිමත්තො. අත්ථදස්සිමත්තං” ඉච්චාදි නෙතබ්බං. පාපං අස්ස අත්ථිති

පාපිමා, අකුසලරාසිසමන්තාගතො මාරො. පුත්තා අස්ස අත්ථිති පුත්තිමා, බහුපුත්තො. “සොචති පුත්තෙහි පුත්තිමා”ති එත්ථ හි බහුපුත්තො “පුත්තිමා”ති වුවිචති. චන්දො අස්ස අත්ථිති චන්දිමා. චන්දොති චෙත්ථ චන්දවිමානමධිප්පෙතං, චන්දවිමානවාසී පන දෙවපුත්තො “චන්දිමා”ති. තථා හි “චන්දො උග්ගතො, පමාණතො චන්දො ආයාමවිත්ථාරතො උබ්බෙධතො ච එකුනපඤ්ඤාසයොජනො, පරික්ඛෙපතො තීහි යොජනෙහි උනදියඨිසතයොජනො”තිආදීසු චන්දවිමානං. “චන්දො”ති වුත්තං. “තථාගතං අරහන්තං, චන්දිමා සරණං ගතො”තිආදීසු පන චන්දදෙවපුත්තො “චන්දිමා”ති. අපරො නයො – චන්දො අස්ස අත්ථිති චන්දිමා. චන්දොති චෙත්ථ චන්දදෙවපුත්තො අධිප්පෙතො, තන්තිවාසට්ඨානභූතං පන චන්දවිමානං. “චන්දිමා”ති. තථා හි “රාහු චන්දං පමුඤ්චස්සු, චන්දො මණ්ඩයවිමානෙ වසති”තිආදීසු චන්දදෙවපුත්තො “චන්දො”ති වුත්තො.

“යො හවෙ දහරො හික්ඛු, යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙ;
සොමංලොකංපහාසෙති, අබ්භා මුත්තොච චන්දිමා”ති

ආදීසු පන තන්තිවාසට්ඨානභූතං චන්දවිමානං. “චන්දිමා”ති වුත්තං. ඉති “චන්දො”ති ච “චන්දිමා”ති ච චන්දදෙවපුත්තස්සපි චන්දවිමානස්සපි නාමන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ත්ව “පාපිමා පුත්තිමා චන්දිමා”ති ඉමානි පාපසද්දාදිතො “තදස්සත්ථි” ඉච්චෙතස්මිං අත්ථෙ පචත්තස්ස ඉමන්තූපච්චයස්ස වසෙන සිද්ධිමුපාගතානීති ගහෙතබ්බානි.

නත්ථ ච හො මන්තූපච්චයවසෙතෙච සාධෙතබ්බානීති? න, කත්ථවිපි අකාරන්තතො මන්තූතො අභාවා. නත්ථ ච හො එවං සන්තෙපි පාප පුත්ත චන්දතො පඨමං ඉකාරාගමං කත්ථා තතො මන්තූපච්චයං කත්ථා සක්කා සාධෙතන්ති? සක්කා රූපමත්තසිජ්ඣනතො, නයො පන සොහතො න හොති. තථා හි පාප පුත්තාදිතො අකාරන්තතො ඉකාරාගමං කත්ථා මන්තූපච්චයෙ විධියමානෙ අඤ්ඤෙහි ගුණයසාදීහි අකාරන්තෙහි ඉකාරාගමං කත්ථා මන්තූපච්චයස්ස කාතබ්බතාපසඨිගො සියා. න හි අනෙකෙසු පාළිසතසහස්සෙසු කත්ථවිපි අකාරන්තතො ගුණ යසාදිතො ඉකාරාගමෙන සද්ධිං මන්තූපච්චයො දිස්සති, අට්ඨානත්තා පන පාප පුත්තාදිතො අකාරන්තතො ඉකාරාගමං අකත්ථා ඉමන්තූපච්චයෙ කතෙයෙව “පාපිමා පුත්තිමා”තිආදීනි සිජ්ඣන්තිති.

එවං සන්තෙපි හො කස්මා කච්චායනප්පකරණෙ මන්තූපච්චයොච වුත්තො, න ඉමන්තූපච්චයොති? ද්වයමිපි වුත්තමෙව. කථං ඤායතීති චෙ? යස්මා තත්ථ “තපාදිතො සී, දණ්ඩාදිතො ඉක ඊ, මධ්වාදිතො රො, ගුණාදිතො

වන්තු’ති ඉමානි වත්තාරි සුත්තානි සන්තිහිතකොදන්තසද්දහාවෙන වත්වා මජ්ඣේ “සත්‍යාදීහි මන්තු’ති අඤ්ඤා ධර්මා සුත්තං වත්වා තතො සන්තිහිතකොදන්තවසෙන “සද්ධාදිතො ණා’ති සුත්තං චුත්තං, තස්මා තත්ථ “සත්‍යාදීහිමන්තු’ති විසදිසං කත්වා චුත්තස්ස සුත්තස්ස වසෙන ඉමන්තු පච්චයො ච චුත්තොති විඤ්ඤායති. පකති භෙසාවරියානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන අත්තතො අධිප්පායවිඤ්ඤාපනං. එත්ථ ච දුතියො අත්ථො සරසන්ධිවසෙන ගහෙතඛිබ්බො. තථා හිස්ස “සත්‍යාදීහි මන්තු’ති පඨමො අත්ථො, “සත්‍යාදීහි ඉමන්තු’ති දුතියො අත්ථො. ඉති “සෙතො ධාවතී’ති පයොගෙ විය “සත්‍යාදීහි මන්තු’ති සුත්තෙ හින්තසත්තිසමවෙතවසෙන අත්ථද්වයපටිපත්ති භවති, තස්මා පරමසුබ්බමසුගම්භිරත්ථවතා අනෙත සුත්තෙන කත්ථචි සති ගති සෙතු ගොඉච්චාදිතො මන්තුපච්චයො ඉච්ඡිතො. කත්ථචි සති පාප පුත්තඉච්චාදිතො ඉමන්තුපච්චයො ඉච්ඡිතොති දට්ඨඛිබ්බං.

යස්මා පන සතිසද්දො මන්තුවසෙන ගතිධිසෙච්ඡගො ඉච්චාදීහි, ඉමන්තුවසෙන පාපපුත්තාදීහි ච සමානගතිකත්තා තෙසං පකාරභාවෙන ගතිතො, තස්මා එවං සුත්තත්ථො භවති “සත්‍යාදීහි මන්තු සතිප්පකාරෙහි සද්දෙහි මන්තුපච්චයො හොති ඉමන්තුපච්චයො ච යථාරහං ‘තදස්සත්ථි’ ඉච්චෙතස්මිං අත්ථො’ති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා “සතිමා’ති එත්ථ සතීති ඉකාරන්තතො මන්තුපච්චයො හොති, තථා “ගතිමා, ධීමා, සෙතුමා, ගොමා’තිආදීසු ඉකාරන්ත ර්කාරන්ත උකාරන්තනිච්චොකාරන්තතො මන්තුපච්චයො හොති. යථා ච “සතිමා’ති එත්ථ “සතී’ති ඉකාරන්තතො ඉමන්තුපච්චයො හොති, තථා “ගතිමා, පාපිමා, පුත්තිමා’තිආදීසු ඉකාරන්ත අකාරන්තතො ඉමන්තුපච්චයො හොති. එවං සතිප්පකාරෙහි සද්දෙහි යථාසම්භවං මන්තු ඉමන්තුපච්චයා හොත්තීති.

යජ්ජෙවං පච්චයද්වයවිධායකං “දණ්ඩාදිතො ඉක ර්”ති සුත්තං විය “සත්‍යාදිතො ඉමන්තු මන්තු’ති වත්තඛිබ්බං, කස්මා නාවොචාති? තථා අච්චනෙ කාරණමත්ථි. යදි හි “දණ්ඩාදිතො ඉක ර්”ති සුත්තං විය “සත්‍යාදිතො ඉමන්තු මන්තු’ති සුත්තං චුත්තං සියා, එකක්ඛණෙයෙව ඉමන්තු මන්තුනං වචනෙන දණ්ඩසද්දතො සම්භූතං “දණ්ඩිකො දණ්ඩි’ති රූපද්වයමිච්ච සතිගතිආදිතොපි විසදිසරූපද්වයමිච්ඡිතඛිබ්බං සියා, තඤ්ච නත්ථි, තස්මා “සත්‍යාදිතො ඉමන්තු මන්තු’ති න චුත්තං. අපිච තථා චුත්තෙ ඛච්ඡක්ඛරතාය ගන්ථගරුතා සියා. යස්මා ච සුත්තෙන නාම අප්පක්ඛරෙන අසන්දිද්ධෙන සාරවත්තෙන ගුළ්භනින්තයෙන සබ්බතොමුඛෙන අනවජ්ජෙන භවිතඛිබ්බං. කච්චායනෙ ච යෙහුයොන තාදිසානි ගම්භිරත්ථානි සුවිසදඤ්ඤාණවිසයභූතානි සුත්තානි දිස්සන්ති “උපාක්ඛධිස්සරවචනෙ, සරා සරෙ ලොප’න්තිආදීනි, ඉදම්පි තෙසමඤ්ඤතරං, තස්මා “සත්‍යාදිතො ඉමන්තු මන්තු’ති න චුත්තං. එවං

සුත්තොපදෙසෙ අකතෙපි ඉමන්තුනොපි ගහණත්ථං
භින්නසත්තිසමවෙනවසෙන “සත්‍යාදීහි මන්තු”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අපරො නයො — “තපාදිතො සි”තිආදීසු තොදන්තසද්දස්ස
බහුවචනන්තතා න සුට්ඨු පාකටා තොපච්චයස්ස එකත්ථබ්වහත්ථෙසු
වත්තනතො, “සත්‍යාදීහි මන්තු”ති එත්ථ පන භිසද්දස්ස බහුවචනත්ථතා අතීච
පාකටා, තස්මා බහුවචනග්ගහණෙන ඉමන්තු පච්චයො භොතීතිපි දට්ඨබ්බං.
නනු ච භො විනාපි ඉමන්තුපච්චයෙන පාපමස්සත්ථිති පාපි, පාපි එච පාපිමාති
සකත්ථෙ මාපච්චයෙ කතෙයෙව “පාපිමා පුත්තිමා”තිආදීති සිජ්ඣන්ති
“ජට්ඨමො සො පරාභවො”ති එත්ථ මපච්චයෙන “ජට්ඨමො”ති පදං වියාති?
අතිනයඤ්ඤා භවං, අතිනයඤ්ඤා නාමාති භවං වත්තබ්බො, න පන භවං
සද්දගතිං ජානාති, සද්දගතියො ච නාම බහුවිධා. තථා හි ජට්ඨොයෙව
ජට්ඨමො, “සුත්තමෙව සුත්තන්තො”තිආදීසු පුරිසනයෙන යොජෙතබ්බා
සද්දගති, “දෙවොයෙව දෙවතා”තිආදීසු කඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බා
සද්දගති, “දිට්ඨි එච දිට්ඨිගත”න්තිආදීසු චිත්තනයෙන යොජෙතබ්බා සද්දගති.
එවංවිධාසු සද්දගතීසු “පාපි එච පාපිමා”තිආදිකං කතරං සද්දගතිං වදෙසි?
“සත්ථා රාජා බ්‍රහ්මා සබ්බා අත්තා සා පුමා”තිආදීසු ච කතරං සද්දගතිං වදෙසි?
කතරසද්දන්තොගධං කතරාය ච නාමිකපදමාලායං යොජෙතබ්බං මඤ්ඤසීති?
සො එවං පුට්ඨො අද්ධා උත්තරි කිඤ්චි අදිස්වා තුණ්හි භවිස්සති, තස්මා
තාදිසො නයො න ගහෙතබ්බො. තාදිසස්මිඤ්හි නයෙ “පාපිමතො
පාපිමතො”තිආදීති රූපාති න සිජ්ඣන්ති, ඉමන්තුපච්චයනයෙන පන
සිජ්ඣන්ති, තස්මා අයමෙව නයො පසත්ථතරො ආයස්මන්තෙහි සම්මා චිත්ත
යජෙතබ්බො. අත්‍රිදං නිදස්සනං —

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං,
මාරස්ස ච පාපිමතො පරාජයො;
උග්ගොසයුං බොධිමණ්ඩෙ පමොදිතා,
ජයං තදා දෙවගණා මහෙසිතො”ති ච,

“සාබ්‍යපත්තඵලූපෙතො, බන්ධිමාවමහාදුමො”ති ච.

පාපිමා, පාපිමා, පාපිමන්තො. පාපිමන්තං. සෙසං නෙය්‍යං, එස නයො
“බන්ධිමා, පුත්තිමා”තිආදීසුපි.

ඉදාති යථාපාවචනං කිඤ්චිදෙව හිමවන්තු සතිමන්තාදීනං විසෙසං බුම.
හිමවන්තොච පබ්බතො. සතිමං හික්ඛුං. බන්ධුමං රාජානං. වන්දිමං දෙවපුත්තං.
සතිමස්ස හික්ඛුතො. බන්ධුමස්ස රඤ්ඤො. ඉද්ධිමස්ස ච පරස්ස ච එකක්ඛණ
චිත්තං උප්පජ්ජති. ඉච්චාදි විසෙසො වෙදිතබ්බො. අපිචෙත්ථ

“ආයස්මන්තා”ති ද්විත්තං වත්තබ්බවචනං, “ආයස්මන්තො”ති බහුතං වත්තබ්බවචනන්ති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො. තථා හි “ද්විත්තං ආරොචෙන්තෙන ‘ආයස්මන්තා ධාරෙන්තු’ති, තිණ්ණං ආරොචෙන්තෙන ‘ආයස්මන්තො ධාරෙන්තු’ති වත්තබ්බ”න්ති චූත්තං. “තිණ්ණ”න්ති චෙන්ථ කථාසීසමත්තං, තෙන චතුත්තම්පි පඤ්චන්තම්පි අතිරෙකසත්තානම්පිති දස්සිතං හොති. බහවොහි උපාදාය “උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො වත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදිකා පාළියො යජිතා. තත්ථ “ආයස්මන්තා”තිදං විනයවොහාරවසෙන ද්වෙයෙව සන්ධාය චූත්තත්තා න සබ්බසාධාරණං. විනයවොහාරඤ්චි වජ්ජෙත්වා අඤ්ඤස්මිං වොහාරෙ න පවත්තති. “ආයස්මන්තො”තිදං පන සබ්බත්ථ පවත්තතිති ද්විත්තං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

තත්ත “හිමවන්තො”ති ඉදං යෙභුයොනෙකවචනං භවති, කත්ථවි බහුවචනම්පි, තෙනාහ නිරුත්තිපිටකෙ ථෙරො “හිමවා තිට්ඨති, හිමවන්තො තිට්ඨන්ති”ති. “හිමවන්තොව පබ්බතො”ති අයං එකවචනනායො යථාරුතපාළිවසෙන ගහෙතබ්බො. යථාරුතපාළි ව නාම –

“දුරෙ සන්තො පකාසන්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා.

අභං තෙන සමයෙන, නාගරාජා මහිද්ධිකො;
අතුලො නාම නාමෙන, පුඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරො.

ගතිමන්තො සතිමන්තො, ධිතිමන්තො ව සො ඉසි;
සද්ධම්මධාරකො ථෙරො, ආනන්දො රතනාකරො”

ඉච්චාදි. එත්ථ “පුඤ්ඤවන්තො”තිආදීති අනෙකෙසු යානෙසු බහුවචනභාවෙන පුනස්පුනං වදන්තානිපි කත්ථවි එකවචනානි හොන්ති, එකවචනභාවො ව නෙසං ගාථාවිසයෙ දිස්සති, තස්මා තානි යථාපාවචනං ගහෙතබ්බානි.

එවං හිමවන්තුසතිමන්තුසද්දාදීනං විසෙසං ඤත්වා පුන ලිඛිගන්තවසෙන ද්විලිඛිගකපදානමත්ථො ව පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙතබ්බා.

තත්ත හි “සිරිමා”ති පදං සුතිසාමඤ්ඤවසෙන ලිඛිගද්වයෙ වත්තනතො ද්විධා හිජ්ජති. “සිරිමා පුරිසො”ති හි අත්ථෙ ආකාරන්තං පුල්ලිඛිගං, “සිරිමා නාම දෙවි”ති අත්ථෙ ආකාරන්තං ඉත්ථිලිඛිගං, උභයම්පෙන

උකාරන්තතාපකතිකා. අථ වා පන පච්ඡිමං ආකාරන්තතාපකතිකං, සිරි යස්ස අත්ථි සො සිරිමාති පුල්ලිඬගවසෙන නිබ්බවනං, සිරි යස්සා අත්ථි සා සිරිමාති ඉත්ථිලිඬගවසෙන නිබ්බවනං. අත්‍රිමාති කිඤ්චාපි සුතිවසෙන නිබ්බවනත්ථවසෙන ව අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානත්ථානි, තථාපි පුරිසපදත්ථඉත්ථිපදත්ථවාචකත්තා භින්නත්ථානීති වෙදිතබ්බානි. එස නයො අඤ්ඤසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. සිරිමා, සිරිමා, සිරිමන්තො. සිරිමන්තං, සිරිමන්තෙ. සිරිමතා, සිරිමන්තෙන. ගුණවන්තුසද්දස්සෙව නාමිකපදමාලා. සිරිමා, සිරිමා, සිරිමායො. සිරිමං, සිරිමා, සිරිමායො. සිරිමාය. වක්ඛමානකඤ්ඤානයෙන ඤෙය්‍යා. එවං ද්විධා භින්නානං සමානසුතිකසද්දානං නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචත්ථපෙනබ්බා. සමානනිබ්බවනත්ථස්සපි හි අසමානසුතිකස්ස “සිරිමා”ති සද්දස්ස නාමිකපදමාලායං පදානං ඉමෙහි පදෙහි කාවිපි සමානතා න ලබ්භති. අත්‍රිදං වුවවති -

“සිරිමා”ති පදං ද්වෙධා, පුමිත්ථිසු පවත්තිතො;
හිජ්ජතිති විභාවෙය්‍ය, එත්ථ පුල්ලිඬගම්චිජ්ජනං.

ඉති අභිභවිතා පදෙන විසදිසානි ගුණවාසනිමාදීනි පදානි දස්සිතානි සද්ධිං නාමිකපදමාලාහි. ඉදානි අපරානිපි තබ්බිසදිසානි පදානි දස්සෙස්සාම සද්ධිං නාමිකපදමාලාහි. සෙය්‍යථිදං?

රාජා බ්‍රහ්මා සඛා අත්තා, ආතුමා සා පුමා රහා;
දළ්භධම්මා ව පච්චක්ඛ-ධම්මා ව විචට්ඨජදා.

වත්තහා ව තථා වුත්ත-සිරා වෙව යුචාපි ව;
මසව අද්ධ මුද්ධාදි, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිතා.

එත්ථ “සා”ති පදමෙව ආකාරන්තතාපකතිකමාකාරන්තං, සෙසානි පන අකාරන්තතාපකතිකානි ආකාරන්තානි.

රාජා, රාජා, රාජානො. රාජානං, රාජං, රාජානො. රඤ්ඤා, රාජීනා, රාජුහි, රාජුහි. රඤ්ඤො, රාජීනො, රඤ්ඤං, රාජුනං, රාජානං. රඤ්ඤා, රාජුහි, රාජුහි. රඤ්ඤො, රාජීනො, රඤ්ඤං, රාජුනං, රාජානං. රඤ්ඤො, රාජීනි, රාජුසු. හො රාජ, භවන්තො රාජානො, භවන්තො රාජා ඉති වා, අයමම්භාකං රුචි.

නිරුත්තිපිටකාදීසු “රාජා”ති බහුවචනං න ආගතං, වුළුනිරුත්තියං පන ආගතං. කිඤ්චාපි නිරුත්තිපිටකාදීසු න ආගතං, තථාපි “නෙතාදිසා සඛා හොත්ති, ලබ්භා මෙ ජීවතො සඛා”ති පාළියං බහුවචනෙකවචනවසෙන

“සබ්බා”ති පදස්ස දස්සනතො “රාජා”ති බහුවචනං ඉච්ඡිතබ්බමෙව. තථා “බ්‍රහ්මා, අත්තා”ඉච්චාදීනිපි බහුවචනානි තග්ගතිකත්තා විනා කෙනවි රූපවිසෙසෙන.

එත්ථ ච “ගහපතිකො නාම යපෙත්වා රාජං රාජභොගං බ්‍රාහ්මණං අවසෙසො ගහපතිකො නාමා”ති දස්සනතො රාජන්ති වුත්තං, ඉදං පන නිරුත්තිපිටකෙ න ආගතං. “සබ්බදත්තෙන රාජිනා”ති දස්සනතො “රාජිනා”ති වුත්තං. “ආරාධයති රාජානං, පූජං ලහති භත්තුසු”ති දස්සනතො චතුත්ථිප්පිට්ඨවසෙන “රාජාන”න්ති වුත්තං. කච්චායනරූපසිද්ධිගන්ථෙසු පන “රාජෙන, රාජෙහි, රාජෙහි. රාජෙසු”ති පදානි වුත්තානි. වුළුනිරුත්තිනිරුත්තිපිටකෙසු තානි නාගතානි, අනාගතභාවොයෙව තෙසං යුත්තතරො පාළියං අදස්සනතො, තස්මා එත්ථෙතානි අමිහෙහි න වුත්තානි. පාළිනයෙ හි උපපරික්ඛියමානෙ ඊදිසානි පදානි සමාසෙයෙව පස්සාම, න පනාඤ්ඤත්‍ර, අත්‍රිමෙ පයොගා – “ආචුත්ථං ධම්මරාජෙනා”ති ච, “සිවිරාජෙන පෙසිතො”ති ච, “පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ග”න්ති ච, “නික්ඛමන්තෙ මහාරාජෙ, සිවිනං රට්ඨවඩ්ඪසනෙ”ති ච, එවං පාළිනයෙ උපපරික්ඛියමානෙ “රාජෙනා”තිආදීනි සමාසෙයෙව පස්සාම, න කෙවලං පාළිනයෙ පොරාණට්ඨකථානයෙපි උපපරික්ඛියමානෙ සමාසෙයෙව පස්සාම, න පනාඤ්ඤත්‍ර, එවං සන්තෙපි සුට්ඨු උපපරික්ඛිතබ්බමිදං යානං. කො හි නාම සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ සබ්බසො නයං සල්ලක්ඛෙතුං සමත්ථො අඤ්ඤත්‍ර පහින්තපට්ඨසම්භිදෙහි බිණාසවෙහි.

එත්ථ ච සමාසන්තගතරාජ-සද්දස්ස නාමිකපදමාලායො ද්විධා වුව්චන්තෙ ඔකාරන්තාකාරන්තවසෙන. තත්‍රොකාරන්තා “මහාරාජො යුවරාජො සිවිරාජො ධම්මරාජො”ඉච්චෙවමාදයො භවන්ති. ආකාරන්තා පන “මහාරාජා යුවරාජා සිවිරාජා ධම්මරාජා”ඉච්චෙවමාදයො. එත්ථ කිඤ්චාපි පාළියං පොරාණට්ඨකථාසු ච “මහාරාජො”තිආදීනි න සන්ති, තථාපි “සබ්බමිත්තො සබ්බසබ්බො, සබ්බභූතානුකම්පකො”ති පාළියං “සබ්බසබ්බො”ති දස්සනතො “මහාරාජො”තිආදීනිපි අවස්සම්ච්ඡිතබ්බානි. තථා හි සමාසෙසු “ධම්මරාජෙන, ධම්මරාජස්සා”තිආදීනි දිස්සන්ති. එතානි ඔකාරන්තරූපානි එව, නාකාරන්තරූපානි. මහාරාජො, මහාරාජා. මහාරාජං, මහාරාජෙ. මහාරාජෙන, මහාරාජෙහි, මහාරාජෙහි. මහාරාජස්ස, මහාරාජානං. මහාරාජා, මහාරාජස්මා, මහාරාජම්භා, මහාරාජෙහි, මහාරාජෙහි. මහාරාජස්ස, මහාරාජානං. මහාරාජෙ, මහාරාජස්මිං, මහාරාජම්භි, මහාරාජෙසු. භො මහාරාජ, භවන්තො මහාරාජා. කච්චායනවුළුනිරුත්තිනයෙහි පන “භො මහාරාජා”ඉති එකච්චනබහුවචනානිපි දට්ඨබ්බානි. යථා “මහාරාජො”ති ඔකාරන්තපදස්ස වසෙන, එවං “සිවිරාජො ධම්මරාජො

දෙවරාජො''තිආදීනම්පි ඔකාරන්තපදානං වසෙන පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

අයං පනාකාරන්තවසෙන නාමිකපදමාලා -

මහාරාජා, මහාරාජා, මහාරාජානො. මහාරාජානං, මහාරාජං, මහාරාජානො. මහාරඤ්ඤා, මහාරාජීනා, මහාරාජුහි, මහාරාජුහි. මහාරඤ්ඤො, මහාරාජීනො, මහාරඤ්ඤං, මහාරාජුනං. මහාරඤ්ඤා, මහාරාජුහි, මහාරාජුහි. මහාරඤ්ඤො, මහාරාජීනො, මහාරඤ්ඤං, මහාරාජුනං. මහාරඤ්ඤෙ, මහාරාජීනි, මහාරාජුසු. හො මහාරාජ, භවන්තො මහාරාජානො.

ඉධාපි පකරණද්වයනයෙන “හො මහාරාජා” ඉති එකවචනබහුවචනානිපි දට්ඨබ්බාති. යථා ච “මහාරාජා”ති ආකාරන්තපදස්ස වසෙන, එවං “සිවිරාජා, ධම්මරාජා, දෙවරාජා”තිආදීනම්පි ආකාරන්තපදානං වසෙන පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

ඉධ අපරාපි අත්ථස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං ක්‍රියාපදෙහි සද්ධිං යොජෙත්වා ආකාරන්තොකාරන්තානං මිස්සකවසෙන නාමිකපදමාලා වුච්චතෙ -

මහාරාජා, මහාරාජො තිට්ඨති, මහාරාජානො, මහාරාජා තිට්ඨන්ති. මහාරාජානං, මහාරාජං පස්සති, මහාරාජානො, මහාරාජෙ පස්සති. මහාරඤ්ඤා, මහාරාජීනා, මහාරාජෙන කතං, මහාරාජුහි, මහාරාජුහි, මහාරාජෙහි, මහාරාජෙහි කතං. මහාරඤ්ඤො, මහාරාජීනො, මහාරාජස්ස දීයතෙ, මහාරඤ්ඤා, මහාරාජා, මහාරාජස්මා, මහාරාජමිහා නිස්සටං, මහාරාජුහි, මහාරාජුහි, මහාරාජෙහි, මහාරාජෙහි නිස්සටං. මහාරඤ්ඤො, මහාරාජීනො, මහාරාජස්ස පරිග්ගහො, මහාරඤ්ඤං, මහාරාජුනං, මහාරාජානං පරිග්ගහො. මහාරඤ්ඤෙ, මහාරාජීනි, මහාරාජෙ, මහාරාජස්මිං, මහාරාජමිහි පතිට්ඨිතං, මහාරාජුසු, මහාරාජෙසු පතිට්ඨිතං. හො මහාරාජ ත්වං තිට්ඨ, හොන්තො මහාරාජානො, මහාරාජා තුම්හෙ තිට්ඨාති. එවං “යුවරාජා, යුවරාජො”තිආදීසුපි.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “කස්මා පකරණකත්තුනා ඉමස්මිං යානෙ මහන්තො වායාමො ච මහන්තො ච පරක්කමො කතො, නන්වෙනෙසුපි පදෙසු කානිචි බුද්ධවචනෙ විජ්ජන්ති, කානිචි න විජ්ජන්ති? විඤ්ඤුහි තෙ එවං චත්තබ්බා “පකරණකත්තාරෙනෙත්ථ සො ච මහන්තො වායාමො සො ච මහන්තො පරක්කමො සාට්ඨකටෙ නවඬිගෙ සත්ථුසාසනෙ සද්දෙසු ච අත්ථෙසු ච සොතාරානං සුට්ඨු කොසල්ලුප්පාදනෙන සාසනස්සොපකාරත්ථං කතො, යානි චෙතානි තෙන පදානි දස්සිතානි, එතෙසු කානිචි බුද්ධවචනෙ විජ්ජන්ති, කානිචි

න විජ්ජන්ති. එත්ථ යානි බුද්ධවචනෙ විජ්ජන්ති, තානි විජ්ජමානවසෙන ගහිතානි. යානි න විජ්ජන්ති, තානි පොරාණට්ඨකථාදීසු විජ්ජමානවසෙන පාළිනායවසෙන ච ගහිතානී”ති. අත්‍රායං සඬ්ඛෙපතො අධිජ්ජායවිභාවනා -

“ඉදං චත්ථා මහාරාජා, කංසො ඛාරාණසිග්ගහො;
ධත්‍රං තුණ්ඤ්ච නික්ඛිජ්ජ, සංයමං අජ්ඣාපාගමී”ති

ඉදං ආකාරන්තස්ස මහාරාජසද්දස්ස නිදස්සනං. යස්මා “සබ්බසංඛො”ති පාළි විජ්ජති, තස්මා තෙන නයෙන “මහාරාජො”තිපි ඔකාරන්තො දිට්ඨො නාම හොති පුරිසනයෙන යොජෙතබ්බො ච. තෙනෙව ච “තමබ්බු මහාරාජා. නික්ඛමන්තෙ මහාරාජෙ”තිආදීනි දිස්සන්ති.

එවං මහාරාජසද්දස්ස ඔකාරන්තත්තෙ සිද්ධෙ “මහාරාජා, මහාරාජස්මා, මහාරාජමහා”ති පඤ්චමියා එකච්චනඤ්ච “මහාරාජෙ, මහාරාජස්මිං, මහාරාජමහී”ති සත්තමියා එකච්චනඤ්ච සිද්ධානි එව හොන්ති පාළියං අවිජ්ජමානානම්පි නයවසෙන ගහෙතබ්බත්තා. “රාජෙන, රාජස්සා”තිආදීනි පන නයවසෙන ගහෙතබ්බානි න හොන්ති. කස්මාති චෙ? යස්මා “රාජා බ්‍රහ්මා සංඛා අත්තා”ඉච්චෙවමාදීනි “පුරිසො උරගො”තිආදීනි විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සබ්බථා සදිසානි න හොන්ති. තථා හි නෙසං “රඤ්ඤා බිරහ්මුනා සබ්බා අත්තනා අත්තෙන සානා පුමුනා”තිආදීනි විසදිසානිපි රූපානි භවන්ති, තස්මා තානි න සක්කා නයවසෙන ජානිතුං. එවං දුජ්ජානත්තා පන පාළියං පොරාණට්ඨකථාසු ච යථාරුතපදානෙව ගහෙතබ්බානි. මහාරාජසද්දාදීනං පන ඔකාරන්තභාවෙ සිද්ධෙයෙව “පුරිසනායොගධා ඉමෙ සද්දා”ති නයග්ගහණං දිස්සති, තස්මා අම්මෙහි නයවසෙන “මහාරාජා, මහාරාජස්මා”තිආදීනි චුත්තානි. යථා හි -

“එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානං, යං සෙසි මතසායිකං;
යස්ස තෙ කඬ්ඨමානස්ස, හත්ථා දණ්ඨොන මුච්චතී”ති

එත්ථ “හත්ථා”ති, “අත්තදණ්ඨා භයං ජාත”න්ති එත්ථ පන “දණ්ඨා”ති ච ඔකාරන්තස්ස පඤ්චමියෙකච්චනස්ස දස්සනතො “උරගා, පට්ඨගා, විහගා”තිආදීනිපි ඔකාරන්තානි පඤ්චමියෙකච්චනානි ගහෙතබ්බානි හොන්ති. යථා ච “දායීනි මානිමඤ්ඤවිහො, සිඬිගාලො මම පාණදො”ති එත්ථ “මඤ්ඤවිහො”ති, “සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං, කප්පයවිහො පතිස්සතා”ති එත්ථ පන “කප්පයවිහො”ති ච ක්‍රියාපදස්ස දස්සනතො “ගච්ඡවිහො, භුඤ්ජවිහො, සයවිහො”තිආදීනිපි ගහෙතබ්බානි හොන්ති. ගණ්හන්ති ච තාදිසානි පදරූපානි සාසනෙ සුකුසලා කුසලා, තස්මා අම්මෙහිපි නයග්ගහවසෙන “මහාරාජා, මහාරාජස්මා”තිආදීනි චුත්තානි.

නයග්ගාභවසෙන පන ගහණෙ අසති කථං නාමිකපදමාලා පරිපුණ්ණා භවිස්සන්ති, සතිසෙව තස්මිං පරිපුණ්ණා භවන්ති.

තථා හි බුද්ධවචනෙ අනෙකසතසහස්සානි නාමිකපදානි ක්‍රියාපදානි ව පාටිච්ඤ්ඤං පාටිච්ඤ්ඤං ඵකවචනබ්‍රවචනකාහි සත්තහි අට්ඨහි වා නාමවිභක්තිහි ඡන්තවුතියා ව ආබ්‍යාතිකවචනෙහි යොජ්‍යානි න සන්ති, නයවසෙන පන සන්තිසෙව, ඉති නයවසෙන “මහාරාජා, මහාරාජස්මා”තිආදීනි අමහෙහි යජිතානි. “මහාරාජා තිට්ඨන්ති, මහාරාජා කුම්භෙ තිට්ඨං”ති ඉමානි පන “අථ ඛො චත්තාරො මහාරාජා මහතියා ව යක්ඛසෙනාය මහතියා ව කුම්භණ්ඩසෙනායා”ති දස්සනතො,

“චත්තාරො තෙ මහාරාජා, සමන්තා චතුරො දිසා;
දද්දළ්භමානා අට්ඨංසු, වනෙ කාපිලචත්ථවෙ”ති

දස්සනතො ව චුත්තානි. “මහාරාජ”න්තිආදීනිපි පාළිඤ්ඤං පාළිනසඤ්ඤං දිස්වා ඵව චුත්තානි. අසමාසෙ “රාජං, රාජෙනා”තිආදීනි න පස්සාම, තස්මා සුට්ඨු විචාරෙතබ්බමිදං යානං. ඉදඤ්ඤි දුද්දසං වීරජාතිනා ජාතිතබ්බට්ඨානං. සචෙ පනායස්මන්තො බුද්ධවචනෙ වා පොරාණිකාසු වා අට්ඨකථාසු අසමාසෙ “රාජං, රාජෙනා”තිආදීනි පස්සෙය්‍යාථ, තදා සාධුකං මනසි කරොථ. කො හි නාම සබ්බජ්ජකාරෙත බුද්ධවචනෙ වොහාරජ්ජහෙදං ජාතිතුං සමත්ථො අඤ්ඤත්‍ර පහින්තපට්ඨසම්භිදෙහි මහාබ්‍රහ්මාසචෙහි.

චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“චිත්තණ්හො අනාදානො, නිරුත්තිපදකොවිදො;
අක්ඛරානං සන්තිපාතං, ජඤ්ඤා පුබ්බාපරානි වා”ති.

බ්‍රහ්මා, බ්‍රහ්මා, බ්‍රහ්මානො. බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මං, බ්‍රහ්මානො. බ්‍රහ්මුනා, බ්‍රහ්මෙහි, බ්‍රහ්මෙහි, බ්‍රහ්මුහි, බ්‍රහ්මුහි. බ්‍රහ්මස්ස, බ්‍රහ්මුනො, බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මුනං. බ්‍රහ්මුනා, බ්‍රහ්මෙහි, බ්‍රහ්මෙහි, බ්‍රහ්මුහි, බ්‍රහ්මුහි. බ්‍රහ්මස්ස, බ්‍රහ්මුනො, බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මුනං. බ්‍රහ්මනි, බ්‍රහ්මෙසු, හො බ්‍රහ්ම, හො බ්‍රහ්මෙ, භවන්තො බ්‍රහ්මානො.

යමකමහාථෙරරුචියා “හො බ්‍රහ්මා”ඉති බ්‍රවචනං වා. ඵත්ථ පන “පණ්ඩිතපුරිසෙහි දෙවෙහි බ්‍රහ්මුහි”ති ථිකාවචනස්ස දස්සනතො, “බ්‍රහ්මුනං වච්ඡොසො හොති”ති ව “බ්‍රහ්මුනං විමානාදීසු ඡන්දරාගො කාමාසචො න හොති”ති ව අට්ඨකථාවචනස්ස දස්සනතො, “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුජෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති ආභවිචහාසිතස්ස ව දස්සනතො “බ්‍රහ්මුහි,

බ්‍රහ්මහි, බ්‍රහ්මනං, බ්‍රහ්මෙ’ති පදානි වුත්තානි, එතානි
වුළුනිරුත්තිනිරුත්තිපිටකකච්චායනෙසු න ආගතානි.

සබ්බා, සබ්බා, සබ්බිනො, සබ්බානො, සබ්බායො. සබ්බං, සබ්බාරං, සබ්බානං, සබ්බිනො,
සබ්බානො, සබ්බායො. සබ්බිනා, සබ්බාරෙහි, සබ්බාරෙහි, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස,
සබ්බිනො, සබ්බිනං, සබ්බාරානං, සබ්බානං. සබ්බාරස්මා, සබ්බිනා, සබ්බාරෙහි, සබ්බාරෙහි,
සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බිනො, සබ්බිනං, සබ්බාරානං, සබ්බානං. සබ්බෙ, සබ්බෙසු,
සබ්බාරෙසු. හො සබ්බ, හො සබ්බා, හො සබ්බි, හො සබ්බි, හො සබ්බෙ, හවන්තො
සබ්බිනො, සබ්බානො, සබ්බායො.

යමකමහාටේරමතෙන “හො සබ්බා”ඉති බ්‍රහ්මවචනං වා. පාළියං පන
සුවණ්ණකක්කට්ඨාසකෙ “හරෙ සබ්බා කිස්ස නු මං ජහාසි”ති දීඝවසෙන
වුත්තො සබ්බසද්දො ආලපනෙකච්චනං, තස්මා යමකමහාටේරනායො න
යුජ්ජතීති වෙ? නො න යුජ්ජති. යස්මා “නෙතාදිසා සබ්බා හොන්ති, ලබ්බා මෙ
ජීවතො සබ්බා”ති මනොජ්ජානකෙ සබ්බසද්දො එකච්චනමිපි හොති
බ්‍රහ්මවචනමිපි. තථා හි තත්ථ පඨමපාදෙ බ්‍රහ්මවචනං, දුතියපාදෙ පනෙකච්චනං,
තස්මා යමකමහාටේරෙන පච්චත්තාලපනබ්‍රහ්මවචනට්ඨානෙ සබ්බසද්දො
වුත්තො. එත්ථ ච “සබ්බමිත්තො සබ්බසබ්බො, සබ්බභූතානුකම්පකො”ති
පාඨානුලොමෙන සමාසෙ ලබ්බමානස්ස සබ්බසද්දස්ස නාමිකපදමාලා හවති
“සබ්බසබ්බො, සබ්බසබ්බා, සබ්බසබ්බං, සබ්බසබ්බෙ”තිආදිනා පූරිසනායෙන.
තත්‍රායං සමාසවිග්ගහො – සබ්බෙසං ජනානං සබ්බා, සබ්බෙ වා ජනා සබ්බිනො
එතස්සාති සබ්බසබ්බො, යථා සබ්බවෙරීති.

අත්තා, අත්තා, අත්තානො. අත්තානං, අත්තං, අත්තානො. අත්තනා,
අත්තෙන, අත්තනෙහි, අත්තනෙහි. අත්තනො, අත්තානං. අත්තනා,
අත්තනෙහි, අත්තනෙහි. අත්තනො, අත්තානං. අත්තනි, අත්තනෙසු. හො
අත්ත, හවන්තො අත්තා, හොන්තො අත්තානො.

එත්ථ පන අත්තං නිරඬ්ඝත්තවාන පියානි සෙවති.

“සවෙ ගච්ඡසි පඤ්චාලං, බිජ්ජ’මත්තං ජහිස්සසි;
මිගං පන්ථානුපන්නංව, මහත්තං භයමෙස්සති”ති

පාළියු “අත්ත”න්ති දස්සනතො “අත්ත”න්ති ඉධ වුත්තං, “අත්තෙන වා
අත්තනියෙන වා”ති පාළිදස්සනතො පන “අත්තෙනා”ති. වුළුනිරුත්තියං පන
“අත්තස්සා”ති චතුත්ථිජට්ඨිනමෙකච්චනං ආගතං, එතං කච්චායනෙ
නිරුත්තිපිටකෙ ච න දිස්සති. කත්ථවි පන “අත්තෙසු”ති ආගතං.
සබ්බානෙතානි සාට්ඨකථං ජිනතන්තිං ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බානි.

“ආතුමා, ආතුමා, ආතුමානො. ආතුමානං, ආතුමං, ආතුමානො. ආතුමෙන,
ආතුමෙහි, ආතුමෙහි”තිආදීනා පූරිසනයෙන චත්ථා “භො ආතුම, භවත්තො
ආතුමා, ආතුමානො”ති චත්තබ්බං.

තත්‍ර අත්තසද්දස්ස සමාසෙ “භාවිතත්තො, භාවිතත්තා. භාවිතත්තං,
භාවිතත්තෙ. භාවිතත්තෙන, භාවිතත්තෙහි, භාවිතත්තෙහි”ති පූරිසනයෙනෙව
නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

සා, සා, සානො. සානං, සානෙ. සානා, සානෙහි, සානෙහි. සාස්ස, සානං.
සානා, සානෙහි, සානෙහි. සාස්ස, සානං. සානෙ, සානෙසු. භො සා, භවත්තො
සානො. සා වුවච්ඡි සුනබ්බා.

එත්ථ ච “න යත්ථ සා උපට්ඨිතො භොති. සාව වාරෙන්ති සුකර”න්ති
නිදස්සනපදානි. කෙච් පන සාසද්දස්ස දුතියාතතියාදීසු “සං, සෙ.
සෙනා”තිආදීනි රූපානි වදන්ති, තං න යුත්තං. න හි තානි “සං, සෙ.
සෙනා”තිආදීනි රූපානි බුද්ධවචනෙ චෙව අට්ඨකථාදීසු ච නිරුත්තිපිටකෙ ච
දිස්සන්ති. එවං පන නිරුත්තිපිටකෙ වුත්තං “සා තිට්ඨති, සානො තිට්ඨන්ති.
සානං පස්සති, සානෙ පස්සති. සානා කතං, සානෙහි කතං, සානෙහි කතං.
සාස්ස දියතෙ, සානං දියතෙ. සානා නිස්සට්ඨං, සානෙහි නිස්සට්ඨං, සානෙහි
නිස්සට්ඨං. සාස්ස පරිග්ගහො, සානං පරිග්ගහො. සානෙ පතිට්ඨිතං, සානෙසු
පතිට්ඨිතං. භො සා, භවත්තො සානො”ති, තස්මා නිරුත්තිපිටකෙ
වුත්තනයෙනෙව නාමිකපදමාලා ගහෙතබ්බා.

අත්‍රිදං චත්තබ්බං – යථා “සෙහි දාරෙහි අසන්තුට්ඨො”තිආදීසු පුල්ලිඬිගෙ
චත්තමානස්ස “සකො”ඉති අත්ථවාචකස්ස සසද්දස්ස “අත්තනො අයන්ති
සො”ති එතස්මිං අත්ථෙ “සො, සා. සං, සෙ. සෙන, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං.
සා, සස්මා, සම්භා, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං. සෙ, සස්මිං, සම්භි, සෙසු”ති
පූරිසනයෙන රූපානි භවන්ති, න තථා සුනබ්බවාචකස්ස සාසද්දස්ස රූපානි
භවන්ති. යථා වා “භිංසන්ති අත්තසම්භූතා, තවසාරංච සං ඵලං. සානි කම්මානි
තප්පෙන්ති, කොසලං සෙන්සන්තුට්ඨං, ජීවග්ගහං අගාහයි”තිආදීසු
නපුංසකලිඬිගෙ චත්තමානස්ස සකම්චිචත්ථවාචකස්ස සසද්දස්ස “සං, සානි,
සා. සං, සානි, සෙ. සෙන, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං. සා, සස්මා, සම්භා, සෙහි,
සෙහි. සස්ස, සානං. සෙ, සස්මිං, සම්භි, සෙසු”ති චිත්තනයෙන රූපානි භවන්ති,
න තථා සුනබ්බවාචකස්ස සාසද්දස්ස රූපානි භවන්ති. එවං සන්තෙ කස්මා තෙහි
ආචරියෙහි දුතියාතතියාදානෙ “සං, සෙ. සෙනා”ති වුත්තං, කස්මා ච
පඤ්චමීයානෙ “සා, සස්මා, සම්භා”ති වුත්තං, සත්තමීයානෙ ච “සෙ, සස්මිං,
සම්භි”ති ච වුත්තං? සබ්බමෙතං අකාරණං, තක්කගාහමත්තෙන ගහිතං

අකාරණං. සුනබ්බාවකො හි සාසද්දො ආකාරන්තතාපකතිකො, න පුරිස විත්තසද්දාදයො විය අකාරන්තතාපකතිකො. යාය ඉමස්ස ඊදිසානි රූපානි සිද්ධං, සා ච පකති නත්ථි. න වෙසො “රාජා, බ්‍රහ්මා, සබ්බා, අත්තා” ඉච්චෙවමාදයො විය පටමං අකාරන්තතාපකතිකො යත්වා පච්ඡා පටිලද්ධආකාරන්තතා, අථ බො නිච්චමොකාරන්තතාපකතිකො ගොසද්දො විය නිච්චමොකාරන්තතාපකතිකො. නිච්චමොකාරන්තතාපකතිකස්ස ච ඵලරූපානි රූපානි න භවන්ති, තස්මා නිරුත්තිපිටකෙ පහින්තපටිසම්භිදෙන ආයස්මතා මහාකච්චායනෙන න චුත්තානි. සචෙපි මඤ්ඤෙය්‍යං “අත්තං, අත්තෙනා”ති ච දස්සනතො ‘සං, සෙනා’ති ඉමානි පන ගහෙතබ්බානී”ති. න ගහෙතබ්බානි “රාජා, බ්‍රහ්මා, සබ්බා, අත්තා, සා, පුමා”ඉච්චෙවමාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤං පදමාලාවසෙන විසදිසත්තා නයවසෙන ගහෙතබ්බාකාරස්ස අසම්භවතො. ඊදිසෙ හි යානෙ නයග්ගාභවසෙන ගහණං නාම සදොසංයෙව සියා, තස්මා නයග්ගාභවසෙනපි න ගහෙතබ්බානි.

අපරමපි අත්‍ර චත්තබ්බං – යථා හි “සාහි නාරිහි තෙ යන්ති”ති චුත්තෙ “අත්තෙනා නාරි”ති, “සා නාරි”ති ඵලං අත්ථවතො ඉත්ථිලිඬගස්ස කඤ්ඤාසද්දෙන සදිසස්ස සාසද්දස්ස “සා, සා, සායො. සං, සා, සායො. සාය, සාහි, සාහි. සාය, සානං. සාය, සාහි, සාහි. සාය, සානං. සාය, සායං, සාසු”ති කඤ්ඤානායෙන රූපානි භවන්ති, න තථා ඉමස්ස සුනබ්බාවකස්ස සාසද්දස්ස රූපානි භවන්ති. ඵලං සන්තෙ කස්මා තෙ ආචරියා තතියාබ්‍රව්වනට්ඨානෙ ච “සාහි, සාහි”ති රූපානි ඉච්ඡන්ති, කස්මා ච සත්තමිබ්‍රව්වනට්ඨානෙ “සාසු”ති? ඉදම්පි අකාරණං ආකාරන්තපුල්ලිඬගත්තා. කස්මා ච පන චතුත්ථිපට්ඨෙකවචනට්ඨානෙ පුබ්බක්ඛරස්ස රස්සවසෙන “සස්ස”ඉති රූපං ඉච්ඡන්ති? ඉදම්පි අකාරණං සුනබ්බාවකස්ස සාසද්දස්ස ආකාරන්තතාපකතිකත්තා. ආකාරන්තතාපකතිකස්ස ච සාසද්දස්ස යථා අකාරන්තතාපකතිකස්ස පුරිසසද්දස්ස “පුරිසස්සා”ති චතුත්ථිපට්ඨෙකවචනරූපං භවති ඵලරූපස්ස රූපස්ස අභාවතො. තෙනෙව ආයස්මා කච්චානො නිරුත්තිපිටකෙ සුනබ්බාවකස්ස සාසද්දස්ස රූපං දස්සෙන්නො චතුත්ථිපට්ඨෙකවචනට්ඨානෙ පුබ්බක්ඛරස්ස දීඝවසෙන “සාස්ස”ඉති රූපමාහ. කස්මා ච පන තෙ ආචරියා චතුත්ථෙකවචනට්ඨානෙ “සාය”ඉති රූපං ඉච්ඡන්ති? ඉදම්පි අකාරණං, යපෙත්වා හි ආකාරන්තිත්ථිලිඬගෙ සසඤ්ඤතො ආකාරතො පරෙසං නාදීනං ආයාදෙසඤ්ච අකාරන්තතො පුන්තපුංසකලිඬගතො පරස්ස චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසඤ්ච ආකාරන්තපුල්ලිඬගෙ අසතො ආකාරන්තතො පරස්ස චතුත්ථෙකවචනස්ස කත්ථවිපි ආයාදෙසො න දිස්සති. නිරුත්තිපිටකෙ ච තාදිසං රූපං න චුත්තං, අවචනංයෙව යුත්තතරං බුද්ධවචනෙ අට්ඨකථාදීසු ච අනාගමනතො. යා පනම්හෙහි නිරුත්තිපිටකං නිස්සාය බුද්ධවචනඤ්ච

සුනබ්බාවකස්ස සාසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුත්තා, සායෙව සාරතො පච්චෙතබ්බා. එත්ථාපි නානාඅත්ථෙසු වත්තමානානං ලිඛිගත්තයපරියාපන්නානං සා සො සංඉච්චෙනෙසං තිණ්ණං පදානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා දට්ඨබ්බා.

එත්ථ සියා - යො තුම්හෙහි සාසද්දො “තංසද්දත්ථෙව ච සුනබ්බෙ ච සකම්චිවත්ථෙව ච වත්තති”ති ඉච්ඡිතො, කථං තං “සා”ති වුත්තෙයෙව “ඉමස්ස අත්ථස්ස වාවකො”ති ජානන්ති? න ජානන්ති, පයොගවසෙන පන ජානන්ති ලොකියජනා වෙව පණ්ඩිතා ව. පයොගවසෙන හි “සා මද්දි නාගමාරුහි, නාතිබද්ධංව කුඤ්ජර”න්තිආදීසු සාසද්දස්ස තංසද්දත්ථතා විඤ්ඤායති, එවං සාසද්දො තංසද්දත්ථෙව ච වත්තති. “න යත්ථ සා උපට්ඨිතො හොති. භගවතො සාජාතිමිපි සුත්ථා සත්තා අමතරසභාගිතො භවන්ති”තිආදීසු සාසද්දස්ස සුනබ්බාවකතා විඤ්ඤායති.

“අන්නං තවෙදං පකතං යසස්සි,
තං බජ්ජරෙ භුඤ්ජරෙ පියායරෙ ව;
ජානාසි මං ත්වං පරදත්තූපජීවිං,
උත්තිට්ඨපිණ්ඩං ලහතං සපාකො”ති

එත්ථ පන සාසද්දස්ස රස්සභාවකරණෙන “සපාකො”ති පාළි යිතාති අත්ථං අග්ගහෙත්වා “සානං සුනබ්බානං ඉදං මංසන්ති ස”මිති අත්ථං ගහෙත්වා “සං පවතීති සපාකො”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අට්ඨකථායං පන “සපාකොති සපාකචණ්ඩාලො” ඉච්චෙව වුත්තං. තමිපි එතදෙවත්ථං දීපෙති. එවං සාසද්දො සුනබ්බෙ ච වත්තති. “සා දාරා ජන්තූනං පියා”ති වුත්තෙ පන “සකා දාරා සත්තානං පියා”ති අත්ථදීපනවසෙන සාසද්දස්ස සකචාවකතා පඤ්ඤායති. එවං සාසද්දො සකම්චිවත්ථෙව ච වත්තති. ඉති සාසද්දං පයොගවසෙන ඊදිසත්ථස්ස වාවකොති ජානන්ති. අත්‍රිදං වුවිච්ඡි -

තංසද්දත්ථෙව ච සුනබ්බෙ,
සකස්මිමිපි ච වත්තති;
සාසද්දො සො ච බො ඤෙය්‍යා,
පයොගානං වසෙන වෙ.

එත්ථ ච පාළියං “න යත්ථ සා උපට්ඨිතො හොති”ති එකච්චනප්පයොගදස්සනතො ව,

“අසන්නා කිර මං ජම්මා, තාත තාතාති භාසරෙ;
රක්ඛසා පුත්තරූපෙන, සාව වාරෙත්ති සුකර”න්ති

බහුවචනප්පයොගදස්සනතො ව, නිරුක්තිපිටකෙ “සානො” ඉච්චාදිදස්සනතො ව “සා, සා, සානො. සානං, සානෙ. සානා” තිආදිනා සුනබ්බාවකස්ස සාසද්දස්ස නාමිකපදමාලා කථිතා.

ඉදානි සුමසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ -

පුමා, පුමා, පුමානො. පුමානං, පුමානෙ. පුමානා, පුමුනා, පුමෙන, පුමානෙහි, පුමානෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානා, පුමුනා, පුමානෙහි, පුමානෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානෙ, පුමානෙසු. හො පුම, භවන්තො පුමා, පුමානො. “හො පුමා” ඉති බහුවචනෙ නයොපි ඤෙයොයා.

එත්ථ පන -

“ථිගො තස්ස පජායන්ති, න පුමා ජායරෙ කුලෙ;
ගො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤා නං වියාකරෙ” ති

අයං පාළි සුමසද්දස්ස බහුවචනභාවසාධිකා, කච්චායනෙ “හෙ පුමං” ඉති සානුසාරං ආලපනෙකවචනං දිස්සති. තදනෙකෙසු පාළිප්පදෙසෙසු ව අට්ඨකථාසු ව සානුසාරානං ආලපනවචනානං අදස්සනතො ඉධ න වදාමි. උපපරික්ඛිත්වා යුත්තං වෙ, ගහෙතබ්බං. “යසස්සි නං පඤ්ඤවත්තං විසය්හා” ති එත්ථ පන ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං ආගමවසෙනෙවානුසාරො හොති, න සභාවතොති දට්ඨබ්බං. අයමාකාරන්තවසෙන නාමිකපදමාලා.

“සොළසිත්ථිසහස්සානං,
න විජ්ජති පුමො තදා;
අහොරත්තානමච්චයෙන,
නිබ්බන්තො අහමෙකකො” ති ව,

“යථා බලාකයොනිමිහි, න විජ්ජති පුමො සදා;
මෙසෙසු ගජ්ජමානෙසු, ගබ්භං ගණ්හන්ති තා තදා” ති ව

පාළිදස්සනතො පන ඔකාරන්තවසෙනපි නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා.

පුමො, පුමා. පුමං, පුමෙ. පුමෙන, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමානං. පුමා, පුමස්මා, පුමම්හා, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමානං. පුමෙ, පුමස්මිං, පුමම්හි, පුමෙසු. හො පුම, භවන්තො පුමා. “හො පුමා” ඉති වා, එවං සුමසද්දස්ස ද්විධා නාමිකපදමාලා භවති.

ඉදානි මිස්සකනගො වුව්වතෙ -

පුමා, පුමො, පුමා, පුමානො. පුමානං, පුමං, පුමානෙ, පුමෙ. පුමානා, පුමුනා, පුමෙන, පුමානෙහි, පුමානෙහි, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානා, පුමුනා, පුමා, පුමස්මා, පුමම්හා, පුමානෙහි, පුමානෙහි, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානෙ, පුමෙ, පුමස්මිං, පුමම්හි, පුමානෙසු, පුමෙසු. හො පුම, භවන්තො පුමානො, භවන්තො පුමා. “හො පුමානො, හො පුමා” ඉති වා.

ඉදානි රහසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ -

රහා වුවිචති පාපධම්මො. රහා, රහා, රහිනො. රහානං, රහානෙ. රහිනා, රහිනෙහි, රහිනෙහි. රහස්ස, රහානං. රහා, රහානෙහි, රහානෙහි. රහස්ස, රහානං. රහානෙ, රහානෙසු. හො රහ, භවන්තො රහිනො, භවන්තො රහා.

ඉදානි දළ්භධම්මසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ -

දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මානො. දළ්භධම්මානං, දළ්භධම්මානෙ. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මෙ දළ්භධම්මෙසු. හො දළ්භධම්ම, භවන්තො දළ්භධම්මානො, භවන්තො දළ්භධම්මා. “හො දළ්භධම්මානො, හො දළ්භධම්මා” ඉති පුට්ඨවචනම්පි ඤෙය්‍යං, එවං පච්චක්ඛධම්මසද්දස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

එත්ථ ව “සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ චත්තාරො ධනුග්ගහා දළ්භධම්මා” ති ඉදං නිදස්සනං. ඉමිස්සං පන පාළියං “දළ්භධම්මා” ඉති බහුවචනවසෙන ආගතත්තා දළ්භධම්මසද්දො ආකාරන්තොතිපි ඔකාරන්තොතිපි අප්පසිද්ධො තදන්තානං බහුවචනභාවෙ තුල්‍යරූපත්තා. තථාපි අම්භෙහි පදමාලා ආකාරන්තවසෙනෙව යොජිතා. ඊදිසෙසු හි යානෙසු දළ්භධම්මසද්දො ආකාරන්තොතිපි ඔකාරන්තොතිපි චත්තුං යුජ්ජතෙව අපරිඛ්‍යත්තරූපත්තා. අඤ්ඤස්මිං පන පාළිප්පදෙසෙ අතීව පරිඛ්‍යත්තො හුත්වා ඔකාරන්ත දළ්භධම්මසද්දො ද්විධා දිස්සති ගුණසද්දපණ්ණත්තිවාචකසද්දවසෙන. තත්ථ “ඉස්සත්තෙ වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො” ති එත්ථ දළ්භධම්මසද්දො ඔකාරන්තො ගුණසද්දො. “බාරාණසියං දළ්භධම්මො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසී” ති එත්ථ පන පණ්ණත්තිවාචකසද්දො. එවං ඔකාරන්තො දළ්භධම්මසද්දො ද්විධා දිට්ඨො. තස්ස පන “දළ්භධම්මො, දළ්භධම්මා. දළ්භධම්මං, දළ්භධම්මෙ” ති පූරිසනගෙන නාමිකපදමාලා ඤෙය්‍යා, ආකාරන්තොකාරන්තානං වසෙන මිස්සකපදමාලා ව. කථං?

දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මො, දළ්භධම්මානො, දළ්භධම්මා. දළ්භධම්මානං,
දළ්භධම්මං, දළ්භධම්මානො, දළ්භධම්මො. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මෙන,
දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මිනා,
දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මස්මා, දළ්භධම්මම්භා, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි.
දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මො, දළ්භධම්මස්මිං, දළ්භධම්මම්භි,
දළ්භධම්මෙසු. හො දළ්භධම්ම, භවන්තො දළ්භධම්මානො, භවන්තො
දළ්භධම්මාති. එවං පච්චක්ඛධම්මා, පච්චක්ඛධම්මොති මිස්සකපදමාලා ච
යොජෙතඛ්ඛා.

ඉදානි විවටච්ඡදසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ -

විවටච්ඡදා, විවටච්ඡදා, විවටච්ඡදානො. විවටච්ඡදානං, විවටච්ඡදානො.
විවටච්ඡදෙන, විවටච්ඡදෙහි, විවටච්ඡදෙහි. විවටච්ඡදස්ස, විවටච්ඡදානං.
විවටච්ඡදා, විවටච්ඡදෙහි, විවටච්ඡදෙහි. විවටච්ඡදස්ස, විවටච්ඡදානං.
විවටච්ඡදො, විවටච්ඡදෙසු. හො විවටච්ඡද, භවන්තො විවටච්ඡදා, භවන්තො
විවටච්ඡදානො.

අයං නාමිකපදමාලා “සවෙ පන අගාරස්මා අනගාරියං පඛ්ඛජති අරහං
හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විවටච්ඡදා”ති පාළිදස්සනතො
ආකාරන්තවසෙන කථිතා. “ලොකෙ විවටච්ඡදො”තිපි පාළිදස්සනතො පන
ඔකාරන්තවසෙනපි කථෙතඛ්ඛා “විවටච්ඡදො, විවටච්ඡදා, විවටච්ඡදං,
විවටච්ඡදෙ”ති. මිස්සකවසෙනපි කථෙතඛ්ඛා “විවටච්ඡදා, විවටච්ඡදො,
විවටච්ඡදානො, විවටච්ඡදා. විවටච්ඡදානං, විවටච්ඡදං, විවටච්ඡදානො,
විවටච්ඡදෙ”ඉති.

ඉදානි චත්තහසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ - චත්තහාති සක්කො.

චත්තහා, චත්තහානො. චත්තහානං, චත්තහානො. චත්තහානා,
චත්තහානෙහි, චත්තහානෙහි. චත්තහිනො, චත්තහානං. චත්තහානා,
චත්තහානෙහි, චත්තහානෙහි. චත්තහිනො, චත්තහානං. චත්තහානො,
චත්තහානෙසු. හො චත්තහ, භවන්තො චත්තහානො. අථ වා “හො චත්තහා,
හො චත්තහානො”ඉච්චි.

ඉදානි වුත්තසිරසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ -

වුත්තසිරා, වුත්තසිරා, වුත්තසිරානො. වුත්තසිරානං, වුත්තසිරානො.
වුත්තසිරානා, වුත්තසිරානෙහි, වුත්තසිරානෙහි. වුත්තසිරස්ස, වුත්තසිරානං,
වුත්තසිරා, වුත්තසිරෙහි, වුත්තසිරෙහි. වුත්තසිරස්ස, වුත්තසිරානං. වුත්තසිරො,

වුත්තසිරෙසු. හො වුත්තසිර, භාන්තො වුත්තසිරානොති. “වුත්තසිරො”ති ඔකාරන්තපායොපි දිස්සති.

ඉදානි යුවසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ -

යුවා, යුවා, යුවානො, යුවානා. යුවානං, යුවං, යුවානෙ, යුවෙ. යුවානා, යුවෙන, යුවානෙන, යුවානෙහි, යුවානෙහි, යුවෙහි, යුවෙහි. යුවානස්ස, යුවස්ස, යුවානානං, යුවානං. යුවානා, යුවානස්මා, යුවානම්හා, යුවානෙහි, යුවානෙහි, යුවෙහි, යුවෙහි. යුවානස්ස, යුවස්ස, යුවානානං, යුවානං. යුවානෙ, යුවානස්මිං, යුවානම්හි, යුවෙ, යුවස්මිං, යුවම්හි, යුවානෙසු, යුවාසු, යුවෙසු. හො යුව, යුවාන, භවන්තො යුවානා.

ඉමස්මිං යානෙ එකදෙසෙන ආකාරන්තනයො ච සබ්බථා ඔකාරන්තනයො ච එකදෙසෙන ච ඔකාරන්තනයොති තයො නයා දිස්සන්ති.

මසවසද්දස්සපි “මසවා, මසවා, මසවානො, මසවානා”තිආදිනා යුවසද්දස්සෙව නාමිකපදමාලායොජනං කුබ්බන්ති ගරු. නිරුත්තිපිටකෙ පන “මසවා තිට්ඨති, මසවන්තො තිට්ඨන්ති. මසවන්තං පස්සති, මසවන්තෙ පස්සති. මසවතා කතං, මසවන්තෙහි කතං, මසවන්තෙහි කතං. මසවතො දීයතෙ, මසවන්තානං දීයතෙ. මසවතා නිස්සටං, මසවන්තෙහි නිස්සටං, මසවන්තෙහි නිස්සටං. මසවතො පරිග්ගහො, මසවන්තානං පරිග්ගහො. මසවති පතිට්ඨිතං, මසවන්තෙසු පතිට්ඨිතං. හො මසවා, භවන්තො මසවන්තො”ති ගුණවාපදනයෙන වුත්තං, තථා වුළුනිරුත්තියම්පි. තං පාළියා සංසන්දති සමෙති. පාළියඤ්ඤි “සක්කො මහාලි දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො මසො නාම මාණවො අහොසි, තස්මා මසවාති වුව්වති”ති වුත්තං. එතෙන “මසොති නාමං අස්ස අත්ථිති මසවා”ති අත්ථි අත්ථවාචකවන්තුපච්චයවසෙන පදසිද්ධි දස්සිතා හොති, තස්මාස්ස ගුණවන්තුසද්දස්ස විය ච නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

ඉදානි අද්ධසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ - අද්ධසද්දස්ස හි යං කාලෙ මග්ගෙ ච වත්තමානස්ස “අතීතො අද්ධා. දීසො අද්ධා සුදුග්ගමො”තිආදීසු “අද්ධා”ති පටිමන්තං රූපං දිස්සති, තං “අද්ධා ඉදං මන්තපදං සුදුද්දස්”න්තිආදීසු එකංසත්ථෙ වත්තමානෙන “අද්ධා”ති නිපාතපදෙන සමානං. නිපාතානං පන පදමාලා න රුහති, නාමිකානංයෙව රුහති.

අද්ධා, අද්ධා, අද්ධානො. අද්ධානං, අද්ධානෙ. අද්ධුනා, අද්ධානෙහි, අද්ධානෙහි. අද්ධුනො, අද්ධානං. අද්ධුනා, අද්ධානෙහි, අද්ධානෙහි. අද්ධුනො,

අද්ධානං. අද්ධනි, අද්ධානෙ, අද්ධානෙසු. හො අද්ධ, භවන්තො අද්ධා, අද්ධානො.

එත්ථ කිඤ්චි පයොගං දස්සෙස්සාම – තයො අද්ධා. අද්ධානං චිතිවන්තො. ඉමිනා දීඝෙන අද්ධුනා. දීඝස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන. පඨද්ධුනො පන්තරසෙව චන්දො. අහු අතීතමද්ධානෙ, සමණො ඛන්තිදීපනො. අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ පඤ්ඤායිස්සති. ඉච්චාදයො ඤෙය්‍යා. අයම්පි පනෙත්ථ නීති වෙදිතබ්බා “අද්ධානන්ති දුතියෙකච්චනන්තවසෙන චතුත්ථිජට්ඨිබ්බච්චනවසෙන ච චුත්තං රූපං. “අද්ධානමග්ගපටිප්පන්තො හොති”තිආදීසු දීඝමග්ගවාචකෙන “අද්ධාන”න්ති නපුංසකෙන සදිසං සුතිසාමඤ්ඤවසෙනාති.

ඉදානි මුද්ධසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුච්චතෙ –

මුද්ධා, මුද්ධා, මුද්ධානො. මුද්ධං, මුද්ධෙ, මුද්ධානෙ. මුද්ධානා, මුද්ධෙහි, මුද්ධෙහි. මුද්ධස්ස, මුද්ධානං. මුද්ධානා, මුද්ධෙහි, මුද්ධෙහි. මුද්ධස්ස, මුද්ධානං. මුද්ධනි, මුද්ධනෙසු. හො මුද්ධ, භවන්තො මුද්ධා, මුද්ධානො.

එවං අභිභවිතාපදෙන විසදිසපදානි භවන්ති. ඉති නානානායෙහි අභිභවිතාපදෙන සදිසානි චත්තාදීනි විසදිසානි ගුණවාදීනි රාජසාඉච්චාදීනි ච ආකාරන්තපදානි දස්සිතානි සද්ධිං නාමිකපදමාලාහි.

එත්ථ යොගං සවෙ පොසො, කරෙ පණ්ඩිතජාතිකො;
තස්ස වොහාරහෙදෙසු, විජම්හෙ ඤාණමුත්තමං.

ඉති නවඞ්ගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිනිච්ඡයො ආකාරන්තපුල්ලිඞ්ගානං පකතිරූපස්ස

නාමිකපදමාලාවිභාගො නාම

ජට්ඨො පරිච්ඡෙදො.

උකාරන්ත අවණ්ණන්තතාපකතිකං

ආකාරන්තපුල්ලිඞ්ගං නිට්ඨිතං.

7. නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගනාමිකපදමාලා

අථ පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගනාං භවන්ත කරොන්තඉච්චාදිකස්ස පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම -

ගච්ඡං මහං වරං තිට්ඨං, දදං භුඤ්ජං සුඤ්ඤං පචං;
ජයං ජරං චචං මීයං, සරං කුබ්බං ජපං වජං.

ගච්ඡං, ගච්ඡන්තො, ගච්ඡන්තා. ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තෙ. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡන්තෙති. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡන්තෙහි. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡති, ගච්ඡන්තෙසු. හො ගච්ඡං, හො ගච්ඡා, භවන්තො ගච්ඡන්තො.

ගච්ඡාදීනි අඤ්ඤානි ච තංසදිසානං එවං ඤෙය්‍යානීති යමකමහාටෙරමනං. කිඤ්චාපෙත්ථ තතිසෙකචචනට්ඨානාදීසු “ගච්ඡන්තෙන, ගච්ඡන්තා, ගච්ඡන්තස්මා, ගච්ඡන්තමහා, ගච්ඡන්තස්මිං, ගච්ඡන්තමහි”ති ඉමානි පදානි නාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ පයොගදස්සනතො ගහෙතබ්බානි.

තත්‍ර යමකමහාටෙරෙන ආලපනචචනට්ඨානෙයෙව “ගච්ඡන්තො, මහන්තො, වරන්තො”තිආදීනං බහුවචනත්තං කථිතං, පච්චත්තචචනට්ඨානෙ එකචචනත්තං. කෙහිචි පන පච්චත්තචචනට්ඨානෙ එකචචනබහුවචනත්තං, ආලපනචචනට්ඨානෙ බහුවචනත්තංයෙව කථිතං. “ගච්ඡං, මහං, වරං”න්තිආදීනං පන ආලපනට්ඨානෙ එකචචනත්තං. මයං පන බුද්ධච්චනෙ අනෙකාසු චාට්ඨකථාසු “ගච්ඡන්තො, මහන්තො”තිආදීනං බහුවචනප්පයොගානං “ගච්ඡං, මහං”ඉච්චාදීනඤ්ච සානුසාරාලපනෙකචචනප්පයොගානං අදස්සනතො “ගච්ඡන්තො භාරද්වාපො. ස ගච්ඡං න නිවත්තති. මහන්තො ලොකසන්නිවාසො”තිආදීනං පන පච්චත්තෙකචචනප්පයොගානඤ්ඤෙව දස්සනතො තාදිසානි රූපානි අනිජ්ඣානක්ඛමානි විය මඤ්ඤාම. නිරුත්තිපිටකෙ පච්චත්තාලපනට්ඨානෙ “මහන්තො, භවන්තො, වරන්තො”තිආදීනං බහුවචනත්තමෙව කථිතං, න එකචචනත්තං. තථා හි තත්ථ “මහං භවං වරං තිට්ඨං”න්ති ගාථං වත්වා “මහං තිට්ඨති, මහන්තො තිට්ඨන්ති”ති ව, “හො මහා, භවන්තො මහන්තො”ති ව, “භවං තිට්ඨති, භවන්තො තිට්ඨන්ති”ති ව ආදි වුත්තං.

එත්ථ පන “භවං, භවන්තො”ති පදානි යත්ථ “හොන්තො හොන්තා”ති ක්‍රියත්ථං න වදන්ති, තත්ථ “භවං කච්චානො. මා භවන්තො එවං අවචුත්ථා”තිආදීසු විය අඤ්ඤස්මිං අත්ථෙ පතනතො එකචචනබහුවචනානි

භවන්ති, තස්මා “සන්තො සප්පුරිසා ලොකෙ”ති එත්ථ “සන්තො”ති පදස්ස විය “අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති එත්ථ “අරහන්තො”ති පදස්ස විය ව “භවන්තො”ති පදස්ස බහුවචනත්තං නිජ්ඣානක්ඛමං. “මහන්තො, වරන්තො, තිට්ඨන්තො”ති ආදීනං පන බහුවචනත්තං න නිජ්ඣානක්ඛමං විය අම්භෙ පටිභාති. න හි කත්ථවිපි “සන්තො, අරහන්තො, භවන්තො”ති පදවජ්ජිතානං “ගච්ඡන්තො, මහන්තො, වරන්තො”ති ආදීනං අනෙකපදසත්තානං බහුවචනත්තතාපයොගෙ පස්සාම. තථා හි —

බව්හත්තෙ කත්ථවි යානෙ, “ජාන”මිච්චාදයො යථා;
දිස්සන්ති නෙවං බව්හත්තෙ, “ගච්ඡන්තො” ඉති ආදයො.

බව්හත්තෙ කත්ථවි යානෙ, “සන්තො” ඉච්චාදයොපි ව;
දිස්සන්ති නෙවං බව්හත්තෙ, “ගච්ඡන්තො” ඉති ආදයො.

“අරහන්තො”ති බව්හත්තෙ, එකන්තෙනෙව දිස්සති;
නෙවං දිස්සන්ති බව්හත්තෙ, “ගච්ඡන්තො” ඉති ආදයො.

අනෙකසත්තපාදෙසු, “විහරන්තො”ති ආදීසු;
එකස්සපි බහුකත්තෙ, පවත්ති න තු දිස්සති.

බහුවචනනයෙන, “ගච්ඡන්තො”ති පදස්ස හි;
ගහණෙ සති බහවො, දොසා දිස්සන්ති සච්චතො.

යථෙකම්හි සරෙ දඬුසෙ, දඬුසා සාමීපිකා සරා;
තථා බව්හත්තවාචිත්තෙ, “ගච්ඡන්තො”ති පදස්ස තු.

“විහරන්තො”ති ආදීනං, බව්හත්තවාචිතා සියා;
රූපනයො අනිට්ඨො ව, ගහෙනබ්බො අනෙකධා.

එවං සන්තෙපි යස්මා “නිරුත්තිපිටකං නාම පභින්නපටිසම්භිදෙන මහාබ්ණාසවෙන මහාකච්චායනෙන කත්තං”ති ලොකෙ පසිද්ධං, තස්මා ඉදං යානං පුනප්පුනං උපපරික්ඛිතබ්බං. කිඤ්චාපෙත්ථ ථෙරෙ ගාරවෙන එවං වුත්තං, තථාපි පාළිනයං ගරුං කත්ථා දිට්ඨෙතෙකච්චනනයෙන අදිට්ඨො බහුවචනනයො ඡඩ්ඛෙතබ්බො. එවං සති නිග්ගහීතන්තෙසු නයො සොහනො භවති. අයං පන අම්භාකං රූපි —

“භවං කරං අරහං සං, මහං” ඉති පදානි තු;
විසදිසානි සම්භොන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති ලක්ඛයෙ.

“ගච්ඡං වරං දදං තිට්ඨං, චිත්තයං භාවයං වදං;
ජානං පස්ස”න්තිආදීනි, සදිසානි භවන්ති හි.

තත්‍ර “ජාන”න්තිආදීනි, කත්ථවි පරිවත්තරෙ;
විහත්තිලිඬගචන-වසෙනාති විභාවයෙ.

තත්‍ර තාව භවන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිච්ඡි - භවංසද්දො හි
“වඬ්ඨන්තො, භොන්තො”ති අත්ථෙපි වදති. තෙසං වසෙන අයං
නාමිකපදමාලා.

භවං, භවන්තො, භවන්තා. භවන්තං, භවන්තෙ. භවන්තෙන, භවන්තෙහි,
භවන්තෙහි. භවන්තස්ස, භවන්තානං. භවන්තා, භවන්තස්මා, භවන්තම්භා,
භවන්තෙහි, භවන්තෙහි. භවන්තස්ස, භවන්තානං. භවන්තෙ, භවන්තස්මිං,
භවන්තම්හි, භවන්තෙසු. හෙ භවන්ත, හෙ භවන්තා.

තත්ථ “භවං, භවන්තො”තිආදීනං “වඬ්ඨන්තොභොන්තො”තිආදීනා
අත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා හි “සුච්ඡානො භවං භොති. ධම්මකාමො භවං භොති.
රාජා භවන්තො නානාසම්පත්තිහි මොදති. කුළීරදහො ගඬිගාය එකාබද්ධො,
ගඬිගාය පූරණකාලෙ ගඬිගොදකෙන පූරති, උදකෙ මන්දී භවන්තෙ දහතො
උදකං ගඬිගාය ඔතරති”ති පයොගා භවන්ති, තස්මා අයං නාමිකපදමාලා
සාරතො පච්චෙතබ්බා. එත්ථ භවංසද්දමත්තං වජ්ජෙත්වා
ගච්ඡමානවරමානසද්දාදීසු විය භවන්තසද්දෙ “භවන්තො, භවන්තා”ති
පූරිසන යොපි ලබ්භති, නපුංසකලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “භවන්තං, භවන්තානි”ති
චිත්තන යොපි ලබ්භති. එවං වඬ්ඨනභවනත්ථවාචකස්ස භවන්තසද්දස්ස
නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා.

අයඤ්ච වසෙසො “භවන්තො”ති පදං වඬ්ඨනභවනත්ථතො අඤ්ඤත්ථෙ
වත්තමානං බහුවචනමෙව භොති, යථා “භවන්තො ආගච්ඡන්ති”ති.
වඬ්ඨනභවනත්ථෙසු වත්තමානං එකවචනමෙව. අත්‍රිමෙ පයොගා
“අනුපුබ්බෙන භවන්තො විඤ්ඤානං පාපුණාති. සමණො නාම ඊදිසෙසු
කම්මෙසු අබ්‍යාවටෙන භවිතබ්බං, එවං භවන්තො හි සමණො සුසමණො
අස්සා”ති. “භවං” ඉති පදං පන උභයත්ථාපි එකවචනමෙව, තස්මා ඉදානි
“භවං ආනන්දො. භවන්තො ආගච්ඡන්ති, අප්පසද්දා භවන්තො භොන්තු, මා
භොන්තො සද්දමකත්ථා”ති එවමාදිපයොගදස්සනවසෙන වොහාරවිසෙසෙ
පවත්තං අඤ්ඤං අත්ථං පටිච්ච අපරාපි නාමිකපදමාලා වුවිච්ඡෙන -

භවං, භවන්තො, භොන්තො. භවන්තං, භවන්තෙ. භවතා, භොතා,
භවන්තෙන, භවන්තෙහි, භවන්තෙහි. භවතො, භොතො, භවන්තස්ස,

භවත්තානං, භවතං. භවතා, භොතා, භවත්තෙහි, භවත්තෙහි. භවතො, භොතො, භවත්තස්ස, භවත්තානං, භවතං. භවති, භවත්තෙ, භවත්තස්මිං, භවත්තම්හි, භවත්තෙසු. භො, භවත්තො, භොත්තො ඉති.

එත්ථ පන “භො” ඉච්චාදීනි තිණි පදානි යස්මා වොහාරවිසෙසපවත්තානි ආලපනපදානි භොත්ති, තස්මා “ආවුසො, හත්තෙ” ති පදානි විය භොසද්දාදිඋපපදවත්තානි න භවත්ති, “භො පුරිස, භවත්තො බ්‍රාහ්මණා, භොත්තො සමණා, භො රාජ” ඉච්චාදීසු හි පුරිසසද්දාදයොයෙව භොසද්දාදි උපපදවත්තො භවත්ති. ඉධ ව “භවං ආනන්දො” ති එත්ථ භවංසද්දෙන සමානත්ථානි “භො, භවත්තො, භොත්තො” ති පදානි චුත්තානි, න පන “ධම්මකාමො භවං භොති” ති එත්ථ භවංසද්දෙන සමානත්ථානි. පඨමස්මිඤ්ඤි නයෙ වඩ්ඪනත්ථවසෙන “භො භවත්ත, භවත්තො භවත්තා, භොත්තො භවත්තා” ති භොසද්දාදයො ආලපනපදානං උපපදානි භවත්ති, න දුතියස්මිං නයෙ. ආමෙඬ්ඨවසෙන පන “භො භො, භවත්තො භවත්තො, භොත්තො භොත්තො” ති පදානි භවත්ති යථා “හත්තෙ හත්තෙ” ති.

අත්‍රිදං භූධාතුවසෙන සඬ්ඛෙපතො පාළිනිදස්සනං — කස්මා භවං විජ්ජනමරඤ්ඤනිස්සිතො. කථං පනාහං භො තං භවත්තං ගොතමං ජානිස්සාමි. එවං භොති ඛො අම්බට්ඨො මාණවො බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස පටිස්සුත්වා. මා භවත්තො එවං අවචුත්ථං. ඉමං භොත්තො නිසාමෙථ. එවං භො පුරිස ජානාහි, පාපධම්මා අසඤ්ඤතා ඉච්චෙවමාදි. එත්ථ “භවං” ඉච්චාදීනි භූධාතූමයානි නාමපදානීති වෙදිතඛිබානි.

අපිච තෙසු “භො, භවත්තො, භොත්තො” ති ඉමානි නිපාතපදානිපි භොත්තීති වචත්ථපෙනඛිබං. “භො පුරිසා” ති ආදීසු තෙසං නිපාතානිපාතභාවෙ විවාදො න කරණියො. කච්චායනස්මිඤ්ඤි “භො ගෙ තු” ති චුත්තං. අඤ්ඤත්ථ පන “ආමන්තනත්ථෙ නිපාතො” ති ආදි චුත්තං. තථා හි නිරුත්තිමඤ්ඤුසායං චුත්තං “භොතිදං ආමන්තනත්ථෙ නිපාතො. සො න කෙවලං එකවචනමෙව භොති, අථ ඛො ඛහුවචනම්පි භොතීති ‘භො පුරිසා’ ති ඛහුවචනස්පයොගොපි ගහිතො. ‘භවත්තො’ ති පදං පන ඛහුවචනමෙව භොතීති ‘පුරිසා’ ති පුන චුත්ත” ති. පාළියඤ්ඤි අට්ඨකථාසු ව නිපාතභූතො භොසද්දො එකවචනඛහුවචනවසෙන ද්විධා දිස්සති, ඉතරෙ පන ඛහුවචනවසෙනෙව දිස්සන්ති. තෙසං තු නිපාතපදත්තෙ රූපනිප්ථාදනකිච්චං නත්ථී. තෙසු භොසද්දස්ස නිපාතපදත්තා ආභවිචභාසිතෙ නිජ්ජීවාලපනෙ ඉත්ථිලිඬගවිසයො “උම්මුජ්ජ භො පුට්ඨිලෙ, පරිජ්ජෙව භො පුට්ඨිලෙ” ති පයොගොපි දිස්සති. අත්‍රිමා භොසද්දස්ස පවත්තිපරිදීපනී ගාථායො —

“ඉතො හො සුගතිං ගච්ඡ, මනුස්සානං සහඛානං”;
එවමාදිසු භොසද්දො, එකච්චනකො මතො.

“පස්සථ හො ඉමං කුල-පුත්ත” මිච්චෙවමාදිසු;
බහුවචනකො එසො, භොසද්දොති විභාවයෙ.

පුග්ගලාලපනෙ වෙව, ධම්මස්සාලපනෙපි ච;
නිජ්ජීවාලපනෙ වාති, භොසද්දො තිසු දිස්සති.

තත්‍ර ධම්මාලපනමිහි, එකච්චොව ලබ්භති;
ඉතරෙසු සියා දෙක-චචො බහුවචොපි ච.

නිච්ඡිතබ්බං ගුණිපදං, ධම්මස්සාලපනෙ ධූවං;
“අච්ඡරියං වත හො”ති, ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

ඉච්ඡිතබ්බං ගුණිපදං, පුග්ගලාලපනෙ පන;
“එවං හො පුරිස ජානාහි”, ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

ගුණිපදං අසත්තමපි, පුග්ගලාලපනමිහි තු;
අජ්ඣාහරිත්වා පාවදෙ, අත්ථං “හො එහි” ආදිසු.

සටාදීනං ආලපනං, නිජ්ජීවාලපනං භවෙ;
ජීවංව ලොකියා ලොකෙ, ආලපන්ති කදාචි තු.

නිජ්ජීවාලපනං අප්පං, අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ සියා;
“උම්මුජ්ජ හො පුට්ඨසිලෙ”, ඉති පාළි නිදස්සනං.

එත්ථ ලිඛිගවිපල්ලාසං, කෙච්චි ඉච්ඡන්ති පණ්ඩිතා;
තෙසං මතෙන හොතීති, ලිඛිගං විපරිණාමයෙ.

අථ වා පන භොසද්දො, නිපාතො සොපදං විය;
තස්මා විරොධතා නාස්ස, තිලිඛිගෙ චචනද්වයෙ.

එවං සන්තෙපි භොසද්දො, ද්විලිඛිගෙයෙව පායතො;
යස්මා දිට්ඨො තතො විඤ්ඤා, ද්විලිඛිගෙයෙව තං වදෙ.

ඉත්ථිලිඛිගමිහි සම්පත්තෙ, “හො”ති ඉති පයොජයෙ;
එවංවිධං පයොගඤ්ඤි, සුප්පයොගං බුධාබුචුං.

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

යජ්ජෙවං දුජ්ජයොගංව, සියා තුම්හෙහි දස්සිතං;
“උම්මුජ්ජ හො පුට්ඨිලෙ”, ඉච්චාභව්වපදන්ති වෙ.

දුජ්ජයොගං න තං යස්මා, වොහාරකුසලෙන වෙ;
ජිනෙන භාසිතෙ ධම්මෙ, දුජ්ජයොගා න විජ්ජරෙ.

ඉත්ථිලිඬ්ඨස්ස විසයෙ, හොතිසද්දජ්ජයොජනං;
කථිතං පෙමනීයන්ති, මයා එවමුදිරිතං.

එවං භවත්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා පාළිනයානුරූපං ද්විධා විභක්තා වඩ්ඪනභවනත්ථතදඤ්ඤත්ථවසෙන.

කරොන්තසද්දස්ස පන —

කරං, කරොන්තො, කරොන්තා. කරොන්තං, කරොන්තෙ. කරොතා, කරොන්තෙන, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොතා, කරොන්තා, කරොන්තස්මා, කරොන්තම්හා, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොන්තෙ, කරොන්තස්මිං, කරොන්තම්හි, කරොන්තෙසු. හො කරොන්ත, භවන්තො කරොන්තාති රූපානි භවන්ති.

“කරොතො න කරියති පාප”න්ති ඉදමෙත්ථ කරොතොසද්දස්ස අත්ථිතානිදස්සනං. ඉත්ථිලිඬ්ඨෙ වත්තබ්බෙ “කරොන්ති, කරොන්තියො”තිආදිනා යොජෙතබ්බාති, නපුංසකලිඬ්ඨෙ වත්තබ්බෙ “කරොන්තං, කරොන්තාති”තිආදිනා යොජෙතබ්බාති.

අරහන්තසද්දස්ස —

අරහං, අරහන්තො. අරහන්තං, අරහන්තෙ. අරහතා, අරහන්තෙන, අරහන්තෙහි, අරහන්තෙහි. අරහතො, අරහන්තස්ස, අරහන්තානං, අරහතං. අරහතා, අරහන්තා, අරහන්තස්මා, අරහන්තම්හා, අරහන්තෙහි, අරහන්තෙහි. අරහතො, අරහන්තස්ස, අරහන්තානං, අරහතං. අරහන්තෙ, අරහන්තස්මිං, අරහන්තම්හි, අරහන්තෙසු. හො අරහන්ත, භවන්තො අරහන්තො ඉති රූපානි භවන්ති.

අයං ගුණවාචකස්ස අරහන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. “අරහා, අරහන්තො, අරහන්තා”ඉති ව. එතඤ්ඤි රූපං සමන්තපාසාදිකායං මනුස්සවිග්ගහට්ඨානෙ දිස්සති. උත්තරිමනුස්සධම්මපාළියං පන “මයඤ්චම්හා අනරහන්තො”ති පදං

දිස්සති. අරහන්තං, අරහන්තෙ. අරහතා, සෙසං විත්ථාරෙනබ්බං. අයං පණ්ණත්තිවාචකස්ස අරහන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

තථා හි “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. අරහං සුගතො ලොකෙ. අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”තිආදීසු අරහංසද්දාදයො ගුණවාචකා. “අරහා අභොසී. අහඤ්භි අරහා ලොකෙ. එකො අරහා, එකසට්ඨි අරහන්තො ලොකෙ අහෙසුං.

ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙය්‍යකං.

මයඤ්චම්භා අනරහන්තො”තිආදීසු අරහාසද්දාදයො පණ්ණත්තිවාචකාති දට්ඨබ්බා. ඉධ ඉත්ථීනපුංසකලිඬගවසෙන විසුං වත්තබ්බනයො අප්පසිද්ධො. යදි එවං ආසවක්ඛයං පත්තා ඉත්ථී කථං වත්තබ්බා, ආසවක්ඛයං පත්තං විත්තං කථං වත්තබ්බන්ති? ඉත්ථී තාව “යං ඉත්ථී අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධො”ති වචනතො “අරහ”න්ති වත්තබ්බා ගුණවසෙන, පණ්ණත්තිවසෙන පන “ඉත්ථී අරහා අභොසී”ති වත්තබ්බා. විත්තං පන ගුණවසෙනෙව “අරහං විත්ත”න්ති වත්තබ්බන්ති.

සන්තසද්දස්ස –

සං, සන්තො, සන්තො, සන්තා. සං, සන්තං, සන්තෙ. සතා, සන්තෙන, සන්තෙහි, සන්තෙහි, සබ්භි. සතො, සන්තස්ස, සන්තානං, සතං, සතානං. සතා, සන්තා, සන්තස්මා, සන්තම්භා, සන්තෙහි, සන්තෙහි, සබ්භි. සතො, සන්තස්ස, සන්තානං, සතං, සතානං. සති, සන්තෙ, සන්තස්මිං, සන්තම්භි, සන්තෙසු. භො සන්ත, භවන්තො සන්තොති රූපානි භවන්ති.

එත්ථ පන “අද්ධා හි තාත සතනෙස ධම්මො”ති ජයද්දිසජාතකපාළිදස්සනතො “සතාන”න්ති වුත්තං. තත්ථ හි සතනෙසාති සතානං එසාති ඡෙදො, රස්සත්තනිග්ගහීතසරලොපවසෙන ච රූපනිට්ඨානං වෙදිතබ්බං. තථා හි තදට්ඨකථායං “අද්ධා එකංසෙන එස තාත සතානං පණ්ණිතානං ධම්මො සභාවො”ති අත්ථො වුත්තො. අයං යෙ ලොකෙ “සප්පුරිසා”ති ච “අරියා”ති ච “පණ්ඩිතා”ති ච වුච්චන්ති, තෙසං වාචකස්ස සන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. තප්පට්ඨසධස්ස පන අසං, අසන්තො, කත්ථවි අසන්තා ඉච්චපි. තථා හි “අසන්තා කිර මං ජම්මා, තාත තාතාති භාසරෙ”ති පාළි දිස්සති. “අසං, අසන්තං, අසන්තෙ. අසතා”තිආදීනා යොජෙතබ්බා. ඉමස්මිං අත්ථෙ “සන්තො, අසන්තො”තිමානි බහුවචනකානියෙව භවන්ති, න කත්ථවිපි එකවචනකානි. කස්මා? පණ්ණත්තිවාචකත්තා. අඤ්ඤා පන “සන්තො, දන්තො”තිආදීසු එකවචනානියෙව යපෙත්වා

විජ්ජමානත්ථවාචකසන්නොසද්දං, කස්මා? අපණ්ණත්තිවාචකත්තාති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි පණ්ණත්තිවාචකානං තෙසං කානිචි පයොගානි කථයාම -

සමෙති අසතා අසං. යං යඤ්චි රාජ භජති, සන්නං වා යදි වා අසං. න සා සභා යත්ථ න සන්නි සන්නො. අසන්නො නිරයං යන්නි, සන්නො සග්ගපරායණා. අසන්නෙ නොපසෙවෙය්‍ය, සන්නෙ සෙවෙය්‍ය පණ්ඩිතො. සබ්භිරොව සමාසෙථ. සතං ධම්මො ඉච්චෙවමාදීනි භවන්ති.

යො පනම්හෙති පදමාලායං “සබ්භි”ති අයං සද්දො තතියාපඤ්චම්බ්‍රවචනවසෙන යොජ්ජො, සො ච බො සන්නඉති අකාරන්තපකතිවසෙන, අඤ්ඤත්ථ පන “සබ්භි”ති ඉකාරන්තපකතිවසෙන යොජ්ජෙතිබ්බො. තථා හි සබ්භිති සජ්ජුරිසො නිබ්බානඤ්ච, සුන්දරාධිවචනං වා එතං සබ්භිති. සබ්බො වායමත්ථො සාට්ඨකථාය “බ්‍රහ්මපෙනං අසබ්භි ජාතවෙදා”ති ඉමාය පාළියා “සන්නො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති”ති ඉමාය ච දීපෙතිබ්බො.

ආලපනෙ ච පච්චත්තෙ, තතියාපඤ්චම්සු ච;
සමාසම්භි ච යොජ්ජය්‍ය, සබ්භිසද්දං සුමෙධසො.

අත්‍රායං යොජ්ජනා - හො සබ්භි තිට්ඨ, සබ්භි තිට්ඨති, සබ්භි සභ ගච්ඡති, සබ්භි අපෙති, අසබ්භිරූපො පුරිසො. යස්මා පනායං සාසනානුකූලා, තස්මා ඉමිස්සා තදනුකූලත්තං දස්සෙතුං ඉධ සාසනතො පයොගෙ දස්සෙස්සාම අතක්කාවචරෙ විචිත්තෙ සුගතපාළිනයෙ සොතුනං විසාරදමතිපට්ඨාහත්ථං. තං යථා? බ්‍රහ්මපෙනං අසබ්භි ජාතවෙද, යං තං වාලධිනා’හිපුජයාම. සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං. යං සාලවනස්මිං සෙනකො, පාපකම්මකරි අසබ්භිරූපං. ආබාධොයං අසබ්භිරූපො. අසම්මොදකො ථද්ධො අසබ්භිරූපො’ති. තත්ථ ආලපනවචනෙ දිට්ඨෙයෙව පච්චත්තවචනං පාළියං සරූපතො අනාගතම්පි දිට්ඨමෙව හොති. තථා කරණවචනෙ දිට්ඨෙයෙව නිස්සක්කවචනම්පි දිට්ඨමෙව හොති. සමාසෙ සද්දරූපෙ දිට්ඨෙයෙව බ්‍යාසෙ සද්දරූපං යථාසම්භවං දිට්ඨමෙව හොති යපෙත්වා “හෙතුසත්ථාරදස්සන”න්තිආදීනි. තත්ථ ච නිබ්බානවාචකො වෙ, සබ්භිසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො සන්නිච්ඡුද්ධි නිබ්බුතිසද්දා විය, සො ච යමකම්භාථෙරමනෙ රත්තිනයෙන යොජ්ජෙතිබ්බො. සබ්බෙසම්කාරන්තිත්ථිලිඬිගානං සාධාරණො හි සො නයො. සුන්දරත්ථවාචකො වෙ, අග්ගි රත්ති අට්ඨිනයෙහි යොජ්ජෙතිබ්බො වාචවලිඬිගත්තා. “සබ්භිධම්මභූතං නිබ්බාන”න්ති එත්ථ හි සුන්දරධම්මභූතං නිබ්බානන්ති අත්ථො. එවං පාළිනයවසෙන ආලපනාදිසු පඤ්චසු යානෙසු

සබ්බසද්දස්ස පවත්තිං ඤාතවා පුන අට්ඨකථානයවසෙනපි තප්පවත්ති වෙදිතබ්බං. කථං? යස්මා සගාථාවග්ගස්ස අට්ඨකථායං “සන්තො ‘සබ්බිහි සද්ධිං සතං ධම්මො න ජරං උපෙනී’ති පවෙදයන්ති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “සබ්බිහි”ති නිවචනවසෙන සද්දරවනාවිසෙසො අට්ඨකථාවරියෙහි දස්සිතො, තස්මා සබ්බිසද්දො සබ්බෙසුපි විහත්තිවචනෙසු යොජෙතබ්බං. අත්තිං වදාම —

ගරු “සබ්බිහි සද්ධිං”න්ති, අත්ථං භාසිංසු පාළියා;
යතො තතො සබ්බිසද්දං, ධීරො සබ්බන්ථ යොජයෙ.

“අසබ්බිරුපො”ඉතිපි, සමාසවිසයෙ සුතං;
යස්මා තස්මා සබ්බිසද්දං, විඤ්ඤු සබ්බධි යොජයෙ.

“ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍ය, අසබ්බා ව නිවාරයෙ”ති එත්ථ පන “අසබ්බා”තිපදං විචිත්‍රවුත්තිසු තද්ධිතපච්චයෙසු ණ්‍යපච්චයවසෙන නිප්ඵත්තිමුපාගතන්ති වෙදිතබ්බං. කථං? යෙභුයොන අසබ්බිසු භවං අසබ්බං. කිං තං? අකුසලං, තතො අසබ්බා අකුසලධම්මා නිවාරයෙ ව, කුසලධම්මෙ පතිට්ඨපෙය්‍යාති අත්ථො. “අම්හෙ අසබ්බාහි වාචාහි වික්කොසමානා තිබ්බාහි සත්තීහි හනිස්සන්ති”ති එත්ථ තු අසබ්බිනං එතාති අසබ්බා, න වා සබ්බිනං එතාතිපි අසබ්බාති තිබ්බවනං, ණ්‍යපච්චයවසෙන ව පදසිද්ධි වෙදිතබ්බං. යා ව පනෙත්ථ අම්හෙහි සන්තසද්දස්ස “සං, සන්තො. සං, සන්තං, සන්තෙ”තිආදිනා පදමාලා දස්සිතා, තත්ථ “සමෙති අසතා අස”න්ති පාළියං “අස”න්ති පදෙ දිට්ඨෙයෙව “ස”න්ති පදං පාළියං අනාගතමිපි දිට්ඨමෙව හොති යුගලභාවෙන විජ්ජමානතාරහත්තා. එවං දිට්ඨෙන අදිට්ඨස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. අථ වා “අස”න්ති එත්ථ න සං අසන්ති සමාසවිග්ගවසෙනාධිගන්තබ්බත්තා “ස”මිති පදං දිට්ඨමෙව හොති. එවමඤ්ඤත්‍රාපි නයො. තත්‍ර සන්ති සප්පුරිසො. අසන්ති අසප්පුරිසො. ඉත්ථිලිඬිගෙවත්තබ්බෙ “අසති, අසා”ති රූපාති භවන්ති. “අසති, අසති, අසතියො, අසා. අසතිං, අසති, අසතියො. අසාය, අසතියා, අසතීහි, අසතීහි. අසතියා, අසතීන”න්ති වක්ඛමාන ඉත්ථිනෙයෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං.

එත්ථ පන “අසා ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති. මා ව වසං අසතීනං නිගච්ඡෙ”තිආදීනි දස්සෙතබ්බාති. අසාති වෙත්ථ අසතීති ව සමානත්ථා, අසන්තජාතිකාති හි තෙසං අත්ථො. යස්මා පන ජාතකට්ඨකථායං “අසාති අසතියො ලාමිකා, අථ වා සාතං වුච්චති සුඛං, තං තාසු නත්ථි, අත්තති පටිබද්ධවිත්තානං අසාතමෙව දෙන්තීතිපි අසා, දුක්ඛා, දුක්ඛවත්ථුතාති අත්ථො”ති අත්ථං සංවණ්ණෙසු, තස්මා සාතං නත්ථි එතිස්සන්ති අසාති අත්ථෙ “අසා”ති පදස්ස යථා රිත්තො අස්සාදො එත්ථාති රිත්තස්සන්තිපදස්ස

ලුත්තුත්තරක්ඛරස්ස “රිත්තස්සං, රිත්තස්සානි. රිත්තස්ස”න්ති විත්තනයෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා, තථා “අසා, අසා, අසායො. අසං, අසා, අසායො. අසායා”ති කඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බා.

එත්ථ ච යො අම්භෙහි “සන්තො”ඉති සද්දො දස්සිතො. සො කත්ථවි එකච්චනබ්භුවචනභාවෙන සංවිජ්ජමානසද්දස්සත්ථමිපි වදති, තස්මා වසෙන අයං නාමිකපදමාලා –

සන්තො, සන්තො, සන්තා. සන්තං, සන්තෙ. සතා, සන්තෙන, සන්තෙහි, සන්තෙහි. සතො, සන්තස්ස, සතං, සන්තානං. සතා, සන්තා, සන්තස්මා, සන්තම්භා, සන්තෙහි, සන්තෙහි. සතො, සන්තස්ස, සතං, සන්තානං. සති, සන්තෙ, සන්තස්මිං, සන්තම්හි, සන්තෙසු. හො සන්ත, භවන්තො සන්තො, භවන්තො සන්තා.

එත්ථ පන “අයං බො භික්ඛවෙ අට්ඨමො හද්දො අස්සාජානීයො සන්තො සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං. චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. අසතා තුව්ඡා මුසා අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති. භවෙ බො සති ජාති හොති”ඉව්චෙවමාදීනි පයොගානි භවන්ති. “සඬ්ඛාරෙසු බො සති විඤ්ඤාණං හොති”තිආදීසු පන සතිසද්දො චචනවිපල්ලාසවසෙන ධීතොති ගහෙතබ්බො.

තත්ථ එකච්චනබ්භුවචනවසෙන ද්විධා ධීතෙසු සන්තොසද්දෙසු බ්භුවචනසන්තොසද්දං යපෙත්වා සෙසා සමානසද්දස්සත්ථමිපි වදන්ති, තස්මා “සන්තොති සමානො, සන්තාති සමානා”තිආදීනා අත්ථො කථෙතබ්බො. සමානොති ඉමස්ස ච “හොන්තො”ති අත්ථො “පහු සමානො විපුලත්ථවින්ති, කිං කාරණා මෙ න කරොසි දුක්ඛ”න්තිආදීසු විය. පයොගානි පන –

“යො මාතරං පිතරං වා, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං;
පහු සන්තො න භරති, තං පරාභවතො මුඛං.

ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුනරායු ච මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති

එවමාදීනි භවන්ති.

අපිච සන්තොසද්දො යස්මා “කිලන්තො”ති ච “උපසන්තො”ති ච “නිරුද්ධො”ති ච අත්ථං වදති, තස්මා තෙසං වසෙන සන්තසද්දස්ස “සන්තො, සන්තා. සන්තං, සන්තෙ. සන්තෙනා”ති පූරිසනයෙන

නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා. එත්ථ ච “සන්තො තසිතො. දීඝං සන්තස්ස යොජනං. සන්තො දන්තො නියතො බ්‍රහ්මචාරී. සන්තො නිරුද්ධො අත්ථචගතො අබ්භත්ථචගතො”ති ආදීනි පයොගානි. නපුංසකලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “සන්තං, සන්තානී”ති විත්තනයෙන නාමිකපදමාලා. සා ච “සංවිජ්ජමානං සමානං කිලන්තං උපසන්තං නිරුද්ධං”මිති අත්ථදීපකාපදවතීති වෙදිතබ්බා. අථ චා “උපාදානෙ ඛො සති භවො භොතී”ති ආදීසු නපුංසකප්පයොගදස්සනතො සන්තසද්දස්ස සංවිජ්ජමානසද්දත්ථවාචකත්තෙ තතියාපඤ්චමීචතුත්ථිජට්ඨිසත්තමීයානෙ “සතා, සතො, සතං, සතී”ති පදානි අධිකානි වත්තබ්බානි, සෙසානි විත්තනයෙන ඤෙය්‍යානි. ඉත්ථිලිඬගෙ පන වත්තබ්බෙ “සන්තා, සන්තා, සන්තායො. සන්තං, සන්තා, සන්තායො. සන්තායා”ති කඤ්ඤානයෙන ච, සන්තී, සන්තී, සන්තියො. සන්තිං, සන්තී, සන්තියො. සන්තියා”ති ඉත්ථිනයෙන ච නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. එතාසු පට්ඨමා “සංවිජ්ජමානා කිලන්තා උපසන්තා නිරුද්ධා”ති අත්ථදීපකාපදවතී, එත්ථ පයොගා සුවිඤ්ඤෙය්‍යාව. දුතියා පන “සංවිජ්ජමානා සමානා”ති අත්ථදීපකාපදවතී. තථා හි “සන්තී ආපත්ති ආවිකාතබ්බා”ති එත්ථ සංවිජ්ජමානා “සන්තී”ති වුවචති.

“යාය මාතු භතො පොසො,
ඉමං ලොකං අවෙක්ඛති;
තම්පි පාණදදිං සන්තිං,
භන්ති කුද්ධො පුට්ඨජනො”ති

එත්ථ පන සමානා “සන්තී”ති වුවචති. අපරාපි ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ පදමාලා වෙදිතබ්බා. සන්තීසද්දස්ස හි සංවිජ්ජමානසද්දත්ථවාචකත්තෙ “ජාතියා ඛො සති ජරාමරණං භොතී”ති ආදීනා ඉත්ථිලිඬගප්පයොගදස්සනතො සත්තමීයානෙ “සති, සතියා, සතියං, සන්තියා, සන්තියං, සන්තීසු”ති රූපානි වත්තබ්බානි. සෙසානි ඉත්ථිනයෙන ඤෙය්‍යානි. අයං තතියා, එත්ථ ච “අසන්තියා ආපත්තියා තුණ්හි භවිතබ්බ”න්ති පාළි “සන්තියා”ඉච්චාදීනං අත්ථිභාවෙ නිදස්සනං. අපරො නයො – සතීසද්දස්ස “සමානා”ති ඉමස්මිං අත්ථෙ “යා ත්වං වසසි ජිණ්ණස්ස, එවං දහරියා සති”ති ච “යෙ තං ජිණ්ණස්ස පාදංසු, එවං දහරියං සති”න්ති ච පාළිදස්සනතො “සතී, සතී, සතියො. සතීං, සතී, සතියො. සතියා”ති ආදීනිපි රූපානි යොජෙතබ්බානි, සංයොගෙ නකාරලොපවසෙන චා.

ඉදානි “සන්තො, සන්තා”ති පදද්වයස්ස පයොගනිව්ඡයං කථයාම පයොගෙසු සොතුනං අසම්මුළුභවාය. තථා හි “සප්පුරිසා”ති චා “පණ්ඩිතා”ති චා බහුවචනවසෙන අත්ථං වත්තුකාමෙන “සන්තො

දන්තො”ති එවං වුත්තඵකවචනසදිසං “සන්තො”ති බහුවචනං වත්තබ්බං. “සංවිජ්ජමානො”ති ඵකවචනවසෙන අත්ථං වත්තුකාමෙන “සන්තො”ති ඵකවචනං වත්තබ්බං. “සංවිජ්ජමානා”ති බහුවචනවසෙන අත්ථං වත්තුකාමෙන “සන්තො සප්පුරිසා”ති, “සන්තො සංවිජ්ජමානා”ති ච එවං වුත්තබ්බවචනසදිසං “සන්තො”ති වා “සන්තා”ති වා බහුවචනං වත්තබ්බං, “කිලන්තො”ති වා “සමානො”ති වා “උපසන්තො”ති වා “නිරුද්ධො”ති වා ඵකවචනවසෙන අත්ථං වත්තුකාමෙන “සන්තො සප්පුරිසා”ති එවං වුත්තබ්බවචනසදිසං “සන්තො”ති ඵකවචනං වත්තබ්බං. තෙයෙවත්ථෙ බහුවචනවසෙන වත්තුකාමෙන පන “සන්තා සුනෙහි පාදෙහි, කො නෙ හත්ථෙ ගහෙස්සති”ති එත්ථ විය “සන්තා”ති බහුවචනං වත්තබ්බං. අයං නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා. ඉදංඤ්ඤි මන්දබුද්ධිනං සම්මොහට්ඨානං. අයම්පි පනෙත්ථ සඨගහො වෙදිතබ්බො –

“තිලිඬිගත්ථෙ ච ඵකත්ථෙ, බව්හත්ථෙපි ච දිස්සති;
සත්තමාන්තො සතිසද්දො, විපල්ලාසෙ බහුමිහි සො”ති.

ඉදානි මහන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ –

මහං, මහා, මහන්තො, මහන්තා. මහන්තං, මහන්තෙ. මහතා, මහන්තෙන, මහන්තෙහි, මහන්තෙහි. මහතො, මහන්තස්ස, මහන්තානං, මහතං. මහතා, මහන්තා, මහන්තස්මා, මහන්තම්හා, මහන්තෙහි, මහන්තෙහි. මහතො, මහන්තස්ස, මහන්තානං, මහතං. මහති, මහන්තෙ, මහන්තස්මිං, මහන්තම්හි, මහන්තෙසු. හො මහ, හො මහා, හවන්තො මහන්තොති අයමම්හාකං රුචි.

එත්ථ “මහන්තො, මහන්තා. මහන්තං, මහන්තෙ. මහන්තෙනා”ති පුරිසනායොපි ලබ්භති, තස්මා “හො මහන්ත, හවන්තො මහන්තා”ති ආලපනපදානි යොජෙතබ්බානි. නපුංසකලිඬිගෙ වත්තබ්බෙ “මහන්තං, මහන්තානි”ති චිත්තනායොපි ලබ්භති. ඉත්ථිලිඬිගෙ වත්තබ්බෙ “මහති, මහති, මහතියො. මහතිං, මහති, මහතියො. මහතියා, මහතිහි මහතීහි”ති ඉත්ථිනායොපි ලබ්භති. “මහතියා ච යක්ඛසෙනායා”තිආදිනෙත්ථ නිදස්සනපදානි. අපරොපි “මහන්තා, මහන්තා, මහන්තායො. මහන්ත”න්ති කඤ්ඤානායොපි ලබ්භති, “මහන්තා නිධිකුම්භියො”තිආදිනෙත්ථ නිදස්සනපදානි. කච්චායනෙ පන “මහන්ති”ඉති පදං දිට්ඨං. තං “ගුණවන්ති, කුලවන්ති”ඉච්චාදීනි විය පාළියං අප්පසිද්ධත්තා විමංසිතබ්බං.

නනු හො යස්මා සාසනෙපි “ගච්ඡන්ති, වරන්ති”තිආදීනි ච “ඉද්ධිමන්ති”ති ච පදං දිස්සති, තස්මා “මහන්ති, ගුණවන්ති”තිආදීනිපි භවිතබ්බන්ති? න භවිතබ්බං තථාරූපස්ස නයස්ස වසෙන අග්ගහෙතබ්බත්තා,

“මහතී, ගුණවතී” ඉච්චාදිනයස්සෙව දස්සනතො ව. තථා හි පාළියං අට්ඨකථාසු ව “සෙය්‍යාථාපි නාම මහතී නඬගලසීසා, ඉත්ථී සියා රූපවතී, සා ව සීලවතී සියා. සතිමතී චක්ඛුමතී. ඉද්ධිමතී පත්තිමතී”ති ව “මහතිං සෙනං දිස්වා මහොසධසෙනා මන්දා, අයං අතිවිය මහතී සෙනා දිස්සතී”ති ව ආදීනි පයොගානි දිස්සන්ති, න “මහන්තී, රූපවන්තී” ඉච්චාදීනි.

කෙච්චි පන “මහාඉති සද්දො ඛ්‍යාසෙ න ලබ්භති, සමාසෙයෙව ලබ්භති ‘මහාපුරිසො’ති එත්ථ වියා”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. “මහා තෙ උපාසක පරිච්චාගො. මහා වතායං හන්තෙ භූමිවාලො. සොසො ව විපුලො මහා. ඛාරාණසිරජ්ජං නාම මහා. සෙනා සාදිස්සතෙ මහා”ති පයොගදස්සනතො. එවං ඛ්‍යාසෙපි ලබ්භතීති වෙදිතබ්බං, තස්මා “මහං, මහා, මහන්තො, මහන්තා. හො මහන්ත, හවන්තො මහන්තා”ති පුල්ලිඬිගෙ, “මහන්තං, මහා, මහන්තානි. හො මහන්ත, හවන්තො මහන්තානී”ති නපුංසකලිඬිගෙ, “මහන්තා, මහා, මහන්තා, මහන්තායො. හොති මහන්තෙ, හොතියො මහන්තා, මහන්තායො”ති ඉත්ථීලිඬිගෙ සබ්බං සම්පුණ්ණං යොජෙතබ්බං. සමාසෙ පන “මහාසත්තො මහාඋපාසකො මහාඋපාසිකා මහබ්බලො මහාවනං මහග්ගතං මහජ්ඵලං මහබ්භය”න්තිආදීනි රූපානි හවන්ති, තද්ධිතෙ “මහන්තතො මහන්තං මහන්තත්තං මහන්තතා”ති රූපානි හවන්ති. ගච්ඡන්තසද්දස්ස පන “ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තා”ති රූපානි වත්වා සෙසානි මහන්තසද්දෙ චුත්තනයෙන විත්ථාරෙත්වා නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා. තථා “ගච්ඡන්තො, ගච්ඡන්තා”ති පුරිසනයො ව “ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානී”ති විත්තනයො ව “ගච්ඡන්තී, ගච්ඡන්තී, ගච්ඡන්තියො”ති ඉත්ථීනයො ව ගහෙතබ්බො. එවං ලිඬිගත්තයවසෙන “වරං වරන්තො වරන්තං වරන්තී, දදං දදන්තො දදන්තං දදන්තී”තිආදීනං අනෙකපදසහස්සානං නාමිකපදමාලා විත්ථාරෙතබ්බා.

යෙ පනාවරියා “ගච්ඡන්තො”තිආදීනං පච්චන්තාලපනබහුවචනත්තඤ්ච “ගච්ඡං” ඉච්චාදීනං ආලපනෙකච්චනත්තඤ්ච ඉච්ඡන්ති, තෙ සමම්භෙහි පයොගො සාසනෙ න දිට්ඨො නයවසෙනාගහෙතබ්බත්තා. තස්මා තානි එත්ථ න වදාම. අයං පන විසෙසො දිට්ඨො. සෙය්‍යාථිදං?

“ගච්ඡං විධම” මිච්චාදි-පදානි මුනිසාසනෙ;
කත්ථවාඛ්‍යාතිකා හොන්ති, කත්ථවි පන නාමිකා.

“තස්සාහං සන්තිකෙ ගච්ඡං,
සො මෙ සත්ථා හවිස්සති;
විධමං දෙව තෙ රට්ඨං,
පුත්තො වෙස්සන්තරො තව.

අධම්මං සාරථී කඨිරා, මඤ්චෙ ත්වං නික්ඛනං වනෙ”;
ඉච්චෙවමාදයො ඤෙය්‍යා, පයොගා එත්ථ ධිමතා.

“ගච්ඡස්සාමි විධම්” ති-ආදිනා ජිනසාසනෙ;
නානාකාලපුරිසානං, වසෙනත්ථං වදෙ වීදු.

නාමත්තෙ පන “ගච්ඡන්තො, විධමන්තො” තිආදිනා;
“ගච්ඡ” මිච්චෙවමාදීන-මත්ථමත්ථවිදු වදෙ.

ඉදානි සමගතිකත්තෙපි “ජානං, පස්ස”න්තිආදීනං ලිඛිගච්ඡන්තිවචනන්තරවසෙන යො විසෙසො දිස්සති, තං වදාම. තථා හි “සා ජානංයෙව ආහ න ජානාමිති, පස්සංයෙව ආහ න පස්සාමි”ති එවමාදීසු ජානං පස්සං සද්දානං “ජානන්ති පස්සන්ති”ති ලිඛිගන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවතීති දට්ඨබ්බං. ඉමිනා “ගච්ඡං”ඉති සද්දස්සපි යථාපයොගං “ගච්ඡන්ති”ති ඉත්ථියා කථනත්ථො ලබ්භති තෙහි සමානගතිකත්තා, න “ගච්ඡන්තො”ති සද්දස්ස “ගච්ඡන්ති”ති ඉත්ථියා කථනත්ථො ලබ්භති තෙහි අසමානගතිකත්තාති කාරණං දස්සිතං හොති. “අපි නු තුම්හෙ ආයස්මන්තො එකන්තසුඛං ලොකං ජානං පස්සං විහරථා”ති එත්ථ “ජානන්තා පස්සන්තා”ති වචනන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවතීති දට්ඨබ්බං. ඉමිනා පන “ගච්ඡං”ඉති සද්දස්සපි යථාපයොගං “ගච්ඡන්තා”ති බහුවචනත්ථො ලබ්භති තෙහි සමානගතිකත්තා, න “ගච්ඡන්තෙ”ති සද්දස්ස “ගච්ඡන්තා”ති බහුවචනත්ථො ලබ්භති තෙහි අසමානගතිකත්තාති කාරණං දස්සිතං හොති. එස නයො උත්තරත්‍රාපි. “භරන්ති මාතාපිතරො, පුබ්බෙ කතමනුස්සර”න්ති එත්ථ අනුස්සරංසද්දස්ස “අනුස්සරන්තා”ති වචනන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. “සද්ධම්මො ගරුකාතබ්බො, සරං බුද්ධාන සාසන”න්ති එත්ථ සරංසද්දස්ස සරන්තෙතාති විභත්තන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. “චුසං භූතානි සණ්ඨානං, මනසා ගණ්ඨතො යථා”ති එත්ථ චුසංසද්දස්සපි “චුසන්තස්සා”ති විභත්තන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. තථා “යාවං අදදමජ්ජියො”ති එත්ථාපි යාවංසද්දස්ස “යාවන්තස්සා”ති විභත්තන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. යාවන්ති වා යාවිතබ්බං ධනං, ඉමිනා නයෙන නානප්පකාරතො පරිවත්තනං වෙදිතබ්බං. ඉති “භවංකර”න්තිආදීනං විසදිසපදමාලා ව “ගච්ඡං, වර”න්තිආදීනං සදිසපදමාලා ව “ජානං, පස්ස”න්තිආදීනං ලිඛිගච්ඡන්තිවචනන්තරවසෙන කත්ථවි පරිවත්තනන්ති අයං තිවිධොපි ආකාරො ආරාධනිකපදත්ථවිභාවනාය සද්ධිං කථිතො පාවචනවරෙ සොතුනං සද්දෙස්වත්ථෙසු ව විසාරදබුද්ධිපටිලාභත්ථං. සබ්බමෙතඤ්ඤි සන්ධාය ඉමා ගාථා චුත්තා -

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

“හවං කරං අරහං සං, මහං” ඉති පදානි තු;
විසදිසානි සම්භොන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති ලක්ඛයෙ.

“ගච්ඡං වරං දදං තිට්ඨං, වින්තයං භාවයං වදං;
ජානං පස්ස”න්ති ආදීනි, සමානානි භවන්ති හි.

තත්ත්ව “ජාන”න්ති ආදීනං, කත්ථං පරිවත්තනං;
ලිඛිගවිහත්තිවචන-න්තරතො පන දිස්සතිති.

අපිව අයං සබ්බෙසම්පි නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගානං පකති, යදිදං ද්විසු
ලිඛිගෙසු ඡසු විහත්තිසු තෙරසසු වචනෙසු අඤ්ඤතරලිඛිගවිහත්තිවචනවසෙන
පරිවත්තනං. අයම්පි පනෙත්ථ නීති වෙදිතබ්බා.

“ගච්ඡං වර”න්ති ආදීනි, විප්පකතවචො සියුං;
“ගච්ඡමානො වරමානො”, ඉච්චාදීනි පදානි ව.

“මහං හව”න්ති ඵතානි, විප්පකතවචොපි ව;
අවිප්පකතවචො ව, සියුං අත්ථානුරූපතො.

“අරහං ස”න්ති ඵතානි, විනිමුත්තානි සබ්බථා;
ආකාරං තිට්ඨම්පෙනං, කරෙ විත්තෙ සුමෙධසොති.

සවිනිච්ඡයොයං නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ආකාරන්තතාපකතිකං නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි ධනභූතිඉච්චෙතස්ස පකතිරූපස්ස අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං
නාමිකපදමාලාවිභාගං වක්ඛාමි පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා.

අග්ගි, අග්ගී, අග්ගයො. අග්ගිං, අග්ගී, අග්ගයො. අග්ගිනා, අග්ගීහි, අග්ගීහි.
අග්ගිස්ස, අග්ගිනො, අග්ගීනං. අග්ගිනා, අග්ගීහි, අග්ගීහි. අග්ගිස්ස, අග්ගිනො,
අග්ගීනං. අග්ගිස්මිං, අග්ගිමිහි, අග්ගීසු. හො අග්ගි, හො අග්ගී, භවන්තො
අග්ගයො. යමකමහාථෙරමතං.

ඵත්ථ කිඤ්චාපි නිස්සක්කවචනට්ඨානෙ “අග්ගිස්මා, අග්ගිමිහා”ති ඉමානි
නාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසස්පයොගදස්සනතො ගහෙතබ්බානි.
“අග්ගිනා, අග්ගිස්මා, අග්ගිමිහා”ති කමො ව වෙදිතබ්බො.

ධනභූති, ධනභූතී, ධනභූතයො. ධනභූතිං, ධනභූතී, ධනභූතයො. ධනභූතිනා,
ධනභූතීහි, ධනභූතීහි. ධනභූතිස්ස, ධනභූතිනො, ධනභූතිනං. ධනභූතිනා,
ධනභූතිස්මා, ධනභූතිමිහා, ධනභූතීහි, ධනභූතීහි. ධනභූතිස්ස, ධනභූතිනො,
ධනභූතීනං. ධනභූතිස්මිං, ධනභූතිමිහි, ධනභූතීසු. භො ධනභූති, භො ධනභූතී,
භවත්තො ධනභූතයො.

සිරිභූති සොත්ථිභූති, සුවත්ථිභූති අග්ගිනි;
ගිනි ජොති දධි පාණි, ඉසි සන්ධි මුනි මණි.

බ්‍යාධි ගණ්ඨි රචි මුට්ඨි, කචි ගිරි කපි නිධි;
කුච්ඡි වත්ථි විධි සාලි, චිහි රාසි අහි මසි.

සාති කෙසි කිම් බොන්දි, බොධි දීපි පති හරි;
අරි ධනි තිම් කලි, සාරථ්‍යුදධි අඤ්ජලි,

අධිපති නරපති, අසි ඤාති නිරූපධි;
සමාධි ජලධිච්චාදි, ධනභූතිසමා මතා.

අථ වා එතෙසු අධිපතිසද්දස්ස “අධිපතියා සත්තා”ති පාළිදස්සනතො
“අධිපතියා”ති සත්තමිරූපමපි ඉච්ඡිතබ්බං. අපිච “අසාරෙ සාරමතිනො”ති
පාළියං ඉකාරන්තසමාසපදතො යොවචනස්ස නොආදෙසදස්සනතො ක්වචි
අධිපතිඉච්චාදීනං ඉකාරන්තසමාසපදානං “අධිපතිනො”තිආදිනාපි
පච්චත්තොපයොගරූපානි ඉච්ඡිතබ්බානි ඊකාරන්තානං දණ්ඨිසද්දාදීනං
“දණ්ඨිනො”තිආදීනි පච්චත්තොපයොගසම්පදානසාම්චචනරූපානි විය.
ගහපතිජාතිපතිසද්දාදීනං පන සමාසපදානමපි එවරූපානි
පච්චත්තොපයොගරූපානි න ඉච්ඡිතබ්බානි “ගහපතයො
ජාතිපතයො”තිආදිනා නයෙන යථාපාවචනං ගහෙතබ්බරූපත්තා. ඉසි
මුනිසද්දානං පනාලපනට්ඨානෙ “ඉසෙ, මුසෙ”ති රූපන්තරමපි ගහෙතබ්බං
“පුත්තො උප්පජ්ජනං ඉසෙ. පටිග්ගණ්ඨ මහාමුනෙ”ති දස්සනතො.

යෙ පනෙත්ථ අම්හෙහි අග්ගිනි ගිනිසද්දා චුත්තා, තත්‍රෙකෙ එවං වදන්ති
“අග්ගිනිසද්දො පච්චත්තෙකචචනභාවෙයෙව ලබ්භති, න
පච්චත්තබ්බචචනභාවෙ උපයොගභාවාදීසු වා”ති. කෙචි පන “පාළියං
අග්ගිනිසද්දො නාම නත්ථි, ගිනිසද්දොයෙව අත්ථි”ති වදන්ති. කෙචි
“ගිනිසද්දො නාම නත්ථි, අග්ගිනිසද්දොයෙවත්ථි”ති වදන්ති. සබ්බමෙතං න
යුජ්ජති අග්ගිනි ගිනිසද්දානමුපලබ්භනතො, සබ්බාසුපි විහත්තිසු ද්විසු වචනෙසු
යොජෙතබ්බතාදස්සනතො ව. තථා හි සුත්තනිපාතෙ කොකාලිකසුත්තෙ —

“න හි වග්ග වදන්ති වදන්තා,
නාහිප්වන්ති න තාණමුපෙන්නි;
අඬගාලෙ සන්ථනෙ සෙන්නි,
අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතං පවිසන්ති”ති

ඉමස්මිං පදෙසෙ “අග්ගිනි”න්ති උපයෝගවචනං දිස්සති. තෙනාහ අට්ඨකථාවරියො “අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතන්ති සමන්තතොජාලං සබ්බදිසාසු ව සම්පජ්ජලිතමග්ගි”න්ති. තත්ත්ව ව සුත්තනිපාතෙ කොකාලිකසුත්තෙ –

“අථ ලොහමයං පන කුම්භිං,
අග්ගිනිසඤ්ජලිතං පවිසන්ති;
පච්චන්ති හි තාසු විරරත්තං,
අග්ගිනිසමාසු සමුප්පලවාතෙ”ති

ඉමස්මිං පදෙසෙ සමාසවිසයත්තා අග්ගිනිසඤ්ජලිතන්ති අග්ගිනීහි සඤ්ජලිතන්ති අත්ථො ලබ්භති, තථා අග්ගිනිසමාසුති අග්ගිනීහි සදිසාසුති අත්ථොපි. එවං සමාසවිධානමුඛෙන “අග්ගිනීහි”ති කරණවචනමපි දිස්සති.

ගිනිසද්දොපි ව පාළියං දිස්සති. තථා හි “තමෙව කට්ඨං දහති, යස්මා සො ජායතෙ ගිනී”ති චූළබොධිවරියායං ගිනිසද්දො දිට්ඨො. කෙච් පනෙත්ථ සන්ධිවසෙන අකාරලොපං සඤ්ඤාගාදිස්ස ව ගකාරස්ස ලොපං වදන්ති, තමපි න යුජ්ජති තස්සා පාළියා අට්ඨකථායං “යස්මාති යතො කට්ඨා. ගිනීති අග්ගි”ති එවං ගිනිසද්දස්ස උල්ලිඬිගෙත්වා වචනතො. තථා “ජන්නා කුට්ඨාහිතො ගිනී”ති ඉමස්ස ධනියසුත්තස්ස අට්ඨකථායං “ආහිතොති ආහතො ජාලිතො වා. ගිනීති අග්ගි”ති වචනතො, තථෙව ව “මහාගිනි පජ්ජලිතො, අනාහාරොපසම්මතී”ති ඉමිස්සා ථෙරගාථාය සංවණ්ණනායං “ගිනීති අග්ගි”ති වචනතො. යදි හි ගිනිසද්දො විසුං න සියා, අට්ඨකථාවරියා “ජායතෙ ගිනී”තිආදීති “ජායතෙ අග්ගිනී”තිආදීනා පදවිෂ්ඨවසෙන අත්ථං වදෙය්‍යුං. යස්මා එවං න වදිංසු, “ගිනීති අග්ගි”ති පන වදිංසු, තෙන ඤායති “ගිනිසද්දොපි විසුං අත්ථි”ති. යෙ “ගිනිසද්දො නත්ථි”ති වදන්ති, තෙසං වචනං න ගහෙතබ්බමෙව සාසනෙ ගිනිසද්දස්සපලබ්භනතො. සුත්තනිපාතට්ඨකථායඤ්චි “ජන්නා කුට්ඨාහිතො ගිනී”ති පාඨස්ස සංවණ්ණනායමෙව “තෙසු යානෙසු අග්ගිනි ‘ගිනී’ති වොහරියතී”ති තස්ස අභිධානන්තරං චුත්තං, තස්මා මයමෙත්ථ ගාථාරචනං කරිස්සාම –

විදෙහරට්ඨමජ්ඣමිහි, යං තං නාමෙන විස්සුතං;
රට්ඨං පබ්බතරට්ඨන්ති, දස්සනෙය්‍යං මනොරමං.

ධම්මකොණ්ඩවිහයං තත්ථ, නගරං අත්ථි සොහනං;
තම්හි යානෙ මනුස්සානං, භාසා ඵල ගිනිව්වයං.

“ගිනි ගිනි ගිනියො”ති-ආදිනා පවදෙ වීදු;
පදමාලං යථා අග්ගි-සද්දස්සෙව සුමෙධසො.

ඉති අලාබ්‍ර ලාබ්‍රසද්දා විය අග්ගිනි ගිනිසද්දාපි භගවතො පාවනෙ දිස්සන්තීති වෙදිතබ්බං. යථා පන අග්ගිනිසද්දස්ස සබ්බාසු විහත්තීසු ද්වීසු වචනෙසු යොජෙතබ්බතා සිද්ධා, තථා ගිනිසද්දස්සපි සිද්ධාව හොති. තස්මාත්‍ර -

අග්ගිනි, අග්ගිනී, අග්ගිනියො. අග්ගිනිං, අග්ගිනී, අග්ගිනියො. අග්ගිනිනා, අග්ගිනීහි, අග්ගිනීහි. අග්ගිනිස්ස, අග්ගිනීනං. අග්ගිනිනා, අග්ගිනිස්මා, අග්ගිනිමිහා, අග්ගිනීහි, අග්ගිනීහි. අග්ගිනිස්ස, අග්ගිනීනං. අග්ගිනිස්මිං, අග්ගිනිමිහි, අග්ගිනීසු. හො අග්ගිනි, භවන්තො අග්ගිනී, භවන්තො අග්ගිනියො.

“ගිනි, ගිනි, ගිනියො. ගිනිං, ගිනී, ගිනියො, ගිනිනා”ති සබ්බං යොජෙතබ්බං. ඉති පාළිනායානුසාරෙන අග්ගිනි ගිනිසද්දානං නාමිකපදමාලා යොජිතා. අථ වා යථා සක්කටභාසායං සත්ව පද්ධස්වාමීනීති සඤ්ඤාගවසෙන චුත්තානං සද්දානං මාගධභාසං පත්වා සත්තවපද්ධමසුවාමීනීති නිස්සඤ්ඤාගවසෙන උච්චාරිතා පාළි දිස්සති “ත්වඤ්ච උත්තමසත්තවො”තිආදිනා, තථා සක්කටභාසායං අග්ගිනීති සඤ්ඤාගවසෙන චුත්තස්ස මාගධභාසං පත්වා “අග්ගිනී”ති සඤ්ඤාගනකාරවසෙන උච්චාරිතා පාළි දිස්සති “අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතං පවිසන්තී”තිආදිකා. යථා ච වෙය්‍යාකරණෙහි සක්කටභාසාහූතො අග්ගිසද්දො සබ්බාසු විහත්තීසු තීසු වචනෙසු යොජියති, තථා මාගධභාසාහූතො අග්ගිනිසද්දොපි සබ්බාසු විහත්තීසු ද්වීසු වචනෙසු යොජෙතබ්බොව හොති, තස්මා සො ඉධම්හෙහි යොජියති, ගිනිසද්දොපි අග්ගිනිසද්දෙන සමානත්ථත්තා, ඊසකඤ්ච සරූපත්තා තථෙව යොජියතීති දට්ඨබ්බං.

ඵත්ථ සියා - යදි අග්ගිනිසද්දො සබ්බෙසු විහත්තිවචනෙසු යොජෙතබ්බො, අථ කස්මා කච්චායනෙ “අග්ගිස්සිනී”ති ලක්ඛණෙන සිම්හි පරෙ අග්ගිසද්දන්තස්ස ඉතිආදෙසො දස්සිතොති? සච්චං, යථා නවක්ඛත්තුං යථෙත්වා කතෙකසෙසස්ස දසසද්දස්ස යොවචනමිහි නවාදෙසං කත්වා යොවචනස්ස උතිආදෙසං කස්මා “නචුතී”ති රූපෙ නිප්ඵන්තෙ පුන “නචුතී”ති පකතිං යථෙත්වා තතො නංවචනං කත්වා “නචුතීන”න්ති රූපං නිප්ඵාදිතං. ඉත්ථිලිඬ්ඛෙ පන නාදිඵකවචනානි කත්වා තෙසං යාආදෙසං කත්වා “නචුතියා”ති රූපං නිප්ඵාදිතං. තථා හි “ඡන්තචුතීනං පාසණ්ඩානං ධම්මානං

පවරං යදිදං සුගතවිනයං නවුනියා භංසසහස්සෙහි පරිවුතො''තිආදීනි පයොගානි දිස්සන්ති. තථා සිමිහි අග්ගිසද්දන්තස්ස ඉනිආදෙසකරණවසෙන ''අග්ගිනී''ති රූපෙ නිප්ඵන්තොපි පුන ''අග්ගිනී''ති පකතිං යපෙත්වා තතො යොභංනාදයො විහත්තියො කත්වා ''අග්ගිනි, අග්ගිනී, අග්ගිනියො. අග්ගිනිං, අග්ගිනී, අග්ගිනියො. අග්ගිනිනා''තිආදීනි කථං න නිප්ඵජ්ජිස්සන්තිති සන්නිට්ඨානං කාතබ්බං.

සවිනිච්ඡයොයං ඉකාරන්තපුල්ලිඨිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඉකාරන්තතාපකතිකං ඉකාරන්තපුල්ලිඨිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භාවී ඉච්චෙනස්ස පකතිරූපස්ස අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං නාමිකපදමාලාවිභාගං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා.

දණ්ඨි, දණ්ඨි, දණ්ඨිනො. දණ්ඨිං, දණ්ඨි, දණ්ඨිනො. දණ්ඨිනා, දණ්ඨිහි, දණ්ඨිහි. දණ්ඨිස්ස, දණ්ඨිනො, දණ්ඨිනං. දණ්ඨිනා, දණ්ඨිහි, දණ්ඨිහි. දණ්ඨිස්ස, දණ්ඨිනො, දණ්ඨිනං. දණ්ඨිස්මිං, දණ්ඨිමිහි, දණ්ඨිසු. හො දණ්ඨි, හො දණ්ඨි, හවන්තො දණ්ඨිනො. යමකමභාටෙරමතං.

ඵත්ථ කිඤ්චාපි ''දණ්ඨින''න්ති උපයොගෙකච්චනඤ්ච ''දණ්ඨිස්මා, දණ්ඨිමිහා''ති නිස්සක්කච්චනඤ්ච ''දණ්ඨිනී''ති භූමිමෙකච්චනඤ්ච නාගතං, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසස්ස පයොගස්ස දස්සනතො ගහෙතබ්බමෙව.

''භණ් සම්ම අනුඤ්ඤාතො, අත්ථං ධම්මඤ්ච කෙවලං;
සන්නි හි දහරා පක්ඛි, පඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරා''ති

පාළියං ''පක්ඛි''ඉති පච්චත්තබ්බච්චනස්ස දස්සනතො පන ''දණ්ඨි''ඉති පච්චත්තොපයොගබ්බච්චනානි වුත්තානීති දට්ඨබ්බං.

භාවී, භාවී, භාවිනො. භාවිං, භාවිනං, භාවී, භාවිනො. භාවිනා, භාවිහි, භාවිහි. භාවිස්ස, භාවිනො, භාවිනං. භාවිනා, භාවිස්මා, භාවිමිහා, භාවිහි, භාවිහි. භාවිස්ස, භාවිනො, භාවිනං. (භාවිනි) භාවිස්මිං, භාවිමිහි, භාවිසු. හො භාවී, හො භාවී, හවන්තො භාවිනො.

ඵචං විභාවී සම්භාවී, පරිභාවී ධජී ගණි;
සුබ්බි රොගී සසී කුට්ඨි, මකුට්ඨි කුසලී බලී.

ජට්ඨි යොගී කරී යානී, තොමරී මුසලී ඵලී;

සද්දනිතිප්පකරණං (පදමාලා)

දන්ති මන්ති සුධි මෙධි, භාගි භොගි නඛි සිඛි.

ධම්මි සඛිසි ඤාණි අත්ථි, හත්ථි චක්ඛි පක්ඛි දායි;
රට්ඨි ඡත්ති මාලි වම්මි, වාරි වාගි කාමි සාමි.

මල්ලකාරි පාපකාරි, සත්තුසාති දීඝජීවි;
ධම්මවාදී සිහනාදී, භූමිසායී සීඝයායී.

වජ්ජදස්සි ව පාණි ව, යසස්සිච්චාදයොපි ව;
එතෙසං කොචි හෙදො තු, එකදෙසෙන වුව්වතෙ.

ඊකාරන්තපුල්ලිඬිගපදෙසු හි “වජ්ජදස්සි, පාණි” ඉච්චෙවමාදීනං
උපයොගභූමිමවචනට්ඨානෙ “වජ්ජදස්සිනං, පාණිනෙ” තිආදීනිපි රූපානි
භවන්ති. එත්ථ ව –

“නිධිනංව පවත්තාරං, යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිනං;
එවං ඡරා ව මච්චු ව, අධිවත්තන්ති පාණිනෙ.

සමුපගච්ඡති සසිති ගගනතලං.

උපහච්ච මනං මජ්ඣො, මාතඬිගස්මිං යසස්සිනෙ;
උච්ඡින්නො සහ රට්ඨෙන, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අභු.

සුසුඛං වත ජීවාම, වෙරිනෙසු අවෙරිනො” ති

එවමාදයො පයොගා වෙදිතඛිඛා, අයං නයො දණ්ඩිපදාදීසුපි ලඛිතතෙව
සමානගතිකත්තා දණ්ඩිපදාදීනං වජ්ජදස්සිපදාදීහි. තස්මා උපයොගට්ඨානෙ
“දණ්ඩිං, දණ්ඩිනං, දණ්ඩිනො, දණ්ඩිනෙ” ති යොජෙතඛිඛං. භූමිමට්ඨානෙ
“දණ්ඩිස්මිං, දණ්ඩිමහි, දණ්ඩිනි, දණ්ඩිනෙ, දණ්ඩිසු, දණ්ඩිනෙසු” ති
යොජෙතඛිඛං. එස නයො ගාමණී සෙනානීඉච්චාදීනි වජ්ජෙත්වා යථාරහං
ඊකාරන්තපුල්ලිඬිගෙසු නෙතඛිඛො.

සවිනිච්ඡයොයං ඊකාරන්තපුල්ලිඬිගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඊකාරන්තතාපකතිකං ඊකාරන්තපුල්ලිඬිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූධාතුමයානං උකාරන්තපුල්ලිඬිගානං අප්පසිද්ධත්තා අඤ්ඤාසං
උකාරන්තපුල්ලිඬිගානං වසෙන පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලං පුරෙස්සාම.

කතමානි තානි? “භික්ඛු හෙතු සෙතු කෙතු රාහු භාණු බාණු සඬකු උච්ඡු වෙළු මව්වු ජන්තු සින්ඬු බන්ඬු රුරු නෙරු සත්තු බබ්බු පටු බින්දු ගරු” ඉච්චාදීනි.

භික්ඛු, භික්ඛු, භික්ඛවො. භික්ඛුං, භික්ඛු, භික්ඛවො. භික්ඛුනා, භික්ඛුහි, භික්ඛුහි. භික්ඛුස්ස, භික්ඛුනො, භික්ඛුනං. භික්ඛුනා, භික්ඛුස්මා, භික්ඛුමහා, භික්ඛුහි, භික්ඛුහි. භික්ඛුස්ස, භික්ඛුනො, භික්ඛුනං. භික්ඛුස්මිං, භික්ඛුමහි, භික්ඛුසු. හො භික්ඛු, භවන්තො භික්ඛු, භික්ඛවෙ, භික්ඛවො. භික්ඛුආදීනි අඤ්ඤානි ච තංසදිසානි එවං ඤෙය්‍යානි.

අයම්පි පනෙත්ථ විසෙසො ඤෙය්‍යො – හෙතු, හෙතු, හෙතුයො, හෙතවො. හෙතුං, හෙතු, හෙතුයො, හෙතවො. හො හෙතු, භවන්තො හෙතු, හෙතවෙ, හෙතවො. සෙසං භික්ඛුසමං.

අථ වා “හෙතුයා” තිආදීනං දස්සනතො “ධෙතුයා” ති ඉත්ථිලිඬගරුපෙන සදිසං “හෙතුයා” ති පුල්ලිඬගරුපම්පි සත්තමීයානෙ ඉච්ඡිතබ්බං. කානිචි හි පුල්ලිඬගරුපානි කෙහිචි ඉත්ථිලිඬගරුපෙහි සදිසානි භවන්ති. තං යථා? “උට්ඨෙහි කත්තෙ තරමානො. එහි බාලෙබ්බාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බලං. භාතරා මාතරා අධිපතියා රත්තියා හෙතුයො ධෙතුයො මත්තා පෙත්තා” ති එවං නයදස්සනෙන “හෙතුයා තිණි. අධිපතියා සත්ත. උට්ඨෙහි කත්තෙ” තිආදීසු ලිඬගවිපල්ලාසවිත්තා න උප්පාදෙතබ්බා.

ජන්තු, ජන්තු, ජන්තුයො, ජන්තුනො, ජන්තවො. ජන්තුං, ජන්තු, ජන්තුයො, ජන්තුනො, ජන්තවො. හො ජන්තු, භවන්තො ජන්තු, ජන්තවෙ ජන්තවො. සෙසං භික්ඛුසමං.

ගරු, ගරු, ගරවො, ගරුනො. ගරුං, ගරු, ගරවො, ගරුනො. හො ගරු, භවන්තො ගරු, ගරවො, ගරුනො. සෙසං භික්ඛුසමං. එත්ථ පන “භත්තු ච ගරුනො සබ්බෙ, පටිපුපෙති පණ්ඩිතා” තිපාලිනිදස්සනං. තත්‍ර “භික්ඛවෙ” ති ආමන්තනපදං වුණ්ණියපදෙස්වෙව දිස්සති, න ගාථාසු. “භික්ඛවො” ති පච්චත්තපදං ගාථාසුයෙව දිස්සති, න වුණ්ණියපදෙසු, අපිච “භික්ඛවෙ” ති ආමන්තනපදං සාවකස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං සන්ධිවිසයෙයෙව දිස්සති, න අසන්ධිවිසයෙ, බුද්ධස්ස පන භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං සන්ධිවිසයෙපි අසන්ධිවිසයෙපි දිස්සති. “භික්ඛවො” ති ආමන්තනපදං බුද්ධස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං ගාථාසු ච දිස්සති, වුණ්ණියපදෙසු ච සන්ධිවිසයෙයෙව දිස්සති. සාවකස්ස පන භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං න දිස්සතීති අයං ද්විත්තං විසෙසො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථා” තිආදීසු “භික්ඛවෙ” ති පදං වුණ්ණියපදෙස්වෙව දිට්ඨං. “භික්ඛවො තිසතා ඉමෙ, යාවන්ති

පඤ්චලිකතා’ති ආදීසු “හික්ඛවො”ති පච්චත්තපදං ගාථාසුයෙව දිට්ඨං.
“ආයස්මා සාරිපුත්තො හික්ඛු ආමන්තෙසි ආවුසො හික්ඛවෙ”ති ඵවමාදීසු
සාවකස්ස හික්ඛුනං ආමන්තනපාළීසු සන්ධිවිසයෙයෙව “හික්ඛවෙ”ති පදං
දිට්ඨං. “හික්ඛු ආමන්තෙසි සොතුකාමත්ථ හික්ඛවෙ”ති “ඉධ හික්ඛවෙ
හික්ඛු”ති ආදීසු පන බුද්ධස්ස හික්ඛුනං ආමන්තනපාළීසු සන්ධිවිසයාවිසයෙසු
“හික්ඛවෙ”ති පදං දිට්ඨං. “අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ වා, සුඤ්ඤාගාරොව
හික්ඛවො”ති “තත්‍ර ඛො භගවා හික්ඛු ආමන්තෙසි හික්ඛවො”ති ඵවමාදීසු
බුද්ධස්ස හික්ඛුනං ආමන්තනපාළීසු “හික්ඛවො”ති ආමන්තනපදං ගාථාසු ච
දිට්ඨං, වුණ්ණියපදෙසු ච සන්ධිවිසයෙයෙව දිට්ඨං. ඉච්චෙවං -

වුණ්ණියෙව පදෙ දිට්ඨං, “හික්ඛවෙ”ති පදං ද්විධා;
යතො පචත්තතෙ සන්ධි-විසයාවිසයෙසු තං.

“හික්ඛවො”ති පදං දිට්ඨං, ගාථායඤ්චෙව වුණ්ණියෙ;
පදස්මිම්පි ච සන්ධිස්ස, විසයොති නිද්දිසෙති.

සවිනිච්ඡයොයං උකාරන්තපුල්ලිඛිගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උකාරන්තතාපකතිකං උකාරන්තපුල්ලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි පන සයම්භුඉච්චෙනස්ස පකතිරූපස්ස තංසදිසානඤ්ච
නාමිකපදමාලං කථයාම -

සයම්භු, සයම්භු, සයම්භුවො. සයම්භුං, සයම්භු, සයම්භුවො. සයම්භුනා,
සයම්භුහි, සයම්භුහි. සයම්භුස්ස, සයම්භුනො, සයම්භුනං. සයම්භුනා,
සයම්භුස්මා, සයම්භුමිහා, සයම්භුහි, සයම්භුහි. සයම්භුස්ස, සයම්භුනො,
සයම්භුනං. සයම්භුස්මිං, සයම්භුමිහි, සයම්භුසු. හො සයම්භු, හො සයම්භු,
භවන්තො සයම්භු, සයම්භුවො. ඵවං පභු අභිභූවිභු ඉච්චාදීනිපි.

සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤානො. සබ්බඤ්ඤං, සබ්බඤ්ඤා,
සබ්බඤ්ඤානො. හො සබ්බඤ්ඤා, භවන්තො සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤානො,
සෙසාසු විහත්තීසු පදානි හික්ඛුසදිසානි භවන්ති, ඵවං විදු විඤ්ඤා කතඤ්ඤා
මග්ගඤ්ඤා ධම්මඤ්ඤා අත්ථඤ්ඤා කාලඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා මත්තඤ්ඤා වදඤ්ඤා
අවදඤ්ඤා ඉච්චාදීනි.

තත්‍ර “යෙ ච ලද්ධා මනුස්සත්තං, වදඤ්ඤා විතමච්ඡරා”ති එත්ථ
“වදඤ්ඤා”ති පච්චත්තබ්‍රවචනස්ස දස්සනතො සයම්භු සබ්බඤ්ඤා

ඉච්චාදීනම්පි පච්චත්තොපයොගබ්බවචනත්තං ගහෙතබ්බං. අපිච “විදු,
විඤ්ඤ”තිආදීසු “පරචිත්තවිදුනී”ති ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතො ඉත්ථිලිඛිගෙ
චත්තබ්බෙ “විදුනී, විදුනී, විදුනියො. විදුනිං, විදුනී, විදුනියො. විදුනියා”ති
ඉත්ථිනායෙන පදමාලා කාතබ්බා. තථා “විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුබ්බාසිතං
දුට්ඨල්ලාදුට්ඨල්ලං ආජානිතු”න්ති එත්ථ “විඤ්ඤ”ති ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතො
“කොධනා අකතඤ්ඤ ච, පිසුණා මිත්තහෙදිකා”ති එත්ථ ච “අකතඤ්ඤ”ති
ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතොපි “විඤ්ඤ, විඤ්ඤ, විඤ්ඤයො. විඤ්ඤං, විඤ්ඤ,
විඤ්ඤයො. විඤ්ඤයා”ති ච “කතඤ්ඤ, කතඤ්ඤ, කතඤ්ඤයො. කතඤ්ඤං,
කතඤ්ඤ, කතඤ්ඤයො, කතඤ්ඤයාති ච ඡම්බුනායෙන පදමාලා කාතබ්බා.
එවං “මග්ගඤ්ඤ, ධම්මඤ්ඤ”ඉච්චාදීසුපි. “සයම්භු”ති පදෙ පන “සයම්භු
ඤාණං ගොත්‍රභු චිත්ත”න්ති දස්සනතො නපුංසකලිඛිගත්තෙ චත්තබ්බෙ
“සයම්භු, සයම්භු, සයම්භුනි. සයම්භුං, සයම්භු, සයම්භුනී”ති නපුංසක
ආයුනායොපි ගහෙතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි යථාරහං ගහෙතබ්බො.

සචිනිච්ඡයොයං ඌකාරන්තපුල්ලිඛිගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඌකාරන්තතාපකතිකං ඌකාරන්තපුල්ලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉති සබ්බථාපි පුල්ලිඛිගානං පකතිරූපස්ස

නාමිකපදමාලාවිභාගො සමත්තො.

යස්මා පනායං සමත්තොපි පාචචනාදීසු යං යං යානං සොතුනං
සම්මුස්භනට්ඨානං දිස්සති, තත්ථ තත්ථ සොතුනමනුග්ගහාය
වොදනාසොධනාවසෙන සංසයං සමුග්ගාටෙන්වා පුන චත්තබ්බො හොති,
තස්මා කිඤ්චි පදෙසමෙත්ථ කථයාම.

යං කිර හො පාළියං “සඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරයො, අපචෙ බ්‍රහ්මචාරයො”ති ච
රූපං ඉකාරන්තස්ස අග්ගිසද්දස්ස “අග්ගයො”ති රූපමිච චුත්තං, තං තථා
අචත්වා ඊකාරන්තස්ස දණ්ඨිසද්දස්ස “දණ්ඨිනො”ති රූපමිච
“බ්‍රහ්මචාරිනො”ඉච්චෙච චත්තබ්බන්ති? සච්චං, තත්ථ “බ්‍රහ්මං චරතීති
බ්‍රහ්මචාරි යථා මුනාතීති මුනී”ති එවං ඉකාරන්තවසෙන ඉච්ඡිතත්තා. “මුනායො
අග්ගයො”ති රූපානි විය “බ්‍රහ්මචාරයො”ති රූපං භවති. අඤ්ඤත්ථ පන
“බ්‍රහ්මං චරණසීලොති බ්‍රහ්මචාරී, යථා දුක්කටං කම්මං කරණසීලොති
දුක්කටකම්මකාරී”ති එවං තස්සීලත්ථං ගහෙත්වා ඊකාරන්තවසෙන ගහණෙ
“දුක්කටකම්මකාරිනො”ති රූපමිච “දණ්ඨො අස්ස අත්ථිති දණ්ඨි”ති
ඊකාරන්තස්ස සද්දස්ස “දණ්ඨිනො”ති රූපමිච ච “බ්‍රහ්මචාරිනො”ති රූපං

භවති. තථා හි “ඉමෙ හි නාම ධම්මචාරිනො සමචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සචචවාදිනො සීලවත්තො කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති”ති පාළි දිස්සති. එවං.

ඉකාරන්තවසෙන

“බ්‍රහ්මචාරයො”ති

පච්චත්තොපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපං යුජ්ජති, පුන රිකාරන්තවසෙන “බ්‍රහ්මචාරිනො”ති පච්චත්තොපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපමිපි යුජ්ජති, තස්මා “බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරයො”ති අග්ගිනයෙන, “බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරිනො”ති දණ්ඩිනයෙන ච පදමාලා ගහෙනබ්බා.

යං පන ආයස්මා බුද්ධසොසො “යථා සොහන්ති යතිනො, සීලභුසනභුසිතා”ති එත්ථ යතිසද්දස්ස ඉකාරන්තස්ස අග්ගිසද්දස්ස “අග්ගයො”ති රූපං විය “යතයො”ති රූපං අවත්වා තස්මා රිකාරන්තස්ස දණ්ඩිසද්දස්ස “දණ්ඩිනො”ති රූපං විය “යතිනො”ති රූපං දස්සෙති. නන්වෙසා පමාදලොඛා විය දිස්සති. යථා හි “කුක්කුටා මණයො දණ්ඩා සිවයො දෙව තෙ කුද්ධා”ති පාළිගතියා උපපරික්ඛියමානාය “යතයො”ති රූපෙනෙව භවිතබ්බං ඉකාරන්තත්තාති? නායං පමාදලොඛා. “වදනසීලො වාදී”ති එත්ථ විය තස්සීලත්ථං ගහෙන්වා රිකාරන්තවසෙන යොජනෙ නිද්දොසත්තා, තස්මා “යතනසීලො යති”ති එවං තස්සීලත්ථං වෙනසි සන්තිධාය රිකාරන්තවසෙන “යතිනො”ති සම්පදානසාමීනමෙකවචනසදිසං පච්චත්තබ්‍රවචනරූපං භදන්තෙන බුද්ධසොසෙන දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. උපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපමිපි තාදිසමෙව.

යත්ථ පන තස්සීලත්ථං අග්ගහෙන්වා “යො මුනාති උභො ලොකෙ, මුනි තෙන පච්චචති”ති එත්ථ විය “යතති වීරියං කරොතීති යති”ති කත්තුකාරකවසෙන ඉකාරන්තභාවො ගස්හති. තත්ථ “මුනයො මණයො සිවයො”ති යොකාරන්තරූපානි විය “යතයො”ති යොකාරන්තං පච්චත්තබ්‍රවචනරූපඤ්ච උපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපඤ්ච භවති, එවං රිකාරන්තපුල්ලිඬිගානං තීසු යානෙසු යොකාරන්තානෙව රූපානි භවන්තීති දට්ඨබ්බං.

යදි එවං ඉකාරන්තපුල්ලිඬිගානං සාරමති සුද්ධදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨිමිච්ඡාදිට්ඨිවජ්ජරබුද්ධි සද්දාදී කථන්ති? එතෙසං පන ඉකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨානමිපි සමාසපදත්තා අග්ගිනයෙ අට්ඨත්වා යථාසම්භවං දණ්ඩිනයෙ නිට්ඨනතො නොකාරන්තානෙව රූපානි. තථා හි “අසාරෙ සාරමතිනො”ති නොකාරන්තපච්චත්තබ්‍රවචනපාළි දිස්සති, උපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපමිපි තාදිසමෙව දට්ඨබ්බං. නනු ච භො කච්චායනප්පකරණෙ “අත්ථෙවිසාරදමතයො”ති එත්ථ සමාසපදස්ස ඉකාරන්තපුල්ලිඬිගස්ස යොකාරන්තස්ස පච්චත්තබ්‍රවචනපාඨස්ස දස්සනතො

සාරමතිසද්දාදීනම්පි “විසාරදමනයො”ති රූපෙන විය යොකාරන්තෙනි රූපෙනි
භවිතබ්බන්ති? නපි භවිතබ්බං බුද්ධවචනෙ සමාසපදානං
ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං “විසාරදමනයො”ති රූපසදිසස්ස රූපස්ස
අදස්සනතොති.

නනු ච හො බුද්ධවචනෙ “පඤ්චිමෙ ගහපතයො ආනිසංසා. තෙ හොන්ති
ජානිපතයො, අඤ්ඤමඤ්ඤං පියංවදා”ති සමාසපදානං ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං
“විසාරදමනයො”ති රූපසදිසානි යොකාරන්තානි රූපානි දිස්සන්ති. එවං
සන්තෙ කස්මා “බුද්ධවචනෙ සමාසපදානං ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං
“විසාරදමනයො”ති රූපසදිසස්ස යොකාරන්තස්ස රූපස්ස අදස්සනතො”ති
වුත්තන්ති? එත්ථ වුවචනෙ – විසදිසත්තං පටිච්ච. ගහපතිසද්දාදීසු හි යස්මා
පතිසද්දො සභාවෙනෙව පුල්ලිඬගො, න තු සමාසතො පුබ්බෙ
ඉත්ථිලිඬගපකතිකො හුත්වා පච්ඡා පුල්ලිඬගභාවං පත්තො, තස්මා ඊදිසෙසු
යානෙසු “ගහපතයො, ජානිපතයො”ති යොකාරන්තානි, “සෙනාපතයො,
සෙනාපතිනො”ති යො නොකාරන්තානි ච
පච්චත්තොපයොගාලපනබහුවචනරූපානි භවන්ති. තථා හි “තත්තකා
සෙනාපතිනො”ති අට්ඨකථාපාඨො දිස්සති. යස්මා පන සාරමති
සුද්ධදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨි වජිරබුද්ධි සද්දාදීසු මතිදිට්ඨිසද්දාදියො
සමාසතො පුබ්බෙ ඉත්ථිලිඬගපකතිකා හුත්වා පච්ඡා බහුබ්බිහිසමාසවසෙන
පුල්ලිඬගභාවජපත්තා, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු “සාරමතිනො සුද්ධදිට්ඨිනො
සම්මාදිට්ඨිනො මිච්ඡාදිට්ඨිනො වජිරබුද්ධිනො”තිආදීනි’නොකාරන්තානියෙව
පච්චත්තොපයොගාලපනබහුවචනරූපානි භවන්ති,
සම්පදානසාමීනමෙකවචනෙහි සදිසානීති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං.

සෙට්ඨි සාරථිවක්කවත්තිසාමිඉච්චෙනෙසු කථන්ති? එත්ථ පන අයං
විසෙසො වෙදිතබ්බො – කත්ථවි පාඨෙ “සෙට්ඨි සාරථි වක්කවත්ති සාමි”ති
අන්තක්ඛරස්ස දිසත්තං දිස්සති, කත්ථවි පන “සෙට්ඨි සාරථි වක්කවත්ති
සාමි”ඉති අන්තක්ඛරස්ස රස්සත්තං දිස්සති. කිඤ්චාපි රස්සත්තමෙනෙසං
දිස්සති, තථාපි තත්ථ තත්ථ පච්චත්තවචනාදිභාවෙන “සෙට්ඨිනො
සාරථිනො”තිආදිපයොගදස්සනතො රස්සං කත්වා එතානි උච්චාරියන්තීති
ඤායති, තස්මා එවං නිබ්බවනත්ථො ගහෙතබ්බො – සෙට්ඨං ධනසාරං,
යානන්තරං වා අස්ස අත්ථිති සෙට්ඨි. අස්සදම්මාදයො සාරණසිලොති සාරථි.
වක්කං පවත්තනසිලොති වක්කවත්ති. සං එතස්ස අත්ථිති සාමීති.
අස්සත්ථිකතස්සිලත්ථසද්දා හි නොකාරන්තරූපවසෙන සමානගතිකා භවන්ති
යථා “දණ්ඩිනො භූමිසායිනො”ති. අපරොපි නිබ්බවනත්ථො ඊකාරන්තවසෙන
අස්සදම්මාදයො සාරෙතීති සාරථි. තථා හි “පුරිසදම්මෙ සාරෙතීති
පුරිසදම්මසාරථි”ති වුත්තං. වක්කං වත්තෙතීති වක්කවත්ති. එවං

කත්තුකාරකවසෙන ඊකාරන්තත්තං ගහෙත්වා කත්ථවි ලබ්භමානම්පි ඉකාරන්තත්තං අනපෙක්ඛිත්වා බුද්ධවචනානුරූපෙන “සාරථීනො චක්කවත්තිනො” තිආදීනි නොකාරන්තරූපානි ගහෙත්වා දණ්ඩිතයෙන යොජෙතබ්බානි “දණ්ඩිනී” තිආදීකං චජ්ජිතබ්බං චජ්ජෙත්වා. එවං “සෙට්ඨිනො සාරථීනො චක්කවත්තිනො සාමිනො” තිආදීනි නොකාරන්තානියෙව රූපානි ඤෙය්‍යානි.

අනු කිඤ්චි පයොගං නිදස්සනමත්තං කථයාම. “තාත තයො සෙට්ඨිනො අම්භාකං බහුපකාරා” ති ච “තෙ කතහත්තකිච්චා ‘මහාසෙට්ඨිනො මයං ගම්ප්පාමා’ ති චදිංසු” ති ච “සාරථීනො ආහංසු” ති ච “ද්වෙ චක්කවත්තිනො” ති ච එවමාදීනි. තත්ථ කිඤ්චාපි කත්ථවි “සෙට්ඨි සාරථී” ඉච්චාදි රස්සත්තපායො දිස්සති, තථාපි සො සභාවෙන රස්සත්තභාවො පායො න භොති, දීප්ප්ප රස්සත්තකරණපායොති වෙදිතබ්බො. පදමාලා චස්ස චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

මහෙසීති එත්ථ කථන්ති? “මහෙසී” ති එත්ථ කිඤ්චාපි මහෙසීසද්දො ඊකාරන්තවසෙන නිද්දිසියති, තථාපි ඉසිසද්දෙන සමානගතිකත්තා ඉසිසද්දස්ස අග්ගිසද්දෙන සමානපදමාලත්තා අග්ගිතයෙන පදමාලා කාතබ්බා. නනු ච භො එත්ථ තස්සිලත්ථො දිස්සති “මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධාදයො ධම්මෙ එසනසීලොති මහෙසී” ති, තස්මා “භූමිසායී” ති පදස්ස විය දණ්ඩිතයෙනෙව පදමාලා කාතබ්බාති? න කාතබ්බා තස්සිලත්ථස්ස අසම්භවතො. ඉමස්ස හි “මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධාදයො ධම්මෙ එසි ගවෙසි එසිත්වා යීතොති මහෙසී” ති අතස්සිලත්ථො එව යුජ්ජති. කතකරණියෙසු බුද්ධාදීසු අරියෙසු පචත්තනාමත්තා. ඉසිසද්දෙන වායං සද්දො ඊසකං සමානො කෙවලං සමාසපරියොසානෙ දීඝවසෙන උච්චාරියති, රස්සවසෙන පන “මහා ඉසි මහෙසී” ති සන්ධිවිග්ගහො. යස්මා රස්සත්තං ගහෙත්වා තස්ස පදමාලාකරණං යුජ්ජති, තස්මා “සඬිගායිංසු මහෙසයො” ති ඉකාරන්තරූපං දිස්සති. න හි සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ කත්ථවිපි චතුත්ථිජට්ඨෙකච්චනරූපං විය “මහෙසීනො” ති පච්චත්තොපයොගාලපනබහුවචනරූපං දිස්සති. තස්මා ඊකාරන්තවසෙන උච්චාරිතස්සපි සතො රස්සවසෙන උච්චාරිතස්ස විය “මහෙසී, මහෙසී, මහෙසයො. මහෙසී, මහෙසී, මහෙසයො. මහෙසීනා” ති පදමාලා කාතබ්බා. අපිච මහෙසීසද්දො යත්ථ රාජග්ගුබ්බරිවාචකො, තත්ථ ඉත්ථිලිඬිගො භොති, තබ්බසෙන පන “මහෙසී, මහෙසී, මහෙසියො. මහෙසී, මහෙසී, මහෙසියො. මහෙසියා” ති ච චක්ඛමානඉත්ථිතයෙන පදමාලා කාතබ්බා. හත්ථිසද්දෙ කථන්ති? හත්ථිසද්දස්ස පන හත්ථො අස්ස අත්ථිති එවං ඊකාරන්තවසෙන ගහණෙ “හත්ථිනො” ති රූපං භවති. තථා හි “වනෙ

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

හත්ථිනෝ”ති පයොගො දිස්සති. තස්සෙව තස්මිංයෙවත්ථෙ රස්සං කත්වා
ගහණෙ “හත්ථයො”ති රූපං භවති. තථා හි –

“හංසා කොඤ්චා මයුරා ව, හත්ථයො පසදා මිගා;
සබ්බෙ සිහස්ස භායන්ති, නත්ථි කායස්මි තුල්‍යතා.

එවමෙව මනුස්සෙසු, දහරො වෙපි පඤ්ඤවා;
සොපි තත්ථ මහා භොති, නෙව බාලො සරීරවා”ති

ඉමස්මි. කෙළිසිලජාතකෙ “හත්ථයො”ති ආභවිවපදං දිස්සති. එවමස්ස
දණ්ඩනයෙන ව අග්ගිනයෙන ව ද්විධා පදමාලා, වෙදිතබ්බා. ඉමිනා නයෙන
අවුත්තෙසුපි යානෙසු පාලිනායානුරූපෙන පොරාණට්ඨකථානුරූපෙන ව
පදමාලා යොජෙතබ්බා.

එත්තාවතා භුධාතුමයානං පුල්ලිඬිගානං නාමිකපදමාලා සද්ධිං
ලිඬිගන්තරෙහි සද්දන්තරෙහි අත්ථන්තරෙහි ව නානප්පකාරතො දස්සිතා.

ඉමං සද්දනීතිං සුනීතිං විචිත්තං,
සපඤ්ඤෙහි සම්මා පරිපාලනීයං;
සදා සුට්ඨු චිත්තෙති වාචෙති යො සො,
නරො ඤාණචිත්ථිත්තතං යාති සෙට්ඨං.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිනිච්ඡයො නිග්ගහිතන්තාදිපුල්ලිඬිගානං

පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො

සත්තමො පරිච්ඡෙදො.

සබ්බථාපි පුල්ලිඬිගං සමත්තං.

8. ඉත්ථිලිඬිගනාමිකපදමාලා

අථ ඉත්ථිලිඬිගෙසු ආකාරන්තස්ස භුධාතුමයස්ස පකතිරූපභූතස්ස
භාවිකාසද්දස්ස නාමිකපදමාලායං වත්තබ්බායම්පි පසිද්ධස්ස තාව
කඤ්ඤාසද්දස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම –

කඤ්ඤා, කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො. කඤ්ඤං, කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො.
කඤ්ඤාය, කඤ්ඤාහි, කඤ්ඤාහි. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤානං. කඤ්ඤාය,
කඤ්ඤාහි, කඤ්ඤාහි. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤානං. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤායං,
කඤ්ඤාසු. භොති කඤ්ඤෙ, භොතියො කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො. අයම්මිභාකං
රුචි.

එත්ථ “කඤ්ඤා”ති එකවචනබහුවචනවසෙන චුත්තං, නිරුත්තිපිටකෙ
බහුවචනවසෙන චුත්තො නයො නත්ථි. තථා හි තත්ථ “සද්ධා තිට්ඨති,
සද්ධායො තිට්ඨන්ති. සද්ධං පස්සති, සද්ධායො පස්සති”ති එත්තකමෙව
චුත්තං, “සද්ධා”ති බහුවචනං න ආගතං. කිඤ්චාපි නාගතං, තථාපි “බාහා
පග්ගස්ස පක්කන්ද්දං, සිව්කඤ්ඤා සමාගතා. අහෙනු අප්පච්චයා පුරිසස්ස
සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”තිආදිපාළිදස්සනතො බාහාකඤ්ඤා
සඤ්ඤාසද්දාදීනං බහුවචනතා ගහෙනබ්බා. චූළනිරුත්තියං “භොති කඤ්ඤෙ,
භොති කඤ්ඤා”ති ද්වෙ එකවචනාති වත්වා “භොතියො කඤ්ඤායො”ති
එකං බහුවචනං චුත්තං. නිරුත්තිපිටකෙ පන “භොති සද්ධා”ති එකවචනං
වත්වා “භොතියො සද්ධායො”ති එකං බහුවචනං චුත්තං. මයං පනෙත්ථ “එහි
බාලෙ බමාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බලං. චූස්සති වරවණ්ණාහෙ. එහි ගොධෙ
නිවත්තස්සු”තිආදිපාළිදස්සනතො “භොති කඤ්ඤෙ, භොතියො කඤ්ඤා,
කඤ්ඤායො”ති එවංපකාරානියෙව ආලපනෙකවචනබහුවචනාති ඉච්ඡාම.
එත්ථ “භොති කඤ්ඤෙ”ති අයං නයො අම්මාදීසු මාතාදීසු ව න ලබ්භති.

භාවිකා, භාවිකා, භාවිකායො. භාවිකං, භාවිකා, භාවිකායො. භාවිකාය,
භාවිකාහි, භාවිකාහි. භාවිකාය, භාවිකානං. භාවිකාය, භාවිකාහි, භාවිකාහි.
භාවිකාය, භාවිකානං. භාවිකාය, භාවිකායං, භාවිකාසු. භොති භාවිකෙ,
භොතියො භාවිකා, භාවිකායො.

එවං හෙට්ඨද්දිට්ඨානං සබ්බෙසං භූධාතූමයානං “භාවනා
විභාවනා” ඉච්චෙවමාදීනංආකාරන්තපදානං අඤ්ඤෙසඤ්චාකාරන්තපදානං
නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. එත්ථඤ්ඤානි ආකාරන්තපදානි නාම සද්ධාදීනි.

සද්ධා මෙධා පඤ්ඤා විජ්ජා, වින්තා මන්තා තණ්හා’හිජ්ඣා;
ඉච්ඡා පුච්ඡා ජායා මායා, මෙත්තා මත්තා සික්ඛා සඬ්ඛා.

ජඩ්ඝා බාහා ගීවා ජීව්හා, වාචා ජායා ගඬ්ඟා නාචා;
නිද්දා කන්තා සාලා මාලා, වෙලා වීණා හික්ඛා ලාඛා.

ගාථා සෙනා ලෙඛා’පෙක්ඛා, ආසා පුජා එසා කඬ්ඛා;
අඤ්ඤා මුද්දා බිඬ්ඛා භස්සා, භාසා කීලා සත්තා වෙතා.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පිපාසා වෙදනා සඤ්ඤා, වෙනනා තසිණා පජා;
දෙවනා වට්ටකා ගොධා, බලාකා වසුධා සහා.

උක්කා සෙඵාලිකා සික්කා, සලාකා වාලිකා සිඛා;
කාරණා විසිඛා සාඛා, වවා වඤ්ඤා ජටා සටා.

පීළා සොණ්ඩා විතණ්ඩා ව, කරුණා වනිතා ලතා;
කථා නින්දා සුධා රාධා, වාසනා සිංසපා පපා.

පහා සිමා බමා එජා,
බත්තියා සක්ඛරා සුරා;
දොලා තුලා සිලා ලීලා,
ලාලෙ'ලා මෙබලා කලා.

වළවා සුණ්සා මුසා, මඤ්ජුසා සුලසා දිසා;
නාසා ජුණ්හා ගුහා ඊහා, ලසිකා පරිසා නිසා;
මානිකිව්වාදයො වෙව, භාවිකාපදසාදිසා.

අම්මන්තම්බා ව තාතා ව, කිඤ්චිදෙව සමා සියුං;
මාතා ධිතා පනත්තාදී, පුට්ගෙව ඉතො සියුං.

පරිසාසද්දස්ස පන සත්තම්ඨානෙ “පරිසාය, පරිසායං, පරිසති, පරිසාසු”ති යොජෙතබ්බං. “එකමිදං හො ගොතම සමයං තොදෙයාස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසති පරුපාරම්භං වත්තෙන්ති”ති පාළිදස්සනතො. අම්මාදීනං පන “අම්මා, අම්මා, අම්මායො”තිආදිනා කඤ්ඤානයෙන වත්වා අවසානෙ “හොති අම්ම, හොති අම්මා, හොතියො අම්මා, අම්මායො”තිආදිනා යොජෙතබ්බං.

මාතා, මාතා, මාතරො. මාතරං, මාතරො. මාතරා, මාතුයා, මත්තා, මාතුහි, මාතුහි. මාතු, මාතුයා, මත්තා, මාතරානං, මාතානං, මාතුනං. මාතරා, මාතුයා, මත්තා, මාතුහි, මාතුහි. මාතු, මාතුයා, මත්තා, මාතරානං, මාතානං, මාතුනං. මාතරි, මාතුයා, මත්තා, මාතුයං, මත්තං, මාතුසු. හොති මාතා, හොතියො මාතා, මාතරො.

එත්ථ පන යස්මා පාළියං ඉත්ථිලිඬිගානං සකාරන්තානි රූපානි එහි එහි එසුකාරන්තාදීනි ව එනන්තාදීනි ව න දිස්සන්ති, තස්මා කෙහිවි වුත්තානිපි “මාතුස්ස මාතරෙහි”තිආදීනි න වුත්තානි, එස නයො ඉතරෙසුපි. “යංකිඤ්චිත්ථිකතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්ච මාතුයා ව තෙ. අනුඤ්ඤාතො අහං මත්තා”ති පාළිදස්සනතො පන

කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්භූම්මවචනට්ඨානෙන “මාතුයා, මත්තා”ති ච
චුත්තං ඉත්ථිලිච්චගට්ඨානෙන සමානගතිකත්තා තෙසං වචනානං. තථා හි
උම්මාදන්තිජාතකෙ “මත්තා”ති පදං පඤ්චමීතතියෙකවචනවසෙන ආගතං,
යථා පන “බත්තියා”ති පදං මජ්ඣසරලොපවසෙන “මත්තා”ති භවති, තථා
“මාතුයා මාතුය”ත්ති ච පදං “මත්තා, මත්ත”ත්ති භවති, අයං නයො
ධිතුසද්දාදීසු න ලබ්භති.

ධිතා, ධිතා, ධිතරො. ධිතං, ධිතරං, ධිතරො. ධිතුයා, ධිතුහි, ධිතුහි. ධිතු,
ධිතුයා, ධිතරානං, ධිතානං, ධිතුනං. ධිතරා, ධිතුයා, ධිතුහි, ධිතුහි. ධිතු, ධිතුයා,
ධිතරානං, ධිතානං, ධිතුනං. ධිතරි, ධිතුයා, ධිතුයං, ධිතුසු. භොති ධිතු, භොති
ධිතා, භොතියො ධිතා, ධිතරො. එත්ථ පන.

“ජාලිං කණ්ණාජිනං ධිතං, මද්දිදෙවිං පතිබ්බතං;
චජමානො න චිත්තෙසිං, බොධියායෙව කාරණා”ති

පාළියං “ධිත”ත්ති දස්සනතො උපයොගවචනට්ඨානෙන “ධිත”ත්ති චුත්තං,
තස්මා ඉදං සාරතො ගහෙතබ්බං, තථා පාළියං “අස්සමණි භොති
අසකායධිතරා”ති සමාසපදස්ස දස්සනතො තතියෙකවචනන්තපදසදිසං
“සෙට්ඨධිතරා”තිආදිකං පට්ඨමෙකවචනන්තමපි සමාසපදං ගහෙතබ්බමෙව,
නිරුක්තිපිටකෙ පන “මාතා ධිතා”ති පදද්වයං සද්ධානායෙ පක්ඛිත්ත,
තමම්හෙහි “සද්ධායා”ති පදස්ස විය “මාතායා”තිආදීනං පාළිආදීසු බ්‍යාසෙ
අදස්සනතො විසුං ගහිතං සමාසෙයෙව හි ඊදිසිං සද්දගතිං පස්සාම “රාජමාතාය
රාජධිතාය සෙට්ඨධිතාය”ති. එවං කඤ්ඤානායොපි එකදෙසෙන ලබ්භති, තථා
“අච්ඡරියං නන්දමාතෙ, අබ්භූතං නන්දමාතෙ”ති පාළියං “නන්දමාතෙ”ති
දස්සනතො “භොති රාජමාතෙ, භොති රාජධිතෙ”ති එවමාදිනායොපි ලබ්භති,
තත්‍ර නන්දමාතෙති නන්දස්ස මාතා නන්දමාතා, භොති නන්දමාතෙ, එවං
සමාසෙයෙව ඊදිසිං සද්දගති භොති, තස්මා සමාසපදත්තෙ “මාතු ධිතු
දුහිතු”ඉච්චෙතෙසං පකතිරූපානං ද්වෙ කොට්ඨාසා ගහෙතබ්බා පට්ඨමං
දස්සිතරූපකොට්ඨාසො ච කඤ්ඤානායො රූපකොට්ඨාසො වාති. නත්තාදීනි
පදානි න කෙවලං පුල්ලිච්චගානියෙව භොන්ති, අථ බො ඉත්ථිලිච්චගානිපි. තථා හි
“විසාබාය නත්තා කාලච්ඡකතා භොති. චතස්සො මුසිකා ගාධං කත්තා, නො
වසිතා”තිආදීනි පයොගානි සාසනෙ දිස්සන්ති.

නත්තා, නත්තා, නත්තරො. නත්තං, නත්තරං, නත්තරො. නත්තරා,
නත්තුයා, නත්තුහි, නත්තුහි. නත්තු, නත්තුයා, නත්තරානං නත්තානං,
නත්තුනං. නත්තරා, නත්තුයා, නත්තුහි, නත්තුහි. නත්තු, නත්තුයා,

නත්තාරානං, නත්තානං, නත්තුනං. නත්තරි, නත්තුයා, නත්තුයං, නත්තුසු.
හොති නත්ත, හොති නත්තා, හොතියො නත්තා, නත්තාරො.

එවං “කත්තා වසිතා භාසිතා” ඉච්චාදීසුපි සමාසපදත්තෙ පන “රාජමාතාය
නන්දමාතෙ” තිආදීනි විය “රාජනත්තාය, රාජනත්තෙ” තිආදීනි රූපානි
භවන්ති.

සවිනිච්ඡයොයං ආකාරන්තුකාරන්තිත්ථිලිඬගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ආකාරන්තුකාරන්තතාපකතිකං

ආකාරන්තිත්ථිලිඬගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූමිපදාදීනං නාමිකපදමාලං වක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං
කත්වා -

රත්ති, රත්තී, රත්තියො. රත්තිං, රත්තී, රත්තියො. රත්තියා, රත්තීහි,
රත්තීහි. රත්තියා, රත්තීනං. රත්තියා, රත්තීහි, රත්තීහි. රත්තියා, රත්තීනං.
රත්තියා, රත්තියං, රත්තීසු. හොති රත්ති, හොතියො රත්තියො.
යමකමහාථෙරමතං.

“භූමි, භූමී, භූමියො. භූමිං, භූමී, භූමියො” ති සබ්බං නෙය්‍යං. එවං “භූති
සත්ති පත්ති චුත්ති මුත්ති කිත්ති ඛත්ති තිත්ති සිද්ධි ඉද්ධි වුද්ධි සුද්ධි බුද්ධි
බොධි පීති නන්දි මති අසනි වසනි සති ගති වුඩ්ඪි යුවති අඩ්ඨුලි බොන්දි දිට්ඨි
තුට්ඨි නාහි” ඉච්චාදීනම්පි නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. අපිච “රතොයා
අමොසා ගච්ඡන්ති. දිවා ච රත්තො ච හරන්ති යෙ බලිං. න භූමායා චතුරඩ්ඨුලො.
සෙති භූමායා අනුත්ථුනං. භූමායා සො පතිතං පාසං. ගීවාය පටිමුඤ්ඤවති. ඉමා ච
නහොයා සතරාජිවිත්තිතා. සතෙරතා විජ්ජුරිවජ්ජහාසරෙ” ති එවමාදීනං
පයොගානං දස්සනතො රත්ති භූමි නාහිසද්දාදීනං අයම්පි
නාමිකපදමාලාවිසෙසො වෙදිතබ්බො. කථං?

රත්ති, රත්තී, රත්තියො, රතොයා. රත්තිං, රත්තී, රත්තියො, රතොයා.
රත්තියා, රතොයා, රත්තීහි, රත්තීහි. රත්තියා, රතොයා, රත්තීනං. රත්තියා, රතොයා,
රත්තීහි, රත්තීහි. රත්තියා, රතොයා, රත්තීනං. රත්තියා, රතොයා, රත්තියං රතොයං,
රත්තො, රත්තීසු. හොති රත්ති, හොතියො රත්තී, රත්තියො, රතොයා.

එත්ථ “රත්තො” ති රූපනායං වජ්ජෙත්වා “භූමි, භූමී, භූමියො, භූමොයා” ති
සබ්බං නෙය්‍යං.

නාහි, නාහී, නාහියො, නාහො. නාහිං, නාහී, නාහියො, නාහො. නාහියා, නාහො, නාහීහි, නාහීහි. නාහියා, නාහො, නාහීනං. නාහියා, නාහො, නාහීහි, නාහීහි. නාහියා, නාහො, නාහීනං. නාහියා, නාහො, නාහියං, නාහො, නාහීසු. හොති නාහී, හොතියො නාහී, නාහියො, නාහො.

බොධි, බොධී, බොධියො, බොජ්ඣො. බොධිං, බොධියං, බොජ්ඣං, බොධී, බොධියො, බොජ්ඣො. බොධියා, බොජ්ඣා, බොධීහි, බොධීහි. බොධියා, බොජ්ඣා, බොධීනං. බොධියා, බොජ්ඣා, බොධීහි, බොධීහි. බොධියා, බොජ්ඣා, බොධීනං. බොධියා, බොජ්ඣා, බොධියං, බොජ්ඣං, බොධීසු. හොති බොධි, හොතියො බොධී, බොධියො, බොජ්ඣො.

එත්ථ පන “බුජ්ඣස්ස ජන බොධියං. අඤ්ඤත්‍ර බොජ්ඣා තපසා”ති විචිත්‍රපාලිනසදස්සනතො විචිත්‍රනායා නාමිකපදමාලා වුත්තා. සබ්බොපි වායං නයො අඤ්ඤත්ථාපි යථාරහං යොජෙතබ්බො.

සවිනිච්ඡයොයං ඉකාරන්තිත්ථිලිඬගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඉකාරන්තතාපකතිකං ඉකාරන්තිත්ථිලිඬගං.

නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූරිසද්දාදීනං නාමිකපදමාලං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා -

ඉත්ථි, ඉත්ථි, ඉත්ථියො. ඉත්ථිං, ඉත්ථි, ඉත්ථියො. ඉත්ථියා, ඉත්ථිහි, ඉත්ථිහි. ඉත්ථියා, ඉත්ථිනං. ඉත්ථියා, ඉත්ථිහි, ඉත්ථිහි. ඉත්ථියා, ඉත්ථිනං. ඉත්ථියා, ඉත්ථියං, ඉත්ථිසු. හොති ඉත්ථි, හොතියො ඉත්ථියො. යමකමහාචරමනං.

“භූරී, භූරී, භූරියො. භූරිං, භූරී, භූරී යො”ති ඉත්ථියා සමං. එවං භූතී හොති විභාවතී ඉච්චාදීනං භූධාතුමයානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ඊකාරන්තසද්දානං නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. එත්ථඤ්ඤ ඊකාරන්තසද්දා නාම -

“මාතුලානී ච හගිනී, හික්ඛුනී සාමුගී අජී;
වාපි පොක්ඛරණි දෙවී, නාගී යක්ඛිනී රාජිනී.

දාසී ච බ්‍රාහ්මණී මුට්ඨ-ස්සතිනී සිසයායිනී;
සාකියානී”ති වාදීනී, පයොගානී භවන්ති හි.

තත්‍ර “පොක්ඛරණී දාසී, බ්‍රාහ්මණී” චවාදිනං ගති;
අඤ්ඤාපි සියා ගාථා-වුණ්ණියෙසු යථාරහං.

“කුසාවතී” තිආදීනං, ගාථාස්වෙව විසෙසතො;
රූපානි අඤ්ඤා භොන්ති, එකවචනතො වදෙ.

“කාසී අවන්තී” ඉච්චාදී, බහුවචනතො වදෙ;
“වන්දවතී” තිආදීනි, පයොගස්සානුරූපතො.

තථා හි “පොක්ඛරඤ්ඤා සුමාපිතා. තා ව සත්තසතා හරියා, දාසො
සත්තසතානි ව. දාරකෙ ව අහං නෙස්සං, බ්‍රාහ්මණො පරිවාරකෙ. නජ්ජො
සන්දන්ති. නජ්ජා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ. ලක්ඛො භව නිවෙසනං.

බාරාණසං මහාරාජ, කාකරාජා නිවාසකො;
අසීනියා සහස්සෙහි, සුපත්තො පරිවාරිතො.

රාජා යථා වෙස්සවණො නළිඤ්ඤ”න්ති

එවමාදීනං පාළීනං දස්සනතො පොක්ඛරණී ඉච්චාදීනං නාමිකපදමාලායො
සවිසෙසා යොජෙතබ්බා. කථං? “පොක්ඛරණී, පොක්ඛරණී, පොක්ඛරණියො,
පොක්ඛරඤ්ඤො. පොක්ඛරණී”න්තිආදීනා වත්වා
කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්චවනට්ඨානෙ “පොක්ඛරණියා,
පොක්ඛරඤ්ඤා”ති එකවචනානි වත්තබ්බානි. භූමිමවචනට්ඨානෙ පන
“පොක්ඛරණියා, පොක්ඛරඤ්ඤා, පොක්ඛරණියං, පොක්ඛරඤ්ඤ”න්ති ව
එකවචනානි වත්තබ්බානි. සබ්බත්ථ ව පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. තථා
“දාසී, දාසී, දාසියො, දාසො. දාසිං, දාසියං, දාසී, දාසියො, දාසො”ති වත්වා
කරණවචනට්ඨානාදීසු “දාසියා, දාසො”ති එකවචනානි වත්තබ්බානි.
භූමිමවචනට්ඨානෙ පන “දාසියා, දාසො, දාසියං, දාසො”න්ති ව එකවචනානි
වත්තබ්බානි. සබ්බත්ථ පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. එත්ථ පන “යට්ඨියා
පටිකොටෙති, සරෙ ජාතංව දාසියං. චුසිස්සාමි විමුත්තිය”න්ති පයොගානං
දස්සනතො අංවචනස්ස යමාදෙසවසෙන “දාසිය”න්ති වුත්තං. තෙසු ව “සරෙ
ජාතංව දාසිය”න්ති එත්ථ අංවචනස්ස යමාදෙසතො අඤ්ඤාපි සද්දනායො
ලබ්භති. කථං? යථා දහරී එව “දහරියා”ති වුච්චති, එවං දාසී එව “දාසියා”ති.

එත්ථ පන “පස්සාමි වොහං දහරිං, කුමාරිං වාරුදස්සන”න්ති ව “යෙ තං
ජිණ්ණස්ස පාදංසු, එවං දහරියං සති”න්ති ව පාළි නිදස්සනං,
උපයොගවචනිච්ඡාය “දාසිය”න්ති වුත්තං, ඉමස්මිං පනාධිප්පායෙ “දාසියා,
දාසියා, දාසියායො. දාසියං, දාසියා, දාසියායො. දාසියායා”ති

කඤ්ඤානායෙනෙව නාමිකපදමාලා භවති “කුමාරියා”ති සද්දස්සෙව. තථා හි “කුමාරියෙ උපසෙනියෙ”ති පාළි දිස්සති. තථා “පුජ්ඵවතියා, පුජ්ඵවතියං, පුජ්ඵවතියාය, පුජ්ඵවතියායං, හොති පුජ්ඵවතියෙ”ති කඤ්ඤානායනිස්සිතෙන එකවචනනයෙන නාමිකපදමාලා භවති.

එත්ථ පන “අතීතෙ අයං බාරාණසි පුජ්ඵවතියා නාම අහොසි. රාජාසි ලුද්දකම්මො, එකරාජා පුජ්ඵවතියායං. උයාස්සු පුබ්බෙන පුජ්ඵවතියායා”ති පාළි ව අට්ඨකථාපාඨො ව නිදස්සන්. අපරො නයො – “දාසියා දහරියා කුමාරියා”තිආදීසු කකාරස්ස යකාරාදෙසොපි දට්ඨබ්බො. බ්‍රාහ්මණීසද්දස්ස තු “බ්‍රාහ්මණි, බ්‍රාහ්මණි, බ්‍රාහ්මණියො, බ්‍රාහ්මණො. බ්‍රාහ්මණි”න්තිආදීනි වත්ථා කරණවචනට්ඨානාදීසු “බ්‍රාහ්මණියා, බ්‍රාහ්මණො”ති එකවචනානි වත්තබ්බානි, සබ්බත්ථ ව පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. නදීසද්දස්ස “නදී, නදී, නදියො, නජ්ජො. නදි”න්තිආදීනා වත්ථා “නදියා, නජ්ජා”ති ව “නදියං, නජ්ජ”න්ති ව වත්තබ්බං, සබ්බත්ථ ව පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. ඉත්ථිලිඬගෙසු හි පච්චත්තබ්බවචනෙ දිට්ඨෙයෙව උපයොගබ්බවචනං අනාගතමපි දිට්ඨමෙව හොති, තථා උපයොගබ්බවචනෙ දිට්ඨෙයෙව පච්චත්තබ්බවචනං අනාගතමපි දිට්ඨමෙව හොති, කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්භුම්මවචනානමපි අඤ්ඤතරස්මිං දිට්ඨෙයෙව අඤ්ඤතරං දිට්ඨමෙව හොති. තථා හි “දාසා ව දාසො අනුජීවිතො චා”ති එත්ථ “දාසො”ති පච්චත්තබ්බවචනෙ දිට්ඨෙයෙව අපරමපි “දාසො”ති උපයොගබ්බවචනං තංසදිසත්තා දිට්ඨමෙව හොති.

“සක්කො ව මෙ වරං දජ්ජා, සො ව ලබ්බෙථ මෙ වරො;
එකරත්තං ද්විරත්තං චා, භවෙයාං අභිපාරකො;
උම්මාදන්තො රමිත්ථාන, සිවිරාජා තතො සිය”න්ති

එත්ථ “උම්මාදන්තො”ති කරණවචනෙ දිට්ඨෙයෙව තංසදිසානි සම්පදානනිස්සක්කසාම්භුම්මවචනානිපි දිට්ඨානියෙව හොන්ති. “බ්‍රාහ්මණො පරිවාරකෙ”ති එත්ථ “බ්‍රාහ්මණො”ති සාම්චවනෙ දිට්ඨෙයෙව තංසදිසානි කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්භුම්මවචනානිපි දිට්ඨානියෙව හොන්ති. “සෙති භූමො අනුත්ථුන”න්ති එත්ථ “පඨබ්බා වාරුපුබ්බධිගි”ති එත්ථ ව “භූමො, පඨබ්බා”ති සත්තමියා එකවචනෙ දිට්ඨෙයෙව තංසදිසානි කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්චවනානිපි දිට්ඨානියෙව හොන්ති. “බාරාණසාං මහාරාජා”ති එත්ථ “බාරාණසා”න්ති භුම්මවචනෙ දිට්ඨෙයෙව තංසදිසානි අඤ්ඤානිපි “බ්‍රාහ්මණො එකාදසාං පඤ්චමා”න්තිආදීනි භුම්මවචනානි දිට්ඨානියෙව හොන්ති.

ගණ්හන්ති ච තාදිසානි රූපානි පුබ්බාවරියාසභාපි ගාථානිසංඛිතවසෙන. සාසනෙපි පන එතාදිසානි රූපානි යෙහුයොන ගාථාසු සන්දිස්සන්ති.

කුසාවතී. කුසාවතීං. කුසාවතියා, කුසාවතායා. කුසාවතියං, කුසාවතායං. හොති කුසාවතී.

බාරාණසී. බාරාණසීං. බාරාණසියා, බාරාණසායා. බාරාණසියං, බාරාණසායං, බාරාණස්සං ඉච්චපි, හොති බාරාණසී.

නළිතී. නළිතීං. නළිතියා, නළිඤ්ඤා. නළිතියං, නළිඤ්ඤං. හොති නළිතී. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

ගාථාවිසයං පන පත්වා “කුසාවතීමිහි, බාරාණසීමිහි, නළිතීමිහි” තිආදිනා සද්දරූපානිපියොජෙතබ්බානි. තථා හි පාළියං “කුසාවතීමිහි” ආදීනි මිහියන්තානි ඉත්ථිලිඬගරූපානි ගාථාසුයෙව පඤ්ඤායන්ති, න චුණ්ණියපදරචනායං. අක්ඛරසමයෙ පන තාදිසානි රූපානි අනිච්ඡාතානි “නදිමහා චා” තිආදිදස්සනතො. යං පන අට්ඨකථාසු චුණ්ණියපදරචනායං “සමමාදිට්ඨිමිහි” තිආදිකං ඉත්ථිලිඬගරූපං දිස්සති, තං අක්ඛරවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං චුණ්ණියපදට්ඨානෙ “සමමාදිට්ඨියං පටිසන්ධියං සුගතියං දුග්ගතියං” න්තිආදිදස්සනතො. අයං පනෙත්ථ නියමො සුගතසාසනෙ ගාථායං චුණ්ණියපදට්ඨානෙ ච “කඤ්ඤා රත්ති ඉත්ථි යාගු වට්ඨ” ති එවං පඤ්චන්තෙහි ඉත්ථිලිඬගෙහි සද්ධිං නා ස ස්මා ස්මිං මිහා මිහිඉච්චෙනෙ සද්දා සරූපතො පරත්තං න යන්ති. මිහිසද්දො පන ගාථායං ඉවණ්ණන්තෙහි ඉත්ථිලිඬගෙහි සද්ධිං පරත්තං යාති. තත්ත්වං චුච්චති -

“ගාථායං චුණ්ණියෙ වාපි, නා සස්මාදි සරූපතො;
නාකාරන්තඉවණ්ණන්ත-ඉත්ථිති පරතං ගතා.

මිහිසද්දො පන ගාථායං, ඉවණ්ණන්තිත්ථිහි සහ;
ය’තො පරත්තමෙතස්ස, පයොගානි භවන්ති හි.

යථා බලාකයොනිමිහි, න විජ්ජති පුමො සදා;
කුසාවතීමිහි නගරෙ, රාජා ආසි මහීපතී” ති.

එවං කුසාවතී ඉච්චාදීනි අඤ්ඤාථා භවන්ති, නගරනාමත්තා පනෙකච්චනානිපි, න ජනපදනාමානි විය බහුවචනානි. “කාසී, කාසියො. කාසීහි, කාසීහි. කාසීනං. කාසීසු. හොතියො කාසියො. එවං අවන්ති අවන්තියො” තිආදිනාපි නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. අඤ්ඤානිපි පදානි

ගහෙනබ්බානි. එවං කාසීඉච්චාදීනි ජනපදනාමත්තා රුළුභීවසෙන බහුවචනානෙව භවන්ති අත්ථස්ස එකත්තෙපි.

චන්දවතී, චන්දවතීං, චන්දවතියා, චන්දවතියං, හොති චන්දවතී, එවං එකචචනවසෙන වා, චන්දවතියො, චන්දවතියො, චන්දවතීහි, චන්දවතීහි, චන්දවතීනං, චන්දවතීසු, හොතියො චන්දවතියො, එවං බහුවචනවසෙන වා නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා, අඤ්ඤානිපි පදානි යොජෙතබ්බානි. “චන්දවතී”ඉච්චාදීනි හි එකිස්සා බහුනඤ්චිත්ථිනං පණ්ණත්තිභාවතො පයොගානුරූපෙන එකචචනවසෙන වා බහුවචනවසෙන වා යොජෙතබ්බානි භවන්ති. එස නයො අඤ්ඤත්වාපි.

සවිනිච්ඡයොයං ඊකාරන්තිත්ථිලිඬගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඊකාරන්තතාපකතිකං ඊකාරන්තිත්ථිලිඬගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූධාතූමයානං උකාරන්තිත්ථිලිඬගානං අප්පසිද්ධත්තා අඤ්ඤෙන උකාරන්තිත්ථිලිඬගෙන නාමිකපදමාලං පුරෙස්සාම –

යාගු, යාගු, යාගුයො. යාගුං, යාගු, යාගුයො. යාගුයා, යාගුහි, යාගුහි. යාගුයා, යාගුනං. යාගුයා, යාගුහි, යාගුහි. යාගුයා, යාගුනං. යාගුයා, යාගුයං, යාගුසු. හොති යාගු, හොතියො යාගු, යාගුයො.

එවං “ධාතූ ධෙනු කාසු දද්දු කණ්ඩු කච්ඡු රජ්ජු”ඉච්චාදීනි. තත්‍ර ධාතූසද්දො රසරුධිරමංසමෙදන්භාරූආට්ඨිආට්ඨිමිඤ්ජසුක්කසඬ්ඛාතධාතූවාචකො පුල්ලිඬගො, සභාවවාචකො පන සුගතාදීනං සාරීරිකවාචකො ලොකධාතූවාචකො ච චක්ඛාදිවාචකො ච ඉත්ථිලිඬගො, භූ භූ කරපවාදිසද්දවාචකො ඉත්ථිලිඬගොවෙව පුල්ලිඬගො ච. අත්‍ර පනිත්ථිලිඬගො අධිප්පෙතො.

සවිනිච්ඡයොයං උකාරන්තිත්ථිලිඬගානං නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උකාරන්තතාපකතිකං උකාරන්තිත්ථිලිඬගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූසද්දාදීනං නාමිකපදමාලං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා –

ජම්බු, ජම්බු, ජම්බුයො. ජම්බුං, ජම්බු, ජම්බුයො. ජම්බුයා, ජම්බුහි, ජම්බුහි. ජම්බුයා, ජම්බුනං. ජම්බුයා, ජම්බුහි, ජම්බුහි. ජම්බුයා, ජම්බුනං. ජම්බුයා,

ජම්බුයං, ජම්බුසු. හොති ජම්බු, හොතියො ජම්බු, ජම්බුයො.
යමකමහාටෙරමතං.

එත්ථ ජම්බුසද්දස්ස ඉත්ථිලිඨගත්තං “අම්බා සාලා ච ජම්බුයො” තිආදිනා පසිද්ධං. “ඉමෙ තෙ ජම්බුකා රුක්ඛා” ති එත්ථ පන රුක්ඛසද්දං අපෙක්ඛිත්වා “ජම්බුකා” ති පුල්ලිඨගනිද්දෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. තථා හි ජම්බුති කට්ඨෙතබ්බාති ජම්බුකා. කෙ රෙ ගෙ සද්දෙනි ධාතු. අථ චා ඉත්ථිලිඨගවසෙන ජම්බු එච ජම්බුකා, ජම්බුකා ච තා රුක්ඛා චාති ජම්බුකාරුක්ඛා, යථා ලඬිකාදීපො, පුල්ලිඨගපක්ඛෙ චා සමාසවසෙන “ජම්බුකරුක්ඛා” ති චත්තබ්බෙ ගාථාවිසයත්තා ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං දීසං කත්වා “ජම්බුකාරුක්ඛා” ති වුත්තං “සරණාගමනෙ කඤ්චී” ති එත්ථ විය.

භූ, භූ, භූයො. භූං, භූ, භූයො. භූයා, භූහි, භූහි. භූයා, භූනං. භූයා, භූහි, භූහි.
භූයා, භූනං. භූයා, භූයං, භූසු. හොති භූ, හොතියො භූ, භූයො.

එවං “අභූ, අභූ, අභූයො. අභූං, අභූ, අභූයො. අභූයා” තිආදිනා යොජෙතබ්බා. අත්ත “අභූං මෙ කථං නු භණ්ඨි, පාපකං චත භාසස්” ති නිදස්සනපදං.

“වට්ඨ ච සරභූ චෙච, සරඬු සුතනු චමු;
වාමුරු නාගනාසුරු”, ඉච්චාදී ජම්බුයා සමා.

ඉදං පන සුමුමං යානං සුට්ඨු මනසි කාතබ්බං. “වදඤ්ඤ, වදඤ්ඤ, වදඤ්ඤයො. වදඤ්ඤං, වදඤ්ඤ, වදඤ්ඤයො. වදඤ්ඤයා” ති ජම්බුසමං යොජෙතබ්බං. එවං “මග්ගඤ්ඤ ධම්මඤ්ඤ කතඤ්ඤ” ඉච්චාදීසුපි.

නනු ච හො –

“සොභං නුත ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤ සීලසම්පන්නො, කාහාමි කුසලං බහු” තිති

එවමාදිප්පයොගදස්සනතො වදඤ්ඤසද්දාදීනං පුල්ලිඨගහාවො පසිද්ධො, එවං සන්තෙ කස්මා ඉධ ඉත්ථිලිඨගනෙයො දස්සිතොති? වදඤ්ඤඉච්චාදීනං එකන්තපුල්ලිඨගහාවාහාවතො ද්විලිඨගාති තෙසං වාච්චලිඨගත්තා. තථා හි –

“සාභං ගන්ත්වා මනුස්සත්තං, වදඤ්ඤ චිතමච්ඡරා;
සඬ්ඨෙස දානාති දස්සාමි, අප්පමත්තා පුනප්පුන” තිති ච,

“කොධනා අකතඤ්ඤා වා”ති ච ඉත්ථිලිඛිගපයොගිකා බහු පාළියො දිස්සන්ති, තස්මා එවං නීති අම්මෙහි යිති.

සවිනිච්ඡයොයං ඌකාරන්තිත්ථිලිඛිගානං පකතිරූපස්ස
නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඌකාරන්තතාපකතිකං ඌකාරන්තිත්ථිලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඔකාරන්තපදං භූධාතුමයං ඉත්ථිලිඛිගමප්පසිද්ධං, අඤ්ඤං පනොකාරන්තං ඉත්ථිලිඛිගං පසිද්ධං.

ඔකාරන්තං ඉත්ථිලිඛිගං, ගොසද්දොති විභාවයෙ;
ගොසද්දස්සෙව පුල්ලිඛිගෙ, රූපමස්සාහු කෙවන;

තථා හි කෙවි “ගො, ගාවො, ගවො. ගාවු”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තාති පුල්ලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපානි විය ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපානි ඉච්ඡන්ති, තෙසං මතෙ මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණානං චණ්ණවිසෙසාභාවො විය රූපවිසෙසාභාවතො ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවපටිපාදනං අනිජ්ඣානක්ඛමං. කස්මාති චෙ? යස්මා මාතුගාමසද්දස්ස “මාතුගාමො, මාතුගාමා. මාතුගාම”න්තිආදිනා නයෙන ද්වෙ පදමාලා කත්වා එකා පුල්ලිඛිගස්ස පදමාලා, එකා ඉත්ථිලිඛිගපදමාලාති චුත්තවචනං විය ඉදං වචනං අම්මෙ පටිභාති, තස්මා අනිජ්ඣානක්ඛමං.

අපිච ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපෙසු පුල්ලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපෙහි සමෙසු සන්තෙසු කථං ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවො සියා? රූපමාලාවිසෙසාභාවතො. යථා හි රත්ති අග්ගි අට්ඨිසද්දානං ඉකාරන්තභාවෙන සමත්තෙපි ඉත්ථිලිඛිගපුමනපුංසකලිඛිගලක්ඛණභූතො රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති. යථා පන ද්වින්නං ධාතුසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති, න තථා තෙභාවරියෙහි අභිමතස්ස ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති. යථා පන ද්වින්නං ධාතුසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසො භවති, යථා ද්වින්නං ගොසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසෙන භවිතඛිං, යථා ච ද්වින්නං ආයුසද්දානං පුන්නපුංසකලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති, තථා ද්වින්නං ගොසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසෙන භවිතඛිං. අවිසෙසත්තෙ සති කථං තෙසං පුමිත්ථිලිඛිගවචත්ථානං සියා, කථංඤ්ච විසදාවිසදාකාරවොහාරතා සියා. ඉදං යානං අතීච සණ්ඨසුබ්බං පරමගම්භීරං මහාගහනං න සක්කා සබ්බසත්තානං මූලභාසාභූතාය සබ්බඤ්ඤප්පිනෙරිතාය මාගධිකාය සභාවනිරුත්තියා නයං

සම්මා අජානන්තෙන අකතඤ්ඤාණසම්භාරෙන කෙනවි අප්ඤ්ඤාගාහෙනුං වා විජටෙනුං වා, අම්භාකං පන මනෙ ද්වින්නං ගොසද්දානං රූපමාලාවිසෙසො වෙව දිස්සති, පුම්ත්ථිලිඨගවචත්ථානඤ්ච දිස්සති, විසදාවිසදාකාරවොහාරතා ච දිස්සති, නපුංසකලිඨගස්ස තද්දුහයමුත්තාකාරවොහාරතා ච දිස්සතීති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි ඉමස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ ඉමං නීතිං යපෙස්සාම. එවඤ්ඤි සති පරියත්තිසාසනෙ පටිපන්නකා නික්කඩ්ඛනාවෙන න කිලම්ස්සන්ති. එත්ථ තාව අත්ථග්ගහණෙ විඤ්ඤානං කොසල්ලුප්පාදනත්ථං තිස්සො නාමිකපදමාලායො කට්ඨස්සාම – සෙය්‍යාපීදං?

ගාවී, ගාවී, ගාවියො. ගාවිං, ගාවී, ගාවියො. ගාවියා, ගාවීහි, ගාවීහි. ගාවියා, ගාවීනං. ගාවියා, ගාවීහි, ගාවීහි. ගාවියා, ගාවීනං. ගාවියා, ගාවියං, ගාවීසු. භොති ගාවී, භොතියො ගාවී, ගාවියො.

අයං ගොසද්දතො විහිතස්ස ඊපච්චයස්ස වසෙන නිප්ඵන්නස්ස ඉත්ථිවාචකස්ස ඊකාරන්තිත්ථිලිඨගස්ස ගාවීසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

ගො, ගාවො, ගවො. ගාවුං, ගාවං, ගවං, ගාවො, ගවො. ගාවෙන, ගවෙන, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්නං, ගොනං. ගාවා, ගාවස්මා, ගාවම්භා, ගවා, ගවස්මා, ගවම්භා, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්නං, ගොනං. ගාවෙ, ගාවස්මිං, ගාවම්හි, ගවෙ, ගවස්මිං, ගවම්හි, ගාවෙසු, ගවෙසු, ගොසු. භො ගො, හවන්තො ගාවො, ගවො.

අයං පුමවාචකස්ස ඔකාරන්තපුල්ලිඨගස්ස ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො. ගාවං, ගවං, ගාවිං, ගාවො, ගාවී ගවො. ගොහි, ගොහි. ගවං, ගුන්නං, ගොනං. ගොහි, ගොහි. ගවං, ගුන්නං, ගොනං. ගොසු. භොති ගො, භොතියො ගාවො, ගාවී, ගවො. අයං පුම්ත්ථිවාචකස්ස ඔකාරන්තස්සිත්ථිපුල්ලිඨගස්ස ගොසද්දනාමිකපදමාලා.

එත්ථ පන “ගාවු”න්ති පදං එකන්තපුමවාචකත්තා න වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, එකන්තපුමවාචකත්තඤ්චස්ස ආහව්වපාළියා ඤායති “ඉධ පන භික්ඛවෙ වස්සුපගතං භික්ඛුං ඉත්ථි නිමන්තෙසි ‘එහි හන්තෙ, හිරඤ්ඤං වා තෙ දෙමි, සුවණ්ණං වා තෙ දෙමි, බෙත්තං වා තෙ දෙමි, වත්ථුං වා තෙ දෙමි, ගාවුං වා තෙ දෙමි, ගාවිං වා තෙ දෙමි. දාසං වා තෙ දෙමි, දාසිං වා තෙ දෙමි, ධීතරං වා තෙ දෙමි හරියත්ථාය, අහං වා තෙ හරියා භොමි, අඤ්ඤං වා තෙ හරියං ආනෙමී’ති” එවං ආහව්වපාළියා ඤායති.

එත්ථ හි “ගාච්ඡ”න්ති වචනෙන පුමා වුත්තො, “ගාච්ඡ”න්ති වචනෙන ඉත්ථී, යං පන ඉමිස්සං ඔකාරන්තිත්ථීලිඬගපදමාලායං “ගාච්ඡ”ති පදං චතුක්ඛත්තුං වුත්තං, තං “කඤ්ඤා”ති පදං විය ඉත්ථීලිඬගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතාවිඤ්ඤාපනෙ සමත්ථං හොති. න හි ඉතරෙසු ලිඬගෙසු සමානසුතිකභාවෙන චතුක්ඛත්තුං ආගතපදං එකමිපි අත්ථී, “ගාච්ඡ ගාච්ඡ”න්ති ච ඉමෙසං සද්දානං කත්ථවි යානෙ ඉත්ථීපුමෙසු සාමඤ්ඤවසෙන පචත්තිං උපරි කථයිස්සාම. යා පනම්හෙහි ඔකාරන්තිත්ථීලිඬගස්ස “ගො, ගාච්ඡ, ගාවො, ගාච්ඡ, ගවො. ගාවං, ගවං, ගාච්ඡ”න්තිආදිනා නයෙන පදමාලා කතා, තත්ථ ගොසද්දතො සියොනං ඊකාරාදෙසො අංචචනස්ස ච ඉංකාරාදෙසො භවති, තෙන ඔකාරන්තිත්ථීලිඬගස්ස “ගාච්ඡ ගාච්ඡ ගාච්ඡ”න්ති රූපානි දස්සිතානි. තථා හි මුඛමත්තදීපනියං සද්දසත්ථවිදුනා වජිරබුද්ධාවරියෙන නිරුත්තිනයෙ කොසල්ලවසෙන ගොසද්දතො යොනමීකාරාදෙසො වුත්තො. යථා පන ගොසද්දතො යොනමීකාරාදෙසො භවති, තථා සිස්සිකාරාදෙසො අංචචනස්ස ච ඉංකාරාදෙසො භවති. අත්‍රිමා නයග්ගාහපරිදීපනියො ගාථා —

ඊපච්චයා සිද්ධෙස්වපි, “ගාච්ඡ ගාච්ඡ”තිආදියු;
පඨමෙකචචනාදි-අන්තෙසු ජිනසාසනෙ.

වදනා යොනමීකාරං, ගොසද්දස්සිත්ථියං පන;
අවිසදත්තමක්ඛාතුං, නයො දින්නොති නො රුචි.

කිඤ්ච හියොයා අට්ඨකථාසු ච —

“ගාවො”ති වත්ථා “ගාච්ඡ”න්ති-වචනෙන පනිත්ථියං;
අවිසදත්තමක්ඛාතුං, නයො දින්නොති නො රුචි.

තථා හි සමන්තපාසාදිකාදියු අට්ඨකථාසු “ෂෙකො හි ගොපාලකො සක්ඛරායො උච්ඡඬගෙන ගහෙත්ථා රජ්ජුදණ්ඩහත්ථො පාතොච වජං ගන්ත්ථා ගාවො පිට්ඨියං පහරිත්ථා පලිසථම්භමත්ථකෙ නිසින්තො ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාච්ඡං ‘එකො ද්වෙ’ති සක්ඛරං බිපිත්ථා ගණෙති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “ගාවො”ති වත්ථා “ගාච්ඡ”න්ති වචනෙන ඉත්ථීපුමවාචකස්ස ඔකාරන්තිත්ථීලිඬගස්ස ගොසද්දස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා විහිතා. “ගාවො”ති හි ඉමිනා සාමඤ්ඤතො ඉත්ථීපුමභූතා ගොණා ගහිතා, තථා “ගාච්ඡ”න්ති ඉමිනාපි ඉත්ථීභූතො පුමභූතො ච ගොණො. එවං “ගාවො”ති ච “ගාච්ඡ”න්ති ච ඉමෙ සද්දා සද්දසත්ථවිදුහි අට්ඨකථාවරියෙහි නිරුත්තිනයකුසලතාය සමානලිඬගවසෙන එකස්මිංයෙව පකරණෙ එකස්මිංයෙව වාකො පිණ්ඩිකතා. යදි හි ඉත්ථීලිඬගෙ වත්තමානස්ස ඉත්ථීපුමවාචකස්ස ඔකාරන්තිත්ථීලිඬගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලායං “ගාච්ඡ

ගාවි''මිච්චෙනාති රූපානි න ලබ්භෙය්‍යං, අට්ඨකථායං “ගාවො”ති වත්වා “ගාව”න්තිච්චෙව වත්තබ්බං සියා, “ගාවි”න්ති පන න වත්තබ්බං. යථා ච පන අට්ඨකථාවරියෙහි “ගාවො”ති ඉත්ථිපුමවසෙන සබ්බෙසං ගුන්තං සඬගාහකවචනං වත්වා තෙයෙව ගාවො සන්ධාය පුන “ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාවි”න්ති සද්දරචනං කුබ්බිංසු, තස්මා “ගාවි”න්ති ඉදම්පි සබ්බසඬගාහකවචනමෙවාති දට්ඨබ්බං. අසබ්බසඬගාහකවචනං ඉදං ගාවිසද්දෙන ඉත්ථියායෙව ගහෙතබ්බත්තාති චෙ? න, පකරණවසෙන අත්ථන්තරස්ස විදිතත්තා. න හි සබ්බවජෙසු “ඉත්ථියොයෙව වසන්ති, න පුමානො”ති ච, “පුමානොයෙව වසන්ති, න ඉත්ථියො”ති ච සක්කා වත්තුං. අපිච “ගාවිම්පි දිස්වා පලායන්ති ‘හික්ඛු’ති මඤ්ඤමානා”ති පාළි දිස්සති, එත්ථාපි “ගාවි”න්ති වචනෙන ඉත්ථිභූතො පුමභූතො ච සබ්බො ගො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. ඉතරථා “ඉත්ථිභූතොයෙව ගො හික්ඛුති මඤ්ඤිතබ්බො”ති ආපජ්ජති. ඉති පාළිනායෙන ඉත්ථිලිඬිගෙ වත්තමානම්භා ඉත්ථිපුමවාචකස්මා ගොසද්දතො අංචවනස්ස ඉංකාරාදෙසො හොතීති විඤ්ඤායති.

වජිරවුද්ධාවරියෙනපි ගොසද්දතො ඊපච්චයෙ කාතබ්බෙපි අකත්වා යොනමිකාරාදෙසො කතො. තස්සාධිප්පායො එවං සියා ගොසද්දතො ඊපච්චයෙ කතෙ සති ඊපච්චයවසෙන “ගාවි”ති නිජ්චන්තසද්දො යත්ථ කත්ථවි විසයෙ “මිථි මොරී කුක්කුටි”ඉච්චාදයො විය ඉත්ථිචාවකොයෙව සියා, න කත්ථවිපි ඉත්ථිපුමවාචකො, තස්මා සාසනානුකූලජ්ජයොගවසෙන යොනමිකාරාදෙසො කාතබ්බොති. ඉති වජිරවුද්ධාවරියමතෙ ගොසද්දතො යොනං ඊකාරාදෙසො හොතීති ඤායති.

කිඤ්ච හියොගා - යස්මා අට්ඨකථාවරියෙහි “ගාවො පිට්ඨියං පහරිත්වා”තිආදිනා නයෙන රචිතාය “ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාවිං ‘එකො ද්වෙ’ති සක්ඛරං බිපිත්වා ගණෙති”ති වචනපරියොසානාය සද්දරචනායං “එකො ගාවි, ද්වෙ ගාවි”ති අත්ථයොජනානායො වත්තබ්බො හොති, “ගාවි”න්ති උපයොගවචනඤ්ච දිස්සති. ඉති අට්ඨකථාවරියානං මතෙ ගොසද්දතො සියොනමිකාරාදෙසො අංචවනස්ස ඉංකාරාදෙසො හොතීති ඤායති. තස්මායෙවමිහෙහි යා සා ඔකාරන්තතාපකතිකස්ස ඉත්ථිලිඬිගස්ස ගොසද්දස්ස “ගො, ගාවි, ගාවො, ගාවි, ගවො, ගාවං, ගාවි”න්තිආදිනා නයෙන පදමාලා ධ්වනි, සා පාළිනානුකූලා අට්ඨකථානානුකූලා කච්චායනාවරියමතං ගහෙත්වා පදනිජ්චන්තිජනකස්ස ගරුතො ච මනානුකූලා, “ගාවි”ති පදස්ස චතුක්ඛත්තුං ආගතත්තා පන ඔකාරන්තිත්ථිලිඬිගස්ස ගොසද්දස්ස අවිසදාකාරවොහාරත්තඤ්ච සාධෙති. ඉච්චෙසා පාළිනාදිසු ඤාණෙන සම්මා උපපරික්ඛියමානෙසු අතීච යුජ්ජති, නත්ථෙත්ථ

අප්පමත්තකොපි දොසො. එත්ථ පන පච්චත්තොපයොගාලපනානං
බහුවචනට්ඨානෙ “ගාවියො”ති පදඤ්ච
කරණසම්පදානනිස්සක්කසාමීනමෙකවචනට්ඨානෙ “ගාවියා”ති පදඤ්ච
කරණනිස්සක්කානං බහුවචනට්ඨානෙ “ගාවීහි ගාවීහි”ති පදානි ච
සම්පදානසාමීනං බහුවචනට්ඨානෙ “ගාවීන”න්ති පදඤ්ච භූමිමවචනට්ඨානෙ
“ගාවියා, ගාවියං, ගාවීසු”ති පදානි චාති ඉමානි විත්ථාරතො සොළස පදානි
එකන්තෙන ඊපච්චයවසෙන සිද්ධත්තා එකන්තිත්ථිවාචකත්තා ච න චූත්තානීති
දට්ඨබ්බං.

අයං පනෙත්ථ නිව්ඡයො චූච්චතෙ සොතුනං නික්කඨ්ඨභාවාය —
ඉත්ථිලිඬගපදෙසු හි “ගාවී ගාවී”න්ති ඉමානි ඊපච්චයවසෙන චා
ඊකාරිංකාරාදෙසවසෙන චා සිජ්ඣන්ති. එතෙසු පච්ඡිමනයො ඉධාධිජ්ජෙතො,
පුබ්බනයො අඤ්ඤත්ථ. තථා “ගාවී ගාවී”න්ති ඉමානි ඊපච්චයවසෙනපි
සිද්ධත්තා යෙහුයොන ඉත්ථිවාචකානි භවන්ති ඊකාරිංකාරාදෙසවසෙනපි
සිද්ධත්තා. කත්ථවි එකක්ඛණෙයෙව සබ්බසඬ්ඨගාභකවසෙන ඉත්ථිපුමවාචකානි
භවන්ති. එතෙසුපි පච්ඡිමොයෙව නයො ඉධාධිජ්ජෙතො, පුබ්බනයො
අඤ්ඤත්ථ. “ගාවියො. ගාවියා, ගාවීහි, ගාවීහි. ගාවීනං. ගාවියං, ගාවීසු”ති
එතානි පන ඊපච්චයවසෙනෙව සිද්ධත්තා සබ්බථාපි ඉත්ථිනංයෙව වාචකානි
භවන්ති. ඉත්ථිභූතෙස්වෙව ගොදබ්බෙසු ලොකසඬ්ඨකෙතවසෙන විසෙසතො
පවත්තත්තා එකන්තතො ඉත්ථිදබ්බෙසු පවත්තානි “මිගී මොරී
කුක්කුටී”ඉච්චාදීනි පදානි විය. කිඤ්චාපි පන “නදී මහී”ඉච්චාදීනිපි
ඉත්ථිලිඬගානි ඊපච්චයවසෙනෙව සිද්ධානි, තථාපි තානි අවිඤ්ඤාණකත්තා
තදත්ථානං ඉත්ථිදබ්බෙසු වත්තන්තීති වත්තුං න යුජ්ජති.
ඉත්ථිපුමනපුංසකභාවරහිතා හි තදත්ථා. යස්මා පන ඉත්ථිලිඬගෙ ගොසද්දෙ
එනයොගො එසුකාරො ච න ලබ්භති, තස්මා “ගාවෙන ගවෙන ගාවෙසු
ගවෙසු”ති පදානි න චූත්තානි. යස්මා ච ඉත්ථිලිඬගෙන ගොසද්දෙන සද්ධිං
සස්මාස්මිංචචනානි සරූපතො පරත්තං න යන්ති, තස්මා “ගාවස්ස ගවස්ස
ගාවස්මා ගවස්මා ගාවස්මිං ගවස්මි”න්ති පදානි න චූත්තානි. යස්මා ච තත්ථ
ස්මාවචනස්ස ආදෙසභූතො ආකාරො ච මිහාකාරො ච න ලබ්භති, තස්මා
“ගාවා ගවා ගාවමහා ගවමහා”ති පදානි න චූත්තානි. යස්මා ච ස්මිංචචනස්ස
ආදෙසභූතො එකාරො ච මිහිකාරො ච න ලබ්භති, තස්මා “ගාවෙ ගවෙ
ගාවමහි ගවමහි”ති පදානි න චූත්තානි. අපිච “යාය තායා”තිආදීහි
සමානාධිකරණපදෙහි යොජෙතුං අයුත්තත්තාපි “ගාවෙන ගවෙනා”තිආදීනි
ඉත්ථිලිඬගට්ඨානෙ න චූත්තානි. තථා හි “යාය තායා”ඉච්චාදීනි සද්ධිං
“ගාවෙන ගවෙනා”තිආදීනි න යොජෙතබ්බානි එකන්තපුලිඬගරූපත්තා.

කෙවි පනෙන්ථ වදෙයුං - යා තුම්හෙහි ඔකාරන්තතාපකතිකස්ස ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදිනා නයෙන පදමාලා යපිතා, සා “මාතුගාමො ඉත්ථි මාතුගාමා ඉත්ථියො”ති වුත්තසදිසා ව හොතීති? තන්ත. මාතුගාමඉත්ථිසද්දා හි නානාලිඛිගා පුම්ත්ථිලිඛිගභාවෙන, නානාධාතුකා ව ගමු ඉසුධාතුචසෙන, ඉමස්මිං පන යානෙ ගො ගාවීසද්දා එකලිඛිගා ඉත්ථි ලිඛිගභාවෙන, එකධාතුකා ව ගමුධාතුචසෙනාති. යජ්ජෙවං ගොණසද්දස්ස ගොසද්දස්සාදෙසවසෙන කච්චායනෙන වුත්තත්තා තදාදෙසත්තං එකධාතුකත්තඤ්චාගම්ම තෙනාපි සද්ධං මිස්සෙත්වා පදමාලා වත්තබ්බාති? න, ගොණසද්දස්ස අච්චන්තපුල්ලිඛිගත්තා අකාරන්තතාපකතිකත්තා ව. තථා හි සො විසුං පුල්ලිඛිගට්ඨානෙ උද්දිට්ඨො. අයං පන “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදිකා පදමාලා ඔකාරිකාරන්තපදානි මිස්සෙත්වා කතාති න සල්ලක්ඛෙනබ්බා, අථ බො විකජ්ජෙන ගොසද්දතො පරෙසං සි යො අංවචනානං. ඊකාරිංකාරාදෙසවසෙන වුත්තපදවත්තත්තා ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගපදමාලා ඉච්චෙව සාරතො පච්චෙනබ්බො.

ඉදානි ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවසාධකානි සුත්තපදානි ලොකිකජ්ජයොගානි ව කථයාම - “සෙය්‍යථාපි හික්ඛවෙ වස්සානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සරදසමයෙ කිට්ඨසම්බාධෙ ගොපාලකො ගාවො රක්ඛෙය්‍ය, තා ගාවො තතො තතො දණ්ඨෙන ආකොටෙය්‍ය.

අන්තදා බලදා වෙතා, වණ්ණදා සුඛදා ව තා;
එතමත්ථං වසං ඤත්වා, නාස්සු ගාවො හනිංසු තෙ.

සබ්බා ගාවො සමාහරති. ගමිස්සන්ති හන්තෙ ගාවො වච්ඡගිද්ධිනියො”ති ඉමානි සුත්තපදානි. “ගොසු දුස්භමානාසු ගතො”තිආදීනි පන ලොකිකජ්ජයොගානි. ඉති ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවොපි පුල්ලිඛිගභාවො විය සාරතො පච්චෙනබ්බො.

තත්‍ර “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදීනි කිඤ්චාපි ඉත්ථිලිඛිගභාවෙන වුත්තාති, තථාපි යථාපයොගං “පජා දෙවතා”තිපදානි විය ඉත්ථිපුරිසවාචකානෙව භවන්ති, තස්මා ඉත්ථිලිඛිගචසෙන “සා ගො”ති වා “තා ගාවො”ති වා වුත්තෙ ඉත්ථිපුමභූතා සබ්බෙපි ගොණා ගහිතාති වෙදිතබ්බා. න හි ඊදිසෙ යානෙ එකන්තතො ලිඛිගං පධානං, අත්ථොයෙව පධානො. “වජෙගාවො දුහන්ති”ති වුත්තෙ කිඤ්චාපි “ගාවො”ති අයං සද්දො පුමෙපි වත්තති, තථාපි දුහනක්‍රියාය පුමෙ අසම්භවතො අත්ථවසෙන ඉත්ථියො ඤායන්තෙ. “ගාවී දුහන්ති”ති වුත්තෙ පන ලිඛිගචසෙන අත්ථවසෙන ව

වචනතො කො සංසයමාපජ්ජිස්සති විඤ්ඤ. “තා ගාවො වරන්තී”ති චුත්තෙ ඉත්ථිලිඬගවසෙන වචනතො කදාපි කස්සපි සංසයො සියා “නනු ඉත්ථියො”ති, පුල්ලිඬගවසෙන පන “තෙ ගාවො වරන්තී”ති චුත්තෙ සංසයො නත්ථි, ඉත්ථියො ච පුමානො ච ඤායන්තෙ පුල්ලිඬගබ්භුවවනෙන කත්ථවි ඉත්ථිපුමස්ස ගතිත්තා. “අට්ඨන්ථ සීහා බ්‍යග්ඝා වා”තිආදීසු විය “ගාවී වරති”ති ච “ගාවිං පස්සති”ති ච චුත්තෙ ඉත්ථි විඤ්ඤායතෙ ගාවීසද්දෙන ඉත්ථියා ගහෙතබ්බත්තා. ලොකිකජ්ජයොගෙසු හි සාසනිකජ්ජයොගෙසු ච ගාවීසද්දෙන ඉත්ථි ගස්හති. එකච්චං පන සාසනිකජ්ජයොගං සන්ධාය “ගාවී”ති, “ගාවී”න්ති ච “ඉත්ථිපුරිසසාධාරණවචනමවොචුමහ. තථා හි “සෙය්‍යථාපි හික්ඛවෙ දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකත්තෙවාසී වා ගාවිං වධිත්වා වතුමහාපටෙ බිලසො විහජිත්වා නිසින්නො අස්සා”ති පාළි දිස්සති. අට්ඨකථාසු ච “ගාවො”ති ඉත්ථිපුමසාධාරණං සද්දරවනං කත්වා පුන තදෙව ඉත්ථිපුමං සන්ධාය “ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාවී”න්ති රචිතා සද්දරවනා දිස්සති.

එත්ථ හි ගොජාතියං ධීතා ඉත්ථිපි පුමාපි “ගාවී”ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. විසෙසතො පන “ගාවී”ති ඉදං ඉත්ථියා අධිවචනං. තථා හි තත්ථ තත්ථ පාළිජ්ජදෙසාදීසු “අවිරපක්කන්තස්ස භගවතො බාහියං දාරුචිරියං ගාවී තරුණවච්ඡා අධිපතිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසී”ති, “ගාවුං වා තෙ දෙමී, ගාවිං වා තෙ දෙමී”ති ච “තිණසීහො කපොතවණ්ණගාවීසදිසො”ති ච පයොගදස්සනතො ඉත්ථි කථියතීති වත්තබ්බං. ගොසද්දෙන පන “ගොදුහනං. ගද්දුහනං. ගොබ්රං ගොධනො ගොරුපානි වා”ති දස්සනතො ඉත්ථිපි පුමාපි කථියතීති වත්තබ්බං.

ඉදානි ඔකාරන්තස්ස ඉත්ථිලිඬගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලායං පාළිනායාදිනිස්සිතො අත්ථයුත්තිනායො වුව්වතෙ විඤ්ඤනං කොසල්ලජනනත්ථං -

සා ගො ගච්ඡති, සා ගාවී ගච්ඡති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො ගච්ඡන්ති. තං ගාවං, ගාවිං, ගවං පස්සති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො පස්සති. තාහි ගොහි, ගොහි කතං. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං දෙති. තාහි ගොහි, ගොහි අපෙති. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං සිඬගානි. තාසු ගොසු පතිට්ඨිතං. හොති ගො ත්වං තිට්ඨ, හොතියො ගාවො ගාවී, ගවා තුමිහෙ තිට්ඨථ.

අපරොපි වුව්වතෙ -

සා ගො නදිං තරන්තී ගච්ඡති, සා ගාවී නදිං තරන්තී ගච්ඡති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො නදිං තරන්තියො ගච්ඡන්ති. තං ගාවං, ගාවිං, ගවං නදිං තරන්තිං පස්සති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො නදිං තරන්තියො පස්සති. තාහි ගොහි, ගොහි

නදිං තරන්තීහි කතං. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං නදිං තරන්තීනං දෙති. තාහි ගොහි, ගොහි නදිං තරන්තීහි අපෙනි. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං නදිං තරන්තීනං සන්තකං. තාසු ගොසු නදිං තරන්තීසු පතිට්ඨිතන්ති.

තත්‍ර යා සා “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදිනා ඔකාරන්තස්සිත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලා යපිතා, සා “ගො, ගාවො ගවො”තිආදිනා චුත්තස්ස ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලාතො සවිසෙසා පච්චන්තොපයොගාලපනට්ඨානෙ චතුන්තං කඤ්ඤාසද්දානං විය ගාවීසද්දානං චුත්තත්තා. යස්මා පනායං විසෙසො, තස්මා ඉමස්ස ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස අඤ්ඤාසමිත්ථිලිඛිගානං විය අවිසදාකාරවොහාරතා සල්ලක්ඛෙනබ්බා, න පුල්ලිඛිගානං විය විසදාකාරවොහාරතා, නාපි නපුංසකලිඛිගානං විය උභයමුත්තාකාරවොහාරතා සල්ලක්ඛෙනබ්බා. එත්ථ නිව්ඡයකරණී ගාථා වූච්චති –

දූවින්තං ධාතුසද්දානං, යථා දිස්සති නානතා;
ගොසද්දානං තථා ද්වින්තං, ඉච්ඡිතබ්බාව නානතා.

තථා හි පුමිත්ථිලිඛිගවසෙන ද්වින්තං ධාතුසද්දානං විසෙසො දිස්සති. තං යථා?

ධාතු, ධාතු, ධාතවො. ධාතුං, ධාතු, ධාතවො. ධාතුනා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුස්ස, ධාතුනං. ධාතුස්මා, ධාතුමහා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුස්ස, ධාතුනං. ධාතුස්මිං, ධාතුමහි, ධාතුසු. අයං පුල්ලිඛිගවිසෙසො.

ධාතු, ධාතු, ධාතුයො. ධාතුං, ධාතු, ධාතුයො. ධාතුයා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුයා, ධාතුනං. ධාතුයා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුයා, ධාතුනං. ධාතුයා, ධාතුයං, ධාතුසු. අයං ඉත්ථිලිඛිගස්ස විසෙසො.

යථා ච ද්වින්තං ධාතුසද්දානං විසෙසො පඤ්ඤායති, තථා ද්වින්තමපි ගොසද්දානං විසෙසො පඤ්ඤායතෙව. යථා ච පුන්තපුංසකලිඛිගානං ද්වින්තං ආයුසද්දානං “ආයු, ආයු, ආයවො”තිආදිනා, “ආයු, ආයු, ආයුහි”තිආදිනා ච විසෙසො පඤ්ඤායති, යථා ද්වින්තමපි ගොසද්දානං විසෙසො පඤ්ඤායතෙව. තථා හි විසදාකාරවොහාරො පුල්ලිඛිගං, අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, උභයමුත්තාකාරවොහාරො නපුංසකලිඛිගං.

ඉදානි ඉමමෙවත්ථං පාකට්තරං කත්වා සඬ්ඛෙපතො කථයාම – පුරිසොති විසදාකාරවොහාරො, කඤ්ඤාති අවිසදාකාරවොහාරො, රූපන්ති උභයමුත්තාකාරවොහාරො. පුරිසො තිට්ඨති, කඤ්ඤා තිට්ඨති, කඤ්ඤා

තිට්ඨන්ති, කඤ්ඤා පස්සති, භොතියො කඤ්ඤා තිට්ඨං, එත්ථෙකපදමසමං, වත්තාරි සමානි. පුරිසා තිට්ඨන්ති, පුරිසා නිස්සං, භවන්තො පුරිසා ගච්ඡං. කඤ්ඤායො තිට්ඨන්ති, කඤ්ඤායො පස්සති, භොතියො කඤ්ඤායො ගච්ඡං, තිණි තිණි සමානි. පුරිසං පස්සති, කඤ්ඤං පස්සති, ද්වෙ අසමානි. පුරිසෙ පස්සති, පුරිසෙ පතිට්ඨිතං, ද්වෙ සමානි. තෙන පුරිසෙන කතං, තාය කඤ්ඤාය කතං, තාය කඤ්ඤාය දෙති, තාය කඤ්ඤාය අපෙති, තාය කඤ්ඤාය සන්තකං, තාය කඤ්ඤාය පතිට්ඨිතං, එකමසමං, පඤ්ච සමානි. එවං පුල්ලිඬගස්ස විසදාකාරවොහාරතා දිස්සති, ඉත්ථිලිඬගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා දිස්සති. නපුංසකලිඬගස්ස පන “රූපං, රූපානි, රූපා. රූපං, රූපානි, රූපෙ. භො රූප, භවන්තො රූපානි, රූපා”ති එවං තිසු පච්චන්තොපයොගාලපනට්ඨානෙන සනිකාරාය විසෙසාය රූපමාලාය වසෙන උභයමුත්තාකාරවොහාරතා දිස්සති, පුමිත්ථිලිඬගානං තිසු යානෙන සනිකාරානි රූපානි සබ්බදා න සන්ති, ඉති විසදාකාරවොහාරො පුල්ලිඬගං, අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඬගං, උභයමුත්තාකාරවොහාරො නපුංසකලිඬගන්ති වෙදිතබ්බං.

අයං නයො “සද්ධා සති හිරි, යා ඉත්ථි සද්ධා පසන්තා, තෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්තා, පහුතං සද්ධං පටියත්තං, සද්ධං කුල”න්තිආදීසු සමානසුතිකසද්දෙසුපි පදමාලාවසෙන ලබ්භතෙව. යා ව පන ඉත්ථිලිඬගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා චුත්තා, සා එකච්චෙසුපි සබ්බාසද්දෙසු ලබ්භති. තථා හි විසතිආදයො නචුතිපරියන්තා සද්දා එකච්චන්තා ඉත්ථිලිඬගානි චුත්තා, එත්ථ “විසතියා”ති පඤ්චක්ඛත්තුං වත්තබ්බං, තථා “තිංසායා”තිආදීනං “නචුතියා”ති පදපරියන්තානං, එවං විසතිආදීනං කඤ්ඤාසද්දස්සෙව අවිසදාකාරවොහාරතා ලබ්භතීති අවගන්තබ්බං. යදි එවං තිවතුසද්දෙසු කථන්ති? තිවතුසද්දා පන යස්මා “තයො තිස්සො තිණි, වත්තාරො චතුරො වතස්සො වත්තාරි”ති අත්තනො අත්තනො රූපානි අභිධෙයාලිඬගානුගහත්තා යථාසකලිඬගවසෙන “පුරිසා කඤ්ඤායො චිත්තානි”තිආදීහි විසදාවිසදොභයරහිතාකාරවොහාරසබ්බාතෙහි සද්දෙහි යොගං ගච්ඡන්ති, තස්මා පච්චෙකලිඬගවසෙන විසදාවිසදොභයරහිතාකාරවොහාරානි වත්තුමරහන්ති.

සබ්බනාමෙසුපි අයං තිවිධො ආකාරො ලබ්භති රූපවිසෙසයොගතො. කථං? පුන්තපුංසකවිසයෙ “තස්ස කස්ස” ඉච්චාදීනි සබ්බානි සබ්බනාමිකරූපානි චතුත්ථිඡට්ඨියන්තානි භවන්ති, ඉත්ථිලිඬගවිසයෙ “තස්සා කස්සා” ඉච්චාදීනි සබ්බනාමිකරූපානි තතියාචතුත්ථිපඤ්චමීඡට්ඨිසත්තමියන්තානි භවන්ති, තස්මා සබ්බනාමත්තෙපි ඉත්ථිලිඬගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා එකන්තනො සම්පට්ඨිතබ්බා. එත්ථ පන සුලභානි චතුත්ථිඡට්ඨිරූපානි අනාහරිත්වා සුදුල්ලභවාචෙන

තනියාපඤ්චමීසත්තමීරූපානි සාසනතො ආහරිත්වා දස්සෙස්සාම භගවතො පාවචනෙ නික්කඛ්ඛහාවෙන සොතුනං පරමසණ්භසුබ්බමඤ්ඤාණාධිගමත්ථං. තං යථා? “ආයස්මා උදාසී යෙන සා කුමාරිකා තෙත්තපසඛිකම්, උපසඛිකම්ත්වා තස්සා කුමාරිකාය සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනො අලංකම්මනීයෙ නිසජ්ජං කප්පෙසී”ති. එත්ථ “තස්සා”ති තනියාය රූපං, “තස්සා”ති තනියාය රූපෙ දිට්ඨෙය්‍යෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි තනියාරූපානි පාළියං අනාගතානිපිදිට්ඨානීයෙව නාම තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤසමානගතිකත්තා, දිට්ඨෙන ව අදිට්ඨස්සපි යුත්තස්ස ගහෙතබ්බත්තා. “කස්සාහං කෙන භායාමී”ති එත්ථ “කස්සා”ති පඤ්චමියා රූපං, “කස්සා”ති පඤ්චමියා රූපෙ දිට්ඨෙය්‍යෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි පඤ්චමියා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානීයෙව නාම. “අඤ්ඤතරො භික්ඛු වෙසාලියං මහාවනෙ මක්කටිං ආමිසෙන උපලාපෙත්වා තස්සා මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවති. අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තො හොතී”ති ව එත්ථ “තස්සා අඤ්ඤතරිස්සා”ති ව සත්තමියා රූපං, තස්මිං දිට්ඨෙය්‍යෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි සත්තමියා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානීයෙව නාමාති.

නත්ත ව හො “තස්සා කුමාරිකාය සද්ධි”න්ති එත්ථ “තස්සා”ති ඉදං විභත්තිවිපල්ලාසෙන චුත්තං, “තායා”ති භිස්ස අත්ථො, තථා “කස්සාහං කෙන භායාමී”ති ඉදමපි විභත්තිවිපල්ලාසෙන චුත්තං. “කායා”ති භිස්ස අත්ථො. “අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තො”ති එත්ථාපි “අඤ්ඤතරිස්සා”ති ඉදං විභත්තිවිපල්ලාසෙන චුත්තං. “අඤ්ඤතරිස්ස”න්ති භිස්ස අත්ථොති? තන්ත, ඊදිසෙසු චුණ්ණියපදවිසයෙසු විභත්තිවිපල්ලාසස්ස අනිච්ඡිතබ්බත්තා. නත්ත ව හො චුණ්ණියපදවිසයෙපි “සඛිසෙ ගොතමී දෙහි”තිආදීසු “සඛිසස්සා”ති විභත්තිවිපල්ලාසත්ථං වදන්ති ගරුති? සච්චං, තථාපි තාදිසෙසු යානෙසු ද්වෙ අධිප්පායා භවන්ති ආධාරපටිග්ගාභකභාවෙන භූමිමසම්පදානානම්චිජ්ඣිතබ්බත්තා. තථා හි “සඛිසස්ස දෙථා”ති වත්තුකාමස්ස සතො “සඛිසෙ දෙථා”ති වචනං න විරුජ්ඣති, යුජ්ජතියෙව. තථා “සඛිසෙ දෙථා”ති වත්තුකාමස්සපි සතො “සඛිසස්ස දෙථා”ති වචනමපි න විරුජ්ඣති, යුජ්ජතියෙව, යථා පන අලාබ්‍හ ලාබ්‍හසද්දෙසු විසුං විසුං විජ්ජමානෙසුපි “ලාබ්‍හි සිදන්ති සිලා ජ්ලවන්ති”ති එත්ථ ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං අකාරලොපො හොතීති අක්ඛරලොපො බුද්ධියා කරියති. තථා “සඛිසෙ ගොතමී දෙහි”තිආදීසුපි බුද්ධියා විභත්තිවිපල්ලාසස්ස පරිකප්පනං කත්වා “සඛිසස්සා”ති විපල්ලාසත්ථමිච්ඡන්ති ආවරියා. තස්මා “සඛිසෙ ගොතමී දෙහි. වෙස්සන්තරෙ වරං දන්වා”තිආදීසු විභත්තිවිපල්ලාසො යුත්තො “තස්සා කුමාරිකායා”තිආදීසු පන න යුත්තො, විභත්තිවිපල්ලාසො ව නාම යෙභුයොන “නෙව දානං විරමිස්ස”න්තිආදීසු ගාථාසු ඉච්ඡිතබ්බො.

තථාපි වදෙය්‍ය යා සා තුම්හෙහි “තස්සා මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවතී”ති පාළි ආහතා, න සා සත්තම්පයොගා. “තස්සා”ති හි ඉදං ඡට්ඨියන්තපදං “තස්සාමක්කට්ඨයාඅඬගජානෙ මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවතී”ති අත්ථසම්භවතොති? තන්ත, අට්ඨකථායං “තස්සාති භුම්මවචන”න්ති චුත්තත්තා. කිඤ්ච හියොයා – අට්ඨකථායංයෙව “තස්සා ච සික්ඛාය සික්ඛං පරිපුරෙන්නො සික්ඛති, තස්මිඤ්ච සික්ඛාපදෙ අවිතික්කමන්නො සික්ඛති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “තස්සා”ති භුම්මවචනං නිද්දෙසො කතොති. නනු ච භො තත්ථාපි “තස්සා”ති ඉදං විහත්තිවිපල්ලාසවසෙන භුම්මත්ථෙ සාම්චවනන්ති? “අතිවිය ත්වං විහත්තිවිපල්ලාසනයෙ කුසලොසි, විහත්තිවිපල්ලාසිකො නාමා”ති භවං වත්තබ්බො. යො ත්වං ධම්මසඬගාහකත්ථෙරෙහි චුත්තපාළිමපි උල්ලඬ්ඝසි, අට්ඨකථාවචනමපි උල්ලඬ්ඝසි, අපරමපි තෙ නිද්දෙසපාළිං ආහරිස්සාම. සචෙ ත්වං පණ්ඩිතජාතිකො, සඤ්ඤත්තිං ගමිස්සසි. සචෙ අපණ්ඩිතජාතිකො, අත්තනො ගාහං අමුඤ්චන්නොයෙව සඤ්ඤත්තිං න ගමිස්සති, සාසනෙ චිත්තිං කත්වා සුඤ්ඤාහීති. “තස්මා හි සික්ඛෙථ ඉධෙව ජන්තු”ති ඉමස්සා පාළියා අත්ථං නිද්දිසන්නෙන පහින්තපටිසම්භිදෙන සත්ථුකප්පෙන අග්ගසාවකෙන ධම්මසෙනාපතිනා ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන “ඉධාති ඉමස්සා දිට්ඨියා ඉමස්සා ඛන්තියා ඉමස්සා රුටියා ඉමස්මිං ආදායෙ ඉමස්මිං ධම්මෙ”ති එවං “ඉමස්සා”ති පදං භුම්මවචනවසෙන චුත්තං. තඤ්ච “ඉධා”ති පදස්ස අත්ථවාචකත්තා සත්තම්යා රූපන්ති විඤ්ඤායති. ඉති “ඉමස්සා”ති සත්තම්යා රූපෙ දිට්ඨෙයෙයෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි සත්තම්යා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානියෙව නාම.

අපරමපි තෙ සබ්බලොකානුකම්පකෙන සබ්බඤ්ඤානා ආහව්වහාසිතං පාළිං ආහරිස්සාම, චිත්තිං කත්වා සුඤ්ඤාහි, “අට්ඨානමෙතං හික්ඛෙව අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා අපුබ්බං අවර්මං ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති එත්ථ “එකිස්සා”ති ඉදං සත්තම්යා රූපං. එවං “එකිස්සා”ති සත්තම්යා රූපෙ දිට්ඨෙයෙයෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි සත්තම්යා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානියෙව නාම. න හි සබ්බථාපි වොහාරා සරූපතො පාළිආදීසු දිස්සන්ති, එකච්චෙ දිස්සන්ති, එකච්චෙ න දිස්සන්තියෙව. අත්‍රිදං චුච්චති –

“තස්සා”ඉච්චාදයො සද්දා, “තාය”ඉච්චාදයො විය;
ඤෙය්‍යා පඤ්චසු යානෙසු, තතියාදීසු ධිමතා.

තිණ්ණන්තං පන නාදීනං, භොති සබ්බපදෙසතො;
“තස්සා කස්සා”තිආදීනි, භවන්ති තතියාදීසු.

අනු පනායං පාළිනයවිභාවනා අට්ඨකථානයවිභාවනා ච – තස්සා කඤ්ඤාය සද්ධිං ගච්ඡති, තස්සා කඤ්ඤාය කතං, තස්සා කඤ්ඤාය දෙනි, තස්සා කඤ්ඤාය අපෙනි, තස්සා කඤ්ඤාය අයං කඤ්ඤා භීනා, තස්සා කඤ්ඤාය අයං කඤ්ඤා අධිකා, තස්සා කඤ්ඤාය සන්තකං, තස්සා කඤ්ඤාය පතිට්ඨිතන්ති. දුල්ලභායං නීති සාධුකං චිත්තිං කත්වා පරියාපුණිතබ්බා සාසනස්ස විරට්ඨිතත්ථං. එවං සබ්බථාපි පාළිඅට්ඨකථානානුසාරෙන ඉත්ථිලිඬගස්ස අවිසදාකාරවොභාරතා ඤාතබ්බා.

එවං පන ඤත්වා විඤ්ඤාජාතිනා “ද්වින්නං ගොසද්දානං රූපමාලාවිසෙසෙන ලිඬගනානත්තං හොති”ති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං. ගොසද්දො හි “පුරිසො මාතුගාමො ඔරොධො ආපො සත්ථා”තිආදයො විය න නියොගා විසදාකාරවොභාරො, නාපි “කඤ්ඤා රත්ති ඉත්ථි”තිආදයො විය නියොගා අවිසදාකාරවොභාරො. තථා හි අයං පුල්ලිඬගභාවෙ ධාතුසද්දො විය විසදාකාරවොභාරො, ඉත්ථිලිඬගභාවෙ අවිසදාකාරවොභාරො. ඉති ඉමස්ස අත්ථස්ස සොතුනං ඤාපනෙන පරමසණ්භසුඛමඤ්ඤාණප්පට්ලාහත්තං “ගො, ගාවී ගාවො. ගාවිං, ගවො”තිආදීනා ඔකාරන්තස්ස ඉත්ථිලිඬගස්ස ගොසද්දස්ස ආවේණිකා නාමිකපදමාලා වුත්තා. එත්ථ පන “ගාවී”න්ති එකක්ඛත්තුමාගතං, “ගො ගොහී”තිආදීනි ද්වික්ඛත්තුං, “ගාවො ගාවී ගාව”න්ති තික්ඛත්තුං, “ගාවියා”ති පඤ්චක්ඛත්තුං, එවමෙත්ථ පඤ්චක්ඛත්තුං ආගතපදානං වසෙන අවිසදාකාරො දිස්සති ඉදං ඉත්ථිලිඬගන්ති ගහෙතබ්බං. ඉමඤ්ඤි නයං මුඤ්චිත්වා නත්ථි අඤ්ඤො නයො යෙන ගොසද්දො ඉත්ථිලිඬගො සියා. තස්මා ඉදමෙව අමිභාකං මතං සාරතො පච්චෙතබ්බං. පුමිත්ථිලිඬගසඬ්ඛාතානං ද්වින්නං ගොසද්දානං රූපමාලාය නිබ්බිසෙසතං වදන්තානං පන ආචරියානං මතං පුල්ලිඬගෙ වත්තමානෙන ගොසද්දෙනි’ත්ථිලිඬගෙ වත්තමානස්ස ගොසද්දස්ස රූපමාලාය සදිසත්තෙ සති මාතුගාමසද්දස්ස නාමිකපදමාලායො සමං යොජෙත්වා පුමිත්ථිලිඬගභාවපරිකප්පනං විය හොතිති න සාරතො පච්චෙතබ්බං.

එත්ථ පන කිඤ්චි ලිඬගසංසන්දනං කථයාම – හෙට්ඨා නිද්දිට්ඨස්ස ඔකාරන්තපුල්ලිඬගස්ස ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලායං “ගාවුං ගාවං ගාවෙනා”තිආදීනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “ගො ගොහී”තිආදීනි ද්වික්ඛත්තුං, “ගාවො ගවො ගව”න්ති ඉමානි පන “සත්ථා රාජා”තිආදීනි විය තික්ඛත්තුං, වතුක්ඛත්තුං වා පනෙත්ථ පඤ්චක්ඛත්තුං වා ආගතපදානි න සන්ති. තදභාවතො විසදාකාරො දිස්සති. පුරිසසද්දස්ස නාමිකපදමාලායමපි “පුරිසො පුරිස”න්තිආදීනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “පුරිසෙ”තිආදීනි ද්වික්ඛත්තුං, “පුරිසා”ති තික්ඛත්තුං. එවං විසදාකාරො දිස්සති. ආකාරන්තිත්ථිලිඬගස්ස පන “කඤ්ඤ”න්තිආදීනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “කඤ්ඤාහී”තිආදීනි ද්වික්ඛත්තුං,

“කඤ්ඤායො”තිආදීනි තික්ඛන්තුං, “කඤ්ඤා”ති ඉදං චතුක්ඛන්තුං, “කඤ්ඤායා”ති ඉදං පන පඤ්චක්ඛන්තුං. එවං අවිසදාකාරො දිස්සති. ආකාරන්තපුල්ලිඨගස්සතු “සත්ථරි”තිආදීනි එකක්ඛන්තුමාගතානි, “සත්ථු”තිආදීනි ද්වික්ඛන්තුං, “සත්ථා”තිආදීනි තික්ඛන්තුං, එවං විසදාකාරො දිස්සති. ඉමිනා නයෙන සබ්බාසුපි පුම්ත්ථිලිඨගපදමාලාසු විසදාකාරො ච අවිසදාකාරො ච වෙදිතබ්බො. නපුංසකලිඨගස්ස පන නාමිකපදමාලායං “චිත්තෙනා”තිආදීනි එකක්ඛන්තුමාගතානි, “චිත්ත”න්තිආදීනි ද්වික්ඛන්තුං, “චිත්තානි”ති ඉදං තික්ඛන්තුං ආගතං. අට්ඨි ආයුසද්දාදිසුපි එසෙව නයො. එත්ථ උභයමුත්තාකාරො දිස්සති. කිඤ්චාපෙත්ථ චතුක්ඛන්තුං පඤ්චක්ඛන්තුං වා ආගතපදානං අභාවතො විසදාකාරො උපලබ්භමානො විය දිස්සති, තථාපි යස්මා “චිත්තං අට්ඨි ආයු”තිආදීනි නපුංසකානි “ගච්ඡං අග්ගි හික්ඛු”තිආදීනං පුල්ලිඨගානං නයෙන අප්පචත්තනතො විසදාකාරඤ්ච, “රත්ති යාගු”තිආදීනං ඉත්ථිලිඨගානං නයෙන අප්පචත්තනතො අවිසදාකාරඤ්ච උභයමනුපගම්ම විසෙසතො “චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තා. චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තෙ”තිආදීනා සනිකාරාය රූපමාලාය රූපචත්තානි භවන්ති, තස්මා තෙසමාකාරො උභයමුත්තොති දට්ඨබ්බො.

තිවිධොපායං ආකාරො සක්කට්ඨාසාසු න ලබ්භති. තෙනෙස සබ්බෙසුපි බ්‍යාකරණසත්ථෙසු න වුත්තො. සබ්බසත්තානං පන මූලභාසාභූතාය ජිනෙරිතාය මාගධිකාය සභාවනිරුත්තියා ලබ්භති. තථා හි අයං නිරුත්තිමඤ්ජුසායං වුත්තො –

කිං පනෙතං ලිඨගං නාම? කෙචි තාව වදන්ති –

“ථනකෙසවතී ඉත්ථි, මස්සුවා පුරිසො සියා. උභින්නමන්තරං එතං, ඉතරො’භයමුත්තකො’ති

වුත්තත්තා විසිට්ඨා ථනකෙසාදයො ලිඨග”න්ති, එතං න සබ්බත්ථ, ගඨගාසාලාරුක්ඛාදීනං ථනාදීනා සම්බන්ධාභාවතො.

අපරෙ වදන්ති – “න ලිඨගං නාම පරමත්ථතො කිඤ්චි අත්ථි, ලොකසඬකෙතරුල්ලො පන වොහාරො ලිඨගං නාමා”ති. ඉදමෙත්ථ සන්නිට්ඨානං. සබ්බලිඨගිකොපි සද්දො හොති තටං තථී තටොති. යදි ච පරමත්ථතො ලිඨගං නාම සියා, කථං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධානං තෙසං එකත්ථ සමාවෙසො භවති, තස්මා යස්ස කස්සචි අත්ථස්ස අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඨගං, විසදාකාරවොහාරො පුල්ලිඨගං, උභයමුත්තාකාරවොහාරො නපුංසකලිඨගන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

එත්ථ පන නාමිකපදමාලාසංඛිතපඤ්ඤානිවසෙනෙව
 අවිසදාකාරවොහාරාදිතා ගහෙනබ්බා, න එකෙකපදවසෙන. තථා හි “කඤ්ඤා
 පුරිසො විත්ත”න්ති ව, “කඤ්ඤායො පුරිසා විත්තානී”ති ව එවමාදිකස්ස
 එකෙකපදස්ස අවිසදාකාරවොහාරාදිතා න දිස්සති. යස්මා පන පඤ්ඤානිවසෙන
 විසදාකාරවොහාරාදිතාවෙ සිද්ධෙයෙව සමුදායාවයවත්තා එකෙකපදස්සපි
 අවිසදාකාරවොහාරාදිතා සිජ්ඣිතෙව.

කෙච් පන නාමිකපදමාලාසංඛිතං පඤ්ඤානිවසෙනෙව අපරාමසිත්වා
 එකෙකපදවසෙනෙව අවිසදාකාරවොහාරාදිකං ඉච්ඡන්ති, තෙ වත්තබ්බා “යදි
 එකෙකපදස්සෙව අවිසදාකාරවොහාරාදිතා සියා, එවං සන්තෙ ‘කඤ්ඤා පුරිසා
 සත්ථා ගුණවා රාජා’තිආදීනං පදානං ආකාරසුතිවසෙන, ‘පුරිසො සත්ථාරො
 කඤ්ඤායො’තිආදීනං පන ඔකාරසුතිවසෙන, ‘විත්තං පුරිසං
 කඤ්ඤ’න්තිආදීනං අනුසාරසුතිවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානසුතිසම්භවා කථං
 අවිසදාකාරවොහාරාදිතා සියා”ති? කිඤ්ඤාපි තෙ එවං වදෙය්‍යං “සියා එව,
 නානත්තං පන තෙසං දුජ්ජපට්ඨෙව”න්ති. තෙ වත්තබ්බා “මා තුම්භෙ
 එවමවචුත්ථ, දුජ්ජානතරම්පි නිබ්බානං කථනසමත්ථං පුග්ගලං නිස්සාය
 ජානන්ති, තස්මා සුට්ඨු උපපරික්ඛිත්වා වදෙථා”ති. එවඤ්ඤා පන වත්ථා තතො
 උත්තරි තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිතබ්බා “බොධිසද්දො ආයුසද්දො ව
 කතරලිඬිගො”ති. තෙ ජානන්තා එවං වක්ඛන්ති “බොධිසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො
 වෙව පුල්ලිඬිගො ව, ආයුසද්දො ව පන නපුංසකලිඬිගො ව පුල්ලිඬිගො වාති
 ද්විලිඬිගා එතෙ සද්දා”ති. තෙ වත්තබ්බා “යදි බොධිසද්දො ව ආයුසද්දො ව
 ද්විලිඬිගා එතෙ සද්දා, එවං සන්තෙ ද්විත්තං බොධිසද්දානං එකපදභාවෙන
 වචන්ථිතානං අච්චන්තසමානසුතිකානං කථං අවිසදාකාරවොහාරතා ව
 විසදාකාරවොහාරතා ව සියා, කථඤ්ඤා පන ද්විත්තං ආයුසද්දානං
 එකපදභාවෙන වචන්ථිතානං අච්චන්තසමානසුතිකානං
 උභයමුත්තාකාරවොහාරතා ව විසදාකාරවොහාරතා ව සියා”ති? එවං චුත්තා
 තෙ අද්ධා කිඤ්ඤා උත්තරි අපස්සන්තා නිරුත්තරා භවිස්සන්ති. සද්දසත්ථවිදු
 පන සද්දසත්ථතො නයං ගහෙත්වා වදන්ති –

“එසෙ’සා එත’මිති ව,
 පසිද්ධි අත්ථෙසු යෙසු ලොකස්ස;
 ‘ථිපුමනපුංසකානී’ති,
 චුච්චන්තෙ තානි නාමානී”ති.

තෙසං කිර අයමධිප්පායො – “එසො පුරිසො, එසො මාතුගාමො, එසො
 රාජා, එසා ඉත්ථි, එසා ලතා, එතං නපුංසකං, එතං විත්ත”න්ති එවං පුරිසාදිසු
 යෙසු අත්ථෙසු ලොකස්ස “එසො එසා එත”න්ති ව පසිද්ධි භොති, තෙසු

අත්ථෙසු තානි නාමානි “පුමිත්ථිනපුංසකලිඛිගානී”ති වුවුවන්ති, තංද්වාරෙන අඤ්ඤානිජිති. එවං වදන්තෙහි තෙහි “ඉමිනා නාම ආකාරෙන ‘එසො එසා එත්’න්ති නාමානි අඤ්ඤානි ව පුල්ලිඛිගාදිනාමං ලභන්ති”ති අයං විසෙසො න දස්සිතො, සද්ධම්මනායඤ්ඤානි පන නෙරුත්තිකෙහි දස්සිතො “යස්ස කස්සවි අත්ථස්ස අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඛිග”න්තිආදිනා.

කෙවි පන “අවිසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො ඉත්ථිලිඛිග”න්තිආදීනි වදන්ති, තං න ගහෙනබ්බං. යදි හි අවිසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, එවං සන්තෙ මාතුගාමකලත්තකන්තකණ්ටකගුම්ඛාදයොපි වොහාරා ඉත්ථිලිඛිගානි සියුං අවිසදාකාරත්තා තදත්ථානං. යදි පන විසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො පුල්ලිඛිගං, එවං සන්තෙ “දෙවතා සද්ධා ඤාණ”මිච්චාදයොපි වොහාරා පුල්ලිඛිගානි සියුං විසදාකාරත්තා තදත්ථානං. අථ වා යදි අවිසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, විසදාකාරානං පනත්ථානං වාවකො වොහාරො පුල්ලිඛිගං, එවං සන්තෙ එකස්සෙවත්ථස්ස එකක්ඛණෙ ද්විති ලිඛිගෙහි න වත්තබ්බතා සියා –

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමාසි දෙවතෙ;
කරොමි තෙ තං වචනං, ත්වංසි ආචරියො මමා”ති.

යදි ව උභයමුත්තාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො නපුංසකලිඛිගං, එවං සන්තෙ උභයමුත්තාකාරානං අත්ථානං තිණරුක්ඛාදීසු “ඉදං නාමා”ති නියමාභාවතො ලිඛිගවචනං විරුද්ධං සියා. අපිච “පඤ්ඤාරතනං. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානං සාවකයුග”න්ති ව ආදිනා නපුංසකලිඛිගවචනෙන තදත්ථානමපි උභයමුත්තාකාරතා වුත්තා සියා. අපිච එකමපි තීරං “තටං තටී තටො”ති තිහි ලිඛිගෙහි න වත්තබ්බං සියා. එකමපි ව ඤාණං “පඤ්ඤාණං පඤ්ඤා පජානනා අමොහො”තිආදිනා තිහි ලිඛිගෙහි න වත්තබ්බං සියා, තස්මා තං නයං අග්ගහෙත්වා යථාචුත්තොයෙව නයො ගහෙනබ්බො.

ලොකස්මිඤ්ඤි ඉත්ථිනං හෙට්ඨිමකායො විසදො හොති, උපරිමකායො අවිසදො, උරමංසං අවිසදං, ගමනාදීනිපි අවිසදානි. ඉත්ථියො හි ගච්ඡමානා අවිසදං ගච්ඡන්ති, තිට්ඨමානා නිපජ්ජමානා නිසීදමානා බාදමානා භුඤ්ජමානා අවිසදං භුඤ්ජන්ති. පුරිසමපි හි අවිසදං දිස්වා “මාතුගාමො විය ගච්ඡති තිට්ඨති නිපජ්ජති නිසීදති බාදති භුඤ්ජති”ති වදන්ති. ඉති යථා ඉත්ථියො යෙභුයොන අවිසදාකාරා, තථා යස්ස කස්සවි සවිඤ්ඤාණකස්ස වා අවිඤ්ඤාණකස්ස වා අත්ථස්ස යෙ වොහාරා යෙභුයොන අවිසදාකාරා, තෙයෙව ඉත්ථිලිඛිගානි නාම භවන්ති. තං යථා? “කඤ්ඤා දෙවතා ධීතලිකා දුබ්බා සද්ධා රත්ති ඉත්ථි යාගු වධු” ඉච්චෙවමාදීනි. පුරිසානං පන හෙට්ඨිමකායො අවිසදො හොති,

උපරිමකායො විසදො, උරමංසං විසදං, ගමනාදීනිපි විසදානි හොන්ති. පුරිසා හි ගච්ඡමානා විසදං ගච්ඡන්ති, තිට්ඨමානා නිපජ්ජමානා නිසීදමානා බාදමානා භුඤ්ජමානා විසදං භුඤ්ජන්ති. ඉත්ථිමිපි හි ගමනාදීනි විසදානි කුරුමානං දිස්වා “පුරිසො විය ගච්ඡතී” තිආදීනි වදන්ති. ඉති යථා පුරිසා යෙහුයොන විසදාකාරා, තථා යස්ස කස්සවි සවිඤ්ඤාණකස්ස වා අවිඤ්ඤාණකස්ස වා අත්ථස්ස යෙ වොහාරා යෙහුයොන විසදාකාරා, තෙයෙව පුල්ලිඬිගානි නාම භවන්ති. තං යථා? “පුරිසො මාතුගාමො ඔරොධො ආපො රුක්ඛො මොහො සත්ථා” ඉව්චෙවමාදීනි. යථා ව පන නපුංසකා උභයමුත්තාකාරා, තථා යස්ස කස්සවි සවිඤ්ඤාණකස්ස වා අවිඤ්ඤාණකස්ස වා අත්ථස්ස යෙ වොහාරා උභයමුත්තාකාරා, තෙයෙව නපුංසකලිඬිගානි නාම භවන්ති. තං යථා? “චිත්තං රූපං ඉත්ථාගාරං කලත්තං නාටකං රතනං ඤාණං අට්ඨි ආයු” ඉව්චෙවමාදීනි. ඉව්චෙවං නාමිකානං සබ්බෙසමිපි වොහාරානං –

විසදාවිසදාකාරා, ආකාරො’භයමුත්තකො;
ලිඬිගස්ස ලක්ඛණං එතං, ඤෙය්‍යං ස්‍යාදිප්පබන්ධතො.

ඉදං යානං දුබ්බිනිවිජ්ඣං මහාවනගහනං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජට්ඨං කත්වා දස්සිතං සාධුකං මනසි කාතබ්බං. ඉති සබ්බෙසං නාමිකපදානං පබන්ධනිස්සිතෙන අවිසදාකාරවොහාරාදිභාවෙන ඉත්ථිලිඬිගාදිභාවස්ස සම්භවතො ද්විත්තමිපි ගොසද්දානං පබන්ධනිස්සිතෙන අවිසදාකාරවොහාරාදිභාවෙන යථාසකං ඉත්ථිලිඬිගාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

සවිනිච්ඡයොයං ඔකාරන්තිත්ථිලිඬිගස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඔකාරන්තතාපකතිකං ඔකාරන්තිත්ථිලිඬිගං නිට්ඨිතං.

එවං සබ්බථාපි ආකාරන්ත ඉවණ්ණන්ත උවණ්ණන්තොකාරන්තවසෙන ඡබ්බිධානි ඉත්ථිලිඬිගානි නිරවසෙසතො ගහිතානි භවන්ති. එතෙසු පන කෙසඤ්චි ආකාරන්තානං ඊකාරන්තානඤ්ච කත්ථවි පච්චත්තෙකච්චනස්ස එකාරාදෙසවසෙන යො පභෙදො දිස්සති, සො ඉදානි වුච්චති. තථා හි –

“න ත්වං රාධ විජානාසි, අඬ්ඨරත්තෙ අනාගතෙ;
අබ්‍යයතං විලපසි, විරත්තෙ කොසියායනෙ” ති

ඉමස්මිං රාධජාතකෙ “විරත්තා” ති ආකාරන්තවසෙන චත්තබ්බෙ පච්චත්තච්චනස්ස එකාරාදෙසවසෙන “විරත්තෙ” ති වුත්තං. තථා “කොසියායනී” ති ඊකාරන්තවසෙන චත්තබ්බෙ පච්චත්තච්චනස්ස එකාරාදෙසවසෙන “කොසියායනෙ” ති වුත්තං. තෙන අට්ඨකථාවරියො

“විරත්තෙ කොසියායනෙති මාතා නො කොසියායනී බ්‍රාහ්මණී විරත්තා අම්භාකං පිතරි නිජපෙමා ජාතා”ති අත්ථං සංවණ්ණෙසි. නනු ච හො පාළියං “විරත්තෙ”ති, “කොසියායනෙ”ති ච පච්චත්තවචනස්ස දස්සනතො “එකාරත්තමපි ඉත්ථිලිඬගං අත්ථි”ති වත්තබ්බන්ති? න වත්තබ්බං ආකාරිකාරත්තොගධරූපවිසෙසත්තා තෙසං රූපානං. ආදෙසවසෙන හි සිද්ධත්තා විසුං එකාරත්තං ඉත්ථිලිඬගං නාම නත්ථි, තස්මා ඉත්ථිලිඬගානං යථාචුත්තා ඡබ්බිධතායෙව ගහෙතබ්බා.

ඉච්චෙවං ඉත්ථිලිඬගානං, පකිණ්ණනයසාලිනී;
පදමාලා විහත්තා මෙ, සාසනත්ථං සයම්භුතො.

සද්දනීතිසුරියොයං,
අනෙකසුචිනිච්ඡයරස්මිකලාපො;
සංසයන්ධකාරනුදො,
කස්ස මතිපදුමං න විකාසෙ.

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

ඉත්ථිලිඬගානං නාමිකපදමාලාවිභාගො

අට්ඨමො පරිච්ඡෙදො.

9. නපුංසකලිඬගනාමිකපදමාලා

අථ පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා නිග්ගහීතත්තනපුංසකලිඬගානං “භූතං” ඉච්චාදිකස්ස පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම –

චිත්තං, චිත්තානි. චිත්තං, චිත්තානි. චිත්තෙන, චිත්තෙහි, චිත්තෙහි.
චිත්තස්ස, චිත්තානං. චිත්තා, චිත්තස්මා, චිත්තම්භා, චිත්තෙහි, චිත්තෙහි.
චිත්තස්ස, චිත්තානං. චිත්තෙ, චිත්තස්මිං, චිත්තම්හි, චිත්තෙසු. හො චිත්ත, හො
චිත්තා, භවන්තො චිත්තානි. යමකමභාට්ඨරමතං.

එත්ථ කිඤ්චාපි “චිත්තා”ති පච්චත්තබ්‍රවචනං “චිත්තෙ”ති
උපයොගබ්‍රවචනඤ්ච අනාගතං, තථාපි තත්ථ තත්ථ අඤ්ඤෙසමපි තාදිසානං
නිග්ගහීතත්තනපුංසකරූපානං දස්සනතො විභඩ්ගපාළියඤ්ච “ඡ චිත්තා
අඛ්‍යාකතා”ති ආදිදස්සනතො ගහෙතබ්බමෙව, තස්මා “චිත්තං, චිත්තානි,

චිත්තා. චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තෙ”ති කමො වෙදිතබ්බො. නිග්ගහිතන්තානඤ්ඤි නපුංසකලිඛිගානං කත්ථවි ඕකාරන්තපුල්ලිඛිගානං විය පච්චත්තොපයොගබ්බවචනානි භවන්ති. තානි ච පුල්ලිඛිගෙන වා සලිඛිගෙන වා අලිඛිගෙන වා සද්ධිං සමානාධිකරණානි හුත්වා කෙවලානි වා පාවචනෙ සඤ්චරන්ති. අනු “චත්තාරො සතිපට්ඨානා. චත්තාරො සම්මප්පධානා. සබ්බෙ මාලා උපෙන්නිමං. යස්ස එතෙ ධනා අත්ථි. චත්තාරො මහාභූතා. තීණින්ද්‍රියා. ද්වෙ ඉන්ද්‍රියා. දසින්ද්‍රියා. ද්වෙ මහාභූතෙ නිස්සාය ද්වෙ මහාභූතා, පඤ්ච විඤ්ඤාණා, චතුරො අඛිගෙ අධිට්ඨාය, සෙමි වම්මිකමත්ථකෙ, රූපා සද්දා රසා ගන්ධා. රූපෙ ච සද්දෙ ච අපො රසෙ ච. චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං”න්ති එවමාදයො අනෙකසතා පාළිප්පදෙසා දට්ඨබ්බා.

එත්ථ පන “සතිපට්ඨානා”තිආදීනි පදානි ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානීති න ගහෙතබ්බානි සතිපට්ඨානසද්දාදීනං පයමෙකවචනට්ඨානෙ ඕකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන ධීතභාවස්ස අදස්සනතො. “චත්තාරො”තිආදීනියෙව පන පදානි ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානීති ගහෙතබ්බානි නියොගා නිග්ගහිතන්තෙහි නපුංසකලිඛිගෙහි සතිපට්ඨානසද්දාදීහි සද්ධිං තෙසං සමානාධිකරණභාවස්ස දස්සනතොති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං - නනු “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා”තිආදිප්පයොගදස්සනතො සතිපට්ඨානසද්දාදීනං ඕකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවො ලබ්භති. එවං සන්තෙ කස්මා තුම්හෙහි “සතිපට්ඨානසද්දාදීනං පයමෙකවචනට්ඨානෙ ඕකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන ධීතභාවස්ස අදස්සනතො”ති චුත්තං, කස්මා ච එකන්තතො සතිපට්ඨානසද්දාදීනං නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඛිගතා අනුමතා, නනු “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා”තිආදිදස්සනතො “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදියුපි “සතිපට්ඨානසද්දාදයො ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තා”ති චත්තබ්බානි? න චත්තබ්බා, කස්මානි චෙ? “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා”තිආදියුපි සතිපට්ඨානචිත්තසද්දාදීනං ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන අනිච්ඡිතබ්බතො. තත්ථ හි පුල්ලිඛිගෙන ධම්මසද්දෙන යොජෙතුං ධම්මිස්සරො භගවා ධම්මාපෙක්ඛං කත්වා “සතිපට්ඨානො, චිත්තො, චිත්තා”ති ච අභාසි. කෙවලා හි සතිපට්ඨාන චිත්තසද්දාදයො ඕකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන කත්ථවිපි යොජිතා න සන්ති, නිග්ගහිතන්තනපුංසකභාවෙන පන යොජිතා සන්ති.

තථා හි “චිත්තො ගහපති”ති එත්ථාපි පුල්ලිඛිගගහපතිසද්දං අපෙක්ඛිත්වා විඤ්ඤාණෙ පචත්තං චිත්තනාමං පණ්ණත්තිවසෙන පුග්ගලෙ ආරොපෙත්වා පුග්ගලවාචකං කත්වා “චිත්තො”ති චුත්තං. යදි පන විඤ්ඤාණසඛිබ්බානං

චිත්තමධිප්පෙතං සියා, “චිත්ත” මිච්චෙව චුච්චෙය්‍යා. තස්මා “චිත්තො ගහපති, චිත්තා ඉත්ථි” තිආදීසු ලිඛිගවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බො සාපෙක්ඛත්තා චිත්තසද්දාදීනං. යථා ච එත්ථ, එවං “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” තිආදීසුපි ලිඛිගවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බො. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා” තිආදීසු පන සතිපට්ඨානසද්දාදීනං අපෙක්ඛිතබ්බානි පදානි න සන්ති, යෙහි තෙ පුල්ලිඛිගානි සියුං, තස්මා “චත්තාරො” තිආදීනියෙව පදානි පරිචන්තෙත්වා “චත්තාරි, සබ්බානි, එතානි” ති නපුංසකලිඛිගවසෙන ගහෙත්වා “සතිපට්ඨානා, සම්මප්පධානා” තිආදීහි පදෙහි යොජෙතබ්බානි. ඊදිසෙසු යානෙසු කෙච් අට්ඨකථාවරියා නිකාරලොපං ඉච්ඡන්ති “යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඛිකවරමාභූෂෙ, නිමිත්තානි පදිස්සන්ති” ති එත්ථ විය. අදස්සනඤ්චි ලොපො, තස්මා “චත්තාරි සතිපට්ඨානානි, චත්තාරි සම්මප්පධානානි, සබ්බානි මාලානි” තිආදිකා යොජනා කාතබ්බා.

කෙච් පන “සබ්බෙ මාලා උපෙන්නි ම” න්ති එත්ථ මාලාසද්දං ඉත්ථිලිඛිගන්ති මඤ්ඤිත්වා පුල්ලිඛිගභූතං සබ්බෙසද්දං ඉත්ථිලිඛිගවසෙන පරිචන්තෙත්වා “සබ්බා මාලා” ති අත්ථං කථෙත්ති. තං කිඤ්චාපි යුත්තතරං විය දිස්සති, තථාපි න ගහෙතබ්බං. න හි සො භගවා ලිඛිගං නඤ්ඤාසි, න ච “සබ්බා මාලා උපෙන්නි ම” න්ති ද්වෙ පදානි ඉත්ථිලිඛිගානි කත්වා චත්තුං න සක්ඛි. යො එවං විසදිසලිඛිගානි පදානි උච්චාරෙසි. ජානන්තොයෙව පන භගවා චත්තුං සක්කොන්තොයෙව ච “සබ්බෙ මාලා උපෙන්නි ම” න්ති විසදිසලිඛිගානි පදානි උච්චාරෙසි, තස්මා පුල්ලිඛිගභූතං සබ්බෙසද්දං “සබ්බානි” ති නපුංසකලිඛිගවසෙන පරිචන්තෙත්වා විභචිගපාළියං “තිණ්ණදියා” ති පදං විය ලුත්තනිකාරෙන නපුංසකලිඛිගෙන මාලාසද්දෙන යොජෙත්වා “සබ්බානි මාලානි” ති අත්ථො ගහෙතබ්බො කත්ථවි “යස්ස එතෙ ධනා අත්ථි” ති එත්ථ විය. එත්ථ හි යස්ස එතානි ධනානිති අත්ථො. ඉදම්පෙත්ථ සල්ලක්ඛිතබ්බං. මාලාසද්දො ද්විලිඛිගො ඉත්ථිනපුංසකවසෙන. තිට්ඨතු තස්සිත්ථිලිඛිගත්තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා, නපුංසකත්තෙ පන තීණි මාලානි. “මාලෙහි ච ගන්ධෙහි ච භගවතො සරීරං පුජෙන්නි” තිආදයො නපුංසකප්පයොගානිපි බහු සන්දිස්සන්තිති.

යදි පන භො මාලසද්දො ඉත්ථිනපුංසකවසෙන ද්විලිඛිගො, “සබ්බෙ මාලා උපෙන්නි ම” න්ති එත්ථ මාලාසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවපරිකප්පෙන කො දොසො අත්ථිති? අත්ථෙව ඉත්ථිලිඛිගසද්දස්ස පුල්ලිඛිගභූතෙන සබ්බනාමිකපදෙන සද්ධිං සමානාධිකරණභාවස්සාභාවතො, නපුංසකලිඛිගස්ස පන පුල්ලිඛිගභූතෙන සබ්බනාමිකපදෙන සද්ධිං සමානාධිකරණභාවස්ස උපලබ්භනතො. තෙනෙව ච “එතෙ ධනා” තිආදයො පයොගා පාවචනෙ බහුධා දිට්ඨා. එත්ථාපි පන වදෙය්‍යුං “ධනානිආදීනි විපල්ලාසවසෙන

පුල්ලිඬගානියෙව “එතෙ” තිආදීහි සමානාධිකරණපදෙහි යොජිතත්තා” ති. න, නපුංසකානියෙවෙනානි. යදි හි “ධනා” තිආදීහි පුල්ලිඬගානි සියුං, කත්ථවි පච්චත්තෙකච්චනට්ඨානෙ “එසො” තිආදීහි ඔකාරන්තසමානාධිකරණපදෙහි යොජිතා ඔකාරන්තධනසද්දාදයො සියුං. තථාරූපානං අභාවතො පන “ධනා ඉන්ද්‍රියා විඤ්ඤාණා” තිආදයො සද්දා නපුංසකලිඬගානියෙව භොන්ති. අයං නයො පච්චත්තඛහුවචනට්ඨානෙයෙව ලබ්භති. නපුංසකලිඬගානි හි විසදාකාරානි පුල්ලිඬගරූපානි විය හුත්වා පුල්ලිඬගෙහිපි සද්ධිං වරන්ති, නපුංසකා විය පුරිසවෙසධාරිතො පුරිසෙහිති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං.

අථාපි තෙ පුබ්බෙ චුත්තච්චනං පුන පරිච්චත්තෙත්වා එවං වදෙය්‍යුං “චිත්තො ගහපති, චිත්තා ඉත්ථී” තිආදීසු චිත්තං එතස්ස අත්ථීති චිත්තො, චිත්තං එතිස්සා අත්ථීති චිත්තා යථා “සද්ධො, සද්ධා” ති එවං අස්සත්ථීති අත්ථවසෙන ගහෙතබ්බතො ලිඬගවිපල්ලාසො නිච්ඡිතබ්බො, “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” තිආදීහි පන එවරූපස්ස අත්ථස්ස අග්ගහෙතබ්බතො “සතිපට්ඨානං ධම්මො, චිත්තං ධම්මො, චිත්තානි ධම්මා” ති චත්තබ්බෙ ලිඬගවිපල්ලාසෙන “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” තිආදි චුත්තන්ති ලිඬගවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො” ති? තන්ත, “චිත්තො ගහපති” තිආදීසු පන “සතිපට්ඨානො ධම්මො” තිආදීසු ච චිත්තසතිපට්ඨානසද්දාදීනං ගහපති ධම්මාදීනං අපෙක්ඛනවසෙන නිච්චං පුල්ලිඬගභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා.

තථා හි එකන්තනපුංසකලිඬගොපි පුඤ්ඤසද්දො අභිසංඛාරාපෙක්ඛනවසෙන “පුඤ්ඤො අභිසංඛාරො” ති පුල්ලිඬගො ජාතො, තථා එකන්තනපුංසකලිඬගොපි පදුම මඬිගලසද්දාදයො අඤ්ඤස්සත්ථස්සාපෙක්ඛනවසෙන “පදුමො භගවා, පදුමා දෙවී, මඬිගලො භගවා, මඬිගලා ඉත්ථී” ති ච පුමිත්ථීලිඬගා ජාතා. එකන්තපුල්ලිඬගොපි හත්ථීවිසෙසචාවකා කාලාවක ගඬිගෙය්‍යසද්දාදයො කුලාපෙක්ඛනවසෙන “කාලාවකඤ්ච ගඬිගෙය්‍ය” තිආදීනා නපුංසකලිඬගා ජාතා. තදපෙක්ඛනවසෙන හි අට්ඨකථායං “කාලාවකො ච ගඬිගෙය්‍යා” තිආදි පුල්ලිඬගනිද්දෙසො දිස්සති. එවං තංතදත්ථානමපෙක්ඛනවසෙන තංතංපකතිලිඬගං නාසෙත්වා අපරං ලිඬගං පතිට්ඨාපෙත්වා නිද්දෙසො දිස්සති, න ච තානි සබ්බානිපි ලිඬගානි තද්ධිතවසෙන අඤ්ඤලිඬගානි ජාතානි, අථ ඛො ගහපතිධම්මාදීනං අපෙක්ඛනවසෙනෙව අඤ්ඤලිඬගානි ජාතානි, තස්මා “පෙතානි භොති පුත්තානි, බාදමානා තුවං පුරෙ. සිව්පුත්තානි චච්භය. එවං ධම්මානි සුත්ථාන, විජ්ජිතදන්ති පණ්ඩිතා” තිආදීසුයෙව ලිඬගවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො අනඤ්ඤාපෙක්ඛකත්තා චුත්තධම්මසද්දාදීනං, න පන “චිත්තො ගහපති, චිත්තා ඉත්ථී, සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා

ධම්මා''තිආදීසු චිත්තසද්දාදීනං විපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො ගහපති ධම්මාදීනං අපෙක්ඛකත්තා තෙසන්ති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං, ඉදඤ්ච එකච්චානං සම්මොහට්ඨානං, තස්මා සද්ධම්මට්ඨිතියා අයං නීති සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

බදරනිත්ථවිහාරවාසී ආචරියධම්මපාලො පන “අපරිමාණා පදා අපරිමාණා අක්ඛරා අපරිමාණා බ්‍යඤ්ජනාති පාළිප්පදෙසෙ ‘පදා අක්ඛරා බ්‍යඤ්ජනා’ති ලිඛිගවිපල්ලාසො කතොති දට්ඨබ්බ’’න්ති ආහ. එත්ථාපි මයං “පදා’’ති ඉදං “ඉන්ද්‍රියා රූපා’’තිආදීනි විය නපුංසකලිඛිගමෙව්‍යාති වදාම ඔකාරන්තවසෙන පයමෙකවචනන්තභාවාභාවතො, ඉතරද්වයං පන නපුංසකලිඛිගන්තිපි පුල්ලිඛිගන්තිපි ගහෙතබ්බං නිග්ගහීතන්තොකාරන්තවසෙන පයමෙකවචනන්තභාවස්සුපලබ්භනතො. තථා හි “පුත්තාති ලතාති පබ්බතාති ධම්මානී’’තිආදීනංයෙව ලිඛිගවිපල්ලාසාති ඉච්ඡිතබ්බාති නිග්ගහීතන්තවසෙන පයමෙකවචනන්තතාය අනුපලද්ධිතො, තෙසඤ්චොකාරන්තාකාරන්තවසෙන පයමෙකවචනන්තතාදස්සනතො. “ජරාධම්මං මා ජිරි’’ති ඉදං පන අඤ්ඤපදත්ථවසෙන නපුංසකං ජාතන්ති දට්ඨබ්බං.

භූතං, භූතානි, භූතා. භූතං, භූතානි, භූතෙ. භූතෙන, භූතෙහි, භූතෙහි. භූතස්ස, භූතානං. භූතා, භූතස්මා, භූතම්භා, භූතෙහි, භූතෙහි. භූතස්ස, භූතානං. භූතෙ, භූතස්මිං, භූතම්හි, භූතෙසු. භො භූත, භවන්තො භූතානි, භවන්තො භූතා. එවං චිත්තනයෙන නාමිකපදමාලා භවති.

ඉමිනා නයෙන “මහාභූතං භවිත්තං භූතං භවන’’මිච්චාදීනං භූධාතූමයානං නිග්ගහීතන්තපදානං අඤ්ඤෙසඤ්ච “චත්ත’’මිච්චාදීනං නිග්ගහීතන්තපදානං නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා.

චත්තං රූපං සොතං සානං, දුක්ඛං පුජ්ඵං කුමානං ඤාණං;
දානං සීලං පුඤ්ඤං පාපං, වජ්ජං සච්චං යානං ඡත්තං.

සකටං කනකං තගරං නගරං, තරණං චරණං ධරණං මරණං;
නයනං වදනං කරණං ලවනං, වසනං පවනං භවනං ගගනං.

අමතං පුළිනං මාලං, ආසනං සවනං මුඛං;
පදුමං උජ්ජලං වස්සං, ලොචනං සාධනං සුඛං.

තාණං මූලං ධනං කූලං, මඬිගලං නළිනං එලං;
හිරඤ්ඤං අම්බුජං ධඤ්ඤං, ජාලං ලිඬිගං පදං ජලං.

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

අඬුගං පණ්ණං සුසානං සං, ආවුධං හදයං වනං;
සොපානං චීවරං පාණං, අලාතං ඉන්ද්‍රියං කුලං.

ලොභං කණං බලං පීඨං, අණ්ඩං ආරම්මණං පුරං;
අරඤ්ඤං තීරමස්සත්ථ-මිච්චාදීනි සමුද්ධරෙ.

ඉමානි චිත්තසද්දෙන සබ්බථාපි සදිසානි, ඉමානි පන විසදිසානි. සෙය්‍යාපීදං

“වම්මං වෙස්ම”න්තිආදීනි, එකධායෙව හිජ්ජරෙ;

“කම්මං ථාමං ගුණව”න්ති-ආදීනි තු අනෙකධා.

කථං?

වම්මෙ, වම්මස්මිං, වම්මම්හි, වම්මනි, වෙස්මෙ, වෙස්මස්මිං, වෙස්මම්හි,
වෙස්මනි, සම්මෙ, සම්මස්මිං, සම්මම්හි, සම්මනි. එවං අඤ්ඤානිපි
යොජෙතබ්බානි.

කම්මං, කම්මානි, කම්මා. කම්මං, කම්මානි, කම්මෙ. කම්මෙන, කම්මුනා,
කම්මනා, කම්මෙහි, කම්මෙහි. කම්මස්ස, කම්මුනො, කම්මානං. කම්මස්මා,
කම්මම්හා, කම්මුනා, කම්මෙහි, කම්මෙහි. කම්මස්ස, කම්මුනො, කම්මානං.
කම්මෙ, කම්මස්මිං, කම්මම්හි, කම්මනි, කම්මෙසු. හො කම්ම, භවන්තො
කම්මානි, භවන්තො කම්මා.

ථාමසද්දස්ස පන තතියෙකවචනට්ඨානාදීසු “ථාමෙන, ථාමුනා, ථාමස්ස,
ථාමුනො”ති ව, “ථාමා, ථාමස්මා, ථාමම්හා, ථාමුනා”ති ව යොජෙතබ්බං.

වත්තු මත්තු ඉමන්තුපච්චයවතං පන නිග්ගහීතන්තසද්දානං “ගුණවං
චිත්තං, රූපිමං පුජ්ථං, පාපිමං කුලං” ඉච්චාදිපයොගවසෙන -

ගුණවං, ගුණවත්තානි, ගුණවත්තා, ගුණවත්ති. ගුණවත්තං, ගුණවත්තානි,
ගුණවත්තෙ ගුණවත්ති. ගුණවතා, ගුණවත්තෙන, ගුණවත්තෙහි,
ගුණවත්තෙහි. ගුණවතො, ගුණවත්තස්ස, ගුණවතං, ගුණවත්තානං. ගුණවතා,
ගුණවත්තා, ගුණවත්තස්මා, ගුණවත්තම්හා, ගුණවත්තෙහි, ගුණවත්තෙහි.
ගුණවතො, ගුණවත්තස්ස, ගුණවතං, ගුණවත්තානං. ගුණවති, ගුණවත්තෙ,
ගුණවත්තස්මිං, ගුණවත්තම්හි, ගුණවත්තෙසු. හො ගුණව, භවන්තො
ගුණවත්තානි, ගුණවත්ති.

එවං “රුචිමං, රුචිමන්තානි, රුචිම”න්ති ඉච්චාදිනා, “පාපිමං, පාපිමන්තානි, පාපිම”න්ති ඉච්චාදිනා ච යොජෙතඛ්ඛං. අපිචෙත්ථ “ගුණවං ඛලවං යසවං සතිමං ගතිමං” ඉච්චාදිනා පයොගා විත්ථාරෙතඛ්ඛං.

කරොන්තසද්දස්ස “කරොන්තං චිත්තං, කරොන්තං කුල”න්ති පයොගවසෙන –

කරොන්තං, කරොන්තානි, කරොන්තා, කරොන්ති. කරොන්තං, කරොන්තානි, කරොන්තෙ, කරොන්ති. කරොතා, කරොන්තෙන, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරොතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොතා, කරොන්තා, කරොන්තස්මා, කරොන්තම්හා, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරොතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොති, කරොන්තෙ, කරොන්තස්මිං, කරොන්තම්හි, කරොන්තෙසු. හො කරොන්ත, භවන්තො, කරොන්තානි, කරොන්තා, කරොන්තීති යොජෙතඛ්ඛං.

ගච්ඡන්තසද්දස්ස තු “ගච්ඡන්තං චිත්තං, ගච්ඡන්තං කුල”න්ති පයොගවසෙන –

ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානි, ගච්ඡන්තා. ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානි, ගච්ඡන්තෙ. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තෙන, ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡන්තෙහි. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තා, ගච්ඡන්තස්මා, ගච්ඡන්තම්හා, ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡන්තෙහි. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡති, ගච්ඡන්තෙ, ගච්ඡන්තස්මිං, ගච්ඡන්තම්හි, ගච්ඡන්තෙසු. හො ගච්ඡං, හො ගච්ඡන්තා, භවන්තො ගච්ඡන්තානි, ගච්ඡන්තාති යොජෙතඛ්ඛං.

එවං “චරන්තං දදන්තං තිට්ඨන්තං චිත්තයන්ත”න්ති ආදීසුපි නාමිකපදමාලා යොජෙතඛ්ඛං.

මහන්තසද්දස්ස පන කොපි හෙදො, තථා හි “බාරාණසිරජ්ජං නාම මහා”ති එවං “මහා” ඉති නපුංසකපයොගදස්සනතො “මහන්තං, මහා, මහන්තානි, මහන්තා. මහන්තං, මහන්තානි, මහන්තෙ. මහතා”ති කමො වෙදිතඛ්ඛං. සඛ්ඛානෙතානි චිත්තසද්දෙන විසදිසානි.

සවිනිච්ඡයොයං නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

අවණ්ණකාරන්තතාපකතිකං නිග්ගහිතන්තං

නපුංසකලිඛිතං නිට්ඨිතං.

ඉදානි තස්සිලත්ථස්ස කතරස්සස්ස අත්ථවිභාවි ඉච්චෙනස්ස සද්දස්ස නාමිකපදමාලං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා -

අට්ඨි, අට්ඨි, අට්ඨිනි. අට්ඨිං, අට්ඨි, අට්ඨිනි. අට්ඨිනා, අට්ඨිහි, අට්ඨිහි. අට්ඨිස්ස, අට්ඨිනො, අට්ඨිනං. අට්ඨිනා, අට්ඨිහි, අට්ඨිහි. අට්ඨිස්ස, අට්ඨිනො, අට්ඨිනං. අට්ඨිස්මිං, අට්ඨිමිහි, අට්ඨිසු. හො අට්ඨි, භවන්තො අට්ඨි, භවන්තො අට්ඨිනි. යමකමහාථෙරමතං.

කිඤ්ඤාපෙත්ථ නිස්සක්කවචනට්ඨානෙ “අට්ඨිස්මා, අට්ඨිමහා”ති පදානි අනාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසජ්ජයොගදස්සනා ගහෙනබ්බානි. යථා පන අට්ඨිසද්දස්ස, එවං “සත්ථි දධි වාරි අක්ඛි අච්ඡි”ඉච්චාදීනමිති රූපානි භවන්ති.

අත්ථවිභාවි, අත්ථවිභාවි, අත්ථවිභාවිනි. අත්ථවිභාවිං, අත්ථවිභාවි, අත්ථවිභාවිනි. අත්ථවිභාවිනා, අත්ථවිභාවිහි, අත්ථවිභාවිහි. අත්ථවිභාවිස්ස, අත්ථවිභාවිනො, අත්ථවිභාවිනං. අත්ථවිභාවිනා, අත්ථවිභාවිස්මා අත්ථවිභාවිමහා, අත්ථවිභාවිහි, අත්ථවිභාවිහි. අත්ථවිභාවිස්ස, අත්ථවිභාවිනො, අත්ථවිභාවිනං. අත්ථවිභාවිස්මිං, අත්ථවිභාවිමිහි, අත්ථවිභාවිසු. හො අත්ථවිභාවි, භවන්තො අත්ථවිභාවි, භවන්තො අත්ථවිභාවිනි.

එවං “ධම්මවිභාවි, චිත්තානුපරිවත්ති, සුඛකාරි”ඉච්චාදීනිති. තත්ථ අට්ඨි සත්ථිආදීනි පධානලිඛිගානි අනඤ්ඤාපෙක්ඛකත්තා, අත්ථවිභාවි ධම්මවිභාවිආදීනි අජ්ජපධානලිඛිගානි අඤ්ඤාපෙක්ඛකත්තා.

සවිනිච්ඡයොයං ඉකාරන්තනපුංසකලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඉවණ්ණන්තතාපකතිකං ඉකාරන්තනපුංසකලිඛිතං නිට්ඨිතං.

ඉදානි කතරස්සස්ස ගොත්තු ඉච්චෙනස්ස සද්දස්ස නාමිකපදමාලං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා -

ආයු, ආයු, ආයුනි. ආයුං, ආයු, ආයුනි. ආයුනා, ආයුහි, ආයුහි. ආයුස්ස, ආයුනො, ආයුනං. ආයුනා, ආයුහි, ආයුහි. ආයුස්ස, ආයුනො, ආයුනං. ආයුස්මිං, ආයුමිහි, ආයුසු. හො ආයු, භවන්තො ආයු, භවන්තො ආයුනි. යමකමහාථෙරමතං.

කිඤ්චාපෙත්ථ නිස්සක්කවචනට්ඨානෙන “ආයුස්මා, ආයුම්භා”ති පදානි අනාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසප්පයොගදස්සනතො ගහෙතඛ්ඛානි. එත්ථ ච ආයුසද්දො පුංඤ්ජාසකලිඛිගො දට්ඨංඛ්ඛො. තථා හි පාළියං අට්ඨකථාසු ච තස්ස ද්විලිඛිගතා දිස්සති. “පුනරායු ච මෙ ලද්ධො, එවං ඡානාහි මාරිස. ආයු චස්සා පරික්ඛිණො අහොසි”තිආදීසු හි ආයුසද්දො පුල්ලිඛිගො, තඛ්ඛසෙන “ආයු, ආයු, ආයවො”තිආදීනා හික්ඛුනයෙන යථාසම්භවං නාමිකපදමාලා යොජෙතඛ්ඛො. “අග්ගං ආයු ච චණ්ණො ච. කිත්තකං පනස්ස ආයු”තිආදීසු පන නපුංසකලිඛිගො, තඛ්ඛසෙන “ආයු, ආයු, ආයුනී”ති යොජිතා.

ගොත්‍රභු, ගොත්‍රභු, ගොත්‍රභුනි. ගොත්‍රභුං, ගොත්‍රභු, ගොත්‍රභුනි. ගොත්‍රභුනා, ගොත්‍රභුනි, ගොත්‍රභුනි. ගොත්‍රභුස්ස, ගොත්‍රභුනො, ගොත්‍රභුනං. ගොත්‍රභුනා, ගොත්‍රභුස්මා, ගොත්‍රභුම්භා, ගොත්‍රභුනි, ගොත්‍රභුනි. ගොත්‍රභුස්ස, ගොත්‍රභුනො, ගොත්‍රභුනං. ගොත්‍රභුස්මි, ගොත්‍රභුම්හි, ගොත්‍රභුසු. හො ගොත්‍රභු, භවන්තො ගොත්‍රභු, භවන්තො ගොත්‍රභුනි. හො ගොත්‍රභු, හො ගොත්‍රභුනි, එවං ඛහුවචනං වා. අයමම්භාකං මතං, එවං “චිත්තසහභු”ඉච්චාදීනං භූධාතුමයානං උකාරන්තසද්දානං අඤ්ඤෙසම්පි තංසදිසානං නාමිකපදමාලා යොජෙතඛ්ඛො. පුග්ගලවාචකො පන උකාරන්තො ගොත්‍රභුසද්දො පුල්ලිඛිගපරියාපන්තත්තා සඛ්ඛඤ්ඤානෙයෙ පවිට්ඨො. තත්‍රඤ්ඤෙසද්දා නාම “චක්ඛු චසු ධනු දාරු තිපු මධු සිඬගු හිඬගු චිත්තගු”ඉච්චාදයො.

සවිනිච්ඡයොයං උකාරන්තනපුංසකලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උචණ්ණොකාරන්තතාපකතිකං

උකාරන්තනපුංසකලිඛිගං නිට්ඨිතං.

එවං නිග්ගහිතන්ත ඉකාරන්ත උකාරන්තවසෙන තිවිධානි නපුංසකලිඛිගානි නිරවසෙසතො ගහිතානෙව හොන්ති. තෙසු කෙසඤ්චි නිග්ගහිතන්තානං ක්වචි පච්චන්තෙකවචනස්ස ඛහුවචනස්ස එකාරාදෙසවසෙන හෙදො දිස්සති. සෙයාථිදං? “සුඛෙ දුක්ඛෙ. එකුනපඤ්ඤාස ආජීවකසතෙ එකුනපඤ්ඤාස පරිඛ්ඛාජකසතෙ”ඉච්චෙවමාදි. නත්‍ර හො එවංවිධානං රූපානං පාළියං දස්සනතො “එකාරන්තම්පි නපුංසකලිඛිගං අත්ථි”ති චත්තඛ්ඛන්ති? න චත්තඛ්ඛං නිග්ගහිතන්තොගධරූපවිසෙසත්තා තෙසං රූපානං. ආදෙසවසෙන හි සිද්ධත්තා විසුං එකාරන්තං නපුංසකලිඛිගං නාම නත්ථි. තස්මා නපුංසකලිඛිගානං යථාචුත්තා තිවිධතායෙව ගහෙතඛ්ඛානි.

නපුංසකානම්ච්චෙවං, ලිඛිගානං නයසාලිනී;

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

පදමාලා විහත්තා මෙ, සාසනත්ථං මහෙසිනො.

යස්සෙසා පගුණා සද්ද-නීතිරෙසා සුභාවිතා;
සාසනෙ කුලපුත්තානං, සරණං සො පරායණං.

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

නපුංසකලිඬගානං පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො

නවමො පරිච්ඡෙදො.

10. ලිඬගත්තයමිස්සකනාමිකපදමාලා

අධිකුනකතො චෙක-ක්ඛරතො ච ඉතො පරං;
තීණි ලිඬගානි මිස්සෙත්වා, පදමාලමනාකුලං.

නානාසුබ්බමසඬකෙත-ගතෙස්වත්ථෙසු විඤ්ඤානං;
ගම්භිරඬුද්ධිවාරත්ථං, පවක්ඛාමි යථාබලං.

ඉත්ථි ථි ච පභා භා ච, ගිරා රා පවනං වනං;
උදකඤ්ච දකං කඤ්ච, විතක්කො ඉති වාදයො.

භූ භූමි චෙව අරඤ්ඤං, අරඤ්ඤානීති වාදයො;
පඤ්ඤා පඤ්ඤාණං ඤාණඤ්ච, ඉච්චාදී ච තිඨා සිග්ගං.

කො වි සා චෙව භා රා ච, ථි ධි කු භූ තථෙව කං;
ඛං ගො මො මා ච සං යං තං, කිම්චිවාදී ච එකිකාති.

අයං ලිඬගත්තයමිස්සකො නාමිකපදමාලාඋද්දෙසො. තත්‍ර ඉත්ථි, ඉත්ථි,
ඉත්ථියො. ඉත්ථිං...පෙ.... හොතියො ඉත්ථියො.

ථි ථි, ථියො. ථිං, ථි, ථියො. ථියා, ථිහි, ථිහි. ථියා, ථිනං. ථියා, ථිහි, ථිහි.
ථියා, ථිනං. ථියා, ථියං, ථිසු. හොති ථි, හොතියො ථි, හොතියො ථියො. එත්ථ -

“කුක්කුටා මණයො දණ්ඩා, ථියො ච පුඤ්ඤලක්ඛණා;
උප්පජ්ජන්ති අපාපස්ස, කතපුඤ්ඤස්ස ජන්තූනො;
ථියා ගුය්හං න සංසෙය්‍යා; ථිනං භාවො දුරාජානො”ති

ආදීනි නිදස්සනපදානි.

පභා, පභා, පභායො. පභං...පෙ.... භොතියො පභායො.

භා, භා, භායො. භං, භා, භායො. භාය, භාහි, භාහි. භාය, භානං. භාය, භාහි, භාහි. භාය, භානං. භාය, භායං, භාසු. භොති භෙ, භොතියො භා, භොතියො භායො. එත්ථ ච “භාකරො භානු” ඉච්චාදීනි නිදස්සනපදානි.

ගිරා, ගිරා, ගිරායො. ගිරං...පෙ.... භොතියො ගිරායො. “වාචා ගිරා ඛාප්පථො. යෙ වොහං කිත්තයිස්සාමි, ගිරාහි අනුපුබ්බසො”ති ඉමානි ගිරාසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගභාවෙ නිදස්සනපදානි.

සුවණ්ණවාචකො රාසද්දො පුල්ලිඬිගො, ඉධ පන සද්දවාචකො රාසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො.

රා, රා, රායො. රං, රා, රායො. රාය, රාහි, රාහි. රාය, රානං. රාය, රාහි, රාහි. රාය, රානං. රාය, රායං, රාසු. භොති රෙ, භොතියො රා, භොතියො රායො.

රා වුච්චති සද්දො. අග්ගඤ්ඤසුත්තට්ඨකායඤ්ඤි “රා සද්දො තියති ඡිජ්ජති එත්ථාති රත්ති, සත්තානං සද්දස්ස වුපසමකාලො”ති වුත්තං. තස්මා රාසද්දස්ස සද්දවාචකත්තෙ “රත්ති”ති පදං නිදස්සනං.

පවනං, පවනානි, පවනා. පවනං, පවනානි, පවනෙ.

වනං, වනානි, වනා. වනං, වනානි, වනෙ. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං.

පවන වනසද්දා කදාවි සමානත්ථා කදාවි භින්නත්ථා. තෙ හි අරඤ්ඤවාචකත්තෙ සමානත්ථා “තෙ ධම්මෙ පරිපුරෙත්තො, පවනං පාවිසිං තදා. සපුත්තො පාවිසිං වන”න්තිආදීසු. යථාක්කමං පන තෙ වායුතණ්භාවනවාචකත්තෙ භින්නත්ථා “පරමදුග්ගන්ධපවනවිචරිතෙ. ඡෙත්වා වනඤ්ච වනථං, නිබ්බනා භොථ භික්ඛවො”තිආදීසු.

උදකං, උදකානි, උදකා. උදකං, උදකානි, උදකෙ.

දකං, දකානි, දකා. දකං, දකානි, දකෙ. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං.

“අම්බපක්කං දකං සීතං. ථලජා දකජා පුප්ථා”තිආදීනෙන්ථ නිදස්සනපදානි. “නිලොදං වනමජ්ඣකො. මහොදධි. උදබ්බන්දුනිපාතෙන, උදකුම්භොපි පුරති”ති පාළිප්පදෙසෙසු පන සමාසන්තගතනාමත්තා

උදසද්දෙනෙව උදකත්ථො වුත්තො “රිත්තස්සාද”න්ති වත්තබ්බට්ඨානෙ “රිත්තස්ස”න්ති සද්දෙන රිත්තස්සාදත්ථො විය. පාළියක්කේ කෙවලො උදසද්දො න දිට්ඨපුබ්බො. අත්ථි වෙ, සුට්ඨු මනසි කාතබ්බො.

කං, කානි, කා. කං, කානි, කෙ. කෙන, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කා, කස්මා, කම්භා, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කෙ, කස්මිං, කම්භි, කෙසු. භො ක, භවත්තො කා, භවත්තො කානි. භොසද්දෙන වා බහුවචනං යොජෙනබ්බං “භො කානි, භො කා”ති.

එත්ථ කං වුච්චති උදකං සීසං සුබ්බස්ථ. අත්ත “කන්තාරො කන්දරො කෙවට්ඨා කෙසා කරුණා නාකො”තිආදීනි පයොගානි වෙදිතබ්බානි. තත්ත කන්තාරොති කං වුච්චති උදකං, තෙන තරිතබ්බො අතික්කම්මතබ්බොති කන්තාරො, නිරුද්ධප්පදෙසො. වොරකන්තාරන්තිආදීසු පන රුළුභියා දුග්ගමනට්ඨානෙපි කන්තාරසද්දො පවත්තතීති දට්ඨබ්බං. කන්දරොති එත්ථාපි කං වුච්චති උදකං, තෙන දාරිතො භින්නොති කන්දරො. කෙවට්ඨාතිආදීසු පන කෙ උදකෙ වත්තනතො ගහණත්ථං පවත්තනතො කෙවට්ඨා. කෙ සීසෙ සෙන්ති උප්පජ්ජන්තීති කෙසා. කං සුබ්බං රුන්ධතීති කරුණා. නාකොති සග්ගො. කන්ති හි සුබ්බං, න කං අකං, දුක්ඛං, තං නත්ථි එත්ථාති නාකොති අත්ථො ගහෙතබ්බො. යථෙත්ථ ඉත්ථිසද්දාදීනං නාමිකපදමාලා යොජිතා, එවං “විතක්කො විචාරො ආහා පදීපො”තිආදීනමපි යොජෙනබ්බා.

භූ, භූ, භූයො. භූං, භූ, භූයො. භූයා, භූහි, භූහි. භූයා, භූනං. භූයා, භූහි, භූහි. භූයා, භූනං. භූයා, භූයං, භූසු. භොති භූ, භොතියො භූ, භොතියො භූයො. එත්ථ ව “භූරුභො භූපාලො භූභූජො භූතල”න්ති නිදස්සනපදානි.

භූමි, භූමි, භූමියො; සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං;
අරක්ඛං, අරක්ඛානි, අරක්ඛා; සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

අරක්ඛානි වුච්චති මහාඅරක්ඛං, “ගහපතානි”ති පදම්ච ඉනිපච්චයවසෙන සාධෙතබ්බං පදං ඉත්ථිලිඬගක්ඛං. “අරක්ඛානි”ති හි අට්ඨකථාපාඨොපි දිස්සති.

අරක්ඛානි, අරක්ඛානි, අරක්ඛානියො. අරක්ඛානිං, අරක්ඛානි, අරක්ඛානියො. අරක්ඛානියා, අරක්ඛානිහි, අරක්ඛානිහි. අරක්ඛානියා, අරක්ඛානිනං. අරක්ඛානියා, අරක්ඛානිහි, අරක්ඛානිහි. අරක්ඛානියා, අරක්ඛානිනං. අරක්ඛානියා, අරක්ඛානියං, අරක්ඛානිසු. භොති අරක්ඛානි, භොතියො අරක්ඛානි, භොතියො අරක්ඛානියො.

යටේත්ථ උත්තරාධිකවසෙන යොජිතා, එවං “සභා, සභාය”න්තිආදීසුපි යොජෙතබ්බා. සභායන්ති සභා එව, ලිඛිගඛාත්තයවසෙන පන එවං වුත්තං. “සභායෙ වා ද්වාරමුලෙ වා වත්ථබ්බ”න්ති පාළි එත්ථ නිදස්සනං.

පඤ්ඤා, පඤ්ඤා, පඤ්ඤායො. පඤ්ඤං, පඤ්ඤා, පඤ්ඤායො. පඤ්ඤාය.

පඤ්ඤාණං, පඤ්ඤාණානි, පඤ්ඤාණා. පඤ්ඤාණං, පඤ්ඤාණානි, පඤ්ඤාණෙ. පඤ්ඤාණෙන.

“තථා හි භන්තෙ භගවතො සීලපඤ්ඤාණං. සාධු පඤ්ඤාණවා නරො”න්තිආදීනෙත්ථ නිදස්සනපදානි.

ඤාණං, ඤාණානි, ඤාණා. ඤාණං, ඤාණානි, ඤාණෙ. ඤාණෙන. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. “අග්ගි අග්ගිනි ගිනි”ඉච්චාදීසුපි උත්තරාධිකවසෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

කො වී සාදීසුපි එකක්ඛරෙසු කො වුව්චති බ්‍රහ්මා වාතො ව සරීරඤ්ච, තස්ස තබ්බාවකත්තෙ ඉමෙ පයොගා. සෙය්‍යාටීදං?

“ජිනෙන යෙන ආනීතං, ලොකස්ස අමිතං හිතං;
තස්ස පාදම්බුජං වන්දෙ, කමොළිඅලිසෙවිතං.

කකුධරුක්ඛො. කරජකායො” ඉච්චෙවමාදයො. තත්ථ කමොළිඅලිසෙවිතන්ති වන්දන්තානං අනෙකසතානං බ්‍රහ්මානං මොළිභමරසෙවිතන්ති කවයො ඉච්ඡන්ති. කකුධරුක්ඛොති එත්ථ පන කො වුව්චති වාතො, තස්ස යො කුජ්ඣති, වාතරොගාපනයනවසෙන තං නිවාරෙති, තස්මා සො රුක්ඛො කකුධොති වුව්චතීහි ආවරියා. කරජකායොති එත්ථ තු කො වුව්චති සරීරං, තත්ථ පවත්තො රජො කරජො. කිං තං? සුක්කසොණිතං. තඤ්ඤි “රාගො රජො, න ව පන රෙණු වුව්චති”ති එවං වුත්තරාගරජඵලත්තා සරීරවාචකෙන කසද්දෙන විසෙසෙත්වා ඵලවොහාරෙන “කරජො”ති වුව්චති. තෙන සුක්කසොණිතසඬාතෙන කරජෙන සම්භූතො කායො කරජකායොති ආවරියා. තථා හි “කායො මාතාපෙත්තිකසම්භවො”ති වුත්තො, මහාඅස්සපුරපුත්තථිකායං පන “කරියති ගබ්භාසයෙ බිපියතීති කරො, සම්භවො. කරතො ජාතොති කරජො, මාතාපෙත්තිකසම්භවොති අත්ථො. මාතුආදීනං සංඝදාපනවසෙන කරතො ජාතොති අපරෙ, උභයථාපි කරජකායන්ති චතුසන්තතිරූපමාහා”ති වුත්තං. අයං පනත්ථො ඉධ නාධිප්පෙතො, පුරිමොයෙවත්ථො අධිප්පෙතො කසද්දාධිකාරත්තා.

කො, කා. කං, කෙ. කෙන, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කා, කස්මා, කම්භා, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කෙ, කස්මිං, කම්හි, කෙසු. හො ක, භවන්තො කා.

තත්‍ර චි වුච්චති පක්ඛි. තථා හි පක්ඛිනං ඉස්සරො සුපණ්ණරාජා චින්දොති කථියති. එතමත්ථස්සෙහි සන්ධාය පුබ්බාවරියෙනපි අයං ගාථා භාසිතා –

“සද්ධානතෙ මුද්ධනි සණ්ඨපෙමි, මුනින්ද නින්දාපගතං තවග්ගං;
දෙවින්දනාගින්දනරින්දවින්ද-න තං විහින්තං වරණාරවින්ද”න්ති.

තත්ථ චිනං ඉන්දොති චින්දො, පක්ඛිජාතියා ජාතානං සුපණ්ණානං රාජාති අත්ථො.

චිං, චී, චයො. චිං, චී, චයො. චිනා, චීහි, චීහි. චිස්ස, චිනො, චිනං. චිනා, චිස්මා, චිම්භා, චීහි, චීහි. චිස්ස, චිනො, චිනං. චිස්මිං, චිම්හි, චීසු. හො චි, භවන්තො චයො.

සා වුච්චති සුනාමො, “මාතා මෙ අත්ථී, සා මයා පොසෙතබ්බා”තිආදීසු පන සාසද්දො සබ්බනාමිකපරියාපන්තො පරම්මුඛවචනො තසද්දෙන සම්භූතො දට්ඨබ්බො. සාසද්දස්ස භා රා ථී භූ කසද්දානස්ස ච නාමිකපදමාලා හෙට්ඨා පකාසිතා.

ධි වුච්චති පස්සො. එත්ථ ච “අමච්චෙ තාත ජානාහි, ධිරෙ අත්ථස්ස කොච්චෙ”ති. “ධිමා, ධිමති, සුධි, සුධිනී, ධියුත්ත”න්ති ච ආදීනි නිදස්සනපදානි.

ධි, ධී, ධියො. ධිං, ධී, ධියො. ධියා, ධීහි, ධීහි. ධියා, ධිනං. ධියා, ධීහි, ධීහි. ධියා, ධිනං. ධියා, ධියං, ධීසු. හොති ධි, හොතියො ධි, හොතියො ධියො.

කු වුච්චති පථවී. එත්ථ ච “කුදාලො. කුමුදං. කුඤ්ජරො”ති ඉමානි නිදස්සනපදානි. තත්‍ර කුං පථවිං දාලයති පදාලෙති හින්දති එතෙනාති කුදාලො. කුයං පථවියං මොදති කුමුදං. කුං ජරති කුඤ්ජරො. තථා හි විමානවත්ථුඅට්ඨකථායං වුත්තං “කුං පථවිං තද්ධිසාතෙන ජරයති කුඤ්ජරො”ති.

කු, කු, කුයො. කුං, කු, කුයො. කුයා, කුහි, කුහි. කුයා, කුනං. කුයා, කුහි, කුහි. කුයා, කුනං. කුයා, කුයං, කුසු. හොති කු, හොතියො කු, හොතියො කුයො.

ඛ’මන්ද්‍රියං පකථිතං, ඛ’මාකාසමුදිරිතං;

සග්ගට්ඨානම්පි බං වුත්තං, සුඤ්ඤත්තම්පි ච බං මතං.

තත්ත්වයං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං ගතිනිවාසභාවතො “බ”න්ති වුච්චති,
ආකාසං විචිත්තට්ඨෙන. සග්ගො කතසුචරිතෙහි එකන්තෙන ගන්තබ්බතාය
“බ”න්ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. “බගො යථා හි රුක්ඛග්ගෙ, නිලියන්තොව සාබ්බතො.
සාබ්බං සට්ඨෙති”ති ච, “බෙ නිමිතො අවරි අට්ඨසතං සයම්භු”ති ච ආදි එත්ථ
නිදස්සනං.

බං, බානි, බා. බං, බානි, බෙ. බෙන, බෙහි, බෙහි. බස්ස, බානං. බා, බස්මා,
බම්භා, බෙහි, බෙහි. බස්ස, බානං. බෙ, බස්මිං, බම්භි, බෙසු. හො බ, භවන්තො
බානි, භවන්තො බා.

ගොසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුච්චතෙ —

ගො ගොණෙ චින්ද්‍රියෙ භූමාං, වචනෙ චෙව බුද්ධියං;
ආදිච්චෙ රස්මියඤ්චෙව, පානියෙපි ච වත්තතෙ;
තෙසු අත්ථෙසු ගොණෙ ටී-පුමා ච ඉතරෙ පුමා.

තථා හි “ගොසු දුස්භමානාසු ගතො. ගොපඤ්චමො”තිආදීසු ගොසද්දො
ගොණෙ වත්තති. ගොචරොති එත්ථිත්ථියෙපි වත්තති ගාථො
චක්ඛාදීනිත්ථියානි චරන්ති එත්ථාති ගොචරො. තථා හි පොරාණා කථයිංසු
“ගාථො චරන්ති එත්ථාති ගොචරො, ගොචරො විය ගොචරො, අභිණ්භං
චරිතබ්බට්ඨානං. ගාථොචාචක්ඛාදීනිත්ථියානි, තෙහි චරිතබ්බට්ඨානං
ගොචරො”ති. “ගොමතිං ගොතමං නමෙ”ති පොරාණකචරවතායං පන
පථවියං වත්තති. “භූරිපඤ්ඤං ගොතමං සම්මාසම්බුද්ධංවන්දාමි”ති හි අත්ථො.
තථා සුත්තනිපාතට්ඨකථායවාසෙට්ඨසුත්තසංවණ්ණනප්පදෙසෙ
“ගොරක්ඛන්ති බෙත්තරක්ඛං, කසිරක්ඛන්ති වුත්තං හොති. පථවී හි “ගො”ති
වුච්චති, තප්පහෙදො ච බෙත්ත”න්ති වුත්තං.

“ගොත්තවසෙන ගොතමො”ති එත්ථ තු වචනෙ බුද්ධියඤ්ච වත්තති.
තෙනාහු පොරාණා “ගං තායතීති ගොත්තං. ගොතමොති හි පවත්තමානං ගං
චචනං බුද්ධිඤ්ච තායති එකංසිකච්ඡසතාය රක්ඛතීති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි
ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත විනා න වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙය්‍යභූතෙන,
තස්මා සො ගොත්තසඬ්ඛාතො අත්ථො තානි තායති රක්ඛතීති වුච්චති. කො
පන සොති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං
තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බ”න්ති. තථා හි
තංගොත්තජාතා සුද්ධොදනමහාරාජාදයොපි ගොතමොත්ථෙව වුච්චන්ති. හෙන
භගවා අත්තනො පිතරං සුද්ධොදනමහාරාජානං “අතික්කන්තවරා බො

ගොතම තථාගතා”ති අවොච. වෙස්සවණොපි මහාරාජා භගවත්තං “විජ්ජාවරණසම්පත්තං, බුද්ධං චන්දාම ගොතම”න්ති අවොච, ආයස්මාපි වඩ්ඨගීසො ආයස්මත්තං ආනන්දං “සාධු නිබ්බාපනං බුහි, අනුකම්පාය ගොතමා”ති අවොච. එවං ඉදං සාමඤ්ඤරූපං ගං තායතීති ගොත්තන්ති වුත්තං. තං පන ගොතමගොත්තකස්සපගොත්තාදිවසෙන බහුවිධං.

තථා ගොසද්දො ආදිච්චෙ වත්තති. “ගොගොත්තං ගොතමං නමෙ”ති පොරාණකවිරවනා එත්ථ නිදස්සනං, ආදිච්චබන්ධුං ගොතමං සම්මාසම්බුද්ධං චන්දාමීති අත්ථො. ආදිච්චොපි හි ගොතමගොත්තෙ ජාතො භගවාපි, එවං තෙන සමානගොත්තතාය තත්ථ තත්ථ “ආදිච්චබන්ධු”තිආදිනා භගවතො ථොමනා දිස්සති “පුච්ඡාමි තං ආදිච්චබන්ධු, විවෙකං සන්තිපදඤ්ච මහෙසී”ති ච, “චන්දෙ ඡෙතවනං නිච්චං, විහාරං රච්චන්ධුනො”ති ච, “ලොකෙකබන්ධු’මරචින්දසභායබන්ධු”න්ති ච. “උණ්හගු”ති එත්ථ පන ගොසද්දො රස්මියං වත්තති. උණ්හා ගාවො රස්මියො එතස්සාති උණ්හගු, සුරියො. පුබ්බාවරියාපි හි ඡන්දොවිච්ඡිසත්ථෙ ඉමමෙවත්ථං බ්‍යාකරිංසු.

“ගොසීතවන්දන”න්ති එත්ථ පාතියෙ වත්තති. ගොසද්දෙන හි ඡලං වුවචති. ගො විය සීතං වන්දනං, තස්මිං පන උද්ධනතො උද්ධරිතපක්කුථිතතෙලම්හි පක්ඛිත්තෙ තඬ්ඬණඤ්ඤෙව තං තෙලං සුසීතලං හොති.

එත්ථෙකෙ වදන්ති “කස්මා හො ‘ගොපදත්ථෙ වත්තමානො ගොසද්දො ඉත්ථිලිඬගො වෙච පුල්ලිඬගො වා’ති වදථ, කස්මා ච පන ‘ඉන්ද්‍රියපථවිච්චනබුද්ධිසුරියරස්මිපාතියෙසු වත්තමානො පුල්ලිඬගො’ති වදථ, එතෙසු සුරියත්ථෙ වත්තමානො පුල්ලිඬගො හොතු, නනු ඉන්ද්‍රියවචනපාතියෙසු වත්තමානෙන පන ගොසද්දෙන නපුංසකලිඬගෙන භවිතබ්බං, පථවිබුද්ධිරස්මිසු වත්තමානෙන ඉත්ථිලිඬගෙන භවිතබ්බං ඉන්ද්‍රියාදිපථවාදිපදත්ථෙසු වත්තමානානං ඉන්ද්‍රියසද්දාදිපථවිසද්දාදීනං නපුංසකිත්ථිලිඬගවසෙන නිද්දෙසස්ස දස්සනතො”ති? තන්ත, නියමාභාවතො. ඉත්ථිපදත්ථෙ වත්තමානස්සාපි හි සතො කස්සචි සද්දස්ස පුල්ලිඬගවසෙන නිද්දෙසො දිස්සති යථා “ඔරොධො”ති. පුරිසපදත්ථෙ වත්තමානස්සාපි ච සතො කස්සචි ඉත්ථිලිඬගවසෙන නිද්දෙසො දිස්සති, යථා “අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමාසි දෙවතෙ”ති. ඉත්ථිපුරිසපදත්ථෙසු පන අවත්තමානානම්පි සතං කෙසඤ්චි සද්දානං එකස්මිංයෙව ඤාණාදිඅත්ථෙ වත්තමානානං ඉත්ථිපුමනපුංසකලිඬගවසෙන නිද්දෙසො දිස්සති යථා “පඤ්ඤා අමොහො ඤාණ”න්ති, “තටංතටිතටො”ති ච. තථා හි අනිත්ථිභූතොපි සමානො “මාතුලා”ති ඉත්ථිලිඬගවසෙන රුක්ඛොපි නාමං ලහති, තබ්බසෙන නගරම්පි.

තෙනාහ වක්කවත්තිසුත්තට්ඨකායං “මාතුලානි ඉත්ථිලිඬගවසෙන ලද්ධනාමො එකො රුක්ඛො, තාය ආසන්නප්පදෙසෙ මාපිතත්තා නගරමිපි ‘මාතුලා’ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තෙන වුත්තං මාතුලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ”ති.

ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලා හෙට්ඨා පකාසිතා.

මො වුච්චති චන්දො, අට්ඨකථායං පන “මා වුච්චති චන්දො”ති ආකාරන්තපායො දිස්සති, ඔකාරන්තපායෙන තෙන භවිතබ්බං සක්කටභාසාය එකක්ඛරකොසතො නයං ගහෙත්වා “මො සිවො චන්දිමා චෙවා”ති ඔකාරන්තවසෙන චත්තබ්බත්තා. එත්ථ ච ඔකාරන්තවසෙන වුත්තස්ස මසද්දස්ස චන්දවාචකත්තෙ “පුණ්ණමී, පුණ්ණමා”ති ච නිදස්සනපදානි. තත්ථ පුණ්ණො මො එත්ථාති පුණ්ණමී, එවං පුණ්ණමා, රත්තාපෙක්ඛං ඉත්ථිලිඬගවනං. එත්ථ පන “විසාධපුණ්ණමාය රත්තියා පට්ඨමයාමෙපුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරී”ති ඉදං නිදස්සනං. එත්ථ සියා – යදි “පුණ්ණමා”ති අයංසද්දො රත්තාපෙක්ඛො ඉත්ථිලිඬගො.

“පුණ්ණමායෙ යථා චන්දො, පරිසුද්ධො විරොචති;
තථෙව ත්වං පුණ්ණමනො, විරොච දසසහස්සියං.

අන්වද්ධමාසෙ පන්තරසෙ, පුණ්ණමායෙ උපොසථෙ;
පච්චයං නාගමාරුය්හ, දානං දාතුමුපාගමී”න්ති

ආදීසු කථං “පුණ්ණමායෙ”ති පදසිද්ධිති? යකාරස්ස යෙකාරාදෙසවසෙන. ධම්මිස්සරෙන හි භගවතා “පුණ්ණමායා”ති චත්තබ්බෙ “පුණ්ණමායෙ”ති වදනා යකාරස්ස යානෙ යෙකාරො පටිතො ඉත්ථිලිඬගවිසයෙ ත්තාකාරස්ස යානෙ ත්තෙකාරො විය, නීකාරස්ස යානෙ නෙකාරො විය ව. තථා හි යථා “අබ්බයතං විලප්පි විරත්තෙ කොසියායනෙ”ති ඉමස්මිං රාධජාතකෙ “විරත්තා”ති චත්තබ්බෙ “විරත්තෙ”ති වදන්තෙන ත්තාකාරස්ස යානෙ ත්තෙකාරො පටිතො, “කොසියායනී”ති ච චත්තබ්බෙ “කොසියායනෙ”ති වදන්තෙන නීකාරස්ස යානෙ නෙකාරො පටිතො. එවං “පුණ්ණමායා”ති චත්තබ්බෙ “පුණ්ණමායෙ”ති වදනා යකාරස්ස යානෙ යෙකාරො පටිතො. යථා ච “දක්ඛිතායෙ අපරාජිතසඬ්ඨි”න්ති ඉමස්මිං මහාසමයසුත්තප්පදෙසෙ “දක්ඛිතායා”ති චත්තබ්බෙ “දක්ඛිතායෙ”ති වදනා යකාරස්ස යානෙ යෙකාරො පටිතො, එවමිධාපි. යථා පන “සභායෙ වා ද්වාරමූලෙ වා”ති එත්ථ “සභාය”න්ති ලිඬගබ්බත්තයවසෙන සභා වුත්තා, න තථා ඉධ “පුණ්ණමාය”න්ති ලිඬගබ්බත්තයෙන පුණ්ණමා වුත්තා, අථ ඛො “පුණ්ණමා”ති ආකාරන්තිත්ථිලිඬගවසෙන වුත්තා. තථා හි

“පුණ්ණමායො”ති පදං යකාරට්ඨානෙ යෙකාරුච්චාරණවසෙන සම්භූතං භූමිමච්චනන්ති දට්ඨබ්බං.

මා වුච්චති සිරි. තථා හි විද්වමුඛමණ්ඩනට්ඨකායං “මාලිනී”ති පදස්සත්ථං වදනා “මා වුච්චති ලක්ඛී, අලිනී හමරි”ති වුත්තං. ලක්ඛීසද්දො ච සිරිසද්දෙන සමානත්ථො, තෙන “මා වුච්චති සිරි”ති අත්ථො අමහෙහි අනුමතො, තථා පොරාණෙනිපි “මං සිරිං ධාරෙති විදධාති වාති මන්ධාතා”ති අත්ථො පකාසිතො, තස්මා “මාලිනී මන්ධාතා”ති ච ඉමානෙත්ථ නිදස්සනපදානි. තත්‍ර පුල්ලිඬිගස්ස තාව මසද්දස්ස අයං නාමිකපදමාලා –

මො, මා. මං, මෙ. මෙන, මෙහි, මෙහි. මස්ස, මානං. මා, මස්මා, මම්හා, මෙහි, මෙහි. මස්ස, මානං. මෙ, මස්මිං, මම්හි, මෙසු. හො ම, හවන්තො මා.

අයං පන ඉත්ථිලිඬිගස්ස මාසද්දස්ස නාමිකපදමාලා –

මා, මා, මායො. මං, මා, මායො. මාය, මාහි, මාහි. මාය, මානං. මාය, මාහි, මාහි. මාය, මානං. මාය, මායං, මාසු. හොති මෙ, හොතියො මායො.

එත්ථ පන සිරිචාවකො මාසද්දො ච සද්දචාවකො රාසද්දො වාති ඉමෙ සමානගතිකා එකක්ඛරත්තා නිච්චමාකාරන්තපකතිකත්තා ඉත්ථිලිඬිගත්තා ච.

තත්‍ර සං වුච්චති සන්තචිත්තො පුරිසො. යං ලොකෙ “සප්පුරිසො”ති ච, “අරියො”ති ච, “පණ්ඩිතො”ති ච වදන්ති, තස්සෙතං අධිවචනං යදිදං “ස”න්ති. එවං සප්පුරිසාරියපණ්ඩිතචාවකස්ස සංසද්දස්ස පච්චත්තචචනවසෙන අත්ථිභාවෙ “සමෙති අසතා අස”න්ති ඉදං පයොගනිදස්සනං. එත්ථ හි “න සං අස”න්ති සමාසචිත්තාය සප්පුරිසාසප්පුරිසපදත්ථා සං අසංසද්දෙහි වුත්තාති ඤායන්ති, තස්මා “සප්පුරිසපදත්ථො පච්චත්තචචනෙන සංසද්දෙන වුත්තො නත්ථි”ති වචනං න වත්තබ්බං. යෙ “නත්ථි”ති වදන්ති, තෙසං වචනං න ගහෙතබ්බං. නාමිකපදමාලා පනස්ස “සං, සන්තං, සන්තෙ”තිආදිනා හෙට්ඨා පකාසිතා. නපුංසකලිඬිගත්තෙ සං වුච්චති ධනං, “මනුස්සස්සං. පරස්සං. සබ්බස්සං. සබ්බස්සහරණං. පරස්සහරණ”න්තිආදීනෙත්ථ නිදස්සනපදානි. තත්ථ මනුස්සස්ස සං මනුස්සස්සං. එවං පරස්ස සං පරස්සං. සබ්බස්ස සං සබ්බස්සං. තස්ස හරණං පරස්සහරණං සබ්බස්සහරණන්ති සමායො. තථා සං වුච්චති සුඛං සන්ති ච. වුත්තඤ්ඤි තබ්බාවකත්තං පොරාණකචිරවනායං –

“දෙවදෙවො සංදෙහී නො, හීනො දෙවාතිදෙහනො;
හතොපපාතසංසාරො, සාරො සං දෙතු දෙහීන”න්ති.

තස්මා අයමෙත්ථ ගාථා, “සකලලොකසඛකරො දීපඛකරො”ති එත්ථ “සඛකරො”ති පදඤ්චනිදස්සනං. “සං, සානි, සා. සං, සානි, සෙ. සෙන”ඉච්චාදි පුබ්බෙ පකාසිතනයෙන ඤෙය්‍යං. එත්ථ ච සොතුනං සුගතමතවරෙ කොසල්ලජනනත්ථං සමාසන්තගතස්ස සංසද්දස්ස නාමිකපදමාලං පරිපුණ්ණං කත්වා කථයාම -

මනුස්සස්සං, මනුස්සස්සානි, මනුස්සස්සා. මනුස්සස්සං, මනුස්සස්සානි, මනුස්සස්සෙ. මනුස්සස්සෙන, මනුස්සස්සෙහි, මනුස්සස්සෙහි. මනුස්සස්සස්ස, මනුස්සස්සානං. මනුස්සස්සා, මනුස්සස්සස්මා, මනුස්සස්සමිහා, මනුස්සස්සෙහි, මනුස්සස්සෙහි. මනුස්සස්සස්ස, මනුස්සස්සානං. මනුස්සස්සෙ, මනුස්සස්සස්මි, මනුස්සස්සමිහි, මනුස්සස්සෙසු. හො මනුස්සස්ස, හොන්තො මනුස්සස්සානි, මනුස්සස්සා. එස නයො “පරස්සං සබ්බස්ස”න්තිආදීසුපි, සබ්බානෙතානි පදානි අභිධෙය්‍යලිඛිගානීති ගහෙතබ්බානි.

යං තං කිමිතිසද්දානං, නාමමාලං පනත්තරි;
සබ්බනාමපරිච්ඡෙදෙ, පකාසිස්සං තිලිඛිගතො.

ඉච්චෙචං හෙට්ඨා උද්දිට්ඨානං කො චි සාදීනං නාමිකපදමාලා සද්ධිං අත්ථන්තරනිදස්සනපදෙහි විහත්තා. තත්ත්වං ලිඛිගවචත්ථානං -

කො චි සා හොන්ති පුල්ලිඛිගෙ, හා රා ථි ධි කු භු ථි යං;
කං බං නපුංසකෙ ගො තු, පුමෙ චෙචිත්ථිලිඛිගකෙ.

මො පුමෙ ඉත්ථිලිඛිගෙ මා, සං පුමෙ ච නපුංසකෙ;
යං තං කිමිති සබ්බත්‍ර, ලිඛිගෙස්ථෙච පචත්තරෙ.

ඉතො අඤ්ඤානිපි එකක්ඛරානි උපපරික්ඛිත්ථා ගහෙතබ්බානි.

එචං විඤ්ඤානං නයඤ්ඤානං සද්දරචනාවිසයෙ
පරමචිසුද්ධච්ඡුලබුද්ධිපටිලාහත්ථං පරමසණ්භසුබුමත්ථෙසු පයොගෙසු
අසම්මොහත්ථං සුවණ්ණතලෙ සිහවිජම්භනෙන කෙසරිසිහස්ස විජම්භනම්ච
තෙපිටකෙ බුද්ධචචනෙ ඤාණවිජම්භනෙන විජම්භනත්ථඤ්ච
අධිකුතෙකක්ඛරවසෙන ලිඛිගත්තයං මිස්සෙත්ථා නාමිකපදමාලා විහත්තා.

සද්දෙ භවන්ති කුසලා න තු කෙචි අත්ථෙ,
අත්ථෙ භවන්ති කුසලා න තු කෙචි සද්දෙ.

කොසල්ලමෙච පරමං දුභයත්ථ තස්මා,
යොගං කරෙය්‍ය සතතං මනිමා වරන්ති.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)
 ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පට්ඨනීසු
 විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ
 ලිඨගත්තයමිස්සකො නාමිකපදමාලාවිභාගො
 දසමො පරිච්ඡෙදො.

11. වාවචාභිධෙය්‍යලිඨගාදිපරිදීපනනාමිකපදමාලා

වාවචාභිධෙය්‍යලිඨගාදි-වසෙනපි ඉතො පරං;
 භාසිස්සං පදමාලායො, භාසිතස්සානුරූපතො.

තත්ථ වාවචලිඨගානීති අප්පධානලිඨගානි, ගුණනාමසඬ්ඛාතානි වා ලිඨගානි. අභිධෙය්‍යලිඨගානීති පධානලිඨගානි, ගුණිපදසඬ්ඛාතානි වා ලිඨගානි. යස්මා පන තෙසු වාවචලිඨගානි නාම අභිධෙය්‍යලිඨගානුවත්තකානි භවත්ති, තස්මා සඬ්ඛානි භූධාතූමයානි ච වාවචලිඨගානි අභිධෙය්‍යලිඨගානුරූපතො යොජෙතඬ්ඛානි. තෙසං භූධාතූමයානි වාවචලිඨගානි සරූපතො නාමිකපදමාලාය අයොජිතානිපි තත්ථ තත්ථ නයතො යොජිතානි, තස්මා න දානි දස්සෙස්සාම. අභූධාතූමයානිපි කිඤ්චාපි නයතො යොජිතානි, තථාපි සොතාරානං පයොගෙසු කොසල්ලජනනත්ථං කථයාම, නාමිකපදමාලඤ්ච නෙසං දස්සෙස්සාම කිඤ්චි පයොගං වදන්තා.

දීඝො රස්සො නිලො පිතො,
 සුක්කො කණ්ඨො සෙට්ඨො පාපො;
 සද්ධො සුද්ධො උච්චො නිචො,
 කතොතීතො ඉච්චාදීනි.

දීඝා ජාගරතො රත්ති, දීඝං සන්තස්ස යොජනං;
 දීඝො බාලාන සංසාරො, සද්ධම්මං අවිජානනං.

දීඝො, දීඝා. දීඝං, දීඝ. දීඝෙන, දීඝෙනි, දීඝෙනි. දීඝස්ස, දීඝානං. දීඝා, දීඝස්මා, දීඝම්භා, දීඝෙනි, දීඝෙනි. දීඝස්ස, දීඝානං. දීඝ, දීඝස්මිං, දීඝම්භි, දීඝෙසු. භො දීඝ, භවත්තො දීඝා. “දීඝාති මං පක්කොසෙය්‍යාථා”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

දීඝා, දීඝා, දීඝායො. දීඝං, දීඝා, දීඝායො. දීඝාය. සෙසං කඤ්ඤානායෙන ඔඤ්ඤායං.

දීසං, දීසානි, දීසා. දීසං, දීසානි, දීසෙ. දීසෙන. සෙසං විත්තනගෙන
කෙය්‍යං. රස්සාදීනි ච එවමෙව විත්ථාරෙනබ්බානි. අයං වාවචලිඨිගානං
නාමිකපදමාලා, “ගුණනාමානං නාමිකපදමාලා” ති වත්තුං වට්ටති.

අභිධෙය්‍යකලිඨිගෙසු, සච්ඡෙසානි යානි හි;
තෙසං දානි යථාපාළිං, පදමාලං කට්ඨස්සහං.

කතමානි තානි පදානි, යානි සච්ඡෙසානි?

භවාභවාදිකං ලඬිකා-දීපො ඉච්චාදිකානි ච;
බොධි සන්ධිති වාදීනි, සච්ඡෙසානි භොන්ති තු.

එතෙසු හි -

භවාභවපදං දෙක-චචො බහුවචො ක්වචි;
සමාසෙ අසමාසෙපි, සම්භවො තස්ස ඉච්ඡිතො.

විග්ගහඤ්ච පදත්ථඤ්ච, චත්ථා පදස්සිමස්ස මෙ;
චුච්චමානමචික්ඛිත්තා, පදමාලං නිබ්බාදං.

භවො ච අභවො ච භවාභවං. අථ වා භවො ච අභවො ච භවාභවානි, අයං
විග්ගහො. තත්‍ර භවොති චුද්දකො භවො. අභවොති මහන්තො භවො.
චුද්ධත්ථවාචකො හෙත්ථ අකාරො. එත්ථ ච සුගතිදුගතිවසෙන
භීතපණ්ණිතවසෙන ච චුද්දකමහන්තතා වෙදිතබ්බා. අථ වා භවොති චුද්ධි.
අභවොති අචුද්ධි. අයං පදත්ථො. අයං පන නාමිකපදමාලා -

භවාභවං, භවාභවං, භවාභවෙන, භවාභවස්ස, භවාභවා, භවාභවස්මා,
භවාභවම්භා, භවාභවස්ස, භවාභවෙ, භවාභවස්මිං, භවාභවම්භි, භො භවාභව.
ඉති භවාභවපදං එකච්චනකං භවති. දිස්සති ච තස්සෙකච්චනතා පාළියං
අට්ඨකථායඤ්ච -

“අතීතකප්පෙ වරිතං, යපයිත්ථා භවාභවෙ;
ඉමස්මිං කප්පෙ වරිතං, පචක්ඛිස්සං සුඤ්ඤාහි මෙ”

ඉති වා,

“එවං බහුවිධං දුක්ඛං, සම්පත්තිඤ්ච බහුවිධං;
භවාභවෙ අනුභවිත්ථා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං”

ඉති වා එවං පාළියං භවාභව පදස්ස එකවචනතා දිට්ඨා.

අට්ඨකථායමිපි —

“අසම්බුධං බුද්ධනිසෙවිතං යං,
භවාභවං ගච්ඡති ජීවලොකො;
නමො අවිජ්ජාදිකිලෙසජාල-
විද්ධංසිනො ධම්මවරස්ස තස්සා”ති

එවං තස්සෙකවචනතා දිට්ඨා.

භවාභවානි, භවාභවා, භවාභවානි, භවාභවෙ, භවාභවෙහි, භවාභවෙහි,
භවාභවානං, භවාභවෙහි, භවාභවෙහි, භවාභවානං, භවාභවෙසු, භවන්තො
භවාභවානි. ඉති භවාභවපදං බහුවචනකමිපි භවති. දිස්සති ච තස්ස
බහුවචනකතා පාළියං “ධොනස්ස හි නත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙ. පකප්පිකා දිට්ඨි
භවාභවෙසු”ති. උභයමිපි නයං වොමිස්සෙත්වා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.
කථං? “භවාභවං, භවාභවානි. භවාභවං, භවාභවානි. භවාභවෙන, භවාභවෙහි,
භවාභවෙහි” ඉච්චෙවමාදිනා චිත්තනායෙන යොජෙතබ්බා.

නපුංසකෙකවචන-බහුවචනකා ඉමා;
පදමාලා සමාසත්තෙ, කතාති පරිදිපයෙ.

සමාසකපදඤ්චෙව, අසමාසකමෙව ච;
භවාභවපදං ද්වෙධා, ඉති විද්වා විභාවයෙ.

නපුංසකං සමාසත්තෙ, පුල්ලිඨගමිතරත්තෙන;
නපුංසකං තු පායෙන, එකවචනකං වදෙ.

“භවො ච අභවො චා”ති, සමාසත්ථං වදෙ බුධො;
“භවතො භව”මිච්චත්ථං, අසමාසස්ස භාසයෙ.

පුල්ලිඨගත්තමිහි සො ඤෙය්‍යා, නිස්සක්කඋපයොගතො;
එවං විසෙසතො ජඤ්ඤා, භවාභවපදං විද්ධා.

යථා චෙත්ථ භවාභවපදස්ස නාමිකපදමාලා යොජිතා, එවං “කම්මාකම්මං
එලාඵල”න්තිආදීනමිපි නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. අත්ථොපි නෙසං
යථාරහං චත්තබ්බො. යෙභුය්‍යෙනෙතාති එකවචනකාති භවන්ති. එවං තාව
භවාභවපදාදීනං විසෙසවත්තතා දට්ඨබ්බා.

ලඬකාදීපො, ලඬකාදීපං, ලඬකාදීපෙන, ලඬකාදීපස්ස, ලඬකාදීපා,
ලඬකාදීපස්මා, ලඬකාදීපමහා, ලඬකාදීපස්ස, ලඬකාදීපෙ, ලඬකාදීපස්මිං,
ලඬකාදීපමහි, හො ලඬකාදීප. අයං සමාසත්තෙ නාමිකපදමාලා.
අසමාසත්තෙපි පන යොජෙතබ්බා.

ලඬකා දීපො, ලඬකං දීපං, ලඬකාය දීපෙන, ලඬකාය දීපස්ස, ලඬකාය දීපා,
ලඬකාය දීපස්මා, ලඬකාය දීපමහා, ලඬකාය දීපස්ස, ලඬකාය දීපෙ, ලඬකාය
දීපස්මිං, ලඬකාය දීපමහි, හොති ලඬකෙ දීප. අයං ඛ්‍යාසෙ නාමිකපදමාලා. අයං
නයො “ජම්බුදීපො”ති එත්ථ න ලබ්භති කෙවලෙන ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපස්ස
අකථනතො, යථා කෙවලෙන ලඬකාසද්දෙන ලඬකාදීපො කථියති. අයං පන
ඛ්‍යාසෙ පදමාලානයො විසෙසතො කබ්බරවනායං කචිතං උපකාරාය
සංවත්තති සාසනස්සාපි. තථා හි ඛ්‍යාසවසෙන පොරාණකචිරවනා දිස්සති —

“චන්දාමි සෙලමිහි සමන්තකුටෙ,
ලඬකාය දීපස්ස සිඛායමානෙ;
ආවාසභූතෙ සුමනාමරස්ස,
බුද්ධස්ස තං පාදවළඤ්ජමග්ග”න්ති.

සාසනෙපි ඛ්‍යාසවසෙන “දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස
යසස්සිනො”තිආදිකා පාළි දිස්සති.

යථා පන “ජම්බුදීපො”ති එත්ථ අයං නයො න ලබ්භති, තථා
“නාගදීපො”තිආදීසුපි කෙවලෙන ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපස්ස අකථනමිව
කෙවලෙන නාගසද්දාදිනා නාගදීපාදීනං අකථනතොති. නනු ච හො “බුද්ධස්ස
ජම්බුනදරංසිනො තං, දායං මයං ජම්බුනරා නමාමා”ති පොරාණකචිරවනායං
ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපො චුත්තො “ජම්බුදීපනරා”ති අත්ථසම්භවතොති?
සචචං “ජම්බුදීපනරා”ති අත්ථො සම්භවති, කෙවලෙන පන ජම්බුසද්දෙන
ජම්බුදීපත්ථං න වදති, කිත්තු “ජම්බුදීපනරා”ති වත්තබ්බෙ ගාථාවිසයත්තා
අධිකක්ඛරදොසං පරිවජ්ජන්තෙන දීපසද්දලොපං කත්වා “ජම්බුනරා”ති
චුත්තං, එවං උත්තරපදලොපවසෙන චුත්තො ජම්බුසද්දො නරසද්දං පටිච්ච
සමාසබලෙන “ජම්බුදීපනරා”ති අත්ථජ්ජකාසනෙ සමත්ථො හොති, න
කෙවලො ඛ්‍යාසකාලෙ, තථා හි “ජම්බු”ති චුත්තෙ ජම්බුදීපො න ඤායති, අථ
බො ජම්බුරුක්ඛොයෙව ඤායති.

කිං පන හො “කාකො දාසො, කාකං දාසං, කාකෙන දාසෙනා”ති අයං
නයො ලබ්භති, න ලබ්භතීති? ලබ්භති, කාකසද්දෙන කාකනාමකස්ස දාසස්ස
කථනං හොති. යදි එවං “ජම්බුදීපො”ති එත්ථාපි “ජම්බුනාමකො දීපො”ති
අත්ථං ගහෙත්වා “ජම්බු දීපො, ජම්බු දීපං, ජම්බුයා දීපෙනා”ති අයං නයො

ලබ්හතීති? න ලබ්හති ජම්බුසද්දස්ස පණ්ණත්තිවසෙන දීපෙ අප්පවත්තනතො. ජම්බුසද්දො හි රුක්ඛෙයෙව පණ්ණත්තිවසෙන පවත්තති, න දීපෙ. යථා පන චිත්තවොහාරො චිත්තනාමකෙ ගහපතිමිහිපි මනෙපි පවත්තති “චිත්තො ගහපති. චිත්තං මනො මානස”න්තිආදීසු. යථා ච කුසවොහාරො කුසනාමකෙ රඤ්ඤෙපි කුසතිණෙපි පවත්තති –

“පභාවතිඤ්ඤා ආදාය, මණිං වෙරොවනං කුසො;
කුසාවතිං කුසරාජා, අගමාසි මහබ්බලො;
කුසො යථා දුග්ගහිතො, හත්ථමෙවානුකන්තති”ති

ආදීසු, තථා කාකසද්දොපි වායසෙ, එවංනාමකෙ දාසෙපි පවත්තති “කාකො රවති, කාකො නාම දාසො සට්ඨියොජනානි ගච්ඡති”තිආදීසු. ජම්බුසද්දො පන ගහපතිමනාදීසු චිත්ත කුස කාකසද්දා විය පණ්ණත්තිවසෙන දීපස්මිං න පවත්තති, තස්මා යථාචුත්තොයෙව නයො මනසිකරණීයො.

යථා පනෙත්ථ “ලඬිකාදීපො”ති සද්දස්ස නාමිකපදමාලා සමාසවසෙන ඛ්‍යාසවසෙන ච යොජිතා, එවං “පුබ්බවිදෙහදීපො, අපරගොයානදීපො, උත්තරකුරුදීපො, අස්සයුජනක්ඛත්තං, චිත්‍රමාසො, වෙස්සන්තරරාජා, සෙතවත්ථං, දිබ්බරථො”තිආදීනමිති නාමිකපදමාලා සමාසවසෙන ඛ්‍යාසවසෙන ච යොජෙතබ්බො. පුබ්බවිදෙහාදිසද්දෙහි පුබ්බවිදෙහදීපාදීනං කථනඤ්ඤා වෙදිතබ්බං. “දිබ්බරථො”තිආදීනං සමාසගතපදානං පයොජනෙ සති ඛ්‍යාසවසෙන විසුං කත්තබ්බතා ච වෙදිතබ්බා. තථා හි ඛ්‍යාසවසෙන “දිබ්බො රථො”තිආදීනා ද්විත්තං ද්විත්තං පදානං සමානාධිකරණවසෙන පච්චෙකච්ඡන්තියුත්තභාවෙ සති ගාථාසු චුත්තිපාලනසුඛවිචාරණගුණො භවති. සො ච සාසනානුකූලො හි අයං නයො යපිතො. තථා හි පාවචනෙ “දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස යසස්සිතො”තිආදිකා පාළියො බහු දිස්සන්ති, එවං ලඬිකාදීපාදිසද්දානං විසෙසවත්තතා භවති.

ඉදානි බොධිසන්ධිආදීනං විසෙසවත්තතා වුවචති –

බොධි සන්ධි විහත්තා’යු, ධාතුයෙව පජාපති;
දාමා දාමං තථා සද්ධා, සද්ධං තට්ඨං තට්ඨි තට්ඨො.

බ්‍යඤ්ජනං බ්‍යඤ්ජනො අත්ථො, අත්ථමක්ඛරමක්ඛරො;
අජ්ජවං අජ්ජවො වෙච, තථා මද්දවගාරවා.

වචො වචීති වාදීනි, සමරූපා සරූපතො;
ද්විත්තිලිඬිගානි සම්භොන්ති, යථාසම්භවමුද්දිසෙ.

එතෙසු හි බොධිසද්දස්ස තාව “බොධි රාජකුමාරො”ති ව, “අරියසාවකො ‘බොධි’ති වුවිවති, තස්ස බොධිස්ස අභිගොති බොජ්ඣංගිගො”ති ව එවං පුග්ගලවචනස්ස “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධී, බොධියො. බොධිනා”ති පුල්ලිඨගෙ අග්ගිනියෙන නාමිකපදමාලා භවති.

රුක්ඛමග්ගනිබ්බානසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණුවචනස්ස පන “බොධි, බොධී, බොධියො. බොධිං, බොධී, බොධියො. බොධියා”ති ඉත්ථිලිඨගෙ රත්තිනියෙන නාමිකපදමාලා භවති.

කෙච් පන “රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඨගො”ති වදන්ති, තං ආගමෙන විරුද්ධං විය දිස්සනතො විචාරෙතබ්බං. න හි ආගමෙ රුක්ඛවචනස්ස බොධිසද්දස්ස පුල්ලිඨගහාවො දිස්සති, පුග්ගලවචනස්ස පන දිස්සති. යදි ච “සාලො ධවො බදිරො”තිආදීනං විය රුක්ඛවචනස්ස බොධිසද්දස්ස පුල්ලිඨගත්තං සියා, ජම්බු සිම්බලී පාටලීසද්දාදීනං රුක්ඛවාචකත්තා පුල්ලිඨගත්තං සියා, න තෙසං ඉමස්ස ච රුක්ඛවාචකත්තෙපි පුල්ලිඨගහාවො උපලබ්භති. යදි හි රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඨගො, එවං සත්තෙ නිබ්බානවචනො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණුවචනො ච බොධිසද්දො නපුංසකලිඨගො සියා “නිබ්බාන”න්තිආදීනා නපුංසකලිඨගවසෙන නිද්දිට්ඨස්ස නිබ්බානාදිනො අත්ථස්ස කථනතො.

යෙ එවං වදන්ති “රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඨගො”ති, තෙ “බොධි වුවිවති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තං එත්ථ භගවා පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිච්චෙව වුවිවති”ති චුත්තමත්ථං චෙතසි සන්තිධාය “චූජ්ඣති එත්ථාති බොධි”ති නිබ්බවනවසෙන “කිං රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඨගො න භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානා වදන්ති මඤ්ඤෙ. නෙවං දට්ඨබ්බං, එවඤ්ච පන දට්ඨබ්බං, “බොධි වුවිවති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තං එත්ථ භගවා පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිච්චෙව වුවිවති”ති වදන්තෙහි ගරුහි ඤාණුවචනං ඉත්ථි ලිඨගභූතං බොධිති ඤාණස්ස නාමං පණ්ණත්තිඅන්තරපරිකප්පනෙන්තං පරිකප්පෙන්තෙන චූජ්ඣනට්ඨානභූතෙ රුක්ඛෙ ආරොපෙන්වා රුක්ඛො “බොධි”ති චුත්තො, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු නිබ්බවනෙ ආදරො න කාතබ්බො. න හි “චූජ්ඣති එත්ථාති බොධි”ති නිබ්බවනකරණං රුක්ඛවචනස්ස බොධිසද්දස්ස පුල්ලිඨගත්තං කාතුං සක්කොති සචිකෙතසිද්ධත්තා වොහරස්ස, තස්මා රුක්ඛං සයං අබොධිමිපි සමානං බොධියා පටිලාභට්ඨානත්තා සචිකෙතසිද්ධෙන “බොධි”ති ඉත්ථිලිඨගවොහාරෙන වොහරන්ති සාසනිකා, බොධියා වා කාරණත්තා එලවොහාරෙන. එතමත්ථංයෙව හි සන්ධාය “බොධි වුවිවති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තං එත්ථ භගවා පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිච්චෙව වුවිවති”ති

වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, එවං “බොධි”ති ඉත්ථිලිච්ඡගවසෙන රුක්ඛනාමං පවත්තතීති. තෙනාහ ආයස්මා සාරිපුත්තො ධම්මසෙනාපති අනුධම්මවක්කවත්තී වොහාරකුසලො ඉත්ථිලිච්ඡගවොහාරෙන “බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාඤාණප්පට්ඨාහා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති. අපිච තත්ථ තත්ථ “බොධියා සාඛා”ති ව, “කෙනට්ඨෙත මහාබොධි, කස්ස සම්බන්ධතී ව සා”ති ව,

“හත්ථතො මුත්තමත්තා සා, අසීතිරතනං නහං;
උග්ගන්ත්වාන තදා මුඤ්චි, ඡබ්බණ්ණා රස්මියො සුභා”ති ව

එවමාදයො රුක්ඛවාචකස්ස බොධිසද්දස්ස ඉත්ථිලිච්ඡගහාවෙ පයොගා දිස්සන්ති.

අථ වා රුක්ඛවාචකො බොධිසද්දො ද්විලිච්ඡගො පුමිත්ථිලිච්ඡගවසෙන. තථා හි සමන්තපාසාදිකායං විනයසංවණ්ණනායං මහාවෙය්‍යාකරණස්ස පාළිනයවිදුතො බුද්ධසොසාවරියස්ස එවං සද්දරචනා දිස්සති “සක්ඛිස්සසි ත්ථං තාත පාටලිපුත්තං ගන්ත්වා මහාබොධිනා සද්ධිං අය්‍යං සඤ්ඤාමිත්තත්ථෙරිං ආනෙතු”න්ති ව, “සාපි බො මහාබොධිසමාරුළ්භා නාවා පස්සතො මහාරාජස්ස මහාසමුද්දතලං පක්ඛන්දා”ති ව තස්ස රුක්ඛවාචකස්ස බොධිසද්දස්ස “බුජ්ඣති එත්ථාති බොධි”ති නිබ්බවනවසෙන “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධි, බොධියො. බොධිනා”ති ආදිනා පදමාලා වෙදිතබ්බා. රුක්ඛවාචකස්සෙව පන තස්ස ඤාණෙ පවත්තිත්ථිලිච්ඡගවොහාරෙන සඤ්ඤාසිද්ධො රුළ්භත්ථදීපකෙන “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධි, බොධියො. බොධියා”ති ආදිනා පදමාලා වෙදිතබ්බා. ඉච්චෙවං -

පුග්ගලවාචකො බොධි-සද්දො පුල්ලිච්ඡගිකො භවෙ;
ඤාණාදිවාචකො ඉත්ථි-ලිච්ඡගොයෙව සියා සදා.

බොධිපාදපච්චනො, පුමිත්ථිලිච්ඡගිකො භවෙ;
එවං සන්තෙපි එතස්ස, ඉත්ථිලිච්ඡගත්තමෙව තු;
ඉච්ඡිතබ්බතරං යස්මා, ධම්මසෙනාපතිරිතං.

සන්ධිසද්දාදිනම්පි නයානුසාරෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. සන්ධිසද්දො හි සරසන්ධිආදිවාචකො පුල්ලිච්ඡගො, පටිසන්ධියාදිවාචකො ඉත්ථිලිච්ඡගො “සන්ධිනො. සන්ධියා”ති ආදිදස්සනතො. විහත්තිසද්දො විහජනවාචකො ඉත්ථිලිච්ඡගො, ස්‍යාදිවාචකො පුල්ලිච්ඡගො වෙච ඉත්ථිලිච්ඡගො ව “විහත්තිස්ස. විහත්තියා”ති ආදිදස්සනතො.

ආයුසද්දො පන ජීවිතීන්ද්‍රියවාචකොයෙව හුත්වා පුන්නපුංසකලිඬගො,
“පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති “එත්තකංයෙව තෙ ආයු,
වචනකාලො භවිස්සතී”ති ව දස්සනතො.

ධාතුසද්දො සභාවාදිවාචකො ඉත්ථිලිඬගො, කරපවාදිවාචකො
පුම්ත්ථිලිඬගො “චක්ඛුධාතුයා. කරොතිස්ස ධාතුස්ස. ධාතුයො ධාතුයා”ති
දස්සනතො.

පජාපතිසද්දො දෙවවිසෙසවාචකො පුල්ලිඬගො,
කල්ත්තජීනමාතුවිජාවාචකො ඉත්ථිලිඬගො “පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං
උල්ලොකෙය්‍යාථ”, “අත්තතො පජාපතියා සද්ධිං මහාපජාපතියා”ති ව
දස්සනතො.

දාමා දාමං සද්දා මාලනීදාමාදිහෙදහින්නස්ස එකස්ස වත්ථුස්ස යථාක්කමං
ඉත්ථිනපුංසකලිඬගා. තථා හි “මාලනීදාමා ලොලාලිඬගලීලා. මාලනීදාමං.
සිඬ්ඝිතං දාමං භමරෙහි. රතනදාමා. රතනදාම”න්ති ව ද්විලිඬගභාවෙ
ලොකිකප්පයොගා දිස්සන්ති සාසනානුකූලා.

සද්ධං සද්ධාසද්දා පන භින්නවත්ථුනං වාචකා ඉත්ථිනපුංසකලිඬගා,
සද්ධාසද්දො පසාදලක්ඛණවාචකො ඉත්ථිලිඬගො, සද්ධංසද්දො
මතකභත්තවාචකො නපුංසකලිඬගො “සද්ධා සද්දහනා. මයමස්සුභො
ගොතමබ්‍රාහ්මණා නාම දානානි දෙම සද්ධානි කරොමා”ති දස්සනතො.
ඉමස්මිං පන යානෙ “සද්ධො පුරිසො, සද්ධා ඉත්ථි, සද්ධං කුල”න්ති ඉමානි
වාචිවලිඬගත්තා සඬගහං න ගච්ඡන්තීති දට්ඨබ්බානි.

තටං තටි තටොතිමෙ සද්දා තීරසඬ්ඛාතෙ එකස්මිංයෙවත්ථෙ
ථිපුන්නපුංසකලිඬගා.

බ්‍යඤ්ජනසද්දො උපසෙවනලිඬගවාක්‍යාවෙණිකසරීරාවයවවාචකො
නපුංසකලිඬගො, අක්ඛරවාචකො පුන්නපුංසකලිඬගො. තනුපසෙවනෙ “සුපං
වා බ්‍යඤ්ජනං වා”ති නපුංසකනිද්දෙසො දිස්සති. තථා ලිඬගෙ
“ඉත්ථිබ්‍යඤ්ජනං පුරිසබ්‍යඤ්ජන”න්ති නපුංසකනිද්දෙසො. වාක්‍යො
“පදබ්‍යඤ්ජනානි සාධුකං උග්ගහෙත්වා”ති නපුංසකලිඬගනිද්දෙසො.
ආවෙණිකෙ “අසීති අනුබ්‍යඤ්ජනානි”ති නපුංසකනිද්දෙසො. සරීරාවයවෙ
“කිලෙසානං අනු අනු බ්‍යඤ්ජනතො පාකටභාවකරණතො අනුබ්‍යඤ්ජන”න්ති
එවං නපුංසකනිද්දෙසො. එත්ථ හි අනුබ්‍යඤ්ජනං නාම
හත්ථපාදසිතභසිතකථිතවිලොකිතාදිහෙදො ආකාරො. සො එව

“සරීරාවයවො”ති වුවුවතීති. අක්ඛරෙ “ඛාඤ්ජනො. ඛාඤ්ජන”න්ති ච පුන්නපුංසකනිද්දෙසො.

අත්ථසද්දො නිබ්බානවචනො නපුංසකලිඛිගො, අභිධෙය්‍යධනකාරණපයොජනනිවත්‍යාභිසන්ධානාදිවචනො පන පුල්ලිඛිගො. තථා හි කථාවත්ථුමහි “අත්ථත්ථමහි”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථසංවණ්ණනායං “අත්ථං වුවුවති නිබ්බාන”න්ති නපුංසකලිඛිගනිද්දෙසෙන අත්ථසද්දො වුත්තො. ඉති අත්ථසද්දො ද්විලිඛිගො.

අක්ඛරසද්දො ච “යො පුබ්බො අක්ඛරො අක්ඛරානී”ති ච දස්සනතො. අපිච අක්ඛරසද්දො නිබ්බානවචනො නාමපණ්ණත්තිවචනො ච සබ්බදානපුංසකලිඛිගො භවති “පදමච්චුතමක්ඛරං, මහාජනසම්මතොති බො වාසෙට්ඨ ‘මහාසම්මතො’ත්තෙව පට්ඨං අක්ඛරං නිබ්බත්ත”න්ති එවමාදීසු. “අක්ඛරාය දෙසෙති, අක්ඛරක්ඛරාය ආපත්ති පාවිත්තියස්සා”ති එත්ථ පන පුල්ලිඛිගොතිපි නපුංසකලිඛිගොතිපි වත්තබ්බො, ඉත්ථිලිඛිගොති පන න වත්තබ්බො. අයඤ්චි “අසක්කතා වස්ම ධනඤ්චයාය. විරමථායස්මන්තො මමවචනායා”තිආදීසු “ධනඤ්චයාය, වචනායා”ති සද්දා විය විහත්තිවිපල්ලාසෙන වුත්තො, න ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙනාති.

අජ්ජව මද්දව ගාරවසද්දා පන පුන්නපුංසකලිඛිගො. “අජ්ජවො ච මද්දවො ච. අජ්ජවමද්දවං. ගාරවො ච නිවාතො ච. සහ ආවජ්ජිතෙ ථූපෙ, ගාරවං හොති මෙ තදා”ති ච ආදිදස්සනතො.

වචොවච්ඡිසද්දා පන සටොසට්ඨසද්දා විය පුමිත්ථිලිඛිගො, තත්ථ වච්ඡිසද්දස්ස “වචී, වචී, වචියො. වචිං, වචී, වචියො. වචියා”ති නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. කෙචි “දුච්චරිතපයොගවිඤ්ඤත්තිසද්දාදීසු පරෙසු වචසද්දස්සන්තො ඊකාරො හොති, තෙන “වච්චුච්චරිත”න්තිආදීනි රූපානි දිස්සන්ති”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං වචසද්දතො විසුං වච්ඡිසද්දස්ස දස්සනතො. අත්‍රිමානි පාළිතො ච අට්ඨකථාතො ච නිදස්සනපදානි. “වචී වච්ඡිසඛිබාරො, වච්ඡිසඛිබාරො වචී, වච්ඤ්ච වච්ඡිසඛිබාරෙ ච යපෙත්වා අවසෙසා න චෙව වචී, න ච වච්ඡිසඛිබාරො. ගදිතො වචිහි සතිමාහිනන්දෙ”ති ඉමානි පාළිතො නිදස්සනපදානි. “වොපනසඛිබාතා වචී එව විඤ්ඤත්ති වචීවිඤ්ඤත්ති, වචියා හෙදො වචීහෙදො”ති ඉමානි අට්ඨකථාතො නිදස්සනපදානි. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසම්පි සරූපාසරූපපදානං යථාරහං ද්විතිලිඛිගතා වචත්ථපෙතබ්බො. එවං අභිධෙය්‍යකලිඛිගෙසු සවිසෙසානි අභිධෙය්‍යලිඛිගානි වෙදිතබ්බානි.

ඉදානි කත්ථවි වාවචලිඤ්ඣතානං අභිධෙය්‍යලිඤ්ඣනාඤ්ච
තද්ධිතන්තලිඤ්ඣනාඤ්ච ධම්මාදිවසෙන නාමිකපදමාලා වුවුවතෙ. තථා හි -

ධම්මභො පුග්ගලා චෙව, ධම්මපුග්ගලතොපි ව;
එකන්තධම්මතො චෙව, තථෙවෙකන්තපුග්ගලා.

පදමාලා සිග්‍රං තාසු, පච්චත්තාදිවසෙන තු;
පදං සමං විසමඤ්ච, ජඤ්ඤා සබ්බසමම්පි ව.

කථං? “මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපො, මිච්ඡාවාචා, මිච්ඡාවාචො,
මිච්ඡාදිට්ඨිකො, මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපි” ඉව්චෙනෙසං නාමිකපදමාලා එවං
චෙදිතබ්බා.

“මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨියො. මිච්ඡාදිට්ඨිං, මිච්ඡාදිට්ඨි,
මිච්ඡාදිට්ඨියො. මිච්ඡාදිට්ඨියා”ති එවං ධම්මතො, “මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨි,
මිච්ඡාදිට්ඨිනො. මිච්ඡාදිට්ඨිං, මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨිනො. මිච්ඡාදිට්ඨිනා”ති
එවං පුග්ගලතො, “මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපො, මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපා. මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජප”න්ති
එවං ධම්මපුග්ගලතො, “මිච්ඡාවාචා, මිච්ඡාවාචා, මිච්ඡාවාචායො. මිච්ඡාවාචං,
මිච්ඡාවාචා මිච්ඡාවාචායො. මිච්ඡාවාචාය” එවං එකන්තධම්මතො,
“මිච්ඡාවාචො, මිච්ඡාවාචා. මිච්ඡාවාචං, මිච්ඡාවාචෙ. මිච්ඡාවාචෙන” එවං
එකන්තපුග්ගලතො, “මිච්ඡාදිට්ඨිකො. මිච්ඡාදිට්ඨිකා. මිච්ඡාදිට්ඨික”න්ති
එවම්පි එකන්තපුග්ගලතො, “මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපි, මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපිනො.
මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපි”න්ති එවම්පි එකන්තපුග්ගලතො නාමිකපදමාලා භවති.
පච්චත්තොපයොගච්චනාදිවසෙන පන පදං සදිසං විසදිසං සබ්බථා සදිසම්පි ව
භවති. එස නයො සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඤ්ජපාදිසුපි.

අත්‍රිමෙ ආභව්වහාසිතා පයොගා - අවිජ්ජාගතස්ස හික්ඛවෙ අවිද්දසුනො
මිච්ඡාදිට්ඨි පහොති. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපො පහොති.
මිච්ඡාසඬ්ඤ්ජපස්ස මිච්ඡාවාචා පහොති. මිච්ඡාවාචස්ස මිච්ඡාකම්මන්තො
පහොති. මිච්ඡාකම්මන්තස්ස මිච්ඡාආජීවො පහොති. මිච්ඡාආජීවස්ස
මිච්ඡාවායාමො පහොති. මිච්ඡාවායාමස්ස මිච්ඡාසති පහොති. මිච්ඡාසතිස්ස
මිච්ඡාසමාධි පහොතීති. විජ්ජාගතස්ස හික්ඛවෙ විද්දසුනො සම්මාදිට්ඨි පහොති.
සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඤ්ජපො පහොතීති විත්ථාරො, එවං කත්ථවි
වාවචලිඤ්ඣතානං අභිධෙය්‍යලිඤ්ඣනාඤ්ච තද්ධිතන්තලිඤ්ඣනාඤ්ච
නාමිකපදමාලා සප්පයොගා කථිතා.

ඉදානි නෙවාභිධෙය්‍යලිඤ්ඣස්ස භවිතබ්බසද්දස්ස ව අභිධෙය්‍යලිඤ්ඣනං
සොත්ථි සුවත්ථි සද්දානාඤ්ච වාවචලිඤ්ඣනාභිධෙය්‍යලිඤ්ඣස්ස අබ්භුතසද්දස්ස ව

වාච්චලිඛිගස්ස අභුතසද්දස්සවාති ඉමෙසං කිඤ්චි විසෙසං කථයාම,
නාමිකපදමාලඤ්ච යථාරහං යොජෙස්සාම. එතෙසු හි භවිතබ්බසද්දො
එකන්තභාවවාචකො නපුංසකලිඛිගො එකවචනන්තොයෙව හොති.
තතියන්තපදෙහි එවංසද්ද නසද්දාදීහි ව යොජෙතබ්බො ව හොති. නාස්ස
නාමිකපදමාලා ලබ්භති, අත්‍රිමෙ ව පයොගා “සද්ධම්මගරුකෙන භවිතබ්බං,
නො ආමිසගරුකෙන, ඉමිනා වොරෙන භවිතබ්බං, ඉමෙහි වොරෙහි භවිතබ්බං,
ඉමාය වොරියා භවිතබ්බං, ඉමාහි වොරීහි භවිතබ්බං, අනෙන චිත්තෙන
භවිතබ්බං, ඉමෙහි චිත්තෙහි භවිතබ්බං, එවං භවිතබ්බං, අඤ්ඤා
භවිතබ්බං”න්ති. අත්‍රිදං වුවවති -

භවිතබ්බපදං නිව්චං, සබ්බඤ්ඤවරසාසනෙ;
පඨමෙකවචො භාව-වාචකඤ්ච නපුංසකං.

තතියන්තපදෙහෙවං-සද්දාදීහි ව ධිමතා;
යොජෙතබ්බංව සම්මොති, ඉති විද්වා විභාවයෙ.

අයං “භවිතබ්බං”න්ති පදස්ස විසෙසො.

සොත්ථි හද්දන්තෙ හොතු රඤ්ඤො, සොත්ථිං ගච්ඡති න්භාපිතො.
සොත්ථිනාමිහි සමුට්ඨිතො. සුවත්ථි, සුවත්ථිං, සුවත්ථිනා, අයං
ධසාත්ථිසද්දාදීනං විසෙසො.

අයං පන “අබ්භුතං අභුත”න්ති ද්විත්තං විසෙසො. භූසද්දස්ස බ්භු,
සංයොගපරෙ පටිසෙධත්ථවති අඉතිනිපාතෙ උපපදෙ සති එකන්තෙන
රස්සත්තමුපයාති. ක්වත්ථෙ? “අභුතපුබ්බං භූත”න්තිආදීස්වත්ථෙසු. තථාච්ච
අසඤ්ඤොගපරෙ රස්සත්තං න උපයාති. ක්වත්ථෙ?
“අසච්ච”න්තිආදීස්වත්ථෙසු. තථා හි “අබ්භුත”න්ති පදස්ස “අභුතපුබ්බං
භූත”න්තිපි අත්ථො භවති, “අබ්භුතකරණ”න්තිපි අත්ථො භවති. “අභුත”න්ති
පදස්ස පන “අසච්ච”න්තිපි අත්ථො භවති, “අජාත”න්තිපි අත්ථො භවති. තත්‍ර
“අච්ඡරියං වත හො අබ්භුතං වත හො. අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිං, අබ්භුතං
ලොමහංසනං” ඉච්චෙවමාදයො “අභුතපුබ්බං භූත”න්ති අත්ථෙ පයොගා.

“ත්ථං මං නාගෙන ආලම්ප,
අහං මණ්ඩුකජාපියා;
හොතු නො අබ්භුතං තත්ථ,
ආසහස්සෙහි පඤ්චහි”ති

ඉච්චෙවමාදයො අබ්භුතකරණත්ථෙ පයොගා. එවං රස්සවසෙන, දීඝවසෙන පන නිස්සංයොගෙ “අභුතං අතච්ඡං. අතථං” ඉච්චෙවමාදයො අසච්චත්ථෙ පයොගා, “අභුතං අජාතං අසඤ්ජාත”න්ති ඉච්චෙවමාදයො අජාතත්ථෙ පයොගා. භවන්ති චත්‍ර –

“අභුතපුබ්බං භූත”න්ති, අත්ථස්මිං අබ්භුතන්තිදං;
පදං විඤ්ඤාහි විඤ්ඤෙය්‍යං, රස්සභාවෙන සණ්ඨිතං.

අබ්භුතකරණත්ථෙපි, අබ්භුතන්ති පදං තථා;
සණ්ඨිතං රස්සභාවෙන, ඉති විද්වා විභාවයෙ.

අභුතමිති දීඝත්ත-වසෙන කථිතං පන;
පදං සමධිගන්තබ්බං-මසච්චාජාතවාචකං.

අබ්භුතං, අබ්භුතානි. විත්තනයෙන, අබ්භුතො, අබ්භුතා. අබ්භුතං, පුරිස්සනයෙන, අබ්භුතා, අබ්භුතා, අබ්භුතායො. අබ්භුතං. කඤ්ඤානයෙන ඤෙය්‍යං. එවං භූතසද්දස්සපි නාමිකපදමාලා තිඨා ගහෙතබ්බා. අත්‍ර “අබ්භුත”මිති පදං වාච්චලිඬගම්පි භවති අභිධෙය්‍යලිඬගම්පි. “අභුත”මිති පදං පන වාච්චලිඬගං අභිධෙය්‍යලිඬගම්පි වා සච්චසද්දො විය කත්ථවි. ඉතිස්ස යථාරහං අයම්පි සප්පයොගා නාමිකපදමාලා කථිතා.

ඉදානි ආගමිකානං කොසල්ලජනනත්ථං පදසමොධානවසෙන නාමිකපදමාලා චුච්චතෙ – බුද්ධො භගවා, බුද්ධා භගවන්තො. බුද්ධං භගවන්තං, බුද්ධෙ භගවන්තෙ. බුද්ධෙන භගවතා, සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. අයං පදමාලා එකච්චනඛුච්චනවසෙන ඤෙය්‍යා.

දෙවා තාවතිංසා. දෙවෙ තාවතිංසෙ. දෙවෙහි තාවතිංසෙහි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. ඛුච්චනවසෙන ඤෙය්‍යා පදමාලා.

සො භගවා ජානං පස්සං අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, තං භගවන්තං ජානන්තං පස්සන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන, තස්ස භගවතො ජානතො පස්සතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. එකච්චනවසෙන ඤෙය්‍යා පදමාලා.

රාජා සුද්ධොදනො, රාජානං සුද්ධොදනං, රඤ්ඤා සුද්ධොදනෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

රාජා පස්සෙනදී කොසලො, රාජානං පස්සෙනදිං කොසලං, රඤ්ඤා පස්සෙනදිනා කොසලෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො, රාජානං මාගධං සෙනියං බිම්බිසාරං,
රඤ්ඤා මාගධෙන සෙනියෙන බිම්බිසාරෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

රාජා මාගධො අජාතසත්තු වෙදෙහිපුත්තො, රාජානං මාගධං අජාතසත්තුං
වෙදෙහිපුත්තං, රඤ්ඤා මාගධෙන අජාතසත්තුනා වෙදෙහිපුත්තෙන. සෙසං
විත්ථාරෙතබ්බං.

මහාපජාපතී ගොතමී, මහාපජාපතීං ගොතමීං, මහාපජාපතියා ගොතමියාති
පඤ්චක්ඛත්තුං චත්තබ්බං. මහාපජාපතියං ගොතමියං, හොති මහාපජාපති
ගොතමී.

මක්ඛලි ගොසාලො. මක්ඛලිං ගොසාලං. මක්ඛලිනා ගොසාලෙන. සෙසං
විත්ථාරෙතබ්බං.

සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානං සාවකයුගං. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානං
සාවකයුගං, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙන සාවකයුගෙන,
සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානස්ස සාවකයුගස්ස. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.
සබ්බාපෙතා පදමාලා එකච්චනවසෙන ඤෙය්‍යා. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා
අග්ගසාවකා, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ අග්ගසාවකෙ,
සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි අග්ගසාවකෙහි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.
බහුවචනවසෙන ඤෙය්‍යා. ඉතො අඤ්ඤසුපි එසෙව නයො.

සො දාරො, සා දාරා. සං දාරං, සෙ දාරෙ. සෙන දාරෙන. සෙසං
විත්ථාරෙතබ්බං. සා නාරී, සා නාරියො. සං නාරිං, සා නාරියො. සාය නාරියා.
සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. සං කම්මං, සාති කම්මානි. සෙන කම්මෙන. සං ඵලං,
සාති ඵලානි. සෙන ඵලෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

පයමං කුමානං, පයමං කුමානං, පයමෙන කුමානෙන, පයමස්ස කුමානස්ස.
සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

චතුත්ථි දිසා, චතුත්ථිං දිසං, චතුත්ථියා දිසාය.

ධම්මී කථා, ධම්මීං කථං, ධම්මියා කථාය, ධම්මියං කථායං. ඵවං අනුපුබ්බි
කථා, ඵවරුපී කථා. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤසුපි යානෙසු පදසමොධානවසෙන
ලිඛිගතො ච අන්තතො ච වචනතො ච අපෙක්ඛිතබ්බං. පදතො ච
නානප්පකාරා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

ඉදානි එකප්පකාරානං සද්දානං ලිඛිගඅන්තවසෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.
කථං? යාදිසො, යාදිසී, යාදිසං. තාදිසො, තාදිසී, තාදිසං. එතාදිසො, එතාදිසී,

එතාදිසං. කිදිසො, කිදිසී, කිදිසං. ඊදිසො, ඊදිසී, ඊදිසං. එදිසො, එදිසී, එදිසං. සදිසො, සදිසී, සදිසං. කදාවි පන “යාදිසා තාදිසා”ති එවමාදීති ඉත්ථිලිඬගරුපානිපි භවන්ති. නාමිකපදමාලා නෙසං පුරිස ඉත්ථි විත්තනගෙන යොජෙතබ්බං.

ඉදානි සමාසතද්ධිතපදභූතානං අමමසද්දාදීනං නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ — අමමො, අමමා, අමමං, අමමෙ. අමමෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

මය්හකො, මය්හකා. මය්හකං, මය්හකෙ. මය්හකෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

ආමා, ආමා, ආමායො. ආමං, ආමා, ආමායො. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

තත්‍ර අමමොති නත්ථි තණ්හාමමත්තං දිට්ඨිමමත්තඤ්ච එතස්සාති අමමො, කො සො, අරහායෙවාති වත්තුං වට්ටති. අපිච යෙසතණ්හාපි සදිට්ඨිපි “මම ඉද”න්ති මමත්තං න කරොන්ති, තෙපි අමමායෙව. එත්ථ ව “මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති, අමමා අපරිග්ගහා”ති ඉදං සාසනතො නිදස්සනං. “අමමො නිරහඬිකාරො”ති ඉදං පන ලොකතො නිදස්සනං. ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “අමමා, අමමා, අමමායො”ති පදමාලා. නපුංසකෙ වත්තබ්බෙ “අමමං, අමමානී”ති පදමාලා. තත්‍ර මය්හකොති “ඉදම්පි මය්හං ඉදම්පි මය්හ”න්ති විජ්ජලපතීති මය්හකො, එකො පක්ඛිවිසෙසො. වුත්තඤ්ඤෙනං ඡාතකෙ —

“සකුණො මය්හකො නාම, ගිරිසානුදරිවරො;
පක්කං පිප්ඵලිමාරුශ්භ, ‘මය්හං මය්හ’න්ති කන්දතී”ති.

ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “මය්හකී, මය්හකී, මය්හකීයො”ති පදමාලා. තත්‍ර ආමාති “ආම අහං තුම්හාකං දාසී”ති එවං දාසිභාවං පටිජානාතීති ආමා. ගෙහදාසී. වුත්තඤ්ඤෙනං ඡාතකෙසු “යත්ථ දාසො ආමජාතො, ධීතො ථුල්ලානි ගච්ඡතී”ති ව, “ආමාය දාසාපි භවන්ති ලොකෙ”ති ව, තස්මා ඉමානෙවෙත්ථ නිදස්සනපදානි.

ඉදානි කති කතිපය කතිමිසද්දානං විසෙසො වුව්වතෙ යථාරහං නාමිකපදමාලා ව. තත්‍ර කතිමිසද්දස්ස නාමිකපදමාලා න ලබ්භති “අජ්ජ භන්තෙ කතිමි”ති එවං පුච්ඡාවසෙන ආගතමත්තතො. කති කතිපයසද්දානං පන ලබ්භතෙව, සා ව බහුවචනිකා. විසුද්ධිමග්ගට්ඨකායං පන කතිපයසද්දො එකවචනිකො වුත්තො. කති පුරිසා තිට්ඨන්ති, කති පුරිසෙ පස්සති. කති ඉත්ථියො, කති කුලානි. කති ලොකස්මිං ඡිද්දානි යත්ථ විත්තං න තිට්ඨති. කති කුසලා. කති ධාතුයො. කති ආයතනානි. කතිහි ඛන්ධෙහි කතිභායතනෙහි

කතිහි ධාතුහි සඬගහිතං. කතිහි රජමානෙනි, කතිහි පරිසුජ්ඣති. කතිපයා පුරිසා,
කතිපයා ඉත්ථියො, කතිපයානි විත්තානි. ඉමා පන නාමිකපදමාලා.

කති. කතිහි, කතිහි. කතිනං. කතිසු.

කතිපයා. කතිපයෙහි, කතිපයෙහි. කතිපයානං. කතිපයෙසු. කතිපයායො.
කතිපයාහි, කතිපයාහි. කතිපයානං. කතිපයාසු. කතිපයානි. කතිපයෙ.
කතිපයෙහි, කතිපයෙහි. කතිපයානං. කතිපයෙසුති. සබ්බාපෙතා සත්තන්තං
විහත්තීනං වසෙන ඤෙය්‍යා, සමාසවිධිමිහිපි කති කතිපයසද්දා
බහුවචනවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. “කතිසඬගාතිගො හික්ඛු, ඔසතිණ්ණොති
චුච්චති. කතිපයජනකත”න්තිආදීසු හි “කති කිත්තකා සඬගා
කතිසඬගා”තිආදිනා සබ්බදා බහුවචනසමාසො දට්ඨබ්බො.

ඉදානි රුළුභීසද්දානං නාමිකපදමාලා චුච්චතෙ - ඉධ රුළුභීසද්දා නාම
යෙවාපනකසද්දාදයො. යෙවාපනකො, යෙවාපනකා. යෙවාපනකං.
යෙවාපනො, යෙවාපනා. යෙවාපනං. යංවාපනකං, යංවාපනකානි. සෙසං
සබ්බත්ථ විත්ථාරෙතබ්බං. තත්‍ර යෙවාපනකොති “එස්සො හොති වෙදනා
හොති”තිආදිනා චුත්තා එස්සාදයො විය සරුපතො අවත්වා “යෙ වා පන
තස්මිං සමයෙ අඤ්ඤෙපි අත්ථි පටිච්චසමුප්පන්නා අරුපිනො ධම්මා”ති එවං
“යෙවාපනා”ති පදෙන චුත්තො යෙවාපනකො, එවං “යෙවාපනො”ති
එත්ථාපි. තථා “යං වා පනඤ්ඤමිපි අත්ථි රූප”න්ති එවං “යංවාපනා”ති
පදෙන චුත්තං යංවාපනකං. එස නයො යථාරහං යස්සකං යත්ථකන්තිආදීසුපි
නෙතබ්බො.

එත්ථ සියා - නනු ව හො පනසද්දො නිපාතො, නිපාතානඤ්ච
අත්ථායභාවො සිද්ධො තීසු ලිඬිගෙසු සබ්බවිහත්තිවචනෙසු ව වයාභාවතො, සො
කස්මා “යෙවාපනො”ති ඔකාරන්තො ජාතොති? සච්චං පනසද්දො නිපාතො,
සො ව බො “යෙ වා පන තස්මිං සමයෙ”ති වා, “යං වා පනඤ්ඤමිපි”ති වා,
“බ්‍රාහ්මණා පනා”ති වා එවමාදීසු නිපාතො, “යෙවාපනකො”ති වා,
“යෙවාපනො”ති වා එවමාදීසු නිපාතො නාම න හොති.
අනුකරණමත්තඤ්ඤෙතං, තස්මා ඊදිසෙසු පනසද්දසහිතා පයොගා
රුළුභීසද්දාති ගහෙතබ්බං. යජ්ජෙවං කස්මා නිබ්බවනමුදාහරන්ති? අත්ථස්ස
පාකට්ඨකරණත්ථං.

තයොධම්මජාතකං. තයොධම්මජාතකං. තයොධම්මජාතකෙන.
තයොධම්මජාතකස්ස. තයොධම්මජාතකා, තයොධම්මජාතකස්මා. සෙසං
විත්ථාරෙතබ්බං.

තයොසඬ්ඛාරා. තයොසඬ්ඛාරෙ. තයොසඬ්ඛාරෙහි, තයොසඬ්ඛාරෙහි.
තයොසඬ්ඛාරානං. සෙසං විත්ථාරෙතඬ්ඛං.

චත්තාරිපුරිසයුගො සඬ්ඝො. චත්තාරිපුරිසයුගං සඬ්ඝං. චත්තාරිපුරිසයුගෙන
සඬ්ඝෙන. චත්තාරිපුරිසයුගස්ස සඬ්ඝස්ස. සෙසං විත්ථාරෙතඬ්ඛං.

සතොකාරී, සතොකාරී, සතොකාරිනො. සතොකාරිං, සතොකාරී,
සතොකාරිනො. සතොකාරිනා, සතොකාරීහි, සතොකාරීහි. සතොකාරීස්ස.
සෙසං විත්ථාරෙතඬ්ඛං. එත්ථ සතොකාරීති සරතීති සතො, සතො එව හුත්වා
කරණසිලොති සතොකාරී.

අපරෙසම්පි රුළුභිසද්දානං නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ සද්ධිමත්ථවිභාවනාය.
අඬ්ගා. අඬ්ගෙ. අඬ්ගෙහි, අඬ්ගෙහි. අඬ්ගානං. අඬ්ගෙහි, අඬ්ගෙහි. අඬ්ගානං.
අඬ්ගෙසු. භොන්තො අඬ්ගා.

අඬ්ගා ජනපදො. අඬ්ගෙ ජනපදං. අඬ්ගෙහි, අඬ්ගෙහි ජනපදෙන. අඬ්ගානං
ජනපදස්ස. අඬ්ගෙහි, අඬ්ගෙහි ජනපදස්මා. අඬ්ගානං ජනපදස්ස. අඬ්ගෙසු
ජනපදෙ. භොන්තො අඬ්ගා ජනපද. එවං මගධකොසලාදීනම්පි යොජෙතඬ්ඛං.

ඉත්ථිලිඬ්ගෙ කාසී, කාසියො, කාසී, කාසියො. කාසීහි, කාසීහි. කාසීනං.
කාසීහි, කාසීහි. කාසීනං. කාසීසු. භොතියො කාසියො. අත්‍රායමත්ථවිභාවනා —
කාසී, කාසියො ජනපදො. කාසී, කාසියො ජනපදං. කාසීහි, කාසීහි ජනපදෙන.
කාසීනං ජනපදස්ස. කාසීහි, කාසීහි ජනපදස්මා. කාසීනං ජනපදස්ස. කාසීසු
ජනපදෙ. භොතියො කාසියො ජනපද. එවං අවන්තීවෙතී වජ්ජී ඉව්වෙතෙසම්පි
පදානං යොජෙතඬ්ඛං. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “කුරුසු ජනපදෙ”ති. එවං
අඬ්ගාදීනි අත්ථස්ස එකත්තෙපි ජනපදනාමත්තා රුළුභිවසෙන ඛුච්චනානෙව
භවන්ති. තථා හි තත්ථ තත්ථ “අඬ්ගෙසු විහරති. මගධෙසු වාරිකං
වරමානො”තිආදීනා, “අඬ්ගානං මගධානං කාසීනං කොසලාන”තිආදීනා ව
ඛුච්චනපාළියො දිස්සන්ති. එවං රුළුභිසද්දානං නාමිකපදමාලා භවන්ති.

ඉදානි අපරාපි ඉතො සවිසෙසතරා සද්දහෙදෙ සම්මොභවිද්ධංසනකාරිකා
පරමසුබ්බමඤ්ඤාණාවහා නාමිකපදමාලායො කථයාම සොතුනං
අත්ථබ්‍යක්ඛ්‍යජනග්ගහණෙ පරමකොසල්ලසම්පාදනත්ථං. තා ව බො
“සම්බුද්ධො පටිජානාසී. කස්සකො පටිජානාසී. උපාසකො පටිජානාසී.
සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”තිආදයො
පාළිනගෙ නිස්සායෙව. තත්ථ සම්බුද්ධොපටිජානාසීති “ත්ථං ‘අහං
සම්මාසම්බුද්ධො’ති පටිජානාසී”ති ඉතිසද්දලොපවසෙන අත්ථො
ගහෙතඬ්ඛං. එස නගො “කස්සකො පටිජානාසී”තිආදීසුපි.

“සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො”ති එත්ථ පන “අහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති පටිජානන්තස්ස තවාති එවං ඉතිසද්දලොපයොජනාවසෙන අඤ්ඤො සද්දසන්තීවෙසො තෙනෙව අඤ්ඤො අත්ථපටිවෙධො ව භවති. “බ්ණාසවස්ස තෙ පටිජානතොති”ආදීසුපි එසෙව නයො. අට්ඨකථායං පන සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතොති “අහං සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බෙ ධම්මා මයා අභිසම්බුද්ධා”ති එවං පටිජානතො තවාති යො අත්ථො චුත්තො, සොපි යථාදස්සිතො අත්ථොයෙව. එවංපකාරං ඤත්වා පණ්ඩිතජාතියෙන කුලපුත්තෙන අම්හෙහි වුච්චමානා “අහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ත්වං පටිජානාසි”ති එතස්මිං අත්ථෙ සක්‍රියාපදා අයං පදමාලා වචන්ථපෙනබ්බො –

සම්මාසම්බුද්ධො ත්වං පටිජානං තිට්ඨසි. සම්මාසම්බුද්ධං තං පටිජානන්තං පස්සති. සම්මාසම්බුද්ධෙන තෙ පටිජානතා ධම්මො දෙසිතො. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො දීයතෙ. සම්මාසම්බුද්ධස්මා තයා පටිජානතා අපෙති. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ධම්මො. සම්මාසම්බුද්ධස්මිං තයි පටිජානන්තෙ පතිට්ඨිතන්ති. තථා “බ්ණාසවො ත්වං පටිජානාසි”තිආදීනාපි විත්ථාරෙතබ්බො.

ඉද්ධිමා භික්ඛු එකොපි හුත්වා බහුධා භොති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොති. ඉද්ධිමන්තො භික්ඛු එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්ති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තීති ඉමස්මිං පනත්ථෙ අයම්පි සක්‍රියාපදා පදමාලා වචන්ථපෙනබ්බො –

එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තො බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තො භික්ඛු තිට්ඨති, එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තා බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තා භික්ඛු තිට්ඨන්ති. එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තං බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තං භික්ඛුං පස්සති, එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තෙ බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තෙ භික්ඛු පස්සති. එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තෙන බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තෙන භික්ඛුනා ධම්මො දෙසිතො, එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තෙහි බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තෙහි භික්ඛුහි ධම්මො දෙසිතො. එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තස්ස බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තස්ස භික්ඛුනො දීයතෙ. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බො. හො එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්ත බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්ත භික්ඛු ත්වං ධම්මං දෙසෙහි, භොන්තො එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තා බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තා තුම්හෙ ධම්මං දෙසෙථාති. ඉමස්මිං යානෙ කෙවට්ටසුත්තං සාධකං. “ඉධ කෙවට්ට භික්ඛු අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තොති. එකොපි හුත්වා බහුධා භොති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොති, ආවිභාවං...පෙ.... තමෙනං අඤ්ඤතරො සද්ධො පසන්තො පස්සති තං භික්ඛුං අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තොන්තං

එකොපි හුත්වා බහුධා හොන්තං බහුධාපි හුත්වා එකො හොන්ත”න්ති ඉදං කෙවට්ටසුත්තං.

එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නො භික්ඛු එවං වදති, එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නා භික්ඛු එවං වදන්ති. එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නං භික්ඛුං පස්සති, එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නෙ භික්ඛු පස්සති. සබ්බං විත්ථාරොතබ්බං. එත්ථ පන “න ත්වෙව එකොඵකාය, මාතුගාමෙන සල්ලපෙ”තිආදිකං පාළිපදං සාධකං. එත්ථ හි එකොඵකායාති ඉදං අබ්බයපදසදිසං රුළුභීපදන්ති ගහෙතබ්බං, අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති සද්දස්ස විය ව එකපදත්තූපගමනඤ්චස්ස වෙදිතබ්බං. භික්ඛු විනා දුතියෙන සයං එකො හුත්වා ඵකාය ඉත්ථියා සද්ධිත්ති ඉමස්මිං අත්ථෙ “එකොඵකායා”ති ඉදං පදං න රුළුභීපදන්ති දට්ඨබ්බං. එවං සන්නෙපි න “එකො”ති සද්දො “භික්ඛු”ති පදෙන සමානාධිකරණො. යදි සමානාධිකරණො සියා, “නිසජ්ජං කප්පෙන්න”න්තිආදි න වත්තබ්බං සියා. “එකායා”ති සද්දොපි න අජ්ඣාහරිතබ්බෙන “ඉත්ථියා”ති පදෙන සමානාධිකරණො. යදි සමානාධිකරණො සියා, “මාතුගාමෙනා”ති න වත්තබ්බං සියා විසෙසාභාවතො ද්විරුත්තභාවාපජ්ජනතො ව. කිඤ්ච භියො “මාතුගාමෙනා”ති චුත්තත්තා “එකෙනා”ති වත්තබ්බං සියා, එකන්තතො පන “එකොඵකායා”ති ඉදං පදං පුම්මිපිසඬ්ඛාතං අත්ථං අපෙක්ඛති, න සමානාධිකරණපදං, තස්මා “ද්වෙ ජානිපතයො අඤ්ඤමඤ්ඤං සල්ලපෙන්නි”තිආදීසු “අඤ්ඤමඤ්ඤ”න්ති පදස්ස විය ව “එකොඵකායා”ති ඉමස්ස එකපදත්තඤ්ච නිසජ්ජං කප්පෙන්නස්ස භික්ඛුනො විසෙසන්නඤ්ච වෙදිතබ්බං. අථ වා යස්සං නිසජ්ජත්‍රියායං භික්ඛුපි එකොව හොති, ඉත්ථිපි එකාව. සා ත්‍රියා රුළුභීවසෙන “එකොඵකායා”ති චුච්චති, තාදියාය එකොඵකාය නිසජ්ජත්‍රියාය භික්ඛු මාතුගාමෙන සද්ධිත්තිපි අත්ථො ගහෙතබ්බො. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසම්පි රුළුභීසද්දානං නාමිකපදමාලා යථාපයොගං එකවචනබහුවචනවසෙන යොජෙතබ්බො. ඉච්චෙවං වාචිවාභිධෙයාලිඬ්ඛාදීනං නාමිකපදමාලා නානප්පකාරතො පකාසිතා.

සුමධුරතරසද්දනීතිං ඉමං,
පටුතරමතිතං සුසිබෙ වරං;
විදුවිමතිතමොපහරිං රවිං,
මතිකුමුදපබොධිනිසාපතිං.

කතවිඤ්ඤජනස්සාස-සාසනස්සාහිවුද්ධියා;
ධියා නීතිමිමං සාධු, සාධුකඤ්ඤෙව ලක්ඛයෙ.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

වාච්චාහිධෙය්‍යලිඨගාදිපරිදීපනො නාමිකපදමාලාවිභාගො

එකාදසමො පරිච්ඡෙදො.

එත්තාවතා භුධාතුමයානං පුල්ලිඨගානං ඉත්ථිලිඨගානං
නපුංසකලිඨගානඤ්ච නාමිකපදමාලා යථාරහං ලිඨගන්තරෙහි සද්දන්තරෙහි
අත්ථන්තරෙහි ච සද්ධිං නානප්පකාරතො දස්සිතා. සබ්බනාමානි හි යපෙත්වා
නයතො අඤ්ඤානි කානිචි නාමානි අග්ගහිතානි නාම නත්ථි.

12. සබ්බනාමතංසදිසනාමනාමිකපදමාලා

ඉතො පරං පවක්ඛාමි, සබ්බනාමඤ්ච තස්සමං;
නාමඤ්ච යොජිතං නානා-නාමෙහෙව විසෙසතො.

යානි භොන්ති තිලිඨගානි, අනුකූලානි යානි ච;
තිලිඨගානං විසෙසෙන, පදානෙතානි නාමතො.

“සබ්බසාධාරණකානි, නාමානි” චිචෙව අත්ථතො;
සබ්බනාමානි චුච්චන්ති, සත්තචීසති සබ්බතො.

තෙසු කානිචි රූපෙහි, සෙසාඤ්ඤෙහි ච යුජ්ජරෙ;
කානිචි පන සහෙව, එතෙසං ලක්ඛණං ඉදං.

එතස්මා ලක්ඛණා මුත්තං, න පදං සබ්බනාමිකං;
තස්මානීතාදයො සද්දා, ගුණනාමානි චුච්චරෙ.

සබ්බනාමානි නාම – සබ්බ කතර කතම උභය ඉතරඅඤ්ඤ අඤ්ඤතර
අඤ්ඤතම පුබ්බ පර අපර දක්ඛිණ උත්තර අධරයත එත ඉම අමුකිං එක උභ
ද්විති චතු තුම්භ අම්භ ඉච්චෙතානි සත්තචීස.

එතෙසු සබ්බසද්දො සකලත්ථො, සො ච සබ්බසබ්බාදිවසෙන ඤෙය්‍යා.
කතර කතමසද්දා පුච්ඡන්තා. උභයසද්දො ද්විඅවයවසමුදායවචනො.
ඉතරසද්දො චුත්තපටියොගීවචනො. අඤ්ඤසද්දො අධිගතාපරවචනො.
අඤ්ඤතර අඤ්ඤතමසද්දා අනියමත්ථා. පුබ්බාදයො උත්තරපරියන්තා
දිසාකාලාදිවත්ථාවචනා. තථා හි පුබ්බ පරා පර දක්ඛිණුත්තරසද්දා

පුල්ලිඬගත්තෙ යථාරහං කාලදෙසාදිවචනා, ඉත්ථිලිඬගත්තෙ දිසාදිවචනා, නපුංසකලිඬගත්තෙ යානාදිවචනා. අධරසද්දොපි හෙට්ඨිමත්ථවාචකො වචන්ථාවචනොයෙව, සො ච තිලිඬගො “අධරො පත්තො. අධරා අරණී, අධරං භාජන”මිති, යංසද්දො අනියමත්ථො. තංසද්දො පරමිමුඛාවචනො. එතසද්දො සමීපවචනො. ඉමසද්දො අවිචන්තසමීපවචනො. අමුසද්දො දුරවචනො. කිංසද්දො පුච්ඡනත්ථො. එකසද්දො සඬබාදිවචනො. චුත්තඤ්ඤි -

එකසද්දො අඤ්ඤත්ථසෙට්ඨඅසභායසඬබාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සවිචං මොසමඤ්ඤන්ති, ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති. “චෙතසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු සෙට්ඨෙ. “එකො වූපකට්ඨො”තිආදීසු අසභායෙ. “එකොව ඛො භික්ඛවෙ ඛණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මචරියවාසායා”තිආදීසු සඬබායන්ති.

යත්ථෙස සඬබාවචනො, තත්ථෙකවචනන්තොව. උභසද්දො ද්විසද්දපරියායො. ද්විතිවතුසද්දො සඬබාවචනා, සබ්බකාලං බහුවචනන්තාව. තුම්භසද්දො යෙන කථෙති, තස්මිං චත්තබ්බවචනං. අම්භසද්දො අත්තති චත්තබ්බවචනං.

ඉදානි තෙසං නාමිකපදමාලං කථයාම -

සබ්බො, සබ්බෙ. සබ්බං, සබ්බෙ. සබ්බෙන, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මා, සබ්බමිභා, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මිං, සබ්බමිහි, සබ්බෙසු. හො සබ්බ, භවන්තො සබ්බෙ.

තත්‍ර “සබ්බො භූතො, සබ්බෙ භූතා”තිආදිනා, “සබ්බො පුරිසො, සබ්බෙ පුරිසා”තිආදිනා ච නයෙන සබ්බානි පුල්ලිඬගනාමෙහි සද්ධිං යොජෙතබ්බානි. යානි පන යමකමභාටෙරෙන පුන්තපුංසකවිසයෙ සබ්බ කතර කතමාදීනං අඤ්ඤානිපි රූපානි චුත්තානි. තං යථා?

“සබ්බා” ඉච්චාදිකං රූපං, නිස්සක්කෙ භුම්මකෙ පන;

“සබ්බෙ” ඉච්චාදිකං රූපං, යමකෙන පකාසිතං.

තඤ්ථෙ උපපරික්ඛිත්ථා, යුත්තං ගණ්හන්තු යොගිතො;
සබ්බනාමිකරූපඤ්ඤි, විවිධං දුබ්බධං යතො.

සබ්බා, සබ්බා, සබ්බායො. සබ්බං, සබ්බා, සබ්බායො. සබ්බාය, සබ්බස්සා,
සබ්බාහි, සබ්බාහි. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාසං. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාහි,
සබ්බාහි. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාසං. සබ්බායං, සබ්බස්සා, සබ්බස්සං,
සබ්බාසු. හොති සබ්බෙ, හොතියො සබ්බා, සබ්බායො. ඉත්ථිලිඬගත්තෙ
නාමිකපදමාලා.

එත්ථ “සබ්බා භාවිකා, සබ්බා භාවිකායො”ති, “සබ්බා කඤ්ඤා, සබ්බා
කඤ්ඤායො”ති ච ආදිනා ඉත්ථිලිඬගසබ්බනාමානි සබ්බෙහි ඉත්ථිලිඬගෙහි
සද්ධිං යොජෙතබ්බානි. එත්ථ ච “සබ්බස්සා”ති පදං
තනියාවතුත්ථිපඤ්චමීජට්ඨිසත්තමීවසෙන පඤ්චධා විහත්තං “තස්සා
කුමාරිකාය සද්ධි”න්ති කරණප්පයොගාදිදස්සනතො. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය
කතං. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය දෙනි. අයං කඤ්ඤා සබ්බස්සා කඤ්ඤාය භීනා
විරූපා. අයං කඤ්ඤා සබ්බස්සා කඤ්ඤාය උත්තමා අභිරූපා. සබ්බස්සා
කඤ්ඤාය අපෙනි, සබ්බස්සා කඤ්ඤාය ධනං. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය පතිට්ඨිතං.

සබ්බං, සබ්බානි. සබ්බං, සබ්බානි. සබ්බෙන, සබ්බෙනි, සබ්බෙනි. සබ්බස්ස,
සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මා, සබ්බම්හා, සබ්බෙහි, සබ්බෙනි. සබ්බස්ස,
සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මිං, සබ්බම්හි, සබ්බෙසු. හො සබ්බ, භවත්තො
සබ්බානි. නපුංසකලිඬගත්තෙ නාමිකපදමාලා.

එත්ථ “සබ්බං භූතං, සබ්බානි භූතානි. සබ්බං චිත්තං, සබ්බානි චිත්තානි”ති
ච ආදිනා නපුංසකලිඬගසබ්බනාමානි සබ්බෙහි නපුංසකලිඬගෙහි සද්ධිං
යොජෙතබ්බානි. එවං සබ්බසද්දස්ස ලිඬගත්තයවසෙන පදමාලා භවති.

ඉදානිස්ස පරපදෙන සද්ධිං සමාසො වෙදිතබ්බො “සබ්බසාධාරණො
සබ්බවෙරී”ඉති. තත්ථ සබ්බෙසං සාධාරණො සබ්බසාධාරණො. සබ්බෙසං
වෙරී, සබ්බෙ වා වෙරිතො යස්ස සොයං සබ්බවෙරීති සමාසවිග්ගහො. යථා
පන සබ්බසද්දස්ස පදමාලා ලිඬගත්තයවසෙන යොජිතා, එවං කතරසද්දාදීනම්පි
අධරසද්දපරියන්තානං යොජෙතබ්බා.

තත්ත්වයං උභයසද්දවජ්ජිතො පුල්ලිඬගපෙය්‍යාලො –

කතරො, කතරෙ. කතරං...පෙ.... හො කතර, භවත්තො කතරෙ. කතමො,
කතමෙ. ඉතරො, ඉතරෙ. අඤ්ඤො, අඤ්ඤෙ. අඤ්ඤතරො, අඤ්ඤතරෙ.
අඤ්ඤතමො, අඤ්ඤතමෙ. පුබ්බො, පුබ්බෙ. පරො, පරෙ. අපරො, අපරෙ.
දක්ඛිණො, දක්ඛිණෙ. උත්තරො, උත්තරෙ. අධරො, අධරෙ...පෙ.... හො
අධර, භවත්තො අධරෙති.

අයං පන උභයසද්දසභිතො නපුංසකලිඛිගපෙය්‍යාලො -

කතරං, කතරානි. කතරං...පෙ.... හො කතර, භවන්තො කතරානි. කතමං. උභයං. ඉතරං. අඤ්ඤං. අඤ්ඤතරං. අඤ්ඤතමං. පුබ්බං. පරං. අපරං. දක්ඛිණං. උත්තරං. අධරං, අධරානි. අධරං...පෙ.... හො අධර, භවන්තො අධරානිති.

ඉදානි පුන්තපුංසකලිඛිගානං පරසද්දාදීනං රූපන්තරනිද්දෙසො වුවිච්ඡි. කච්චායනස්මිඤ්ඤි “පුරිසා”ති විය “පරා”ති පට්ඨානවචනං දිස්සති. එවරූපො නයො අපරසබ්බකතරාදීසු අඤ්ඤතමපරියොසානෙසු නවසු අප්පසිද්ධො, ලබ්භමානො පුබ්බදක්ඛිණුත්තරාධරෙසු චතුසු ලබ්භෙය්‍යා. තථා “පුරිසෙ”ති විය පාළිආදීසු “පුබ්බෙ”ති සච්චසඬ්ඛිතෙ “ඉතරෙ”ති, කච්චායනෙ ච “පරෙ”ති සත්තමිච්චකච්චනං දිස්සති. එවරූපො නයො සබ්බ අඤ්ඤසද්දෙසු අප්පසිද්ධො, ලබ්භමානො කතරකතමාදීසු සෙසෙසු අධරපරියොසානෙසු ද්වාදසසු ලබ්භෙය්‍යා. තථා “පුරිසා”ති විය සබ්බා කතරා ඉච්චාදි පඤ්චමිච්චකච්චනනායො පාළිආදීසු අප්පසිද්ධො. එවං සන්තෙපි අයං නයො පුනස්පුනං උපපරික්ඛිත්වා යුත්තො චෙ, ගහෙතඬ්ඛිතො.

අයං පන උභයසද්දසභිතො ඉත්ථිලිඛිගපෙය්‍යාලො -

කතරා, කතරා, කතරායො. කතරං...පෙ.... හොති කතරෙ, හොතියො කතරා, කතරායො. කතමා. උභයා. ඉතරා. අඤ්ඤතරා. අඤ්ඤතමා. පුබ්බා. පරා. අපරා. දක්ඛිණා. උත්තරා. අධරා, අධරා, අධරායො. අධරං...පෙ.... හොති අධරෙ, හොතියො අධරා, අධරායොති.

යස්මා පනෙතෙසු ඉතර අඤ්ඤ අඤ්ඤතර අඤ්ඤතමානං පාළියාදීසු “ඉතරිස්සා”තිආදිදස්සනතො කොචි හෙදො චත්තඬ්ඛිතො, තස්මා චතුත්ථිඡට්ඨිනං ඵකච්චනට්ඨානෙ “ඉතරිස්සා, ඉතරාය, අඤ්ඤිස්සා, අඤ්ඤාය. අඤ්ඤතරිස්සා, අඤ්ඤතරාය, අඤ්ඤතමිස්සා, අඤ්ඤතමායා”ති යොජෙතඬ්ඛිතං. තථා තනියාපඤ්චමිනමෙකච්චනට්ඨානෙ “තස්සා කුමාරිකාය සද්ධිං. කස්සාහං කෙන භායාමි”ති කරණනිස්සක්කප්පයොගදස්සනතො සත්තමියා පනෙකච්චනට්ඨානෙ “ඉතරිස්සා, ඉතරිස්සං, ඉතරාය, ඉතරායං, අඤ්ඤිස්සා, අඤ්ඤිස්සං, අඤ්ඤාය, අඤ්ඤායං, අඤ්ඤතරිස්සා, අඤ්ඤතරිස්සං, අඤ්ඤතරාය, අඤ්ඤතරායං, අඤ්ඤතමිස්සා, අඤ්ඤතමිස්සං, අඤ්ඤතමාය, අඤ්ඤතමාය”න්ති යොජෙතඬ්ඛිතං “අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා පට්ඨෙද්ධවිත්තො හොති”ති පාළිදස්සනතො.

තත්‍ර සබ්බසද්දො සබ්බසබ්බං, පදෙසසබ්බං, ආයතනසබ්බං, සක්කායසබ්බන්ති චතුසු විසයෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තථා හෙස “සබ්බෙ ධම්මා

සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාටමාගච්ඡන්ති” තිආදීසු සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො. “සබ්බෙසං වො සාරිපුත්තා සුභාසිතං පරියායෙනා” තිආදීසු පදෙසසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො භික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි, තං සුභාට සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිස්සාමි...පෙ.... කතමඤ්ච භික්ඛවෙ සබ්බං චක්ඛුඤ්චෙව රූපා ච...පෙ.... මනො වෙව ධම්මා චා” ති එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බං සබ්බතො සඤ්ජානාති” තිආදීසු සක්කායසබ්බස්මිං. තත්ථ සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො නිප්පදෙසො, ඉතරෙසු තිසු සප්පදෙසොති වෙදිතබ්බො. ඉච්චෙවං -

සබ්බසබ්බපදෙසෙසු, අථො ආයතනෙපි ච;
සක්කායෙ චාති චතුසු, සබ්බසද්දො පවත්තති.

කතර කතමසද්දෙසු කතරසද්දො අප්පෙසු එකං වා ද්වෙ වා තිණි වා භියොයා වා අප්පමුපාදාය වත්තති. කතමසද්දො බහුසු එකං වා ද්වෙ වා තිණි වා බහුං වා උපාදාය වත්තති. කතරසද්දො හි අප්පවිසයො, කතමසද්දො බහුවිසයො. තත්ත්මෙ පයොගා “කතරෙන මග්ගෙන ගත්තබ්බං. සමුද්දො කතරො අයං. කතමො තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති. කතමෙ ධම්මා කුසලා. දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසතා, ඉමායො, කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා”. ඉච්චෙවමාදයො භවන්ති. උභයො. උභයං. උභයො. උභයෙන. සෙසං පුල්ලිඞ්ගෙ සබ්බසද්දසමං. උභයො ජනා තිට්ඨන්ති. උභයො ජනෙ පස්සති. යථා උභො පුත්තා. උභො පුත්තෙති. “උභයො” ති හි පදං “උභො” ති පදම්ච බහුවචනත්තභාවෙන පසිද්ධං, න ත්වෙකචචනත්තභාවෙන. එත්ථ හි -

“එකරත්තෙන උභයො, තුවඤ්ච ධනුසෙබ ච;
අන්තමෙවාහිනන්දන්ති, උභයො දෙවමානුසා”

“උභයො තෙ පිතාභාතරො” ති තදත්ථසාධකාති නිදස්සනපදාති වෙදිතබ්බාති. යදා පනායස්මන්තො “උභයො” ති එකචචනත්තං පස්සෙය්‍යාථ, තදා සාධුකං මනසි කරොථ. කො හි සමත්ථො අනන්තනයපටිමණ්ඩිතෙ සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ ජිනසාසනෙ නිරවසෙසතො නයං දට්ඨුං දස්සෙතුඤ්ච අඤ්ඤත්‍ර ආගමාධිගමසම්පන්නෙන පහින්තපටිසම්භිදෙන. ඉදඤ්චෙත්ථුපලක්ඛිතබ්බං -

අඤ්ඤසද්දො පුබ්බසද්දො, දක්ඛිණො චුත්තරො පරො;
සබ්බනාමෙසු ගය්හන්ති, අසබ්බනාමිකෙසුපි.

එතෙසඤ්භි සබ්බනාමෙසු සඬිගහො විභාවිතොච.

ඉදානි අසබ්බනාමෙසු සඬගහො වුවුවනෙ - තත්ථ අඤ්ඤාසද්දො තාව යදා බාලවාචකො, තදා සබ්බනාමං නාම න හොති. අසබ්බනාමත්තා ච සබ්බථාපි පුරිස කඤ්ඤා චිත්තනායෙනෙව යොජෙතබ්බො. තථා හි න ජානාතීති අඤ්ඤො, බාලො පුරිසො. න ජානාතීති අඤ්ඤා, බාලා ඉත්ථී. න ජානාතීති අඤ්ඤං, බාලං කුලන්ති වචනත්ථො. එවං විදිත්වා පුල්ලිඬගට්ඨානෙ “අඤ්ඤො, අඤ්ඤා. අඤ්ඤං, අඤ්ඤෙ”තිආදිනා පුරිසනායෙනෙව නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. ඉත්ථීලිඬගට්ඨානෙ “අඤ්ඤා, අඤ්ඤා, අඤ්ඤායො”තිආදිනා කඤ්ඤානායෙනෙව, නපුංසකලිඬගට්ඨානෙ “අඤ්ඤං, අඤ්ඤානී”තිආදිනා චිත්තනායෙනෙව යොජෙතබ්බො.

ඉමස්මිඤ්ඤි අත්ථවිසෙසෙ බාලජනෙ වත්තුකාමෙන “අඤ්ඤා ජනා”ති අවත්වා “අඤ්ඤෙ ජනා”ති වුත්තෙ තස්ස තං වචනං අධිජ්ජෙතත්ථං න සාධෙති අඤ්ඤථා අත්ථස්ස ගහෙතබ්බත්තා. තථා “අඤ්ඤානං ජනාන”න්ති අවත්වා “අඤ්ඤෙසං ජනානං, අඤ්ඤෙසානං ජනාන”න්ති චා වුත්තෙ තස්ස තං වචනං අධිජ්ජෙතත්ථං න සාධෙති. තථා “අඤ්ඤානං ඉත්ථීන”න්ති අවත්වා “අඤ්ඤාසං ඉත්ථීන”න්ති වුත්තෙපි, “අඤ්ඤානං කුලාන”න්ති අවත්වා “අඤ්ඤෙසං කුලානං, අඤ්ඤෙසානං කුලාන”න්ති චා වුත්තෙපි. සබ්බනාමිකවසෙන පන අධිගතාපරවචනිච්ඡායං “අඤ්ඤෙ ජනා”තිආදිනා වත්තබ්බං, න “අඤ්ඤා ජනා”තිආදිනා. තථා හි “අඤ්ඤා ජනා”තිආදිනා වුත්තවචනං අධිජ්ජෙතත්ථං න සාධෙති අඤ්ඤථා අත්ථස්ස ගහෙතබ්බත්තා. ඉති යත්ථ “අඤ්ඤා ජනා”තිආදිවචනං උපපජ්ජති, “අඤ්ඤෙ ජනා”තිආදිවචනං නුපපජ්ජති, යත්ථ පන “අඤ්ඤෙ ජනා”තිආදිවචනං උපපජ්ජති, “අඤ්ඤා ජනා”තිආදිවචනං නුපපජ්ජති. යා එතස්මිං අත්ථවිසෙසෙ සල්ලක්ඛණා පඤ්ඤා, අයං නීතියා මග්ගො යුත්තායුත්තිවිචාරණෙ හෙතුත්තා, ලොකස්මිඤ්ඤි යුත්තායුත්තිවිචාරණා නීතීති වුත්තා. සා ච විනා පඤ්ඤාය න සිජ්ඣති. එවං අඤ්ඤාසද්දො අසබ්බනාමිකොපි භවති.

පුබ්බ දක්ඛිණුත්තර පරසද්දෙසු පුබ්බසද්දො යත්ථ පධානවාචකො, යත්ථ ච “සෙමහං පුබ්බො”තිආදීසු ලොභිතකොපජවාචකො, තත්ථ අසබ්බනාමිකො. පඨමත්ථෙ තිලිඬගො, දුතියත්ථෙ එකලිඬගො. උත්තමත්ථවාචකො පන උත්තරසද්දො ච පරසද්දො ච අසබ්බනාමිකො තිලිඬගොයෙව. තථා “දක්ඛිණස්සා වහන්තිම”න්ති එත්ථ විස සුසික්ඛිතත්ථවතුරත්ථවාචකො දක්ඛිණසද්දො. “පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා”තිආදීසු පන දෙයාධම්මවාචකො දක්ඛිණසද්දො නියොගා ඉත්ථීලිඬගො අසබ්බනාමිකොයෙව. එවං අඤ්ඤ පුබ්බ දක්ඛිණුත්තර පරසද්දො අසබ්බනාමිකාපි සන්තීති තෙසං සබ්බනාමෙසුපි අසබ්බනාමෙසුපි සඬගහො වෙදිතබ්බො.

ඉදානි කතරසද්දාදීනං පරපදෙන සද්ධිං සමාසො නියතෙ “කතරගාමවාසී කතමගාමවාසී. උභයගාමවාසීනො, ඉතරගාමවාසී අඤ්ඤතරගාමවාසී, පුබ්බදිසා, පරජනො, දක්ඛිණදිසා, උත්තරදිසා, අධරපත්තො”ති. තත්ත “කතරො ගාමො කතරගාමො, කතමො ගාමො කතමගාමො, උභයො ගාමා උභයගාමා”තිආදීනා යථාරහං සමාසවිග්ගහො, කතරසද්දස්ස පන කතමසද්දෙන සද්ධිං සමාසං ඉච්ඡන්ති ද්විධා ව රූපානි ගරු “කතරො ව කතමො ව කතරකතමෙ කතරකතමා වා”ති. තස්මා සබ්බනාමිකනයෙන සුද්ධනාමිකෙසු පුරිසනයෙන ව කතර කතමසද්දස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො, තෙනස්ස සම්පදානසාම්චවනට්ඨානෙසු “කතරකතමෙසං, කතරකතමෙසානං, කතරකතමාන”න්ති තිණි රූපානි සිද්ධං “කතරා ව කතමා ව කතරකතමා”ති එවං ඉත්ථිලිච්ඡගවසෙන කතසමාසෙ පන සබ්බනාමිකනයෙන, සුද්ධනාමිකෙසු කඤ්ඤානයෙන ව යොජෙතබ්බො. “කතරඤ්ච කතමඤ්ච කතරකතමානී”ති එවං නපුංසකලිච්ඡගවසෙන කතසමාසෙ සබ්බනාමිකනයෙන, සුද්ධනාමිකෙසු චිත්තනයෙන ව යොජෙතබ්බො.

අයං පනෙත්ථ විසෙසොපි වෙදිතබ්බො — පුබ්බාපරාදිසද්දා ද්වන්ද්වසමාසාදිවිධිං පත්වා සෙහි රූපෙහි රූපවත්තො න භොන්ති, තං යථා? පුබ්බාපරා, අධරුත්තරා, මාසපුබ්බා පුරිසා, දිට්ඨපුබ්බා පුරිසා, තථාගතං දිට්ඨපුබ්බා සාවකා, ඉදං පුල්ලිච්ඡගත්තෙ පඨමාබ්භුවචනරූපං. එත්ථෙකාරො ආදෙසභූතො න දිස්සති. පුබ්බාපරානං අධරුත්තරානං, මාසපුබ්බානං පුරිසානං, ඉදං පුල්ලිච්ඡගත්තෙ චතුත්ථිජට්ඨිතං බ්භුවචනරූපං. එත්ථ සං සානම්චිචෙතෙ ආදෙසභූතා න දිස්සන්ති. තථාගතං දිට්ඨපුබ්බානං සාවකානං, තථාගතං දිට්ඨපුබ්බානං සාවිකානං, කුලානං වා, ඉදං තිලිච්ඡගත්තෙ චතුත්ථිජට්ඨිතං බ්භුවචනරූපං. එත්ථාපි සං සානම්චිචෙතෙ ආදෙසභූතා න දිස්සන්ති. මාසපුබ්බායං මාසපුබ්බාය, පියපුබ්බායං පියපුබ්බාය, ඉදමිත්ථිලිච්ඡගත්තෙ සත්තම්චතුත්ථිජට්ඨිතං එකවචනරූපං. එත්ථාදෙසභූතා සං සා න දිස්සන්ති. මාසපුබ්බානං ඉත්ථිනං, පියපුබ්බානං ඉත්ථිනං, ඉදමිත්ථිලිච්ඡගත්තෙ චතුත්ථිජට්ඨිබ්භුවචනරූපං. එත්ථ පනාදෙසභූතො සම්චිචෙසො න දිස්සති. අඤ්ඤානිපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බානි, පුබ්බාපරාදීනං සමාසවිග්ගහං සමාසපරිච්ඡෙදෙ පකාසෙස්සාම.

ඉදානි යංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්චතෙ —

යො, යෙ. යං, යෙ. යෙන, යෙහි, යෙහි. යස්ස, යෙසං, යෙසානං. යස්මා, යම්භා, යෙහි, යෙහි. යස්ස, යෙසං, යෙසානං. යස්මිං, යම්භි, යෙසු. ඉදං පුල්ලිච්ඡගං. යං, යානි. යං, යානි. යෙන. සෙසං පුල්ලිච්ඡගසදිසං. අථ වා යං, යානි,

යා. යං, යානි, යෙ. යෙන. සෙසං පුල්ලිඛිගසදිසං. කත්ථවි හි නිකාරලොපො
භවති. අථ වා පන නිකාරස්ස ආකාරෙකාරාදෙසාපි ගාථාවිසයෙ.

“යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඛිකවරමාභුජෙ;
නිමිත්තානි පදිස්සන්ති, තානි අජීජ පදිස්සරෙ”ති ව,

“කිං මාණවස්ස රතනානි අත්ථී, යෙ තං ජීනන්තො හරෙ අක්ඛඤ්ඤානො”ති
ව ඉදමෙත්ථ පාළිනිදස්සනං. ඉදං නපුංසකලිඛිගං.

යා, යා, යායො. යං, යා, යායො. යාය, යාහි, යාහි. යාය, යස්සා, යාසං. යාය,
යාහි, යාහි. යාය, යස්සා, යාසං. යස්සං, යායං, යාසු. ඉත්ථිලිඛිගං. එවං
යංසද්දස්ස ලිඛිගත්තයවසෙන පදමාලා භවති. එත්ථාලපනපදානි න ලබ්භන්ති.
තථා තංසද්දාදීනං පදමාලාදීසුපි.

එත්ථ පන යන්ති සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුව්වතෙ – යන්ති සද්දො “යං මෙ
හන්තෙ දෙවානං තාවතිංසානං සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං, ආරොවෙමි
තං හන්තෙ හගවතො”තිආදීසු පව්චත්තව්වතෙ දිස්සති. “යන්තං අපුච්ඡිමහ
අකිත්තයී නො, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාම තදිඛිස ඛුහි”තිආදීසු උපයොගව්වතෙ.
“අට්ඨා නමෙතං හික්ඛවෙ අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා”තිආදීසු
කරණව්වතෙ. “යං විපස්සී හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ
උදපාදී”තිආදීසු භූමිමව්වතෙ දිස්සති. එත්ථෙදං වුව්වති –

“පව්චත්තෙ උපයොගෙ ව, භූමිමෙ ව කරණෙපි ව;
චතුස්ථෙතෙසු යානෙසු, යන්ති සද්දො පවත්තතී”ති.

පරපදෙන සද්ධිං යංසද්දස්ස සමාසොපි වෙදිතබ්බො “යංඛන්ධාදි, යංගුණා,
යග්ගුණා”ති. තත්ථ යො ඛන්ධාදි යංඛන්ධාදි, යෙ ගුණා යංගුණාති
සමාසවිග්ගහො. තථා හි විසුද්ධිමග්ගෙ “යංගුණනෙමිත්තිකඤ්ඤෙතං නාමං,
තෙසං ගුණානං පකාසනත්ථං ඉමං ගාථං වදන්ති”ති එතස්මිං පදෙ “යෙ ගුණා
යංගුණා, යංගුණා එව නිමිත්තං යංගුණනිමිත්තං, තතො ජාතං ‘හගවා’ති ඉදං
නාමන්ති යංගුණනෙමිත්තික”න්ති නිබ්බවනමිච්ඡිතබ්බං. යග්ගුණාති එත්ථ පන
“යස්ස ගුණා යග්ගුණා”ති නිබ්බවනං. තථා හි –

“අපි සබ්බඤ්ඤා පඤ්ඤා, යග්ගුණන්තං න ජානියා;
අථ කා තස්ස විජඤ්ඤා, තං බුද්ධං භූගුණං නමෙ”ති

පොරාණකවිරවනායං “යස්ස ගුණා යග්ගුණා”ති නිබ්බවනමිච්ඡිතබ්බං.

යසද්දස්ස සමාසමිහි, සද්ධිං පරපදෙහි වෙ;

නිග්ගහිතාගමො වාථ, ද්විභාවො වා සියා ද්විධා.

එවං යසද්දස්ස සමාසො සල්ලක්ඛිතබ්බො.

ඉදානි තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවුවනෙ -

සො, තෙ. නං, තං, නෙ, තෙ. නෙන, තෙන, නෙහි, තෙහි, නෙහි, තෙහි.
අස්ස, නස්ස, තස්ස, ‘නෙසං, තෙසං (ආසං). අස්මා, නස්මා, තස්මා, නම්හා,
තම්හා, නෙහි, තෙහි, නෙහි, තෙහි. අස්ස, නස්ස, තස්ස, නෙසං, තෙසං (ආසං).
අස්මිං, නස්මිං, තස්මිං, අමහි, නමහි, තමහි, ත්‍යමහි, නෙසු, තෙසු. ඉදං
පුල්ලිඨිගං. එත්ථ ව ආසංසද්දස්ස අත්ථිභාවෙ “නෙවාසං කෙසා දිස්සන්ති,
හත්ථපාදා ව ජාලිනො”ති ගාථා නිදස්සනං, සො ව තිලිඨිගො දට්ඨබ්බො.
ත්‍යමිහිති පදස්ස අත්ථිභාවෙ -

“යදාස්ස සීලං පඤ්ඤඤව, සොවෙය්‍යඤ්චාධිගච්ඡති;
අථ විස්සාසතෙ ත්‍යමිහි, ගුය්‍යඤ්චස්ස න රක්ඛති”ති

අයං ගාථා නිදස්සනං. අයමෙත්ථ රූපවිසෙසො සල්ලක්ඛිතබ්බො -
අරියවිනයෙති වා සප්පුරිසවිනයෙති වා. එසෙ සෙ එකෙ එකට්ඨෙති
පාළිප්පදෙසෙ පච්චත්තෙකච්චනකානමෙත තසද්දානං එකාරන්තනිද්දෙසොපි
දිස්සතිති.

එත්ථ පන තෙසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුවුවනෙ - තෙසද්දො “න තෙ සුඛං
පජානන්ති, යෙ න පස්සන්ති නන්දන”න්තිආදීසු තංසද්දස්ස වසෙන
පච්චත්තබ්බවුවනෙ ආගතො, “තෙ න පස්සාමි දාරකෙ”තිආදීසු
උපයොගබ්බවුවනෙ. “නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම. නමො
තෙ බුද්ධ වීරත්ථු”ති ව ආදීසු තුම්භසද්දස්ස වසෙන සම්පදානෙ, තුය්‍යන්ති
අත්ථොති වදන්ති. “කිත්තෙ දිට්ඨං කිත්ති තෙ දිට්ඨං, උපධි තෙ
සමතික්කන්තා, ආසවා තෙ පදාලිතා”ති ව ආදීසු කරණෙ. “කිත්තෙ වතං කිං
පන බ්‍රහ්මවරිය”න්තිආදීසු සාමිඅත්ථෙ, තවාති අත්ථොති වදන්ති. එත්ථෙතං
වුවුවති -

“පච්චත්තෙ උපයොගෙ ව, කරණෙ සම්පදානියෙ;
සාමිමිහි වාති තෙසද්දො, පඤ්චස්වත්ථෙසු දිස්සති”ති.

තං, තානි. තං, තානි. නෙන, තෙන ඉච්චාදි. සෙසං පුල්ලිඨිගසදිසං. ඉදං
නපුංසකලිඨිගං.

සා, තා, තායො. නං, තං, නා, තා, තායො, තායො. නාය, තාය, නාහි, තාහි,
නාහි, තාහි. අස්සා, නස්සා, (තිස්සා,) තස්සා, නාය, තාය, නාසං, තාසං, සානං,
ආසං. අස්සා, නස්සා, තස්සා, නාය, තාය, නාහි, තාහි, නාහි, තාහි. අස්සා,
නස්සා, (තිස්සා,) තස්සා, නාය, තාය, නාසං, තාසං, සානං, ආසං. නාය, තාය,
අස්සං, නස්සං, තිස්සං, තස්සං, නායං, තායං, නාසු, තාසු, තාසු. ඉදං
ඉත්ථිලිඛිතං.

එත්ථ පන “අභික්කමො සානං පඤ්ඤායති, නාසං කුප්ඤ්ඤාති පණ්ඩිතා.
බ්බිධා පණ්ණිතා තාසු, රති තාසු පතිට්ඨිතා. බ්භාති තාසු රුහන්ති”ති
පයොගදස්සනතො “සානං ආසං තාසු”ති ඉමානි චුත්තානි
අක්ඛරවිත්තකානං ඤාණචක්ඛුසම්මුය්හනට්ඨානභූතානි. එවං
පරම්මබවචනස්ස තංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති.

එත්ථ ච ඉදං වත්තබ්බං —

“තං ත්වං ගන්ත්වාන යාවස්සු”, ඉච්චාදීසු පදිස්සරෙ;
ආදො තං තෙතිආදීනි, නන්තිආදීනි නො තථා.

නං නෙ නෙතාතිආදීනි, චො නොඉච්චාදයො විය;
පදතො පරභාවම්හි, දිට්ඨානි ජිනසාසනෙ.

“අථ නං අථ නෙ ආහ, න ච නං පටිනන්දති”;
ඉච්චාදීනි පයොගානි, දස්සෙතබ්බානි විඤ්ඤානා.

කො චෙත්ථ වදෙය්‍ය —

“යථා නදී ච පන්ථො ච, පානාගාරං සභා පපා;
එවං ලොකිත්ථියො නාම, නාසං කුප්ඤ්ඤාති පණ්ඩිතා”ති

එත්ථ —

පදතො අපරත්තෙපි, නාසංසද්දස්ස දස්සනා;
ආදොපි ඉච්ඡිතබ්බාව, නං නෙඉච්චාදයො ඉති.

සො පනෙවන්තු වත්තබ්බො, “තච වාදෙ න ලබ්භති;
නාසංසද්දො නසද්දො ච, ආසංසද්දො ච ලබ්භරෙ.

තස්මා ‘ආසං න කුප්ඤ්ඤාති, ඉත්ථිනං පණ්ඩිතා’ඉති;
අත්ථොච භවතෙ එවං, සුට්ඨු ධාරෙහි පණ්ඩිතා”ති.

අථ චා යස්මා නිරුක්තිපිටකෙ “නං පුරිසං පස්සති, නෙ පුරිසෙ පස්සති” තිආදිනා පදනො අපරත්තෙපි “නං, නෙ” ඉච්චාදීනි පදානි චුත්තානි, තස්මා තෙනාපි නයෙන පදනො අපරානිපි තානි කදාචි සිද්ධං. මයං පන පාළිනායානුසාරෙන තෙසං පවත්තිං වදාම, ඉදං යානං සුට්ඨු විචාරෙතබ්බං.

එත්ථ පන තසද්දස්ස පරපදෙහි සද්ධිං සමාසොපි වෙදිතබ්බො “තංපුත්තො, තංසදිසො, තන්තින්තො, තප්පොණො, තප්පබ්භාරො, තබ්භුතො, තග්ගුණො, තස්සදිසො” ති.

තසද්දස්ස සමාසමිහි, සද්ධිං පරපදෙහි වෙ;
නිග්ගහිතාගමො පුබ්බ-පදෙ ද්විත්තත්තු පච්ඡිමෙ.

එවං තසද්දස්ස සමාසො සල්ලක්ඛිතබ්බො.

ඉදානි එතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්චතෙ -

එසො, එතෙ. එතං, එතෙ. එතෙන, එතෙහි, එතෙහි. එතස්ස, එතෙසං, එතෙසානං. එතස්මා, එතම්භා, එතෙහි, එතෙහි. එතස්ස, එතෙසං, එතෙසානං. එතස්මිං, එතම්හි, එතෙසු. ඉදං පුල්ලිච්ඡිගං.

එතං, එතානි. එතං, එතානි. සෙසං පුල්ලිච්ඡිගසදිසං, ඉදං නපුංසකලිච්ඡිගං.

එසා, එතා, එතායො. එතං, එතා, එතායො. එතාය, එතාහි, එතාහි. එතාය, එතිස්සා, එතිස්සාය, එතාසං. එතාය, එතාහි, එතාහි. එතාය, එතිස්සා, එතිස්සාය, එතාසං. එතාය, එතිස්සං, එතාසු. ඉදං ඉත්ථිලිච්ඡිගං. එවං එතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති.

පරපදෙනෙත්ථ සද්ධිං සමාසොපිස්ස වෙදිතබ්බො “එතදත්ථාය ලොකස්මිං, නිධි නාම නිධියාති. එතප්පරමායෙව දෙවතා සන්තිපතිතා අහෙසු” ත්තිආදීසු.

සමාසෙ එතසද්දස්ස, සද්ධිං පරපදෙහි වෙ;
නිග්ගහිතාගමො පුබ්බ-පදෙ භොති න භොති ව.

ඉදානි ඉදංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්චතෙ -

අයං, ඉමෙ. ඉමං, ඉමෙ. අනෙන, ඉමිනා, එහි, එහි, ඉමෙහි, ඉමෙහි. අස්ස, ඉමස්ස, එසං, එසානං, ඉමෙසං, ඉමෙසානං. අස්මා, ඉමස්මා, ඉමම්භා, එහි, එහි,

ඉමෙහි, ඉමෙහි. අස්ස, ඉමස්ස, එසං, එසානං, ඉමෙසං, ඉමෙසානං. අස්මිං, ඉමස්මිං, අමිහි, ඉමමිහි, එසු, ඉමෙසු. ඉදං පුල්ලිඨගං.

ඉදං, ඉමානි. සෙසං පුල්ලිඨගසදිසං. ඉදං නපුංසකලිඨගං.

අයං, ඉමා, ඉමායො. ඉමං, ඉමා, ඉමායො. ඉමාය, ඉමාහි, ඉමාහි. අස්සා, අස්සාය, ඉමිස්සා, ඉමිස්සාය, ඉමාය, ඉමාසං. අස්සා, ඉමිස්සා, ඉමාය, ඉමාහි, ඉමාහි. අස්සා, අස්සාය, ඉමිස්සා, ඉමිස්සාය, ඉමාය, ඉමාසං. අස්සං, ඉමිස්සං, ඉමාය, ඉමායං, ඉමාසු. ඉදං ඉත්ථිලිඨගං. එවං ඉදංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති.

කච්චායනෙ තු “ඉමස්සිදමංසිසු නපුංසකෙ”ති ඉමසද්දොයෙව පකතිභාවෙන වුත්තො, ඉධ පන ඉදංසද්දොයෙව “ඉදස්පච්චයතා”ති එත්ථ “ඉද්”න්ති පකතියා දස්සනතො. තථා හි “ඉමෙසං පච්චයා ඉදස්පච්චයා, ඉදස්පච්චයා එව ඉදස්පච්චයතා, ඉදස්පච්චයානං වා සමුහො ඉදස්පච්චයතා”ති වුත්තං. එත්ථ ච ඉදස්පච්චයා එව ඉදස්පච්චයතාති තාසද්දෙන පදං වඨ්ඨිතං න කිඤ්ච අත්ථන්තරං යථා දෙවො එව දෙවතාති. ඉදස්පච්චයානං සමුහො ඉදස්පච්චයතාති සමුහත්ථං තාසද්දමාහ යථා ජනානං සමුහො ජනතාති. චූළනිරුත්තියං නිරුත්තිපිටකෙ ච ඉදංසද්දොයෙව පකතිභාවෙන වුත්තො.

සමාසෙ ඉදංසද්දස්ස, සද්ධිං පරපදෙන වෙ;
ඉදස්පච්චයතාත්ථෙව, රූපං ද්විත්තං සියුත්තරෙ.

ඉදානි අමුසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුච්චනෙ –

අසු, අමු, අමු. අමුං, අමු. අමුනා, අමුහි, අමුහි. අමුස්ස, දුස්ස, අමුසං, අමුසානං. අමුස්මා, අමුමහා, අමුහි, අමුහි. අමුස්ස, දුස්ස, අමුසං, අමුසානං. අමුස්මිං, අමුමිහි, අමුසු. ඉදං පුල්ලිඨගං.

අදුං, අමුනි. සෙසං පුල්ලිඨගසදිසං. ඉදං නපුංසකලිඨගං.

අසු, අමු, අමු, අමුයො. අමුං, අමු, අමුයො. අමුයා, අමුහි, අමුහි. අමුස්සා, අමුයා, අමුසං, අමුසානං. අමුයා, අමුහි, අමුහි. අමුස්සා, අමුයා, අමුසං, අමුසානං. අමුයා, අමුයං, අමුස්සං, අමුසු. ඉදං ඉත්ථිලිඨගං. එවං අමුසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති, සමාසො පන අප්පසිද්ධො.

තත්ත්ව “දුස්ස මෙ ඛේතපාලස්ස, රත්තිහත්තං අපාහන”න්ති පයොගදස්සනතො “දුස්සා”ති පදමම්භෙහි යජිතං. කකාරාගමවසෙන

අඤ්ඤානීපි අසබ්බනාමිකරූපානි භවන්ති. තෙසං වසෙන අයං ලිඛිගත්තයස්ස නාමිකපදමාලා වුවවතෙ -

“අසුකො, අසුකා. අසුකං, අසුකෙ”තිආදීනා, “අමුකො, අමුකා. අමුකං, අමුකෙ”තිආදීනා ච පුරිසන යොපි ලබ්භති. “අසුකා, අසුකායො”තිආදීනා, “අමුකා, අමුකායො”තිආදීනා ච කඤ්ඤාන යොපි ලබ්භති. “අසුකං, අසුකානී”තිආදීනා, “අමුකං, අමුකානී”තිආදීනා ච විත්තන යොපි ලබ්භති. ඉමානෙත්ථ පදානි අසබ්බනාමිකානීපි කකාරාගමවසෙන නානත්තදස්සනත්ථං වුත්තානි.

ඉදානි කිංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවවතෙ -

කො, කෙ. කං, කෙ. කෙන, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කිස්ස, කෙසං. කස්මා, කම්භා, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කිස්ස, කෙසං. කස්මිං, කිස්මිං, කම්හි, කිම්හි, කෙසු. ඉදං පුල්ලිඛිගං.

රූපවිසෙසොපෙත්ථ වෙදිතබ්බො “කෙ ගන්ධබ්බො ච රක්ඛසෙ නාගෙ, කෙ කිම්පුරිසෙ ච මානුසෙ, කෙ පණ්ඩිතෙ සබ්බකාමදදෙ, දීඝං රත්තං භත්තා මෙ භවිස්සති, කෙ ච ඡවෙ පාථිකපුත්තෙ, කා ච තථාගතානං අරහත්තානං සම්මාසම්බුද්ධානං ආසාදනා”ති පාළිදස්සනතො. යස්මා පන කෙ ගන්ධබ්බො ච රක්ඛසෙ නාගෙ ඉතිආදීසු පාළිසු “කෙ”ති පව්චත්තවචනං එකාරන්තම්පි දිස්සති, තස්මා “කෙ”ති රූපභෙදො වෙත්ථ ඤෙය්‍යා. තථා “කිස්සස්ස එකධම්මස්ස, වධං රොචෙසි ගොතම. කිස්මිං මෙ සිවයො කුද්ධා. කම්හි කාලෙ තයා වීර, පත්ථිතා බොධිමුත්තමා”තිආදීනි ච නිදස්සනපදානි ඤෙය්‍යානි. අපිච

“කො තෙ බලං මහාරාජ”, ඉතිආදීසු පාළිසු;
ක්වසද්දත්ථෙ චත්තතීති, ඤෙය්‍යා කො ඉච්චයං සුති.

පෙතං තං සාමමද්දක්ඛිං, කො නු ත්වං සාම ජීවසි;
ඉති පාඨෙ කථංසද්දා-භිධෙය්‍යො චත්තතීති ච.

එතෙසු ද්විසු අත්ථෙසු, දිට්ඨො කො ඉච්චයං රථො;
නිපාතොති ගහෙතබ්බො, සුතිසාමඤ්ඤතො රුතො.

නපුංසකලිඛිගෙ කං, කානි. කං, කානි. සෙසං පුල්ලිඛිගසදිසං යොජෙතබ්බං. අථ චා “කිං විත්තං. කිං රූපං. කිං පරාභවතො මුඛං. කිං

ඉච්ඡසී” තිආදිපයොගදස්සනතො පන “කිං, කානි. කිං, කානී” ති වත්වා සෙසං පුල්ලිඛිගසදිසං යොජෙතබ්බං. අයං නයො යුත්තතරො, ඉදං නපුංසකලිඛිගං.

කා, කා, කායො. කං, කා, කායො. කාය, කාහි, කාහි. කාය, කස්සා, කාසං, කාසානං. කාය, කස්සා, කාහි, කාහි. කාය, කස්සා, කාසං කාසානං. කාය, කස්සා, කායං, කස්සං, කාසු.

එත්ථ පන කායොති පදස්ස අත්ථිභාවෙ “කායො අමොසා ගච්ඡන්ති” ති නිදස්සනං දට්ඨබ්බං. ඉදං ඉත්ථිලිඛිගං. එවං කිංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති. එත්ථෙතස්ස අත්ථුද්ධාරො වුව්වතෙ – කිං සද්දො “කිං රාජා යො ලොකං න රක්ඛති. කිං නු ඛො නාම තුම්හෙ මං වත්තබ්බං මඤ්ඤා” තිආදීසු ගරහනෙ ආගතො. “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්න” තිආදීසු අනියමෙ. “කින්නෙ වක්කලි ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨෙන, යො ඛො වක්කලි ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති” තිආදීසු නිප්පයොජනතායං. “කිං න කාභාමි තෙ වචො” තිආදීසු සම්පට්ඨිතෙන. “කිංසුධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ” තිආදීසු පුච්ඡායං, පුච්ඡා ව නාම කාරණපුච්ඡාදිවසෙන අනෙකවිධා, අනො කාරණපුච්ඡාදිවසෙනපි කිංසද්දස්ස පවත්ති විත්ථාරතො ඤෙය්‍යා. තථා හි අයං “කිං නු සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඩ සාරථී. කිං නු ජාතිං න රොවෙසී. කෙන තෙනාදියො වණ්ණො” තිආදීසු කාරණපුච්ඡායං වත්තති. “කිං කාසුයා කරස්සති” තිආදීසු කිච්චපුච්ඡායං. “කිං සීලං. කො සමාධි” තිආදීසු සරූපපුච්ඡායං. “කිං බාදසී. කිං පිච්ඡි” තිආදීසු වත්ථුපුච්ඡායං. “බාදසී කිං පිච්ඡි කි” තිආදීසු ක්‍රියාපුච්ඡායං වත්තති. අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡාති එවමාදිකා පන පඤ්චවිධා පුච්ඡා කිංසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අනාහරිතබ්බත්තා අනාගතාති දට්ඨබ්බං. එත්ථෙතං වුව්වති –

ගරභායං අනියමෙ, නිප්පයොජනතාය ව;
සම්පට්ඨිතපුච්ඡාසු, කිංසද්දො සම්පවත්තති.

පරපදෙන සද්ධිං සමාසොපිස්ස වෙදිතබ්බො “කිංසමුදයො, කිංවෙදනො, කිංසඤ්ඤොජනො” ති. එත්ථ “කො, කෙ. කා, කා, කායො. කිං, කානී” ති එවං ලිඛිගත්තයවසෙන විහත්තාති කිංසද්දමයාති පදාති සමාසපදත්තෙ පුන කිමිති පකතිභාවෙනෙව තිට්ඨන්ති. නාමසද්දෙන පන සමාසෙ තෙසං ද්විධා ගති දිස්සති “කින්නාමො, කොනාමො” ති. සබ්බාති පනෙතාති ඉත්ථිනපුංසකලිඛිගවසෙන බහුවචනවසෙන ව යොජෙතබ්බාති.

කිංසද්දස්ස සමාසමිහි, සද්ධිං නාමරවෙන වෙ;
“කින්නාමො” ඉති “කොනාමො”, ඉති වෙචං ගති ද්විධා.

“කොනාමො තෙ උපජ්ඣායො”, ඉච්චාදෙත්ථ නිදස්සනං;
සහඤ්ඤෙන සමාසමිහි, “කිං කිං” ඉච්චෙව සුයානෙ.

තථා හි “කිංචිත්තො ත්වං භික්ඛු. කිංකාරපට්ඨසාවිනී” තිආදීසු කිංසද්දො සරුපමච්ඡන්තො තිට්ඨති. තත්ථ හි කිංචිත්තං යස්ස සො කිංචිත්තො. “කිං කරොමි සාමී” ති එවං කිත්ති කාරො කරණං සද්දනීච්ඡාරණං කිංකාරො, තං පට්ඨසාවෙතීති කිංකාරපට්ඨසාවිනීතිආදි නිබ්බවනමිච්ඡිතබ්බං. “කිත්තරො. කිංපක්කමිව භක්ඛිත” ත්තිආදීසු පන නිබ්බවනමප්පසිද්ධං, කිංසද්දොයෙව පදාවයවභාවෙන සුතො. තථා හි සො කත්ථවි පදාවයවභාවෙන කත්ථවි නු සු නුබො කාරණාදිසද්දෙහි සහචාරිභාවෙන ච සුයාති. අත්‍රිමෙ පයොගා – එසා තෙ ඉත්ථි කිං භොති. එතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං භොන්ති. කිම්පුරිසානුචිණ්ණො. කිං නු භිතොව තිට්ඨසි. කිංසුඡෙත්වා සුඛං සෙති. කිං නුබො කාරණං. කිං කාරණා අම්ම තුචං පමජ්ජසි, කිඤ්ඤි නාම චජන්තස්ස, වාචාය අදදමප්පකන්ති එවමාදයො. අත්‍රිදං වුව්චති –

“විසුං පදාවයවො වා, හුත්වා න්වාදීහි වා පන;
යුත්තො සද්දෙහි කිංසද්දො, දිට්ඨො සුගතසාසනෙ.

පාළිනායානුසාරෙන, සෙසානං සම්භවොපි ව;
ඤ්ඤොයා විඤ්ඤාහි සද්ධම්ම-නායඤ්ඤාහි පහෙදතො” ති.

ඉදානි සබ්බනාමිකභාවෙ යීතෙහි කො කංසද්දෙහි සමානසුතිකානං අඤ්ඤෙසං කො කංසද්දානං නාමිකපදමාලාවිසෙසො වත්තබ්බො සියා, සො භෙට්ඨා ලිඛිගත්තයමිස්සකපරිච්ඡෙදෙ වුත්තො. අසබ්බනාමිකත්තා පන පුරිස චිත්තනායෙනෙව විභත්තො. තථා හි යදා කොසද්දො බ්‍රහ්මචාරකායත්ථවාචකො, කංසද්දො පන සිරොජලසුඛත්ථවාචකො, තදා තානි පදානි අසබ්බනාමිකානි, කස්මා? අකිංසද්දමයත්තා සබ්බනාමිකරූපසඬාතෙහි අසාධාරණරූපෙහි විරහිතත්තා පුච්ඡත්ථතො අත්ථන්තරවාචකත්තා ව. එත්ථ පන සමානසුතිවසෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං කොසද්දො කංසද්දොති ච වුත්තං, එකන්තතො පන සබ්බනාමිකත්තෙ කිංසද්දොයෙව, සුද්ධනාමත්තෙ කසද්දොයෙවාති ගහෙතබ්බං. ඉච්චෙවං –

කායෙ බ්‍රහ්මනි වාතෙ ව, සීසෙ ජලසුබ්බෙසු ව;
කසද්දො වත්තති තීසු, පුමා තීසු නපුංසකො.

එවං සබ්බනාමභූතානං කිංකසද්දානං පවත්ති වෙදිතබ්බා.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ඉධ වුත්තප්පකාරානං, අත්ථානං දානි සඬගභො;
පඤ්ඤාචෙපුල්ලකරණො, එකදෙසෙන වුවිවතෙ.

කිං කිංපක්කෙන සදිසං, කායො කිංපභවො වද;
කිංපක්කසදිසො කාමො, කායො තණ්හාදිසම්භවො.

උණ්හකාලෙ ක'ම්ච්ඡන්ති, ක'ම්ච්ඡන්ති පිපාසිතා;
පච්චාමිත්තා ක'ම්ච්ඡන්ති, ක'ම්ච්ඡන්ති දුබ්චිතා.

කායස්ස කස්ස කො ආයො,
කො නාථො කස්ස භූතලෙ;
කස්ස කං ඤානපං සාතං,
කස්සඬගෙසු ව කං පරන්ති.

යා පන තා හෙට්ඨා අම්භෙහි ලිඬගත්තයවසෙන කිංසද්දස්ස
සබ්බනාමිකසඤ්ඤිතස්ස නාමිකපදමාලා විහත්තා, එතාසු
පුල්ලිඬගනපුංසකලිඬගට්ඨානෙ “කෙහි, කිස්ස, කස්මා, කම්භා, කම්භී”ති
ඉමානි පදානි පභාය ඉත්ථිලිඬගට්ඨානෙ “කායො, කාහි, කාසානං, කායං,
කස්ස”න්ති ඉමානි ව පදානි පභාය තතො තතො සෙසපදතො යථාසම්භවං
විසද්දං වනසද්දං වනංසද්දඤ්ච නිපාතෙත්වා එවරූපානි රූපානි ගහෙතබ්බානි.
සෙය්‍යථිදං?

කොච්චි, කෙච්චි, කෙචන. කිඤ්චි, කිඤ්චනං, කෙච්චි, කෙචන. කෙනච්චි,
කෙහිච්චි. කස්සච්චි, කෙසඤ්චි. පඤ්චමියා එකච්චනං උභනං පාලියං අනාගතත්තා.
කෙහිච්චි. කස්සච්චි, කෙසඤ්චි. කස්මිඤ්චි, කිස්මිච්චි, කෙසුච්චි.
පුල්ලිඬගනපුංසකලිඬගවසෙන දට්ඨබ්බානි. අනු කිස්මිච්චි අනුසාරලොපවසෙන
වුත්තං.

ඉත්ථිලිඬගවසෙන පන කාචි ඉත්ථි, කාචි ඉත්ථියො. කාචි, කාචි. කිඤ්චි,
කාචි. කායචි, කාහිචි. කායචි, කස්සාචි, කාසඤ්චි. කායචි, කාහිචි. කායචි,
කස්සාචි, කාසඤ්චි. කායචි, කාසුච්චි රූපානි.

එත්ථ “ඉති භාසන්ති කෙචන, න නං හිංසාමි කිඤ්චන”න්තිආදයො
පයොගා වෙදිතබ්බා. ඉති ලිඬගත්තයවසෙන වුත්තානි කොච්චි කාචි
කිඤ්චිතිආදීනි අප්පමත්තකානං සඬගාහකච්චනානීති වෙදිතබ්බානි.

පුනෙනානියෙව යථාරහං යංසද්දෙන යොජෙත්වා දස්සෙස්සාමි —

යො කොච්චි, යෙ කෙච්චි. යං කිඤ්චි, යෙ කෙච්චි. යෙන කෙනච්චි, යෙහි කෙහිච්චි. යස්ස කස්සච්චි, යෙසං කෙසඤ්චි. යස්මා කස්මාච්චි, යෙහි කෙහිච්චි. යස්ස කස්සච්චි, යෙසං කෙසඤ්චි. යස්මිං කස්මිඤ්චි, යෙසු කෙසුච්චි.

එත්ථ “යො කොච්චි මං අට්ඨි කත්වා සුඤ්ඤායා. යෙ කෙච්චිමෙ අත්ථි රසා පට්ඨායා, සච්චං තෙසං සාධුතරං රසාන” ත්තිආදයො පයොගා වෙදිතඛ්ඛා. පුල්ලිඨගරුපානි.

යං කිඤ්චි, යානි කානිච්චි. යං කිඤ්චි, යානි කානිච්චි. සෙසං පුල්ලිඨගසදිසං. එත්ථ “යං කිඤ්චි රතනං අත්ථි, ධතරට්ඨනිවෙසනෙ. යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා. යානි කානිච්චි රුපානි” ත්තිආදයො පයොගා වෙදිතඛ්ඛා. නපුංසකලිඨගරුපානි.

යා කාච්චි ඉත්ථි, යා කාච්චි ඉත්ථියො. යං කිඤ්චි, යා කාච්චි. යාය කායච්චි, යාහි කාහිච්චි. යාය කායච්චි, යාසං කාසඤ්චි. යාය කායච්චි, යාහි කාහිච්චි. යාය කායච්චි, යාසං කාසඤ්චි. යාය කායච්චි, යාසු කාසුච්චි.

එත්ථ “යා කාච්චි වෙදනා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තා” ත්තිආදයො පයොගා වෙදිතඛ්ඛා. ඉත්ථිලිඨගරුපානි. ඉති ලිඨගත්තයවසෙන චුත්තානි යො කොච්චි, යා කාච්චි, යං කිඤ්චි ත්තිආදීනි අනවසෙසපරියාදානවචනානීති වෙදිතඛ්ඛානි. සඛ්ඛානි වෙනානි න නිපාතපදානි, නිපාතපතිරුපකා සද්දගතියොති වෙදිතඛ්ඛානි. යදි නිපාතපදානි සිද්ධං, තිසු ලිඨගෙසු සත්තසු විභත්තිසු එකාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍යුං, න ච තිට්ඨන්ති, තස්මා න නිපාතපදානි, නිපාතපතිරුපකා සද්දගතියොයෙව.

අපිච ය ත කිං එතඉච්චෙනෙහි සඛ්ඛනාමෙහි ලිඨගානුරුපතො ත්තකත්තිකපච්චයෙ කත්වා වත්තිච්ඡායං යානි පදානි සිජ්ඣන්ති, තානි පරිච්ඡෙදවචනානි අසඛ්ඛනාමිකානියෙව භවන්ති. තෙසං නාමිකපදමාලා පුරිස චිත්ත කඤ්ඤානායෙන යොජෙතඛ්ඛා. තං යථා?

යත්තකො ජනො, යත්තකං චිත්තං, යත්තිකා ඉත්ථි. තත්තකො, තත්තකං, තත්තිකා. කිත්තකො, කිත්තකං, කිත්තිකා. එත්තකො, එත්තකං, එත්තිකානි. ඉමානි පදානි අසඛ්ඛනාමිකානිපි පච්චයවසෙන සම්භුතත්ථන්තරෙසු විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථං චුත්තානි.

ඉදානි සඛ්ඛාදිවචනස්ස එකසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්චනෙ -

එකසද්දො හි සඬ්ඛාවචනො ච හොති අසද්දිසවචනො ච අසභායවචනො ච එකච්චවචනො ච මිස්සිභූතවචනො ච. යදා සඬ්ඛා'සද්දිසා'සභායවචනො, තදා එකච්චනකො භවති.

එකො, එකං, එකෙන, එකස්ස, එකස්මා, එකමිහා, එකස්ස, එකස්මිං, එකමිහිති. එවං සඬ්ඛාදිවචනො එකසද්දො එකච්චනකො. තථා හි “එකො ද්වෙ තයො”ති සඬ්ඛාවිසයෙ එකසද්දො එකච්චනකොව. “එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො. එකො රාජ නිපජ්ජාමි”ති අසද්දිසාසභායකථනෙපි එකච්චනකොව. අයං එකච්චනිකා සබ්බනාමිකපදමාලා.

යදා පන සඬ්ඛත්ථා ච අසභායා ච බහු වත්තබ්බා සියුං, තදා එකසද්දතො කකාරාගමං කත්වා එකකා, එකකෙ, එකකෙහි, එකකෙහි. පූරිසනයෙ බහුවචනවසෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. තථා හි සඬ්ඛත්ථාපි බහු හොත්ති. “වත්තාරො එකකා සියු”ත්ති හි චුත්තං. අසභායාපි බහු හොත්ති. තථා හි “අයමපි ගහපති එකොව ආගතො, අයමපි එකොව ආගතො”ති වත්තබ්බෙ “ඉමෙ ගහපතයො එකකා ආගතා”ති වත්තබ්බතා දිස්සති. අයං නයො සබ්බනාමිකපක්ඛං න භජති අසාධාරණරූපාභාවතො, අත්ථත්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං පන චුත්තො.

යදා එකච්චවචනො, තදා “එකෙ, එකෙ, එකෙහි, එකෙහි එකෙසං, එකෙහි, එකෙහි, එකෙසං, එකෙසු”ති වත්තබ්බං. අයමපි බහුවචනිකා සබ්බනාමිකපදමාලා. එත්ථ එකෙති එකච්චෙ. එස නයො සෙසෙසුපි. යදා පන මිස්සිභූතවචනො, තදා “එකා, එකෙ, එකෙහි, එකෙහි, එකාන”ත්ති පූරිසනයෙ බහුවචනවසෙන වත්තබ්බං. “පඤ්චාලො ච විදෙහො ච, උහො එකා භවන්තු තෙ”ති පාළි දිස්සති. අයං නයො සබ්බනාමිකපක්ඛං න භජති අසාධාරණරූපාභාවතො, අත්ථත්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං පන චුත්තො. තත්ථ එකා භවන්තුති එකිභවන්තු මිස්සිභවන්තු, ගඬිගොදකෙන යමුනොදකං විය අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දන්තු සමෙත්තුති වචනත්ථො.

ආචරියා පන එවං විහාගං අදස්සෙත්ථා එකසද්දස්ස සබ්බනාමත්තමෙව ගහෙත්ථා සබ්බසද්දස්ස විය නාමිකපදමාලං යොජෙත්ති. කථං?

එකො, එකෙ. එකං, එකෙ. එකෙන, එකෙහි, එකෙහි. එකස්ස, එකෙසං, එකෙසානං. එකස්මා, එකමිහා, එකෙහි, එකෙහි. එකස්ස, එකෙසං, එකෙසානං. එකස්මිං, එකමිහි, එකෙසුති. අයං සබ්බනාමිකපදමාලාති වෙදිතබ්බා.

කෙවි “එකසද්දො සඬ්ඛ්‍යාතුල්‍යාසභායඤ්ඤවචනො. යදා සඬ්ඛ්‍යාවචනො, තදා සබ්බත්ථෙකච්චනන්තොව, අඤ්ඤත්ථ බහුවචනන්තොපි, එකො එකා

එකං ඉච්චාදි සබ්බත්ථ සබ්බසද්දසමං. සංඝාස්වෙච විසෙසො”ති ලිඛිගත්තයෙ යොජනානයං වදන්ති. එවං වදන්තා ච තෙ විභාගං අදස්සෙත්වා වදන්ති. මයං පන සොතුනං පයොගෙසු කොසල්ලුප්පාදනත්ථං විභාගං දස්සෙත්වා වදාම.

අපිචෙත්ථ අයං විසෙසොපි සල්ලක්ඛිතබ්බො “එකෙ එකට්ඨෙ සමෙ සමභාගෙ”ති පාළිප්පදෙසෙ පච්චත්තෙකච්චනස්ස එකසද්දස්ස එකාරත්තනිද්දෙසොපි දිස්සති”ති. පුල්ලිඬිගරුපාති.

එකං, එකානි. එකං, එකානි. සෙසං පුල්ලිඬිගසදිසං. තත්ථ එකානීති එකච්චානි. එස නයො සෙසබ්බච්චනෙසුපි, නපුංසකලිඬිගරුපාති.

එකා, එකා, එකායො. එකං, එකා, එකායො. එකාය, එකාහි, එකාහි. එකාය, එකිස්සා, එකාසං. එකාය, එකාහි, එකාහි. එකාය, එකිස්සා, එකාසං. එකාය, එකායං, එකිස්සං, එකාසු. එත්ථ බ්බච්චනට්ඨානෙ එකානි එකච්චා, එකාහීති එකච්චාහි, එකාසන්ති එකච්චානං එකාසුති එකච්චාසු. ඉත්ථිලිඬිගරුපාති. සබ්බානෙතානි සබ්බනාමානි එකච්චනබ්බච්චනවසෙන වුත්තානි.

අපිච එකසද්දෙ විච්ඡාවසෙන චත්තබ්බෙ ලිඛිගත්තයරුපාති එකච්චනානෙච භවන්ති. කථං?

එකෙකො, එකෙකං, එකෙකෙන, එකෙකස්ස, එකෙකස්මා, එකෙකමිභා, එකෙකස්ස, එකෙකස්මිං, එකෙකමිහීති පුල්ලිඬිගරුපාති.

එකෙකං, එකෙකං. සෙසං පුල්ලිඬිගසදිසං, නපුංසකලිඬිගරුපාති. එකෙකා, එකෙකං, එකෙකාය, එකෙකිස්සා, එකෙකාය, එකෙකිස්සා, එකෙකායං, එකෙකිස්සං. ඉත්ථිලිඬිගරුපාති.

සබ්බානෙතානි විච්ඡාසබ්බනාමානීති චත්තුං වට්ටති. බ්බච්චනානි පනෙත්ථ න සන්ති පයොගාභාවතො. ඉති ඉමෙසු විච්ඡාවසෙන වුත්තෙසු ලිඛිගත්තයරුපෙසු සමාසචිත්තා න උප්පාදෙනබ්බා අනිබ්බවනීයත්තා විච්ඡාසද්දානං. තථා හි “පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලා විය තට්ඨට්ඨායත්තා සඬ්ඛාරා හිජ්ජන්ති”තිආදියු පබ්බපබ්බසද්දාදීනං සමාසකරණවසෙන නිබ්බවනං පුබ්බාවරියෙහි න දස්සිතං. යස්මා ච විච්ඡායං චත්තමානානං ද්විරුත්ති ලොකතො එච සිද්ධා, න ලක්ඛණතො, තස්මා තත්ථ සමාසචිත්තා න උප්පාදෙනබ්බා.

ඉදානි එකච්ච එකතිය එකච්චියසද්දානං නාමිකපදමාලායො වුච්චන්තෙ — පුල්ලිඬිගෙ තාව එකච්චො, එකච්චෙ. එකච්චං, එකච්චෙ. සෙසං පුරිසසද්දසමං.

එත්ථ එකච්චෙති පච්චත්තබ්බවචනමෙව සබ්බනාමිකරූපසමං අසාධාරණරූපත්තා. “ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො. ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා”ති නිදස්සනපදානි.

එකතියො, එකතියෙ. එකතියං, එකතියෙ. සෙසං පුරිසසද්දසමං. ඉධාපි එකතියෙති පච්චත්තබ්බවචනමෙව සබ්බනාමිකරූපසමං අසාධාරණරූපත්තා. එකතියෙ මනුස්සා.

“න විස්සසෙ එකතියෙසු එව,
අගාරිසු පබ්බජිතෙසු වාපි;
සාධුපි හුත්වාන අසාධු භොන්ති;
අසාධු හුත්වා පුන සාධු භොන්ති”ති

නිදස්සනපදානි. එකච්චියසද්දස්ස අත්ථිතායං පන —

“සච්චං කිරෙවමාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ඣෙතං සෙය්‍යො, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො.

එකච්චියං ආහාර”න්ති නිදස්සනපදානි. එකච්චියො, එකච්චියා. එකච්චියං, එකච්චියෙති සබ්බථාපි පුරිසනායො. පුල්ලිඬගරූපානි.

එකච්චං, එකච්චානි. එකච්චං, එකච්චානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. එකතියං, එකතියානි. එකතියං, එකතියානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. එකච්චියං, එකච්චියානි. එකච්චියං, එකච්චියානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. නපුංසකලිඬගරූපානි.

“එකච්චා, එකච්චා, එකච්චායො”ති කඤ්ඤානායෙන, තථා “එකතියා, එකතියා, එකතියායො. එකතිය”න්ති ච, “එකච්චියා, එකච්චියා, එකච්චියායො. එකච්චිය”න්ති ච කඤ්ඤානායෙන යොජෙතබ්බං. ඉත්ථිලිඬගරූපානි.

ඉදානි එකාකී එකාකියසද්දවසෙන නාමිකපදමාලා වුව්චන්තෙ —

එකාකී, එකාකී, එකාකීනො. එකාකීං, එකාකී, එකාකීනො. දණ්ඩිනායෙන ඤෙය්‍යා. එකාකියො, එකාකියා. එකාකියං, එකාකියෙ. එකාකියෙන. පුරිසනායෙන ඤෙය්‍යං. පුල්ලිඬගරූපානි.

එකාකි කුලං, එකාකී, එකාකීනි. එකාකිං, එකාකී, එකාකීනි. සෙසං පුල්ලිඛිගසදිසං. එකාකියං, එකාකියානි. එකාකියං, එකාකියානි. සෙසං පුල්ලිඛිගසදිසං. නපුංසකලිඛිගරුපානි.

එකාකිනී, එකාකිනී, එකාකිනියො. එකාකිනිං, එකාකිනී, එකාකිනියො. එකාකිනියානි ඉත්ථීසදිසං. එකාකියා, එකාකියා, එකාකියායො. එකාකියං, එකාකියා, එකාකියායො. එකාකියායානි කඤ්ඤාසදිසං. ඉත්ථීලිඛිගරුපානි. සබ්බානි පනෙනානි අසබ්බනාමිකරුපානි අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං වුත්තානීති දට්ඨබ්බානි.

ඉදානි ද්විසද්දපරියායස්ස සදා බහුවචනන්තස්ස සබ්බනාමිකපදස්ස උභසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්චතෙ -

“උභො, උභො, උභොහි, උභොහි, උභින්තං, උභොහි, උභොහි, උභින්තං, උභොසු”ති අයං පාළිනායානුරූපෙන වුත්තපදමාලා. අත්‍රිමෙ පයොගා - උභො කුමාරා නික්කිතා. උභො ඉත්ථීයො තිට්ඨන්ති, උභො විත්තානි තිට්ඨන්ති, උභො පුත්තෙ අදාසි. උභො කඤ්ඤායො පස්සති. උභො පාදානි භින්දිත්වා, සඤ්ඤමිස්සාමි වො අහං. උභොහි හත්ථෙහි. උභොහි බාහාහි, උභොහි විත්තෙහි, උභින්තං ජනානං, උභින්තං ඉත්ථීනං, උභින්තං විත්තානං, උභොසු පුරිසෙසු, උභොසු ඉත්ථීසු, උභොසු පස්සෙසුති, අයමස්මාකං රූචි. ආවරියා පන “උභෙහි, උභෙහි, උභෙසු”තිපි ඉච්ඡන්ති. කච්චායනෙපි හි “උභෙ තප්පුරිසා”ති වුත්තං. සබ්බානිපි එතානි මනසි කාතබ්බානියෙව. උභසද්දස්ස සමාසො අප්පසිද්ධො. ලිඛිගත්තයසාධාරණරුපානි.

ඉදානි සඬබ්බාවචනානං ද්විති වතුසද්දානං සදා බහුවචනන්තානං සබ්බනාමානං නාමිකපදමාලායො වුව්චන්තෙ -

ද්වෙ, ද්වෙ, ද්විහි, ද්විහි, ද්වින්තං, ද්වින්තං, ද්විහි, ද්විහි, ද්වින්තං, ද්වින්තං, ද්විසු. වුළුනිරුත්තියං පන “ද්වින්තන්ත”න්ති පදමාලා ආගතා. ඉමානි අහංසද්දාදීනි විය ඉත්ථී ලිඛිගාදිභාවවිනිමුත්තානිපි තිසු ලිඛිගෙසු යුජ්ජන්තෙ “ද්වෙ පුරිසා, ද්වෙ ඉත්ථීයො, ද්වෙ විත්තානි”ඉච්චෙවමාදිනා. ඉමානිපි ලිඛිගත්තයසාධාරණානි රුපානි.

“ද්වෙ”ති රූපං ද්විසද්දස්ස, යං සමාසමිති තං භවෙ;
ද්විතිප්පකතිකංයෙව, නානාදෙසෙහි සා සියා.

ද්විභාවො වෙව ද්වෙභාවො, ද්විරත්තඤ්ච ද්වස්සකො;
දොහළිනී ද්වත්තඤ්ච, තද්ධිතත්තෙ ද්වයං ද්වයං.

තයො, තයො, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීසු. ඉමානි පුල්ලිඨගරුපානි.

තිස්සො, තිස්සො, තීහි, තීහි, තිස්සන්තං, තීහි, තීහි, තිස්සන්තං, තීසු. ඉමානි ඉත්ථිලිඨගරුපානි. චූළනිරුත්තියං “තිස්සන්තන්ත”න්ති චතුත්ථිජට්ඨිනං බහුවචනමාගතං, නිරුත්තිජට්ඨකෙ පන “තිණ්ණන්ත”න්ති. තානි සාට්ඨකථෙ තෙජිට්ඨකෙ බුද්ධචචනෙ පුනප්පුනං උපපරික්ඛිත්වා දිස්සන්ති චෙ, ගහෙනබ්බානි.

තීණි, තීණි, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීසු. ඉමානි නපුංසකලිඨගරුපානි. කත්ථවි පන පාළිප්පදෙසෙ තීණිසද්දස්ස ණිකාරලොපොපි භවති “ද්වෙ වාති වා උදකච්ඡිතානී”ති. “තිණ්ණන්තං ඛො භික්ඛවෙ ඉන්ද්‍රියානං භාවිතත්තා බහුලිකතත්තා පිණ්ඩොලභාරද්වාජෙන භික්ඛුතා අඤ්ඤා බ්‍යාකතා”ති ඉදං “තිණ්ණන්ත”න්ති පදස්ස අත්ථිභාවෙ නිදස්සනං.

යානි රුපානි චුත්තානි, “තිස්සො තීණි තයො”ඉති;
සමාසවිසයෙ තානි, තිතිප්පකතිකා සීයුං.

යස්මා තිස්ස සමාසමිති, සද්ධිං පරපදෙන චෙ;
“තිවෙදනං තිවිත්ත”න්ති, “තිලොක”න්ති ච නිද්දිසෙ.

එත්ථ නපුංසකත්තංච, පාසංසං පායචුත්තිතො;
පුමත්තම්පෙත්ථ ඉච්ඡන්ති, “තිභවො බායතෙ”ඉති.

චත්තාරො, චතුරො, චත්තාරො, චතුරො, චතුහි, චතුහි, චතුබ්බි, චතුන්තං, චතුහි, චතුහි, චතුබ්බි, චතුන්තං, චතුසු. ඉමානි පුල්ලිඨගරුපානි.

චතස්සො, චතස්සො, චතුහි, චතුහි, චතුබ්බි, චතස්සන්තං, චතුන්තං, චතුහි, චතුහි, චතුබ්බි, චතස්සන්තං, චතුන්තං, චතුසු. ඉමානි ඉත්ථිලිඨගරුපානි. ඉත්ථිලිඨගට්ඨානෙ “චතුන්ත”න්ති පදං චූළනිරුත්තියං නිරුත්තිජට්ඨකෙ පාළියං අට්ඨකථාසු ච දස්සනතො චුත්තං. තථා හි චූළනිරුත්තියං ඉත්ථිලිඨගට්ඨානෙ “චතුන්ත”න්ති ආගතං, නිරුත්තිජට්ඨකෙ “චතුන්තං කඤ්ඤාන”න්ති ආගතං. පාළියං පන සොණදන්තසුත්තාදීසු “සමණො ගොතමො චතුන්තං පරිසානං පියො මනාපො”ති ආගතං. අට්ඨකථාසු ච පන සුත්තන්තට්ඨකථායං “චතුහි අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සමන්තාගතො චතුන්තං පරිසානං පියො මනාපො”ති ආගතං. සත්තිලඬ්ඝජාතකට්ඨකථායං “ආචරියො පනස්ස චතුන්තං සත්තිනං ලඬ්ඝනං සිප්පං ජානාතී”ති ආගතං.

චත්තාරි, චත්තාරි, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතුන්තං, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතුන්තං, චතුසු. ඉමානි නපුංසකලිඛිගරුපානි.

“චත්තාරො”ති “චතස්සො”ති, “චත්තාරි”ති ච සද්දිතං;
රූපං සමාසභාවමිහි, චතුප්පකතිකං භවෙ.

නිදස්සනපදානෙත්ථ, කමතො කමකොවිදො;
“චතුබ්බිධං චතුස්සාලං, චතුසච්ච”න්ති නිද්දිසෙ.

ඉමානි ද්වේආදිකානි සබ්බනාමිකානි බහුවචනානියෙව භවන්ති, න එකචචනානි. චූළනිරුක්තියං පන තීසු ලිඛිගෙසු “චතස්සන්ත”න්ති චුත්තං, තං අනිජ්ඣානක්ඛමං විය දිස්සති.

ඉදානි කුම්භඅම්භසද්දානං නාමිකපදමාලා චුච්චන්තෙ, තෙසු යෙන කට්ඨති, තස්සාලපනෙ කුම්භචචනානි භවන්ති.

ත්ථං, තුථං, තුම්භෙ. තං, තුථං, ත්ථං, තථං, තුම්භෙ. තයා, ත්ථයා, තුම්භෙහි, තුම්භෙහි. තුය්හං, තථ, තුම්භං, තුම්භාකං. තයා, ත්ථයා, තුම්භෙහි, තුම්භෙහි. තුය්හං, තථ, තුම්භං, තුම්භාකං. තයි, ත්ථයි, තුම්භෙසු. තත්ත “ත්ථං පුරිසො, ත්ථං ඉත්ථි, ත්ථං චිත්ත”න්තිආදිනා යොජෙතබ්බානි.

අත්තයොගෙ අම්භචචනානි භවන්ති.

අහං, අහකං, මයං, අම්භෙ. මං, මමං, අම්භෙ. මයා, අම්භෙහි, අම්භෙහි. මය්හං, මම, අම්භං, අම්භාකං, අස්මාකං. මයා, අම්භෙහි, අම්භෙහි. මය්හං, මම, අම්භං, අම්භාකං, අස්මාකං. මයි, අම්භෙසු, අස්මෙසු.

එත්ථ පන “කථං අම්භෙ කරොමසෙ”ති පාළිදස්සනතො “තුම්භෙ”ති පච්චත්තචචනස්ස විය “අම්භෙ”ති පච්චත්තචචනස්සපි අත්ථිතා වෙදිතබ්බා, “අහක”න්ති රූපන්තරම්පි ඉච්ඡිතබ්බං. තස්ස අත්ථිභාවෙ “අහකඤ්ච චිත්තචසානුගා භාසිස්ස”න්ති එසා පාළි නිදස්සනං. එත්ථ හි අහකන්ති අහං ඉච්චෙවත්ථො. තත්ත “අහං පුරිසො, අහං කඤ්ඤා, අහං චිත්ත”න්තිආදිනා යොජෙතබ්බානි. ඉමානිපි ලිඛිගත්තයසාධාරණරුපානි.

කච්චායනචූළනිරුක්තීනිරුක්තීපිටකෙසු පන “තුම්භාකං අම්භාක”න්ති ච දුතියාබහුවචනං චුත්තං. කච්චායනෙ “තුම්භානං අම්භාන”න්ති ච පඨමාදුතියාබහුවචනං, “තුම්භං අම්භ”න්ති ච චතුත්ථිජට්ඨෙකචචනං, පඨමාදුතියාබහුවචනඤ්ච චුත්තං, චූළනිරුක්තීනිරුක්තීපිටකෙ පන “තුම්භං අම්භ”න්ති ච දුතියෙකචචනං චුත්තං, “තුම්භෙ අම්භෙ”ති ච

වතුත්ථිජට්ඨිබ්බවචනං වුත්තං. එතානි උපපරික්ඛිත්වා සාට්ඨකථෙසු සුත්තන්තෙසු දිස්සන්ති වෙ, ගහෙතඛ්ඛානි.

තුම්භඅම්භසද්දානං පන පරපදෙහි සද්ධිං සමාසෙ “මංදීපා”තිආදයො පයොගා තථාගතාදිමුඛතො සම්භවන්ති. “එතෙ ගාමණී මංදීපා මංලෙණා මංසරණා”ති හි තථාගතමුඛතො, “තයොයාගො මයොයාගො”ති නිරුත්තරඤ්ඤමුඛතො, කාබ්‍යාදාසෙ ව “ත්වංමුඛං කමලෙනෙව, තුල්‍යං නාඤ්ඤෙන කෙනථි”ති ව “වත්දෙන ත්වංමුඛං තුල්‍ය”න්ති ව කවිමුඛතො.

තත්ථ හි අහං දීපො එතෙසන්ති මංදීපා, අහං ලෙණං එතෙසන්ති මංලෙණා, එවං මංසරණා. තුම්භෙන යොගො තයොයාගො, තුම්භසද්දෙන යොගො ඉච්චෙවත්ථො. අම්භෙන යොගො මයොයාගො, අම්භසද්දෙන යොගො ඉච්චෙවත්ථො. තව මුඛං ත්වංමුඛං. බ්‍රව්වනවසෙනපි නිබ්බවනියං “තුම්භාකං මුඛං ත්වංමුඛ”න්ති. එත්ථ ව පාළියං “මංදීපා”ඉච්චාදිදස්සනතො “ත්වංදීපා”තිආදීනි කාබ්‍යාදාසෙ ව “ත්වංමුඛ”න්ති දස්සනතො ත්වංවණ්ණො, ත්වංසරො, මංමුඛං, මංවණ්ණො, මංසරොආදීනි ගහෙතඛ්ඛානි. තත්ථ ත්වං දීපො එතෙසන්ති ත්වංදීපා, තුම්භෙ වා දීපා එතෙසන්ති ත්වංදීපා, තව වණ්ණො ත්වංවණ්ණො. මම මුඛං මංමුඛං, අම්භාකං වා මුඛං මංමුඛන්ති නිබ්බවනානි. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු.

සමාසෙ තුම්භඅම්භාකං, හොන්ති පරපදෙහි වෙ;

“ත්වංමුඛ”න්ති ව “මංදීපා, තයොයාගො මයොයාගො”ති ව.

එත්ථාහ “කිං එත්තකමෙව තුම්භඅම්භසද්දානං රූපං, උදාහු අඤ්ඤමිපි අත්ථි”ති? අත්ථි “තෙ මෙ” ඉච්චාදීනි. යදි එවං කස්මා පදමාලා විසුං න වුත්තාති? අවචනෙ කාරණමත්ථි. අත්‍රිදං කාරණං -

“තෙ මෙ වො නො”ති රූපානි, පරානි පදතො යතො;

තතො නාමිකපන්තීසු, න තු වුත්තානි තානි මෙ.

එත්ථ ව මයං මෙ වො නොසද්දානමත්ථුද්ධාරො වුච්චතෙ - තෙසද්දස්ස පන වුත්තොව. යස්මා අට්ඨකථාවරියා මයංසද්දට්ඨානෙපි මයාසද්දො, මයාසද්දට්ඨානෙපි ව මයංසද්දො ඉච්චෙව වදන්ති, තස්මා මයමිපි තථෙව වදාම. මයංසද්දො “අනුඤ්ඤාතපට්ඨිඤ්ඤාතා, තෙවිජ්ජාමයමස්මුහො”තිආදීසු අස්මදත්ථෙ ආගතො. “මයං නිස්සාය හෙමාය, ජාතා මන්දොසිසුපගා”ති එත්ථ පඤ්ඤත්තියං. “මනොමයා පිතිහක්ඛා සයංපහා”තිආදීසු නිබ්බත්තිඅත්ථෙ. බාහිරෙන පච්චයෙන විතා මනසාව නිබ්බත්තාති මනොමයා. “යංනුනාහං සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨං කරෙය්‍ය”න්තිආදීසු විකාරත්ථෙ. “දානමයං

සීලමය”න්තිආදීසු පදපුරණමත්තෙ. “පියං තෙ සොවණ්ණමයං උළාර”න්ති එත්ථ විකාරත්ථෙ පදපුරණමත්තෙ වා දට්ඨබ්බො. යදා හි සුවණ්ණමෙව සොවණ්ණන්ති අයමත්ථො, තදා සුවණ්ණස්ස විකාරො සොවණ්ණමයන්ති විකාරත්ථෙ මයසද්දො දට්ඨබ්බො. නිබ්බන්තිඅත්ථොතිපි චත්තුං වට්ටති. යදා පන සුවණ්ණෙන නිබ්බන්තං සොවණ්ණන්ති අයමත්ථො, තදා සොවණ්ණමෙව සොවණ්ණමයන්ති පදපුරණමත්තෙ මයසද්දො දට්ඨබ්බො.

මෙසද්දො “කිව්ඡෙන මෙ අධිගතං, හලං දානි පකාසිතු”න්තිආදීසු කරණෙ ආගතො. මයාති අත්ථො. “තස්ස මෙ හන්තෙ හගවා සංඛ්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”න්තිආදීසු සම්පදානෙ, මය්හන්ති අත්ථොති වදන්ති. “පුබ්බෙව මෙ හික්ඛෙව සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො”න්තිආදීසු සාම්අත්ථෙ, මමාති අත්ථොති ව වදන්ති. එත්ථෙතං වුවිච්ඡිති –

කරණෙ සම්පදානෙ ව, සාම්අත්ථෙ ව ආගතො;
මෙසද්දො ඉති විඤ්ඤෙය්‍යො, විඤ්ඤානා නයදස්සිනා.

එත්ථ පන යත්වා අට්ඨකථාවරියෙහි කතෙ තෙ මෙසද්දානමත්ථවිචරණෙ විනිච්ඡයං. බුම තෙසමධිප්පායප්පකාසනවසෙන සොතුනං සංසයසමුග්ගාටනත්ථං. තථා හි අට්ඨකථාවරියා තෙමෙසද්දානං සම්පදානත්ථවසෙන “තුය්හං මය්හ”න්ති අත්ථං සංවණ්ණෙසුං, සාම්අත්ථවසෙන පන “තව මමා”ති. එවං ය්වායං තෙහි අසඬ්කරතො නියමො දස්සිතො, සො සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ කුතො ලබ්භා. තථා හි තෙමෙසද්දත්ථවාචකා තුය්හං මය්හංසද්දා තව මමසද්දා ව සම්පදානසාම්අත්ථෙසු අනියමතො පචත්තන්ති.

තත්‍රිමෙ පයොගා – ඉදං තුය්හං දදාමි. තුය්හං විකප්පෙමි. තුය්හං මංසෙන මෙදෙන, මත්ථකෙන ව බ්‍රාහ්මණ, ආහුතිං පග්ගහෙස්සාමි. එස හි තුය්හං පිතා නරසිංහො. තුය්හං පන මාතා කහන්ති. මය්හමෙව දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං, මය්හමෙව සාවකානං දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං. න මය්හං හරියා එසා. අස්සමො සුකතො මය්හං. සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං. තාත මය්හං මාතු මුබ්බං අඤ්ඤාදිසං, තුම්භාකං අඤ්ඤාදිසං. මය්හං සාමිකො ඉදානි මරිස්සති. තව දියතෙ, තව සිලාසතෙ, මම සිලාසතෙ, පබ්බජ්ජා මම රුච්චති. තව පුත්තො. උහො මාතාපිතා මමාති එවං අනියමතො පචත්තන්ති.

වුළුනිරුත්තිසඤ්ඤි යමකමහාථෙරෙන චතුත්ථිපට්ඨිනං අනඤ්ඤරූපත්තං වුත්තං. “චතුත්ථිපට්ඨිනං සබ්බත්ථ අනඤ්ඤං, තතියාපඤ්චම්භං බහුවචනඤ්චා”ති. යදි එවං අට්ඨකථාවරියා “නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤ. නමො තෙ බුද්ධ වීරත්ථු”න්තිආදීසු තුය්හංසද්දස්ස වසෙන සම්පදානෙ, තුය්හන්ති හි

අත්ථො. ‘කින්තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරිය’න්තිආදීසු සාමීඅත්ථෙ, තවාති හි අත්ථො”තිආදීති වදන්තා “අයුත්තං සංවණ්ණනං සංවණ්ණෙසු”න්තිපි, “පස්සිතබ්බං න පස්සිංසු”තිපි ආපජ්ජන්තිති? යුත්තංයෙව තෙ සංවණ්ණයිංසු, පස්සිතබ්බඤ්ච පස්සිංසු. තථා හි තෙ “සද්දසත්ථම්පි එකදෙසතො සාසනානුකූලං හොති”ති පරෙසමනුකම්පාය සද්දසත්ථතො නයං ගහෙත්වා සම්පදානත්ථවසෙන තෙ මෙසද්දානං “තුය්හං මය්හ”න්ති අත්ථං සංවණ්ණයිංසු, සාමීඅත්ථවසෙන පන “තච මමා”ති. සද්දසත්ථෙ හි චතුත්ථීජට්ඨිරූපානි සබ්බථා විසදිසානි, සාසනෙ පන සදිසානි. තස්මා සාසනෙ සාමඤ්ඤෙන පවත්තානි චතුත්ථීජට්ඨිරූපානි සද්දසත්ථෙ විසෙසෙන පවත්තෙහි චතුත්ථීජට්ඨිරූපෙහි සමානගතිකානි කත්වා පරෙසමනුකම්පාය සම්පදානත්ථෙ තුය්හං මය්හංසද්දානං පවත්තිනියමො, සාමීඅත්ථෙ ච තච මමසද්දානං පවත්තිනියමො දස්සිතො. යස්මා පන පරෙසමනුකම්පාය අයං නියමො, තස්මා කරුණායෙවායංපරාධො, න අට්ඨකථාවරියානං. තාය එව හි තෙහි එවං සංවණ්ණනා කතාති.

කෙච් පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍යං – නනු ච හො අට්ඨකථාවරියෙහි සද්දනයං නිස්සාය තෙ මෙසද්දානං සාමීඅත්ථෙ වත්තමානානං “තච මමා”ති අත්ථවචනෙන “තුය්හං මංසෙන මෙදෙන, න මය්හං හරියා එසා”තිආදීසු සාමීවිසයෙසු විහත්තිවිපල්ලාසනයො දස්සිතොති සක්කා චත්තුං, තථා සද්දනයඤ්ඤෙව නිස්සාය තෙ මෙසද්දානං සම්පදානත්ථෙ වත්තමානානං “තුය්හං මය්හ”න්ති අත්ථවචනෙන “හත්තං තච න රුච්චති. පබ්බජ්ජා මම රුච්චති”තිආදීසුපි සම්පදානවිසයෙසු විහත්තිවිපල්ලාසනයො දස්සිතොති සක්කා චත්තුන්ති? න සක්කා, ගාථාසු විය චුණ්ණියපදට්ඨානෙපි තුය්හං මය්හං තච මමසද්දානං අනියමෙන ද්වීසු අත්ථෙසු පවත්තනතො. න හි ඊදිසෙ යානෙ ගාථායං චා චුණ්ණියපදට්ඨානෙ චා විහත්තිවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො. “තස්ස රජ්ජස්සහං හීතො. කිං නු බො අහං තස්ස සුබස්ස භායාමී”තිආදීසුයෙව පන යානෙසු ඉච්ඡිතබ්බො.

යදි සද්දනයං නිස්සාය “තුය්හං මංසෙන මෙදෙන”තිආදීසු විහත්තිවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො සීයා, “බ්‍රාහ්මණස්ස පියපුත්තදානං අදාසී. බ්‍රාහ්මණස්ස පිතා අදාසී”තිආදීසුපි සද්දනයං නිස්සාය “බ්‍රාහ්මණායා”තිආදීනා විහත්තිවිපල්ලාසත්ථො වචනීයො සීයා චතුත්ථීජට්ඨිරූපානං සත්ථෙ විසුං වචනතො. එවඤ්ච සති කො දොසොති ටෙ? අත්ථෙව දොසො, යස්මා දානයොගෙ චා නමොයොගෙ චා ආයාදෙසසහිතානි චතුත්ථීජට්ඨිරූපානි සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ නුපලබ්භන්ති, තස්මා “බ්‍රාහ්මණායා”තිආදීනා විහත්තිවිපල්ලාසත්ථවචනෙ අයං දොසො යදිදං අවිජ්ජමානග්ගහණං. යස්මා පන ඊදිසෙසු යානෙසු විහත්තිවිපල්ලාසකරණං

සාවජ්ජං, තස්මා “තුය්හං මංසෙන මෙදෙනා” තිආදීසුපි විහත්තිවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බො.

චතුත්ථිපට්ඨිරූපානි හි අනඤ්ඤානි දිස්සන්ති “පුරිසස්ස අදාසි, පුරිසස්ස ධනං බ්‍රාහ්මණානං අදාසි, බ්‍රාහ්මණානං සන්තක”න්ති. තථා හි පාවචනෙ ස නංසද්දා සම්පදානසාම්ඥත්ථෙසු සාමඤ්ඤෙන පවත්තන්ති, තප්පවත්ති “අග්ගස්ස දාතා මෙධාවි” තිආදීහි පයොගෙහි දීපෙතබ්බා. “අග්ගස්ස දාතා මෙධාවි” ති එත්ථ හි “අග්ගස්සා” ති අයං සද්දො යදා ක්‍රියාපට්ඨගහණං පටිච්ච සම්පදානත්ථෙ පවත්තති, තදා “අග්ගස්ස රතනත්තයස්ස දාතා” ති අත්ථවසෙන පවත්තති. යදා පන ක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතෙ සාම්ඥත්ථෙ පවත්තති, තදා “අග්ගස්ස දෙය්‍යාධම්මස්ස දාතා” ති අත්ථවසෙන පවත්තති. එවං සබ්බථාපි විපල්ලාසො තුම්භාකං සරණං න භොතීති. තථා සද්දනයං නිස්සාය “සම්පදානවචන”න්ති තුම්භෙහි දළ්භං ගහිතස්ස මය්හංසද්දස්ස සාම්ඥත්ථවසෙන පණ්ණත්තියං දස්සනතො විහත්තිවිපල්ලාසො තුම්භාකං සරණං න භොතෙව. තථා හි —

“සකුණො මය්හකො නාම, ගිරිසානුදරිවරො;
පක්කං පිප්ඵලිමාරුය්හ, ‘මය්හං මය්හ’න්ති කන්දතී” ති

එත්ථ මය්හකොති එකාය සකුණජාතියා නාමං. සො හි ලොලුප්පචාරිතාය “ඉදම්පි මය්හං, ඉදම්පි මය්හ”න්ති කායති රචතීති මය්හකොති වුවචති මය්හසද්ද්‍රුපපදස්ස කෙ රෙ ගෙ සද්දෙති ධාතුස්ස වසෙන.

අත්‍රායං පදසොධනා — යදි තුය්හං මය්හංසද්දා ධූවං සම්පදානත්ථෙ, තච මමසද්දා ච සාම්ඥත්ථෙ භවෙය්‍යං, එවං සන්තෙ ලොකචොභාරකුසලෙන සබ්බඤ්ඤානා තස්ස සකුණස්ස “මය්හකො” ති පණ්ණත්ති න වත්තබ්බා සියා අනන්තොගධසම්පදානත්ථත්තා, අන්තොගධසාමාන්තත්ථත්තා පන “මමකො” ඉච්චෙව පඤ්ඤත්ති වත්තබ්බා සියා. එත්ථපි “මය්හකො” ති ඉදං විහත්තිවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති චෙ? න, පණ්ණත්තිවිසයෙ විහත්තිවිපරිණාමස්ස අට්ඨානත්තා අනවකාසත්තා.

අපිචෙත්ථ මය්හංසද්දො සරූපතො විහත්තන්තභාවෙන තිට්ඨති කසද්දෙන එකපදත්තුපගමනතො, එවං සන්තෙපි “මය්හකො” ති අයං සකුණවිසෙසචාවකො සද්දො පච්චත්තවචනභාවෙ යිතොයෙව ඊසකං සාම්ඥත්ථම්පි ජොතයති සුප්ඵපති රාජපුරිසසද්දා විය. ඉමිනාපි කාරණෙන විහත්තිවිපල්ලාසො තුම්භාකං සරණං න භොති. ඉති “මය්හකො” ති පණ්ණත්තියං වත්තමානස්ස පදාවයවභූතස්ස මය්හසද්දස්ස අවිපල්ලාසවචනලෙසෙන තුය්හං තච මමසද්දෙසුපි විහත්තිවිපල්ලාසො න

ඉච්ඡිතබ්බොති සිද්ධං. තස්මා අට්ඨකථාවරියෙහි සම්පදානසාමිඅත්ථෙසු සාමඤ්ඤෙන පවත්තානම්පි සමානානං තුය්හං මය්හං තච මමසද්දානං සද්දනයඤ්ඤෙව නිස්සාය පරෙසමනුකම්පාය චුත්තප්පකාරො නියමො දස්සිතොති අවගන්තබ්බං. ඉච්චෙවං -

“තුය්හං මය්හං”න්තිමෙ සද්දෙ, සම්පදානෙ ගරු වදුං;
“තච මමා”ති සාමිම්හි, නයමාදාය සත්ථතො.

එවං සන්තෙපි එතෙසං, නියමො නත්ථි පාළියං;
කොචි තෙසං විසෙසො ච, දිට්ඨො අම්හෙහි තං සුණ.

සාමාන්ථසම්පදානත්ථා, සම්භවන්ති යහිං දුචෙ;
“තුය්හං මය්හං”න්තිමෙ සද්දා, තෙ පයොගා න දුල්ලහා.

“තච මමා”තිමෙ සද්දා, පායා සාමිම්හි චත්තරෙ;
සම්පදානෙ යහිං භොන්ති, තෙ පයොගා පනප්පකා.

තචතො මමතො තුය්හං-මය්හංසද්දාව සාසනෙ;
පාඨෙ නෙකසහස්සම්හි, සාමිඅත්ථෙ පවත්තරෙති.

සබ්බාපි ඉමා නීතියො පරමසුබ්බා සුද්දසා වීරජාතිනා සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

වො	නොසද්දෙසු	පන	වොසද්දො
පච්චත්ත උපයොගකරණසම්පදානසාමිච්චනපදපුරුණෙසු දිස්සති. “කච්චි වො අනුරුද්ධා සමග්ගා සම්මොදමානා”තිආදීසු හි පච්චත්තෙ දිස්සති. “ගච්ඡථ හික්ඛවෙ පණාමෙමි වො”තිආදීසු උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ චත්ථබ්බ”න්තිආදීසු කරණෙ. “චනපත්ථපරියායං වො හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු සම්පදානෙ. “සබ්බෙසං වො සාරිපුත්තා සුභාසිත”න්තිආදීසු සාමිච්චනෙ. “යෙ හි වොඅරියා පරිසුද්ධා කායකම්මන්තා”තිආදීසු පදපුරුණමත්තෙ. එත්ථෙතං වුච්චති -			

“පච්චත්තෙ උපයොගෙ ච, කරණෙ සම්පදානියෙ;
සාමිස්ස චචනෙ චෙව, තථෙව පදපුරුණෙ;
ඉමෙසු ඡසු යානෙසු, වොසද්දො සම්පවත්තති”.

නොසද්දො
පච්චත්තොපයොගකරණසම්පදානසාමිච්චනාවධාරණනුසද්දත්ථෙසු පටිසෙධෙ නිපාතමත්තෙ ච චත්තති. අයඤ්ඤි “ගාමං නො ගච්ඡෙය්‍යාමා”ති එත්ථ

පච්චත්තෙ දිස්සති. “මා නො අප්ප විකන්තිංසු, රඤ්ඤො සුදා මහානසෙ”තිආදීසු උපයොගෙ. “න නො විවාහො නාගෙහි, කතපුබ්බො කුදාවන”න්තිආදීසු කරණෙ. “සංවිහපෙථ නො රජ්ජෙනා”තිආදීසු සම්පදානෙ. “සත්ථා නො භගවා අනුප්පත්තො”තිආදීසු සාම්ච්චනෙ. “න නො සමං අත්ථී තථාගතෙනා”ති එත්ථ අවධාරණෙ. “අභිජානාසි නො ත්වං මහාරාජා”තිආදීසු නුසද්දත්ථෙ, පුච්ඡායන්තිපි වත්තුං වට්ටති. “සුභාසිතඤ්ඤෙව භාසෙය්‍ය, නො ව දුබ්භාසිතං භණෙ”තිආදීසු පටිසෙධෙ. “න නො සභායං න කරොන්ති කිඤ්ථී”තිආදීසු නිපාතමත්තෙ. එත්ථෙතං වුච්චති –

පච්චත්තෙ වුපයොගෙ ව, කරණෙ සම්පදානියෙ;
සාම්‍යාවධාරණෙ චෙව, නුසද්දත්ථෙ නිවාරණෙ;
තථා නිපාතමත්තමිහි, නොසද්දො සම්පවත්තති.

ඉදානි සබ්බනාමානං යථාරහං සංඛිත්තෙන මිස්සකපදමාලා වුච්චනෙ –

යො සො, යෙ තෙ. යං තං, යෙ තෙ. යෙන තෙන. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.
යා සා, යා තා. යං තං, යා තා. යාය තාය. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. යං තං, යානි
තානි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. ඉමිනා නයෙන ලිඛිගත්තයයොජනා කාතබ්බා.

“එසො සො, එතෙ තෙ. අයං සො, ඉමෙ තෙ. සො අයං තෙ
ඉමෙ”තිආදීනා යථාපයොගං පදමාලා යොජෙතබ්බා. තථා හි “යො සො භගවා
සයම්භු අනාවරියකො. එතෙ තෙ හික්ඛෙවෙ උභො අන්තෙ අනුපගම්ම මජ්ඣිමා
පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා. අයං සො සාරථී එතී”ති එවමාදයො
විචිත්තප්පයොගා දිස්සන්ති. ඉති සබ්බනාමිකපදානං මිස්සකපදමාලා
යොජෙතබ්බා.

මයා සබ්බත්ථසිද්ධස්ස, සාසනෙ සබ්බදස්සිනො;
සබ්බත්ථ සාසනෙ සුට්ඨු, කොසල්ලත්ථාය සොතුනං.

අසබ්බනාමනාමෙහි, සබ්බනාමපදෙහි චෙ;
සහ සබ්බානි වුත්තානි, සබ්බනාමානි පන්තිතො.

එතෙසු කතයොගානං, සුබ්බමත්ථවිජානනං;
අකිච්ඡපට්ඨෙධෙන, භවිස්සති න සංසයො.

ඉති නවඬ්ඨගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බියජ්ජගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

ද්වාදසමො පරිච්ඡෙදො.

13. සවිනිව්ජයසඬ්ඛ්‍යානාමනාමිකපදමාලා

ඉතො පරං පවක්ඛාමි, සඬ්ඛ්‍යානාමිකපන්තියො;
භුධාතුජෙහි රූපෙහි, අඤ්ඤෙහි වුපයොජිතුං.

යා හි සා හෙට්ඨා අම්හෙහි එක ද්විති චතුඉච්චෙනෙසං
සඬ්ඛ්‍යාසබ්බනාමානං නාමිකපදමාලා කථිතා, තං යපෙත්වා ඉධ
අසබ්බනාමානං පඤ්ච ඡ සත්තාදිනං සඬ්ඛ්‍යානාමානං නාමිකපදමාලා
භුධාතුමයෙහි අඤ්ඤෙහි ච රූපෙහි යොජනත්ථං වුච්චතෙ -

පඤ්ච, පඤ්චහි, පඤ්චහි, පඤ්චන්තං, පඤ්චස්ස. සත්තන්තං විහත්තීනං
වසෙන ඤෙය්‍යං. “පඤ්ච භූතා, පඤ්ච අභිභවිතාරො, පඤ්ච පුරිසා, පඤ්ච
භූමියො, පඤ්ච කඤ්ඤායො, පඤ්ච භූතානි, පඤ්ච චිත්තානි”ති ආදිනා
සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බං. ඡ, ඡහි, ඡහි, ඡන්තං, ඡස්ස, ඡස්ස ඉතිපි. “ඡස්ස
ලොකො සමුප්පන්නො, ඡස්ස කුබ්බති සන්ථව”න්ති හි පාළි. සත්ත, සත්තහි,
සත්තන්තං, සත්තස්ස. අට්ඨ, අට්ඨහි, අට්ඨහි, අට්ඨන්තං, අට්ඨස්ස. නව,
නවහි, නවහි, නවන්තං, නවස්ස. දස, දසහි, දසහි, දසන්තං, දසස්ස. එවං එකාදස.
ද්වාදස, ඛාරස. තෙරස, තෙදස, තෙළස. චතුද්දස, වුද්දස. පඤ්චදස, පන්තරස.
සොළස. සත්තරස. අට්ඨාරස, අට්ඨාරසහි, අට්ඨාරසහි, අට්ඨාරසන්තං,
අට්ඨාරසස්ස. සබ්බමෙතං බහුවචනවසෙන ගහෙතබ්බං.

එකුනව්සති, එකුනව්සං ඉච්චාදිපි. එකුනව්සාය, එකුනව්සායං, එකුනව්ස
හික්ඛු තිට්ඨන්ති, එකුනව්සං හික්ඛු පස්සති, එවං “කඤ්ඤායො චිත්තානි”ති ච
ආදිනා යොජෙතබ්බං. එකුනව්සාය හික්ඛුහි ධම්මො දෙසිතො, එකුනව්සාය
කඤ්ඤාහි කතං, එකුනව්සාය චිත්තෙහි කතං, එකුනව්සාය හික්ඛුනං වීචරං
දෙති, එකුනව්සාය කඤ්ඤානං ධනං දෙති, එකුනව්සාය චිත්තානං රුච්චති,
එකුනව්සාය හික්ඛුහි අපෙති. එවං කඤ්ඤාහි චිත්තෙහි. එකුනව්සාය හික්ඛුනං
සන්තකං, එවං කඤ්ඤානං චිත්තානං. එකුනව්සායං හික්ඛුස්ස පතිට්ඨිතං. එවං
“කඤ්ඤාස්ස චිත්තෙස්ස”ති යොජෙතබ්බං. එකුනව්සති, එකුනව්සතිං,
එකුනව්සතියා, එකුනව්සතියං.

විසති, විසතිං, විසතියා, විසතියං. වීස, වීසං, වීසාය, වීසායං. තථා එකවිස
ද්වාවිස ඛාවිස තෙවිස චතුර්විස ඉච්චාදිස්සපි. තිංස, තිංසං, තිංසාය, තිංසායං.
චත්තාලිස, චත්තාලිසං, චත්තාලිසාය, චත්තාලිසායං. චත්තාරිස ඉච්චාදිපි.

පඤ්ඤාස, පඤ්ඤාසං, පඤ්ඤාසාය, පඤ්ඤාසායං. පණ්ණාස, පණ්ණාසං, පණ්ණාසාය, පණ්ණාසායං. සට්ඨි, සට්ඨිං, සට්ඨියා, සට්ඨියං. සත්තනි, සත්තනිං, සත්තනියා, සත්තනියං. සත්තරි ඉච්චාදිපි. අසීනි, අසීනිං, අසීනියා, අසීනියං. නචුති. නචුතිං, නචුතියා, නචුතියං.

ඉත්ථඤ්ච අඤ්ඤාපාපි සඬබ්බාරූපානි ගහෙනබ්බානි. එකුනච්චෙහි, එකුනච්චානං, එකුනච්චෙහසු. “ඡන්තචුතීන”න්ති ච ආදිනාපි සඬබ්බාරූපානං කත්ථවි දස්සනතො කෙවි සද්දසත්ථවිදු උනච්චසතිසද්දං සබ්බදාපි එකච්චනන්තමිත්ථිලිඬගමෙව පසුඤ්ජන්ති. කෙවි “විසතිආදයො ආනචුති එකච්චනන්තා ඉත්ථිලිඬගා”ති වදන්ති. කෙවි පනාහු –

“සද්දා සඬබ්බෙය්‍යසඬබ්බසු, එකත්තෙ විසතාදයො;
සඬබ්බත්ථෙ ද්විබ්බුත්තමිහි, තා තු වානචුතිත්ථියො”ති.

එත්ථ ද්විච්චනං ඡඩ්ඬෙතබ්බං බුද්ධච්චනෙ තදභාවතො. සබ්බෙසමිපි ච තෙසං යථාචුත්තච්චනං කිඤ්චි පාළිප්පදෙසං පත්වා යුජ්ජති, කිඤ්චි පන පත්වා න යුජ්ජති විසතිවිසංකිංසංඉච්චාදිනඤ්චි සඬබ්බත්ථානං සද්දානං බ්‍රහ්මච්චනප්පයොගච්චෙහෙති පාළියං දස්සනතො, කච්චායනෙ ච යොච්චනසම්භුතරූපචන්තතාදස්සනතො. තස්මා යථාසම්භවං යථාපාච්චනඤ්ච ඉත්ථිලිඬගභාවෙ තෙසමෙකච්චනන්තතා වෙදිතබ්බා අත්ථි නත්ථිසද්දානං විය.

අත්ථිනත්ථිසද්දා හි නිපාතන්තා එකත්තෙපි බ්‍රහ්මත්තෙපි පචන්තන්ති “පුත්තා මත්ථි ධනමමත්ථි. නත්ථි අත්තසමං පෙමං. නත්ථි සමණුඛාන්මණා”තිආදියු. අලිඬගත්තෙපි පනෙතෙසං කත්ථවි ඉත්ථිලිඬගභාවො දිට්ඨො. අභිධම්මෙ හි ධම්මසෙනාපතිනා අනුධම්මචක්කචත්තිනා වොභාරකුසලෙන වොභාරකුසලසාධකෙන “අත්ථියා නච. නත්ථියා නචා”ති එකච්චනන්තං ඉත්ථිලිඬගරූපං දස්සිතං, තස්මා විසතිවිසතිමිච්චාදිනමිපි යථාසම්භවං යථාපාච්චනඤ්ච ඉත්ථිලිඬගභාවෙ එකච්චනන්තතා වෙදිතබ්බා.

තත්ථෙකෙ “හෙතුයා අධිපතියා”ති ච ඉදං ලිඬගච්චල්ලාසච්චෙහෙත ගහෙනබ්බං මඤ්ඤන්ති. තමමතිච්චෙහෙත “හෙතුමහි අධිපතිමහි”ති පුල්ලිඬගභාවො පටිපාදෙනබ්බො, “හෙතුපච්චයෙ අධිපතිපච්චයෙ” ඉච්චෙවත්ථො. අථ චා “හෙතුයා අධිපතියා”ති ද්වයමිදං ඉත්ථිලිඬගරූපපටිභාගං පුල්ලිඬගරූපන්ති ගහෙනබ්බං “හෙතුයො ජන්තුයො”තිආදිනං ඉත්ථිලිඬගරූපපටිභාගානං පුල්ලිඬගරූපානමිපි විජ්ජමානන්තා, “අත්ථියා නත්ථියා”ති ඉදං පන ලිඬගච්චල්ලාසච්චෙහෙත චුත්තන්ති න ගහෙනබ්බං අත්ථි නත්ථිසද්දානං අලිඬගහෙදන්තා. න හි අත්ථි

නත්ථිසද්දා තිසු ලිඬගෙසු එකස්මිම්පි අන්තොගධා. එතෙසු හි අත්ථිසද්දො ආත්තානනිපාතවසෙන හිජ්ජති “අත්ථි සන්ති සංවිජ්ජති. අත්ථිබ්බරා බ්‍රාහ්මණී”තිආදීසු, නත්ථිසද්දො පන නිපාතොයෙව. ඉච්චෙවං අත්ථි නත්ථිසද්දානං නිපාතානාඤ්ච ලිඬගවචනවසෙන කථනං යුජ්ජති ඉත්ථිලිඬගාදිවසෙන එකත්තාදිවසෙන ච අප්පචත්තනතො. චුත්තඤ්ච –

“සදිසං තිසු ලිඬගෙසු, සබ්බාසු ච විහත්තිසු;
වචනෙසු ච සබ්බෙසු, යං න බොති තදබ්බය”න්ති.

එත්ථ සියා – නනු ච හො “අත්ථි සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පයමායා”ති වචනතො අත්ථිසද්දො පයමාය විහත්තියා යුත්තො, එවං සන්තෙ කස්මා “සදිසං තිසු ලිඬගෙසු”තිආදි චුත්තන්ති? සච්චං අත්ථිසද්දො පයමාය විහත්තියා යුත්තො, තථා නත්ථිසද්දො අත්ථිසද්දස්ස වචනලෙසෙන ගහෙතබ්බත්තා යුගලපදත්තා ව. ඉදං පන “සදිසං තිසු ලිඬගෙසු”තිආදිවචනං උපසග්ගනිපාතසඬාතෙ අසඬාසද්දෙ සන්ධාය චුත්තං, න එකෙකමසඬාසද්දං සන්ධාය. තථා හි “අසඬාස”ති ච “අබ්බයා”ති ච ලද්ධවොහාරෙසු උපසග්ගනිපාතෙසු උපසග්ගා සබ්බෙපි සබ්බවිහත්තිවචනකා. නිපාතානං පන එකච්චෙ පයමාදීසු යථාරහං විහත්තියුත්තා, එකච්චෙ අවිහත්තියුත්තා. තත්ථ යෙ යදග්ගෙන විහත්තියුත්තා, තෙ තදග්ගෙන තබ්බවනකා. උපසග්ගනිපාතෙසු හි පච්චෙකං “ඉදං නාම වචන”න්ති ලද්ධං න සක්කා, සබ්බසඬාගහකවසෙන පන “සදිසං තිසු ලිඬගෙසු”තිආදි පුබ්බාවරියෙහි චුත්තං. කච්චායනාවරියෙනපි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය “සබ්බාසමාචුසොපසග්ගනිපාතාදීහි චා”ති චුත්තං. න හි ආචුසොසද්දතො සබ්බාපි විහත්තියො ලබ්භන්ති, අථ බො ආලපනත්ථවාචකත්තා එකවචනිකඅනෙකවචනිකා පයමාවිහත්තියොයෙව ලබ්භන්ති. අයමස්මාකං බන්ති.

කෙච්චි පන සබ්බෙහිපි නිපාතෙහි සබ්බවිහත්තිලොපං වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. “අත්ථි සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පයමාය. දිවා හියොයා නමො ඉච්චෙනෙ පයමාය ච දුතියාය චා”තිආදිවචනතො, පදපුරණමත්තානාඤ්ච අවිහත්තියුත්තානං අථ බලු වත වථ ඉච්චාදීනං නිපාතානං වචනතො. එත්ථාපි සියා “නනු ච හො අවිහත්තියුත්තානම්පි නිපාතානං සම්භවතො අත්ථි නත්ථිසද්දානං අවිහත්තිකො නිද්දෙසො කාතබ්බො, අථ කිමත්ථං ‘අත්ථියා නව, නත්ථියා නවා’ති සවිහත්තිකො නිද්දෙසො කතො”ති? සබ්බථා විහත්තිහි විනා අත්ථස්ස නිද්දිසිතුමසක්කුණෙයාත්තාති.

යදි එවං “අත්ථි සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පයමායා”ති වචනතො අත්ථි නත්ථිසද්දා ලුත්තාය පයමාය විහත්තියා වසෙන පයමාවිහත්තියායෙව නිද්දිසිතබ්බා, එවමකත්වා කස්මා සත්තමාන්තවසෙන “අත්ථියා නත්ථියා”ති නිද්දිට්ඨාති? සච්චං, අත්ථි නත්ථිසද්දා පයමාවිහත්තියුත්තායෙව නිද්දිසිතබ්බා, තථාපි “අත්ථිපච්චයෙ නව, නත්ථිපච්චයෙ නවා”ති එතස්සත්ථස්ස පරිදිපතො පයමාය ඔකාසො නත්ථි, සත්තමියායෙව පන අත්ථි, තස්මා “අත්ථියා නව, නත්ථියා නවා”ති චුත්තං. ඉති අත්ථියානත්ථියාසද්දානං සත්තමාන්තභාවෙ සිද්ධෙයෙව තතියාවතුත්ථිපඤ්චමිෂට්ඨියන්තභාවොපි සිද්ධොයෙව හොති. තස්මා “අත්ථිභාවො අත්ථිතා”තිආදිසුපි අත්ථියා භාවො අත්ථිභාවො, නත්ථියා භාවො නත්ථිභාවො, අත්ථියා භාවො අත්ථිතාහිආදිනා සමාසතද්ධිතවිග්ගහො අවස්සම්චිජිතබ්බො. යදිදමම්මෙහි චුත්තං, තං “පාළියා විරුජ්ඣති”ති න වත්තබ්බං පාළිනායානුසාරෙන චුත්තත්තාති.

එවං හොතු, කස්මා හො “අත්ථියා, නත්ථියා”ති ඉත්ථිලිඬගනිද්දෙසො කතො, නනු නිපාතොපසග්ගා අලිඬගහෙදාති? සච්චං, ඉදං පන යානං අතීච සුබ්බමං, තථාපි පුබ්බාවරියානුභාවඤ්ඤෙව නිස්සාය විනිච්ඡයං බ්බම. යථා හි වීසතිඉච්චාදීනං සඬබ්බාසද්දානං සරූපතො අදබ්බවාචකත්තෙපි දබ්බවාචකානං ලතාමතිරත්තිඉත්ථි යාගුවධුසද්දානං විය ඉත්ථිලිඬගහාවො සද්දසත්ථවිදුහි අනුමතො, එවං අදබ්බවාචකත්තෙපි අත්ථි නත්ථිසද්දානං කත්ථවි ඉත්ථිලිඬගහාවො සද්ධම්මවිදුහි අනුමතො. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “අත්ථියා නව, නත්ථියා නවා”ති. අථ වා “අත්ථියා, නත්ථියා”ති ඉමානි ලිඬගහාවවිනිමුත්තානි සත්තමියන්තානි නිපාතපදානිතිපි ගහෙතබ්බාති, න එත්ථ වොදෙතබ්බං, එවරූපානි නිපාතපදානි පුබ්බාවරියෙහි චුත්තානි න සන්ති, තස්මා ජඩ්ඛෙතබ්බමිදං වචනන්ති.

පාවචනස්මිඤ්ඤි ගරුහි අනිද්දිට්ඨානිපි අනෙකවිහිතානි නිපාතපදානි සන්දිස්සන්ති, නාපි “හෙතුයා, අධිපතියා, අත්ථියා, නත්ථියා”ති එවමාදිසු “අපසද්දා ඉමෙ”ති විරොධො උජ්ජාදෙතබ්බො. න හි අවින්තෙයානුභාවෙන පාරමිතාපුඤ්ඤෙන නිජ්ජන්තෙන අනාවරණඤ්ඤාණෙන සබ්බං ඤෙය්‍යමණ්ඩලං හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛං කත්වා පස්සතො බුද්ධස්ස වචනෙ අඤ්ඤෙසං වාචාවිජ්ජලාපො අවස්සං ලබ්භතීති. නනු ච හො “හෙතුයා, අධිපතියා, අත්ථියා, නත්ථියා”ති ච ඉදං සාරිපුත්තත්ථෙරවචනං තෙන නික්ඛිත්තත්තා. තථාගතෙන හි තාවතිංසහපතො දෙසිතකාලෙ ඉමානි පදානි න සන්ති, එවං සන්තෙ කස්මා “බුද්ධවචන”න්ති වදාති? බුද්ධවචනංයෙව නාම. ආයස්මතො හි සාරිපුත්තස්ස තථාගතෙන නයො දින්තො, තෙනපි පහින්තපට්ඨමිහිදෙන සත්ථුකප්පෙන අග්ගසාවකෙන සත්ථු සන්තිකා නයං ලහිත්වා ඛ්‍යඤ්ජනං සුරොපිතං කතං. සබ්බෙපි හි පට්ඨමිහිදප්පත්තා අරියා

දුන්නිරුත්තිං න වදන්ති නිරුත්තිපහෙදස්මිං සුකුසලත්තා, තස්මා අඤ්ඤාසම්ප්පයො එස අරියානං වොහාරොති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි සතාදීනං නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ -

සතං, සතානි, සතා. සතං, සතානි, සතෙ. සතෙන, සතෙහි, සතෙහි. සතස්ස, සතානං. සතා, සතස්මා, සතම්භා, සතෙහි, සතෙහි. සතස්ස, සතානං. සතෙ, සතස්මිං, සතම්භි, සතෙසු. එවං සහස්සං, සහස්සානීති යොජෙතබ්බං. දසසහස්සං සතසහස්සං දසසතසහස්සන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ පයොගො “සතං භික්ඛු, සතං ඉත්ථීයො, සතං චිත්තානි. භික්ඛුනං සතං, ඉත්ථීනං සතං, චිත්තානං සතං. සහස්සාදීසුපි එසෙව නයො. ඉත්ථඤ්ච අඤ්ඤාපාපි සද්දරුපානි භවන්ති. කොට්ඨි, කොට්ඨි, කොට්ඨීයො. රත්තිනයෙන ඤෙය්‍යං.

එකප්පභුතීතො යාව, දසකා යා පවත්තති;
සඬ්ඛ්‍යා තාව සා සඬ්ඛ්‍යෙය්‍ය-ප්පධානාති ගරු වද්දං.

වීසතිතො යාව සතා, යා සඬ්ඛ්‍යා තාව සා පන;
සඬ්ඛ්‍යාප්පධානා සඬ්ඛ්‍යෙය්‍ය-ප්පධානාති ව වණ්ණය්‍යං.

අපිච -

වීසතො යාව කොට්ඨො, සඬ්ඛ්‍යා තාව හි සා බලු;
සඬ්ඛ්‍යාප්පධානා සඬ්ඛ්‍යෙය්‍ය-ප්පධානා වාති නිද්දිසෙ.

තථා හි “අසීති කොට්ඨො භිත්ථා, හිරඤ්ඤස්සාපි පබ්බජි”න්ති, “බිණ්ණසවා විතමලා, සමිංසු සතකොට්ඨො”ති ව පාළි දිස්සති.

ඉමස්මිං පන යානෙ සබ්බෙසං සඬ්ඛ්‍යාසද්දරුපානං පාකට්ඨකරණෙන විඤ්ඤානං සුබ්බමඤ්ඤාණපට්ඨාහත්ථං සාට්ඨකථං උදානපාළිප්පදෙසං අඤ්ඤාඤ්ච පාළිප්පදෙසමට්ඨකථාවචනඤ්ච ආහරිත්ථා දස්සයිස්සාමි -

“යෙසං බො විසාබෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි, යෙසං නචුති පියානි, නචුති තෙසං දුක්ඛානි. යෙසං අසීති...පෙ.... යෙසං සත්තති. යෙසං සට්ඨි. යෙසං පඤ්ඤාසං, යෙසං චත්තාරීසං, යෙසං තිංසං. යෙසං බො විසාබෙ වීසං පියානි, වීසති තෙසං දුක්ඛානි. යෙසං දස. යෙසං නව. යෙසං අට්ඨ. යෙසං සත්ත. යෙසං ඡ. යෙසං පඤ්ච. යෙසං චත්තාරි. යෙසං තීණි. යෙසං ද්වෙ. යෙසං එකං පියං, තෙසං එකං දුක්ඛං”න්ති.

තත්ථ සතං පියානීති සතං පියායිතබ්බවත්ථුනි. “සතං පිය”න්තිපි කෙවි පයන්ති. එත්ථ ච යස්මා එකතො පටියාය යාව දස, තාව සඬ්ඛ්‍යාසඬ්ඛ්‍යොයාප්පධානා, තස්මා “යෙසං දස පියානි, දස තෙසං දුක්ඛානී”තිආදිනා පාළි ආගතා. කෙවි පන “යෙසං දස පියානං, දස තෙසං දුක්ඛානං”න්තිආදිනා පයන්ති, තං න සුන්දරං. යස්මා පන විසතිතො පටියාය යාව සතං, තාව සඬ්ඛ්‍යොයාප්පධානා සඬ්ඛ්‍යාප්පධානා ච, තස්මා තත්ථාපි සඬ්ඛ්‍යොයාප්පධානංයෙව ගහෙත්වා “යෙසං බො විසාබො සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානී”තිආදිනා පාළි ආගතා. සබ්බෙසම්පි ච යෙසං එකං පියං, එකං තෙසං දුක්ඛන්ති පාඨො, න පන දුක්ඛස්සාති. එකස්මිඤ්ඤි පදක්කමෙ එකරසාව භගවතො දෙසනා භොතීති. තස්මා යථාචුත්තනයාව පාළි වෙදිතබ්බා. අයං තාව සාට්ඨකපො උදානපාළිප්පදෙසො.

ඉදානි අඤ්ඤො පාළිප්පදෙසො අට්ඨකථාපාඨප්පදෙසො ච නීයතෙ —

“සතං භත්ථී සතං අස්සා, සතං අස්සතරීරථා;
සතං කඤ්ඤො සහස්සානි, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා;
එකස්ස පදවීතිභාරස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති

පාළි. එත්ථ “සතං භත්ථී”තිආදිනි විසෙසිතානි, “සහස්සානී”ති විසෙසනං, තස්මා සතංසද්දං සහස්සසද්දෙන යොජෙත්වා “භත්ථී”තිආදිනි පන උපපදං කත්වා අත්ථො ගහෙතබ්බො. භත්ථී සතං සහස්සානි. අස්සා සතං සහස්සානි. අස්සතරීරථා සතං සහස්සානි. ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා කඤ්ඤො සතං සහස්සානි. ඉදං සඬ්ඛ්‍යොයාප්පධානවසෙනත්ථගහණං. සඬ්ඛ්‍යාප්පධානවසෙන පන අයම්පි අත්ථො ගහෙතබ්බො “භත්ථීනං සතසහස්සං, අස්සානං සතසහස්සං, අස්සතරීරථානං සතසහස්සං, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලානං කඤ්ඤානං සතසහස්සං”න්ති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. “යොජනානං සතානුච්චො, හිමවා පඤ්ච පබ්බතො”ති අයමට්ඨකථාපාඨො. එත්ථ “පඤ්චා”ති සද්දං සතසද්දෙන සද්ධිං යොජෙත්වා “සිප්පිකානං සතං නත්ථී”ති එත්ථ විය හිමවා පබ්බතො යොජනානං පඤ්ච සතානි උච්චොති සඬ්ඛ්‍යාප්පධානවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. “පඤ්ච සතානී”ති ච අද්ධුතො අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. සතම්ති සද්දො “සතං භොමි, සහස්සං භොමි”තිආදියු එකවචනො. “අපේත්ථෙකසතං බ්‍යා, අනුයන්තා යසස්සිනො”තිආදියු බහුවචනො. එවං සහස්සාදිනම්පි එකවචනබහුවචනතා ලබ්භති. තථා හි “හියොයා නං සතසහස්සං, යක්ඛානං පයිරුපාසති”ති එත්ථ “සතසහස්සං”න්ති

එකවචනං. “පරොසහස්සං බො පනස්ස පුත්තා හවිස්සන්ති”ති එත්ථ සහස්සන්ති බහුවචනන්ති දට්ඨබ්බං.

“කප්පෙ ච සතසහස්සෙ, චතුරො ච අසඬ්ඛියෙ;
අමරං නාම නගරං, දස්සනෙය්‍යං මනොරම”න්ති

පාළි. එත්ථ “කප්පෙ ච සතසහස්සෙ චතුරො ච අසඬ්ඛියෙති සාමීඅත්ථෙ උපයොගබහුවචනං, තස්මා “මහාකප්පානං සතසහස්සානං චතුන්තං අසඬ්ඛියානං මත්ථකෙ”ති අත්ථො ගහෙතබ්බො, “මත්ථකෙ”ති චෙත්ථ වචනසෙසො. “කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුන්තං අසඬ්ඛියානං මත්ථකෙ”ඉච්චෙවත්ථො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“කප්පෙ ච සතසහස්සෙ, චතුරො ච අසඬ්ඛියෙ;
එත්ථන්තරෙ යං වරිතං, සබ්බං තං බොධිපාවන”න්ති

පාළි. එත්ථ “කප්පෙ”ති අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගබහුවචනං. “සතසහස්සෙ කප්පෙ”ති කප්පසද්දසම්බන්ධෙන වායං පුල්ලිඬ්ගනිද්දෙසො උපයොගනිද්දෙසො ච. සමානාධිකරණඤ්ඤි ඉදං කප්පසද්දෙන. “චතුරො ච අසඬ්ඛියෙ”ති අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගබහුවචනානි. කස්ස පන අසඬ්ඛියෙති? අඤ්ඤස්ස අවුත්තත්තා කප්පස්ස ච වුත්තත්තා පකරණතො “කප්පාන”න්ති අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව. න හි වුත්තං වජ්ජෙත්වා අවුත්තස්ස කස්සචි ගහණං යුත්තන්ති. වසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො “මහාකප්පානං චතුරො අසඬ්ඛියෙය්‍ය සතසහස්සෙ ච මහාකප්පෙ”ති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“සටානෙකසහස්සානි, කුම්භීනඤ්ච සතා බහු”ති පාළි. එත්ථ සටානි සටානං. සාමීඅත්ථෙ හි ඉදං පච්චන්තවචනං. “සටානං අනෙකසහස්සානි” ඉච්චෙවත්ථො. කුම්භීනඤ්ච සතා බහුති අනෙකානි ච කුම්භීනං සතානි. එත්ථ නිකාරලොපො දට්ඨබ්බො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“දසවිසසහස්සානං, ධම්මාභිසමයො අහු;
එකද්වින්තං අභිසමයො, ගණනාතො අසඬ්ඛියො”ති

පාළි. එත්ථ දසවිසසහස්සානන්ති දසසහස්සානං විසසහස්සානඤ්ච. ධම්මාභිසමයොති චතුසච්චජ්ජට්ඨෙධො. එකද්වින්තන්ති සීසමත්තකථනං, තෙන “එකස්ස චෙව ද්වින්තඤ්ච තිණ්ණං චතුන්තං...පෙ....

දසන්ත’න්තිආදිනා නයෙන අසඬ්ඛයයොති අත්ථො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතඬ්ඛො.

“චත්තාරි සතසහස්සානි, ඡළහිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
දීපඬ්ඛරං ලොකවිදුං, පරිවාරෙත්ති සඬ්ඛදා”ති

පාළි. එත්ථ චත්තාරි සතසහස්සානීති ඉදං ලිඬ්ගහෙදවසෙන “ඡළහිඤ්ඤා මහිද්ධිකා”ති ඉමෙහි ද්විතී පදෙහි සමානාධිකරණං. ඊදිසෙසු හි යානෙසු අසඬ්ඛයයා වාචකොපි සද්දො නපුංසකොච හොති, තස්මා “චත්තාරි සතසහස්සානී”ති ච “ඡළහිඤ්ඤා”ති ච “මහිද්ධිකා”ති ච එතං පදත්තයං සමානාධිකරණං. අථ වා ඡළහිඤ්ඤා මහිද්ධිකානි ඡළහිඤ්ඤානං මහද්ධිකානන්ති සාමිඅත්ථෙ පච්චත්තවචනං දට්ඨඬ්ඛං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “චත්තාරි සතසහස්සානී”ති අයං සඬ්ඛ්‍යාවචනො භවති. “තීණි සතසහස්සානි, නාරියො සමලඬ්ඛකතා”තිආදීසුපි අයං නයො නෙතඬ්ඛො. “තා ච සත්ත සතා හරියා, දාසො සත්ත සතානි වා”ති පාළි. එත්ථ සතානි “සතානී”ති නපුංසකවසෙන ගහෙතඬ්ඛං, න ඉත්ථිලිඬ්ගවසෙන. “සතා”ති හි “පඤ්ච විත්තා විපාකා”තිආදීනි විය නපුංසකරූපං. ඉත්ථිලිඬ්ගභූතා හි සතසද්දො නත්ථි, තථා පුල්ලිඬ්ගභූතො. යදි ච ද්විලිඬ්ගො සතසද්දො සියා, එවඤ්ච සති “පුරිසො, කඤ්ඤා”ති ච ඔකාරන්තපුල්ලිඬ්ගආකාරන්තිත්ථිරූපෙහිපිභවිතඬ්ඛං. රූපද්වයමිපි සතසද්දස්ස නත්ථි, තෙන ඤායති “සතසද්දො එකන්තනපුංසකො”ති.

නනු ච හො “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා”ති එත්ථ සතසද්දො ඉත්ථිලිඬ්ගො හුත්වා දිස්සතීති? න, නපුංසකොයෙවාවාති. නනු ච හො දෙවතාසද්දෙන සමානාධිකරණොති? සච්චං සමානාධිකරණො, තථාපි නපුංසකොයෙව. ඊදිසෙසු හි සඬ්ඛ්‍යාවිසයෙසු සමානාධිකරණභාවො අප්පමාණො. තථා හි “පඤ්ච පච්චෙකඛුද්ධසතානි ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පඬ්ඛතෙ විරවාසිනො අගෙසු”න්ති නපුංසකලිඬ්ගෙන පුල්ලිඬ්ගස්ස සමානාධිකරණතා දිස්සති, තස්මා “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා”ති එත්ථාපි “සත්තසතානී”ති නපුංසකභාවොයෙවාවාති අවගන්තඬ්ඛො. “සත්ත හත්ථිසතෙ දත්වා”තිආදීසුපි සතසද්දො නපුංසකොයෙව. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතඬ්ඛො.

“නවුතිකොට්ඨසහස්සෙහි, පරිවාරෙසි මහාමුනී”ති පාළි. එත්ථ “නවුතිකොට්ඨසහස්සෙහි හික්ඛුනී”ති වා “හික්ඛුනං නවුතිකොට්ඨසහස්සෙහි”ති වා සඬ්ඛ්‍යාසඬ්ඛ්‍යාපධානවසෙන අත්ථො ගහෙතඬ්ඛො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතඬ්ඛො.

“සතසහස්සවස්සානි, ආයු තස්ස මහෙසිනො”ති පාළි. එත්ථ “සතසහස්සවස්සානී”ති කාලස්ස අවිචන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං. තථා “දසවස්සසහස්සානි, අගාර’මජ්ඣ සො වසී”ති පාළියමිති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“ඉතො සතසහස්සමිති, කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො”ති පාළි, “එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ”ති පාළි ව. එත්ථ සතසහස්සමිති කප්පෙති සතසහස්සානං කප්පානං මත්ථකෙ. එකනවුතෙ කප්පෙති එකනවුතියා කප්පානං මත්ථකෙති භූමිමවචනස්ස සාමිභූමිමවචනවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. තථා හි “භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතී”ති එත්ථ භූමිමවචනස්ස “භගවතො සන්තිකෙ”ති සාමිභූමිමවචනවසෙන අත්ථො ගහිතො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“යදි තත්ථ සහස්සානි, සතානි නහුතානි ව;
නෙවම්භාකං භයං කොචි, වනෙ වාලෙසු විජ්ජතී”ති

පාළි. අයමෙතස්සා අත්ථො – තත්ථ වනෙ වාලානං සහස්සානි ව සතානි ව නහුතානි ව යදි විජ්ජන්ති. අථ වා සහස්සානි සතානීති සතසහස්සානි, වාලානං සතසහස්සානි ව නහුතානි ව යදි විජ්ජන්ති, එවං විජ්ජන්තෙසුපි වාලෙසු කොචිති ක්වචි. කොචිසද්දො හි “කො තෙ බලං මහාරාජා”ති එත්ථ කොසද්දො විය ක්වසද්දත්ථෙ වත්තති, නිමිත්තත්ථෙ වායං නිද්දෙසො. තෙන “කොචි ක්වචි කිස්මිඤ්චි වාලෙ එකස්සපි වාලමිගස්ස කාරණා නෙවම්භාකං භයං විජ්ජතී”ති අත්ථො ගහෙතබ්බො. අථ වා කොචිති කිඤ්චි අප්පමත්තකමිති. එත්ථ පන “වාලෙසු”ති නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං. වාලානං කාරණා අප්පමත්තකමිති අම්භාකං භයං න විජ්ජතීති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“සබ්බං සතසහස්සානි, ඡත්තිංසපරිමණ්ඩලං;
දසඤ්චෙව සහස්සානි, අඬුඬුඬුසානි සතානි වා”ති

අට්ඨකථාපාඨො. එත්ථ යස්මා සද්දතො සමානවිහත්තිලිඬිගවචනානං පදානං අසමානවිහත්තිලිඬිගවචනානං වා අත්ථතො පන සමානානං දුරෙ ධීතානමිති එකසම්බන්ධො හොති, ඉතරෙසං සමිපෙ ධීතානමිති න හොති, තස්මා “සබ්බ”න්තිදං “පරිමණ්ඩල”න්තිමිතා සම්බන්ධිතබ්බං. “ඡත්තිංසා”ති ඉදං පන “සතසහස්සානී”තිමිතා සම්බන්ධිතබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“දුට්ඨෙ සතසහස්සානි, වත්තාරි නහුතානි ව;

එත්තකං ඛහලත්තෙන, සඬ්ඛාතායං වසුන්ධරා’ති

අවිධිකථාපාටො. එත්ථ “දුට්ඨෙ”ති විසෙසනං, “සතසහස්සානී”ති විසෙසිතබ්බං. තථා “චත්තාරී”ති විසෙසනං, “නහුතානී”ති විසෙසිතබ්බං. තථා හි “සතසහස්සානී නහුතානී වා”ති ඉමානි “දුට්ඨෙ චත්තාරී”ති ඉමෙහි විසෙසිතබ්බත්තා “ද්විසතසහස්සං චතුනහුත”න්ති අත්ථප්පකාසනානි භවන්ති. එවං සන්තෙපි “දුට්ඨෙ”ඉච්චාදීනං සඬ්ඛාතාසද්දානං “සතසහස්සානී”තිආදීහි සඬ්ඛාතාසද්දෙහි සමානාධිකරණතා පුබ්බාවරියෙහි න චුත්තා. යස්මා පන යථා “දුට්ඨෙ පුට්ඨප්පනා චුත්තා. සතසහස්සං හික්ඛු”තිආදීසු සමානාධිකරණතා ලබ්භති දබ්බවාචකත්තා විසෙසිතබ්බපදානං, න තථා “දුට්ඨෙ සතසහස්සානී”තිආදීසු අදබ්බවාචකත්තා විසෙසිතබ්බපදානං, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු සමානාධිකරණතා න ඉච්ඡිතබ්බා යුත්තියා අභාවතො. යදි එවං “කුසලා, රූපං, චක්ඛුමා”තිආදීනං විය ඉමෙසමඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධරහිතා සියාති? න, විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන ගහිතත්තා. යජ්ජෙවං සමානාධිකරණභාවො ලද්ධබ්බොති? න, නියමාභාවතො. එකත්තෙන හි ගුණගුණිනංයෙව විසෙසනවිසෙසිතබ්බානං සමානාධිකරණභාවො, න ඉතරෙසං විසෙසනවිසෙසිතබ්බත්තෙපි.

තත්ථ “එත්තක”න්ති පමාණවචනං. “ඛහලත්තෙනා”ති විසෙසනෙ තතියා. උභයෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති “අයං වසුන්ධරා ඛහලත්තෙන යොජනානං දුට්ඨෙ සතසහස්සානී චත්තාරී නහුතානී ච එත්තකං සඬ්ඛාතා”ති. “එත්තක”න්ති පදස්ස ච “දුට්ඨෙ සතසහස්සානී චත්තාරී නහුතානී වා”ති ඉමෙහි වා “වසුන්ධරා”ති ඉමිනා වා සමානාධිකරණතා න ඉච්ඡිතබ්බා. එත්තකන්ති හි භාවනපුංසකං, යං සද්දසත්ථෙ ක්‍රියාවිසෙසනන්ති වදන්ති. තස්ස “එත්තකෙන පමාණෙන”ඉච්චෙවත්ථො. අපිච “දුට්ඨෙ සතසහස්සානී චත්තාරී න හුතානී වා”ති ඉමෙසමිපි “වසුන්ධරා”ති ඉමිනා සමානාධිකරණතා න ඉච්ඡිතබ්බා “හික්ඛුනං සත”න්ති එත්ථ සතසද්දස්ස විය සඬ්ඛාතාවචනමත්තත්තා. තථා හි “එත්තක”න්ති චුත්තං. “සඬ්ඛාතා”ති පන “අය”න්ති ච ඉමෙසං “වසුන්ධරා”ති ඉමිනා සමානාධිකරණතා ලබ්භති. සබ්බොපායං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“දසෙත්ථ රාජියො සෙනා, දස්සනියා මනොරමා;
ඡ පිඬ්ඨගලා පන්තරස, හලිද්දා තා චතුද්දසා”ති

පාළි. එත්ථ ඡ පිඬ්ඨගලා පන්තරසාති ඡ ච පන්තරස වාති එකවිසති පිඬ්ඨගලා රාජියොති අත්ථො ගහෙතබ්බො.

තථා —

සද්දතීතිප්පකරණං (පදමාලා)

“පුත්තාපි තස්ස බහවො, ‘එකනාමා’ති මෙ සුතං;
අසීති දස එකො ව, ඉන්දනාමා මහබ්බලා”ති

පාළි. එත්ථ පන “එකනවුති”ති වත්තබ්බෙ “අසීති දස එකො වා”ති වුත්තං.
විචිත්‍රසද්දරවනඤ්ඤි පාවචනං. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු ධානෙසු
නෙතබ්බො.

“තිංසපුරිසනාවුතො, සබ්බෙවෙකෙකනිච්චිතා;
යෙසං සමං න පස්සාමි, කෙවලං මහි’මං වර”න්ති

පාළි. එත්ථ “පුරිසානං තිංසසහස්සානි නවුති ව සතානි තිංස නාවුතො”ති
වුච්චන්ති. ඉමස්මිං පන ධානෙ තිංසසද්දතො සහස්සසද්දස්ස නවුතිසද්දතො ව
සතසද්දස්ස ලොපං කත්වා “තිංස නාවුතො”ති වුත්තන්ති න ගහෙතබ්බං.
එවඤ්ඤි ගහණෙ සති යත්ථ කත්ථවිපි එදිසී සද්දරවනා කාතබ්බා සියා, කතාය ව
එදිසාය සද්දරවනාය අත්ථාවගමො විනා උපදෙසෙන සුණන්තානං න සියා,
තස්මා නෙවං ගහෙතබ්බං. එවං පන ගහෙතබ්බං – “තිංස නාවුතො”ති ඉදං
ලොකසඨකෙතරුල්ලං වචනං, සඨකෙතරුල්ලස්ස පන වචනස්සත්ථො යස්මා
ගහිතපුබ්බසඨකෙතෙහි සුත්වා ඤායතෙ, න උපදෙසතො, තස්මා
බ්‍රහ්මදත්තෙන රඤ්ඤා වුත්තකාලෙපි සත්ථාරා තං කථං ආහරිත්වා
වුත්තකාලෙපි සබ්බෙ මනුස්සා විනාපි උපදෙසෙන වචනත්ථං ජානන්තිති
ගහෙතබ්බං.

තිංසඤ්ඤෙව සහස්සානි, නවුති ව සතානි තු;
තිංස නාවුතියො නාම, වුත්තා උමඨගජාතකෙ.

යස්මා පාවචනෙ සන්ති, නයා වෙව අචින්තියා;
වොහාරා ව සුගුල්ලන්ථා, දයාපන්නෙන දෙසිතා.

තස්මා සාට්ඨකථෙ ධීරො, ගම්භීරෙ ජීනභාසිතෙ;
උපදෙසං සදා ගණ්හෙ, ගරුං සම්මා උපට්ඨහං.

ගරුපදෙසහීනො හි, අත්ථසාරං න වින්දති;
අත්ථසාරවිහීනො සො, සද්ධම්මා පරිභායති.

ගරුපදෙසලාභී ව, අත්ථසාරසමායුතො;
සද්ධම්මං පරිපාලෙන්තො, සද්ධම්මස්මා න භායති.

සද්ධම්මත්ථාය මෙ තස්මා, සඨ්ඛ්‍යාමාලාපි භාසිතා;
සප්පයොගා යථායොගං, සහෙවත්ථවිනිච්ඡයා.

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකපේ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිනිච්ඡයො සඬ්ඛ්‍යානාමානං නාමිකපදමාලාවිභාගො

නාම

තෙරසමො පරිච්ඡෙදො.

14. අත්ථත්තිකවිභාග

භූධාතු තාය නිප්ඵන්ත-රූපඤ්චාති ඉදං ද්වයං;
කත්ථා පධානමම්භෙහි, සබ්බමෙතං පපඤ්චිතං.

භවතිස්ස වසා දානි, චක්ඛාමත්ථත්තිකං වරං;
අත්ථුද්ධාරො තුමන්තඤ්ච, ත්වාදියන්තං තිකං ඉධ.

තස්මා තාව භූධාතූතො පවත්තස්ස භූතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නීයතෙ –

බන්ධසත්තාමනුස්සෙසු, විජ්ජමානෙ ච ධාතුයං;
ඛිණ්ණාසවෙ රුක්ඛාදිමිහි, භූතසද්දො පවත්තති.

උප්පාදෙ වාපි විඤ්ඤෙය්‍යො, භූතසද්දො විභාවිනා;
විපුලෙ සොපසග්ගොයං, භීළනෙ විධමෙපි ච;
පරාජයෙ වෙදියනෙ, නාමෙ පාකට්ඨාය ච.

චුත්තඤ්ඤානං	—	භූතසද්දො															
පඤ්චක්ඛන්ධාමනුස්සධාතු විජ්ජමාන ඛිණ්ණාසවසත්ත රුක්ඛාදීසු		දිස්සති.															
“භූතමිදන්ති භික්ඛවෙ සමනුපස්සථා”ති ආදීසු හි අයං පඤ්චක්ඛන්ධෙසු		දිස්සති.															
“යානීධ භූතානි සමාගතානී”ති එත්ථ අමනුස්සෙ. “චත්තාරො බො		භික්ඛු මහාභූතා හෙතු”ති එත්ථ ධාතුසු. “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති ආදීසු		විජ්ජමානෙ. “යො ච කාලසසො භූතො”ති එත්ථ ඛිණ්ණාසවෙ. “සබ්බෙව		නික්ඛිපිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති එත්ථ සත්තෙ.		“භූතගාමපාතඛ්‍යාතායා”ති එත්ථ රුක්ඛාදීසුති. මූලපරියායසුත්තට්ඨකථාය		වචනං ඉදං. ථිකායමාදිසද්දෙන උප්පාදාදීනි ගස්හරෙ. චුත්තඤ්ඤානං – “ජාතං		භූතං සඬ්ඛන්”න්ති ආදීසු භූතසද්දො උප්පාදෙ දිස්සති. සඋපසග්ගො පන		“පභූතමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්ති ආදීසු විපුලෙ. “යෙභුය්‍යෙන භික්ඛුනං		පරිභූතරූපො”ති ආදීසු භීළනෙ. “සමභූතො සාණවාසී”ති ආදීසු පඤ්ඤත්තියං.	

“අභිභූතො මාරො විජිතො සඬගාමො” තිආදීසු විධමනෙ. “පරාභූතරූපොබො අයං අවෙලො පාටීකපුත්තො” තිආදීසු පරාජයෙ. “අනුභූතං සුඛදුක්ඛ” තිආදීසු වෙදියනෙ. “විභූතං පඤ්ඤායා” තිආදීසු පාකට්ඨකරණෙ දිස්සති, තෙ සබ්බෙ “රුක්ඛාදීසු” තිආදිසද්දෙන සඬගහිතාති දට්ඨබ්බාති.

ඉදානි තුමන්තපදානි වුව්චන්තෙ -

භවිතුං, උබ්භවිතුං, සමුබ්භවිතුං, පභවිතුං, පරාභවිතුං, අතිභවිතුං, සම්භවිතුං, විභවිතුං, භොතුං, සම්භොතුං, විභොතුං, පාතුභවිතුං, පාතුබ්භවිතුං වා, පාතුභොතුං. ඉමානි අකම්මකානි තුමන්තපදානි.

පරිභොතුං පරිභවිතුං, අභිභොතුං අභිභවිතුං, අධිභොතුං අධිභවිතුං, අතිභොතුං අතිභවිතුං, අනුභොතුං අනුභවිතුං, සමනුභොතුං සමනුභවිතුං, අභිසම්භොතුං අභිසම්භවිතුං. ඉමානි සකම්මකානි තුමන්තපදානි, සබ්බානෙතානි සුද්ධකත්තරි භවන්ති.

“භාවෙතුං, පභාවෙතුං, සම්භාවෙතුං, විභාවෙතුං, පරිභාවෙතුං” ඉව්චෙවමාදීනි හෙතුකත්තරි තුමන්තපදානි, සබ්බානිපි හෙතුකත්තරි තුමන්තපදානි සකම්මකානියෙව භවන්ති. උද්දෙසොයං.

තත්‍ර සමානත්ථපදෙසු එකමෙවාදිපදං ගහෙත්වා නිද්දෙසො කාතබ්බො - භවිතුන්ති භොතුං විජිතුං පඤ්ඤායිතුං සරූපං ලභිතුං. එත්ථ වුත්තනසානුසාරෙන සෙසානම්පි තුමන්තානං නිද්දෙසො විත්ථාරෙතබ්බො, සබ්බානි තුමන්තපදානි චතුත්ථියත්ථෙව චත්තන්ති “ත්ථං මම විත්තමඤ්ඤාය, නෙත්තං යාවිතුමාගතො” ති එත්ථ විය. යාවිතුන්ති හි යාවනත්ථායාති අත්ථො. තස්මා භවිතුන්තිආදීනම්පි “භවනත්ථායා” ති වා “භවනත්ථ” ති වා “භවනායා” ති වා ආදිනා අත්ථො ගහෙතබ්බො. අපිච “නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතො” ති එත්ථ “දට්ඨු” ති පදස්ස “දිස්වා” ති අත්ථදස්සනතො යථාරහං තුමන්තානි ත්වාසද්දන්තපදත්ථවසෙනපි ගහෙතබ්බානි. එතානි ච නිපාතපදෙසු සඬගහංගච්ඡන්ති. වුත්තඤ්ඤි නිරුත්තිපිටකෙ නිපාතපදපරිච්ඡෙදෙ “තුං ඉති චතුත්ථියා” ති. තත්‍රායමත්ථො “තුං ඉති එතදන්තො නිපාතො චතුත්ථියා අත්ථෙව චත්තති” ති.

තුමන්තකථා සමත්තා.

ඉදානි ත්වාදියන්තපදානි වුව්චන්තෙ -

භවිත්වා, භවිත්වාන, භවිතුන, භවිය, භවියාන. උබ්භවිත්වා, උබ්භවිත්වාන, උබ්භවිතුන, උබ්භවිය, උබ්භවියාන. එස නයො “සමුබ්භවිත්වා, පරාභවිත්වා, සම්භවිත්වා, විභවිත්වා, පාතුබ්භවිත්වා”ති එත්ථාපි. ඉමානි අකම්මකානි උස්සුක්කනත්ථානි ත්වාදියන්තපදානි.

භුත්වා, භුත්වාන, පරිභවිත්වා, පරිභවිත්වාන, පරිභවිතුන, පරිභවිය, පරිභවියාන, පරිභුයා. අභිභවිත්වා, අභිභවිත්වාන, අභිභවිතුන, අභිභවිය, අභිභවියාන, අභිභුයා. එස නයො “අධිභවිත්වා, අතිභවිත්වා, අනුභවිත්වා”ති එත්ථාපි. ඉද්දෙවත්ථ නිදස්සනං. “තමවොච රාජා අනුභවියාන තම්පි, එයාසි බ්ඡපං අහමපි පූජං කස්ස”න්ති. අනුභුත්වා, අනුභුත්වාන. අධිභොත්වා, අධිභොත්වාන.

“සට්ඨි කප්පසහස්සානි, දෙවලොකෙ රම්ස්සති;
අඤ්ඤෙ දෙවෙ අධිභොත්වා, ඉස්සරං කාරයිස්සති”ති

ඉදමෙත්ථ පාළිනිදස්සනං, ඉමානි සකම්මකානි උස්සුක්කනත්ථානි ත්වාදියන්තපදානි. ඉමානි චත්තාරි සුද්ධකත්තරියෙව භවන්ති.

“භාවෙත්වා, භාවෙත්වාන. පභාවෙත්වා, පභාවෙත්වාන. සම්භාවෙත්වා, සම්භාවෙත්වාන. විභාවෙත්වා, විභාවෙත්වාන. පරිභාවෙත්වා, පරිභාවෙත්වාන”ඉච්චෙවමාදීනි සකම්මකානි උස්සුක්කනත්ථානි ත්වාදියන්තපදානි හෙතුකත්තරියෙව භවන්ති. උද්දෙසොයං.

තත්‍ර සමානත්ථපදෙසු එකමෙවාදිපදං ගහෙත්වා නිද්දෙසො කාතබ්බො – භවිත්වාති භුත්වා පඤ්ඤායිත්වා සරූපං ලභිත්වා. එවං චුත්තනායානුසාරෙන සෙසානම්පි ත්වාදියන්තපදානං නිද්දෙසො විත්ථාරෙතබ්බො. අයං පන විසෙසො භුත්වාති සම්පත්තිං අනුභුත්වාති සකම්මකචසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. භුත්වා අනුභුත්වාති ඉමෙසඤ්ඤි සමානත්ථතං සද්ධම්මවිදු ඉච්ඡන්ති. අත්‍රිදං වුච්චති –

“භුත්වා භුත්වාන”ඉච්චෙන, “අනුභුත්වා”තිමස්ස හි;
අත්ථං සුචෙන්ති “භුත්වා”ති, පදස්ස පන නෙව තෙ.

කෙච්ඡි “භුත්වා”ති දීඝත්තං, තස්ස ඉච්ඡන්ති සාසනෙ;
දීඝතා රස්සතා චෙව, ද්වයම්පෙනං පදිස්සති.

සද්දසත්ථෙ ච “භුත්වා”ති, දීඝත්තසඤ්ඤිතං පදං;
“භවිත්වා”ති පදස්සත්ථං, දීපෙති න තු සාසනෙ.

“හුත්වා” ඉති පදංයෙව, දීපෙනි ජිනසාසනෙ;
“භවිත්වා” ති පදස්සත්ථං, නත්ථි අඤ්ඤත්ථ තං පදං.

ඉච්චෙවං සවිසෙසන්තු, වචනං සාරදස්සිනා;
සාසනෙ සද්දසත්ථෙ ව, විඤ්ඤනා පෙක්ඛිතබ්බකං.

එවං උස්සුක්කනත්ථෙ පවත්තානි ත්වාදියන්තපදානිපි නිද්දිට්ඨානි,
සබ්බානෙතානි අවිභත්තිකානීති ගභෙතබ්බානි. නිරුත්තිපිටකෙ හි
නිපාතපරිච්ඡේදෙ අවිභත්තිකානි කත්වා ත්වාදියන්තපදානි චුත්තානි.
සද්දත්ථවිදුනං පන මනෙ පට්ඨාදිවිභත්තිවසෙන සවිභත්තිකානි භවන්ති.

ඉමස්මිඤ්ච පන ත්වාදියන්තාධිකාරෙ ඉදඤ්චුපලක්ඛිතබ්බං – භුත්වා
ගච්ඡති, භුත්වා ගතො, භුත්වා ගමිස්සසි, කසිත්වා වපති. උමඨගා
නික්ඛමිත්වාන, වෙදෙහො නාවමාරුහි. භුත්වාන භික්ඛු භික්ඛස්ස ඉච්චාදී
සමානකත්තුකානං ධාතුනං පුබ්බකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගා. “භුත්වා
ගච්ඡති” ති එත්ථ හි “භුත්වා” ති ඉදං පුබ්බකාලක්‍රියාදීපකං පදං. “ගච්ඡති” ති
ඉදං පන උත්තරකාලක්‍රියාදීපකං, සමානකත්තුකානි චෙතානි පදානි
එකකත්තුකානං ක්‍රියානං වාචකත්තා. තථා හෙත්ථ යො ගමනක්‍රියාය කත්තා,
සො එව භුඤ්ජනක්‍රියාය කත්තුභූතො දට්ඨබ්බො. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි
ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“අන්ධකාරං නිහන්ත්වාන, උදිතොයං දිවාකරො;
වණ්ණං පඤ්ඤාවහාසෙහි, ඔහාසෙත්වා සමුග්ගතො”

ඉච්චාදීනිපි පන සමානකත්තුකානං සමානකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගා. එත්ථ හි
“නිහන්ත්වානා” ති පදං සමානකාලක්‍රියාදීපකං පදං. “උදිතො” ති ඉදං පන
උත්තරකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති න වත්තබ්බං සමානකාලක්‍රියාය
ඉධාධිප්පෙතත්තා. තස්මායෙව සමානකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති ගභෙතබ්බං. අයං
නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

කෙච්චි පන “මුඛං බ්‍යාදාය සයති, අක්ඛිං පරිවත්තෙත්වා පස්සති” ති
උදාහරන්ති. අපරෙ “නිසජ්ජ අධිතෙ, යත්වා කථෙති” ති. තත්ථ
බ්‍යාදානපරිවත්තනුත්තරකාලො බ්‍යාදානුපසමලක්ඛණං පස්සනක්‍රියාය
ලක්ඛියති. “නිසජ්ජ අධිතෙ, යත්වා කථෙති” ති ව සමානකාලතායපි
අජ්ඣෙතකථනෙහි පුබ්බෙපි නිසජ්ජට්ඨානානි හොන්තීති සක්කා
පුබ්බුත්තරකාලතා සම්භාවෙතුං, තස්මා පුරිමානියෙව උදාහරණානි යුත්තානි.
උදයසමකාලමෙව හි තන්තිවත්තනීයතිවත්තනන්ති.

“ද්වාරමාවරිත්වා පවිසති” ඉච්චාදි සමානකත්තුකානං අපරකාලෙත්වාදිසද්දප්පයොගො. යස්මා පනෙත්ථ පවිසනක්‍රියා පුරිමා, ආවරණක්‍රියා පන පවිෂ්මා, තස්මා “ආවරිත්වා” ති ඉදං අපරකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති වෙදිතබ්බං. “පවිසති” ති ඉදං පන පුබ්බකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ර්දිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. අපරෙ “ධන්ති කච්ච පතීතො දණ්ධො” ති උදාහරණන්ති. අභිසාතභූතසමායොගෙ පන අභිසාතප්පසද්දස්ස සමානකාලතා එත්ථ ලබ්හතීති ඉධාපි පුරිමානියෙව උදාහරණානි යුත්තානීති.

“පිසාවං දිස්වා වස්ස භයං හොති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා” ඉච්චාදි අසමානෙ කත්තරි පයොගො. එත්ථ හි පිසාවං දිස්වා පුරිසස්ස භයං හොති, පඤ්ඤාය දිස්වා අස්ස පුග්ගලස්ස ආසවා පරික්ඛිණා. එවං සමානකත්තුකතා ධාතුනං න ලබ්හති දස්සනක්‍රියාය පුරිසෙසු පවත්තනතො, භවනාදික්‍රියාය ව භයාදීසු පවත්තනතොති දට්ඨබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ර්දිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

ඉදම්පි පනෙත්ථ උපලක්ඛිතබ්බං “අප්පත්වා නදිං පබ්බතො, අතික්කම්ම පබ්බතං නදී” ඉච්චාදි පරාපරයොගො. “සීහං දිස්වා භයං හොති, සතං පිචිත්වා බලං ජායතෙ, ‘ධන්ති කත්වා දණ්ධො පතීතො’” ඉච්චාදි ලක්ඛණහෙතුආදිප්පයොගො. “න්හත්වා ගමනං, භුත්වා සයනං. උපාදාය රූප” මිච්චාපි ඛ්‍යත්තයෙන සද්දසිද්ධිප්පයොගොති.

ඉච්චෙවං සබ්බථාපි සමානකත්තුකානං ධාතුනං පුබ්බකාලෙත්වාදිසද්දප්පයොගො, සමානකත්තුකානං සමානකාලෙත්වාදිසද්දප්පයොගො, සමානකත්තුකානං අපරකාලෙත්වාදිසද්දප්පයොගො, අසමානකත්තුකානංත්වාදිසද්දප්පයොගො, පරාපරයොගො, ලක්ඛණහෙතුආදිප්පයොගො, ඛ්‍යත්තයෙන සද්දසිද්ධිප්පයොගොති සත්තධාත්වාදියත්තානං පදානං පයොගො වෙදිතබ්බො.

යදි එවං කස්මා කච්චායනෙ “පුබ්බකාලෙකකත්තුකානං තුන ත්වාන ත්වා වා” ති පුබ්බකාලෙයෙව එකකත්තුකග්ගහණං කතන්ති? යෙතුයොන ත්වාදියත්තානං පදානං පුරිමකාලක්‍රියාදීපනතො. කච්චායනෙ හි යෙතුයොන පවත්ති. සන්ධාය “පුබ්බකාලෙකකත්තුකාන” ත්ති වුත්තං. යස්මා පන “ඉති කත්වා” තිආදීනං පදානං හෙතුඅත්ථවසෙනපි පුබ්බාවරියෙහි අත්ථො සංවණ්ණිතො, තස්මා “භවිත්වා” තිආදීනං භූධාතුමයානං ත්වාදිසද්දන්තානං පදානං අඤ්ඤෙසඤ්ච “පචිත්වා” තිආදීනං යථාපයොගං “භවනහෙතු පවනහෙතු” තිආදීනා හෙතුඅත්ථොපි ගහෙතබ්බො. අත්‍රිදං වුව්චති –

හෙතුත්ථෙපි යතො හොන්ති, සද්දා උස්සුක්කනත්ථකා;

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

තස්මා හෙතුච්ඡේදනාපි, චදෙය්‍යත්ථං විචක්ඛණො.

“ඉති කත්වා”ති සද්දස්ස, අත්ථසංවණ්ණනාසු හි;
“ඉති කරණහෙතු”ති, අත්ථො ධීරෙහි ගස්හති.

“ගච්ඡාමි දානි නිබ්බානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචති”;
ඉති පාඨෙපි හෙතුත්ථො, ගස්හතෙ පුබ්බවිඤ්ඤාහි.

“යස්මිං නිබ්බානෙ ගමන-හෙතු”ති හි කථියතෙ;
හෙතුත්ථෙවං යථායොග-මඤ්ඤත්‍රාපි අයං නයො.

එවං භූතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො ච තුමන්තපදඤ්ච ත්වාදියන්තපදඤ්චාති
අත්ථත්තිකං විහත්තං.

යො ඉමමත්ථතිකං සුවිහත්තං,
කණ්ණරසායනමාගමිකානං;
ධාරයතෙ ස භවෙ ගතකඩ්ඛා,
පාවචනම්හි ගතෙ සුබ්බමත්ථෙ.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

අත්ථත්තිකවිභාගො නාම

චුද්දසමො පරිච්ඡේදො.

එවං නානප්පකාරතො භූධාතුරූපානි දස්සිතානි.

පදමාලා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොකෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චින්නාමනී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....